

کتاب الاعمال و عقاب الاعمال

شیخ صدوق

ترجمہ و ترمیم:

محمد رضا آلخانی محلاتی

انتشارات شہد کربلا

ثواب الاعمال و عقاب الاعمال

مرکز تحقیقات و نشر علوم اسلامی

تألیف:

شیخ صدوق (ابن بابویه)
ابو جعفر محمد بن علی بن بابویه قمی

ترجمه و توضیحات:

محمد رضا انصاری محلاتی

ابن بابویه، محمد بن علی، ۳۱۱-۳۸۱ ق.
 [ثواب الاعمال و عقاب الاعمال. فارسی]
 ثواب الاعمال و عقاب الاعمال / تألیف شیخ صدوق ابن بابویه؛ ترجمه و
 توضیحات محمدرضا انصاری محلاتی. - قم: نسیم کوثر، ۱۳۸۲.
 ۶۰۸ ص.

ISBN 964-94926-5-8 ۲۴۰۰ ریال

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.
 ۱. ثواب و عقاب. الف. انصاری محلاتی. محمد رضا، ۱۳۲۷ - مترجم و
 مصحح. ب. عنوان.

۲۹۷/۴۲ BP۲۲۲/۶/الف ۹۰۴۱ ث ۲ الف

الف ۱۳۸۲

۸۲-۲۹۵۹۸ م

کتابخانه ملی ایران

مرکز تحقیقات کتب و اسناد

انتشارات نسیم کوثر

قم - خیابان ارم - پاساژ قدس - طبقه ۵ - پلاک ۱۶۱

تلفن: ۷۸۳۰۵۶۷ - درنگار: ۷۸۳۰۵۶۸

شناسنامه

□ نام کتاب: ثواب الاعمال و عقاب الاعمال

□ مؤلف: شیخ صدوق ابن بابویه

□ مترجم: محمد رضا انصاری محلاتی

□ ناشر: نسیم کوثر

□ حروفچینی: کامپیوتر کلمه

□ چاپ: اعتماد - قم

□ نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۲

□ شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

□ قیمت: ۲۴۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴-۹۴۹۲۶-۵-۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرکز تحقیقات کتب و تاریخ اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

مقدمه ناشر

در قرن چهارم هجری، تشیع دارای دو مکتب و مشرب فکری در دو نقطه از بلاد اسلامی بود: مکتب بغداد و مکتب قم، این دو مکتب در اصل، هیچگونه تعارض و تقابلی با یکدیگر نداشتند اما در شیوه نگرش به بحثهای کلامی و اعتقادی و فقهی تفاوت‌های ویژه‌ای داشتند. مکتب بغداد که نماینده آن شیخ مفید و سید مرتضی و شیخ طوسی و شاگردانشان بودند در عین استفاده از احادیث معصومین (ع) به روشهای عقلگرایانه و نقادانه هم توجه خاص داشتند، ولی مکتب قم که نماینده آن شیخ صدوق و استادان و شاگردان او بودند، با حدیث گرایی و تعبد در روایات، از به کارگیری عقل در موضوعات دینی پرهیز داشتند و یا آن را به حداقل رسانیده بودند. شاید علت این تفاوت، ویژگیهای محیط زندگی این بزرگواران باشد، چون در بغداد شیعیان مستقیماً با اهل تسنن تماس داشتند و باید مسائل را به گونه‌ای مطرح می‌کردند که برای آنان قابل پذیرش باشد ولی در قم چنین نبود و استناد به حدیث معصومین (ع) می‌توانست قول فصل باشد.^(۱)

شخصیت بارز و برجسته مکتب قم بی تردید، شیخ صدوق محمد بن علی بن بابویه قمی متوفی (۳۸۱هـ) بود که با مسافرت‌های خود و استماع احادیث از مشایخ، ثروت عظیمی از سخنان معصومین را اندوخته بود و مهمتر اینکه خداوند به او این توفیق را داده بود که این میراث گرانبها را با تألیف کتابهای متعدد به آیندگان تحویل دهد و می‌توان گفت که شیخ صدوق حقی بزرگ و یا بزرگترین حق را در پاسداری و انتقال احادیث معصومین به نسل‌های بعدی دارد. او حدود سیصد جلد کتاب از خود به یادگار گذاشته است.

کتابهای حدیثی شیخ صدوق بسیار متنوع است و هر کدام با تبویب و فصل بندی خاصی نگارش یافته و هر یک عطر و طعم خاصی دارد و متأسفانه برخی از کتابهای او در طول زمان از میان رفته و به دست ما نرسیده است که از آن جمله می‌توان از کتاب

۱- درباره جزئیات تفاوت‌های این دو مکتب رجوع شود به مقاله "مقایسه‌ای میان دو مکتب فکری شیعه در قم و بغداد در قرن چهارم" به قلم یعقوب جعفری که در مجموعه مقالات کنگره شیخ مفید چاپ شده است.

«مدینه العلم» او یاد کرد که نجاشی از آن یاد کرده^(۱) و شیخ طوسی آن را بزرگتر از کتاب «من لا یحضره الفقیه» دانسته است^(۲)، این کتاب تا زمان شیخ عبدالصمد پدر شیخ بهایی در دسترس بود و از آن پس دیگر اثری از آن دیده نمی‌شود.^(۳) به هر حال آنچه از مرحوم شیخ صدوق مانده نشانگر گستردگی اطلاعات حدیثی و تلاش بی وقفه او در گردآوری احادیث آل محمد(ص) بوده است و بر ماست که ارزش این میراث گرانبها را بدانیم و در پخش و نشر آن گامهای استواری برداریم. کتابهای شیخ صدوق بارها با ترجمه و بدون ترجمه چاپ شده ولی هنوز هم میدان برای این کار باز است.

در همین راستا، انتشارات نسیم کوثر تصمیم گرفت که برخی از این کتابها را همراه با ترجمه‌ای جدید و با قلم روز به ضمیمه توضیحات مختصری که فهم برخی از مشکلات احادیث را آسانتر کند، منتشر سازد و اینک متن کتاب «ثواب الاعمال و عقاب الاعمال» که یکی از یادگارهای ماندگار شیخ صدوق است، همراه با ترجمه فارسی آن به قلم دانشمند بزرگوار حجة الاسلام والمسلمین آقای محمد رضا انصاری محلاتی، به علاقمندان آثار و علوم آل محمد(ص) تقدیم می‌شود.

انتشارات نسیم کوثر

مرکز تحقیقات کپیویر علوم اسلامی

ثواب الأعمال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواحد القديم الأزلي، الذي لا يوصف بحد ولا نهاية ولا تأخذه سنة ولا نوم، الذي لا ابتداء لكونه، ولا غاية لبقائه، الدال على وجوده بخلقه، وبأحداث خلقه على أزليته وبإشتباههم على أن لا شبه له، المستشهد بآياته على قدرته، الممتنعة من الصفات ذاته، ومن الأبصار رؤيته، ومن الأوهام الإحاطة به، الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير.

وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، الذي وعد على طاعته ثوابه وعلى معصيته عقابه، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، أرسله بكتاب فضله وأحكمه وأيده، لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه، تنزيل من حكيم حميد. وأشهد أن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب والأئمة الطاهرين من ولده حجج الله على خلقه بعد انقضاء وحيه، وأشهد أن شيعتهم ومواليهم المتبعين لسنة وطريقتهم على صراط مستقيم، وأنهم المؤمنون حقاً، وأن الذين خالفوهم وحادوا عن طريقتهم وتركوا أمرهم ولم يستنوا بسنتهم عن الصراط لناكبون وقد ضلوا سواء السبيل.

أسأل الله أن يثبتنا على دينهم وموالاتهم ومحبتهم وأن لا يزيغ قلوبنا بعد إذ هدانا وأن يهب لنا من لدنه رحمة، إنه هو الوهاب.

قال الشيخ أبو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي - رحمه الله عليه - : إن الذي دعاني إلى تأليف كتابي هذا ما روي عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم أنه قال : «الدال على الخير كفاعله» وسميته كتاب «ثواب الأعمال» وأرجو أن لا يحرمني الله ثواب ذلك، فما أردت من تصنيفه إلا الرغبة في ثواب الله وابتغاء مرضاته سبحانه، ولا أردت بما تكلفته غير ذلك، ولا حول ولا قوة إلا بالله، وهو حسبنا ونعم الوكيل.

به نام خداوند بخشایشگر مهربان

ستایش، ویژه خداوندی است که یکتا و قدیم و ازلی است و به هیچ حد و پایانی وصف نمی‌گردد و او را چُرت و خواب فرا نمی‌گیرد. همو که هستی‌اش آغازی ندارد و برای بقایش پایانی نیست. با آفرینش هستی بر وجود خویش راهنما، و با پدید آوردن موجودات بر ازلت خود دلیل، و با همانندی آنها با یکدیگر بر بی‌مانندی خود راهبر است. نشانه‌های هستی را بر قدرت خویش گواه ساخته و ذاتش از پیرایه‌ها دوری جسته است. چشمها او را نمی‌بینند و پندارها بر او احاطه ندارند. موجودی همانند او نیست و او شنوا و بیناست.

گواهی می‌دهم که هیچ معبودی جز خدای یکتای بی‌انبار نیست. همو که بر اطاعت خویش وعده پاداش و بر نافرمانی خود وعده کیفر داده است، و گواهی می‌دهم که محمد (صلی الله علیه و آله) بنده و پیامبر اوست.

او را با کتابی روشن و استوار و نیرومند که باطل از هیچ سوی در آن راه ندارد و از جانب حکیمی ستوده صفات نازل شده، به رسالت فرستاده است.

و گواهی می‌دهم که امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (علیه السلام) و آن پیشوایان پاک از فرزندان او، پس از پایان یافتن وحی الهی، حجت‌های خدا بر مردمند، و گواهی می‌دهم که پیروان و دوستانشان که رهرو راه و رسم آنانند بر راه راست قرار دارند و مؤمنان راستین همینانند، و گواهی می‌دهم که کسانی که با آنان مخالفت کردند و از راه و رسمشان منحرف شدند و فرمانشان را رها کردند و خود را پای بند سنت آنان ندانستند، از راه راست منحرف گشتند و گمراه شدند.

از خداوند می‌خواهم که ما را بر آیین آنان و بر دوستی و محبتشان ثابت قدم بدارد، و دل‌های ما را پس از آنکه هدایت‌مان کرده است منحرف نسازد، و از جانب خود به ما رحمت ارزانی دارد، که تنها او بسیار بخشنده است.

شیخ صدوق، ابو جعفر محمد بن علی بن الحسین بن موسی بن بابویه قمی - که رحمت خدا بر او باد - می‌گوید: آنچه مرا به تألیف این کتاب وا داشت، حدیثی است که از پیامبر (صلی الله علیه و آله) نقل شده است که فرمود: «آن که بر کار نیک رهنمون شود، همچون کسی است که آن را انجام دهد». من این کتاب را «ثواب الأعمال» نام نهادم، و امیدوارم خداوند مرا از پاداش آن محروم نکند، زیرا من از تألیف آن هدفی جز رغبت در پاداش الهی و طلب خشنودی او ندارم و در برابر سختیهایی که در این راه تحمل کرده‌ام چیزی جز این نمی‌خواهم. هیچ قدرت و نیرویی جز به خواست خدا نیست، و او ما را بسنده است و نیکو کار سازی است.

ثواب من قال: لا إله إلا الله

١ - محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي الفقيه مصنف هذا الكتاب قال: حدثني أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني أحمد بن هلال، عن أحمد بن صالح، عن عيسى بن عبد الله - من ولد عمر بن علي - عن آبائه، عن أبي سعيد الخدري، عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: قال الله عز وجل لموسى بن عمران: يا موسى لو أن السموات وعامريهن عندني والارضين السبع في كفة، و«لا إله إلا الله» في كفة مالت بهن «لا إله إلا الله».

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سيف، عن أخيه علي، عن أبيه، قال: حدثني الحجاج بن أرطاة قال: حدثني أبو الزبير، عن جابر بن عبد الله، عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: الموجبان: من مات يشهد أن لا إله إلا الله دخل الجنة ومن مات يشرك بالله دخل النار.

٣ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سيف، عن أبيه، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: لقنوا موتاكم لا إله إلا الله فإنها تهدم الذنوب، فقالوا: يا رسول الله فمن قال في صحته؟ فقال: ذاك أهدم وأهدم وأهدم، إن «لا إله إلا الله» انس للمؤمن في حياته، وعند موته، وحين يبعث. وقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: قال جبرئيل: يا محمد لو تراهم حين يبعثون هذا مبيض وجهه ينادي «لا إله إلا الله والله أكبر» وهذا مسود وجهه ينادي يا ويلاه يا ثبورا.

٤ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سيف، عن أبيه، عن عمرو بن جميع رفعه إلى النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: ثمن الجنة «لا إله إلا الله».

٥ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن هلال، عن الفضيل ابن عبد الوهاب، عن إسحاق بن عبد الله، عن عبيد الله بن الوليد، رفعه قال: قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم: من قال: «لا إله إلا الله» غرست له شجرة في الجنة من يا قوته حمراء منبتها في مسك أبيض، أحلى من العسل وأشدّ بياضا من الثلج،

پاداش کسی که بگوید: «لا اله الا الله»

۱. ابو سعید خدری از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: خداوند بزرگ به موسی بن عمران (ع) فرمود: ای موسی، اگر آسمانها و ساکنان آنها را با زمینهای هفت گانه نزد من در کفّه ای بگذارند و ذکر «لا اله الا الله» را در کفّه دیگر، ذکر «لا اله الا الله» بر همه آنها برتری خواهد داشت.
۲. جابر بن عبدالله از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: دو چیز سبب دو چیز دیگر است: کسی که با شهادت به یگانگی خدا بمیرد وارد بهشت می گردد، و کسی که با شرک به خدا بمیرد به آتش دوزخ در می آید.
۳. از جابر از حضرت ابوجعفر امام باقر (ع) نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: ذکر «لا اله الا الله» را به مردگان خود تلقین کنید که باعث محو گناهانشان خواهد شد. گفتند: ای پیامبر خدا، هر کس این ذکر را در حال سلامت بگوید چگونه است؟ فرمود: این محو کننده تر و محو کننده تر و محو کننده تر است، زیرا ذکر «لا اله الا الله» مایه انس مؤمن در زندگی و هنگام مرگ و زنده شدن اوست. و پیامبر خدا (ص) فرمود که جبرئیل گفت: ای محمد، کاش آنان را به هنگام رستخیز می دیدی که گروهی از ایشان سفید رویند و صدای خود را به ذکر «لا اله الا الله» بلند می کنند، و گروهی سیه رویند و فریاد بر می آورند که: ای وای بر ما، هلاک شدیم.
۴. عمرو بن جمیع در حدیثی مرفوعه از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: بهای بهشت ذکر «لا اله الا الله» است.
۵. عبیدالله بن ولید نیز در حدیثی مرفوعه از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس «لا اله الا الله» بگوید، در بهشت درختی از یاقوت سرخ برای او کاشته می شود که زمین آن از مُشک سفید است و شیرین تر از عسل و

وأطيب ريحا من المسك، فيها ثمار أمثال أئداء الأبقار، تفلق عن سبعين حلة.

٦- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثنا أحمد بن محمد بن محمد بن عيسى، وإبراهيم بن هاشم، والحسن بن علي الكوفي، عن عمرو بن شمر، عن جابر ابن يزيد الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: ليس شيء إلا وله شيء يعدله إلا الله عز وجل فإنه لا يعدله شيء، و«لا إله إلا الله» فإنه لا يعدلها شيء، ودعوة من خوف الله فإنه ليس لها مثقال، فإن سألت على وجهه لم يرهقه قتر ولا ذلة بعدها أبدا.

٧- وبهذا الإسناد، عن جابر، عن أبي الطفيل، عن علي صلوات الله عليه قال: ما من عبد مسلم يقول: «لا إله إلا الله» إلا صعدت تحرق كل سقف، لا تمر بشيء من سيئاته إلا طلستها؛ حتى تنتهي إلى مثلها من الحسنات فتقف.

٨- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن هلال، عن ابن فضال، عن أبي حمزة الثمالي قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: ما من شيء أعظم ثوابا من شهادة أن لا إله إلا الله لأن الله تعالى لا يعدله شيء ولا يشركه في الأمر أحد.

٩- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني أبو عمران العجلي قال: حدثنا محمد بن سنان قال: حدثنا أبو العلاء الخفاف قال: حدثنا عطية العوفي، عن أبي سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: ما قلت ولا قال القائلون قبلي مثل «لا إله إلا الله».

١٠- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن التوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله عليه السلام عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله عليه السلام خير العبادة قول «لا إله إلا الله».

١١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني أبو عمران العجلي رفعه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: ما من مؤمن يقول: «لا إله إلا الله» إلا نُحيت ما في صحيفته من سيئات حتى تنتهي إلى مثلها من حسنات.

سفیدتر از برف و خوشبوتر از مُشک است. بر آن درخت میوه‌هایی است همچون پستانهای دوشیزگان که از پشت هفتاد حله نمایان است.

۶. از جابر بن یزید جُعفی از امام باقر (ع) نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هیچ چیزی نیست مگر اینکه همتا و نظیری دارد، بجز سه چیز: ۱. خدای بزرگ که همتایی ندارد ۲. ذکر «لا اله الا الله» که چیزی با آن برابر نیست. ۳. اشکی که از خوف خدا بریزد که هم وزنی نخواهد داشت؛ و اگر بر صورت جاری شود، از آن پس هرگز خواری و ذلتی به آن نخواهد رسید.

۷. ابوطفیل از حضرت علی (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ بنده مسلمانی نیست که بگوید «لا اله الا الله» مگر اینکه این ذکر بالا می‌رود و هر سقفی را می‌شکافد، و به هر گناهی از گناهانش می‌گذرد آن را نابود می‌کند تا به دیگر کارهای نیک او برسد و بایستد.

۸. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می‌فرمود: پاداش هیچ کاری بالاتر از شهادت به یگانگی خدا نیست، زیرا هیچ چیزی با خدا برابری نمی‌کند و هیچ کس در کارها شریک او نیست.

۹. ابوسعید خدری می‌گوید: پیامبر خدا (ص) فرمود: تاکنون، نه من و نه گویندگان پیش از من، ذکر می‌مانند «لا اله الا الله» نگفته‌ایم.

۱۰. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: گفتن «لا اله الا الله» بهترین عبادت است.

۱۱. ابو عمران عجلی در حدیثی مرفوعه از پیامبر خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: هیچ مؤمنی ذکر «لا اله الا الله» نمی‌گوید مگر اینکه گناهی که در نامه عملش ثبت شده است محو می‌گردد، و آن ذکر در کنار دیگر کارهای نیک او قرار می‌گیرد.

١٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن البرقي، عن الحسين بن سيف، عن أخيه علي، عن المفضل بن صالح، عن عبيد بن زرارة قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : قول «لا إله إلا الله» ثمن الجنة.

١٣ - وبهذا الإسناد، عن أحمد، عن الحسن بن علي بن يقطين، عن محمد بن سنان، عن حماد بن عثمان؛ وخلف بن حماد جميعاً، عن ربعي، عن فضيل، قال : سمعته يقول : أكثروا من التهليل والتكبير فإنه ليس شيء أحب إلى الله من التكبير والتهليل.

ثواب من قال : «لا إله إلا الله» مائة مرة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم ؛ وأبي أيوب قالاً : قال أبو عبد الله عليه السلام : من قال : «لا إله إلا الله» مائة مرة كان أفضل الناس ذلك اليوم عملاً إلا من زاد.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سيف، عن سلام بن غانم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ومن قال حين يأوي إلى فراشه : «لا إله إلا الله» - مائة مرة - بنى الله له بيتاً في الجنة، ومن استغفر الله حين يأوي إلى فراشه - مائة مرة - تحاتت ذنوبه كما يسقط ورق الشجر.

ثواب من قال : لا إله إلا الله وحده وحده وحده

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد ؛ وإبراهيم ابن هاشم ؛ والحسن بن علي الكوفي، عن الحسين بن سيف، عن أخيه علي، عن أبيه، عن عمرو بن شمر، عن جابر بن يزيد الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال : جاء جبرئيل إلى رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فقال : يا محمد طوبى لمن قال من امتك «لا إله إلا الله وحده وحده وحده».

ثواب من قال : «لا إله إلا الله» مخلصاً

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد

۱۲. عبید بن زراره می گوید: امام صادق (ع) فرمود: بهای بهشت، گفتن «لا اله الا الله» است.

۱۳. فضیل می گوید: از آن حضرت [امام صادق (ع)] شنیدم که می فرمود: ذکر «لا اله الا الله» و «الله اکبر» را بسیار بگویند، زیرا هیچ چیزی نزد خداوند از این دو ذکر محبوب تر نیست.

پاداش کسی که صد بار «لا اله الا الله» بگوید

۱. از هشام بن سالم و ابو ایوب نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس صد بار «لا اله الا الله» بگوید، عمل او در آن روز از همه مردم بالاتر است، مگر کسی که افزون بر این بگوید.

۲. سلام بن غانم از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هنگام رفتن به بستر خواب صد مرتبه «لا اله الا الله» بگوید، خداوند خانه ای در بهشت برای او بنا می کند، و هر کس هنگام رفتن به بستر خواب صد مرتبه استغفار کند، گناهان او مانند برگ درخت فرو می ریزد.

پاداش کسی که بگوید: «لا اله الا الله وَخَدَهُ وَخَدَهُ وَخَدَهُ»

۱. جابر بن یزید جعفی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: جبرئیل نزد پیامبر خدا (ص) آمد و گفت: ای محمد، خوشا به حال آن کس از امت تو که بگوید: «لا اله الا الله وَخَدَهُ وَخَدَهُ وَخَدَهُ».

پاداش کسی که با اخلاص «لا اله الا الله» بگوید

۱. محمد بن حمران از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس از روی

ابن أبي عمير، عن محمد بن حمران، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قال : «لا إله إلا الله» مخلصا دخل الجنة، وإخلاصه بها أن تحجزه «لا إله إلا الله» عما حرم الله عز وجل.

٢ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن محبوب، عن أبي جميلة، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم : أتاني جبرئيل بين الصفا والمروة فقال : يا محمد طوبى لمن قال من أمتك : «لا إله إلا الله» مخلصا.

٣ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، والحسن ابن علي الكوفي، وإبراهيم بن هاشم كلهم، عن الحسين بن سيف، عن سليمان ابن عمرو، عن مهاجر أبي الحسن، عن زيد بن أرقم، عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال : من قال : «لا إله إلا الله» مخلصا دخل الجنة وإخلاصه بها أن تحجزه لا إله إلا الله عما حرم الله.

٤ - وبهذا الإسناد، عن سليمان بن عمرو قال : حدثني زيد بن رافع قال : حدثني زر بن حبیش قال : سمعت خذيفة يقول : لا يزال «لا إله إلا الله» ترد غضب الرب جل جلاله عن العباد ما كانوا لا يبالون ما انتقص من دنياهم إذا سلم دينهم فإذا كانوا لا يبالون ما انتقص من دينهم إذا سلمت دنياهم ثم قالوها ردت عليهم، وقيل : كذبتهم ولستم بها صادقين.

ثواب من مدّ صوته بلا إله إلا الله

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا عبد الله بن جعفر الحميري قال : حدثني أحمد ابن محمد، عن الحسين بن سيف، عن أخيه علي، عن أبيه سيف بن عميرة، عن الصادق جعفر بن محمد عليهما السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم : ما من مسلم يقول : «لا إله إلا الله» يرفع بها صوته فيفرغ حتى تتناثر ذنوبه تحت قدميه، كما يتناثر ورق الشجر تحتها.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين

اخلاص «لا اله الا الله» بگوید وارد بهشت می شود، و اخلاص او در این ذکر به این است که شهادت دادن به یگانگی خداوند او را از محرمات الهی باز دارد.

۲. از جابر از امام باقر (ع) نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: جبرئیل میان صفا و مروه بر من فرود آمد و گفت: ای محمد، خوشا به حال آن کس از امت تو که از روی اخلاص «لا اله الا الله» بگوید.

۳. زید بن ارقم از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس از روی اخلاص «لا اله الا الله» بگوید وارد بهشت می شود، و اخلاص او در این ذکر به این است که گواهی دادن به یکتایی خداوند او را از محرمات الهی باز دارد.

۴. زرّ بن حبیش می گوید: از حذیفه شنیدم که می گفت: ذکر «لا اله الا الله» همواره خشم پروردگار را از بندگانش بر می گرداند، مادامی که در برابر کاستیهای دنیای خود به سلامت دینشان بیندیشند، ولی اگر در برابر کاستیهای دین خود به سلامت دنیایشان بیندیشند، هر چند این ذکر را بگویند از آنان پذیرفته نمی شود و به آنان می گویند: دروغ می گویند و در این ذکر راستگو نیستید.

پاداش کسی که صدای خود را به گفتن «لا اله الا الله» بلند کند

۱. سیف بن عمیره از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هیچ مسلمانی نیست که «لا اله الا الله» بگوید و صدای خود را به آن بلند کند مگر اینکه گناهان او زیر قدمهایش فرو می ریزد، همان گونه که برگ درخت زیر درخت فرو می ریزد.

۲. ابن عباس از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: در میان کلمات، هیچ

ابن سيف، عن سليمان بن عمرو قال : حدّثني عمران بن أبي عطاء، قال : حدّثني عطاء، عن ابن عباس عن النبيّ صلى الله عليه وآله وسلّم قال : ما من الكلام كلمة أحب إلى الله عزّ وجلّ من قول «لا إله إلا الله» وما من عبد يقول : «لا إله إلا الله» إلا تناءرت ذنوبه تحت قدميه كما يتناثر ورق الشجر تحتها.

٣- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سيف، عن أخيه علي، عن أبيه، عن الحسن بن الصباح قال : حدّثني أنس، عن النبيّ صلى الله عليه وآله وسلّم قال : «كل جبار عنيد» من أبي أن يقول : لا إله إلا الله.

ثواب من قال : «لا إله إلا الله» بشروطها

١- حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكلّ رضى الله عنه قال : حدّثني أبو الحسين الأسدي قال : حدّثني محمّد بن الحسين الصّوفي، عن يوسف بن عقيل، عن إسحاق ابن راهويه قال : لما وافى أبو الحسن الرضا عليه السّلام نيسابور فأراد أن يرحل منها إلى المأمون اجتمع إليه أصحاب الحديث فقالوا : يا بن رسول الله ترحل عنا ولا تحدّثنا بحديث نستفيده منك، وكان قد قعد في العماريّة، فأطلع رأسه وقال : سمعت أبي موسى بن جعفر يقول : سمعت أبي جعفر بن محمّد يقول : سمعت أبي محمّد بن عليّ يقول : سمعت أبي علي بن الحسين يقول : سمعت أبي الحسين بن علي يقول : سمعت أبي أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليهم السّلام يقول : سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلّم يقول : سمعت جبرئيل عليه السّلام يقول : سمعت الله عزّ وجلّ يقول : «لا إله إلا الله حصني فمن دخل حصني أمن من عذابي»، فلما مرّت الرّاحلة نادى : بشروطها وأنا من شروطها.

ثواب من تقبل منه شهادة أن لا إله إلا الله

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن الحسن المؤدّب، عن أحمد بن علي الاصبهاني، عن إبراهيم بن محمّد الثقي، عن محمّد بن إسحاق، عن أبي هارون العبديّ، عن أبي سعيد الخدري قال : كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلّم ذات يوم جالساً وعنده نفر من أصحابه فيهم علي بن أبي طالب عليه السّلام إذ قال : من قال لا إله إلا الله دخل الجنّة. فقال رجلان من أصحابه : فنحن نقول : لا إله إلا

کلمه‌ای نزد خدا محبوب‌تر از ذکر «لا اله الا الله» نیست، و هیچ بنده‌ای نیست که بگوید: «لا اله الا الله» مگر اینکه گناهان او زیر قدمهایش فرو می‌ریزد، چنان که برگ درخت زیر آن فرو می‌ریزد.

۳. انس از پیامبر (ص) نقل کرده است که در تفسیر «كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٌ» فرمود: او کسی است که از گفتن «لا اله الا الله» خودداری کند.

پاداش کسی که «لا اله الا الله» را با شروط آن بگوید

۱. اسحاق بن راهویه می‌گوید: هنگامی که حضرت ابوالحسن علی بن موسی الرضا (ع) [در سفر خراسان] به نیشابور رسید و خواست از آنجا به سوی مأمون کوچ کند، محدثان نزد او گرد آمدند و گفتند: ای پسر پیامبر خدا، از نزد ما می‌روی و برای ما حدیثی که از آن بهره ببریم بیان نمی‌کنی؟ این در حالی بود که آن حضرت در عمارت نشسته بود. پس حضرت سر خود را از عمارت بیرون آورد و فرمود:

از پدرم موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پدرم جعفر بن محمد (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پدرم محمد بن علی (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پدرم علی بن الحسین (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پدرم حسین بن علی (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پدرم امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) شنیدم که می‌فرمود: از پیامبر خدا شنیدم که می‌فرمود: از جبرئیل شنیدم که می‌فرمود: از خداوند بزرگ شنیدم که می‌فرمود: کلمه «لا اله الا الله» دژ استوار من است، هر کس به این دژ در آید، از عذاب من ایمن خواهد بود. پس هنگامی که مرکب حضرت حرکت کرد، با صدای بلند فرمود: با شروط آن، و من خود یکی از شروط آن هستم.

پاداش کسی که شهادت «لا اله الا الله» از او پذیرفته شود

۱. ابو سعید خدری می‌گوید: روزی پیامبر خدا (ص) نشسته بود و تنی چند از یارانش که علی بن ابی طالب (ع) از جمله آنها بود نزد وی حضور داشتند. حضرت فرمود: هر کس «لا اله الا الله» بگوید وارد بهشت می‌شود. پس دو تن از یاران حضرت گفتند: ما نیز «لا اله الا الله» می‌گوییم. رسول خدا (ص) فرمود: شهادت «لا اله الا الله»

الله، فقال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: إنما تقبل شهادة أن لا إله إلا الله من هذا ومن شيعته الذين أخذ ربنا ميثاقهم. فقال الرجلان: فنحن نقول: لا إله إلا الله، فوضع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يده على رأس علي عليه السلام ثم قال: علامة ذلك أن لا تحلّا عقده، ولا تجلسا مجلسه، ولا تكذبا حديثه.

ثواب من قال: «لا إله إلا الله الملك الحق المبين» - مائة مرة -

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي يوسف، عن محمد بن أبي عمير، عن مالك بن أعين، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قال مائة مرة: «لا إله إلا الله الملك الحق المبين» أعاده الله العزيز الجبار من الفقر، وأنس وحشة قبره، واستجلب الغنى، واستقرع باب الجنة.

ثواب من قال: «لا إله إلا الله» من غير تعجب

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن السري، عن علي بن الحكم، عن أبي المغراء، عن جابر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قال: «لا إله إلا الله» من غير تعجب خلق الله منها طائرا يرفرف على رأس صاحبها إلى أن تقوم الساعة ويذكر لقائلها.

ثواب من قال في كل يوم: «أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له إلهها

واحدا أحدا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا»

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن عبد العزيز العبدى، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: من قال في [كل] يوم: «أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، إلهها واحدا أحدا صمدا، لم يتخذ صاحبة ولا ولدا» كتب الله له خمسة وأربعين ألف حسنة، ومحا عنه خمسة وأربعين ألف سيئة، ورفع له خمسة وأربعين ألف درجة، وكان كمن قرأ القرآن في يومه اثنتى عشرة مرة، وبني الله له بيتا في الجنة.

ثواب من قال في كل يوم ثلاثين مرة: «لا إله إلا الله الحق المبين»

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن

تنها از این شخص [اشاره به علی بن ابی طالب (ع)] و از شیعیان او که پروردگارمان از آنان پیمان گرفته است پذیرفته می‌شود. باز آن دو تن گفتند: مانیز «لا اله الا الله» می‌گوییم. پیامبر (ص) دست بر سر علی گذاشت، سپس به آن دو فرمود: نشانه آن این است که بیعت او را نشکنید، و در جایگاه او ننشینید، و سخنش را تکذیب نکنید.

پاداش کسی که صد مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الملك الحق المبين»

۱. مالک بن اعین از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس صد مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الملك الحق المبين» خدای پیروزمند قاهر او را از تنگدستی حفظ می‌کند، و وحشت قبر را از او بر می‌دارد، و خود بی‌نیازی را برای خویش فراهم می‌آورد، و (روز قیامت) در بهشت را خواهد کوبید.

پاداش کسی که بدون تعجب بگوید: «لا اله الا الله»

۱. جابر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بدون تعجب بگوید: «لا اله الا الله» خداوند پرنده‌ای را از آن خلق می‌کند که تا روز رستاخیز بالای سر صاحب آن پَر می‌زند و برای گوینده‌اش ذکر خدا می‌گوید.

پاداش کسی که هر روز بگوید:

«اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له الهأ واحداً صمداً

لم يتخذ صاحبة ولا ولداً»

۱. عمر بن یزید می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس در هر روز بگوید: «اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له الهأ واحداً صمداً لم يتخذ صاحبة ولا ولداً» خداوند برای او چهل و پنج هزار هزار حسنه می‌نویسد، و چهل و پنج هزار هزار گناه از او محو می‌کند، و چهل و پنج هزار هزار درجه برای او بالا می‌برد، و مانند کسی است که در آن روز دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد، و خداوند برای او خانه‌ای در بهشت بنا می‌کند.

پاداش کسی که هر روز سی مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الحق المبين»

۱. اوزاعی از جعفر بن محمد از پدرش از پدرانش (علیهم السلام) نقل کرده است

هلال، عن محمد بن عيسى الأرمني، عن أبي عمران الحنطاط، عن الأوزاعي، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : من قال في كل يوم ثلاثين مرة «لا إله إلا الله الحق المبين» استقبل الغنى، واستدبر الفقر، وقرع باب الجنة.

ثواب الإكثار من سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر

١ - حدثني الحسين بن أحمد رضى الله عنه قال : حدثني أبي، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم ابن إسحاق، عن عبد الله بن حماد، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم : أكثرُوا من قول «سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر» فإنَّهنَّ يأتين يوم القيامة لهنَّ مقدّماتٌ ومؤخراتٌ ومُعقباتٌ، وهُنَّ الباقيات الصالحات.

ثواب من قال في كل يوم خمس عشرة مرة لا إله إلا الله حقًا، لا إله إلا

الله إيمانًا وتصديقًا، لا إله إلا الله عبودية ورقًا

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن محمد بن عيسى الأرمني، عن أبي عمران الحنطاط، عن بشر الأوزاعي، عن جعفر ابن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : من قال في كل يوم خمس عشرة مرة : «لا إله إلا الله حقًا، لا إله إلا الله إيمانًا وتصديقًا، لا إله إلا الله عبودية ورقًا» أقبل الله عليه بوجهه، فلم يصرف عنه وجهه حتى يدخل الجنة.

ثواب من دعا وختم بقول «ما شاء الله لا حول ولا قوة إلا بالله»

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن إبراهيم بن محمد، عن عمران الزعفراني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ما من رجل دعا فختم بقول : «ما شاء الله، لا حول ولا قوة إلا بالله» إلا أجيبته حاجته.

ثواب من قال في كل يوم سبع مرات «الحمد لله على كل نعمة

كانت أو هي كائنة»

١ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه، قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن محمد بن عمر بن يزيد، عن أخيه الحسين بن عمر بن يزيد، عمَّن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السلام

که: هر کس در هر روز سی مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الحق المبين» به بی نیازی روی می آورد، و تنگدستی را پشت سر می گذارد، و در بهشت را خواهد کوبید.

پاداش بسیار گفتن «سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله والله اكبر»

۱. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: ذکر «سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر» را بسیار بگویند، زیرا این ذکرها در قیامت با گروهی از فرشتگان که برخی پیشگام و برخی نیز از پیش رو و پشت سر نگاهباند خواهند آمد، و این اذکار ذخیره های نیکویی هستند.

پاداش کسی که هر روز پانزده مرتبه بگوید:

«لا اله الا الله حقاً، لا اله الا الله ايماناً و تصديقاً،

لا اله الا الله عبودية ورقاً»

۱. اوزاعی از جعفر بن محمد از پدرش از پدرانش (عليهم السلام) نقل کرده است که: هر کس در هر روز پانزده مرتبه بگوید: «لا اله الا الله حقاً، لا اله الا الله ايماناً و تصديقاً، لا اله الا الله عبودية ورقاً» خداوند با رحمت خود به او روی می آورد، و از او روی بر نمی تابد تا وارد بهشت شود.

پاداش کسی که دعا کند و دعای خود را با ذکر

«ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله» به پایان برد

۱. عمران زعفرانی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ کس نیست که دعا کند و دعای خود را با ذکر «ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله» به پایان برد، مگر اینکه حاجت او برآورده می شود.

پاداش کسی که هر روز هفت مرتبه بگوید:

«الحمد لله على كل نعمة كانت أو هي كائنة»

۱. حسین بن عمر بن یزید از مردی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود:

قال : من قال في كل يوم سبع مرّات : «الحمد لله على كل نعمة كانت أو هي كائنة» فقد أدّى شكر ما مضى وشكر ما بقي.

ثواب من شهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن هلال، عن محمد بن عيسى الأرميني، عن أبي عمران الخراط عن بشر، عن الأوزاعي، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام قال : من شهد أن لا إله إلا الله ولم يشهد أن محمداً رسول الله صلى الله عليه وآله كتب له عشر حسنات، فإن شهد أن محمداً رسول الله كتب له ألفا ألف حسنة.

٢- أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى؛ وإبراهيم ابن هاشم؛ والحسن بن علي الكوفي، عن الحسين بن سيف، عن أبيه، عن أبي حازم المديني، عن سهل بن سعد الأنصاري قال : سألت رسول الله صلى الله عليه وآله عن قول الله عزّ وجلّ : «وما كنت بجانب الطور إذ نادينا»، قال : كتب الله عزّ وجلّ كتاباً قبل أن يخلق الخلق بألفي عام في ورق آس أنبتة، ثمّ وضعها على العرش، ثمّ نادى يا أمة محمد إن رحمتي سبقت غضبي أعطيتكم قبل أن تسألوني، وغفرت لكم قبل أن تستغفروني فمن لقيني منكم يشهد أن لا إله إلا أنا وأن محمداً عبدي ورسولي أدخلته الجنة برحمتي.

ثواب من كبر الله مائة مرّة، وسبّحه مائة مرّة، وحمّده مائة مرّة،

وهلله مائة مرّة

١- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدّثنا أبي، عن محمد ابن أبي عمير، عن مالك بن أنس، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال : جاء الفقراء إلى رسول الله صلى الله عليه وآله فقالوا : يا رسول الله إنّ للأغنياء ما يُعتقون وليس لنا، ولهم ما يُحجّون وليس لنا، ولهم ما يتصدّقون به وليس لنا، ولهم ما يجاهدون به وليس لنا؟ فقال النبي صلى الله عليه وآله : من كبر الله مائة مرّة كان أفضل من عتق مائة رقبة، ومن سبّح الله

هر کس در هر روز هفت مرتبه بگوید: «الحمد لله على كل نعمة كانت أو هي كائنة» شکر نعمتهای گذشته و آینده را کرده است.

پاداش کسی که به یگانگی خدا و رسالت پیامبر او گواهی دهد

۱. اوزاعی از جعفر بن محمد از پدرش (علیهما السلام) نقل کرده است که فرمود: هر کس به یگانگی خدا شهادت دهد و شهادت به رسالت پیامبر را بر آن نیفزاید، ده حسنه برای او نوشته می شود، و اگر به رسالت پیامبر نیز شهادت دهد، دو هزار هزار حسنه برای او نوشته خواهد شد.

۲. سهل بن سعد انصاری می گوید: از پیامبر خدا (ص) درباره سخن پروردگار: «وما كُنْتُ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا» [قصص، ۴۶] سؤال کردم. فرمود: خداوند بزرگ، دو هزار سال پیش از آفرینش انسان، بر روی برگی درخت مؤزد که آن را رویانده بود نوشته ای نوشت، سپس آن نوشته را روی عرش گذاشت، آن گاه ندا داد: ای امت محمد، قطعاً رحمت من بر خشمم سبقت گرفته است. پیش از آنکه از من سؤال کنید به شما عطا می کنم، و پیش از آنکه از من طلب آمرزش کنید شما را می آمرزم. پس هر کس از شما به هنگام لقای من شهادت دهد که معبودی جز من نیست، و اینکه محمد (ص) بنده و فرستاده من است، او را به رحمت خود وارد بهشت می کنم.

پاداش کسی که صد مرتبه «الله اکبر» و صد مرتبه «سبحان الله» و صد

مرتبه «الحمد لله» و صد مرتبه «لا اله الا الله» بگوید

۱. مالک بن انس از امام صادق (ع) از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: نیازمندان نزد رسول خدا (ص) آمدند و گفتند: ای پیامبر خدا، توانگران مالی دارند که به وسیله آن بردگان را آزاد می کنند و ما نداریم، و برای آنان وسیله حج فراهم است ولی برای ما نیست، و آنان اموالی دارند که صدقه می دهند ولی ما نداریم، و برای آنان وسیله جهاد فراهم است ولی برای ما نیست. پیامبر (ص) فرمود: هر کس صد مرتبه «الله اکبر» بگوید پاداش آن از آزاد کردن صد برده بیشتر

مائة مرة كان أفضل من سياق مائة بدنة، ومن حمد الله مائة مرة كان أفضل من حملان مائة فرس في سبيل الله بسرجها ولجمها وزكبيها، ومن قال: «لا إله إلا الله» مائة مرة كان أفضل الناس عملاً في ذلك اليوم إلا من زاد، قال: فبلغ ذلك الأغنياء فصنعوه، قال: فعادوا إلى النبي صلى الله عليه وآله فقالوا: يا رسول الله قد بلغ الأغنياء ما قلت، فصنعوه، قال: ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم.

ثواب من قال: «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر»

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي بن فضال، عن أبي داود المسترق، عن ثعلبة بن ميمون، عن بعض أصحابنا عن يونس بن يعقوب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إلتفت رسول الله صلى الله عليه وآله إلى أصحابه فقال: اتخذوا جننا، فقالوا: يا رسول الله أمن عدو قد أظلمنا؟ فقال: لا ولكن من النار، قولوا: «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر».

٢ - أبي رحمه الله، عن عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن محمد بن إسماعيل بن بزيع، عن منصور بن يونس، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: أكثروا من «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر» فإنهن يأتين يوم القيامة هنّ مقدّمات ومؤخّرات ومعقّبات وهنّ الباقيات الصالحات.

٣ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمّه محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثنا أبي، عن محمد بن سنان، عن أبي الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: من قال: «سبحان الله» غرس الله له بها شجرة في الجنة، ومن قال: «الحمد لله» غرس الله له بها شجرة في الجنة، ومن قال: «لا إله إلا الله» غرس الله له بها شجرة في الجنة، ومن قال: «الله أكبر» غرس الله له بها شجرة في الجنة، فقال رجل من قريش: يا رسول الله إن شجرنا في الجنة لكثير قال: نعم، ولكن إياكم أن ترسلوا عليها نيرانا

است، و هر کس صد مرتبه «سبحان الله» بگوید از بُردن صد قربانی در حج بهتر است، و هر کس صد مرتبه «الحمد لله» بگوید فضیلت آن از فرستادن صد اسب زین دار و دهنه دار و رکاب دار در راه خدا بیشتر است، و هر کس صد مرتبه «لا اله الا الله» بگوید عمل او در آن روز از تمام مردم بهتر است، مگر کسی که بر آن بیفزاید. آن گاه امام (ع) فرمود: این سخن به گوش توانگران رسید و آنان نیز چنین کردند. پس نیازمندان بار دیگر نزد پیامبر (ص) آمدند و گفتند: ای پیامبر خدا آنچه شما گفتی به گوش توانگران رسید و آنان هم این ذکرها را گفتند. پیامبر (ص) فرمود: این فضل و بخشش خداست که آن را به هر که بخواهد عطا می کند و خداوند دارای بخشش عظیم است.

پاداش کسی که بگوید: «سبحان الله و الحمد لله

و لا اله الا الله و الله اکبر»

۱. یونس بن یعقوب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) به یارانش روی کرد و فرمود: سپرهایی برای خود بگیرید. گفتند: ای پیامبر خدا، آیا از دشمنی که به ما نزدیک شده است؟ فرمود: نه، بلکه از آتش دوزخ! بگویید: «سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر».

۲. ابو بصیر از امام صادق (ع) کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: ذکر سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر را بسیار بگویید، زیرا این اذکار در روز رستاخیز با گروهی از فرشتگان که بعضی از آنها پیشگام و بعضی از پیش رو و پشت سر نگهبانند وارد می شوند، و این ذکرها ذخیره های نیکویی هستند.

۳. ابوالجارود از امام باقر (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس «سبحان الله» بگوید خداوند برای او در بهشت درختی می کارد، و هر کس «الحمد لله» بگوید خدا برای او نیز در بهشت درختی خواهد کاشت، و هر کس «لا اله الا الله» بگوید خداوند برای او هم در بهشت درختی می نشاند، و هر کس «الله اکبر» بگوید خدا در برابر آن برای او نیز درختی می کارد. پس مردی از قریش گفت: ای رسول خدا، درختان ما در بهشت فراوان است! فرمود: آری، ولی بترسید از اینکه آتشی

فُتَحِرْقُوهَا، وذلك أَنَّ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ».

٤- وبهذا الإسناد، عن أحمد، عن أبيه؛ ومحمد بن عيسى، عن صفوان بن يحيى، عن أبي أيوب الخزاز، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إنَّ رسول الله صَلَّى الله عليه وآله وسلم قال لأصحابه ذات يوم: أَرَأَيْتُمْ لو جَمَعْتُمْ ما عِنْدَكُمْ مِنَ الثِّيَابِ وَالْأَنْيَةِ، ثُمَّ وَضَعْتُمْ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ أَكُنْتُمْ تَرَوْنَهُ تَبْلُغُ السَّمَاءَ؟ قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ أَصْلُهُ فِي الْأَرْضِ وَفِرْعُهُ فِي السَّمَاءِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: يَقُولُ أَحَدُكُمْ إِذَا فَرَّغَ مِنْ صَلَاةِ الْفَرِيضَةِ: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» ثَلَاثِينَ مَرَّةً فَإِنَّ أَصْلَهُنَّ فِي الْأَرْضِ وَفِرْعَهُنَّ فِي السَّمَاءِ، وَهُنَّ يَدْفَعْنَ الْهَدْمَ وَالْحَرَقَ وَالْفَرْقَ وَالتَّرْدِيَّ فِي الْبُئْرِ وَأَكْلَ السَّبْعِ وَمِيتَةَ السَّوَاءِ وَالْبَلِيَّةَ الَّتِي تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى الْعَبْدِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَهُنَّ الْبَاقِيَّاتُ.

ثواب من قال: «سبحان الله وبحمده، سبحان الله العظيم وبحمده»

١- أبي رحمه الله قال: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَنَانَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ قَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» كَتَبَ اللَّهُ لَهُ ثَلَاثَةَ آلَافٍ حَسَنَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ ثَلَاثَةَ آلَافٍ دَرَجَةً، وَخَلَقَ مِنْهَا طَائِرًا فِي الْجَنَّةِ يَسْبِيحُ [اللَّهُ] وَكَانَ أَجْرُ تَسْبِيحِهِ لَهُ.

ثواب من قال: «سبحان الله» من غير تعجب

١- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ؛ وَالْحَسَنِ بْنِ الْحُسَيْنِ اللَّوْلُؤِيِّ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ سَنَانَ، عَنْ أَبِي الْجَارُودِ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ قَالَ: «سُبْحَانَ اللَّهِ» مِنْ غَيْرِ تَعَجُّبٍ خَلَقَ اللَّهُ مِنْهَا طَائِرًا لَهُ لِسَانٌ وَجَنَاحَانِ، يَسْبِيحُ اللَّهَ عَنْهُ فِي الْمَسْبُوحِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ وَمِثْلُ ذَلِكَ «الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ».

ثواب من قال: «سبحان الله» مائة مرة

١- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ

بفرستید و آنها را بسوزانید، و این همان سخن خداوند است که می فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده اید، خدا را اطاعت کنید و از پیامبرش فرمان برید و اعمال خود را تباه نکنید» (محمد، ۳۳)

۴. از ابو بصیر از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: روزی رسول خدا (ص) به یارانش فرمود: ببینید، اگر تمام لباسها و ظروف خود را جمع کنید و آنها را روی هم بگذارید آیا به آسمان می رسد؟ گفتند: نه ای پیامبر خدا. فرمود: آیا شما را به چیزی که ریشه اش در زمین و شاخه هایش در آسمان است راهنمایی نکنم؟ گفتند: چرا، ای پیامبر خدا. فرمود: آن این است که هر یک از شما پس از خواندن نماز واجب، سی مرتبه بگوید: «سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر» که ریشه این اذکار در زمین و شاخه هایش در آسمان است. این ذکرها جلوی ویرانی، آتش سوزی، غرق شدن، افتادن در چاه، طعمه درندگان شدن، مُردن بد و بلاهایی را که در آن روز بر انسان فرود می آید می گیرد، و این اذکار باقی خواهند ماند.

پاداش کسی که بگوید «سبحان الله و بحمده،

سبحان الله العظیم و بحمده»

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بگوید: «سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظیم و بحمده» خداوند سه هزار حسنه برای او می نویسد، و سه هزار درجه برای او بالا می برد، و از این ذکر پرنده ای در بهشت خلق می کند که تسبیح خدا کند و پاداش تسبیح آن برای او باشد.

پاداش کسی که بدون تعجب بگوید «سبحان الله»

۱. ابوالجارود از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بی آنکه از چیزی تعجب کند بگوید «سبحان الله» خداوند از این تسبیح پرنده ای خلق می کند که دارای زبان و دو بال است و تا روز قیامت در میان تسبیح کنندگان از جانب او تسبیح خدا می گوید، و ذکر «الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر» نیز همین گونه است.

پاداش کسی که صد بار «سبحان الله» بگوید

۱. یونس بن یعقوب می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: آیا کسی که صد بار

الحسين السَّعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن ابن فضال، عن يونس بن يعقوب قال: قلت لأبي عبد الله عليه السَّلام: من قال: «سبحان الله» مائة مرَّة كان ممَّن ذكر الله كثيرا؟ قال: نعم.

ثواب من قال: «الحمد لله كما هو أهله»

١ - حدَّثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدَّثني علي بن الحسين السَّعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن علي بن الحكم، عن سيف بن عميرة، عن زيد الشَّحَّام، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من قال: «الحمد لله كما هو أهله» شغل كُتَّاب السَّماء، قلت: وكيف يشغل كُتَّاب السَّماء؟ قال: يقولون: اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ الْغَيْبَ، فقال: فيقول: اكتبوها كما قالها عبدي وعليَّ ثوابها.

ثواب من قال أربع مرَّات: «الحمد لله ربِّ العالمين»

عند الصُّباح وعند المساء

١ - حدَّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه، عن محمد بن الحسن الصَّفَّار، عن أحمد ابن أبي عبد الله، عن منصور بن العباس، عن سعيد بن جناح قال: حدَّثني أبو مسعر، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من قال إذا أصبح أربع مرَّات: «الحمد لله ربِّ العالمين» فقد أدَّى شكر يومه، ومن قالها إذا أمسى فقد أدَّى شكر ليلته.

ثواب من مجَّد الله عزَّ وجلَّ

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثنا عبد الله بن جعفر الحِميري، عن أحمد بن محمد، عن أبيه، عن فضالة بن أيُّوب، عن سيف بن عميرة، عن محمد بن مروان، عن زُرارة قال: قلت لأبي جعفر عليه السَّلام: أيُّ الأعمال أحبُّ إلى الله تعالى؟ قال: أن يمجَّد الله.

ثواب من مجَّد الله بما مجَّد به نفسه

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن عبد الله بن بُكير، عن زُرارة بن أعين، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: إِنَّ اللَّهَ يمجَّد نفسه في كلِّ يوم وليلة ثلاث مرَّات، فمن مجَّد الله بما مجَّد به نفسه، ثمَّ كان في حال شقوة حوَّل إلى سعادة، فقلت له: كيف هذا التمجيد؟ قال: تقول: «أنت الله لا إله إلاَّ أنت ربِّ العالمين، أنت الله لا إله إلاَّ أنت الرَّحمن الرَّحيم، أنت الله لا إله إلاَّ

«سبحان الله» بگوید: در زمره کسانی است که خدا را بسیار یاد کرده‌اند؟ فرمود: آری.

پاداش کسی که بگوید: «الحمد لله كما هو أهله»

۱. زید شحام از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بگوید «الحمد لله كما هو أهله» نویسندگان عالم بالا از نوشتن ثواب آن در مانده می‌شوند. زید می‌گوید: پرسیدم چگونه نویسندگان عالم بالا در مانده می‌شوند؟ فرمود: می‌گویند: خداوند، ما از غیب آگاه نیستیم، خداوند می‌فرماید: شما این ذکر را همان گونه که بنده من گفته است بنویسید و پاداش آن بر عهده من است.

پاداش کسی که در صبح و شام چهار مرتبه بگوید:

«الحمد لله رب العالمين»

۱. ابو مشعر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بامدادان چهار مرتبه بگوید: «الحمد لله رب العالمين» شکر آن روز را به جای آورده، و هر کس شامگاهان آن را بگوید شکر آن شب را ادا کرده است.

پاداش کسی که خدا را به بزرگی یاد کند

۱. زراره می‌گوید: به امام باقر (ع) گفتم: کدام یک از اعمال نزد خدا محبوب‌تر است؟ فرمود: اینکه بنده‌ای خدا را به بزرگی یاد کند.

پاداش کسی که خدا را به آنچه او خود را بدان ستوده است تمجید کند

۱. زرارة بن اعین از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند در هر روز و شب سه بار خود را تمجید می‌کند. پس هر کس خدا را به آنچه او خود را بدان ستوده است تمجید کند، اگر در حال شقاوت باشد به سعادت باز می‌گردد. زراره می‌گوید: به آن حضرت گفتم: آن تمجید چگونه است؟ فرمود: می‌گویی: «أنت الله لا اله الا أنت رب العالمين...» [تا آخر].

ترجمة دعا: تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و پروردگار

أنت العليُّ الكبير، أنت الله لا إله إلا أنت مالك يوم الدين، أنت الله لا إله إلا أنت الغفور الرَّحِيم، أنت الله لا إله إلا أنت العزيز الحكيم، أنت الله لا إله إلا أنت منك بدء كل شيء وإليك يعود، أنت الله لا إله إلا أنت لم تزل ولا تزال، أنت الله لا إله إلا أنت خالق الخير والشرِّ، أنت الله لا إله إلا أنت خالق الجنة والنار، أنت الله لا إله إلا أنت الأحد الصَّمَد، لم يلد، ولم يولد، ولم يكن له كفواً أحد، أنت الله لا إله إلا أنت الملك القدُّوس السَّلامُ المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون، أنت الله الخالق البارئ المصور لك الأسماء الحسنى، يسبح لك ما في السماوات والأرض وأنت العزيز الحكيم، أنت الله لا إله إلا أنت الكبير [المتعال و] الكبيراء رداؤك».

ثواب العاقل

١- أبي رحمه الله قال: حدَّثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن أبي محمد الرّازي، عن الحسين بن يزيد، عن إبراهيم أبي بكر بن أبي سمّال، عن الفضل بن عثمان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السَّلام يقول: من كان عاقلاً خُتم له بالجنة إن شاء الله.

٢- وبهذا الإسناد، عن سيف بن عميرة، عن إسحاق بن عمار قال: قال أبو عبد الله عليه السَّلام: من كان عاقلاً كان له دين، ومن كان له دين دخل الجنة.

ثواب عشر خصال

١- حدَّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدَّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن العباس بن معروف، عن سعدان بن مسلم واسمه عبد الرحمن بن مسلم، عن الفضيل ابن يسار، عن أبي جعفر عليه السَّلام قال: عشر من لقي الله بهنَّ دخل الجنة: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، والإقرار بما جاء به من عند الله عزَّ وجلَّ، وإقام الصلاة، وإيتاء الزكاة، وصوم شهر رمضان، وحج البيت، والولاية لأولياء الله، والبراءة من أعداء الله واجتناب كلِّ مسكر.

ثواب من أقرَّ الله بالربوبية ولمحمد ﷺ بالنبوة ولعليّ بالإمامة

وأدى ما افترض عليه

١- حدَّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضي الله عنه قال: حدَّثني محمد بن جعفر الأسديّ قال: حدَّثني موسى بن عمران، عن الحسين بن يزيد، عن محمد بن

جهانیانی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و بخشاینده و مهربانی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و بلند مرتبه و بزرگواری، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و صاحب روز جزایی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و آمرزگار و مهربانی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و پیروزمند و حکیمی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و پیدایش هر چیزی از توست و به سوی تو باز می‌گردد، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و همیشه بوده‌ای و خواهی بود، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و آفریننده خوبیها و بدیهایی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و آفریننده بهشت و دوزخی، تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و یکتا و مقصود همگانی، همو که نه فرزندی دارد و نه فرزند کسی است و هیچ کس همتای او نیست. تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و فرمانروا و پاک و سلامتی دهنده و ایمنی بخش و نگهبان و پیروزمند و مسلط و بزرگواری. منزّه است خدا از این که به او شرک ورزند. تویی آن خدای یگانه که آفریدگار و پدید آورنده و صورتگری و نیکوترین نامها از آن توست. آنچه در آسمانها و زمین است تو را تسبیح می‌کنند و تویی که پیروزمند و حکیمی. تویی آن خدای یگانه که معبودی جز تو نیست و بزرگ و بلند مرتبه‌ای، و بزرگواری در خور توست. توضیح: مقصود از شری که در جمله «خالق الخیر و الشر» به خدا نسبت داده شده، شر مطلق نیست، زیرا در مجموعه جهان هستی شر مطلق وجود ندارد.

پاداش خردمند

۱. فضل بن عثمان می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس خردمند باشد، فرجام کارش - اگر خدا بخواهد - بهشت خواهد بود.
۲. اسحاق بن عمار از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: کسی که خردمند است دین دارد، و کسی که دیندار است وارد بهشت می‌شود.

پاداش ده خصلت

۱. فضیل بن یسار از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: ده خصلت است که هر کس خدا را با آنها ملاقات کند وارد بهشت می‌شود: گواهی دادن به یگانگی خدا و اینکه محمد (ص) پیامبر اوست، و اقرار به آنچه او از جانب خدا آورده، و بر پاداشتن نماز، و دادن زکات، و روزه ماه رمضان، و حج خانه خدا، و دوستی با دوستان خدا، و بیزاری از دشمنان خدا، و دوری جستن از هر چیزی که مست‌کننده است.

پاداش کسی که ربوبیت خدا و نبوت محمد (ص) و امامت علی (ع)

اقرار کند و آنچه را که بر او واجب شده است انجام دهد

۱. مفضل بن عمر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند برای مؤمن امری را بر

سنان، عن المفضل بن عمر قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: إن الله تعالى ضمن للمؤمن ضماناً، قال: قلت: وما هو؟ قال: ضمن له إن هو أقرّ له بالزبويّة، ولحمّد صلى الله عليه وآله بالنبوّة ولعليّ عليه السلام بالإمامة، وأدّى ما افترض [الله] عليه أن يسكنه في جواره، ولم يحتجب عنه، قال: قلت: فهذه والله الكرامة التي لا يشبهها كرامة الآدميين، قال: ثمّ قال أبو عبد الله عليه السلام: اعملوا قليلاً تنعموا كثيراً.

ثواب من قال: «بسم الله» عند دخول الخلاء

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني عليّ بن إبراهيم، عن التوفليّ، عن السكونيّ، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: إذا تكشّف أحدكم لبّول أو غير ذلك فليقل: «بسم الله» فإنّ الشيطان يغضّ بصره عنه حتّى يفرغ.

ثواب من ذكر اسم الله عزّ وجلّ على وضوئه

١ - حدّثني جعفر بن محمّد بن مسرور رضي الله عنه قال: حدّثني الحسين بن محمّد بن عامر، عن عمّه عبد الله بن عامر، عن محمّد بن إسماعيل، عن علي بن الحكم، عن داود العجلي، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من توضأ فذكر اسم الله طهر جميع جسده وكان الوضوء إلى الوضوء كفارة لما بينهما من الذنوب، ومن لم يسمّ لم يطهر من جسده إلّا ما أصابه الماء.

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن معاوية بن حكيم، عن عبد الله بن المغيرة، عن عبد الله بن مسكان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من ذكر الله على وضوئه فكأنما اغتسل.

ثواب من توضأ مثل وضوء أمير المؤمنين عليه السلام وقال مثل قوله

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن علي بن حسن الواسطي، عن عمّه عبد الرحمن بن كثير الهاشمي مولى محمّد بن علي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: بينا أمير المؤمنين عليه السلام ذات يوم جالساً مع ابن الحنفية إذ قال: يا محمّد ائتني بإناء من ماء أتوضأ للصلاة، فأتاه محمّد بإناء فأكفأ بيده اليمنى على يده اليسرى، ثمّ قال: «بسم الله والحمد لله الذي

عهده گرفته است. مفضل می‌گوید: گفتم: آن چیست؟ فرمود: خداوند برای مؤمن بر عهده گرفته است که اگر او به ربوبیت خدا و نبوت محمد (ص) و امامت علی (ع) اقرار کند و آنچه را که خدا بر او واجب ساخته است انجام دهد، او را در جوار خود ساکن گرداند و از او محجوب نشود. گفتم: به خدا سوگند این همان کرامتی است که همانندش در میان آدمیان نیست. مفضل می‌گوید: سپس امام صادق (ع) فرمود: اندکی تلاش کنید و بهره فراوان ببرید.

پاداش کسی که هنگام ورود به مستراح «بسم الله» بگوید

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ص) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: هرگاه یکی از شما برای بول کردن یا غیر آن خود را برهنه کند «بسم الله» بگوید، زیرا شیطان چشم خود را از او می‌پوشد تا فارغ گردد.

پاداش کسی که هنگام وضو نام خدا را ببرد

۱. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در حال وضو نام خدا را ببرد تمام بدنش پاک می‌گردد، و وضویش تا وضوی دیگر کفاره گناهان او میان این دو وضوست، و هر کس نام خدا را نبرد، از بدنش جز جایی که آب به آن رسیده پاک نخواهد شد.

۲. عبدالله بن مسکان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هنگام وضو نام خدا را بر زبان جاری کند، گویی غسل کرده است.

پاداش کسی که مانند امیر مؤمنان (ع) وضو بگیرد و مانند او ذکر خدا کند

۱. عبدالرحمن بن کثیر هاشمی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزی امیر مؤمنان (ع) با فرزندش محمد حنیفه نشسته بود، به او فرمود: ای محمد، ظرف آبی برای من حاضر کن تا برای نماز وضو بگیرم. محمد ظرف آبی آورد، و حضرت با دست راست خود آب را بر دست چپ ریخت و گفت: «بسم الله و الحمد لله الذی جعل الماء و طهوراً و لم يجعله نجساً» (یعنی به نام خدا، و ستایش از آن خداوندی است که آب را پاک و پاک‌کننده قرار داد و آن را نجس قرار نداد).

جعل الماء طهوراً ولم يجعله نجساً» قال: «ثم استنجى فقال: «اللهم حصّن فرجي وأعفّه، واستر عورتي وحرمني على النار» ثم تضمض فقال: «اللهم لقني حاجتي يوم ألقاك، وأطلق لساني بذكرك [وشكرك]» ثم استنشق فقال: «اللهم لا تحرّم عليّ ريح الجنة، واجعلني ممن يشمّ ريحها وروحها وريحانها وطيبها» قال: «ثم غسل وجهه فقال: «اللهم بيّض وجهي يوم تسودّ فيه الوجوه، ولا تسودّ وجهي يوم تبيضّ فيه الوجوه» ثم غسل يده اليمنى فقال: «اللهم أعطني كتابي بيمينى والخلد في الجنان بيساري وحاسبني حساباً يسيراً» ثم غسل يده اليسرى فقال: «اللهم لا تعطني كتابي بشمالي ولا من وراء ظهري، ولا تجعلها مغلولة إلى عنقي، وأعوذ بك من مقطّعات النيران» ثم مسح رأسه فقال: «اللهم غشني برحمتك وبركاتك وعفوك» قال: «ثم مسح رجله فقال: «اللهم ثبتني [قدمي] على الصراط يوم تزلّ فيه الأقدام، واجعل سعبي فيما يرضيك عني يا أرحم الراحمين» ثم رفع رأسه فنظر إلى محمّد فقال: يا محمّد من توضأ مثل وضوئي وقال مثل قلبي خلق الله عزّ وجلّ من كلّ قطرة ملكاً يقدره ويسبّحه ويكبره، ويكتب الله تعالى له ثواب ذلك إلى يوم القيامة.

ثواب التّمندل وترك التّمندل بعد الوضوء

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطّاب، عن إبراهيم بن محمّد الثّقفي، عن علي بن معلّى، عن إبراهيم بن محمّد بن حمران، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من توضأ وتمنّدل كتبت له حسنة، ومن توضأ ولم يتمنّدل حتى يجفّ وضوءه كتبت له ثلاثون حسنة.

ثواب الوضوء لصلاة المغرب والغداة

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصّفّار، عن إبراهيم بن هاشم، عن عمرو بن عثمان، عن صباح الحذاء، عن سماعة بن مهران قال: قال أبو الحسن موسى عليه السّلام: من توضأ للمغرب كان وضوءه ذلك كفّارة لما مضى من ذنوبه في نهاره ما خلا الكبائر، ومن توضأ لصلاة الصّبح كان وضوءه ذلك كفّارة، لما مضى من ذنوبه في ليلته ما خلا الكبائر.

سپس استنجا کرد و گفت: (خدایا، دامن مرا از خیانت مصون دار و آن را از عفت برخوردار کن، و عورت‌م را بپوشان، و مرا بر آتش دوزخ حرام گردان). محمد می‌گوید: سپس آب را در دهان خود گردانید و گفت: (خدایا، حجت مرا در روزی که تو را ملاقات می‌کنم به من بیاموز، و زبانم را به ذکر و سپاس خود گویا کن). آن‌گاه آب در بینی خود کرد و گفت: (خدایا، بوی بهشت را بر من حرام مگردان، و مرا از کسانی قرار ده که از بوی آن و از راحتی‌ها و گل‌ها و عطرهاى آن بهره می‌برند). محمد می‌گوید: پس از آن صورت خود را شست و گفت: (خدایا، چهره مرا در روزی که چهره‌ها سیاه می‌گردد سفید گردان، و چهره‌ام را در روزی که چهره‌ها سفید می‌شود سیاه مگردان). سپس دست راست خود را شست و گفت: (خدایا، نامه عمل مرا به دست راستم ده، و برات جاودانگی در بهشت را به دست چپم ده، و حساب مرا آسان گیر). سپس دست چپش را شست و گفت: (خدایا، نامه عمل مرا به دست چپم و از پشت سرم مده، و دستم را به گردنم غل مکن، و از لباسهای آتشین دوزخ به تو پناه می‌برم). آن‌گاه سرش را مسح کرد و گفت: (خدایا، رحمت و برکت و گذشت خود را بر من فرو ریز). سپس پاهای خود را مسح کرد و گفت: (خدایا، گامهای مرا بر صراط ثابت بدار در روزی که گامها در آن می‌لغزد، و تلاش مرا در چیزی که باعث خشنودی تو از من است قرار ده، ای مهربان‌ترین مهربانان). پس از آن سرش را بلند کرد و به محمد نظر افکند و فرمود: ای محمد، هر کس مانند من وضو بگیرد و مانند آنچه را که من گفتم بگوید، خداوند از هر قطره آب وضویش فرشته‌ای خلق می‌کند که تقدیس و تسبیح و تکبیر خدا کند، و پاداش آن را تا روز قیامت برای او می‌نویسد.

پاداش خشک کردن و خشک نکردن دست و صورت

با دستمال پس از وضو

۱. ابراهیم بن محمد بن حمران از پدرش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس وضو بگیرد و دست و صورت خود را با دستمال خشک کند یک حسنه برای او نوشته می‌شود، و هر کس وضو بگیرد و دست و صورت خود را با دستمال خشک نکند تا آنکه آب وضویش خشک شود سی حسنه برای او نوشته خواهد شد.

پاداش وضو برای نماز مغرب و نماز صبح

۱. سماعة بن مهران از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس برای نماز مغرب وضو بگیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته روز اوست بجز گناهان کبیره؛ و هر کس برای نماز صبح وضو بگیرد، وضویش کفاره گناهان گذشته شب اوست بجز گناهان کبیره.

ثواب فتح العيون عند الوضوء

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْرُوفٍ، عَنْ أَبِي هَمَّامٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَعِيدِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ السَّكُونِيِّ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، عَنْ عَطَاءٍ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : افْتَحُوا عَيْونَكُمْ عِنْدَ الْوُضُوءِ لَعَلَّهَا لَا تَرَى نَارَ جَهَنَّمَ.

ثواب تجديد الوضوء

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلُوِيه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى الْعَطَّارِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي الصَّقَرِ، عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : تَجْدِيدُ الْوُضُوءِ لَصَلَاةِ الْعِشَاءِ يَمْحُو «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» وَ «بَلَى وَاللَّهِ».

٢ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ السَّعْدِ أَبَادِي، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ الْمُفَضَّلِ بْنِ عَمْرِو، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَنْ جَدَّدَ وَضُوءَهُ لَغَيْرِ صَلَاةٍ جَدَّدَ اللَّهُ تَوْبَتَهُ مِنْ غَيْرِ اسْتِغْفَارٍ.

ثواب السَّوَاكِ

١ - أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِدْرِيسَ : قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ، قَالَ : حَدَّثَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ إِسْحَاقَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيْسَى، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ الدَّهْقَانِ، عَنْ دُرُسْتِ بْنِ أَبِي مَنْصُورٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : فِي السَّوَاكِ اثْنَتَا عَشْرَةَ خَصْلَةً : هُوَ مِنْ السَّنَةِ، وَمُطَهْرَةٌ لِلْفَمِ، وَمَجْلَلَةٌ لِلْبَصَرِ، وَيَرْضَى الرَّحْمَنُ، وَيَبْيِضُ الْأَسْنَانُ، وَيَذْهَبُ بِالْحَفْرِ، وَيَشُدُّ اللَّثَّةَ، وَيُشَمِّهِ الطَّعَامُ، وَيَذْهَبُ بِالْبَلْغَمِ، وَيَزِيدُ فِي الْحِفْظِ، وَيُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ، وَتَفْرَحُ بِهِ الْمَلَائِكَةُ.

٢ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارُ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ فَضَّالٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعِيدِ الْمَدَائِنِيِّ، عَنْ مُصَدِّقِ بْنِ صَدَقَةَ، عَنْ عَمَّارِ السَّابَّاطِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي السَّوَاكِ لَأَبَاتَوْهُ مَعَهُمْ فِي الْخَافِ.

٣ - أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْخَطَّابِ،

پاداش باز گذاشتن چشمها هنگام وضو

۱. از ابن عباس نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: چشمان خود را هنگام وضو باز بگذارید، باشد که آتش دوزخ را نپسند.

پاداش تجدید وضو

۱. ابوقتاده از امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: تجدید وضو برای نماز عشا، گناه قسم خوردن به «لا والله» و «بلی والله» را محو می‌کند.

۲. مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس وضوی خود را برای غیر نماز تجدید کند، خداوند توبه او را بی آنکه استغفار کرده باشد می‌آمرزد.

پاداش مسواک کردن

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در مسواک کردن دوازده ویژگی وجود دارد: ۱. از سنت پیامبر است ۲. دهان را پاکیزه می‌کند ۳. دیده را روشن می‌سازد ۴. باعث خشنودی خداست ۵. دندانها را سفید می‌کند ۶. زردی دندان را می‌برد ۷. لثه‌ها را محکم می‌کند ۸. اشتها به غذا را زیاد می‌کند ۹. بلغم را از بین می‌برد ۱۰. حافظه را زیاد می‌کند ۱۱. حسنات را چند برابر می‌کند ۱۲. فرشتگان را شاد می‌سازد.

۲. عمار ساباطی از امام صادق (ع) و او از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: اگر مردم می‌دانستند که مسواک کردن چه آثاری دارد، حتی شب هم آن را با خود در بستر به همراه می‌بردند.

۳. ابراهیم بن ابی البلاد از پدرش یحیی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود:

عن صفوان بن يحيى، عن إبراهيم بن أبي البلاد، عن أبيه يحيى أبي البلاد، عن أبي جعفر عليه السلام قال: السَّوَاك يذهب بالبلغم، ويزيد في العقل.

ثواب من ردَّ ريقه تعظيماً لحق المسجد

١- أبي رحمه الله قال: حدَّثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن السُّنْدِي بن مُحَمَّد، عن مُحَمَّد بن سِنَان، عن طلحة بن زيد، عن جعفر بن مُحَمَّد، عن أبيه عليهما السلام قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وآله: من ردَّ ريقه تعظيماً لحق المسجد جعل الله ريقه صحّة في بدنه، وعوفي من بلوى في جسده.

٢- أبي رحمه الله عن عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن مُحَمَّد، عن مُحَمَّد بن حَسَن، عن أبيه، عن عبد الله سِنَان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من تنخَّع في مسجد ثمَّ ردّها في جوفه لم تمرّ بداء إلا أبرأته.

ثواب من تطهَّر ثمَّ أوى إلى فراشه

١- أبي رحمه الله قال: حدَّثني مُحَمَّد بن يحيى، عن مُحَمَّد بن أحمد، عن السُّنْدِي بن الرِّبِيع، عن مُحَمَّد بن كُرْدُوس، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من تطهَّر ثمَّ أوى إلى فراشه بات وفراشه كمسجده.

ثواب المبالغة في المضمضة والاستنشاق

١- حدَّثني مُحَمَّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال: حدَّثني علي بن إبراهيم ابن هاشم، عن أبيه، عن النُّوفلي، عن السَّكُوني، عن جعفر بن مُحَمَّد، عن أبيه، عن آبائه صلوات الله عليهم قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وآله: ليبالغ أحدكم في المضمضة والاستنشاق فإنّه غفران لكم ومنفرة للشيطان.

ثواب دخول الحمام بمئزر

١- حدَّثني علي بن أحمد رضى الله عنه، عن أبيه، عن جدّه أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه مُحَمَّد بن خالد، [و] عن مُحَمَّد بن سِنَان، عن المفضل بن عمر، عن الصَّادق عليه السلام قال: من دخل الحمام بمئزر ستره الله بستره.

ثواب من غَضَّ طرفه عن النظر إلى عورة أخيه

١- حدَّثني مُحَمَّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال: حدَّثني مُحَمَّد بن أبي

مسواک کردن بلغم را از بین می‌برد و بر خِزْد می‌افزاید.

پاداش کسی که به احترام مسجد آب دهان خود را فرو برد

۱. طلحة بن زید از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس به احترام مسجد آب دهان خود را فرو برد، خداوند آب دهان او را باعث سلامتی بدنش قرار می‌دهد و از بیماریهای جسمی مصون خواهد ماند.

۲. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در مسجد خلط سینه خود را فرو برد، آن خلط به هیچ دردی نمی‌رسد مگر اینکه آن را درمان می‌کند.

پاداش کسی که با وضو به بستر خواب رود

۱. محمد بن کردوس از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس وضو بگیرد و به بستر خواب رود، بسترش به هنگام خواب مانند جایگاه سجده او خواهد بود.

پاداش بسیار مضمضه و استنشاق کردن

۱. سکونی از امام جعفر صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: بسیار مضمضه و استنشاق کنید، زیرا آن باعث آمرزش گناهان شما و دور شدن شیطان است.

پاداش لُنگ بستن هنگام رفتن به حمام

۱. مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس با لُنگ وارد حمام شود، خداوند با پرده ستاریت خود عیوب او را می‌پوشاند.

پاداش کسی که چشم خود را از عورت برادر دینی‌اش بپوشاند

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس وارد

القاسم عن أحمد بن محمد بن خالد، عن محمد بن علي الأنصاري، عن عبد الله بن محمد، عن عبد الله ابن سنان، عن الصادق عليه السلام قال: من دخل الحمام فغضّ طرفه عن النظر إلى عورة أخيه آمنه الله من الحميم يوم القيامة.

ثواب غسل الرأس بالخطمي

١ - حدثني أحمد بن محمد بن يحيى العطار رضي الله عنه، عن أبيه، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن عمر، عن محمد بن سنان، عن أبي سعيد القمّاط، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: غسل الرأس بالخطمي أمان من الصداع، وبراءة من الفقر وطهور للرأس من الحزازة.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفّار، عن محمد بن عيسى، عن أبي أيوب المدني، عن ابن أبي عمير، عن سفيان بن السمط، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: غسل الرأس بالخطمي ينفي الفقر، ويزيد في الرزق. وقال هو نشرة.

٣ - وبهذا الإسناد، عن محمد بن عيسى، عن محمد بن إسماعيل، عن منصور بن يونس - بزرج - قال: سمعت أبا الحسن عليه السلام يقول: غسل الرأس بالخطمي يجلب الرزق جلباً.

ثواب غسل الرأس بورق السدر

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن زيد النّريسي، عن بعض أصحابه قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: كان رسول الله صلى الله عليه وآله يغسل رأسه بالسدر ويقول: اغسلوا رؤوسكم بورق السدر فإنه قدّسه كل ملك مقرب وكل نبي مرسل، ومن غسل رأسه بورق السدر صرف الله عنه وسوسة الشيطان سبعين يوماً، ومن صرف الله عنه وسوسة الشيطان سبعين يوماً لم يعص، ومن لم يعص دخل الجنة.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى، عن النوفلي عن عيسى بن عبد الله العلوي، عن أبيه، عن جدّه أن رسول الله صلى الله عليه وآله اغتمّ فأمره جبرئيل عليه السلام أن يغسل رأسه بالسدر.

حمام شود و چشم خود را از نگاه کردن به عورت برادر دینی اش بپوشانند، خداوند او را در روز رستاخیز از آتش سوزان ایمن خواهد ساخت.

پاداش شستن سر با خطمی

۱. عمر بن یزید از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: شستن سر با خطمی باعث ایمنی از سردرد و دوری از تنگدستی و پاک شدن سر از شوره است.

۲. سفیان بن سمط از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: شستن سر با خطمی تنگدستی را برطرف می کند و روزی را می افزاید. و فرمود: این تعویذ است [یعنی باعث مصون ماندن از بلاهاست].

۳. منصور بن یونس [بزرگ] می گوید: از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می فرمود: شستن سر با خطمی، روزی را به شدت جلب می کند.

پاداش شستن سر با برگ سدر

۱. زید نرسی از یکی از یارانش نقل کرده است که گفت: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: پیامبر خدا (ص) همیشه سرش را با سدر می شست و می فرمود: شما نیز سرتان را با برگ سدر بشوید، زیرا هر فرشته مقرب و هر پیامبر مرسل آن را پاکیزه شمرده است، و هر کس سر خود را با برگ سدر بشوید خداوند تا هفتاد روز وسوسه شیطان را از او دور می گرداند، و هر کس تا هفتاد روز، خدا وسوسه شیطان را از او بگرداند گناه نمی کند، و هر کس گناه نکند وارد بهشت می شود.

۲. عیسی بن عبدالله علوی از پدرش از جدش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) دچار اندوه گردید و جبرئیل به او فرمان داد که سرش را با سدر بشوید.

ثواب المختضب

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار قال : حدثني إبراهيم بن هاشم ، عن محمد بن علي الأنصاري ، عن عيسى بن عبد الله بن محمد بن عمر بن علي بن أبي طالب ، عن أبيه ، عن جدّه قال : بلغ رسول الله صلى الله عليه وآله أن قوما من أصحابه صفّروا لحاهم ، فقال : هذا خضاب الإسلام ، إنّي لأحبّ أن أراهم ، قال علي عليه السلام : فررت بهم وأخبرتهم فأتوه فلما رأهم قال : هذا خضاب الإسلام ، قال : فلما سمعوا ذلك منه رغبوا فأقنؤوا قال : فلما بلغ ذلك رسول الله صلى الله عليه وآله قال : هذا خضاب الإيمان إنّي لأحبّ أن أراهم ، قال علي عليه السلام : فررت بهم وأخبرتهم فأتوه ، فلما رأهم قال : هذا خضاب الإيمان فلما سمعوا ذلك منه بقوا عليه حتى ماتوا .

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله قال : حدثني أحمد بن الحسين عن أبيه ، عن ظريف بن ناصح ، عن عمرو بن خليفة العبدي ، عن المثنيّ اليماني قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أحبّ خضابكم إلى الله الحالك .

٣ - حدثني أحمد بن محمد بن يحيى رضي الله عنه ، عن أبيه ، عن محمد بن أحمد عن إبراهيم بن إسحاق عن محمد بن علي البغدادي ، عن عبد الله بن المبارك ، عن عبد الله بن زيد - رفع الحديث قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : درهم في الخضاب أفضل من نفقة ألف درهم في سبيل الله ، وفيه أربعة عشر خصلة : يطرد الريح من الأذنين ، ويجلو الغشاوة عن البصر ، ويُلين الخياشم ، ويُطيب النكهة ، ويشدّ اللثة ، ويذهب بالصُّنان ، ويُقلّ وسوسة الشيطان ، وتفرح به الملائكة ، ويستبشر به المؤمن ، ويغبط به الكافر ، وهي زينة وطيب وبراءة له في قبره ، ويستحيي منه منكر ونكير .

٤ - وبهذا الإسناد ، عن إبراهيم بن إسحاق ، عن إسحاق بن إسماعيل الصوفي ، عن العباس بن أبي العباس ، عن عبدوس بن إبراهيم البغدادي رفع الحديث إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : الحناء يذهب بالسَّهك ، ويزيد في ماء الوجه ، ويُطيب النكهة ، ويحسن الولد ، وقال : ومن أطلّى فتدلك بالحناء من قرنه إلى قدمه نُفي عنه

پاداش کسی که حنا ببندد

۱. عیسی بن عبدالله از پدرش از جَدش نقل کرده است که از رسول خدا (ص) شنید گروهی از یارانش ریشهای خود را به وسیله حنا زرد کرده‌اند. فرمود: این خضابِ اسلام است، من دوست دارم آنان را ببینم. علی (ع) فرمود: من آنان را ملاقات کردم و سخن پیامبر را برایشان گفتم. آنان نزد پیامبر آمدند. هنگامی که پیامبر آنان را دید فرمود: این خضابِ اسلام است. وقتی آنان این سخن را از پیامبر شنیدند رغبت بیشتری از خود نشان دادند و ریشهایشان را پر رنگ کردند. پس از آنکه رسول خدا (ص) از این کار باخبر شد فرمود: این خضابِ ایمان است، من دوست دارم آنان را ببینم. علی (ع) فرمود: من آنان را ملاقات نمودم و سخن پیامبر را برایشان نقل کردم. آنان نزد پیامبر آمدند. هنگامی که پیامبر آنان را دید فرمود: این خضابِ ایمان است. وقتی این سخن را از پیامبر شنیدند، به همین عادت بودند تا از دنیا رفتند.

۲. مثنای یمانی می‌گوید: رسول خدا (ص) فرمود: محبوب‌ترین خضاب شما نزد خداوند رنگ سیاه سیر است. ۳. عبدالله بن زید در حدیثی مرفوعه از پیامبر خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: یک درهم در خضاب خرج کردن، از خرج کردن هزار درهم در راه خدا بهتر است. در خضاب چهارده ویژگی وجود دارد:

۱. باد را از گوشها دور می‌کند. ۲. تاریکی چشم را می‌برد. ۳. درونی بینی را نرم می‌کند. ۴. دهان را خوشبو می‌گرداند. ۵. لثه‌ها را محکم می‌کند. ۶. بوی بد را از بدن برطرف می‌سازد. ۷. از وسوسه شیطان می‌کاهد. ۸. فرشتگان از آن شادمان می‌شوند. ۹. باعث شادی مؤمنان می‌گردد. ۱۰. کافران را خشمگین می‌کند. ۱۱. سبب زینت است. ۱۲. مایه پاکیزگی است. ۱۳. وسیله رهایی او از عذاب قبر است. ۱۴. نکیر و منکر از او شرم می‌کنند.

۴. عبدوس بن ابراهیم بغدادی در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: حنا بستن بوی بد را از بدن دور می‌کند و بر آبرو می‌افزاید، و دهان را خوشبو می‌کند، و فرزندان را زیبا می‌سازد، و فرمود: هر کس نوره کشد و پس از آن از سر تا پای خود را خضاب کند فقر و تنگدستی از او برطرف می‌شود.

الفقر.

٥ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلُوِيه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ عَمِّهِ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ الْعَبَّاسِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَنَاحٍ، عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ جَعْفَرِ الْجَعْفَرِيِّ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: الْخُضَابُ بِالسَّوَادِ زِينَةٌ لِلنِّسَاءِ مَكْبُتَةٌ لِلْعُدُوِّ.

٦ - أَبِي رَحْمَةِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ مُوسَى قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ أَطْلَى وَاخْتَضَبَ بِالْحِنَاءِ آمَنَهُ اللَّهُ مِنْ ثَلَاثٍ خِصَالٍ: الْجَذَامِ وَالْبَرَصِ وَالْإِكْلَةِ إِلَى طُلِيَةِ مِثْلَهَا.

ثواب المتنور

١ - أَبِي رَحْمَةِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيْسَى، عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ يَحْيَى، عَنْ جَدِّهِ الْحَسَنِ بْنِ رَاشِدٍ، عَنْ أَبِي بَصِيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: النَّورَةُ نَشْرَةٌ وَطَهُورٌ لِلْجَسَدِ.

ثواب تسريح الرأس

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ نَظَرِ بْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ عَنبَسَةَ بْنِ سَعِيدٍ رَفَعَ الْحَدِيثَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: تَسْرِيجُ الرَّأْسِ يَذْهَبُ بِالْوَبَاءِ وَيَجْلِبُ الرِّزْقُ وَيَزِيدُ فِي الْجَمَاعِ.

ثواب من سرح لحيته سبعين مرة

١ - حَدَّثَنِي الْحُسَيْنُ بْنُ أَحْمَدَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحِجَّاجِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو الْهَمْدَانِيِّ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَطِيَّةٍ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ جَابِرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: مَنْ سَرَحَ لِحْيَتَهُ سَبْعِينَ مَرَّةً، وَعَدَّهَا مَرَّةً مَرَّةً لَمْ يَقْرَبْهُ الشَّيْطَانُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا.

ثواب المكتحل

١ - أَبِي رَحْمَةِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ الْحَسَنِ

۵. سلیمان بن جعفر از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: خضاب کردن باوسمه زینت زنان و باعث خواری دشمنان است.

۶. حسن بن موسی می گوید: از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می فرمود: پیامبر خدا فرموده است: هر کس نوره کشد و پس از آن خضاب کند، خداوند او را تا ثوبت بعد که نوره کشد، از جذام و پیسی و خوره ایمن خواهد ساخت.

پاداش کسی که نوره کشد

۱. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نوره کشیدن باعث مصون ماندن از بلاهاست و بدن را پاکیزه می کند.

پاداش شانه کردن موی سر

۱. عنبسة بن سعید در حدیثی متروکه نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: شانه کردن موی سر و بار را دور می کند، و باعث جلب رزق است، و بر قدرت مباشرت جنسی می افزاید.

پاداش کسی که هفتاد بار ریش خود را شانه کند

۱. اسماعیل بن جابر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هفتاد بار ریش خود را شانه کند و یک یک بشمارد، تا چهل روز شیطان به او نزدیک نمی شود.

پاداش کسی که سرمه کشد

۱. یونس بن یعقوب از برخی اصحاب از امام صادق (ع) نقل کرده است که

- بن علي بن فضال، عن علي بن عتبة، عن يونس بن يعقوب، عن بعض اصحابنا، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الإثمُ يجلو البصر، ويقطع الدَّمْعَة، ويُنبِت الشعر.
- ٢- حدّثني أحمد بن علي، عن أبيه، عن علي بن معبد، عن عبد الله بن مقاتل، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكتحل.
- ٣- حدّثني أحمد بن محمد رضى الله عنه، عن أبيه، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن جعفر، عن موسى بن عمر، عن حمزة بن بزيع، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الكحل عند النوم أمان من الماء.
- ٤- حدّثني الحسين بن أحمد، عن أبيه، عن محمد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن ابن سنان، عن حماد بن عثمان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الكحل ينبت الشعر ويُجفّف الدَّمْعَة، ويعذب الرّيق، ويجلو البصر.

ثواب استئصال الشعر

- ١- حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن محمد بن أبي حمزة، عن إسحاق؛ قال: قال لي أبو عبد الله عليه السلام: استأصل شعرك تقلّ دوابّه ودرنه ووسخه، وتغلظ رقبتك، ويجلو بصرك.

ثواب تقليم الأظفار والأخذ من الشارب

- ١- أبي رحمه الله قال: حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن الحسين بن يزيد عن السّكوني، عن أبي عبد الله عليه السلام عن آبائه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من قلم أظفاره يوم الجمعة أخرج الله عزّ وجلّ من أنامله الدّاء وأدخل فيها الدّواء.
- ٢- وبهذا الإسناد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من قلم أظفاره يوم السبت أو يوم الخميس وأخذ من شاربه عوفي من وجع الأضراس ووجع العين.
- ٣- حدّثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن أبي عبد الله الرّازي [عن محمد] عن محمد بن عبد الله، عن إبراهيم بن عتبة، عن زكريّا، عن أبيه، عن يحيى قال: قال أبو عبد الله

فرمود: سرمه کشیدن، چشم را روشنی می بخشد، و اشک ریزی آن را قطع می کند، و موی را می رویاند.

۲. عبدالله بن مقاتل از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس به خدا و روز واپسین ایمان دارد باید سرمه بکشد.

۳. اسحاق بن عمار از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: سرمه کشیدن به هنگام خواب سبب ایمنی از آب آوردن چشم است.

۴. حماد بن عثمان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: سرمه کشیدن موی را می رویاند، و اشک ریزی چشم را خشک می کند، و آب دهان را گوارا می سازد و چشم را روشنی می بخشد.

پاداش برطرف کردن موی

۱. اسحاق می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: موی بدن خود را به دارو برطرف کن تا شپش و چرکی و بلیدی از آن زدوده شود، و گردن تو قوی و چشمت روشن گردد.

پاداش ناخن گرفتن و شارب زدن

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس روز جمعه ناخن بگیرد، خداوند درد را از انگشتانش بیرون می برد و درمان را در آن داخل می کند.

۲. نیز به همین سند از پیامبر خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس روز شنبه یا پنجشنبه ناخن بگیرد و شارب خود را کوتاه کند، از درد دندان و درد چشم ایمن خواهد شد.

۳. زکریا از پدرش از یحیی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس روز

عليه السّلام: من قصّ أظافيره يوم الخميس وترك واحدة ليوم الجمعة نفى الله عزّ وجلّ عنه الفقر.

٤- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد بن عيسى، عن القاسم بن يحيى، عن جدّه الحسن بن راشد، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: تقليم الأظفار يمنع الداء الأعظم، ويزيد في الرّزق.

٥- وبهذا الإسناد، عن محمّد بن عيسى، عن أبي أيوب المدني، عن ابن أبي عمير، عن هشام بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: تقليم الأظفار يوم الجمعة يؤمن من الجذام والبرص والعمى فإن لم يحتج فحكّها حكّا.

٦- وقال أبو عبد الله عليه السّلام: من قلّم أظفاره وقصّ شاربه في كلّ جمعة ثمّ قال: «بسم الله وبالله وعلى ملّة رسول الله صلى الله عليه وآله» أعطى بكلّ قلامة عتق رقبة من ولد إسماعيل.

٧- حدّثني محمّد بن الحسين رضي الله عنه قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد ابن الحسين، عن صالح بن عقبة، عن أبي كهمس قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: علّمني دعاء أستنزل به الرّزق، فقال لي: خذ من شاربك وأظفارك وليكن ذلك في يوم الجمعة.

قال أبو جعفر محمّد بن علي مؤلف هذا الكتاب: قال أبي رحمه الله في وصيّته إليّ: «قلّم أظفارك، وخذ من شاربك، وابدأ بخصرك من يدك اليمنى، وقل حين تريد قلمها أو جزّ شاربك» «بسم الله وبالله وعلى ملّة رسول الله صلى الله عليه وآله» فإنّه من فعل ذلك كتب الله له بكلّ قلامة وجزازة عتق نسمة، ولم يمرض إلّا مرضه الذي يموت فيه».

ثواب لبس النعل البيضاء

١- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن يحيى العطار قال: حدّثني محمّد بن أحمد، عن السيّاري، عن أبي سليمان الخواص، عن أبي نعيم الفضل دكين، عن سدير الصّير في قال: دخلت على أبي عبد الله عليه السّلام وعليّ

پنجشنبه ناخنهای خود را کوتاه کند و یکی از آنها را برای روز جمعه باقی گذارد، خداوند فقر و تنگدستی را از او برطرف می‌کند.

۴. ابو بصیر از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: ناخن گرفتن از آن درد بزرگ جلوگیری می‌کند و بر روزی می‌افزاید. توضیح: به قرینه روایات دیگر ممکن است مراد از «درد بزرگ» جذام باشد.

۵. هشام بن سالم از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: ناخن گرفتن در روز جمعه باعث ایمنی از خوره و پیسی و کوری است، و اگر نیازی به آن نبود اندکی از آن را بتراشد.

۶. امام صادق (ع) فرمود: هر کس در هر روز جمعه ناخن بگیرد و شارب خود را کوتاه کند، سپس بگوید: «بسم الله و بالله و علی ملة رسول الله»، به شماره هر چیدنی پاداش آزاد نمودن یک بنده از فرزندان اسماعیل (ع) به او می‌دهند.

۷. ابو کهمس می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: دعایی به من بیاموز که به وسیله آن روزی را به سوی خود فرود آورم. فرمود: ناخنها و شارب خود را بگیر، و البته در روز جمعه این کار را انجام ده.

ابو جعفر محمد بن علی، مؤلف این کتاب می‌گوید: پدرم در سفارشهای خود به من می‌گفت: ناخنهای خود را کوتاه کن، و از شارب خود بگیر، و از انگشت کوچک دست راست خود شروع کن، و هنگام گرفتن ناخن یا کوتاه کردن شارب بگو: «بسم الله و بالله و علی ملة رسول الله»، زیرا هر که چنین کند، خداوند در برابر هر چیدن ناخن یا گرفتن شارب پاداش آزاد کردن یک بنده برای او می‌نویسد، و بیمار نمی‌شود، مگر مرضی که مرگ او در آن است.

پاداش پوشیدن نعلین سفید

۱. سدید صیرفی می‌گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم در حالی که نعلین سفید در پایم بود. فرمود: ای سدید، این چه کفشی است؟ آیا با توجه آن را پوشیده‌ای؟ گفتم:

نعل بيضاء . فقال لي : يا سدير ما هذه النعل احتذيتها على علم ؟ فقلت : لا والله جعلت فداك ، فقال : من دخل السوق قاصدا لشراء نعل بيضاء لم يبلها حتى يكتسب مالا من حيث لا يحتسب . قال : وأخبرني أبو نعيم أن سديرا أخبر أنه لم يبل تلك النعل حتى اكتسب مائة دينار من حيث لم يحتسب .

ثواب لبس النعل الصفراء

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى ، عن محمد بن أحمد ، عن موسى بن عمر ، عن عبد الله بن جبلة ، عن حنان بن سدير قال : دخلت على أبي عبد الله عليه السلام وعليّ نعل سوداء فقال : مالك ولبس نعل سوداء ، أما علمت أن فيها ثلاث خصال ؟ قلت : وما هي جعلت فداك ؟ فقال : تضعف البصر ، وتُرخي الذكر ، وتورث الهم ، وهي مع ذلك لباس الجبارين ، عليك بلبس نعل صفراء فإن فيها ثلاث خصال ، قال : قلت : وما هي ؟ قال : تحدد البصر ، وتشدد الذكر ، وتنفي الهم ، وهي مع ذلك لباس الأنبياء .

ثواب لبس الخف

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني أحمد بن إدريس ، عن محمد ابن أحمد ، عن محمد بن الحسين ، عن عبد الله بن جبلة ، عن أبي الجارود ، عن أبي جعفر عليه السلام قال : لبس الخف يزيد في قوة البصر .

٢ - وبهذا الإسناد ، عن محمد بن أحمد ، عن موسى بن عمر ، عن ابن محبوب ، عن معاوية بن وهب ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إدمان لبس الخف أمان من الجذام ، قال : قلت : في الشتاء أم في الصيف ؟ قال : شتاء كان أو صيفا .

ثواب من قطع ثوبا جديدا وقرأ إنا أنزلناه

١ - حدثني أحمد بن محمد رضي الله عنه عن أبيه ، عن محمد بن أحمد ، عن محمد بن الحسين ، عن محمد بن عمر السمراد ، عن أخبره ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قطع ثوبا جديدا وقرأ «إنا أنزلناه في ليلة القدر» ستة وثلاثين مرة فإذا بلغ «تنزل الملائكة» أخرج شيئا من الماء ورش على الثوب رشًا خفيفا ، ثم صلى ركعتين ودعا به وقال في دعائه : «الحمد لله الذي رزقني ما أتجمل به في الناس ،

فدایت شوم، نه به خدا سوگند! فرمود: هر کس به قصد خریدن نعلین سفید وارد بازار شود، آن نعلین در پای او کهنه نمی شود مگر اینکه از جایی که گمان نمی برد ثروتی به دست می آورد.

راوی گفت: ابونعیم به من خبر داد که سدید صیرفی به من گفت: پیش از اینکه آن نعلین را کهنه کنم، یکصد دینار از جایی که گمان نمی کردم به دست آوردم.

پاداش پوشیدن نعلین زرد

۱. حنّان بن سدید می گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم در حالی که نعلین سیاه در پای داشتم. فرمود: تو را با نعلین سیاه چکار؟ آیا نمی دانی که سه بدی در آن است؟ گفتم: فدایت شوم، آنها چیست؟ فرمود: چشم را ضعیف می کند، و از قدرت مردی می کاهد، و اندوه به بار می آورد؛ علاوه بر این پوشش گردنکشان است. بر تو باد به پوشیدن نعلین زرد، زیرا در آن سه ویژگی است. پرسیدم: آنها چیست؟ فرمود: بر بینایی چشم می افزاید، و قدرت مردی را زیاد می کند، و اندوه را می زداید؛ علاوه بر این پوشش پیامبران است.

پاداش پوشیدن چکمه

۱. از ابوالجارود نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: پوشیدن چکمه بر قدرت بینایی می افزاید.

۲. معاویه بن وهب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: مداومت بر پوشیدن چکمه سبب ایمنی از جذام است. راوی می گوید: گفتم: در زمستان یا در تابستان؟ فرمود: چه در زمستان باشد یا در تابستان.

پاداش خواندن «اَنَا أَنْزَلْنَاهُ» هنگام بریدن لباس نو

۱. محمد بن عمر سرّاد از شخصی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس لباس نو برای خود ببرد و سی و شش مرتبه سوره «اَنَا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» بخواند، و به آیه «تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ» که می رسد کمی آب بر دارد و اندکی بر آن بپاشد، سپس دو رکعت نماز بگزارد و دعا کند و در دعای خود بگوید: ستایش از آن خداوندی است که به من لباسی عطا فرمود تا مایه آراستگی من در میان مردم باشد، و من عورت خود را با آن بپوشانم، و برای پروردگارم در آن نماز بگزارم، و خدا را

واواري به عورتي، وأصلي فيه لربي، وأحمد الله» لم يزل يأكل في سعة حتى يبلى ذلك الثوب.

ثواب من أكثر النظر في المرأة وأكثر حمد الله عز وجل

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن جعفر بن محمد، عن آبائه عليهم السلام أن النبي صلى الله عليه وآله قال: إن الله عز وجل أوجب الجنة لشاب كان يكثر النظر في المرأة فيكثر حمد الله على ذلك.

ثواب من قال هذا القول إذا رأى يهوديًا أو نصرانيًا أو مجوسيًا

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام أن النبي صلى الله عليه وآله قال: من رأى يهوديًا أو نصرانيًا أو مجوسيًا أو واحدًا على غير ملة الإسلام فقال: «الحمد لله الذي فضّلني عليك بالإسلام دينًا، وبالقرآن كتابًا، وبمحمد نبيًا، وبعلي إمامًا، وبالمؤمنين إخوانًا، وبالكعبة قبله» لم يجمع الله بينه وبينه في النار أبدًا.

ثواب من أسبغ وضوءه، وأحسن صلاته، وأدّى زكاة ماله، وكف غضبه

وسجن لسانه، واستغفر لذنبه، وأدى النصيحة لأهل بيت نبيه

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار قال: حدثني العمري البوفكي عن علي بن جعفر، عن أخيه موسى بن جعفر، عن أبيه جعفر بن محمد عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أسبغ وضوءه، وأحسن صلاته، وأدّى زكاة ماله، وكف غضبه، وسجن لسانه، واستغفر لذنبه، وأدى النصيحة لأهل بيت نبيه صلى الله عليه وآله فقد استكمل حقايق الإيمان، وأبواب الجنة مفتحة له.

ثواب من قال: رضيت بالله ربًا، وبالإسلام دينًا، وبمحمد صلى الله عليه

وآله رسولًا، وبأهل بيته أولياء

١ - وبهذا الإسناد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله من قال: «رضيت بالله

ستایش کنم. همواره در وسعت زندگی خواهد کرد تا آن لباس کهنه شود.

پاداش کسی که در آینه بسیار نظر کند و سپاس خدا را بسیار به جای آورد

۱. مسعدة بن صدقه از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: خداوند بزرگ بهشت را برای جوانی که در آینه بسیار نظر کند و سپاس خدا را بر آن بسیار به جای آورد واجب خواهد ساخت.

پاداش کسی که هنگام رویارویی با یهودی یا نصرانی یا مجوسی

این کلام را بگوید

۱. مسعدة بن صدقه از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: هر کس یهودی یا نصرانی یا مجوس یا فردی را ببیند که از آیین اسلام خارج است، و بگوید: «ستایش از آن خداوندی است که مرا بر تو برتری داده و اسلام را آیین من، و قرآن را کتاب من، و محمد را پیامبرم و علی (ع) را پیشوایم، و مؤمنان را برادرانم، و کعبه را قبله ام قرار داده است» خداوند هرگز میان او و آن شخص در آتش دوزخ جمع نخواهد کرد.

پاداش کسی که خوب وضو بگیرد، و نیکو نماز بگذارد، و زکات مال خود را

بدهد، و خشم خود را نگاه دارد، و زبانش را در اختیار بگیرد، و برای گناهانش طلب آمرزش کند، و خیرخواه خاندان پیامبرش باشد.

۱. علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر (ع) از پدرش جعفر بن محمد (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس خوب وضو بگیرد، و نیکو نماز بگذارد، و زکات مال خود را بدهد، و خشم خود را نگه دارد، و زبان خود را در اختیار بگیرد، و برای گناهان خویش طلب آمرزش کند، و خیرخواه خاندان پیامبر خود باشد، حقایق ایمان در او کامل شده و درهای بهشت به روی او باز است.

پاداش کسی که بگوید:

«رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ،
وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءَ»

۱. نیز به همین سند نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس بگوید:

ربنا وبالإسلام ديننا وبمحمد رسولا، وبأهل بيته أولياء» كان حقاً على الله أن يرضيه يوم القيامة.

ثواب الدعاء بالليل والنهار

١- وبهذا الإسناد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ألا أدلكم على سلاح ينجيكم من عدوكم، ويدرّ رزقكم؟ قالوا: نعم، قال: تدعون بالليل والنهار فإن سلاح المؤمن الدعاء.

ثواب اتيان المساجد

١- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن صفوان بن يحيى، عن كليب الصيداوي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: مكتوب في السوراة، أن بيوتي في الأرض المساجد، فطوبى لعبد تطهر في بيته، ثم زارني في بيتي، ألا إن على المزور كرامة الزائر.

وفي حديث آخر ألا بشر المشائين في الظلمات إلى المساجد بالنور الساطع يوم القيامة.

ثواب الاختلاف إلى المساجد

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي عمير، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن سعد الاسكاف، عن زياد بن عيسى، عن أبي الجارود، عن الأصبع بن نباتة، عن علي بن أبي طالب عليه السلام قال: كان يقول: من اختلف إلى المساجد أصاب إحدى الثمان: أخا مستفاداً في الله، أو علماً مستطرفاً أو آية محكمة، أو رحمة منتظرة، أو كلمة تردّه عن ردئ، أو يسمع كلمة تدلّه على هدى، أو يترك ذنباً خشية أو حياء.

ثواب المشي إلى المساجد

١- حدّثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن يعلى بن حمزة، [عن عبد الله بن محمد] الحجّال، عن علي بن الحكم، عن محمد بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من مشى إلى

«رَضِيتُ بِاللّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَسُولًا، وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءَ» برعهده خداست که روز قیامت او را بخشنود سازد.

ترجمه دعا: خشنودم از اینکه خداوند پروردگار من، و اسلام آیین من، و محمد (ص) پیامبر من است و خاندانش زمامداران منند.

پاداش دعا کردن در شب و روز

۱. نیز به همین سند نقل شده است که پیامبر خدا (ص) به یاران خود فرمود: آیا شما را به سلاحی که از دشمن نجاتتان دهد و روزی تان را فراوان کند راهنمایی نکنم؟ گفتند: چرا. فرمود: در شب و روز دعا کنید، زیرا سلاح مؤمن دعاست.

پاداش رفتن به مساجد

۱. کُلیب صیداوی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در تورات نوشته شده است که خانه‌های من در روی زمین مساجد است؛ خوشا به حال بنده‌ای که در خانه خود وضو بگیرد و در خانه من مرا زیارت کند.

بدانید که احترام زیارت کننده برعهده کسی است که او را زیارت کرده‌اند. در حدیثی دیگر آمده است: آگاه باش، به کسانی که در تاریکیهای شب به سوی مساجد روانند نویده که روز قیامت از ثوری درخشان برخوردار خواهند شد.

پاداش رفت و آمد به مساجد

۱. اصبع بن نباته می‌گوید: علی بن ابی طالب (ع) می‌فرمود: هر کس به مسجدها رفت و آمد کند، یکی از هشت بهره را خواهد برد: ۱. برادری که در راه خدا مورد استفاده او باشد ۲. دانش جدیدی که آن را نیکو شمرد. ۳. نشانه محکمی که در اختیارش قرار گیرد. ۴. رحمتی که در انتظار آن بوده است ۵. سخنی که او را از بدی باز دارد ۶. شنیدن کلامی که او را به سوی هدایت رهنمون شود ۷. گناهی را از ترس خدا ترک کند ۸. از روی شرم از گناهی دست بردارد.

پاداش پیاده رفتن به مساجد

۱. محمد بن مروان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس پیاده به مسجد رود، قدم بر هیچ تر و خشکی نمی‌گذارد مگر اینکه آن نقطه از زمین تا زمین

المسجد لم يضع رجله على رطب ولا يابس إلا سبّحت له الأرض إلى الأرضين السابعة.

ثواب من كان القرآن حديثه والمسجد بيته

١ - حدّثني حمزة بن محمّد العلوي رضی الله عنه قال: أخبرني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني عن جعفر بن محمّد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السّلام قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وآله: من كان القرآن حديثه، والمسجد بيته بنى الله له بيتاً في الجنة.

ثواب من توضأ ثم أتى المسجد

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني عبد الله بن جعفر، عن محمّد بن الحسين، عن صفوان، عن كليب الصيداوي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: مكتوب في التّوارة: أنّ بيوتي في الأرض المساجد، فطوبى لمن تطهّر في بيته ثمّ زارني، وحقّ على المزور أن يكرم الزائر.

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمّد بن الحسن الصّفار، عن محمّد بن عيسى، عن الحسين بن خالد، عن حماد بن سليمان، عن عبد الله بن جعفر، عن أبيه قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وآله: قال الله تبارك وتعالى: ألا إنّ بيوتي في الأرض المساجد تُضيء لأهل السّماء كما تُضيء النجوم لأهل الأرض، ألا طوبى لمن كانت المساجد بيوته، ألا طوبى لعبد توضأ في بيته ثمّ زارني في بيتي، ألا إنّ على المزور كرامة الزائر، ألا بشر المشائين في الظلمات إلى المساجد بالنور الساطع يوم القيامة.

٣ - أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن أحمد بن هشام، عن محمّد بن إسماعيل، عن علي ابن الحكم، عن سيف بن عميرة، عن سعد بن طريف، عن الأصبع بن نباتة قال: قال أمير المؤمنين عليه السّلام: إنّ الله عزّ وجلّ ليهمّ بعذاب أهل الأرض جميعاً لا يحاشي منهم أحداً إذا عملوا بالمعاصي واجتروا السيّئات، فإذا نظر إلى الشّيّب ناقلهم أقدامهم إلى الصلاة، والولدان يتعلّمون القرآن رحمهم فأخّر ذلك عنهم.

هفتم برای او تسبیح خدا می گویند.

پاداش همدم بودن با قرآن و مسجد

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس قرآن کلام او، و مسجد خانه اش باشد، خداوند خانه ای در بهشت برای او بنا می کند.

پاداش کسی که وضو بگیرد و سپس به مسجد رود

۱. کُتیب صیداوی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در تورات نوشته شده است که خانه های من در روی زمین مسجدها هستند. خوشا به حال کسی که در خانه اش وضو بگیرد، سپس مرا زیارت کند. و بر کسی که زیارت شده سزاوار است زیارت کننده خود را احترام کند.

۲. عبدالله بن جعفر از پدرش [امام صادق (ع)] نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: خداوند فرموده است: بدانید که خانه های من در روی زمین مسجدها هستند که برای اهل آسمان می درخشند، همان گونه که ستارگان برای اهل زمین می درخشند. آگاه باشید، خوشا به حال کسی که مسجدها خانه های او هستند. آگاه باشید، خوشا به حال کسی که در خانه اش وضو بگیرد، سپس مرا در خانه ام زیارت کند. بدانید که احترام زائر بر عهده کسی است که او را زیارت کرده اند. همان، به کسانی که در تاریکیهای شب به سوی مساجد روانند نوید ده که روز قیامت نوری درخشان خواهند داشت.

۳. اصبع بن نباته می گوید: امیر مؤمنان (ع) فرمود: هنگامی که مردم روی زمین مرتکب گناهان شوند و به زشتکاریها دست یازند، خداوند آهنگ آن می کند که همه را بدون استثنا عذاب کند؛ ولی چون سالخوردگان را می بیند که برای نماز به سوی مساجد گام بر می دارند و کودکان قرآن می آموزند، بر آنان رحمت می آورد و عذاب را به تأخیر می افکند.

ثواب من صلى الصلوات الخمس، وأقامهن، وحافظ على مواقيتهن

١- أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن عبد الرحمن بن الحجاج، عن أبان بن تغلب قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : يا أبان هذه الصلوات الخمس المفروضات من أقامهن وحافظ على مواقيتهن لقي الله يوم القيامة وله عنده عهد يدخله به الجنة، ومن لم يصلهن لمواقيتهن فذلك إليه إن شاء غفر له وإن شاء عذبه.

٢- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن إسماعيل البصري، عن الفضيل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : دخل رسول الله صلى الله عليه وآله المسجد وفيه ناس من أصحابه، قال : تدرّون ما قال لك ربكم؟ قالوا : الله ورسوله أعلم، قال : إن ربكم يقول : هذه الصلوات الخمس المفروضات فمن صلاهن لوقتهن، وحافظ عليهن لقيني يوم القيامة وله عندي عهد أدخله به الجنة، ومن لم يصلهن لوقتهن ولم يحافظ عليهن فذلك إليّ إن شئت عذبتّه، وإن شئت غفرت له.

ثواب صلاة النوافل

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن محبوب، عن أبي الحسن الواسطي النخاس، عن موسى بن بكر، عن أبي الحسن عليه السلام قال : صلاة النوافل قربان كلّ مؤمن.

ثواب من أسرج في مسجد من مساجد الله عز وجل سراجاً

١- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمّه محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الصيرفي، عن إسحاق بن بشر الكاهلي، عن الحكم، عن أنس قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أسرج في مسجد من مساجد الله عز وجل سراجاً لم تزل الملائكة وحمة العرش يستغفرون له مادام في ذلك المسجد ضوء من السراج.

ثواب من حبس ريقه لإجلال الله تعالى في صلاته

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن حسان،

پاداش کسی که نمازهای پنجگانه را بگذارد و آنها را به پا دارد، و اوقات آنها را حفظ کند

۱. ابان بن تغلب می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای ابان، این نمازهای پنجگانه واجب را هر کس به پا دارد و اوقات آنها را حفظ کند، روز قیامت خدا را در حالی ملاقات می کند که پیمانی نزد او دارد که وی را وارد بهشت کند. و هر کس اوقات نمازها را مراقبت نکند، کارش در اختیار خداست، اگر بخواهد او را می آمرزد، و اگر بخواهد او را عذاب می کند.

۲. فضیل از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزی پیامبر خدا (ص) وارد مسجد شد در حالی که جمعی از یارانش نشسته بودند. فرمود: آیا می دانید پروردگارتان به شما چه گفته است؟ گفتند: خدا و رسولش دانایانند. فرمود: خداوند می فرماید: این نمازهای پنجگانه واجب را هر کس در وقت خود انجام دهد و مراقب آنها باشد، روز قیامت در حالی مرا ملاقات خواهد کرد که نزد من عهدهی خواهد داشت که بر اساس آن او را وارد بهشت می کنم. و هر کس نمازهای خود را به وقت انجام ندهد و بر آنها مراقبت نکند، کارش در اختیار من است، اگر بخواهم او را عذاب می کنم، و اگر بخواهم او را می بخشم.

پاداش نمازهای نافله

۱. موسی بن بکر از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: نمازهای نافله وسیله تقرب هر مؤمنی خواهد بود.

پاداش کسی که در یکی از مساجد خدا چراغی روشن کند

۱. انس بن مالک می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در یکی از مساجد خدا چراغی روشن کند، تا هنگامی که آن چراغ در مسجد روشن است، فرشتگان و حاملان عرش الهی پیوسته برای او طلب آمرزش می کنند.

پاداش کسی که به احترام خدا آب دهان خود را

در حال نماز بیرون نیفکند

۱. سهل بن دارم از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در حال

عن سهل بن دارم، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من حبس ريقه إجلالا لله تعالى في صلاته أورثه الله صحة حتى الممات.

ثواب الصلاة في مسجد الحرام

أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن علي بن مَعبد، عن الحسين بن خالد، عن أبي الحسن الرضا، عن آبائه عليهم السلام قال: قال محمد بن علي الباقر عليه السلام: صلاة في المسجد الحرام أفضل من مائة ألف صلاة في غيره من المساجد.

ثواب الصلاة في مسجد النبي

١ - أبي رحمه الله عن عبد الله بن جعفر، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن الصادق جعفر بن محمد، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: صلاة في مسجدي تعدل عند الله عشرة آلاف صلاة في غيره من المساجد إلا المسجد الحرام، فإن الصلاة فيه تعدل مائة ألف صلاة.

ثواب الصلاة فيما بين المسجد الحرام ومسجد الرسول ﷺ

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن الحسن ابن علي الوشاء، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: سألته عن الصلاة في المسجد الحرام وفي مسجد الرسول صلى الله عليه وآله وسلم في الفضل سواء؟ قال: نعم، والصلاة فيما بينهما تعدل ألف صلاة.

ثواب الصلاة في مسجد الكوفة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن أبي عبد الله الرازي، عن الحسن بن علي بن أبي حمزة، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: نعم المسجد مسجد الكوفة، صلى فيه ألف نبي وألف وصي، ومنه فار التنور، وفيه نُجرت السفينة، ميمنته رضوان الله، ووسطه روضة من رياض الجنة، وميسرته مكر، فقلت لأبي: ما المعنى بقوله «مكر» قال: يعني منازل الشيطان.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين

نماز به احترام خدا آب دهان خود را نگه دارد، خداوند او را تا دم مرگ از سلامتی برخوردار می‌سازد.

پاداش نماز خواندن در مسجد الحرام

۱. حسین بن خالد از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) از پدرانش نقل کرده است که محمد بن علی امام باقر (ع) فرمود: یک نماز در مسجد الحرام ثوابش از صد هزار نماز در مساجد دیگر بیشتر است.

پاداش نماز خواندن در مسجد پیامبر (ص)

۱. مسعدة بن صدقه می‌گوید: امام صادق جعفر بن محمد (ع) از پدرانش از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: یک نماز در مسجد من، نزد خدا با ده هزار نماز در مساجد دیگر برابر است، بجز مسجد الحرام که یک نماز در آن با صد هزار نماز برابری می‌کند.

پاداش نماز در بین مسجد الحرام و مسجد پیامبر (ص)

۱. حسن بن علی و شاء می‌گویند: از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) از نماز در مسجد الحرام و مسجد پیامبر (ص) سؤال کردم که آیا این دو در ثواب یکسانند؟ فرمود: آری، و نماز میان این دو مسجد با هزار نماز برابر است.

پاداش نماز در مسجد کوفه

۱. ابوبصیر می‌گوید: از حضرت صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: خوب مسجدی است مسجد کوفه، زیرا هزار پیامبر و هزار وصی پیامبر در آن نماز گزارده‌اند، و از آنجا [در زمان نوح] تنور جوشید، و در آنجا کشتی نوح ساخته شد. در جانب راست آن رضوان الهی، و در میانش باغی از باغهای بهشت، و در جانب چپش نیرنگ است. پرسیدم: مقصود از نیرنگ چیست؟ فرمود: خانه‌های شیطان.

۲. محمد بن مسنان می‌گوید: از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) شنیدم که

بن سعيد، عن محمد بن سنان قال: سمعت أبا الحسن الرضا عليه السلام يقول: الصلاة في مسجد الكوفة فرداً أفضل من سبعين صلاة في غيره جماعة.

٣- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صلاة في مسجد الكوفة تعدل ألف صلاة في غيره من المساجد.

ثواب الصلاة في بيت المقدس، ومسجد الاعظم،

ومسجد القبيلة، ومسجد السوق

١- أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد ابن حسان الرازي، عن أبي محمد الرازي، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر ابن محمد، عن آبائه، عن علي عليهم السلام قال: صلاة في البيت المقدس ألف صلاة، وصلاة في مسجد الأعظم مائة صلاة، وصلاة في مسجد القبيلة خمس وعشرون صلاة، وصلاة في مسجد السوق اثنتا عشرة صلاة، وصلاة الرجل في بيته وحده صلاة واحدة.

ثواب من كنس المسجد

١- حدثني محمد بن موسى رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن جعفر بن محمد بن بشار، عن عبيد الله الدهقان، عن عبد الحميد [ابن أبي الديلم] عن أبي إبراهيم عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من كنس المسجد، يوم الخميس ليلة الجمعة فأخرج منه التراب قدر ما يذرى في العين غفر الله له.

ثواب المؤذنين

١- حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطّاب، عن جعفر بن بشير، عن العرزمي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أطول الناس أعناقاً يوم القيامة المؤذّنون.

می فرمود: نماز فرادی در مسجد کوفه ثوابش بیشتر از هفتاد نماز جماعت در مساجد دیگر است.

۳. مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: یک نماز در مسجد کوفه با هزار نماز در مساجد دیگر برابر است.

پاداش نماز خواندن در بیت المقدس

و مسجد جامع و مسجد قبیله

و مسجد بازار

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش از علی (ع) نقل کرده است که فرمود: یک نماز در بیت المقدس برابر با هزار نماز، و یک نماز در مسجد جامع برابر با صد نماز، و یک نماز در مسجد قبیله برابر با بیست و پنج نماز، و یک نماز در مسجد بازار برابر با دوازده نماز است، و نماز مرد در خانه اش به تنهایی فقط یک نماز محسوب می شود.

پاداش کسی که مسجد را جاروب کند

۱. عبدالحمید از حضرت ابو ابراهیم موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس روز پنجشنبه، شب جمعه مسجد را جاروب کند و به اندازه سرمه چشم خاک از مسجد بیرون برد، گناهانش آمرزیده خواهد شد.

پاداش اذان گویان

۱. عزمی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: اذان گویان از تمام مردم در قیامت سر بلندترند.

ثواب من أذن سبع سنين محتسبا

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن علي، عن مصعب بن سلام التيمي، عن سعد بن طريف، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من أذن سبع سنين محتسبا جاء يوم القيامة ولا ذنب له.

ثواب من أذن في مصر من أمصار المسلمين سنة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي عمير، عن معاوية بن وهب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أذن في مصر من أمصار المسلمين سنة وجبت له الجنة.

ثواب من إذا سمع المؤذن يؤذن فقال مثل ما يقول

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن جميل بن صالح، عن الحارث بن المغيرة النصري، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من سمع المؤذن يقول : «أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله» فقال : مصدقاً محتسباً «وأنا أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله أكتفي بهما عن كل من أتى وجحد وأعين بهما من أقر وشهد» إلا غفر الله له بعدد من أنكر وجحد وبعده من أقر وشهد.

ثواب من أذن عشر سنين محتسبا

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن ناجية، عن محمد بن علي، عن مصعب بن سلام التيمي، عن سعد بن طريف، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من أذن عشر سنين محتسباً يغفر الله له مدّ بصره ومدّ صوته في السماء، ويصدقّه كل رطب ويابس سمعه، وله بكل من يصلي معه في مسجده سهم، وله بكل من يصلي بصوته حسنة.

ما للمؤذن في ما بين الاذان والاقامة من الثواب

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال : حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي، عن عيسى بن عبد الله، عن أبيه، عن جدّه، عن علي

پاداش کسی که هفت سال برای خدا اذان گوید

۱. سعد بن طریف از حضرت ابو جعفر امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هفت سال برای خدا اذان بگوید، روز رستاخیز بدون گناه وارد محشر می شود.

پاداش کسی که یک سال در شهری از شهرهای مسلمانان اذان بگوید

۱. معاویه بن وهب از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در شهری از شهرهای مسلمانان یک سال اذان بگوید، بهشت برای او واجب می شود.

پاداش کسی که اذان مؤذن را حکایت کند

۱. حارث بن مغیره نصری از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس از مؤذن بشنود که می گوید: «أشهد أن لا اله الا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله»، پس از روی تصدیق و ایمان و برای طلب خوشنودی خدا بگوید: «وإنا أشهد أن لا اله الا الله، و أن محمداً رسول الله، أكتفي بهما من كل من أبى و جحد، وأعين بهما من أقر و شهد» (یعنی: من نیز به یگانگی خدا و رسالت محمد (ص) گواهی می دهم، و به وسیله این دو شهادت از منکران بی نیازی می جویم، و اقرار کنندگان و گواهان به این دو شهادت را یاری می کنم) خداوند گناهانش را به شماره هر کسی که انکار کرده و به شماره هر کسی که اقرار نموده و گواهی داده است خواهد بخشید.

پاداش کسی که ده سال برای خدا اذان بگوید

۱. سعد بن طریف از حضرت ابو جعفر امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس ده سال برای خوشنودی خدا اذان بگوید، خداوند به شماره آنچه چشم او می بیند و تا آنجا که صدای او به آسمان بالا می رود گناهانش را می بخشد، و هر تر و خشکی که صدای او را می شنود وی را تصدیق می کند، و برای او به تعداد هر کس با وی در مسجدش نماز می گزارد سهمی از ثواب خواهد بود، و به تعداد هر کسی که به صدای او نماز می خواند حسنه خواهد داشت.

پاداشی که مؤذن در میان اذان و اقامه دارد

۱. عیسی بن عبدالله از پدرش از جدش از علی (ع) نقل کرده است که رسول

عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: للمؤذن فيما بين الأذان والإقامة مثل أجر الشهيد المتشحط بدمه في سبيل الله تعالى، قال: فقلت: يا رسول الله إنهم يختارون على الأذان والإقامة؟ قال: كَلَّا إِنَّهُ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَطْرَحُونَ الْأَذَانَ وَالْإِقَامَةَ إِلَى ضَعْفَانِهِمْ فَتَلْكُ لَحُومَ حَرَمِهَا اللَّهُ عَلَى النَّارِ.

ثواب من صلى بأذان وإقامة

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن إبراهيم ابن محمد الثقفي، عن إبراهيم بن ميمون، عن عبد المطلب بن زياد، عن أبان بن تغلب، عن ابن أبي ليلى، عن عبد الله بن جعفر يرفعه قال: قال علي بن أبي طالب عليه السلام: من صلى بأذان وإقامة صلى خلفه صف من الملائكة لا يرى طرفاه، ومن صلى بإقامة صلى خلفه ملك.

٢- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: من صلى بأذان وإقامة صلى خلفه صفان من الملائكة، ومن صلى بإقامة بغير أذان صلى خلفه صف واحد. قلت له: وكم مقدار كل صف؟ قال: أقله ما بين المشرق والمغرب، وأكثره ما بين السماء والأرض.

ثواب من قرأ قل هو الله أحد، وإنا أنزلناه، وآية الكرسي

في كل ركعة من تطوعه

١- حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه، عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن سهل بن الحسن، عن محمد بن علي، عن علي بن أسباط، عن عمه يعقوب ابن سالم، عن أبي الحسن العبدى قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: من قرأ قل هو الله أحد وإنا أنزلناه في ليلة القدر، وآية الكرسي في كل ركعة من تطوعه فقد فتح الله له بأفضل أعمال الآدميين إلا من أشبهه فزاد عليه.

ثواب فضل القنوت

١- أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن علي بن إسماعيل، عن صفوان بن يحيى عن أبي أيوب، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عن

خدا(ص) فرمود: برای مؤذن در میان اذان و اقامه پاداشی است مانند پاداش شهیدی که در راه خدا در خون خود می غلطد. علی(ع) می گوید: گفتم: ای پیامبر خدا، اکنون مردم برای گفتن اذان و اقامه بر یکدیگر سبقت خواهند گرفت. پیامبر(ص) فرمود: چنین نیست، زمانی خواهد آمد که مردم اذان و اقامه را به ضعیفان خود واگذار می کنند. آن گاه خداوند گوشت بدن این ضعیفان را بر آتش دوزخ حرام خواهد کرد.

پاداش کسی که نماز را با اذان و اقامه بخواند

۱. عبدالله بن جعفر در حدیثی مرفوعه از علی بن ابی طالب(ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس نماز خود را با اذان و اقامه بخواند، صفی از فرشتگان پشت سر او نماز می گزارند که دو طرف آن دیده نمی شود. و هر کس نماز خود را با اقامه تنها بخواند، یک فرشته پشت سر او نماز می گزارد.

۲. مفضل بن عمر از امام صادق(ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس با اذان و اقامه به نماز بایستد، دو صف از فرشتگان پشت سرش نماز می گزارند؛ و هر کس با اقامه تنها بدون اذان نماز بگزارد، یک صف از فرشتگان پشت سرش نماز می گزارند. راوی می گوید: گفتم: اندازه هر صف چقدر است؟ فرمود: کمترین مقدار آن فاصله میان مشرق و مغرب، و بیشترین مقدارش فاصله میان آسمان و زمین است.

پاداش کسی که در هر رکعت از نماز مستحبی خود،

قل هو الله احد و انا انزلناه، و آیه الكرسي را بخواند

۱. ابوالحسن عبادی می گوید: امام صادق(ع) فرمود: هر کس در هر رکعت از نماز مستحبی خود قل هو الله احد، و انا انزلناه فی لیلۃ القدر، و آیه الكرسي را بخواند، خداوند راه بهترین اعمال آدمیان را برای او گشوده است، مگر کسی که خود را شبیه او کند و بر این مقدار بیفزاید.

پاداش طولانی کردن قنوت

۱. ابوبصیر از امام صادق(ع) از پدرش از پدرانش از ابوذر از رسول خدا(ص) نقل

أبيه، عن آبائه عليهم السلام عن أبي ذرّ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: أطولكم قنوتا في دار الدنيا أطولكم راحة يوم القيامة في الموقف.

ثواب من أتم ركوعه

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه، عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن السندي بن الربيع، عن سعيد بن جناح قال: كنت عند أبي جعفر عليه السلام في منزله بالمدينة، فقال مبتدئا: من أتم ركوعه لم تدخله وحشة في قبره.

ثواب من سجد سجدة

١- حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن موسى بن القاسم، عن صفوان بن يحيى، عن كليب الصيداوي، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من سجد سجدة حطّ عنه بها خطيئة، ورفع له بها درجة.

ثواب من باشر بكفيه الأرض في سجوده

١- أبي رحمه الله قال: حدثنا علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن آبائه عليهم السلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: إذا سجد أحدكم فليباشر بكفيه الأرض لعلّ الله يصرف عنه الغلّ يوم القيامة.

ثواب طول السجود

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن أبي عمير، عن معاوية بن عمار قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام وهو يقول: إنّ العبد إذا أطال السجود حيث لا يراه أحد قال الشيطان: وأويلاه أطاعوا وعصيت وسجدوا وأبيت.

٢- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن العلاء بن رزين، عن زيد الشحام قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: أقرب ما يكون العبد إلى الله وهو ساجد.

کرده است که فرمود: هر کس از شما قنوتش در این دنیا طولانی تر باشد، در آخرت راحتی او در موقف بیشتر خواهد بود.

پاداش کسی که رکوع خود را کامل کند

۱. سعید بن جناح می گوید: در مدینه در خانه امام باقر (ع) بودم که حضرت ابتدائاً فرمود: هر کس رکوع خود را درست به جای آورد وحشت قبر بر او وارد نمی شود.

پاداش کسی که یک سجده به جای آورد

۱. کُتیب صیداوی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس یک سجده به جای آورد، یک گناه از او آمرزیده می شود، و یک درجه برای او بالا می رود.

پاداش کسی که در حال سجده دو کف دستش را به زمین بچسباند

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: هر گاه یکی از شما سجده کند، دو کف دست خود را بر زمین بگذارد، باشد که روز قیامت غلها از او بر طرف شود.

پاداش طول دادن سجده

۱. معاویه بن عمار می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر گاه بنده در جایی که کسی او را نمی بیند سجده خود را طولانی کند، شیطان می گوید: وای بر من! مردم اطاعت خدا کردند و من نافرمانی کردم، و آنها سجده نمودند و من از سجده سرباز زدم.

۲. زید شحام می گوید: امام صادق (ع) فرمود: نزدیک ترین حالات بنده به خدا حالت سجده است.

ثواب من قال في ركوعه وسجوده وقيامه :

اللهم صل على محمد وآل محمد

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن محمد بن يحيى، عن محمد ابن أحمد، عن محمد بن عيسى، عيسى بن أبيه عن عبد الله، عن محمد بن أبي حمزة، عن أبيه قال: قال أبو جعفر عليه السلام: من قال في ركوعه وسجوده وقيامه «اللهم صل على محمد وآل محمد» كتب الله له ذلك بمثل الركوع والسجود والقيام.

ثواب سجدة الشكر

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن جميل بن صالح، عن ذريح المحاربي قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: أيما مؤمن سجد لله سجدة لشكر نعمة في غير صلاة كتب الله له بها عشر حسنات، ومحما عنه عشر سيئات، ورفع له عشر درجات في الجنان.

ثواب الصلاة

١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن جعفر، عن عبيد الله بن عبد الله، عن واصل بن سليمان، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من صلاة يحضر وقتها إلا نادى ملك بين يدي الناس: أيها الناس: قوموا إلى نيرانكم التي أوقدتموها على ظهوركم، فأطفئوها بصلاتكم.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن عبد العزيز، عن ابن أبي يعفور قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: يا عبد الله إذا صليت صلاة فريضة فصلها لوقتها صلاة مودع يخاف أن لا يعود إليها أبدا، ثم اصرف ببصرك إلى موضع سجودك فلو تعلم من عن يمينك وشمالك لأحسنت صلاتك، واعلم أنك قدام من يراك ولا تراه.

٣ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني علي بن

پاداش کسی که در رکوع و سجده و قیام خود صلوات بفرستد

۱. محمد بن ابی حمزه از پدرش از حضرت ابوجعفر امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در رکوع و سجده و قیام خود بگوید: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد» خداوند ثواب آن را مانند رکوع و سجده و قیام برای او خواهد نوشت.

پاداش سجده شکر

۱. ذریح محاربی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی که برای خدا سجده شکری در غیر حال نماز به جای آورد، خداوند ده حسنه برای او در برابر آن سجده خواهد نوشت، و ده گناه از او محو خواهد کرد، و ده درجه در بهشت برای او بالا خواهد برد.

پاداش نماز

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هیچ نمازی و قتش فراموشی رسد مگر آنکه فرشته ای در برابر مردم ندا می دهد که به پا خیزید و آتشی را که بر پشت خویش بر افروخته اید، با نماز خود خاموش کنید.

۲. ابن ابی یعفور از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: ای عبدالله، هرگاه خواستی نماز واجب خود را به جای آوری، آن را در وقت خود مانند نماز و داع کننده ای که می ترسد هرگز به سوی آن باز نمی گردد به جای آور، سپس به محل سجده خود نگاه کن. و اگر بدانی چه کسی در طرف راست و چپ توست قطعاً نماز خود را نیکو به جای می آوری، و بدان که تو در پیشگاه کسی قرار داری که تو را می بیند و تو او را نمی بینی.

۳. جمیل بن دراج از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نماز گزار دارای سه

الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن جميل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: للمصلي ثلاث خصال: إذا قام في صلاته يتناثر عليه البرّ من أعنان السماء إلى مفرق رأسه، وتحفّ به الملائكة من تحت قدميه إلى أعنان السماء، وملك ينادي: أيها المصلي لو تعلم من تناجي ما انفتلت.

ثواب من صلى الفجر في أول الوقت

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفار، عن الحسن ابن موسى الخشاب، عن عبد الله بن جبلة، عن غياث بن كلوب، عن إسحاق بن عمار قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام: يا أبا عبد الله أخبرني عن أفضل المواقيت في صلاة الفجر؟ قال: مع طلوع الفجر إن الله تعالى يقول: «إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا»؛ يعني صلاة الفجر يشهدها ملائكة النهار وملائكة الليل فإذا صلى العبد صلاة الصبح مع طلوع الفجر أثبتت له مرتين ثبوتها ملائكة الليل وملائكة النهار.

باب فضل الوقت الأول على الآخر

١ - حدثني محمد بن موسى رضي الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن العباس بن معروف، عن بكر بن محمد الأزدي قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: فضل الوقت الأول على الأخير خير للمؤمن من ولده وماله.

٢ - وفي حديث آخر قال الصادق عليه السلام: فضل الوقت الأول على الآخر كفضل الآخرة على الدنيا.

ثواب من صلى الصلوات المفترضات في أول أوقاتها

١ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن سعد بن أبي خلف، عن أبي الحسن موسى عليه السلام قال: الصلوات المفروضات في أول وقتها إذا أقيم حدودها أطيب ريحاً من قضيب الآس حين يؤخذ من شجره في طيبه وريحه وطراوته، فعليكم بالوقت الأول.

خصیلت است:

۱. هرگاه به نماز بایستد، نیکوییها از فراز آسمان تا فرق سرش فرو می‌ریزد
۲. فرشتگان از زیر پای او تا فراز آسمان او را در بر می‌گیرند ۳. فرشته‌ای او را ندا می‌کند: ای نمازگزار، اگر بدانی با چه کسی مناجات می‌کنی هرگز به دیگری توجه نخواهی کرد.

پاداش کسی که نماز صبح را اول وقت بخواند

۱. اسحاق بن عمار می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: ای ابو عبدالله، مرا از بهترین وقت برای نماز صبح خبر ده. فرمود: بهترین وقت هنگامی است که فجر طلوع می‌کند، زیرا خداوند می‌فرماید: «إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوداً» [اسراء، ۷۸] یعنی نماز صبح را فرشتگان روز و فرشتگان شب مشاهده می‌کنند. پس هنگامی که بنده نماز صبح را همزمان با طلوع فجر بخواند، دو بار برای او نوشته می‌شود: هم فرشتگان شب می‌نویسند و هم فرشتگان روز.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

فضیلت اول وقت بر آخر وقت

۱. بکر بن محمد ازدی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: فضیلت اول وقت بر آخر وقت برای مؤمن بهتر از مال و فرزندان اوست.
۲. در حدیث دیگر امام صادق (ع) فرمود: فضیلت اول وقت بر آخر وقت مانند فضیلت آخرت بر دنیا است.

پاداش کسی که نمازهای واجب خود را اول وقت به جای آورد

۱. سعد بن ابی خلف از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: نمازهای واجب که در اول وقت با حدود و شرایط آن خوانده شود، از برگ مؤرد که آن را هنگام سبزی و خوشبویی و طراوتش بگیرند خوشبوتر است. پس بر شما باد که نماز را در اول وقت به جای آورید.

ثواب التقصير في السفر

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد ابن أحمد، عن أحمد بن هلال، عن عيسى بن عبد الله الهاشمي، عن أبيه، عن جدّه، عن علي بن أبي طالب عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : خياركم الذين إذا سافروا قصّروا وأفطروا.

ثواب الجمعة للمسافر

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن زُرعة، عن سماعة، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام أنّه قال : أيّما مسافر صلى الجمعة رغبة فيها وحبّاً لها أعطاه الله أجر مائة جمعة للمقيم.

ثواب الجماعة

١ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن ابن أبي نجران، عن عبد الله بن سنان قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : إنّ الصلاة في الجماعة تفضل على صلاة الفرد ثلاث وعشرين درجة، تكون خمسا وعشرين صلاة.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أتى الجماعة إيمانا واحتسابا استأنف العمل.

٣ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن إسحاق، عن عبد الله بن حمّاد الأنصاري، عن المعلّى ابن خنيس قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من وافق منكم يوم الجمعة فلا يشتغلن بشيءٍ غير العبادة فإنّ فيها يغفر للعباد وتنزل الرحمة.

ثواب القيام إلى الصلاة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن الحسن بن محبوب، عن محمد بن الفضيل، عن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ما من عبد من شيعتنا يقوم إلى الصلاة إلّا اكتتفه بعدد

پاداش کوتاه کردن نماز در سفر

۱. عیسی بن عبدالله هاشمی از پدرش از جدش از علی بن ابی طالب (ع) نقل کرده است که رسول خدا فرمود: بهترین شما کسانی هستند که چون سفر کردند نماز خود را کوتاه می کنند و روزه را افطار می نمایند.

پاداش خواندن نماز جمعه برای مسافر

۱. سماعه از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: هر مسافری که نماز جمعه را از روی رغبت بخواند و به آن علاقه داشته باشد، خداوند پاداش یکصد نماز جمعه که شخص حاضر می خواند به او عطا می کند.

پاداش نماز جماعت

۱. عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: نماز جماعت بیست و سه درجه بر نماز فردائی برتری دارد و بیست و پنج نماز به شمار می رود.

۲. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس از روی ایمان و برای خوشنودی خدا به نماز جماعت حاضر شود، اعمال خود را از سر گیرد [یعنی گناهان گذشته اش بخشیده می شود].

۳. معلى بن خنيس می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس از شما روز جمعه را درک کند، به چیزی جز به عبادت نپردازد، زیرا در آن روز گناهان بندگان آمرزیده می شود و رحمت خدا نازل می گردد.

پاداش ایستادن به نماز

۱. ابو حمزه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ بنده ای از شیعیان ما به نماز نمی ایستد مگر آنکه به شماره مخالفتش فرشتگان پشت سر او نماز می گزارند و برای او از خدا طلب خیر می کنند تا از نماز فارغ شود.

من خالفه ملائكة يصلّون خلفه يدعون الله عزّ وجلّ له حتّى يفرغ من صلاته.

ثواب من صلّى على النّبي وآله يوم الجمعة بعد صلاة العصر

١- أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله، عن محمّد بن عيسى اليقطيني، عن زكريّا المؤمن، عن ابن ناجية، عن داود بن النعمان، عن عبد الرّحمن بن سيابة، عن ناجية قال: قال أبو جعفر عليه السّلام : إذا صلّيت العصر يوم الجمعة فقل : «اللّهم صلّ على محمّد وآل محمّد الأوصياء المرضيّين بأفضل صلواتك، وبارك عليهم بأفضل بركاتك، والسلام عليهم وعلى أرواحهم وأجسادهم ورحمة الله وبركاته» فإنّ من قالها في دبر العصر كتب الله له مائة ألف حسنة، ومحا عنه مائة ألف سيئة، وقضى له بها مائة ألف حاجة، ورفع له بها مائة ألف درجة.

ثواب من قرأ بعد الجمعة الحمد، وقل هو الله أحد سبعا، والمعوذتين

سبعا، وآية الكرسي، وآية السخرة، وآخر براءة

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن أبيه، عن ابن المغيرة، عن الحلبي عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : من قرأ بعد الجمعة حين ينصرف الحمد مرّة، وقل هو الله أحد سبعا، وقل أعوذ برّب الفلق سبعا، وقل أعوذ برّب الناس سبعا، وآية الكرسي، وآية السخرة، وآخر براءة «لقد جاءكم رسول من أنفسكم - الآية» كانت له كفارة ما بين الجمعة إلى الجمعة.

ثواب آخر في هذا المعنى

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمّد، عن آبائه عليهم السّلام قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من قرأ في دبر صلاة الجمعة فاتحة الكتاب مرّة، وقل أعوذ برّب الفلق سبع مرّات، وفاتحة الكتاب مرّة وقل هو الله أحد سبع مرّات، وفاتحة الكتاب مرّة، وقل أعوذ برّب الناس سبع مرّات، لم تنزل به بليّة ولم تصبه فتنة إلى الجمعة الآخر، فإن قال : «اللّهم اجعلني من أهل الجنّة التي حشوها بركة وعمّارها الملائكة مع نبيّنا محمّد وأبينا إبراهيم» جمع الله بينه وبين محمّد وإبراهيم عليهما السّلام في دار السلام.

پاداش کسی که روز جمعه بعد از نماز عصر بر پیامبر و خاندانش صلوات بفرستد

۱. از ناجیه نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: روز جمعه هنگامی که نماز عصر را به جای آوردی بگو: «خداوندا بر محمد (ص) و بر خاندانش که اوصیای او و مورد رضایت او هستند با بهترین دروده‌های خود درود فرست، و بهترین برکات خود را بر آنان نازل کن. سلام و رحمت و برکات خدا بر آنان و بر ارواح و اجسادشان باد» زیرا هر کس پس از نماز عصر این صلوات را بگوید، خداوند صد هزار حسنه برای او می‌نویسد، و صد هزار گناه از او محو می‌کند، و صد هزار حاجت او را بر می‌آورد، و صد هزار درجه برای او بالا می‌برد.

پاداش کسی که بعد از نماز جمعه سوره حمد، قل هو الله احد، معوذتین، آیه الکرسی، آیه سخره و آیه آخر سوره برائت را بخواند

۱. حلبی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس پس از بازگشت از نماز جمعه سوره حمد را یک مرتبه، و قل هو الله احد را هفت مرتبه، و قل اعوذ برب الفلق را هفت مرتبه، و قل اعوذ برب الناس را هفت مرتبه، و آیه الکرسی و آیه سخره و آیه آخر سوره برائت «لقد جاءکم رسول من انفسکم...» را تا آخر آیه بخواند، کفاره گناهان او از آن جمعه تا جمعه دیگر است.

توضیح: مقصود از آیه سخره - چنان که بعضی گفته‌اند - آیه ۵۴ سوره اعراف است که در آن واژه «مسخرات» به کار رفته و با این جمله آغاز شده است: «ان ربکم الله الذی خلق السموات و الارض فی سته ایام...».

پاداش دیگری در همین مورد

۱. از سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس بعد از نماز جمعه یک مرتبه سوره حمد، و هفت مرتبه «قل اعوذ برب الفلق» و باز یک مرتبه حمد و هفت مرتبه «قل اعوذ برب الناس» را بخواند، تا جمعه دیگر بلایی بر او نازل نمی‌شود و فتنه‌ای به او نمی‌رسد؛ پس اگر بگوید: «خداوندا، مرا با پیامبران محمد (ص) و پدرمان ابراهیم (ع) از اهل بهشت قرار ده؛ همان بهشتی که درونش رحمت است، و بنا کنندگانش فرشتگانند» خداوند در بهشت او را با محمد (ص) و ابراهیم (ع) محشور خواهد ساخت.

ثواب نقل الأقدام إلى الصلاة وتعليم القرآن

١- أبي رحمه الله، عن أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن السندي، عن علي بن الحكم، عن سيف بن عميرة، عن سعد بن طريف، عن الأصبع بن نباتة قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: إن الله عز وجلّ لهم بعذاب أهل الأرض جميعاً حتى لا يحاشي منهم أحداً إذا عملوا بالمعاصي واجترحوا السيئات، فإذا نظر إلى الشئيب ناقلي أقدامهم إلى الصلاة، والولدان يتعلمون القرآن رحمهم فأخّر ذلك عنهم.

ثواب من لقي الله مكفوفاً، محتسباً، موالياً لآل محمد ﷺ

١- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم بن هاشم، عن أبيه، عن عمرو بن عثمان، عن محمد بن عذافر الصيرفي، عن أبيه، عن أبي حمزة الثمالي، ومحمد بن مسلم، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من لقي الله مكفوفاً، محتسباً، موالياً لآل محمد صلى الله عليه وآله لقي الله ولا حساب عليه.

٢- وروي: لا يسلب الله عبداً كريماً أو إحديهما إلا ولم يسأله عن ذنب.

ثواب من صلى ركعتين تطوعاً، أو تصدق بدرهم، أو صام يوماً تطوعاً يريد

بذلك وجه الله عز وجلّ

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن معاوية بن عمار، عن إسماعيل بن يسار قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إيتاكم والكسل، إن ربكم رحيم يشكر القليل، إن الرجل ليصلي الركعتين تطوعاً يريد بهما وجه الله عز وجلّ فيدخله الله بهما الجنة، وإنه يتصدق بالدرهم تطوعاً يريد به وجه الله عز وجلّ فيدخله الله به الجنة، وإنه ليصوم اليوم تطوعاً يريد به وجه الله تعالى فيدخله الله به الجنة.

باب فضل جمع شهر رمضان على جمع سائر الشهور

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر الخزّاز، عن عمرو بن شمر، عن جابر قال: كان أبو جعفر عليه السلام يقول: إن لجمع شهر رمضان لفضلاً على جمع سائر الشهور كفضل رسول

پاداش گام برداشتن به سوی نماز و آموزش قرآن

۱. اصبع بن نباته می گوید: امیر مؤمنان (ع) فرمود: هنگامی که مردم روی زمین مرتکب گناهان شوند و به زشتکاریها دست یازند، خداوند آهنگ آن می کند که همه را بدون استثنا عذاب کند؛ ولی چون سالخوردگان را می بیند که برای نماز به سوی مساجد گام بر می دارند و کودکان قرآن می آموزند، بر آنان رحمت می آورد و عذاب را به تأخیر می افکند.

توضیح: این حدیث سابقاً گذشت.

پاداش نایبانی که برای خدا صبر کند و دوستدار

خاندان محمد (ص) باشد

۱. ابو حمزه ثمالی و محمد بن مسلم از حضرت ابوجعفر امام باقر (ع) نقل کرده اند که فرمود: هر کس در حال نایبانی از دنیا برود و نایبانی خود را به حساب خدا بگذارد و دوستدار خاندان محمد (ص) باشد، خدا را در حالی ملاقات می کند که هیچ حسابی بر عهده او نیست.

۲. و نیز روایت شده است که: خداوند، دو چشم یا یک چشم بنده ای را نمی گیرد مگر آنکه از گناهش پرسش نمی کند.

پاداش کسی که برای خشنودی خدا دو رکعت نماز بگذارد یا یک درهم

صدقه بدهد یا یک روز روزه بگیرد

۱. اسماعیل بن یسار می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: از تسبلی پرهیزید، زیرا پروردگار شما بسیار مهربان است و از عمل اندک نیز قدر دانی می کند. گاه کسی برای خشنودی خدا دو رکعت نماز مستحبی می گزارد و خدا برای همین دو رکعت او را وارد بهشت می کند. و یا برای خشنودی خدا یک درهم صدقه می دهد و خدا او را به بهشت در می آورد، و یا یک روز روزه مستحبی می گیرد و خشنودی خدا را به آن طلب می کند و خداوند او را در بهشت جای می دهد.

فضیلت جمعه های ماه رمضان بر جمعه های ماههای دیگر

۱. جابر می گوید: حضرت ابوجعفر امام باقر (ع) می فرمود: برتری جمعه های ماه رمضان بر جمعه های دیگر ماهها، مانند برتری رسول خدا (ص) بر دیگر پیامبران

الله صلى الله عليه وآله على سائر الرسل. وكفضل شهر رمضان على سائر الشهور.

ثواب صلاة المتعطر

١ - حدثني علي بن أحمد، عن أبيه، عن جدّه أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه محمد بن خالد، عن المفضل بن عمر، عن الصادق عليه السلام قال: ركعتان يصلّيها متعطر أفضل من سبعين ركعة يصلّيها غير متعطر.

ثواب صلاة المتزوج

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن علي، عن جعفر بن محمد بن حكيم، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن الوليد بن صبيح، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ركعتان يصلّيها متزوج أفضل من سبعين ركعة يصلّيها غير متزوج.

ثواب من صلى أربع ركعات يقرأ في كل ركعة بقل هو الله أحد خمسين مرة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن سعدان بن مسلم، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: من صلى أربع ركعات يقرأ في كل ركعة بقل هو الله أحد خمسين مرة لم يفتل وبينه وبين الله عز وجل ذنب إلا غفر له.

ثواب من صلى صلاة جعفر بن أبي طالب عليه السلام

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن علي بن أسباط، عن إبراهيم بن أبي البلاد قال: قلت لأبي الحسن عليه السلام: أي شيء لمن صلى صلاة جعفر؟ قال: لو كان عليه مثل رمل عاج، وزبد البحر ذنوباً لغفرها الله له. قلت: هذه لنا؟ قال: فلمن هي؟ إلا لكم خاصة؟ قال: قلت: فأَيُّ شيء يقرأ فيها من القرآن؟ قال: اقرأ فيها إذا زلزلت، وإذا جاء نصر الله، وإذا أنزلناه في ليلة القدر، وقل هو الله أحد.

ثواب من صلى صلاة الليل

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن سعدان بن مسلم، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد

[و مانند برتری ماه رمضان بر دیگر ماهها] است.

پاداش نماز کسی که عطر زده است

۱. مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: دو رکعت نمازی که شخص عطر زده می خواند بهتر است از هفتاد رکعت نمازی که شخص عطر نزده می خواند.

پاداش نماز کسی که ازدواج کرده است

۱. ولید بن صبیح از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: دو رکعت نمازی که مرد متأهل می خواند، برتر است از هفتاد رکعت نمازی که مرد مجرد می خواند.

پاداش کسی که چهار رکعت نماز بگزارد و در هر رکعت پنجاه مرتبه

«قل هو الله احد» بخواند

۱. عبدالله بن سنان می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس چهار رکعت نماز بگزارد و در هر رکعت پنجاه مرتبه «قل هو الله احد» بخواند، روی از قبله بر نمی گرداند مگر اینکه تمام گناهای که میان او و خداست آمرزیده می شود.

پاداش کسی که نماز جعفر بن ابی طالب را بخواند

۱. ابراهیم بن ابی البلاد می گوید: به حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) گفتم: پاداش کسی که نماز جعفر بخواند چیست؟ فرمود: اگر گناهان او به اندازه توده های شن و کفهای روی دریا باشد خدا آنها را می آمرزد. گفتم: آیا این مخصوص ما شیعیان است؟ فرمود: پس مخصوص چه کسی است؟ فقط مخصوص شماست. گفتم: در این نماز چه سوره ای بخوانم؟ فرمود: «اذا زلزلت» و «اذا جاء نصر الله» و «انا انزلناه فی لیلۃ القدر» و «قل هو الله احد» را بخوان.

پاداش کسی که نماز شب بخواند

۱. عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: شرافت مؤمن نماز شب است، و عزت او حفظ آبرو و خودداری از درخواست کردن از مردم است.

الله عليه السلام قال: شرف المؤمن صلاة الليل، وعزّ المؤمن كفّه عن الناس.

٢- أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن يحيى العطار قال: حدّثني محمّد بن أحمد قال: حدّثني أبو زهير النهدي، عن آدم بن إسحاق، عن معاوية بن عمّار، عن بعض أصحابه، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: عليكم بصلاة الليل فإنّها سنّة نبيّكم ودأب الصالحين قبلكم، ومطرّدة الداء عن أجسادكم.

٣- وبهذا الإسناد قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: صلاة الليل تُبيّض الوجوه وصلاة الليل تُطَيّب الريح، وصلاة الليل تجلب الرزق.

٤- حدّثني أحمد بن محمّد، عن أبيه، عن محمّد بن أحمد، عن عمر بن علي بن عمر، عن عمّه محمّد بن عمر، عمّن حدّثه، عن أبي عبد الله عليه قال: إن كان الله عزّ وجلّ قد قال: «المال والبنون زينة الحياة الدنيا»، إنّ الثمان ركعات التي يصلّيها العبد آخر الليل زينة الآخرة.

٥- وبهذا الإسناد، عن أبي عبد الله عليه السّلام أنّه جاء رجل فشكا إليه الحاجة فأفرط في الشكاية حتّى كاد أن يشكو الجوع، فقال له أبو عبد الله عليه السّلام: يا هذا أتصلي بالليل؟ قال: فقال الرجل: نعم، قال: فالتفت أبو عبد الله عليه السّلام إلى صاحبه فقال: كذب من زعم أنّه يصلّي بالليل ويجوع بالنهار، إنّ الله عزّ وجلّ ضمن بصلاة الليل قوت النهار.

٦- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد بن عيسى، عن القاسم ابن يحيى، عن جدّه الحسن بن راشد، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال حدّثني أبي، عن جدّه، عن آبائه، عن علي بن أبي طالب عليهم السّلام: قال: قيام الليل مصحّة للبدن، ورضاء الربّ، وتمسك بأخلاق النبيين، وتعرّض لرحمة الله تعالى.

٧- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن موسى بن جعفر البغدادي، عن محمّد بن الحسن بن شَمُون، عن علي بن محمّد النوفلي، قال: سمعته يقول: إنّ العبد ليقوم في الليل فتميل به النعاس يمينا وشمالا، وقد وقع ذقنه على صدره، فيأمر الله تبارك وتعالى أبواب السماء فتفتح له، ثمّ يقول للملائكة: انظروا إلى عبدي ما

۲. معاویة بن عمار از برخی یارانش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: بر شما باد به نماز شب، زیرا نماز شب سنت پیامبر شما و خوی شایستگی است که پیش از شما بوده اند، و باعث دوری دردها از تن شماست.

۳. نیز به همین سند نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: نماز شب چهره ها را سفید می گرداند، نماز شب بوی آدمی را خوش می سازد، و نماز شب روزی را جلب می کند.

۴. محمد بن عمر از کسی که برای او نقل کرده است، از امام صادق (ع) روایت نموده است که فرمود: اگر خداوند فرموده است: «مال و اولاد زینت زندگی دنیا است»، هشت رکعتی که بنده در آخر شب می خواند زینت آخرت است.

۵. نیز به همین سند نقل شده است که مردی نزد امام صادق (ع) آمد و از تنگدستی شکایت کرد و در شکایت خود افراط نمود تا جایی که نزدیک بود اظهار گرسنگی کند. امام صادق (ع) به او فرمود: ای مرد، آیا نماز شب می خوانی؟ آن مرد گفت: آری. امام (ع) به یکی از یاران خود روی کرد و فرمود: دروغ می گوید کسی که می پندارد نماز شب می خواند و روز گرسنه می ماند، زیرا خداوند بزرگ در برابر نماز شب، قوت روز او را ضامن شده است.

۶. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: پدرم از جدش از پدرانش از علی بن ابی طالب نقل کرده است که فرمود: برخاستن در شب برای نماز، باعث سلامتی بدن و خشنودی پروردگار و چنگ زدن به اخلاق پیامبران و قرارگرفتن در معرض رحمت خداست.

۷. علی بن محمد نوفلی می گوید: از امام (ع) شنیدم که می فرمود: گاه بنده برای نماز شب بر می خیزد و خواب او را به طرف راست و چپ می کشاند، و گاه نیز چانه اش به سینه اش می رسد. پس خداوند فرمان می دهد تا درهای آسمان را بگشایند. درها برای او گشوده می شود، سپس خدا به فرشتگان می گوید: به بنده ام

يصيبه في التقرب إليّ بما لم أفترض عليه راجيا منّي ثلاث خصال : ذنبا أغفره له، أو توبة أجدها له، أو رزقا أزيده فيه، فأشهدكم ملائكتي أنّي قد جمعتهم له.

٨ - حدثني الحسن بن أحمد، عن أبيه قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثني محمد بن عبد الله بن أحمد، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان ؛ وأبو عثمان اسمه عبد الواحد بن حبيب . قال : زعم لنا محمد بن أبي حمزة الثمالي، عن معاوية بن عمار الدّهني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : صلاة الليل تحسّن الوجه، وتحسّن الخلق، وتطيب الريح، وتدّر الرزق، وتقضي الدين، وتذهب بالهم، وتجلبو البصر.

٩ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن هارون بن مسلم، عن علي بن الحكم، عن الحسين بن الحسن الكندي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إنّ الرّجل ليكذب الكذبة فيحرم بها رزقه، قلت : وكيف يحرم رزقه ؟ فقال : يحرم بها صلاة الليل فإذا حرم صلاة الليل حرم الرزق.

١٠ - أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن جميل، عن الفضيل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إنّ البيوت التي يصلّي فيها بالليل بتلاوة القرآن تضيء لأهل السّماء كما تضيء نجوم السّماء لأهل الأرض.

١١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن حماد بن عيسى، عن إبراهيم بن عمر رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام في قول الله عزّ وجلّ : «إنّ الحسنات يذهبن السيّئات» ؛ قال : صلاة المؤمن بالليل تذهب بما عمل من ذنب بالنهار.

ثواب قيام الليل بالقرآن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن محمد بن الليث، عن جابر بن إسماعيل، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام أنّ رجلا سأل أمير المؤمنين عليه السلام عن قيام الليل بالقرآن فقال له : أبشر من صلّى من الليل عشر ليلة لله مخلصا ابتغاء ثواب الله قال الله عزّ وجلّ لملائكته : اكتبوا

بنگرید که برای تقرّب به من، در کاری که بر او واجب نساختم چه سختیها می‌کشد. او از من امید سه چیز دارد: یا گنااهش را بیامرزم، یا توبه مجدّدی نصیبش کنم، یا بر روزی‌اش بیفزایم ای فرشتگان من، شما را گواه می‌گیرم که همه را به او عطا می‌کنم.

۸. معاویه بن عمار دهنی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: نماز شب چهره را زیبا، و اخلاق را نیکو، و بوی بدن را خوش، و روزی را فراوان، و قرض را ادا، و اندوه را برطرف می‌کند، و دیده را جلا می‌دهد.

۹. حسین بن حسن کندی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: گاه شخصی دروغ می‌گوید و در اثر آن از روزی خود محروم می‌شود. راوی می‌گوید: گفتم: چگونه از روزی خود محروم می‌شود؟ فرمود: در اثر دروغ گفتن از نماز شب محروم می‌گردد، و اگر از نماز شب محروم شود، از روزی محروم می‌گردد.

۱۰. فضیل از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خانه‌هایی که شبها در آن نماز و قرآن خوانده می‌شود، برای اهل آسمان می‌درخشد، همان‌گونه که ستارگان آسمان برای اهل زمین می‌درخشند.

۱۱. ابراهیم بن عمر در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که امام صادق (ع) درباره سخن خداوند: «إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ» (یعنی کارهای خوب، گناهان را از بین می‌برد) فرمود: نماز مؤمن در شب، گناهانی را که در روز انجام داده است از بین می‌برد.

پاداش شب زنده داری با قرآن

۱. جابر بن اسماعیل از حضرت جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: مردی از امیرمؤمنان (ع) درباره شب زنده داری با قرآن سؤال کرد. امیرمؤمنان (ع) به او فرمود: بشارت باد تو را، هر کس یک دهم شب را از روی اخلاص و در طلب پاداش الهی برای خدا نماز بخواند، خداوند به فرشتگانش

لعبدى هذا من الحسنات عدد ما أنبت [من النبات] في الليل من حبة وورقة وشجرة وعدد كل قصبة وخط، ومرعى، ومن صلى تسع ليلة أعطاه الله عشر دعوات مستجابات، وأعطاه كتابه يمينه يوم القيامة، ومن صلى ثمن ليلة أعطاه الله عز وجل أجر شهيد صابر صادق النية وشفع في أهل بيته، ومن صلى سبع ليلة خرج من قبره يوم يبعث ووجهه كالقمر ليلة البدر حتى يمر على الصراط مع الآمنين، ومن صلى سدس ليلة كتب مع الأوابين، وغفر له ما تقدم من ذنبه وما تأخر، ومن صلى خمس ليلة زاحم إبراهيم خليل الله في قبته، ومن صلى ربع ليلة كان أول الفائزين حتى يمر على الصراط كالريح العاصف ويدخل الجنة بغير حساب، ومن صلى ثلث ليله لم يلق ملكا، إلا غبطه بمنزلته من الله عز وجل، وقيل له: ادخل من أي أبواب الجنة الثمانية شئت، ومن صلى نصف ليله فلو أعطى ملء الأرض ذهبا سبعين ألف مرة لم يعدل جزاءه، وكان له بذلك أفضل من سبعين رقبة يعتقها من ولد إسماعيل، ومن صلى ثلثي ليلة كان له من الحسنات قدر رمل عاج أدناها حسنة أثقل من جبل أحد عشر مرّات، ومن صلى ليلة تامة تاليا لكتاب الله عز وجل ذكره راکعا وساجدا وذاكرا أعطى من الثواب أدناها أن يخرج من الذنوب كما ولدته أمه، ويكتب له عدد ما خلق الله من الحسنات ومثلها درجات، ويثبت له النور في قبره وينزع الإثم والحسد من قلبه، ويجار من عذاب القبر، ويعطى براءة من النار، ويبعث من الآمنين ويقول الرب تبارك وتعالى لملائكته: يا ملائكتي انظروا إلى عبدي أحيا ليلة ابتغاء مرضاتي أسكنوه الفردوس؛ وله فيها مائة ألف مدينة، في كل مدينة جميع ما تشتهي الأنفس وتلذ الأعين، وما لا يخطر على بال، سوى ما أعددت له من الكرامة والمزيد والقربة.

ثواب من صلى ركعتين يعلم ما يقول فيهما

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن الحسين بن سيف، عن أبيه سيف بن عميرة النخعي قال: حدثني من سمع أبا عبد الله عليه السلام يقول: من صلى ركعتين يعلم ما يقول فيهما انصرف وليس بينه وبين الله ذنب إلا غفره له.

می گوید: به شمار آنچه در این شب، دانه و برگ و درخت می روید، و به شمار همه نی ها و شاخه های تازه و چراگاهها، برای این بنده من ثواب می نویسید. و هر کس یک نهم شب را به نماز مشغول باشد، خداوند ده دعای مستجاب به او عطا می کند، و روز قیامت نامه اش را به دست راستش می دهد. و هر کس یک هشتم شب را نماز بگذارد، خداوند پاداش یک شهید شکیبای با اخلاص به او عطا می کند، و شفاعت او را در مورد خاندانش می پذیرد. و هر کس یک هفتم شب را به نماز بایستد. روزی که از قبر بر می خیزد صورتش مانند ماه شب چهارده می درخشد و همراه با کسانی که در امانند از صراط عبور می کند. و هر کس یک ششم شب را مشغول نماز باشد، در زمره بازگشت کنندگان به سوی خدا نوشته می شود، و گناهان قدیم و جدیدش آمرزیده می گردد. و هر کس یک پنجم شب را نماز بگذارد، در بهشت از نزدیکان ابراهیم خلیل (ع) خواهد بود. و هر کس یک چهارم شب را به نماز بایستد، در صف اول کامیابان خواهد بود، تا آنکه همچون تند بادی بر صراط می گذرد و بی حساب وارد بهشت می شود. و هر کس یک سوم شب را نماز بخواند، هیچ فرشته ای را ملاقات نمی کند مگر آنکه به مقام و منزلت او در پیشگاه خداوند غبطه می خورد، و به او می گویند: از هر دری از درهای هشتگانه بهشت که می خواهی وارد شو. و هر کس نیمی از شب را نماز بگذارد، اگر هفتاد هزار برابر زمین را پر از طلا کنند و به او بدهند با پاداش او برابری نمی کند، و در برابر این عمل پاداشی بیشتر از آزاد کردن هفتاد برده از فرزندان اسماعیل (ع) خواهد داشت. و هر کس دو سوم شب را مشغول نماز باشد، برای او به اندازه ششای بیابان حسنه خواهد بود، که کمترین حسنه اش سنگین تر از ده برابر کوه احد است. و هر کس یک شب تمام نماز بگذارد در حالی که کتاب خدا را تلاوت کند، و در رکوع و سجود و ذکر خدا باشد، به قدری به او پاداش داده می شود که کمترین آنها این است که مانند روزی که از مادرش متولد شده است از گناهان خود بیرون می آید، و به شماره تمام حسنات و درجاتی که خدا قرار داده است پاداش برای او نوشته می شود، و نوری در قبرش پدید می آید، و گناه و حسد از دلش برطرف می شود، و از عذاب قبر ایمن می گردد، و برات آزادی از آتش دوزخ را به او می دهند، و در زمره کسانی که از عذاب خدا در امانند محشور می شود، و پروردگار بزرگ به فرشتگانش می گوید: ای فرشتگان من، بنده ام را بنگرید که برای طلب خشنودی من شبی را زنده داشت، اینک او را ساکن فردوس کنید، که در آنجا برای او صد هزار شهر خواهد بود، و در هر شهری آنچه دلها بخواهد و چشمها از آن لذت ببرد و آنچه بر هیچ فکری خطور نکرده است وجود خواهد داشت. اینها همه علاوه بر آن کرامت و افزونی و تقرب است که برای او آماده کرده ام.

پاداش کسی که دو رکعت نماز بگذارد و بداند که چه می گوید

۱. سیف بن عمیره نخعی می گوید: کسی که خود از امام صادق (ع) شنیده بود برای من حدیث کرد که آن حضرت فرمود: هر کس دو رکعت نماز بگذارد در حالی که بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود در حالی که خدا هر گناهی را که میان او و خودش بوده است می بخشد.

ثواب من صلى ركعتين خفيفتين في تفكير

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن زيد بن علي، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ركعتان خفيفتان في [التفكير خير من قيام ليلة.

ثواب التنفل في ساعة الغفلة

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن وهب بن وهب، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: تنفلوا في ساعة الغفلة ولو بركعتين خفيفتين فإنها تورثان دار الكرامة، قيل: يا رسول الله وما ساعة الغفلة؟ قال: ما بين المغرب والعشاء.

ثواب من صلى بين الجمعةين خمس مائة ركعة

١- حدثني محمد بن الحسين رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان الرازي، عن أبي محمد الرازي، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليهما السلام، عن النبي صلى الله عليه وآله قال: من صلى ما بين الجمعةين خمس مائة ركعة فله عند الله ما يتمنى من خير.

ثواب من صلى الفجر ثم قرأ قل هو الله أحد إحدى عشرة مرة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن العمري الخرساني، عن علي بن جعفر، عن أخيه موسى بن جعفر، عن أبيه جعفر بن محمد عليهم السلام قال: قال علي عليه السلام: من صلى الفجر ثم قرأ قل هو الله أحد إحدى عشرة مرة لم يتبعه في ذلك اليوم ذنب وإن رغم أنف الشيطان.

ثواب التعقيب

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي الجوزاء، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن عاصم بن أبي النجود الاسدي، عن ابن عمر، عن الحسين بن علي عليهما السلام يقول: قال رسول الله

پاداش کسی که دو رکعت نماز مختصر همراه با تفکر بخواند

۱. زید بن علی از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: دو رکعت نماز مختصر همراه با تفکر از یک شب به نماز ایستادن بهتر است.

پاداش نافله خواندن در ساعت غفلت

۱. وهب بن وهب از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: در ساعت غفلت نافله بخوانید، هر چند دو رکعت مختصر باشد، که این دو رکعت سرای کرامت را از پی خواهد داشت. گفتند: ای پیامبر خدا، ساعت غفلت کدام است؟ فرمود: میان نماز مغرب و عشا.

پاداش کسی که در فاصله میان دو جمعه پانصد رکعت نماز بخواند

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس در فاصله میان دو جمعه پانصد رکعت نماز بخواند، هر خیری از خدا امید دارد به او خواهد رسید.

پاداش کسی که پس از نماز صبح یازده مرتبه سوره توحید بخواند

۱. علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر (ع) از پدرش جعفر بن محمد (ع) نقل کرده است که علی فرمود: هر کس نماز صبح بگذارد و بعد از آن یازده مرتبه «قل هو الله احد» را بخواند، در آن روز گناهی او را دنبال نخواهد کرد، گرچه خلاف میل شیطان است.

پاداش تعقیب خواندن

۱. از ابن عمر نقل شده است که حسین بن علی (ع) می فرمود: پیامبر خدا (ص) فرموده است: هر مسلمانی پس از گزاردن نماز صبح، در جایگاه نماز خویش بنشیند

صلى الله عليه وآله : أيما امرء مسلم جلس في مصلاه الذي صلى فيه الفجر يذكر الله تعالى حتى تطلع الشمس كان له من الأجر كحاج بيت الله تعالى وغفر [الله] له، فإن جلس فيه حتى تكون ساعة تحل فيها الصلاة فصلّى ركعتين أو أربعاً غفر الله له ما سلف من ذنبه وكان له من الأجر كحاج بيت الله.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحكم بن مسكين، عن أبي العلاء الخفاف، عن جعفر بن محمد عليهما السلام قال : من صلى المغرب ثم عقيب ولم يتكلم حتى يصلي ركعتين كتبتا له في عليين، فإن صلى أربعاً كتبت له حجة مبرورة.

٣ - أبي رحمه الله، عن علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : قال الله جلّ جلاله : يا ابن آدم اذكرني بعد الغداة ساعة وبعد العصر ساعة أكفك ما أهمك.

ثواب إخراج الزكاة ووضعها موضعها

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، قال : حدثني محمد بن يحيى قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثني أبو إسحاق إبراهيم بن هاشم، عن الحسن بن علي ابن فضال، عن مهدي - رجل من أصحابنا - عن أبي الحسن الأول عليه السلام قال : من أخرج زكاة ماله تاماً فوضعها في موضعها لم يسأل من أين اكتسب ماله.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إذا أراد الله بعبد خيراً بعث إليه ملكاً من خزائن الجنة فمسح صدره ويسخى نفسه بالزكاة . وقال أمير المؤمنين عليه السلام في وصيته : الله الله في الزكاة فإنها تطفيء غضب ربكم.

٣ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : حصّنوا أموالكم بالزكاة، وداووا مرضاكم بالصدقة، وما

و تا بر آمدن خورشید ذکر خدا بگوید، اجر او مانند اجر کسی است که حج خانه خدا کرده باشد، و خداوند او را می آمرزد. و اگر در جایگاه نماز خود بنشیند تا وقت نماز در رسد، و دو رکعت یا چهار رکعت نماز بگذارد، گناهان گذشته اش را می آمرزد و اجری مانند اجر زائر خانه خدا خواهد داشت.

۲. ابوالعلاء خفاف از جعفر بن محمد (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس پس از نماز مغرب تعقیب بخواند و بی آنکه با کسی سخن بگوید دو رکعت نماز به جای آورد، آن دو رکعت در علیین [که از درجات بلند بهشت است] برای او نوشته می شود، و اگر چهار رکعت نماز بگذارد پاداش یک حج مقبول برای او نوشته خواهد شد.

۳. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خداوند به فرزند آدم خطاب کرده و فرموده است: ای فرزند آدم، پس از نماز صبح و پس از نماز عصر ساعتی به یاد من باش تا آنچه را که برای تو مهم است تأمین کنم.

پاداش جدا کردن زکات و رساندن آن به مصرف خود

۱. حسن بن علی بن فضال از یکی از شیعیان به نام مهدی از موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس زکات مال خود را به طور کامل جدا کند و آن را به مصرف خود برساند، از او سؤال نمی شود که مالش را از کجا به دست آورده است.

۲. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر گاه خداوند خیر بنده ای را بخواهد، فرشته ای از خازنان بهشت را می فرستد تا دست بر سینه او بکشد و او در پرداخت زکات سخی گردد.

امیر مؤمنان (ع) در وصیت خود فرمود: در مورد زکات، خدا را، خدا را در نظر داشته باشید، زیرا زکات خشم پروردگارتان را خاموش می کند.

۳. عمرو بن شمر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: اموال خود را با دادن زکات حفظ کنید، و بیمارانتان را با صدقه درمان نمایید. هیچ مالی نه در خشکی و نه در دریا تلف نمی شود مگر اینکه زکات آن داده نشده است.

تلف مال في برٍّ ولا بخر إلا بمنع الزكاة.

ثواب الحج والعمرة

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله عزّ وجلّ ليغفر للحاجّ، ولأهل بيت الحاجّ، ولعشيرة الحاجّ، ولمن يستغفر له الحاجّ بقيّة ذي الحجّة والمحرمّ وصفر وشهر ربيع الأوّل وعشرًا من ربيع الآخر.

٢- أبي رحمه الله قال: حدّثنا علي بن إبراهيم، عن سهل بن زياد الأدمي، عن أبي الحسن علي بن أبي حمزة، عن أبيه عن أبي بصير قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: من حجّ يريد به الله ولا يريد به رياء ولا سمعة غفر الله له ألبتّة.

٣- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار قال: حدّثني محمّد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن علي بن أسباط رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: كان علي بن الحسين عليهما السلام يقول: حُجُّوا واعتمروا تصحّ أجسامكم وتتّسع أرزاقكم، ويصلح إيمانكم، وتكفوا مؤونة الناس ومؤونة عيالاتكم.

٤- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمّد بن الحسن الصفّار، عن العباس بن معروف، عن علي بن مهزيار، عن حمّاد بن عيسى، عن يحيى بن عمرو، عن إسحاق بن عمار، قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام: إنّي قد وطّنت نفسي على لزوم الحجّ كلّ عام بنفسي أو برجل من أهل بيتي بمالي، فقال: وقد عزمتم على ذلك؟ قلت: نعم، قال: فإن فعلت [ذلك] فأيقن بكثرة المال وأبشر بكثرة المال.

٥- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن محمّد بن أبي عمير، عن جميل، عن أبي عبد الله الصادق، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنّ الحاجّ إذا أخذ في جهازه؛ لم يرفع شيئًا ولم يضعه إلّا كتب الله له عشر حسنات، ومحا عنه عشر سيئات، ورفع له عشر درجات، فإذا ركب بعيره لم يرفع خُفًّا ولم يضعه إلّا كتب الله له مثل ذلك، وإذا طاف بالبيت خرج من ذنوبه، وإذا سعى بين الصفا والمروة خرج من ذنوبه،

پاداش حج و عمره

۱. سکونی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند گناهان حج گزار و خانواده و طایفه او، و گناهان کسی را که حج گزار برای او طلب آمرزش کرده است، در باقیمانده ذی حجه و محرم و صفر و ربیع الأول و ده روز از ربیع الآخر می‌آمرزد.

۲. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس برای خدا، نه برای ریا و شنیدن مردم حج کند، خدا البته او را خواهد آمرزید.

۳. علی بن اسباط در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: علی بن الحسین [امام سجاد (ع)] می‌فرمود: حج و عمره به جای آورید تا بدنهایتان سالم، و روزی تان وسیع و ایمانتان شایسته گردد، و مخارج زندگی مردم و مخارج زندگی خانواده خود را تأمین کنید.

۴. اسحاق بن عمار می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: من تصمیم گرفته‌ام هر سال با مال خودم، یا خود حج به جای آورم و یا یکی از اعضای خانواده‌ام را روانه حج کنم. فرمود: آیا چنین تصمیمی گرفته‌ای؟ گفتم: آری. فرمود: اگر چنین کنی، به یقین مال تو افزون می‌شود، و من تو را به فراوانی مال نوید می‌دهم.

۵. جمیل از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هنگامی که حج گزار بار سفر می‌بندد، هیچ چیزی را بر نمی‌دارد و بر زمین نمی‌نهد مگر آنکه خداوند ده حسنه برای او می‌نویسد، و ده گناه از او می‌زداید، و ده درجه برای او بالا می‌برد، و چون سوار شتر خود شود، هیچ قدمی بر نمی‌دارد و بر زمین نمی‌نهد مگر آنکه خداوند مانند همین اجرها را برای او خواهد نوشت، و چون طواف خانه خدا کند از گناهانش بیرون می‌رود، و چون سعی بین صفا و مروه کند از

وإذا وقف بالعرفات خرج من ذنوبه، وإذا وقف بالمشعر خرج من ذنوبه، وإذا رمى الجمار خرج من ذنوبه، فعذّر رسول الله صلى الله عليه وآله كذا وكذا موطناً كلّها تخرجه من ذنوبه، ثمّ قال: فأنتى لك أن تبلغ ما بلغ الحاجّ.

٦ - حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن محمّد، عن ابن أبي عمير، عن حمّاد بن عثمان، عن عمر بن يزيد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: الحاجّ إذا دخل مكة وكّل الله عزّ وجلّ به ملكين يحفظان عليه طوافه وصلاته وسعيه، فإذا وقف بعرفة ضربا على منكبه الأيمن ثمّ قالاً: أمّا ما مضى فقد كُفيتَه فانظر كيف تكون فيما تستقبل.

٧ - حدّثني محمّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن أحمد بن محمّد، عن ابن أبي عمير، عن أبي أيّوب، عن أبي حمزة الثمالي قال: قال رجل لعلي بن الحسين عليها السّلام: تركت الجهاد وخشونته ولزمت الحجّ ولينته؟ قال: وكان متكبّنا فجلس وقال: ويحك ما بلغك ما قال رسول الله صلى الله عليه وآله في حجة الوداع؟ إنّه لما [وقف بعرفة و] همّت الشمس أن تغيب قال رسول الله صلى الله عليه وآله: يا بلال قل للنّاس فلينصتوا. فلمّا أنصتوا قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنّ ربّكم تطولّ عليكم في هذا اليوم فغفر لحسنكم وشفّع محسنكم في مسيئكم فأفيضوا مغفورا لكم وضمن لأهل التبعات من عنده الرضا.

٨ - حدّثني حمزة بن محمّد رضى الله عنه، قال: أخبرني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن صفوان بن يحيى: ومحمّد بن أبي عمير، عن معاوية بن عمّار، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: لما أفاض رسول الله صلى الله عليه وآله تلقّاه أعرابيٌّ في أبطح فقال: يا رسول الله إنّي خرجت أريد الحجّ فعاقني عائق وأنا رجل مئيل كثير المال ففرني أصنع في مالي ما أبلغ ما بلغ الحاجّ؟ قال: فالتفت رسول الله صلى الله عليه وآله إلى أبي قبيس فقال: لو أنّ أبا قبيس لك زنته ذهبه حمراء أنفقته في سبيل الله ما بلغت ما بلغ الحاجّ.

گناهانش خارج می‌شود، و چون وقوف به عرفات کند از گناهانش بیرون می‌رود، و چون در مشعر الحرام وقوف کند از گناهانش خارج می‌گردد، و چون رمی جمرات کند از گناهانش به در می‌شود. آن گاه رسول خدا (ص) همهٔ مواقف را یک یک نام برد و فرمود از گناهانش خارج می‌شود. سپس فرمود: تو کجا می‌توانی به مرتبهٔ حج گزار برسی؟

۶. عمر بن یزید می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هنگامی که حج گزار وارد مکه شود، خداوند دو فرشته را می‌گمارد که در حال طواف و نماز و سعی نگهبان او باشند، و چون در عرفات وقوف کند، آن دو فرشته بر شانهٔ راست او می‌زنند و می‌گویند: در مورد گذشته کارهایت به سامان رسیده است، بنگر که در آینده چگونه می‌توانی باشی.

۷. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: مردی به علی بن الحسین (ع) گفت: شما جهاد را که کاری دشوار است رها کرده و حج را که کاری آسان است اختیار نموده‌ای؟ راوی می‌گوید: امام (ع) که تکیه داده بود بر خاست و نشست و فرمود: وای بر تو! آیا سخن رسول خدا (ص) در حجة الوداع به تو نرسیده است؟ پیامبر (ص) هنگامی که در عرفات بود و خورشید رو به غروب می‌رفت، به بلال فرمود به مردم بگوید که ساکت شوند. هنگامی که همه ساکت شدند، رسول خدا (ص) فرمود: پروردگار شما امروز شما را مورد عنایت خویش قرار داده و نیکوکارانتان را آمرزیده، و شفاعت نیکوکاران شما را در حق گناهکارانتان پذیرفته است؛ اینک با آمرزش گناهان خود از عرفات کوچ کنید. او برای کسانی که جرمی بر عهده دارند خشنودی خود را ضمانت کرده است.

۸. معاویه بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هنگامی که رسول خدا (ص) از عرفات کوچ کرد، در بیابان مکه بادیه نشینی آن حضرت را دید و گفت: ای پیامبر خدا، من مردی ثروتمندم و برای حج از خانهٔ خود خارج شده‌ام، ولی مانعی برای من پیش آمده است. شما فرمان دهید من کار نیکی با این مال انجام دهم که به ثواب حج گزاران نایل شوم. پیامبر خدا (ص) به کوه ابوقبیس روی کرد و فرمود: اگر به اندازهٔ این کوه طلای سرخ داشته باشی و همه را در راه خدا انفاق کنی، به ثوابی که حاجیان رسیده‌اند نخواهی رسید.

٩ - وبهذا الإسناد قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: الحاج يصدرون على ثلاثة أصناف: صنف يعتق من النار، وصنف يخرج من ذنوبه كهيئة يوم ولدته أمه، وصنف يحفظ في أهله وماله، فذاك أدنى ما يرجع به الحاج.

١٠ - أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن عبد الله بن عمرو بن الأشعث، عن عمرو بن يزيد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: الحج أفضل من عتق عشر رقبات حتى عد سبعين رقبة، والطواف وركعتان أفضل من عتق رقبة.

١١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن ابن أبي عمير، عن معاوية ابن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله تبارك وتعالى حول الكعبة مائة وعشرين رحمة منها ستون للطائفين، وأربعون للمصلين، وعشرون للناظرين.

١٢ - وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن ابن أبي بشير، عن منصور، عن إسحاق بن عمار، عن محمد بن مسلم، عن أبي الحسن عليه السلام قال: دخل عليه رجل فقال له: أقدمت حاجًا؟ قال له: نعم، قال: تدري ما للحاج من الثواب؟ قلت: لا أدري جعلت فداك، قال: من قدم حاجًا حتى إذا دخل مكة متواضعا فإذا دخل المسجد الحرام قصّر خطاه مخافة الله عز وجل فطاف بالبيت طوافًا وصلى ركعتين كتب الله له سبعين ألف حسنة، وحط عنه سبعين ألف سيئة، ورفع له سبعين ألف درجة، وشفّعه في سبعين ألف حاجة، وحسب له عتق سبعين رقبة، قيمة كل رقبة عشرة آلاف درهم.

١٣ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه، قال: حدثني محمد بن جعفر قال: حدثني سهل بن زياد، عن محمد بن إسماعيل، عن سعدان بن مسلم، عن إسحاق بن عمار قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: يا إسحاق من طاف بهذا البيت طوافًا واحدًا كتب الله له ألف حسنة، ومحاه عنه ألف سيئة، ورفع له ألف درجة، وغرس له ألف شجرة في الجنة، وكتب له ثواب عتق ألف نسمة حتى

۹. نیز به همین سند نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: حاجیان در بازگشت از حج بر سه دسته خواهند بود: دسته‌ای از آتش دوزخ آزاد می‌گردند، و دسته‌ای مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند از گناهان خود بیرون می‌روند، و دسته‌ای مال و زن و فرزندشان محفوظ می‌ماند، و این کمترین بهره‌ای است که حاجیان می‌برند.

۱۰. عمرو بن یزید می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: حج از آزاد کردن ده بنده بالاتر است، و حضرت بر شمار بردگان افزود تا به هفتاد برده رسید، و فرمود: یک طواف با دو رکعت نماز آن از آزاد کردن یک بنده برتر است.

۱۱. معاویه بن عمار از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند در هر لحظه‌ای برگرد کعبه صد و بیست رحمت دارد، شصت رحمت آن برای طواف کنندگان، و چهل رحمت برای نمازگزاران، و بیست رحمت برای تماشاکنندگان است.

۱۲. محمد بن مسلم می‌گوید: مردی خدمت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) آمد. امام (ع) به او فرمود: آیا از سفر حج می‌آیی؟ گفت: آری. فرمود: آیا می‌دانی پاداش حج گزار چیست؟ گفت: فدایت شوم، نه! فرمود: هر کس برای حج حرکت کند، تا آنکه با خضوع وارد مکه شود، و هنگام ورود به مسجد الحرام از خوف خدا گام‌ها را کوچک بردارد، و برگرد خانه طواف کند و دو رکعت نماز بگزارد، خداوند هفتاد هزار حسنه برای او می‌نویسد، و هفتاد هزار گناه از او می‌زداید، و هفتاد هزار درجه برای او بالا می‌برد، و وساطت او را در هفتاد هزار حاجت می‌پذیرد، و ثواب آزاد کردن هفتاد بنده را که ارزش هر بنده‌ای ده هزار درهم باشد، به حساب او ثبت می‌کند.

۱۳. اسحاق بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: ای اسحاق، هر کس یک طواف برگرد این خانه کند، خداوند هزار حسنه برای او می‌نویسد، و هزار گناه از او می‌زداید، و هزار درجه برای او بالا می‌برد، و هزار درخت در بهشت برای او می‌کارد، و ثواب آزاد کردن هزار بنده برای او می‌نویسد، تا وقتی به ملتزم [=پشت

إذا صار إلى الملتزم فتح الله له ثمانية أبواب الجنة فقال له : ادخل من أيها شئت، قال : فقلت : جعلت فداك هذا كله لمن طاف ؟ قال : نعم أفلا أخبرك بما هو أفضل من هذا ؟ قلت : بلى، قال : من قضى لأخيه المؤمن حاجة كتب الله له طوافا وطوافا وطوافا حتى بلغ عشرة.

١٤ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني موسى بن عمران، عن الحسين بن يزيد، عن علي بن أبي حمزة، عن أبي الحسن موسى بن جعفر عليهما السلام قال : الحجّ جهاد الضعفاء، وهم شيعةنا.

١٥ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن يزيد، عن سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم قال : قلت لأبي عبد الله عليه السلام : ما يصنع الله بالحاج ؟ قال : مغفور والله لهم لا أستثنى فيه.

١٦ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن يزيد، عن مندل الخادم، عن هارون بن خارجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : الحجّ حجان : حجّ لله وحجّ للناس فمن حجّ لله كان ثوابه على الله الجنة، ومن حجّ للناس كان ثوابه على الناس يوم القيامة.

١٧ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن يزيد، عن عبد الله بن وضّاح، عن سيف التمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : سمعته يقول : من حجّ يريد الله عزّ وجلّ لا يريد به رياء ولا سمعة غفر الله له البتّة.

ثواب من لقي حاجًا فصافحه

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن جعفر، عن سهل بن زياد، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن حمزة، عمّن حدّثه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من لقي حاجًا فصافحه كان كمن استلم الحجر.

باب نادر

١ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن يونس بن يعقوب، عن الصادق عليه السلام قال : قال علي بن الحسين عليهما السلام لابنه محمد عليه السلام حين حضرته الوفاة : إنني قد حججت على ناقتي هذه عشرين حجة فلم أقرعها بسوط

خانه کعبه] رسید، خداوند هشت در بهشت را برای او باز می‌کند و به او می‌گوید: از هر دری که می‌خواهی وارد شو. اسحاق می‌گوید: گفتم: فدایت شوم، آیا این ثوابها همه از آن کسی است که طواف کند؟ فرمود: آری. آیا تو را از کاری که بهتر از این باشد آگاه نکنم؟ گفتم: چرا. فرمود: هر کس یک حاجت از برادر مؤمن خود برآورد، خداوند برای او ثواب ده طواف می‌نویسد، و طوافها را یک یک بر شمرد.

۱۴. علی بن ابی حمزه از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: حج خانه خدا جهاد ضعیفان است، و آنان شیعیان ما هستند.

۱۵. منصور بن حازم می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: خداوند با حاجیان چگونه رفتار می‌کند؟ فرمود: به خدا سوگند، همه آمرزیده می‌شوند، و من کسی را استثنا نخواهم کرد.

۱۶. هارون بن خارجه می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: حج بردو قسم است: یک حج برای خدا و یک حج برای مردم است. هر کس برای خدا حج کند، پاداش او که بهشت است بر عهده خداست؛ و هر کس برای مردم حج کند، پاداش او در روز قیامت بر عهده مردم است.

۱۷. سیف ثمار می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس برای خدا - نه برای ریا و شنیدن مردم - حج کند، البته خداوند او را می‌آمرزد.

پاداش کسی که با حج گزار مصافحه کند

۱. محمد بن حمزه از کسی که برای او حدیث کرده بود نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس حج گزاری را ملاقات کند و با او مصافحه نماید، همچون کسی است که حجر الأسود را لمس کرده است.

حدیثی کم نظیر

۱. یونس بن یعقوب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: علی بن الحسین (ع) هنگام مرگ به فرزندش امام باقر (ع) فرمود: من با این شتر بیست بار به

قرعة، فإذا نفقت فادفنها، لا تأكل لحمها السباع فإن رسول الله صلى الله عليه وآله قال: ما من بغير يوقف عليه موقف عرفة سبع حجج إلا جعله الله من نعم الجنة وبارك في نسله. فلما نفقت حفر لها أبو جعفر عليه السلام ودفنها.

ثواب الصائم

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن علي بن النعمان، عن عبد الله بن طلحة، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: الصائم في عبادة الله وإن كان نائمًا على فراشه ما لم يغترب مسلماً.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، قال: حدثني العباس بن معروف، عن الثوفي، عن يعقوب بن موسى بن عيسى، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: نوم الصائم عبادة ونفسه تسبيح.

٣- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان الرازي، عن أبي محمد الرازي، عن إبراهيم أبي بكر بن أبي سبيل، عن الحسين بن أحمد، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: نوم الصائم عبادة، وصمته تسبيح، وعمله مقبل ودعاؤه مستجاب.

٤- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن عبد الله بن سنان، عن الصادق عليه السلام قال: خلوف فم الصائم أفضل عند الله من رائحة المسك.

٥- حدثني أحمد بن محمد رضي الله عنه، عن أبيه، عن محمد بن أحمد قال: حدثني أبو عبد الله الرازي، عن منصور بن العباس، عن عمرو بن سعيد، عن الحسن بن صدقة قال: قال أبو الحسن الأول عليه السلام: قيلولوا فإن الله يطعم الصائم ويسقيه في منامه.

حج رفته‌ام و تازیانه‌ای به آن زده‌ام؛ وقتی این شتر مُرد آن را به خاک بسپار تا درندگان گوشتش را نخورند، زیرا رسول خدا (ص) فرمود: هیچ شتری نیست که هفت بار برای انجام مناسک حج تا عرفات بر آن سوار شدند مگر اینکه خدا آن را از شترهای بهشت قرار می‌دهد و نسلش را با برکت می‌کند. پس هنگامی که آن شتر مُرد، امام باقر (ع) گودالی حفر کرد و شتر را در آن دفن نمود.

پاداش روزه دار

۱. عبدالله بن طلحه از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدران نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: روزه دار تا هنگامی که از مسلمانی غیبت نکند در عبادت خدا به سر می‌برد، هر چند در بستر خود خوابیده باشد.
۲. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدران نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خواب روزه دار عبادت و تقوی است.
۳. حسین بن احمد از پدرش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خواب روزه دار عبادت و سکوتش تسبیح و عملش مقبول و دعایش مستجاب است.
۴. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: بوی بد دهان روزه‌دار نزد خداوند از بوی مُشک بهتر است.
۵. حسن بن صدقه می‌گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) فرمود: خواب قیلوله کنید، زیرا خداوند به شخص روزه دار در حال خواب غذا می‌خوراند و او را سیراب می‌کند.

ثواب الصائم يُشتم فيقول : إني صائم سلام عليك

١ - أبي رحمه الله، قال : حدّثني عبد الله بن جعفر، عن بنان بن محمّد، عن أبيه، عن ابن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه عليهما السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : ما من عبد يصبح صائماً فيشتم فيقول : «إني صائم سلام عليك» إلّا قال الربّ تبارك وتعالى لملائكته : استجار عبدي بالصّوم من عبدي أجيره من ناري وأدخلوه جنتي .

ثواب من صام يوماً في سبيل الله عزّ وجلّ

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصّفّار قال : حدّثني أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي الجوزاء المنبّه بن عبد الله، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن أبي هاشم، عن أبي جُبَيْر، عن أبي هريرة قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من صام يوماً في سبيل الله كان كعدل سنة يصومها .

ثواب من صام يوماً في الحرّ فأصابه ظمأ

١ - حدّثني محمّد بن عليّ ماجيلويه رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن يحيى، عن محمّد بن أحمد قال : حدّثني محمّد بن حسان الرازي، عن سهل بن زياد، عن بكر بن صالح، عن محمّد بن سنان، عن منذر بن يزيد، عن يونس بن ظبيان قال : قال أبو عبد الله عليه السّلام : من صام يوماً في الحرّ فأصابه ظمأ وكلّ الله عزّ وجلّ به ألف ملك يمسحون وجهه ويبشّرونه حتّى إذا أفطر قال الله عزّ وجلّ : ما أطيب ريحك وروحك، ملائكتي ! اشهدوا أنّي قد غفرت له .

ثواب من صام يوماً تطوّعاً

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصّفّار قال : حدّثني العباس بن معروف، عن محمّد بن سنان، عن طلحة بن زيد، عن جعفر ابن محمّد، عن أبيه، عن آبائه، عن عليّ عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من صام يوماً تطوّعاً أدخله الله تعالى الجنّة .

ثواب من ختم له بصيام يوم

١ - حدّثني محمّد بن عليّ ماجيلويه رضي الله عنه، عن محمّد بن أبي القاسم، عن

پاداش روزه داری که در پاسخ ناسزای کسی بگوید: سلام بر تو، من روزه دارم

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هیچ بنده روزه داری نیست که به او ناسزا بگویند و او در پاسخ بگوید: «من روزه دارم، سلام بر تو» مگر آنکه پروردگار به فرشتگان خود می گوید: بنده من از بنده دیگرم به روزه پناه برد، او را از آتش من پناه دهید و در بهشت من وارد کنید.

پاداش کسی که یک روز در راه خدا روزه بگیرد.

۱. ابوهریره می گوید: پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس یک روز در راه خدا روزه بگیرد، پاداش آن مانند یک سال روزه گرفتن است.
توضیح: شاید مراد از روزه گرفتن در راه خدا، روزه گرفتن در حال جهاد باشد.

پاداش کسی که در گرما یک روز روزه بگیرد و تشنگی بر او غالب شود

۱. یونس بن ظبیان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در گرما یک روز روزه بگیرد و تشنگی بر او غلبه کند، خداوند هزار فرشته بر او می گمارد که دست بر صورتش کشند و به او نوید دهند؛ و چون افطار کند، خداوند به او می گوید: چقدر بوی تو خوش است؛ ای فرشتگان من، گواه باشید که من او را آمرزیدم.

پاداش کسی که یک روز روزه مستحبی بگیرد

۱. طلحة بن زید از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش از علی (ع) نقل کرده است که رسول خدا فرمود: هر کس یک روز روزه مستحبی بگیرد، خداوند او را وارد بهشت خواهد کرد.

پاداش کسی که روز آخر عمرش روزه دار باشد

۱. جابر از امام محمد باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس عمرش در حال

أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر الخزّاز، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: من ختم له بصيام يوم دخل الجنة.

ثواب من تطيّب بطيب أوّل النهار وهو صائم

١ - أبي؛ ومحمّد بن الحسن رضی الله عنهما قالَا: حدّثنا محمد بن يحيى؛ وأحمد ابن إدريس جميعاً، عن محمد بن أحمد بن يحيى بن عمران، عن السيارى [عن] أبي عبد الله محمد بن أحمد، عن يونس بن يعقوب، عن الصادق عليه السّلام قال: من تطيّب بطيب أوّل النهار وهو صائم لم يفقده عقله.

ثواب الصائم يحضر قوماً يأكلون

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من صائم يحضر قوماً يطعمون إلاّ ستحت أعضاؤه، وكانت صلاة الملائكة عليه، وكانت صلاتهم إستغفاراً.

ثواب صوم رجب

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن أحمد بن محمد بن أبي نصر البرنطي، عن أبان بن عثمان، عن كثير النواء، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: إنّ نوحاً ركب السفينة أوّل يوم من رجب فأمر من معه أن يصوموا ذلك اليوم. وقال: من صام ذلك اليوم تباعدت عنه النار مسيرة سنة، ومن صام سبعة أيّام أغلقت عنه أبواب النيران السبعة، ومن صام ثمانية أيّام فتحت له أبواب الجنة الثمانية، ومن صام خمسة عشر يوماً أعطى مسألته، ومن زاد زاده الله عزّ وجلّ.

٢ - حدّثني محمد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدّثني الحسن بن الحسين بن عبد العزيز المهتدي، عن سيف بن المبارك بن زيد مولى أبي الحسن موسى عليه السّلام عن أبيه المبارك، عن أبي الحسن عليه السّلام قال: رجب نهر في الجنة أشدّ بياضاً من اللبن وأحلى من العسل، من صام يوماً من رجب سقاه الله عزّ وجلّ من ذلك النهر.

روزه به پایان رسد وارد بهشت خواهد شد.

پاداش کسی که در حال روزه، اول روز خود را خوشبو کند

۱. یونس بن یعقوب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در حال روزه، اول روز خود را خوشبو کند، عقل خود را از دست نمی دهد.

پاداش روزه داری که بر گروهی بگذرد که غذا می خورند

۱. سکونی از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هیچ روزه داری نیست که بر گروهی که غذا می خورند بگذرد مگر اینکه تمام اعضای او تسبیح خدا می گویند، و فرشتگان بر او درود می فرستند، و درودشان طلب آمرزش برای اوست.

پاداش روزه ماه رجب

۱. کثیر نواء از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: حضرت نوح (ع) روز اول ماه رجب سوار کشتی شد، و به همراهان خود فرمان داد آن روز را روزه بگیرند، و فرمود هر کس این روز را روزه بگیرد، آتش دوزخ به فاصله یک سال راه از او دور می شود، و هر کس هفت روز روزه بگیرد هفت در دوزخ به روی او بسته می گردد، و هر کس هشت روز روزه بگیرد درهای هشتگانه بهشت به روی او گشوده می شود، و هر کس پانزده روز روزه بگیرد حاجتش روا می گردد، و هر کس بر این بیفزاید خداوند بر پاداش او خواهد افزود.

۲. مبارک بن یزید از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: رجب نام نهری است در بهشت که از شیر سفیدتر و از عسل شیرین تر است؛ هر کس یک روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند از آن نهر به او می نوشاند.

٣- وبهذا الإسناد قال أبو الحسن عليه السلام: رجب شهر عظيم يضاعف الله فيه الحسنات ويمحو فيه السيئات، من صام يوما من رجب تباعدت عنه النار مسيرة مائة سنة، ومن صام ثلاثة أيام وجبت له الجنة.

٤- حدثنا محمد بن [أبي] إسحاق قال: حدثنا محمد بن الحسن الرازي قال: حدثنا أبو الحسن علي بن محمد بن علي المفتي قال: حدثنا الحسن بن محمد المزوزي، عن أبيه، عن يحيى بن عتيّاش، قال: حدثنا علي بن عاصم قال: حدثنا أبو هارون العبدى، عن أبي سعيد الخدرى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ألا إن رجباً شهر الله الأصمّ وهو شهر عظيم وإنما سمى الأصمّ لأنه لا يقاربه شهر من الشهور حرمة وفضلاً عند الله، وكان أهل الجاهلية يعظمونه في جاهليّتها فلما جاء الإسلام لم يزد إلا تعظيماً وفضلاً، ألا إن رجباً شهر الله، وشعبان شهري، ورمضان شهر أمّتي، ألا فمن صام من رجب يوماً إيماناً واحتساباً استوجب رضوان الله الأكبر وأطفا صومه في ذلك اليوم غضب الله، وأغلق عنه باباً من أبواب النار، ولو أعطي ملء الأرض ذهباً ما كان بأفضل من صومه، ولا يُستكمل له أجره بشيء من الدنيا دون الحسنات إذا أخلصه الله، وله إذا أمسى عشر دعوات مستجابات، إن دعا بشيء في عاجل الدنيا أعطاه [الله] وإلا أدّخر له من الخير أفضل ما دعا به داع من أوليائه وأحبّائه وأصفيائه: ومن صام من رجب يومين لم يصف الواصفون من أهل السماء والأرض ماله عند الله من الكرامة، وكتب له من الأجر مثل أجور عشرة من الصادقين في عمرهم بالغة أعمارهم ما بلغت، ويشفع يوم القيامة في مثل ما يشفعون فيه، ويحشر معهم في زمرة من حتى يدخل الجنة ويكون من رفقاءهم.

ومن صام من رجب ثلاثة أيام جعل الله بينه وبين النار خندقاً أو حجاباً طول مسيرة سبعين عاماً ويقول الله عزّ وجلّ عند إفطاره: لقد وجب حقك عليّ ووجبت لك محبّتي وولايّتي، أشهدكم يا ملائكتي أنّي قد غفرت له ما تقدّم من ذنبه وما تأخّر. ومن صام من رجب أربعة أيام عوفي من البلى كلّها من الجنون والجذام والبرص وفتنة الدجال، وأجير من عذاب القبر وكتب له مثل أجور أولي الألباب التّوابين الأوّابين، وأعطى كتابه بيمينه في أوائل العابدين. ومن صام من

۳. نیز به همین سند نقل شده است که آن حضرت فرمود: رجب ماه بزرگی است که خداوند حسنات را در آن چند برابر می‌کند و گناهان را می‌زداید. هر کس یک روز از ماه رجب را روزه بگیرد، آتش دوزخ به فاصله صد سال راه از او دور می‌شود، و هر کس سه روز روزه بگیرد بهشت برای او واجب خواهد شد.

۴. ابوسعید خدری می‌گوید: پیامبر خدا (ص) فرمود: آگاه باشید که ماه رجب ماه ساکت خداست، و آن ماه بزرگی است، و از آن روی «اصم» نامیده شده است که هیچ یک از ماهها نزد خداوند در حرمت و فضیلت به آن نمی‌رسد، و مردم جاهلیت نیز آن را در دوران خود بزرگ می‌شمردند، و هنگامی که اسلام آمد، تنها بر عظمت و فضیلت آن افزود. آگاه باشید که رجب ماه خدا، و شعبان ماه من، و رمضان ماه امت من است.

بدانید که هر کس یک روز از رجب را از روی ایمان و برای خشنودی خدا روزه بگیرد، در خور بزرگ‌ترین خشنودی خدا خواهد شد، و روزه او در آن روز خشم خدا را خاموش خواهد کرد، و دری از درهای دوزخ را به روی او خواهد بست، و اگر زمین را پر از طلا کنند و به او بدهند بالاتر از روزه آن روز نیست، و جز با این حسنات با هیچ چیزی از دنیا پاداش او کامل نمی‌شود، به شرط آنکه روزه را فقط برای خدا انجام داده باشد، و چون شام کند ده دعای مستجاب خواهد داشت. اگر چیزی از دنیا را بخواهد، خداوند یا آن را به او عطا می‌کند و یا بهتر از آن را که بالاترین خواسته اولیا و دوستان و برگزیدگان خداست برای او ذخیره می‌سازد. و هر کس دو روز از رجب را روزه بگیرد، هیچ کس از اهل آسمان و زمین نمی‌تواند کرامتی را که او نزد خدا دارد وصف کند، و برای او پاداشی نوشته می‌شود مانند پاداش ده نفر از راستگویانی که در دوران عمر خود - هر چند طولانی باشد - یک دروغ هم نگفته‌اند، و در قیامت مانند آن ده نفر شفاعت می‌کند، و در زمره آنان محشور می‌شود، تا آنکه وارد بهشت می‌گردد و از رفقای آنان به شمار می‌آید.

و هر کس سه روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند میان او و آتش دوزخ، خندق یا دیواری قرار می‌دهد که طول آن به اندازه فاصله هفتاد سال راه است، و هنگام افطار خداوند به او می‌گوید: حق تو بر من واجب شد، و محبت و دوستی من بر تو لازم گشت. ای فرشتگان من، من شمارا گواه می‌گیرم که گناهان قدیم و جدیدش را بخشیدم. و هر کس چهار روز از رجب را روزه بگیرد، از تمام بلاها از قبیل دیوانگی و خوره و پیسی و فتنه دجال در امان خواهد بود، و از عذاب قبر ایمن می‌گردد، و برای او پاداشی مانند پاداش خردمندان توبه کار بازگشت کننده نوشته می‌شود، و نامه عملش را در زمره نخستین عبادت کنندگان به دست راستش می‌دهند.

رجب خمسة أيام كان حقاً على الله أن يرضيه يوم القيامة، ويبعث يوم القيامة ووجهه كالقمر ليلة البدر، وكتب له عدد رمل عالج حسنات وادخل الجنة بغير حساب، ويقال له: تمنّ على ربك ما شئت، ومن صام من رجب ستة أيام خرج من قبره ولوجهه نور يتلأأ أشدُّ بياضاً من نور الشمس، وأعطى سوى ذلك نورا يستضيء به أهل الجمع يوم القيامة، وبعث من الآمنين يوم القيامة حتى يمرّ على الصراط بغير حساب ويعافى من عقوق الوالدين وقطيعة الرحم.

ومن صام من رجب سبعة أيام فإنّ لجهنم سبعة أبواب يغلق الله عنه بصوم كلّ يوم باباً من أبوابها وحرم جسده على النار. ومن صام من رجب ثمانية أيام فإنّ للجنة ثمانية أبواب يفتح الله له بصوم كلّ يوم باباً من أبوابها وقال له: أدخل من أيّ أبواب الجنان شئت، ومن صام من رجب تسعة أيام خرج من قبره وهو ينادي لا إله إلا الله، ولا يصرف وجهه دون الجنة، وخرج من قبره ولوجهه نور يتلأأ لأهل الجمع حتى يقولوا: هذا نبيّ مصطفى، وإنّ أدنى ما يعطى أن يدخل الجنة بغير حساب. ومن صام من رجب عشرة أيام جعل الله له جناحين أخضرين منظومين بالدّر والياقوت يطير بهما على الصراط كالبرق الخاطف إلى الجنان، ويبدّل الله سيئاته حسنات، وكتب من المقرّبين القوامين لله بالقسط، وكأنّه عبد الله مائة عام صابراً قائماً محتسباً.

ومن صام من رجب أحد عشر يوماً لم يواف الله يوم القيامة عبد أفضل منه إلا من صام مثله أو زاد عليه.

ومن صام من رجب اثني عشر يوماً كُسي يوم القيامة حدّتين خضراوين من سندس وإستبرق ويحبرهما ولو دليت حلة منها إلى الدنيا لأضاءت ما بين شرقها وغربها ولصارت الدنيا أطيب من ريح المسك. ومن صام من رجب ثلاثة عشر يوماً وضعت له يوم القيامة مائدة من ياقوت أخضر في ظلّ العرش قوائمها من دُرّ أوسع من الدنيا سبعين مرّة، عليها صحائف الدّر والياقوت، في كلّ صحيفة سبعون ألف لون من الطعام لا يشبه اللون اللون ولا الريح الريح فيأكل منها والناس في شدّة شديدة وكرب عظيم. ومن صام من رجب أربعة عشر يوماً أعطاه الله من

و هر کس پنج روز از رجب را روزه بگیرد، بر عهده خداست که روز قیامت او را خوشنود سازد، و روز رستاخیز در حالی مبعوث می شود که چهره اش مانند ماه شب چهارده می درخشد، و به شمار توده های شن برای او حسنه نوشته می شود، و بی حساب او را به بهشت در می آورند و به او می گویند: هر چه می خواهی از خدا درخواست کن. و هر کس شش روز از رجب را روزه بگیرد، از قبر خود بر می خیزد در حالی که نور چهره اش درخشان تر از نور خورشید است، و علاوه بر این نوری به او عطا می شود که از روشنی آن اهل محشر بهره می برند، و روز قیامت در زمزه کسانی که از عذاب ایمنند محسوس می گردد، تا آنکه بی حساب از صراط می گذرد، و از نارضایتی پدر و مادر و قطع رحم مصون می ماند.

و هر کس هفت روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند در برابر روزه هر روز، دری از درهای هفت گانه دوزخ را به روی او می بندد و بدنش را بر آتش دوزخ حرام می گرداند. و هر کس هشت روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند در برابر روزه هر روز، دری از درهای هشت گانه بهشت را به روی او می گشاید و به او می گویند: از هر دری از درهای آن می خواهی وارد شو. و هر کس نه روز از رجب را روزه بگیرد، از قبر خود در حالی بیرون می آید که زبانش به ذکر «لا اله الا الله» گویاست، و هیچ چیز مانع ورود او به بهشت نیست و با چهره ای نورانی از قبر خود بیرون می آید، و چنان نور چهره اش، اهل محشر را فرا می گیرد که می گویند: این پیامبری برگزیده است، و کمترین پاداشی که به او داده می شود این است که بی حساب وارد بهشت می شود.

و هر کس ده روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند دو بال سبز آراسته به مروارید و یاقوت به او عطا می کند که با آن دو بال مانند برق جهنده بر صراط می گذرد و وارد بهشت می شود، و خداوند گناهان او را به حسنات تبدیل می کند، و نامش در زمرة مقربانی که برای خدا به عدالت بر می خیزند ثبت می گردد، و چنان است که گویی صد سال با شکیبایی و استقامت و برای خوشنودی خدا، خدا را عبادت کرده است. و هر کس یازده روز از رجب را روزه بگیرد، روز قیامت هیچ بنده ای بیشتر از او از خدا پاداش نخواهد گرفت، مگر کسی که مانند او روزه بگیرد یا بر روزه های خود بیفزاید. و هر کس دوازده روز از رجب را روزه بگیرد، روز قیامت دو حله سبز رنگ از دیبای نازک و ضخیم به او می پوشانند و او را بدان می آریند. آن حله ها به گونه ای است که اگر یکی از آنها را در دنیا بیاویزند میان مشرق و مغرب را روشن می کند، و دنیا از مشک خوشبو تر می شود. و هر کس سیزده روز از رجب را روزه بگیرد، روز قیامت در سایه عرش خدا میزی از یاقوت سبز برای او می نهند که پایه هایش از مروارید است و وسعت آن هفتاد برابر دنیا است، و بر روی آن سینی هایی از مروارید و یاقوت قرار دارد که در هر سینی هفتاد هزار نوع غذاست که هرگز در رنگ و بوی شبیه هم نیستند، و او در حالی از آن غذاها می خورد که دیگران در رنج و اندوهی بزرگ قرار دارند. و هر کس چهارده روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند در پاداش او

الثواب ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر من قصور الجنان التي بنيت بالدرّ والياقوت . ومن صام من رجب خمسة عشر يوما وقف يوم القيامة موقف الآمنين فلا يمرّ به ملك ولا رسول ولا نبيّ إلا قالوا : طوبى لك أنت آمن مقرب مشرف مغبوط محبور ساكن للجنان .

ومن صام من رجب ستة عشر يوما كان في أوائل من يركب على ذوات من نور تطير بهم في عرصة الجنان إلى دار الرحمن . ومن صام من رجب سبعة عشر يوما وضع له يوم القيامة على الصراط سبعون ألف مصباح من نور حتى يمرّ على الصراط بنور تلك المصابيح إلى الجنان تشيّعهُ الملائكة بالرحب والسلام . ومن صام من رجب ثمانية عشر يوما زاحم إبراهيم في قبته في جنة الخلد على سرر الدرّ والياقوت . ومن صام من رجب تسعة عشر يوما بنى الله له قصرا من لؤلؤ رطب بجذء قصر آدم وإبراهيم عليهما السلام في جنة عدن ، فيسلم عليهما ويسلمان عليه تكرمة له وإيجابا لحقه ، وكتب له بكلّ يوم يصوم منها كصيام ألف عام . ومن صام من رجب عشرين يوما فكأنما عبد الله عشرين ألف عام .

ومن صام من رجب أحد وعشرين يوما شفع يوم القيامة في مثل ربيعة ومضر كلّهم من أهل الخطايا والذنوب . ومن صام من رجب اثنين وعشرين يوما نادى مناد من السماء أبشر يا وليّ الله بالكرامة العظيمة ومرافقة الذين أنعم الله عليهم من النبيّين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا . ومن صام من رجب ثلاثة وعشرين يوما نودي من السماء : طوبى لك يا عبد الله نصبت قليلا ونعمت طويلا ، طوبى لك إذا كشف الغطاء عنك وأفضيت إلى جسيم ثواب ربك الكريم وجاورت الخليل في دار السلام . ومن صام من رجب أربعة وعشرين يوما فإذا نزل به ملك الموت تراءى له في صورة شابّ عليه حلّة من ديباج أخضر ، على فرس من أفراس الجنان ويده حرير أخضر ممسك بالمسك الأذفر ، بيده قدح من ذهب مملوء من شراب الجنان فسقاه إيّاه عند خروج نفسه ويهوّن به عليه سكرات الموت .

ثم يأخذ روحه في تلك الحريرة فتفوح منها رائحة يستنشقها أهل سبع سماوات ،

به قدری از کاخهای بهشتی به او عطا می‌کند که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بر فکر کسی خطور نکرده است، و آن کاخها همه از مروارید و یاقوت ساخته شده‌اند.

و هر کس پانزده روز از رجب را روزه بگیرد، جایگاهش در روز قیامت جایگاه کسانی خواهد بود که از عذاب خدا درامانند، و هیچ فرشته یا پیامبری بر او نمی‌گذرد مگر آنکه به او می‌گوید: خوشا به حال تو که از عذاب خدا ایمنی، و در پیشگاه الهی قرب و منزلت یافته‌ای، و مورد غبطه دیگران قرار گرفته‌ای، و در نهایت شادمانی ساکن بهشت خواهی شد. و هر کس شانزده روز از رجب را روزه بگیرد، در زمره نخستین کسانی خواهد بود که بر مرکبایی از نور سوار می‌شوند و در فضای وسیع بهشت به سوی سرای رحمت رهسپار می‌گردند. و هر کس هفده روز از رجب را روزه بگیرد، روز قیامت هفتاد هزار چراغ برای او در صراط می‌نهند تا به نور آن چراغها از صراط عبور کند و وارد بهشت شود، و فرشتگان با خوشامدگویی و سلام او را بدرقه می‌کنند. و هر کس هیجده روز از رجب را روزه بگیرد، در بهشت جاودان روی تختهایی از مروارید و یاقوت در قبه ابراهیم (ع) قرین آن حضرت خواهد بود. و هر کس نوزده روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند کاخی از مروارید رخشان در بهشت جاودان در کنار قصر آدم و ابراهیم (علیهما السلام) برای او بنا خواهد کرد، و او بر آن دو پیامبر سلام می‌کند و آنان نیز به احترام او و ادای حق وی، بر او سلام می‌کنند، و برای او در برابر هر روزی که در این ماه روزه بگیرد پاداش هزار سال روزه نوشته می‌شود. و هر کس بیست روز از رجب را روزه بگیرد، گویی بیست هزار سال خدا را عبادت کرده است.

و هر کس بیست و یک روز از رجب را روزه بگیرد، روز قیامت شفاعتش درباره گروهی بسیار از خطاکاران و گناهکاران که شمارشان به تعداد افراد قبیله ربیع و مضر است پذیرفته می‌شود. و هر کس بیست و دو روز از رجب را روزه بگیرد، منادی از آسمان ندا می‌کند: ای دوست خدا، مرده باد تو را به کرامتی عظیم از جانب خدا، و همنشینی با پیامبران و راستی پیشگان و شهیدان و شایستگان که خدا بر آنان نعمت ارزانی داشته و نیکو رفیقانی هستند. و هر کس بیست و سه روز از رجب را روزه بگیرد، از آسمان به او ندا می‌رسد: خوشا به حال تو ای بنده خدا که رنجی اندک بردی و از نعمتهای فراوان برخوردار شدی. خوشا به حال تو آن گاه که پرده از جلوی چشم تو برداشته شود و به ثواب بزرگ پروردگارت برسی و در سرای سلامت در جوار خلیل خدا ساکن شوی. و هر کس بیست و چهار روز از رجب را روزه بگیرد، فرشته مرگ به صورت جوانی که حله‌ای از دیبای سبز پوشیده و سوار بر اسبی از اسبهای بهشت است بر او نازل می‌شود، در حالی که در دستش پارچه حریری است سبز رنگ که با مشک ناب معطر شده، و در دست دیگرش قدحی است زرین که از شراب بهشتی لبریز گردیده است، پس او را هنگام جان دادن سیراب می‌کند و سختیهای مرگ بر او آسان می‌گردد، سپس روحش را در آن پارچه حریر می‌گذارد، و چنان بوی

فيظل في قبره ريان، ويبعث من قبره ريان حتى يرد حوض النبي صلى الله عليه وآله. ومن صام من رجب خمسة وعشرين يوما فإنه إذا خرج من قبره تلقاه سبعون ألف ملك بيد كل ملك منهم لواء من درّ وياقوت ومعهم طرائف الحليّ والحلل، فيقولون: يا وليّ الله النّجا إلى ربك فهو من أوّل الناس دخولا في جنّات عدن مع المقرّبين الذين رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم. ومن صام من رجب ستّة وعشرين يوما بنى الله له في ظلّ العرش مائة قصر من درّ وياقوت، على رأس كلّ قصر خيمة حمراء من حرير الجنان، يسكنها ناعما والناس في الحساب. ومن صام من رجب سبعة وعشرين يوما أوسع الله عليه القبر مسيرة أربع مائة عام وملا جميع ذلك مسكا وعنبرا. ومن صام من رجب ثمانية وعشرين يوما جعل الله عزّ وجلّ بينه وبين النّار تسعة خنادق كلّ خندق ما بين السّماء والأرض مسيرة خمس مائة عام.

ومن صام من رجب تسعة وعشرين يوما غفر الله له ولو كان عشارا، ولو كانت امرأة فجرت سبعين مرّة بعد ما أرادت به وجه الله عزّ وجلّ والخلاص من جهنّم لغفر الله لها. ومن صام من رجب ثلاثين يوما نادى مناد من السّماء: يا عبد الله أمّا ما مضى فقد غفر لك فاستأنف العمل فيما بقي، وأعطاه الله عزّ وجلّ في الجنان كلّها، في كلّ جنّة أربعون ألف مدينة من ذهب، في كلّ مدينة أربعون ألف قصر، في كلّ قصر أربعون ألف بيت، في كلّ بيت أربعون ألف ألف مائدة من ذهب، على كلّ مائدة أربعون ألف ألف قصعة، في كلّ قصعة أربعون ألف ألف لون من الطعام والشراب، لكلّ طعام وشراب من ذلك لون على حدة، وفي كلّ بيت أربعون ألف ألف سرير من ذهب، طول كلّ سرير ألفا ذراع في ألفي ذراع، على كلّ سرير جارية من الحور، عليها ثلاث مائة ألف ذؤابة من نور، تحمل كلّ ذؤابة منها ألف ألف وصيفة تعلّقها بالمسك والعنبر إلى أن يوافيها صائم رجب، هذا لمن صام شهر رجب كلّهُ.

قيل: يا نبيّ الله فمن عجز عن صيام رجب لضعف أو لعلّة كانت به أو امرأة غير طاهرة يصنع ماذا لينال ما وصفت؟ قال: يتصدّق في كلّ يوم برغيف على المساكين والذي نفسي بيده إنّه إذا تصدّق بهذه الصدقة كلّ يوم ينال ما وصفت

خوشی از آن بر می خیزد که ساکنان آسمانهای هفت گانه از آن بهره می برند، آن گاه در قبر خود سیراب می آramد، و روز قیامت نیز سیراب زنده می شود تا در کنار کوثر بر پیامبر (ص) وارد گردد.

و هر کس بیست و پنج روز از رجب را روزه بگیرد، هنگامی که از قبر خارج می شود هفتاد هزار فرشته که به دست هر یک پرچمی از مروارید و یاقوت است، بازورها و لباسهایی بهشتی او را استقبال می کنند و می گویند: ای دوست خدا، به سوی پروردگارت بشتاب؛ از این روی از نخستین کسانی است که با مقربان درگاه الهی که خدا از آنان خوشنود است و آنان نیز از خدا خوشنودند، وارد بهشتهای جاوید می شود؛ این است آن کامیابی بزرگ. و هر کس بیست و شش روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند برای او در سایه عرش یکصد قصر از مروارید و یاقوت بنا می کند که بالای هر قصری خیمه ای سرخ از حریر بهشتی قرار دارد، و او در کمال رفاه و نعمت در آن خیمه ها ساکن می شود، در حالی که مردم هنوز گرفتار حساب خویش هستند. و هر کس بیست و هفت روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند قبر او را به گستردگی چهارصد سال راه وسعت می بخشد، و همه این مسافت را از مشک و عنبر پُر می کند. و هر کس بیست و هشت روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند میان او و آتش دوزخ نه خندق را حایل می کند که فاصله هر خندقی تا خندق دیگر، مانند فاصله میان آسمان و زمین است که پانصد سال راه است. و هر کس بیست و نه روز از رجب را روزه بگیرد، خداوند او را هر چند باجگیر باشد می آمرزد. و اگر زنی هفتاد بار زنا کرده باشد و با این روزه ها خشودی خدا و رهایی از دوزخ را بطلبد، قطعاً خدا او را خواهد بخشید. و هر کس سی روز ماه رجب را روزه بگیرد، منادی از آسمان ندا می کند: ای بنده خدا، گناهان گذشته تو آمرزیده شد، اینک عمل خود را از سر گیر و مراقب آینده ات باش. و خداوند باغهایی در بهشت به او عطا می کند که در هر باغی چهل هزار شهر از طلاست، و در هر شهری چهل هزار کاخ است که در هر کاخی چهل هزار هزار اتاق وجود دارد و در هر اتاقی چهل هزار هزار سفره از طلاست که بر هر سفره ای چهل هزار هزار کاسه نهاده شده است و در هر کاسه ای چهل هزار هزار نوع خوردنی و نوشیدنی قرار دارد که هر کدام دارای رنگی مخصوص است، و در هر اتاقی چهل هزار هزار تخت زرین است که طول هر تختی دو هزار ذراع در دو هزار ذراع است، و بر هر تختی دختری است از حوریان بهشتی که دارای سیصد هزار گیسو از نور است و هر رشته ای از آن گیسوان را هزار هزار کنیز برگرفته و با مشک و عنبر خوشبو می کنند تا هنگامی که روزه دار ماه رجب به وصال آن حوریان برسد. اینها برای کسی که تمام ماه رجب را روزه بگیرد. در این میان کسی گفت: ای پیامبر خدا، اگر کسی به دلیل ضعف یا بیماری نتوانست ماه رجب را روزه بگیرد، یا زنی بود که پاک نبود، چه کند که به این ثوابها که بیان کردید برسد؟ فرمود: هر روز گرده نانی به بینوایان صدقه دهد. سوگند به آن

وأكثر، إنه لو اجتمع جميع الخلايق كلهم من أهل السموات والأرض على أن يقدروا قدر ثوابه ما بلغوا عُشر ما يصيب في الجنان من الفضائل والدرجات.

قيل: يا رسول الله فمن لم يقدر على هذه الصدقة يصنع ماذا لينال ما وصفت؟ قال: يسبِّح الله كلَّ يوم من شهر رجب إلى تمام ثلاثين يوماً بهذا التسبيح مائة مرة «سبحان الإله الجليل، سبحان من لا ينبغي التسبيح إلا له، سبحان الأعزَّ الأكرم، سبحان من لبس العزَّ وهو له أهل».

٥ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله قال: حدَّثني أحمد بن الحسين الصقر، عن أبي طاهر محمد بن حمزة بن اليسع، عن الحسن بن بكَّار [الصيقل]، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: بعث الله محمداً صلى الله عليه وآله لثلاث ليال مضين من شهر رجب، فصوم ذلك اليوم كصوم سبعين عاماً.

قال سعد بن عبد الله: كان مشايخنا يقولون: إنَّ ذلك غلط من الكاتب وهو أنه لثلاث ليال بقين من رجب.

ثواب صوم شعبان

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله قال: حدَّثني يعقوب بن يزيد، عن الحصين بن المخارق الكوفي ابن جُنادة السُّلُولي، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من صام شعبان كان له طهوراً من كلِّ زلَّة ووصمة وبادرة. فقال أبو حمزة: فقلت لأبي جعفر عليه السلام: ما الوصمة؟ قال: اليمين في المعصية والنذر في المعصية، قلت: فما البادرة؟ قال: اليمين عند الغضب؛ والتوبة منها الندم عليها.

٢ - حدَّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدَّثني سعد بن عبد الله قال: حدَّثني محمد بن عبد الجبار، عن أبي الصخر، عن إسماعيل بن عبد الخالق قال: جرى ذكر شعبان عند أبي عبد الله عليه السلام وصومه قال: فقال: إنَّ فيه من الفضل كذا وكذا وفيه كذا وكذا حتَّى أنَّ الرجل ليدخل في الدم الحرام فيصوم شعبان فينفعه ذلك ويغفر له.

٣ - حدَّثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمِّه محمد بن أبي

کسی که جانم به دست اوست، اگر کسی هر روز این صدقه را بدهد، به تمام آنچه گفتم و به بیشتر از آن خواهد رسید، و اگر همه خلق آسمانها و زمین گرد آیند تا اندازه اجر او را معین کنند، به ده یک آن فضایل و درجاتی که در بهشت به آنها می رسد، نخواهند رسید.

گفته شد: ای رسول خدا، اگر کسی نتوانست این صدقه را بدهد چه کند که به این ثوابها که بیان کردید برسد؟ فرمود: در هر روز از ماه رجب تا روز سیام صمدبار این تسبیح را بگوید: «سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفِي التَّسْبِيحَ إِلَّا لَهُ، سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ»

۵. سعد بن عبدالله به سند خود از حسن بن بکّار از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند محمد (ص) را هنگامی که سه شب از ماه رجب گذشته بود به رسالت مبعوث کرد، پس روزه این روز مانند روزه هفتاد سال است.

سعد بن عبدالله می گوید: بزرگان ما گفته اند: عبارت «ثَلَاثَ لَيَالٍ مَضَيْنَ» غلطی است که از نویسندۀ خبر سر زده و صحیح آن «ثَلَاثَ لَيَالٍ بَقِيْنَ مِنْ رَجَبٍ» است [یعنی سه روز از ماه رجب باقی مانده پیامبر (ص) به رسالت مبعوث گردید].

پاداش روزه ماه شعبان

۱. ابو حمزه ثمالی می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس ماه شعبان را روزه بگیرد، آن روزه او را از هر لغزش و وَصْمِه و بادره ای پاک خواهد کرد. ابو حمزه می گوید: به آن حضرت گفتم: «وَصْمِه» چیست؟ فرمود: قسم یاد کردن در مورد گناه و نذر کردن در نافرمانی خدا. گفتم: «بادره» چیست؟ فرمود: قسم خوردن به هنگام خشم. و توبه کردن از این گناهان، پشیمان شدن از آنهاست.

۲. اسماعیل بن عبدالخالق می گوید: نزد امام صادق (ع) سخن از ماه شعبان و روزه آن به میان آمد، حضرت فرمود: فضیلت آن چنین و چنان است و چنین و چنان آثاری دارد، تا آنجا که بسا آدمی دستش به خونی ناحق آلوده می شود و ماه شعبان را روزه می گیرد و این به حال او سود می بخشد و گناهایش آمرزیده می شود.

۳. مفصل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود به خدا سوگند روزه

القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن الفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صوم شعبان وشهر رمضان شهرين متتابعين توبة من الله عز وجل والله.

٤- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني علي بن سليمان ابن داود الزرقي قال: حدثني الحسن بن محبوب، عن عبد الله بن مرحوم الأزدي قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: من صام أول يوم من شعبان وجبت له الجنة بثتة، ومن صام يومين نظر الله إليه في كل يوم وليلة في دار الدنيا، ودام نظره إليه في الجنة، ومن صام ثلاثة أيام زار الله في عرشه من جنته في كل يوم.

٥- حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف عن علي بن مهزيار، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن إسماعيل بن أبي زياد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: شعبان شهري ورمضان شهر الله، وهو ربيع الفقراء، وإنما جعل الله الأضحى لشبع مساكينكم من اللحم فأطعموهم.

٦- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني أحمد بن محمد بن عيسى قال: حدثنا الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن سلمة صاحب السابري، عن أبي الصباح قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: صوم شعبان وشهر رمضان والله توبة من الله.

٧- حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا الحسين بن الحسن بن أبان قال: حدثنا الحسين بن سعيد، عن أخيه الحسن، عن زُرعة بن محمد، عن الفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان أبي عليه السلام يفصل ما بين شعبان وشهر رمضان بيوم، وكان علي بن الحسين عليهما السلام يصل ما بينهما ويقول: صوم شهرين متتابعين توبة من الله.

٨- حدثني محمد بن علي ماجيلويه، عن عمه محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسين بن سعيد، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن أبي جعفر عليه السلام قال: كان رسول الله صلى الله عليه وآله يصوم شعبان وشهر

شعبان و ماه رمضان، دو ماه پی در پی، توبه‌ای است که مورد قبول پروردگار قرار گرفته است.

۴. عبدالله بن مرحوم از دی می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس روز اول ماه شعبان را روزه بگیرد، قطعاً بهشت برای او واجب می‌شود؛ و هر کس ده روز از آن را روزه بگیرد، خداوند در دنیا در هر شب و روزی به او نظر رحمت می‌افکند، و در بهشت نیز نظر رحمت او ادامه خواهد یافت؛ و هر کس سه روز از آن را روزه بگیرد، در بهشت هر روز خدا را در عرش زیارت خواهد کرد.

۵. اسماعیل بن ابی زیاد از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: شعبان ماه من و رمضان ماه خداست، و آن بهار تنگدستان است، و خداوند عید قربان را قرار داده است تا شما بینوایان خود را سیر کنید. پس از گوشت قربانی به آنان غذا دهید.

۶. ابوالصباح می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: به خدا سوگند روزه شعبان و ماه رمضان توبه‌ای است که مورد قبول پروردگار قرار گرفته است.

۷. مفضل بن عمر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: پدرم میان روزه شعبان و ماه رمضان یک روز فاصله می‌انداخت، و علی بن الحسین (ع) آن دو را به هم وصل می‌کرد و می‌فرمود: روزه دو ماه پی در پی توبه‌ای است که مورد پذیرش خداوند است.

۸. عمرو بن خالد از امام محمد باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: پیامبر خدا (ص) روزه شعبان و ماه رمضان را به یکدیگر وصل می‌کرد، ولی مردم را از

رمضان يصلها وينهى الناس أن يصلوها، وكان يقول : هما شهر الله وهما كفارة لما قبلها وما بعدهما من الذنوب.

٩- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن حفص بن البختري، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كنّ نساء النبي صلى الله عليه وآله إذا كان عليهنّ صيام أخرن ذلك إلى شعبان كراهية أن يمنعن رسول الله صلى الله عليه وآله حاجته، وإذا كان شعبان صُمن وصام معهنّ قال: وكان رسول الله صلى الله عليه وآله يقول: شعبان شهري.

١٠- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن عثمان بن عيسى، عن سماعة بن مهران قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام: هل صام أحد من آبائك شعبان؟ فقال: خير آبائي رسول الله صلى الله عليه وآله صامه.

١١- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن يونس بن يعقوب قال: سألت أبا عبد الله عليه السلام عن صوم شعبان هل كان أحد من آبائك يصومه؟ فقال: خير آبائي رسول الله صلى الله عليه وآله أكثر صيامه في شعبان.

١٢- حدّثنا محمد بن إبراهيم قال: حدّثنا حامد بن شعيب قال: حدّثنا شريح ابن يونس قال: حدّثنا وكيع، عن سفيان، عن زيد بن أسلم قال: سئل رسول الله صلى الله عليه وآله عن صوم رجب، فقال: أين أنتم عن شعبان.

١٣- حدّثنا حمزة بن محمد بن العلوي رضى الله عنه قال: حدّثنا أبو محمد عبد الرحمن بن أبي حاتم قال: حدّثنا يزيد بن سنان البصري نزيل مصر قال: حدّثنا عبد الرحمن بن مهدي قال: حدّثنا ثابت بن قيس المدني قال: أخبرني أبو سعيد المقبري قال: حدّثنا اسامة بن زيد قال: كان رسول الله صلى الله عليه وآله يصوم الأيام حتّى يقال: لا يفطر، ويفطر حتّى يقال: لا يصوم، قلت: رأيت يصوم من شهر ما لا يصوم من شيء من الشهور؟ قال: نعم، قلت: أي شهر؟ قال: شعبان هو شهر يغفل الناس عنه بين رجب ورمضان وهو شهر ترفع فيه الأعمال إلى ربّ العالمين فأحبّ أن يرفع عملي وأنا صائم.

وصل کردن آن دو نهی می نمود و می فرمود: این دو ماه، ماه خداست و کفاره گناهان قبل و بعد آن است.

۹. حفص بن بختری از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: زنان پیامبر (ص) هرگاه قضای روزه بر آنان واجب می شد آن را تا ماه شعبان به تأخیر می انداختند، زیرا خوش نمی داشتند که مانع خواسته های رسول خدا (ص) شوند، و چون ماه شعبان فرا می رسید روزه می گرفتند و پیامبر (ص) نیز با آنان روزه می گرفت: و رسول خدا (ص) می فرمود: شعبان ماه من است.

۱۰. سماعة بن مهران می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: آیا کسی از پدران شما ماه شعبان را روزه گرفته است؟ فرمود: بهترین پدران من رسول خداست و او ماه شعبان را روزه می گرفت.

۱۱. یونس بن یعقوب می گوید: از امام صادق (ع) سؤال کردم آیا از پدران شما کسی ماه شعبان را روزه می گرفته است؟ فرمود: بهترین پدران من پیامبر خداست که بیشتر روزه های خود را در ماه شعبان می گرفت.

۱۲. زید بن اسلم می گوید: از پیامبر خدا (ص) درباره روزه ماه رجب سؤال کردند، فرمود: چرا از روزه ماه شعبان غافلید؟

۱۳. اسامة بن زید می گوید: رسول خدا (ص) پی در پی روزه می گرفت تا آنکه مردم می گفتند: دیگر افطار نخواهد کرد، و روزه را ترک می کرد تا آنکه مردم می گفتند: دیگر روزه نخواهد گرفت. راوی می گوید: به اسامه گفتم: آیا پیامبر را دیده ای که در ماهی بیش از ماههای دیگر روزه بگیرد؟ گفت: آری. گفتم: کدام ماه؟ گفت: ماه شعبان ماهی است که مردم از آن غافلند، و این ماه میان رجب و رمضان قرار دارد، و ماهی است که اعمال انسان در آن به سوی پروردگار جهانیان بالا می رود، از این رو دوست دارم در حالی که روزه دار هستم عملم بالا رود.

١٤ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ الْقَطَّانُ قَالَ : حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي حَاتِمٍ قَالَ : حَدَّثَنَا الْحُجَّاجُ بْنُ حَمْزَةَ قَالَ : حَدَّثَنَا يَزِيدُ قَالَ : أَخْبَرَنِي صَدَقَةُ الدَّقِيقِي ، قَالَ : حَدَّثَنَا ثَابِتٌ ، عَنْ أَنَسٍ قَالَ : سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَيُّ الصِّيَامِ أَفْضَلُ ؟ قَالَ : شَعْبَانُ تَعْظِيمًا لِرَمَضَانَ .

١٥ - حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ قَالَ : حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ قَالَ : حَدَّثَنَا الْعَبَّاسُ بْنُ يَزِيدَ الْعَبْدِيُّ قَالَ : حَدَّثَنَا غُنْدَرٌ قَالَ : حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ تَوْبَةَ الْعَنْبَرِيِّ ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَمْ يَكُنْ يَصُومُ مِنَ السَّنَةِ شَهْرًا تَامًا إِلَّا شَعْبَانَ يَصِلُ بِهِ رَمَضَانَ .

١٦ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ قَالَ : حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ قَالَ : حَدَّثَنَا أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ عَلَى قَالَ : حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْمُرُوزِيُّ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ يَحْيَى بْنِ عِيَّاشٍ ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ عَاصِمٍ الْوَاسِطِيِّ قَالَ : أَخْبَرَنِي عَطَاءُ بْنُ السَّائِبِ ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جَبْرِ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ - وَقَدْ تَذَاكُرُ أَصْحَابُهُ عِنْدَهُ فَضَائِلَ شَعْبَانَ قَالَ - : شَهْرٌ شَرِيفٌ وَهُوَ شَهْرِي وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ تَعْظُمُهُ وَتَعْرِفُ حَقَّهُ ، وَهُوَ شَهْرٌ تَزَادَ فِيهِ أَرْزَاقُ الْمُؤْمِنِينَ لِرَمَضَانَ وَتَزَيَّنَ فِيهِ الْجَنَانُ ، وَإِنَّمَا سُمِّيَ شَعْبَانُ لِأَنَّهُ تَتَشَعَّبُ فِيهِ أَرْزَاقُ الْمُؤْمِنِينَ [الرَّمَضَانَ] وَهُوَ شَهْرُ الْعَمَلِ فِيهِ تَضَاعَفَ الْحَسَنَةُ سَبْعِينَ ، وَالسَّيِّئَةُ مَحْطُوطَةٌ ، وَالذَّنْبُ مَغْفُورٌ ، وَالْحَسَنَةُ مَقْبُولَةٌ ، وَالْجَبَّارُ جَلَّ جَلَالُهُ يَبَاهِي فِيهِ بِعِبَادِهِ وَيَنْظُرُ مِنْ عَرْشِهِ إِلَى صُومَامِهِ وَقُؤَامِهِ فَيَبَاهِي بِهِمْ حَمَلَةَ عَرْشِهِ ، فَقَامَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ : يَا أَبَتِ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ صَفِّ لَنَا شَيْئًا مِنْ فَضْلِهِ لِنَزِدَّادَ رَغْبَةٍ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَلِنَتَهَجَّدَ لِلْجَلِيلِ فِيهِ ، فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَنْ صَامَ أَوَّلَ يَوْمٍ مِنْ شَعْبَانَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ سَبْعِينَ حَسَنَةً الْحَسَنَةُ تَعَادِلُ عِبَادَةَ سَنَةٍ .

وَمَنْ صَامَ يَوْمَيْنِ مِنْ شَعْبَانَ حُطَّ عَنْهُ السَّيِّئَةُ الْمَوْبِقَةُ . وَمَنْ صَامَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ شَعْبَانَ رَفَعَ لَهُ سَبْعُونَ دَرَجَةً فِي الْجَنَانِ مِنْ دَرٍّ وَيَاقُوتٍ . وَمَنْ صَامَ أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ مِنْ شَعْبَانَ وَسَّعَ عَلَيْهِ فِي الرِّزْقِ . وَمَنْ صَامَ خَمْسَةَ أَيَّامٍ مِنْ شَعْبَانَ حَبَّبَ إِلَى الْعِبَادِ . وَمَنْ صَامَ سِتَّةَ أَيَّامٍ مِنْ شَعْبَانَ صَرَفَ اللَّهُ عَنْهُ سَبْعِينَ لَوْنًا مِنَ الْبَلَاءِ . وَمَنْ صَامَ

۱۴. انس می گوید: از رسول خدا (ص) سؤال شد: کدام روزه بهترین روزه هاست؟ فرمود: روزه ماه شعبان که برای بزرگداشت ماه رمضان گرفته می شود.

۱۵. ام سلمه می گوید: پیامبر (ص) هیچ ماهی را به تمامی روزه نمی گرفت، مگر ماه شعبان را که آن را به رمضان وصل می کرد.

۱۶. ابن عباس می گوید: رسول خدا (ص) در حالی که یارانش نزد او از فضایل شعبان سخن می گفتند - فرمود: شعبان ماه شریفی است، و آن ماه من است، و حاملان عرش آن را بزرگ می شمارند و قدرش را می شناسند، و آن ماهی است که ارزاق مؤمنان به خاطر ماه رمضان در آن افزون می شود، و بهشت را در آن ماه می آرایند، و از آن روی آن را شعبان نامیده اند که ارزاق مؤمنان به خاطر ماه رمضان در آن تقسیم می شود، و آن ماه عمل است و حسنات در آن هفتاد برابر می شود، و بدیها فرو می ریزد، و گناهان آمرزیده می شود، و حسنات پذیرفته می گردد، و خداوند بزرگ در این ماه به بندگان خود مباحات می کند، و از عرش خود به روزه داران و عبادت کنندگان نظر رحمت می افکند و به آنان بر حاملان عرش خود مباحات می نماید. در این هنگام علی بن ابی طالب (ع) برخاست و گفت: پدر و مادرم فدای تو باد ای رسول خدا، بخشی از فضایل این ماه را برای ما بیان کنید تا رغبت ما نسبت به روزه گرفتن و عبادت کردن در آن بیشتر شود و برای خداوند جلیل در آن شب زنده داری کنیم. پیامبر (ص) فرمود: هر کس روز اول ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند هفتاد حسنه برای او می نویسد که هر حسنه با عبادت یک سال برابر است.

و هر کس دو روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، گناهان ویرانگر او زدوده می شود. و هر کس سه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد درجه از مروارید و یاقوت در بهشت برای او بالا برده می شود. و هر کس چهار روز از ماه شعبان را روزه بگیرد روزی او وسیع می گردد. و هر کس پنج روز از ماه شعبان را روزه بگیرد محبوب بندگان خدا می شود. و هر کس شش روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند هفتاد

سبعة أيّام من شعبان عصم من إبليس وجنوده وهَمْزُهُ وَغَمْزُهُ. ومن صام ثمانية أيّام من شعبان لم يخرج من الدّنيا حتّى يسقي من حياض القدس.

ومن صام تسعة أيّام من شعبان عطف عليه منكر ونكير عندما يسألانه. ومن صام من شعبان عشرة أيّام وسّع الله عليه قبره سبعين ذراعاً في سبعين ذراعاً. ومن صام أحد عشر يوماً من شعبان ضرب على قبره إحدى عشر منارة من نور. ومن صام اثني عشر يوماً من شعبان زاره في قبره كلّ يوم سبعون ألف ملك إلى النفخ في الصور. ومن صام ثلاثة عشر يوماً من شعبان استغفرت له ملائكة سبع سموات. ومن صام أربعة عشر يوماً من شعبان ألهمت الدوابّ والسباع حتّى الحيتان في البحور أن يستغفروا له. ومن صام خمسة عشر يوماً من شعبان ناداه ربّ العزّة: وعزّي لا أحرقك بالنار. ومن صام ستة عشر يوماً من شعبان أطفئ عنه سبعون بحراً من النيران.

ومن صام سبعة عشر يوماً من شعبان أغلقت عنه أبواب النيران كلّها. ومن صام ثمانية عشر يوماً من شعبان فتحت له أبواب الجنان كلّها. ومن صام تسعة عشر يوماً من شعبان أعطى سبعين ألف قصر في الجنان من درّ وياقوت. ومن صام عشرين يوماً من شعبان زوّج سبعين ألف زوجة من الحور العين. ومن صام أحد عشر وعشرين يوماً من شعبان رحّبت له الملائكة ومسحته بأجنحتها. ومن صام اثنين وعشرين يوماً من شعبان كُسي سبعين ألف حلّة من سندس وإستبرق. ومن صام ثلاثة وعشرين يوماً من شعبان أتى بدابة من نور عند خروجه من قبره فيركبها طياراً إلى الجنّة. ومن صام أربعة وعشرين يوماً من شعبان شفّع في سبعين ألفاً من أهل التوحيد.

ومن صام خمسة وعشرين يوماً من شعبان أعطي براءة من النفاق. ومن صام ستة وعشرين يوماً من شعبان كتب الله له جوازاً على الصراط. ومن صام سبعة وعشرين يوماً من شعبان كتب الله له براءة من النار.

ومن صام ثمانية وعشرين يوماً من شعبان تهلّل وجهه. ومن صام تسعة وعشرين يوماً من شعبان نال رضوان الله عزّ وجلّ الأكبر. ومن صام ثلاثين يوماً

نوع بلا را از او می گردانند. و هر کس هفت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، از شر ابلیس و لشکریان او، و از شر وسوسه ها و اشاراتش مصون می ماند. و هر کس هشت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، از دنیا بیرون نمی رود مگر اینکه از آب حوضهای بهشت سیراب می گردد. و هر کس نه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، نکیر و منکر به هنگام سؤال و جواب بر او مهر می ورزند.

و هر کس ده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند قبر او را هفتاد ذراع در هفتاد ذراع برای او وسیع می کند. و هر کس یازده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، یازده مناره از نور بر روی قبرش نصب می کنند. و هر کس دوازده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هر روز هفتاد هزار فرشته در قبرش به زیارت او می روند تا روزی که در صور دمیده شود. و هر کس سیزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، فرشتگان هفت آسمان برای او آمرزش می طلبند. و هر کس چهارده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، به چهار پایان و درندگان و حتی به ماهیان دریاها الهام می شود که برای او آمرزش بخواهند. و هر کس پانزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، پروردگار عزت مند او را ندا می کند: به عزتم سوگند که تو را به آتش دوزخ نمی سوزانم. و هر کس شانزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد دریای آتش بر او خاموش می گردد. و هر کس هفده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، تمام درهای دوزخ به روی او بسته می شود. و هر کس هیجده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، همه درهای بهشت به رویش گشوده می شود. و هر کس نوزده روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار کاخ از مروارید و یاقوت در بهشت به او داده می شود.

و هر کس بیست روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار حوریه بهشتی به او تزویج می کنند. و هر کس بیست و یک روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، فرشتگان به او خوشامد می گویند و با پر و بال خود او را نوازش می کنند. و هر کس بیست و دو روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هفتاد هزار حله از دیبای نازک و ضخیم به او می پوشانند. و هر کس بیست و سه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، هنگام خروج از قبر، مرکبی از نور برای او می آورند و او بر آن سوار می شود و به سوی بهشت پرواز می کند. و هر کس بیست و چهار روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، شفاعتش در حق هفتاد هزار نفر از یکتا پرستان پذیرفته می شود.

و هر کس بیست و پنج روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، برات بیزاری از نفاق را به او می دهند. و هر کس بیست و شش روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند جواز عبور از صراط را برای او صادر می کند. و هر کس بیست و هفت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، خداوند برات آزادی از آتش دوزخ را برای او می نویسد. و هر کس بیست و هشت روز از ماه شعبان را روزه بگیرد چهره اش نورانی می شود. و هر کس بیست و نه روز از ماه شعبان را روزه بگیرد، از خشنودی کامل الهی برخوردار

من شعبان ناداه جبرئيل عليه السلام من قُدَّام العرش : يا هذا استأنف العمل عملاً جديداً فقد غفر لك ما مضى وما تقدّم من ذنوبك، والجليل عزّ وجلّ يقول: لو كانت ذنوبك عدد نجوم السماء وقطر الأمطار وورق الأشجار وعدد الرّمل والثرى وأيام الدّنيا لغفرتها لك، وما ذلك على الله بعزيز بعد صيامك شهر شعبان. قال ابن عبّاس: هذا لشهر شعبان.

فضل شهر رمضان وثواب صيامه

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله قال : حدّثنا أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير قال : حدّثني أحمد بن النضر الخزّاز، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال : يا جابر من دخل عليه شهر رمضان فصام نهاره وقام ليله وحفظ فرجه ولسانه وغضّ بصره وكفّ أذاه خرج من الذنوب كيوم ولدته أمّه، قال : قلت له : جعلت فداك، ما أحسن هذا من حديث ؟ قال : ما أشدّ هذا من شرط.

٢ - حدّثنا محمد بن الحسين رضى الله عنه قال : حدّثنا الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال : كان رسول الله صلى الله عليه وآله إذا نظر إلى هلال شهر رمضان استقبل القبلة بوجهه، ثمّ قال : «اللهمّ أهله علينا بالآمن والإيمان، والسلامة والإسلام، والعافية المجلّلة، والرّزق الواسع، ودفع الأسقام، وتلاوة القرآن، والعون على الصّلاة والصيام، اللهمّ سلّمنا لشهر رمضان وسلّمه لنا، وتسلّمه منا حتّى ينقضي شهر رمضان وقد غفرت لنا» ثمّ يقبل بوجهه على الناس فيقول : يا معاشر المسلمين إذا طلع هلال شهر رمضان غلّت مرّدة الشياطين، وفتحت أبواب السّماء وأبواب الجنان وأبواب الرحمة، وغلّقت أبواب النّار، واستجيبت الدّعاء، وكان لله عند كلّ فطر عتقاء يعتقهم من النّار، ونادى مناد كلّ ليلة : «هل من سائل ؟ هل من مستغفر ؟ اللهمّ أعط كلّ منفق خلفاً كلّ ممسك تلفاً» حتّى إذا طلع هلال شوال نوّدي المؤمنون أن اغدوا إلى جوائزكم فهو يوم الجائزة. ثمّ قال أبو جعفر عليه السلام : أمّا والذي نفسي بيده ما هي بجائزة الدنانير

می‌گردد. و هر کس تمام سی روز ماه شعبان را روزه بگیرد، جبرئیل از جلوی عرش او راندا می‌کند: ای فلانی، عمل خود را از سر گیر و به کار نو پرداز که گناهان گذشته‌ات بخشیده شده است، و خداوند جلیل می‌گوید: اگر گناهان تو به شماره ستارگان آسمان و قطرات باران و برگ درختان و به تعداد ریگها و شنهای بیابان و روزهای دنیا بوده همه را بر تو بخشودم، و این کار بر خدا دشوار نیست پس از آنکه تو ماه شعبان را روزه گرفته‌ای. ابن عباس می‌گوید: این ثواب روزه ماه شعبان است.

فضیلت ماه رمضان و ثواب روزه آن

۱. از جابر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: ای جابر، هر کس ماه رمضان بر او در رسد و روزها را روزه بگیرد و بخشی از شب را به عبادت برخیزد، و دامن و زبان خود را از حرام نگه دارد و چشم خود را از حرام بپوشد و به کسی آزار نرساند، مانند روزی که مادرش او را زاییده است از گناهان خود بیرون می‌رود. راوی می‌گوید: به امام (ع) گفتم: فدایت شوم، این حدیث چه نیکوست! فرمود: این شرط هم چه سخت است!

۲. و نیز از جابر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: پیامبر خدا (ص) چون به هلال ماه رمضان نظر می‌کرد، رو به قبله می‌نمود، سپس می‌گفت: «خداوندا، این ماه را همراه با امنیت و ایمان، و سلامتی و اسلام، و تندرستی شکوه‌مند، و روزی وسیع، و دفع بیماریها، و تلاوت قرآن، و یاری بر نماز و روزه، بر ما نو بگردان. خداوندا، ما را برای ماه رمضان سالم نگه دار و آن را نیز برای ما سالم بدار، و آن را از جانب ما بپذیر، تا ماه رمضان در حالی تمام شود که ما را آمرزیده باشی». سپس رو به سوی مردم می‌کرد و می‌فرمود: ای گروه مسلمانان، هنگامی که هلال ماه رمضان طلوع می‌کند، شیاطین سرکش به زنجیر کشیده می‌شوند، و درهای آسمان و درهای بهشت و درهای رحمت همه گشوده می‌شود، و درهای دوزخ را می‌بندند، و دعا مستجاب می‌گردد، و هنگام هر افطاری برای خدا آزاد شدگانی خواهد بود که آنان را از آتش آزاد می‌کند، و هر شب منادی ندا می‌کند: «آیا درخواست کننده‌ای هست؟ آیا استغفار کننده‌ای هست؟ خداوندا، به هر انفاق کننده‌ای عوض ده و مال هر بخیلی را به دست تلف بسپار» تا چون هلال شوال طلوع کرد، مؤمنان را ندا می‌کنند که: صبحگاهان برای گرفتن جایزه‌های خود حاضر شوید که آن روز، روز پاداش است. سپس امام باقر (ع) فرمود: آگاه باشید، سوگند به آن کسی که جانم به دست اوست، این جایزه‌ها دینار و درهم نیست [بلکه آمرزش و رحمت الهی است].

والدراهم.

٣- حدّثني محمّد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال : حدّثني محمّد بن يحيى العطار، عن محمّد بن أحمد، عن أحمد بن هلال، عن أحمد بن محمّد بن أبي نصر، عن أبان، عن زُرارة، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: أن النّبيّ صلّى الله عليه وآله لما انصرف من عرفات وسار إلى منى دخل المسجد فاجتمع إليه الناس يسألونه عن ليلة القدر، فقام خطيباً فقال - بعد الثّناء على الله - : «أمّا بعد فأيّكم سألتموني عن ليلة القدر فلم أطوّها عنكم لأنّي لم أكن بها عالماً، إعلموا أيّها الناس أنّه من ورد عليه شهر رمضان وهو صحيح سوى فصام نهاره وقام ورداً من ليله، وواظب على صلاته، وهاجر إلى جمعته، وغدا إلى عيده فقد أدرك ليلة القدر، وفاز بجائزة الربّ». قال: فقال أبو عبد الله عليه السّلام : فاز والله بجوائز ليست كجوائز العباد.

٤- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله قال : حدّثنا أحمد بن محمّد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن سيف بن عميرة، عن عبد الله بن عبيد الله، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وآله - لما حضر شهر رمضان وذلك في ثلاث بقين من شعبان قال لبلال : ناد في الناس، فجمع الناس فصعد المنبر، فحمد الله وأثنى عليه، ثمّ قال: أيّها الناس إنّ هذا الشهر قد حضركم وهو سيّد الشهور، ليلة فيه خير من ألف شهر، تغلق فيه أبواب النّار، وتفتح فيه أبواب الجنان فمن أدركه فلم يغفر له فأبعده الله، ومن أدرك والديه فلم يغفر له فأبعده الله، ومن ذكرْتُ عنده فلم يصلّ عليّ فلم يغفر له فأبعده الله عزّ وجلّ.

٥- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن الحسين بن علوان، عن عمرو ابن خالد، عن زيد بن علي، عن أبيه، عن جدّه، عن علي عليهم السّلام قال: لما حضر شهر رمضان قام رسول الله صلّى الله عليه وآله فحمد الله وأثنى عليه، ثمّ قال: أيّها الناس كفّاكم الله عدوّكم من الجنّ وقال : «ادعوني أستجب لكم» ووعدكم الإجابة ألا وقد وكلّ الله بكلّ شيطان مرید سبعة من ملائكته، فليس بمحلّول حتّى ينقضي شهركم هذا، ألا وأبواب السّماء مفتّحة من أوّل ليلة منه، ألا والدعاء فيه مقبول.

۳. زرارہ می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هنگامی که پیامبر (ص) از عرفات بازگشت و به سوی منی حرکت کرد، وارد مسجد شد. مردم برگرد او جمع شدند و درباره شب قدر از او سؤال کردند. پیامبر (ص) برای خطبه به پا خاست و پس از ثنای خدا فرمود: «اما بعد، کدام یک از شما درباره شب قدر از من سؤال کردید؟ من آن را از شما پنهان نکرده‌ام، زیرا بدان آگاه نیستم. ای مردم، بدانید که هر کس ماه رمضان بر او در رسد و سالم و تندرست باشد، پس روزها را روزه بگیرد و پاسی از شب را به عبادت برخیزد و مراقب نماز خویش باشد و به نماز جمعه رهسپار شود و در نماز عید فطر حاضر گردد، قطعاً شب قدر را درک کرده و به جایزه پروردگار رسیده است. راوی گفت: امام صادق (ع) فرمود: به خدا سوگند به جوایزی رسیده است که مانند جوایز بندگان نیست.

۴. ابوبصیر می گوید: امام باقر (ع) فرمود: رسول خدا (ص) هنگامی که ماه رمضان فرا می رسد و سه روز از ماه شعبان باقی مانده بود، به بلال می فرمود که مردم را خبر کند. مردم گرد می آمدند و پیامبر (ص) به منبر می رفت و حمد و ثنای الهی به جای می آورد و سپس می فرمود: ای مردم، این ماه که سرور ماههای دیگر است فرا رسیده است. شبی در آن است که از هزار ماه بهتر است. در این ماه درهای دوزخ بسته می شود، و درهای بهشت گشوده می گردد. هر کس این ماه را درک کند و آمرزیده نشود، خدا او را از رحمت خود دور ساخته است، و هر کس پدر و مادرش را دریابد و مورد آمرزش قرار نگیرد، خدا او را از خود طرد کرده است، و هر کس نام من نزد او برده شود و بر من درود نفرستد و آمرزیده نشود، خداوند بزرگ او را از رحمت خود دور ساخته است.

۵. زید بن علی از پدرش از جدش از علی (ع) نقل کرده است که فرمود: چون ماه رمضان نزدیک شد، رسول خدا (ص) برخاست و حمد و ثنای الهی به جای آورد، سپس فرمود: ای مردم، خداوند شر دشمن جنتی شما را از شما دور ساخته و فرموده است: «مرا بخوانید تا شما را پاسخ گویم» و وعده اجابت به شما داده است. آگاه باشید که خداوند بر هر شیطان سرکشی هفت فرشته از فرشتگان خود را گمارده است و تا این ماه تمام نشود آنها را رها نمی کند. بدانید که درهای آسمان از شب اول این ماه گشوده است. آگاه باشید که دعا در این ماه پذیرفته می شود.

٦- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن جميل بن صالح، عن محمد بن مروان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إنَّ الله عزَّ وجلَّ في كلِّ ليلة من شهر رمضان عتقاء وطلاقاً من النار إلا من أظفر على مسكر، فإذا كان آخر ليلة منه أعتق فيها مثل ما أعتق في جميعه.

٧- وحدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري قال: حدثني أحمد بن محمد بن عيسى قال: حدثنا الحسن بن محبوب الزرَّاد قال: حدثنا أبو أيوب، عن أبي الوزد، عن أبي جعفر عليه السلام قال: خطب رسول الله صلى الله عليه وآله الناس في آخر جمعة من شعبان فحمد الله وأثنى عليه، ثم قال: أيُّها الناس قد أظلمكم شهر فيه ليلة خير من ألف شهر، وهو شهر رمضان، فرض الله صيامه، وجعل قيام ليلة فيه بتطوُّع صلاة كمن تطوُّع بصلاة سبعين ليلة فيما سواه من الشهور، وجعل لمن تطوُّع فيه بخصلة من خصال الخير والبرِّ كأجر من أدَّى فريضة من فرائض الله عزَّ وجلَّ، ومن أدَّى فريضة من فرائض الله كمن أدَّى سبعين فريضة فيما سواه من الشهور، وهو شهر الصبر، وإنَّ الصبر ثوابه الجنة، وهو شهر المواساة، وهو شهر يزيد الله فيه رزق المؤمنين، ومن فطر فيه مؤمناً صائماً كان له عند الله بذلك عتق رقبة ومغفرة لذنوبه فيما مضى، فقل له: يا رسول الله ليس كلُّنا نقدر على أن نفطر صائماً، فقال: إنَّ الله كريم يعطي هذا الثواب من لم يقدر إلا على مَدَقَّة من لبن يفطر بها صائماً أو شربة من ماء عذب أو ثمرات لا يقدر على أكثر من ذلك. ومن خفف فيه على مملوك خفف الله عزَّ وجلَّ عليه حسابه؛ وهو شهر أوَّله رحمة، ووسطه مغفرة، وآخره إجابة، والعتق من النار، ولا غنى بكم فيه عن أربع خصال: خصلتين ترضون الله بهما، وخصلتين لا غنى بكم عنهما، أمَّا اللتان ترضون الله بهما فشهادة أن لا إله إلا الله وأنِّي رسول الله، وأمَّا اللتان لا غنى بكم عنهما فتسألون الله فيه حوائجكم والجنة وتسألون الله فيه العافية، وتعوذون به من النار.

٨- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن سيف بن عميرة، عن عبد الله بن

۶. محمد بن مروان می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند بزرگ در هر شبی از شبهای ماه رمضان آزاد شدگان و رها یافتگانی از آتش دوزخ دارد، مگر آنکه کسی با مُسکری افطار کند. و چون شب آخر ماه رمضان فرا رسد، به تعداد بردگانی که در تمام این ماه آزاد شده اند در آن شب آزاد خواهند شد.

۷. ابوالورد از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) در آخرین جمعه ماه شعبان برای مردم خطبه ای خواند. نخست حمد و ثنای الهی به جای آورد، سپس فرمود: ای مردم، به شما ماهی روی آورده است که در آن شبی قرار دارد که از هزار ماه بهتر است و آن ماه رمضان است. خداوند روزه آن را واجب ساخته و قیام یک شب را در آن به نماز مانند عبادت هفتاد شب از ماههای دیگر قرار داده، و برای کسی که از میان کارهای خیر و پسندیده کاری برای خدا انجام دهد، پاداشی همچون پاداش کسی که واجبی از واجبات خدا را انجام داده، مقرر کرده است. و هر کس واجبی از واجبات خدا را در این ماه انجام دهد، مانند کسی است که هفتاد واجب را در ماههای دیگر انجام داده است؛ و این ماه، ماه صبر است و پاداش صبر بهشت است؛ و این ماه، ماه مواسات و برابری است و ماهی است که خداوند روزی مؤمنان را در آن می افزاید. و هر کس مؤمن روزه داری را در این ماه افطار دهد، نزد خدا پاداش آزاد کردن یک بنده خواهد داشت و گناهان گذشته اش آمرزیده خواهد شد.

گفته شد: ای پیامبر خدا، همه ما قدرت بر افطار دادن به روزه دار نداریم. فرمود: خداوند کریم است و همین ثواب را به کسی نیز می دهد که تنها بر دادن اندکی شیر مخلوط با آب، یا شربت از آب گوارا یا چند دانه خرما به روزه دار، قدرت دارد. و هر کس در این ماه کار را بر خدمتکار خود آسان گیرد، خداوند حساب را بر او آسان خواهد گرفت. این ماهی است که آغاز رحمت و میانه اش آمرزش و پایانش اجابت دعا و آزادی از آتش دوزخ است، و شما در آن از چهار چیز بی نیاز نخواهید بود: دو خصلت که خدا را بدان خوشنود سازید، و دو خصلت دیگر که از آن چاره ای ندارید. اما آن دو خصلت که خدا را بدان خوشنود می سازید، شهادت به یگانگی خدا و رسالت من است، و اما آن دو خصلت که از آن چاره ای ندارید این است که در این ماه حاجتهای خود را از خدا بخواهید و بهشت را از او مسئلت کنید، و دیگر آنکه در این ماه از خدا عافیت طلب کنید و از آتش دوزخ به او پناه برید.

۸. عبدالله بن عبیدالله از مردی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هنگامی

عبيد الله، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله لما حضر شهر رمضان وذلك في ثلاث بقين من شعبان فقال لبلال ناد في الناس، فجمع الناس ثم صعد المنبر فحمد الله وأثنى عليه ثم قال: أيها الناس إن هذا الشهر قد حضركم وهو سيّد الشهور، فيه ليلة خير من ألف شهر، تغلق فيه أبواب النار، وتفتح فيه أبواب الجنان فمن أدركه فلم يغفر له فأبعده الله، ومن أدرك والديه فلم يغفر له فأبعده الله، ومن ذكرت عنده فلم يصلّ عليّ فلم يغفر له فأبعده الله عز وجل.

٩- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، قال: حدّثني إبراهيم بن مهزيار، عن أخيه علي، عن الحسين بن سعيد، عن القاسم بن محمّد، عن علي بن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام - في حديث طويل في آخره - إن أبواب السماء تفتح في رمضان، وتصفّد الشياطين، وتقبل أعمال المؤمنين، نعم الشهر شهر رمضان كان يسمّى على عهد رسول الله صلى الله عليه وآله المرزوق.

١٠- أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله قال: حدّثنا أحمد بن محمّد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن محمّد بن أبي عمير، عن محمّد بن الحكم أخي هشام، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله في ليلة من شهر رمضان عتقاء من النار، إلّا من أظفر على مسكر أو مشاحنا، أو صاحب الشاهين، قال: قلت: وأي شيء صاحب الشاهين؟ قال: الشطرنج.

١١- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن عمر بن أذينة، عن الفضيل؛ وزرارة، عن محمّد بن مسلم، عن حمران أنه سأل أبا جعفر عليه السلام عن قول الله عز وجل: «إنا أنزلناه في ليلة مباركة» قال: نعم هي ليلة القدر وهي في كلّ سنة في شهر رمضان في العشر الأواخر، فلم ينزل القرآن إلّا في ليلة القدر، قال الله عز وجل: «فيها يفرق كلّ أمر حكيم» قال: يقدر في ليلة القدر كلّ شيء يكون في تلك السنة إلى مثلها من قابل من خير أو شرّ أو طاعة أو معصية أو مولود أو أجل أو رزق، فما قدر في تلك الليلة وقضي فهو من المحتوم، والله فيه المشيئة، قال: قلت له: «ليلة القدر خير من ألف شهر» أي شيء غنيّ بها؟ قال:

که ماه رمضان فرا می‌رسید و سه روز از ماه شعبان باقی مانده بود، پیامبر خدا (ص) به بلال می‌فرمود که مردم را خبر کند. مردم گرد می‌آمدند و پیامبر (ص) به منبر می‌رفت و حمد و ثنای الهی به جای می‌آورد و سپس می‌فرمود: ای مردم، این ماه که سرور همه ماههاست فرا رسیده است. شبی در آن است که از هزار ماه بهتر است. در این ماه درهای دوزخ بسته می‌شود، و درهای بهشت گشوده می‌گردد. هر کس این ماه را درک کند و آمرزیده نشود، خدا او را از رحمت خود دور ساخته است، و هر کس پدر و مادرش را دریابد و مورد آمرزش قرار نگیرد، خدا او را از خود طرد کرده است، و هر کس نام من نزد او برده شود و بر من درود نفرستد و آمرزیده نشود، خداوند بزرگ او را از رحمت خود دور ساخته است. توضیح: این حدیث قبلاً نیز گذشت.

۹. علی بن ابی حمزه در پایان حدیثی طولانی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در ماه رمضان درهای آسمان گشوده می‌شود، و شیاطین را در غل و زنجیر می‌کنند، و اعمال مؤمنان پذیرفته می‌گردد. ماه رمضان ماه خوبی است که در زمان رسول خدا (ص) آن را «مرزوق» می‌گفتند.

۱۰. عمر بن یزید می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند در شبی از شبهای ماه رمضان آزاد شدگانی از آتش دوزخ دارد، مگر کسی که با مُسکری افطار کند یا دشمنی کینه توز یا صاحب شاهین باشد. راوی می‌گوید: پرسیدم: صاحب شاهین چیست؟ فرمود: شطرنج باز.

۱۱. حمران می‌گوید: از امام باقر (ع) درباره سخن خداوند «ما آن را در شبی مبارک فرو فرستادیم» سؤال کردم، فرمود: آری، آن شب قدر است، و آن در هر سال در دهه آخر ماه رمضان است، و قرآن جز در شب قدر نازل نشده است. خداوند فرموده است: «در آن شب هر امر استواری تقسیم می‌شود». فرمود: در شب قدر هر چیزی که تا سال دیگر تحقق می‌یابد، از خیر یا شر یا اطاعت یا معصیت یا ولادت یا مرگ و یارزق و روزی، همه مقدر می‌شود. پس هر چه در این شب مقدر شود و حکم بر آن رود حتمی خواهد بود، و البته خواست خدا نیز در آن دخالت خواهد داشت. راوی می‌گوید: از آن حضرت پرسیدم: مقصود از آیه «ليلة القدر غیر من الف شهر» چیست؟

العمل الصالح فيها من الصلاة والزكاة وأنواع الخير خير من العمل في ألف شهر ليس فيها ليلة القدر ولولا ما يضاعف الله للمؤمنين ما بلغوا ولكن الله عز وجل يضاعف لهم الحسنات.

١٢ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا أحمد بن متوئيه الجرجاني المذكر قال : حدثنا أبو إسحاق إبراهيم بن بلال قال : حدثنا أبو محمد قال : حدثنا أبو عبد الله محمد بن كرام قال : حدثنا أحمد بن عبد الله قال : حدثنا سفيان بن عيينة قال : حدثنا معاوية بن أبي إسحاق، عن سعيد بن جبير قال : سألت ابن عباس ما لمن صام رمضان وعرف حقه ؟ قال : تهياً يا ابن جبير حتى أحدثك بما لم تسمع أذنك ولم يمر على قلبك وفرغ نفسك لما سألتني عنه فما أردته علم الأولين والآخرين، قال سعيد بن جبير : فخرجت من عنده فتهيأت له من الغد فبكرت إليه من طلوع الفجر فصليت الفجر، ثم ذكرت الحديث فحوّل وجهه إلي فقال : إسمع مني ما أقول : سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول : لو علمتم ما لكم في رمضان لزدتم الله شكراً، إذا كان أول ليلة منه غفر الله لأمتي الذنوب كلها سرّها وعلانياتها، ورفع لكم ألفي ألف درجة، وبنا لكم خمسين مدينة.

وكتب الله لكم يوم الثاني بكل خطوة تخطونها في ذلك اليوم عبادة سنة وثواب نبي وكتب لكم صوم سنة . وأعطاكم الله يوم الثالث بكل شعرة على أبدانكم قبة في الفردوس من درّة بيضاء في أعلاها اثنا عشر ألف بيت من النور في أسفلها اثنا عشر ألف بيت [من النور]، في كل بيت ألف سرير، على كل سرير حوراء، يدخل عليكم كل يوم ألف ملك، مع كل ملك هديّة . وأعطاكم الله يوم الرابع في جنة الخلد سبعين ألف قصر في كل قصر سبعون ألف بيت، في كل بيت خمسون ألف سرير، على كل سرير حوراء، بين يدي كل حوراء ألف وصيفة، خمار إحديهن خير من الدنيا وما فيها . وأعطاكم الله يوم الخامس في جنة المأوى ألف مدينة، في كل مدينة سبعون ألف بيت، في كل بيت سبعون ألف مائدة، على كل مائدة سبعون ألف قصعة، في كل قصعة ستون ألف لون من الطعام لا يشبه بعضه بعضاً . وأعطاكم الله يوم السادس في دار السلام مائة ألف مدينة في كل مدينة مائة ألف دار، في كل دار

فرمود: عمل شایسته در آن از قبیل نماز و زکات و انواع کارهای خیر، از عمل در هزار ماه که دارای شب قدر نباشد بهتر است. و اگر پاداشی که خدا برای مؤمنان می‌افزاید در کار نبود، آنان هرگز به رحمت خدا دست نمی‌یافتند، ولی خداست که حسنات را برای آنان چند برابر می‌کند.

۱۲. سعید بن جبیر می‌گوید: از ابن عباس پرسیدم: پاداش کسی که ماه رمضان را روزه بگیرد و حق آن را بشناسد چیست؟ گفت: ای پسر جبیر، آماده باش تا برای تو حدیثی را بگویم که گوشه‌ایست نشنیده و بر دلت خطور نکرده است، و خود را برای آنچه از من پرسیدی از هر فکری فارغ ساز، زیرا آنچه خواسته‌ای دانش پیشینیان و آیندگان است. سعید بن جبیر می‌گوید: از نزد او بیرون رفتم و خود را برای فردای آن روز آماده ساختم. صبح روز بعد به هنگام طلوع فجر به سوی او رفتم و نماز صبح را گزاردم و حدیث را به او یاد آوری کردم. ابن عباس به من روی کرد و گفت: آنچه را می‌گویم از من بشنو. از پیامبر خدا (ص) شنیدم که می‌فرمود: اگر می‌دانستید که برای شما در ماه رمضان چه چیزهاست قطعاً خدا را بیشتر سپاس می‌گفتید. چون شب اول آن فرا رسد، خداوند همه گناهانِ نهان و آشکار اُمَّت مرا می‌آمرزد، و دو هزار هزار درجه برای شما بالا می‌برد، و پنجاه شهر [در بهشت] برای شما بنا می‌کند.

در روز دوم خداوند به هر قدمی که در آن روز برداشته‌اید، عبادت یک سال و ثواب پیامبری از پیامبران را برای شما می‌نویسد، و روزه یک سال را برای شما ثبت می‌کند. در روز سوم خداوند به شماره هر مویی که بر بدن دارید، قبه‌ای در فردوس به شما می‌دهد که از مروارید سفید ساخته شده و بر بالای آن دوازده هزار اتاق از نور است، و در زیرش نیز دوازده هزار اتاق از نور وجود دارد که در هر اتاقی هزار تخت است، و بر هر تختی حوریه‌ای نشسته است، و هر روز هزار فرشته بر شما وارد می‌شود که هر فرشته‌ای هدیه‌ای به همراه دارد. در روز چهارم خداوند هفتاد هزار کاخ در بهشت جاودان به شما عطا می‌کند که در هر کاخی هفتاد هزار اتاق، و در هر اتاقی پنجاه هزار تخت قرار دارد، و بر هر تختی حوریه‌ای نشسته است، و در برابر هر حوریه‌ای هزار کنیز به خدمت ایستاده است که روسری هر یک از آنان از دنیا و همه آنچه در دنیاست بهتر است. در روز پنجم خداوند هزار شهر در «جَنَّةُ الْمَأْوَى» به شما ارزانی می‌دارد که در هر شهری هفتاد هزار خانه و در هر خانه‌ای هفتاد هزار سفره، و بر هر سفره‌ای هفتاد هزار کاسه، و در هر کاسه‌ای شصت هزار نوع غذاست که هیچ کدام به یکدیگر شباهت ندارند. در روز ششم خداوند صد هزار شهر در «دار السَّلام»

مائة ألف بيت، في كل بيت مائة ألف سرير من ذهب طول كل سرير ألف ذراع، على كل سرير زوجة من الحور العين عليها ثلاثون ألف ذؤابة منسوجة بالدرّ والياقوت، تحمل كل ذؤابة مائة جارية. وأعطاكم الله يوم السابع في جنة النعيم ثواب أربعين ألف شهيد وأربعين ألف صديق. وأعطاكم الله يوم الثامن مثل عمل ستين ألف عابد، وستين ألف زاهد. وأعطاكم الله يوم التاسع ما يعطي ألف عالم، وألف معتكف، وألف مرابط. وأعطاكم الله يوم العاشر قضاء سبعين ألف حاجة، ويستغفر لكم الشمس والقمر والنجوم والدواب والطيور والسباع وكل حجر ومدّر وكل رطب ويابس والحيتان في البحار والأوراق على الأشجار. وكتب الله لكم يوم أحد عشر ثواب أربع حجّات وأربع عُمرات، كلُّ حجة مع نبي من الأنبياء وكلُّ عمرة مع صديق أو شهيد. وجعل الله لكم يوم اثني عشر أن يبدّل الله سيئاتكم حسنات، ويجعل حسناتكم أضعافاً، ويكتب لكم بكلِّ حسنة ألف ألف حسنة. وكتب الله لكم يوم ثلاثة عشر مثل عبادة أهل مكّة والمدينة وأعطاكم الله بكلِّ حجر ومدّر ما بين مكّة والمدينة شفاعة، ويوم أربعة عشر فكأنما لقيتم آدم ونوحاً وبعدهما إبراهيم وموسى وبعدهما داود وسليمان، وكأنما عبدتم الله مع كلِّ نبي مائتي سنة، وقضى لكم يوم خمسة عشر كلَّ حاجة من حوائج الدّنيا والآخرة، وأعطاكم الله ما يُعطى أيّوب، واستجاب الله دعاءكم، واستغفر لكم حملة العرش، وأعطاكم الله يوم القيامة أربعين نورا، عشرة عن يمينكم، وعشرة عن يساركم، وعشرة أمامكم، وعشرة خلفكم. وأعطاكم الله يوم ستّة عشر إذا خرجتم من القبر ستين حُلّة تلبسونها وناقة تركبونها، وبعث الله إليكم غمامة تظلكم من حرّ ذلك اليوم.

وإذا كان يوم سبعة عشر يقول الله عزّ وجلّ: إني قد غفرت لهم ولآبائهم، ورفعت عنهم شدائد يوم القيامة. وإذا كان يوم ثمانية عشر أمر الله تبارك وتعالى جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وحملة العرش والكرسي والكروبيّين أن يستغفروا لأمة محمّد صلى الله عليه وآله إلى السنة القابلة. وأعطاكم الله يوم القيامة ثواب البدرين. وإذا كان يوم التاسع عشر لم يبق ملك في السماوات والأرض إلّا استأذّنوا ربّهم في زيارة قبوركم كلِّ يوم. ومع كلِّ ملك هديّة وشراب، فإذا تمّ لكم

به شما عطا می کند که در هر شهری صد هزار خانه وجود دارد، و در هر خانه ای صد هزار اتاق است، و در هر اتاقی صد هزار تخت زرین قرار دارد که طول هر تختی هزار ذراع است، و بر هر تختی همسری از حوریان بهشتی نشسته است که دارای سی هزار گیسوی بافته شده با مروارید و یاقوت است که هر گیسو را یکصد کنیز در دست دارند. در روز هفتم خداوند به شما در «جَنَّة النعیم» پاداش چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق عطا می کند. در روز هشتم خداوند ثوابی مانند ثواب عمل شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد به شما می دهد. در روز نهم خداوند پاداش هزار عالم و هزار معتکف و هزار سرباز مرزبان به شما ارزانی می دارد.

در روز دهم خداوند هفتاد هزار حاجت شما را بر می آورد، و خورشید و ماه و ستارگان و چهار پایان و پرندگان و درندگان و هر سنگ و ریگ و هر تر و خشکی و همه ماهیان دریاها و برگهای درختان برای شما آمرزش می طلبند. در روز یازدهم خداوند برای شما ثواب چهار حج و چهار عمره را که هر حجی همراه پیامبری از پیامبران و هر عمره ای با صدیق یا شهیدی به جا آورده شود، می نویسد. در روز دوازدهم خداوند برای شما مقرر می سازد که گناهانتان را به حسنات تبدیل کند، و حسنات شما را چندین برابر سازد، و در برابر هر حسنه ای هزار هزار حسنه برای شما بنویسد. در روز سیزدهم خداوند مانند عبادت اهل مکّه و مدینه را برای شما ثبت می کند، و به شماره هر سنگ و کلوخی که میان مکّه و مدینه است شفاعت نصیب شما می گرداند. در روز چهاردهم چنان باشید که گویی آدم و نوح و پس از آنان ابراهیم و موسی، و پس از آنان داود و سلیمان را ملاقات کرده اید، و گویی با هر پیامبری دوست سال خدا را عبادت نموده اید. در روز پانزدهم خدا هر حاجتی از حاجتهای دنیا و آخرت شما را بر می آورد، و ثواب عمل ایوب را به شما می دهد و دعايتان را مستجاب می کند، و حاملان عرش برای شما آمرزش می طلبند، و روز قیامت خداوند چهل نور به شما عطا می کند که ده نور از جانب راست، و ده نور از جانب چپ، و ده نور از جلو، و ده نور از پشت سر شماست. در روز شانزدهم خداوند این پاداش را به شما می دهد که وقتی از قبر بیرون آمدید، شصت حُلّه به شما عطا می کند که بپوشید، و ناقه ای می فرستد که بر آن سوار شوید، و ابری را روانه می کند که در برابر گرمای آن روز بر سر شما سایه افکند.

در روز هفدهم خداوند بزرگ می گوید: من همه آنان و پدرانشان را آمرزیدم، و سختیهای روز قیامت را از ایشان برداشتم. در روز هیجدهم خداوند به جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حاملان عرش و کرسی و کزو بیان فرمان می دهد که برای امت محمد (ص) تا سال آینده استغفار کنند، و در روز قیامت خداوند ثواب مسلمانان بدر را به شما عطا خواهد کرد. در روز نوزدهم هیچ فرشته ای در آسمانها و زمین باقی نمی ماند مگر آنکه از پروردگارش اجازه می گیرد که هر روز به زیارت قبر شما بیاید، و با هر فرشته ای هدیه و شربتی است. و چون روز بیستم تمام شود، خداوند هفتاد

عشرون يوماً بعث الله إليكم سبعين ألف ملك يحفظونكم من كل شيطان رجيم وكتب الله لكم بكل يوم صتم صوم مائة سنة، وجعل بينكم وبين النار خندقاً، وأعطاكم ثواب من قرأ التوراة والانجيل والزبور والفرقان، وكتب الله لكم بكل ريشة على جبرئيل عليه السلام عبادة سنة، وأعطاكم ثواب تسبيح العرش والكرسي وزوجكم بكل آية في القرآن ألف حوراء. ويوم أحد وعشرين يوسع الله عليكم القبر ألف فرسخ، ويرفع عنكم الظلمة والوحشة، ويجعل قبوركم كقبور الشهداء، ويجعل وجوهكم كوجه يوسف بن يعقوب عليها السلام.

ويوم اثنين وعشرين يبعث الله إليكم ملك الموت عليه السلام كما يبعث إلى الأنبياء عليهم السلام، ويرفع عنكم هول منكر ونكير، ويدفع عنكم هم الدنيا وعذاب الآخرة. ويوم ثلاثة وعشرين تمرّون على الصراط مع النبيين والصدّيقين والشهداء والصالحين، وكأنما أشبعتم كل يتيم في أمّتي وكسوتم كل عريان من أمّتي. ويوم أربعة وعشرين لا تخرجون من الدنيا حتّى يرى كل واحد منكم مكانه في الجنة، ويعطي كل واحد منكم ثواب ألف مريض وألف غريب خرجوا في طاعة الله، وأعطاكم الله ثواب عتق ألف رقبة من ولد إسماعيل عليه السلام.

ويوم خمسة وعشرين بنى الله لكم تحت العرش ألف قبة خضراء على رأس كل قبة خيمة من نور يقول الله تبارك وتعالى: يا أمة أحمد أنا ربكم وأنتم عبيدي وإمائي استظلّوا بظلي عرشي في هذه القبّات وكلوا واشربوا هنيئاً فلا خوف عليكم ولا أنتم تحزنون، يا أمة محمّد وعزّي وجلالي لأبعثنكم إلى الجنة يستعجب منكم الأولون والآخرون، ولا تؤجّن كل واحد منكم بألف تاج من نور، ولا ركب كل واحد منكم على ناقه خلقت من نور، زمامها من نور، في ذلك الزمام ألف حلقة من ذهب، وفي كل حلقة قائم عليها ملك من الملائكة، بيد كل ملك عمود من نور حتّى يدخل الجنة بغير حساب. وإذا كان يوم ستّة وعشرين ينظر الله إليكم بالرحمة فيغفر لكم الذنوب كلّها إلّا الدماء والأموال، وقدّس ببيتكم كل يوم سبعين مرّة من الغيبة والكذب والبهتان. وإذا كان يوم سبعة وعشرين فكأنما نصرتم كل مؤمن ومؤمنة، وكسوتم سبعين ألف عار، وخدمتم ألف مُرابط، وكأنما قرأتم كل كتاب أنزل

هزار فرشته به سوی شما می فرستند تا شما را از هر شیطان رانده شده ای حفظ کند، و برای شما در برابر هر روزه ای که گرفته اید پاداش صد سال روزه را می نویسد، و میان شما و آتش دوزخ خندق قرار می دهد، و به شما ثواب کسی را می دهد که تورات و انجیل و زبور و فرقان را تلاوت کرده است، و خداوند به شماره هر پری از پره های جبرئیل عبادت یک سال را برای شما می نویسد، و ثواب تسبیح عرش و کرسی را به شما عطا می کند، و به تعداد هر آیه ای در قرآن هزار حوریه به شما تزویج می کند. در روز بیست و یکم خداوند قبر شما را هزار فرسخ فراخ می سازد، و تاریکی و وحشت را از شما بر می دارد، و قبرهایتان را مانند قبور شهیدان قرار می دهد، و چهره هایتان را همچون چهره یوسف فرزند یعقوب (ع) زیبا می کند.

در روز بیست و دوم خداوند فرشته مرگ را همان گونه که به سوی پیامبران می فرستد، به سوی شما نیز می فرستد، و ترس نکیر و منکر را از شما بر می دارد، و اندوه دنیا و عذاب آخرت را از شما باز می دارد. در روز بیست و سوم به همراه پیامبران و صدیقان و شهیدان و شایستگان بر صراط می گذرید، و چنان باشید که گویی هر یثیمی را از امت من سیر کرده و هر برهنه ای را از امت من پوشانده اید. در روز بیست و چهارم هیچ یک از شما از دنیا بیرون نمی رود مگر آنکه جایگاه خود را در بهشت می بیند، و به هر یک از شما ثواب هزار مریض و ثواب هزار غریب که در راه اطاعت خدا بیرون آمده اند ارزانی می دارد، و پاداش آزاد کردن هزار برده از فرزندان اسماعیل (ع) را به شما عطا می کند.

در روز بیست و پنجم خداوند هزار قبه سبز در زیر عرش برای شما بنا می کند که بالای هر قبه ای خیمه ای از نور برپاست و خداوند خطاب می کند: ای امت محمد، من پروردگار شمایم، و شما بندگان و کنیزان منید، در سایه عرش من زیر این قبه ها آرام گیرید و بخورید و بیاشامید، گوارایتان باد، که هیچ ترسی نخواهید داشت و اندوهگین نخواهید شد. ای امت محمد، به عزت و جلالم سوگند که شما را چنان به سوی بهشت بر می انگیزم که گذشتگان و آیندگان همه از شما در شگفت شوند، و بر سر هر یک از شما هزار تاج از نور خواهم گذاشت، و هر یک از شما را بر ناقه ای از نور سوار خواهم کرد که زمام آن از نور است و در آن زمام هزار حلقه زرین قرار دارد که بر هر حلقه ای که بر آن است فرشته ای از فرشتگان گمارده شده، و در دست هر فرشته ای عمودی از نور قرار دارد، تا اینکه بی حساب وارد بهشت شوید. در روز بیست و ششم خداوند به شما نظر رحمت می افکند و همه گناهانتان را - بجز خونهایی که به ناحق ریخته و اموالی که به ناروا تصرف کرده اید - می آمرزد، و خانه شما را هر روز هفتاد بار از غیبت و دروغ و تهمت پاک می گرداند. در روز بیست و هفتم شما چنان باشید که گویی هر مرد و زن مؤمنی را یاری کرده و هفتاد هزار برهنه را پوشانده و هزار سرباز مرزبان را

الله على أنبيائه .

ويوم ثمانية وعشرين جعل الله لكم في جنة الخلد مائة ألف مدينة من نور، وأعطاكم الله في جنة المأوى مائة ألف قصر من فضة . وأعطاكم الله في جنة النعيم مائة ألف دار من عنبر أشهب وأعطاكم الله في جنة الفردوس مائة ألف مدينة، في كل مدينة ألف حجرة، وأعطاكم الله في جنة الخلد مائة ألف منبر من مسك، في جوف كل منبر ألف بيت من زعفران في كل بيت ألف سرير من درّ وياقوت، على كل سرير زوجة من المحور العين . وإذا كان يوم تسعة وعشرين أعطاكم الله ألف ألف محلة، في جوف كل محلة قبة بيضاء، في كل قبة سرير من كافور أبيض، على ذلك السرير ألف فراش من السندس الأخضر، فوق كل فراش حوراء عليها سبعون ألف حلة، وعلى رأسها ثمانون ألف ذؤابة، وكل ذؤابة مكللة بالدرّ والياقوت، فإذا تمّ ثلاثون يوماً كتب الله لكم بكل يوم مرّ عليكم ثواب ألف شهيد وألف صديق، وكتب الله لكم عبادة خمسين سنة، وكتب الله لكم بكل يوم صوم ألفي يوم ورفع لكم بعدد ما أنبت النّيل درجات وكتب لكم براءة من النار وجوازاً على الصّراط وأماناً من العذاب، وللجنة باب يقال لها الرّيان لا يفتح ذلك إلى يوم القيامة، ثمّ يفتح للصّائمين والصّائمات من أمة محمّد صلى الله عليه وآله، ينادي رضوان خازن الجنة : يا أمة محمّد هلمّوا إلى الرّيان، فتدخل أمّتي في ذلك الباب إلى الجنة، فمن لم يغفر له في شهر رمضان ففي أيّ شهر يغفر له؟! ولا حول ولا قوّة إلّا بالله العليّ العظيم.

١٣ - حدّثني محمّد بن إبراهيم قال : حدّثنا علي بن سعيد العسكري قال : حدّثنا الحسين بن علي بن الأسود العجلي قال : حدّثنا عبد الحميد أبو يحيى الحماني قال : حدّثنا أبو بكر الهذلي، عن الزبيري، عن عبيد الله بن عبد الله، عن ابن عبّاس قال : كان رسول الله صلى الله عليه وآله إذا دخل شهر رمضان أطلق كل أسير وأعطى كل سائل .

ثواب دعاء يقال في عشر ذي الحجة

١ - حدّثنا محمّد بن إبراهيم قال : حدّثنا محمّد بن الحسين بن الخليل بن عبد

خدمت کرده و همه کتابهایی را که خداوند بر پیامبرانش فرو فرستاده است قرائت کرده‌اید. در روز بیست و هشتم خداوند در «جَنَّةُ الْخُلْد» صد هزار شهر از نور برای شما بنا می‌کند، و در «جَنَّةُ الْمَأْوَى» صد هزار کاخ سیمین به شما ارزانی می‌دارد، و در «جَنَّةُ النَّعِيم» صد هزار خانه از عنبر خاکستری رنگ به شما عطا می‌کند، و در «جَنَّةُ الْفَرْدَوْس» صد هزار شهر به شما می‌دهد که در هر شهری هزار حجره است، و در «جَنَّةُ الْخُلْد» صد هزار منبر از مُشک به شما ارزانی می‌دارد که در درون هر منبری هزار اتاق از زعفران قرار دارد و در هراتاقی هزار تخت از مروارید و یاقوت نهاده شده که بر هر تختی همسری از حوریان بهشتی نشسته است. در روز بیست و نهم خداوند هزار هزار محله به شما عطا می‌کند که در هر محله‌ای قبه‌ای سفید رنگ وجود دارد، و در هر قبه‌ای تختی از کافور سفید نهفته است که بر هر تختی هزار بستر از دیبای نازک سبز پهن گردیده، و بر هر بستری حوریه‌ای آرمیده است که هفتاد هزار حله برتن دارد، و سرش دارای هشتاد هزار گیسوست که هر گیسویی با مروارید و یاقوت زینت یافته است. و چون سی روز تمام شود، خداوند برای شما در برابر هر روزی که بر شما گذشته است پاداش هزار شهید و هزار صدیق خواهد نوشت، و عبادت پنجاه سال برای شما ثبت می‌کند، و در برابر هر روزی روزه دو هزار روز برای شما می‌نویسد، و به شماره آنچه رود نیل می‌رویاند درجات شما را بالا می‌برد، و هرات آزادی از آتش دوزخ و عبور از صراط و ایمنی از عذاب را برای شما خواهد نوشت. و بهشت دری دارد که آن را «رِیَّان» می‌گویند؛ این در تا روز قیامت باز نمی‌شود، سپس برای مردان و زنان روزه‌دار از اَمّت محمد (ص) گشوده می‌گردد، و رضوان خازن بهشت ندا می‌کند: ای اَمّت محمد، به سوی رِیَّان بشتابید. پس اَمّت من از این در وارد بهشت می‌شوند. راستی اگر کسی در ماه رمضان آمرزیده نشود در چه ماهی آمرزیده خواهد شد؟ هیچ قدرت و نیرویی جز با تأیید خداوند بلند مرتبه بزرگ نیست.

۱۳. ابن عباس می‌گوید: رسول خدا (ص) چون ماه رمضان فرا می‌رسید، هر اسیری را آزاد می‌کرد و به هر سائلی چیزی می‌بخشید.

پاداش دعایی که در دهه ذی الحجه خوانده می‌شود

۱. خلیل بکری می‌گوید: از یکی از راویان شنیدم که می‌گفت: علی بن ابی طالب (ع)

الكريم قال : حدّثنا أبو القاسم بن عبيد الله بن يعقوب بن يوسف نزِيل إصْبَهان قال : حدّثنا أبو العبّاس أحمد بن إبراهيم المقرّي المعروف بأبي دُبَيْس قال : حدّثنا محمّد بن غالب قال : حدّثنا محمّد بن عبد الله الأنصاري، عن الخليل البكري قال : سمعت بعض أصحابنا يقول : إنَّ علي بن أبي طالب عليه السّلام كان يقول في كلّ يوم من أيّام العشر هؤلاء الكلمات الفاضلات أوْهَنَ «لا إله إلّا الله عدد الليالي والدهور، لا إله إلّا الله عدد أمواج البحور، لا إله إلّا الله ورحمته خير ممّا يجمعون، لا إله إلّا الله عدد الشّوك والشجر، لا إله إلّا الله عدد الشعر والوبر، لا إله إلّا الله عدد الحجر والمدر، لا إله إلّا الله عدد لمح العيون، لا إله إلّا الله في الليل إذا عسعس وفي الصبح إذا تنفّس، لا إله إلّا الله عدد الرياح في البراري والصخور، لا إله إلّا الله من اليوم إلى يوم ينفخ في الصور». قال الخليل : فسمعتة يقول : إنَّ عليّاً عليه السّلام كان يقول : من قال ذلك في كلّ يوم من العشر عشر مرّات أعطاه الله عزّ وجلّ بكلّ تهليله درجة في الجنّة من الدّرّ والياقوت، ما بين كلّ درجتين مسيرة عام للركاب المسرع، في كلّ درجة مدينة فيها قصر من جوهر واحد، لا فصل فيها، في كلّ مدينة من تلك المدائن من الدّور والحصون والغرف والبيوت والفرش والأزواج والسرير والخور العين، ومن النّمارق والزرابيّ والموائد والخدم والأنهار والأشجار والحليّ والحلل ما لا يصف خلق من الواصفين، فإذا خرج من قبره أضاءت كلّ شعرة منه نورا، وابتدره سبعون ألف ملك يمشون أمامه وعن يمينه وعن شماله حتّى ينتهي إلى باب الجنّة، فإذا دخلها قاموا خلفه وهو أمامهم حتّى ينتهي إلى مدينة ظاهرها ياقوتة حمراء وباطنها زبرجدة خضراء، فيها أصناف ما خلق الله عزّ وجلّ في الجنّة، وإذا انتهوا إليها قالوا : يا وليّ الله هل تدري ما هذه المدينة بما فيها؟ قال : لا فمن أنتم؟ قالوا : نحن الملائكة الذين شهدناك في الدّنيا يوم هلّلت الله عزّ وجلّ بالتهليل. هذه المدينة بما فيها ثوابا لك، وأبشر بأفضل من هذا من ثواب الله عزّ وجلّ حتّى ترى ما أعدّ الله لك في داره دار السّلام في جواره عطاء لا ينقطع أبدا.

[قال :] قال الخليل : فقولوا أكثر ما تقدرون عليه ليزاد لكم.

در هر روز از دهه اول ذی الحجه این عبارات بلند را قرائت می‌کرد که با این جملات آغاز می‌شود: «هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره شبانگاهان و روزگاران، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره امواج دریاها، هیچ معبودی جز خدا نیست و رحمت او از هر چه بسندوزند بهتر است، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره خارها و درختان، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره مویها و کرکها، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره سنگها و کلوخها، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره برهم خوردن چشمها، هیچ جز خدا نیست آن گاه که شب تاریک شود و صبح برآمد، هیچ معبودی جز خدا نیست به شماره بادهایی که در بیابانها و کوهها وزد، هیچ معبودی جز خدا نیست از امروز تا روزی که در صور دمیده شود.

خلیل می‌گوید: از آن مرد شنیدم که می‌گفت: علی (ع) می‌فرمود: هر کس در هر روز از روزهای دهه ذی الحجه این ذکرهای دهگانه را بگوید، خداوند در برابر هر «لا اله الا الله» که گفته است درجه‌ای در بهشت از مروارید و یاقوت به او عطا می‌کند که میان هر درجه‌ای تا درجه دیگر مسافت یکصد سال راه است که سواری آن را به سرعت طی کند، و در هر درجه‌ای شهری است که در آن شهر کاخی است از مرواریدهای یکدست که هیچ فاصله‌ای در آن نیست؛ در هر شهری از آن شهرها خانه‌ها، قلعه‌ها، غرفه‌ها، تالارها، بسترها، همسران، تختها، حوریان، پُشتیها، فرشها، سفره‌ها، خدمتکاران، نهرها، درختان، زیورها و جواهراتی است که هیچ کس نمی‌تواند آنها را وصف کند. و چون از قبر خارج شود، از هر مویی از بدن او نوری تابان است، و هفتاد هزار فرشته از جلو و از طرف راست و چپ او را استقبال می‌کنند تا به در بهشت برسد. وقتی وارد بهشت شد، فرشتگان پشت سر او قرار می‌گیرند و او هم جلوی آنان حرکت می‌کند، تا به شهری می‌رسد که بیرونش از یاقوت سرخ و درونش از زبرجد سبز است، و در آن انواع چیزهایی که خداوند در بهشت آفریده است وجود دارد. هنگامی که به آن شهر رسیدند، فرشتگان به او می‌گویند: ای دوست خدا، آیا می‌دانی این شهر و آنچه در آن است چیست؟ می‌گوید: نه، شما کیستید؟ می‌گویند: ما فرشتگانی هستیم که تو را در دنیا هنگامی که خدا را تهلیل می‌کردی می‌دیدیم؛ این شهر و هر چه در آن است همه پاداش توست، و مژده باد تو را به پاداش افزون‌تر از این پاداشها که خدا آن را در دارالسلام خود، در جوار خویش به عنوان پاداشی پایان‌ناپذیر برای تو آماده کرده است.

خلیل گوید: پس هر چه می‌توانید این ذکرها را بگویید تا پاداش شما افزون‌تر شود.

ثواب صيام عشر ذي الحجة

١ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا أبو القاسم عثمان بن حماد قال : حدثنا الحسن بن محمد الدقاق قال : حدثنا إسحاق بن وهب العلاف قال : حدثنا منصور بن المهاجر قال : حدثنا محمد بن عطاء، عن عائشة أن شاباً كان صاحب سماع وكان إذا أهل هلال ذي الحجة أصبح صائماً فارتفع الحديث إلى النبي صلى الله عليه وآله فأرسل إليه فدعاه فقال : ما يملكك على صيام هذه الأيام؟ قال : بأبي أنت وأمي يا رسول الله أيام المشاعر وأيام الحج عسى الله أن يشركني في دعائهم قال : فإن لك بكل يوم تصومه عدل عتق مائة رقبة ومائة بدنة ومائة فرس يحمل عليها في سبيل الله فإذا كان يوم التروية [فلك] عدل ألف رقبة وألف بدنة وألف فرس يحمل عليها في سبيل الله، فإذا كان يوم عرفه فلك عدل ألفي رقبة وألفي بدنة وألفي فرس يحمل عليها في سبيل الله، وكفارة ستين سنة قبلها وستين سنة بعدها.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثنا موسى بن عمر، عن علي بن الحكم، عن أحمد بن زيد، عن موسى بن جعفر عليهم السلام قال : من صام أول يوم من العشر - عشر ذي الحجة - كتب الله له صوم ثمانين شهراً فإن صام التسع كتب الله له صوم الدهر.

٣ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن بعض أصحابه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : صوم يوم التروية كفارة سنة، ويوم عرفة كفارة سنتين.

ثواب صوم يوم غدیر خم

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله قال : حدثنا إبراهيم بن هاشم، عن القاسم بن يحيى، عن جدّه الحسن بن راشد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قلت : جعلت فداك للمسلمين عيد غير العيدين؟ قال : نعم يا حسن أعظمها وأشرفها، قال : قلت له : وأي يوم هو؟ قال : يوم نصب أمير المؤمنين عليه السلام علماً للناس، قلت : جعلت فداك وأي يوم هو؟ قال : إن الأيام تدور وهو يوم ثمانية عشر من ذي الحجة، قال : قلت : جعلت فداك وما ينبغي لنا أن نصنع فيه؟

پاداش روزه دهه اول ذی الحجه

۱. از عایشه نقل شده است که گفت: جوانی بود اهل طرب که چون هلال ذی الحجه طلوع می کرد از فردای آن روز روزه می گرفت. این خبر به پیامبر (ص) رسید. کسی را نزد وی فرستاد و او را فرا خواند. آن گاه از او پرسید: چه چیز تو را بر آن داشته است که این روزها را روزه می گیری؟ گفت: پدر و مادرم فدای تو باد ای رسول خدا، ایام مشعر و عرفات و ایام حج است، امید آن دارم که خدا مرا در دعای حاجیان شریک سازد. پیامبر فرمود: برای تو در برابر هر روزی که روزه بگیری، پاداش آزاد کردن هزار بنده، و قربانی صد شتر، و فرستادن صد اسب در راه خدا برای سوار شدن بر آنها خواهد بود. و چون روز ترویه فرا رسد، پاداشی معادل آزاد کردن هزار بنده، و قربانی هزار شتر، و فرستادن هزار اسب برای سوار شدن در راه خدا خواهی داشت. و چون روز عرفه شود، برای تو پاداشی همانند آزاد ساختن دو هزار بنده، و قربانی دو هزار شتر، و فرستادن دو هزار اسب برای سوار شدن در راه خدا، و کفاره گناهان شصت سال پیش از آن و شصت سال بعد از آن خواهد بود.

۲. احمد بن زید از موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس اولین روز دهه ذی الحجه را روزه بگیرد، خداوند برای او روزه هشتاد ماه را می نویسد؛ و اگر نه روز دیگر را هم روزه بگیرد، خداوند روزه یک عمر را برای او خواهد نوشت.

۳. محمد بن ابی عمیر از یکی از یارانش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزه روز ترویه کفاره گناهان یک سال، و روزه روز عرفه کفاره گناهان دو سال است.

پاداش روزه عید غدیر

۱. حسن بن راشد می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: فدایت شوم، آیا مسلمانان بجز عید فطر و قربان عید دیگری دارند؟ فرمود: آری، ای حسن! عیدی است که بزرگتر و گرانقدرتر از آنهاست. گفتم: آن چه روزی است؟ فرمود: روزی که امیر مؤمنان (ع) به عنوان پیشوای مردم نصب گردید. گفتم: فدایت شوم، آن چه روزی است؟ فرمود: روزها می گردد و آن روز هیجدهم ذی الحجه است. گفتم: فدایت شوم، چه عملی

قال : تصومه يا حسن وتكثر الصلاة فيه على محمد وأهل بيته وتتبرء إلى الله ممن ظلمهم وجحد حقهم، فإن الأنبياء عليهم السلام كانت تأمر الأوصياء باليوم الذي كان يقام فيه الوصي أن يتخذ عيداً، قال : قلت : ما لمن صامه منّا؟ قال : صيام ستين شهراً. ولا تدع صيام يوم سبعة وعشرين من رجب فإنه هو اليوم الذي أنزلت فيه النبوة على محمد صلى الله عليه وآله وثوابه مثل ستين شهراً لكم.

٢ - حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن الحسن الصفار قال : حدثنا محمد بن عيسى اليقطيني عن علي بن سليمان، عن يوسف البراز، عن القاسم ابن يحيى، عن جده الحسن بن راشد قال : قيل لأبي عبد الله عليه السلام : للمؤمنين من الأعياد غير العيدين والجمعة؟ قال : فقال نعم لهم ما هو أعظم من هذا : يوم اقيم أمير المؤمنين عليه السلام فعقد له رسول الله صلى الله عليه وآله الولاية في أعناق الرجال والنساء بقدين خم فقلت : وأي يوم ذاك؟ قال : الأيام تختلف ثم قال : يوم ثمانية عشر من ذي الحجة قال : ثم قال : والعمل فيه يعدل العمل في ثمانين شهراً، وينبغي أن يكثر فيه ذكر الله عز وجل، والصلاة على النبي صلى الله عليه وآله، ويوسع الرجل فيه على عياله.

٣ - حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن أبي القاسم قال : حدثنا محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : صوم يوم غدیر خم كفارة ستين سنة.

ثواب التطوع ليلة العيد

١ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا أبو سهل هارون بن محمد زنجلة قال : حدثنا أبو العباس أحمد بن حميد قال : حدثنا [أبو عبد الله قال : حدثنا] أبو صالح، عن سعد بن سعيد، عن أبي طيبة، عن كرز بن وبرة، عن الربيع بن خثيم، عن عبد الله بن مسعود، عن النبي صلى الله عليه وآله، عن جبرائيل، عن إسرافيل، عن ربه تبارك وتعالى أنه قال : من صلى ليلة الفطر عشر ركعات يقرأ في كل ركعة بفاتحة الكتاب وقل هو الله أحد، عشر مرّات ويقول في ركوعه وسجوده : «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر» ثم يتشهد ويسلم بين كل ركعتين فإذا فرغ

سزاوار است در آن روز انجام دهیم؟ فرمود: ای حسن، آن روز را روزه بگیر، و بر محمد (ص) و خاندانش بسیار درود بفرست، و از کسانی که نسبت به آنان ستم کردند و حقشان را انکار نمودند بیزاری بجوی، زیرا همه پیامبران به اوصیای خود فرمان می دادند که روزی را که در آن به وصایت رسیده اند عید بگیرند. راوی می گوید: گفتم: کسی از ما که آن روز را روزه بگیرد چه پاداشی دارد؟ فرمود: پاداش روزه شصت ماه را خواهد داشت، و روزه روز بیست و هفتم رجب را نیز ترک مکن، زیرا آن روزی است که نبوت بر محمد (ص) فرو فرستاده شده و ثوابش مانند ثواب روزه شصت ماه برای شماست.

۲. نیز از حسن بن راشد نقل شده است که گفت: از امام صادق (ع) پرسیدند: آیا مؤمنان غیر از عید فطر و قربان و جمعه عید دیگری دارند؟ فرمود: آری، عیدی بزرگ تر از اینها دارند؛ روزی که امیر مؤمنان (ع) به خلافت نصب شد، و رسول خدا (ص) پیمان ولایت را برای او در غدیر خم برگردن مردان و زنان نهاد. گفتم: آن چه روزی است؟ فرمود: روزها در گردش است. سپس فرمود: روز هیجدهم ذی الحجه است. راوی می گوید: آن گاه امام (ع) فرمود: عبادت در آن روز با عبادت هشتاد ماه برابر است، و سزاوار است در آن روز خدا بسیار یاد شود، و بر پیامبر (ص) بسیار درود بفرستند، و مرد برای خانواده اش در هزینه زندگی توسعه دهد.

۳. مفضل بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزه روز غدیر خم کفاره گناهان شصت سال خواهد بود.

پاداش عبادت در شب عید

۱. از عبدالله بن مسعود نقل شده است که پیامبر (ص) فرمود: جبرئیل از اسرافیل و او از پروردگارش نقل کرد که فرمود: هر کس شب عید فطر ده رکعت نماز بگزارد و در هر رکعت سوره حمد را یک مرتبه و «قل هو الله احد» را ده مرتبه بخواند، و در رکوع و سجده خود بگوید: «سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر»، سپس بعد از

منها قال ألف مرّة: «أستغفر الله وأتوب إليه» ثمّ يسجد ويقول في سجوده: «يا حيّ يا قيّوم يا ذا الجلال والإكرام يا رحمن الدنيا والآخرة ورحيمهما يا أكرم الأكرمين يا أرحم الراحمين يا إله الأولين والآخرين اغفر لي ذنوبي وتقبل صومي وصلاقي وقيامي»

وقال رسول الله صلى الله عليه وآله: والذي بعثني بالحق نبياً إنّه لا يرفع رأسه من السجود حتّى يغفر له ويتقبل منه شهر رمضان ويتجاوز عن ذنوبه وإن كان قد أذنب سبعين ذنباً كلّ ذنب منها أعظم من ذنوب جميع العباد، قلت: يا جبرئيل أيتقبل منه خاصّة شهر رمضان أو من جميع عبادته في بلاده؟ قال: نعم والذي بعثك بالحق نبياً يا محمّد إنّ من كرامته على الله وعظم منزلته أن يتقبل منه ومنهم ويتقبل من جميع الموحّدين فيما بين المشرق والمغرب صلاتهم وصيامهم ويغفر لهم ذنوبهم ويستجيب دعاءهم بعد ما يحبونه، والذي بعثك بالحق نبياً إنّ من صلى هذه الصلاة واستغفر هذا الاستغفار يتقبل الله صلاته وصيامه وقيامه ويغفر له ويستجيب دعاءه لأنّ الله عزّ وجلّ قال في كتابه: «وأن استغفروا ربّكم ثمّ توبوا إليه» وقال: «والذين إذا فعلوا فاحشة أو ظلموا أنفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب إلّا الله» وقال: «واستغفروا الله إنّ الله غفور رحيم» وقال: «واستغفره إنّه كان تواباً» وقال النّبىّ صلى الله عليه وآله: هذه هديّة لي ولا متّي خاصّة من الرجال والنساء ولم يعطها أحداً من الأنبياء الذين كانوا قبلي ولا غيرهم.

٢ - حدّثنا محمّد بن إبراهيم قال: حدّثنا أحمد بن جعفر بن محمّد الهمداني قال: حدّثنا إسماعيل بن الفضل قال: حدّثنا سَخْتَوَيْه بن شبيب الباهلي قال: حدّثنا عاصم عن إسماعيل، عن سليمان التيمي، عن أبي عثمان النهدي، عن سلمان الفارسي رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من عبد يصليّ ليلة العيد ستّ ركعات إلّا شفّع في أهل بيته كلّهم وإن كانوا قد وجبت لهم النار، قالوا: ولمّ ذاك يا رسول الله؟ قال: لأنّ المحسن لا يحتاج إلى الشفاعة، إنّما الشفاعة لكلّ مذنب، وقال محمّد بن الحسين: تقرأ في كلّ ركعة خمس مرّات قل هو الله أحد.

هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام گوید، و چون از نماز فارغ شود هزار بار بگوید: «استغفرالله و اتوب الیه»، سپس به سجده رود و در سجده خود بگوید: «یا حی یا قیوم، یا ذا الجلال و الإکرام، یا رحمن الدنیا و الآخرة و رحیمهما، یا اکرم الأکرمین، یا ارحم الراحمین، یا الله الأولین و الآخرین اغفر لی ذنوبی و تقبل صومی و صلاتی و قیامی» رسول خدا (ص) فرمود: سوگند به آن کسی که مرا به حق به پیامبری برانگیخته است، این شخص سر از سجده بر نمی دارد مگر اینکه آمرزیده می شود، و روزه ماه رمضان از او قبول می گردد، و خدا از گناهان او می گذرد، هر چند هفتاد گناه مرتکب شده باشد که هر گناهی از گناهان همه بندگان بزرگتر باشد. رسول خدا (ص) فرمود: به جبرئیل گفتم: آیا ماه رمضان تنها از او پذیرفته می شود یا از همه بندگان خدا در تمام نقاط روی زمین پذیرفته می گردد؟ فرمود: بلی، سوگند به آن کسی که تو را ای محمد به حق به نبوت برانگیخته است. از جمله کرامتهای او برخدا و بزرگی مقام و منزلتش این است که خداوند ماه رمضان او و آنان را بپذیرد، و از تمام خداپرستانی که میان مشرق و مغرب زندگی می کنند نماز و روزه شان را قبول کند، و گناهانشان را ببامرزد، و دعایشان را مستجاب نماید پس از آنکه آنان نیز فرمان خدا را اطاعت کرده اند. سوگند به آن کسی که تو را به حق به پیامبری مبعوث کرده است، هر کس این نماز را به جای آورد و این گونه استغفار کند، خداوند نماز و روزه و شب زنده داری او را قبول می کند، و او را می آمرزد، و دعایش را مستجاب می کند، زیرا خداوند در کتابش فرموده: «از پروردگارتان آمرزش بخواهید سپس به او بازگردید»^(۱) و فرموده: «آنان که چون کار زشتی مرتکب شدند یا به خویشان ستم نمودند، خدا را یاد کردند و برای گناهان خود آمرزش خواستند، و جز خدا کیست که گناهان را ببامرزد؟»^(۲) و فرموده: «از خدا آمرزش بخواهید که خدا بسیار آمرزنده و مهربان است»^(۳) و فرموده: از او آمرزش بخواه که بسیار توبه پذیر است»^(۴).

پیامبر (ص) فرمود: این برای من و به ویژه برای مردان و زنان اتم هدیه ای است که خدا آن را به هیچ یک از پیامبرانی که پیش از من بوده اند و به غیر آنان نداده است.

۲. سلمان فارسی می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هیچ بنده ای نیست که شب عید شش رکعت نماز بگذارد مگر اینکه شفاعت او درباره تمام اعضای خانواده اش - هر چند آتش بر آنها واجب شده باشد - پذیرفته می گردد. گفتند: برای چه ای پیامبر خدا؟ فرمود: برای اینکه نیکوکار نیازی به شفاعت ندارد، شفاعت فقط برای گناهکاران است.

محمد بن الحسین می گوید: در هر رکعتی پنج مرتبه «قل هو الله احد» می خوانی.

ثواب من أحيا ليلة العيد

١ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا اسماعيل بن محمد قال : حدثنا محمد بن سليمان قال : حدثنا أحمد بن بكر الفارسي قال : حدثنا محمد بن مصعب، عن حماد، عن ثابت، عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أحيا ليلة العيد لم يمت قلبه يوم تموت القلوب.

٢ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا محمد بن عبد الله البغدادي قال : حدثنا يحيى بن عثمان المصري بمصر قال : حدثنا ابن بكير قال : حدثنا المفضل بن فضالة، عن عيسى بن إبراهيم، عن سلمة بن سليمان الحُدري، عن مروان بن سالم، عن ابن كُردوس، عن أبيه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أحيا ليلة العيد وليلة النصف من شعبان لم يمت قلبه يوم تموت القلوب.

ثواب من صام شهر رمضان وختمه بصدقة وغدا إلى المصلّى بغسل

١ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا عثمان بن محمد قال : حدثنا علي بن الحسين قال : حدثنا محمد بن أحمد الطوسي قال : حدثنا محمد بن أسلم قال : حدثنا الحكم، عن سعيد بن بشير، عن قتادة، عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من صام رمضان وختمه بصدقة وغدا إلى المصلّى بغسل رجوع مغفوراً له.

ثواب من صلى أربع ركعات يوم الفطر بعد صلاة الامام

١ - حدثنا محمد بن إبراهيم قال : حدثنا عثمان بن محمد، وأبو يعقوب القزّاز قالا : حدثنا محمد بن يوسف إملاء قال : حدثنا محمد بن شبيب قال : حدثنا عاصم بن عبد الله النخعي، عن إسماعيل بن أبي زياد، عن سليمان التيمي، عن أبي عثمان النهدي، عن سلمان رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من صلى أربع ركعات يوم الفطر بعد صلاة الإمام يقرأ في أولهنَّ «سُبِّح اسم ربِّك الأعلى» فكأنما قرأ جميع الكتب كلَّ كتاب أنزله الله عزَّ وجلَّ، وفي الركعة الثانية والشمس وضُحيتها فله من الثواب ما طلعت عليه الشمس، وفي الثالثة والضحي فله من الثواب كأنما أشبع جميع المساكين ودهنهم ونظفهم، وفي الرابعة قل هو الله أحد ثلاثين مرّة غفر

پاداش کسی که شب عید به عبادت بیدار باشد

۱. از انس بن مالک نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس شب عید به عبادت بیدار باشد، روزی که دلها می میرد دلش نخواهد مرد.
۲. ابن کردوس از پدرش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس شب عید و شب نیمه شعبان را زنده بدارد، روزی که دلها می میرد دلش نخواهد مرد.

پاداش کسی که ماه رمضان روزه بگیرد و آن را بادادن

صدقه به پایان بزد و صبحگاهان با غسل به مصلی آید

۱. انس بن مالک می گوید: پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس ماه رمضان روزه بگیرد و آن را بادادن صدقه به پایان برد و صبحگاهان با غسل وارد مصلی شود آمرزیده باز خواهد گشت.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که در روز عید فطر پس از نماز امام

چهار رکعت نماز بگزارد

۱. سلمان می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در روز عید فطر، بعد از نماز امام چهار رکعت نماز بگزارد و در رکعت اول سوره «سَبِّح اسْم رَبِّكَ الْأَعْلَى» را بخواند، گویی تمام کتابهای آسمانی را که خدا نازل کرده قرائت نموده است؛ و اگر در رکعت دوم سوره «وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا» را بخواند، ثوابی مانند آنچه خورشید بر آن می تابد خواهد داشت؛ و اگر در رکعت سوم سوره «وَالضُّحَى» را بخواند چنان ثوابی خواهد داشت که گویی همه بینوایان را سیر کرده و آنان را خضاب نموده و پاکیزه ساخته است؛ و اگر در رکعت چهارم سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را سی بار بخواند، خداوند

الله له ذنب خمسين سنة مستقبلة وخمسين سنة مستدبرة.

قال أبو جعفر محمد بن علي مؤلف هذا الكتاب رضى الله عنه : أقول في ذلك وبالله التوفيق : إن هذا الثواب هو لمن كان إمامه مخالفا لمذهبه فيصلّي معه تقيّة ثم يصلّي هذه الأربع ركعات للعيد ولا يعتد بما صلّى خلف مخالفه، فأما من كان إمامه يوم العيد إماما من الله عزّ وجلّ واجب الطاعة على العباد فصلّي خلفه صلاة العيد لم يكن له أن يصلّي بعد ذلك صلاة حتّى تزول الشمس، وكذلك من كان إمامه موافقا لمذهبه وإن لم يكن مفروض الطاعة وصلّي معه العيد لم يكن له أن يصلّي بعد ذلك صلاة حتّى تزول الشمس، والمعتمد أنّه لا صلاة في العيدين إلّا مع إمام، فمن أحبّ أن يصلّي وحده فلا بأس، وتصديق ذلك :

١ - ما حدّثني به محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثنا الحسين بن الحسن ابن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن ابن أذينة، عن زرارة، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : من لم يصلّ مع الإمام في جماعة يوم العيد فلا صلاة له ولا قضاء عليه.

٢ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن عثمان بن عيسى، عن سماعة بن مهران، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : لا صلاة في العيدين إلّا مع الإمام، فإن صلّيت وحدك فلا بأس.

٣ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن حماد بن عثمان، عن معمر بن يحيى، وزرارة قالوا : قال أبو جعفر عليه السّلام : لا صلاة يوم الفطر والأضحى إلّا مع الإمام.

٤ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن سنان، عن عبد الله بن سنان، عن الحلبي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : سألت عن صلاة العيدين هل قبلهما صلاة أو بعدهما؟ قال : ليس قبلهما ولا بعدهما شيء.

٥ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن حماد بن عيسى، عن حريز، عن محمد بن مسلم قال : سألت أبا عبد الله عليه السّلام عن الصّلاة في الفطر والأضحى، قال : ليس فيها أذان ولا إقامة، وليس بعد الركعتين ولا قبلهما صلاة.

گناهان پنجاه سال آینده و پنجاه سال گذشته او را می‌آمرزد.

مؤلف این کتاب، ابو جعفر محمد بن علی - رضی الله عنه - می‌گوید: من - به توفیق خدا - درباره این موضوع می‌گویم که این ثواب برای کسی است که امام جماعتش با او از نظر مذهب مخالف باشد و از روی تقیه با او نماز بخواند و سپس این چهار رکعت را به مناسبت عید به جای آورد و به نمازی که پشت سر مخالف خوانده است اعتنا نکند. اما کسی که امام جماعتش در روز عید پیشوایی باشد که از جانب خدا نصب شده و اطاعتش بر بندگان واجب باشد، اگر پشت سر چنین امامی نماز عید بخواند، نمی‌تواند بعد از آن تا زوال خورشید نماز دیگری بخواند. و همچنین است کسی که امام جماعتش موافق مذهب او باشد که هر چند واجب الاطاعة نباشد، ولی اگر نماز عید را با او به جای آورد، نمی‌تواند بعد از آن تا زوال خورشید نماز دیگری بخواند. و آنچه مورد اعتماد است این است که نماز عید فطر و قربان را فقط باید با امام به جای آورد، ولی اگر کسی دوست دارد که آن را به تنهایی بخواند مانعی ندارد، به دلیل روایاتی که در زیر آمده است:

۱. زراره از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس روز عید با امام نماز عید نگذارد نمازی بر عهده او نیست و قضا نیز ندارد.

۲. سماعة بن مهران از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نماز عید فطر و قربان با امام انجام می‌شود، و اگر تنها خواندی مانعی ندارد.

۳. معمر بن یحیی و زراره نقل کرده‌اند که امام باقر (ع) فرمود: روز عید فطر و عید قربان نماز فقط با امام گزارده می‌شود.

۴. حلبی می‌گوید: از امام صادق (ع) سؤال کردم: آیا قبل از نماز عید فطر و عید قربان یا بعد از آن دو، نمازی هست؟ فرمود: قبل و بعد از آنها نمازی نیست.

۵. محمد بن مسلم می‌گوید: از امام صادق (ع) درباره نماز عید فطر و عید قربان سؤال کردم، فرمود: این دو نماز اذان و اقامه ندارند و پیش از این دو رکعت و بعد از آن نمازی نیست.

- ٦ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن ابن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صلاة العيدين ركعتان ليس قبلهما ولا بعدهما شيء.
- ٧ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن ابن أذينة، عن زُرارة قال: قال أبو جعفر عليه السلام ليس يوم الفطر ولا يوم الأضحى أذان ولا إقامة، أذانها طلوع الشمس إذا طلعت خرجوا وليس قبلهما ولا بعدهما صلاة ومن لم يصل مع إمام في جماعة فلا صلاة له ولا قضاء عليه.

ثواب من صام يوم خمسة وعشرين من ذي القعدة

- ١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا أحمد بن إدريس قال: حدثنا محمد بن أحمد قال: حدثنا أحمد بن الحسين، عن أبي طاهر بن حمزة، عن الحسن بن علي الوشاء قال: كنت مع أبي وأنا غلام فتعشينا عند الرضا عليه السلام ليلة خمس وعشرين من ذي القعدة فقال: ليلة خمس وعشرين من ذي القعدة ولد فيها إبراهيم وولد فيها عيسى ابن مريم عليهما السلام، وفيها دحيت الأرض من تحت الكعبة، وأيضا خصلة لم يذكرها أحد فمن صام ذلك اليوم كان كمن صام ستين شهرا.

ثواب الإفطار على الماء

- ١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد، عن صالح بن السندي، عن ابن سنان، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الإفطار على الماء يغسل ذنوب القلب.

ثواب صوم ثلاثة أيام في الشهر: خميس في أوله

وأربعاء في وسطه وخميس في آخره

- ١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثنا عبد الله بن جعفر الحميري قال: حدثنا أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن جميل ابن صالح، عن محمد بن مروان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: كان رسول الله صلى الله عليه وآله يصوم حتى يقال: لا يفطر، ويفطر حتى يقال: لا يصوم، ثم صام يوما وأفطر يوما، ثم صام الاثنين والخميس، ثم آل من ذلك إلى صيام ثلاثة أيام في الشهر: خميس في أول الشهر وأربعاء في وسط الشهر،

۶. ابن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نماز عید فطر و عید قربان دو رکعت است و قبل و بعد از آنها چیزی نیست.

۷. زراره می گوید: امام باقر (ع) فرمود: روز عید فطر و عید قربان اذان و اقامه ای نیست. اذان این دو طلوع خورشید است که وقتی خورشید طلوع کرد مردم خارج می شوند. و قبل از این دو نماز و بعد از آنها نمازی نیست. و هر کس با امام در جماعت شرکت نکند، نمازی بر او نیست و قضا نیز ندارد.

پاداش کسی که روز بیست و پنجم ذی القعدة روزه بگیرد

۱. حسن بن علی و شاء می گوید: من نوجوانی بودم که با پدرم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعدة نزد حضرت رضا (ع) شام خوردیم. حضرت فرمود: در شب بیست و پنجم ذی القعدة ابراهیم (ع) متولد شد، و عیسی بن مریم علیهما السلام نیز در این شب به دنیا آمد، و زمین در همین شب از زیر کعبه گسترش یافت. این شب ویژگی دیگری نیز دارد که هیچ کس از آن یاد نکرده است؛ هر کس در روز آن روزه بگیرد مانند کسی است که شصت ماه روزه گرفته است.

پاداش افطار کردن با آب

۱. ابن سنان از مردی نقل کرده که گفت: امام صادق (ع) فرمود: افطار کردن با آب، گناهان دل را می شوید.

پاداش روزه گرفتن سه روز از ماه: پنجشنبه اول

و چهارشنبه وسط و پنجشنبه آخر ماه

۱. محمد بن مروان می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: رسول خدا (ص) به قدری روزه می گرفت که می گفتند دیگر افطار نمی کند؛ گاه نیز چندان روزه نمی گرفت که می گفتند روزه مستحبی نمی گیرد، سپس یک روز روزه می گرفت و یک روز افطار می کرد، آن گاه روزهای دوشنبه و پنجشنبه را روزه می گرفت، پس از آن در هر ماه سه روز روزه می گرفت؛ پنجشنبه اول ماه و چهارشنبه وسط ماه و

وخميس في آخر الشهر، وكان يقول: ذاك صوم الدهر، وقد كان أبي عليه السّلام يقول: ما من أحد أبغض إليّ من رجل يقال له: كان رسول الله صلى الله عليه وآله يفعل كذا وكذا فيقول: لا يعذبني الله على أن أجتهد في الصلاة. كأنه يرى أن رسول الله صلى الله عليه وآله ترك شيئاً من الفضل عجزاً عنه.

٢ - حدّثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثنا الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن أبي عمير، عن حماد، عن الحلبي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السّلام: صيام شهر الصبر وثلاثة أيّام في كلّ شهر يذهبن ببلابل الصدور، وصيام ثلاثة أيّام في كلّ شهر صيام الدهر، إن الله عزّ وجلّ يقول في كتابه: «من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها».

٣ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن أحمد بن محمد عن أبي نصر قال: سألت أبا الحسن عليه السّلام عن الصيام في الشهر كيف هو؟ فقال: ثلاثة أيّام في الشهر في كلّ عشرة أيّام يوماً، إن الله عزّ وجلّ يقول في كتابه: «من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها» فصوم ثلاثة أيّام في الشهر صوم الدهر.

٤ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن النضر بن سويد، عن هشام بن سالم، عن الأحول، عمّن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السّلام أن رسول الله صلى الله عليه وآله سئل عن صوم خمسين بينها أربعاء، فقال: أمّا الخميس فيوم تعرض فيه الأعمال، وأمّا الأربعاء فيوم خلقت فيه النّار، وأمّا الصوم فجنته [من النّار] ٥ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن حماد بن عيسى، عن حريز قال: قيل لأبي عبد الله عليه السّلام: ما جاء في صوم الأربعاء؟ فقال: قال علي عليه السّلام: إن الله عزّ وجلّ خلق النّار يوم الأربعاء فأحبّ صومه ليتعوّذ بالله من النّار.

٦ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن يحيى - أخيه مغلّس - الصيرفي، عن حماد بن عثمان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: صام رسول الله صلى الله عليه وآله حتّى قيل: ما يفطر، وأفطر حتّى قيل: ما يصوم، ثمّ صام صوم داود عليه السّلام يوماً، ويوماً لا، ثمّ قبض صلى الله عليه وآله على صوم ثلاثة أيّام في الشهر وقال: يعدلن الدهر ويذهبن بوحر الصدر، قال: قلت: جعلت فداك

پنجشنبه آخر ماه، و می فرمود: این روزه یک عمر است. پدرم می فرمود: هیچ کس نزد من مبعوض تر از آن کس نیست که به او بگویند رسول خدا در عبادت چنین و چنان می کرد، و او بگوید: خداوند مرا به سبب اینکه در نماز کوشش فراوان دارم عذاب نمی کند. گویی رسول خدا (ص) خیری را از روی ناتوانی رها کرده است.

۲. حلبی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: امیر مؤمنان (ع) فرمود: روزه ماه صبر [ماه رمضان] و سه روز از هر ماه اندوه را از سینه ها می زداید، و روزه سه روز از هر ماه، روزه یک عمر است. خداوند در کتابش فرموده است: «هر کس حسنه ای با خود بیاورد، ده برابر پاداش خواهد داشت».

۳. احمد بن محمد بن ابی نصر می گوید: از امام رضا (ع) درباره روزه ماهها پرسیدم، فرمود: در هر ماه سه روز است که در هر دهه یک روزه قرار می گیرد. خداوند بزرگ در کتابش فرموده است: «هر کس کار خیری با خود بیاورد، ده برابر پاداش خواهد داشت». پس روزه سه روز در هر ماه، روزه یک عمر است.

۴. احوال از کسی که برای او نقل کرده، از امام صادق (ع) روایت نموده است که فرمود: از رسول خدا درباره روزه دو پنجشنبه که وسط آن چهارشنبه باشد سؤال شد، فرمود: پنجشنبه روزی است که اعمال در آن عرضه می شود، و چهارشنبه روزی است که دوزخ در آن آفریده شده، و روزه سپری از آتش است.

۵. حریر می گوید: از امام صادق (ع) پرسیدند: درباره روزه روز چهارشنبه چه چیز وارد شده است؟ فرمود: امیر مؤمنان فرموده است: خداوند بزرگ دوزخ را در روز چهارشنبه آفرید، و روزه آن روز را دوست دارد تا بدین وسیله از آتش دوزخ به خدا پناه برده شود.

۶. حماد بن عثمان می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: رسول خدا (ص) چندان روزه گرفت که گفتند دیگر افطار نمی کند، و چندان افطار کرد که گفتند روزه نمی گیرد، سپس مانند روزه داود یک روز روزه می گرفت و یک روز نمی گرفت. پس از آن تا هنگامی که رحلت کرد، از هر ماه سه روز روزه می گرفت و می فرمود: این سه روز روزه با روزه یک عمر برابر است و کینه دل را می زداید. راوی می گوید: گفتم: فدایت شوم، این سه روز چه روزهایی است؟ فرمود: اولین پنجشنبه

وأيّ أيام هي؟ فقال: أوّل خميس في الشهر وأوّل أربعاء بعد العشر منه، وآخر خميس منه، قال: قلت: ولم صارت هذه الأيام؟ قال: لأنّ من كان قبلنا من الامم إذا نزل عليهم العذاب نزل في هذه الأيام فصام رسول الله صلى الله عليه وآله هذه الأيام [كلّها] لأنها الأيام المخوفة.

٧- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن أبان، عن أبي جعفر الأحول، عن بشار بن يسار قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: لأيّ شيء يصام يوم الأربعاء؟ قال: لأنّ النار خلقت يوم الأربعاء.

٨- وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن الحسن بن علي، عن ابن بكير، عن زُرارة قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: بما جرت السنّة من الصوم؟ فقال: ثلاثة أيّام في كلّ شهر: الخميس في العشر الأوّل، والأربعاء في العشر الثاني، والخميس في العشر الآخر، قال: قلت: هذا جميع ما جرت به السنّة في الصوم؟ قال: نعم.

٩- حدّثنا محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن الحسين بن أبي حمزة قال: قلت لأبي جعفر عليه السّلام أو لأبي عبد الله عليه السّلام: صوم ثلاثة أيّام في الشهر أوّخرها في الصيف إلى الشّتاء فإني أجده أهون عليّ؟ فقال: نعم واحفظها.

١٠- حدّثنا محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدّثني عمّي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه محمد بن خالد، عن عبد الله بن المغيرة، عن يزيد بن خليفة قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: إنّه يشدّ عليّ الصوم في الحرّ فأجد الصّداع، فقال: اصنع كما أصنع أنا، إذا سافرت أتصدّق كلّ يوم بمدّ أهلي الذي أقوتهم به.

نواب من ضعف عن صيام الثلاثة أيّام في الشهر

فتصدّق بدرهم مكان كلّ يوم

١- أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله قال: حدّثنا أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة بن أيّوب، عن الحسين بن عثمان، عن ابن

هر ماه، و اولین چهارشنبه دهه دوم، و آخرین پنجشنبه دهه سوم است. گفتم: چرا این روزها تعیین شده است؟ فرمود: زیرا امتیاهی که پیش از ما بودند چون عذاب بر آنان فرود می آمد در این روزها نازل می شد، از این رو پیامبر خدا (ص) این روزها را چون روزهای ترسناکی بودند روزه می گرفت.

۷. بشّار بن یسار می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: برای چه روز چهارشنبه روزه گرفته می شود؟ فرمود: برای اینکه دوزخ روز چهارشنبه آفریده شده است.

۸. زراره می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: در مورد روزه، سنت بر چه چیز جاری شده است؟ فرمود: روزه سه روز در هر ماه: پنجشنبه دهه اول، و چهارشنبه دهه دوم، و پنجشنبه دهه آخر. گفتم: این تمام آن چیزی است که در مورد روزه سنت بر آن جاری شده است؟ فرمود: آری.

۹. حسین بن ابی حمزه می گوید: به امام باقر (ع) یا امام صادق (ع) گفتم: آیا می توانم سه روز روزه هر ماه را از تابستان به زمستان به تأخیر افکنم، چون آن را برای خود آسان تر می یابم؟ فرمود: آری، ولی روزهای آن را به خاطر داشته باش.

۱۰. یزید بن خلیفه می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: روزه گرفتن در گرما بر من دشوار است و به سردرد دچار می شوم. فرمود: کاری را بکن که من می کنم؛ چون به سفر می روم، برای هر روزی که در حضر روزه می گرفتم یک مدّ از طعامی که به خانواده ام می خورانم صدقه می دهم.

پاداش کسی که از گرفتن روزه سه روز

در ماه ناتوان است و به جای هر روز

یک درهم صدقه می دهد

۱. ابراهیم بن ابی المثنی می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: روزه گرفتن سه روز در

مسكان قال : حدثني إبراهيم بن أبي المثنى قال : قلت لأبي عبد الله عليه السلام : إنِّي قد اشتدَّ عليَّ صوم ثلاثة أيَّام في كلِّ شهر فما يجزي عني أن أتصدَّق مكان كلِّ يوم بدرهم ؟ فقال : صدقة درهم أفضل من صيام يوم .

ثواب من أفطر في منزل أخيه

١ - أبي رحمه الله قال : حدَّثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى، عن الحسين بن إبراهيم بن سفيان، عن داود الرقي قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : لا فطارك في منزل أخيك المسلم أفضل من صيامك سبعين ضعفاً أو تسعين ضعفاً .
٢ - أبي رحمه الله قال : حدَّثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن صالح ابن عُقبة، عن جميل بن درَّاج قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : من دخل على أخيه وهو صائم فأفطر عنده ولم يعلمه بصومه فيمنَّ عليه كتب الله له صوم سنة .

ثواب من زار النبي صلى الله عليه وآله وأمير المؤمنين والحسن

والحسين والأئمة صلوات الله عليهم أجمعين

١ - أبي رحمه الله قال : حدَّثنا سعد بن عبد الله قال : حدَّثنا محمد بن الحسين بن أبي الخطاب قال : حدَّثني عثمان بن عيسى، عن العلاء بن المسيَّب، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال الحسن بن علي عليه السلام لرسول الله صلى الله عليه وآله : يا أبتِ ما جزاء من زارك ؟ فقال صلى الله عليه وآله : من زارني، أو زار أباك، أو زارك، أو زار أخاك كان حقاً عليَّ أن أزوره يوم القيامة حتَّى أخلِّصه من ذنوبه .

٢ - حدَّثني حمزة بن محمد العلوي رضى الله عنه قال : حدَّثني أحمد بن محمد الهمداني قال : حدَّثني علي بن حمدون الرُّؤاس قال : حدَّثنا محمد بن الحسين القواريري قرابة يعلى ابن عُبيد قال : حدَّثنا جعفر بن أمين الشُّغري، قال : حدَّثنا عثمان بن عيسى الرُّؤاسي، عن العلاء بن المسيَّب، عن جعفر بن محمد، عن أبيه محمد بن علي، عن أبيه علي بن الحسين بن علي عليهم السلام قال : قال الحسين صلوات الله عليه : يا أبتاه ما لمن زارنا ؟ قال : يا بُنيَّ من زارني حيّاً وميتاً، ومن زار أباك حيّاً وميتاً، ومن زار أخاك حيّاً وميتاً ومن زارك حيّاً وميتاً كان حقاً عليَّ أن أزوره يوم

هر ماه بر من دشوار است، آیا برای من کافی است که به جای هر روز درهمی صدقه دهم؟ فرمود: صدقه دادن یک درهم از روزه یک روز بهتر است.

پاداش کسی که در خانه برادر مؤمنش افطار کند

۱. داود رقی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: اگر روزه خود را در خانه برادر مسلمانان افطار کنی، هفتاد یا نود برابر روزهات پاداش خواهی داشت.

۲. جمیل بن ذراج می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در حال روزه بر برادر مسلمانش وارد شود و نزد او افطار کند و او را از روزه خود آگاه نسازد تا منتهی بر او بگذارد، خداوند پاداش روزه یک سال را برای او خواهد نوشت.

پاداش کسی که پیامبر و امیر مؤمنان و حسن و حسین و دیگر امامان (علیهم السلام) را زیارت کند

۱. علاء بن مسیب از امام صادق (ع) از پدرش، از پدرانش نقل کرده است که حسن بن علی (ع) به رسول خدا (ص) عرض کرد: پدر جان، پاداش کسی که شما را زیارت کند چیست؟ فرمود: هر کس مرا یا پدرت را یا تو را یا برادرت را زیارت کند، بر من لازم است که روز قیامت او را زیارت کنم و او را از گناهانش رهایی بخشم.

۲. نیز به همین سند از علی بن الحسین (ع) نقل شده است که فرمود: پدرم حسین (ع) به رسول خدا گفت: پدر جان، پاداش کسی که ما را زیارت کند چیست؟ فرمود: پسر، هر کس مرا در حال حیات و پس از مرگ زیارت کند، و هر کس پدرت را در حال حیات و پس از مرگ زیارت کند، و هر کس تو را در حال حیات و پس از مرگ زیارت کند، بر من

القيامة وأخلصه من ذنوبه وأدخله الجنة.

ثواب من بكى لقتل الحسين بن علي عليهما السلام أو لما مس
أهل البيت صلوات الله عليهم أجمعين من الأذى وثواب من مسه أذى في
أهل البيت عليهم السلام فبكى

١ - حدثنا محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثنا عبد الله بن
جعفر الحميري، عن أحمد وعبد الله ابني محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب،
عن العلاء بن رزين، عن محمد بن مسلم، عن أبي جعفر عليه السلام قال: كان عليّ
بن الحسين عليهما السلام يقول: أيما مؤمن دمعت عيناه لقتل الحسين عليه السلام
حتى تسيل على خده بؤاء الله تعالى بها في الجنة غرفا يسكنها أحقابا، وأيما مؤمن
دمعت عيناه حتى تسيل على خده فيما مسنا من الأذى من عدونا في الدنيا بؤاء الله
في الجنة مبرأ صدق، وأيما مؤمن مسه أذى فينا فدمعت عيناه حتى تسيل على خده
من مضاضة أو أودي فينا صرف الله عن وجهه الأذى وآمنه يوم القيامة من سخطه
والنار.

ثواب من أنشد في الحسين صلوات الله عليه شعرا فبكى أو أبكى أو

تبكى

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي
الخطّاب، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عقبة، عن أبي هارون المكفوف قال:
قال لي أبو عبد الله عليه السلام: يا أبا هارون أنشدني في الحسين عليه السلام،
فأنشدته قال: فقال لي: أنشدني كما تنشدون - يعني بالزّقة - قال: فأنشدته:

أمرر على جدث الحسين فقل لأعظمه الزّكية

قال: فبكى ثم قال: زدني - ، فأنشدته القصيدة الأخرى، قال: فبكى وسمعت
البكاء من خلف الستر قال: فلما فرغت، قال: يا أبا هارون من أنشد في الحسين
عليه السلام شعرا فبكى وأبكى عشرة كتبت لهم الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه
السلام شعرا فبكى وأبكى خمسة كتبت لهم الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه
السلام شعرا فبكى وأبكى واحدا كتبت لها الجنة، ومن ذكر الحسين عليه السلام

لازم است که روز رستاخیز او را زیارت کنم و او را از گناهانش رهایی بخشم و به بهشت در آورم.

پاداش کسی که برای شهادت امام حسین (ع) یا برای آزاری که به اهل

بیت (ع) رسیده یا برای آزاری که به خود او در راه آنان رسیده است گریه کند

۱. محمد بن مسلم می گوید: امام باقر (ع) فرمود: علی بن الحسین (ع) می فرمود: هر مؤمنی که چشمش برای کشته شدن حسین (ع) اشک بریزد تا بر گونه اش روان گردد، خداوند او را در بهشت در غرفه هایی جای می دهد که روزگاران در آن خواهد ماند؛ و هر مؤمنی برای رنج و آزاری که از جانب دشمن در این دنیا به ما رسیده است از دیده اش اشک بریزد تا بر چهره اش روان شود، خداوند او را در بهشت در آن جایگاه شایسته ساکن خواهد ساخت؛ و هر مؤمنی در راه ما آزاری به او رسد و چشمانش گریان شود و در اثر رنجی که در راه ما دیده است اشک بر گونه اش روان شود، خداوند رنج و آزار را از او می گرداند و روز قیامت او را از خشم خود و از آتش دوزخ ایمن می گرداند.

پاداش کسی که در مرثیه حسین (ع) شعری بسراید و بگوید

یا بگریاند یا خود را گریان نماید

۱. ابوهارون مکفوف می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای ابوهارون، برای من در مرثیه حسین (ع) شعر بخوان. من شروع به خواندن کردم. فرمود: آن گونه که برای خود می خوانید - یعنی با آهنگ رقت آور - بخوان. من این شعر را خواندم:

أَمَرُّ عَلَى جَدِّ الْحُسَيْنِ فَقُلْ لِأَعْظَمِهِ الزُّكَاةِ

امام (ع) گریست و فرمود: باز هم بخوان. من قصیده دیگری خواندم و امام (ع) می گریست و صدای گریه زنان را نیز از پشت پرده شنیدم. هنگامی که فارغ شدم، امام (ع) فرمود: ای ابوهارون، هر کس در مرثیه حسین شعری بگوید و خود گریه کند و ده نفر را بگریاند بهشت برای همه آنان نوشته می شود. و هر کس در رثای حسین شعری بگوید و گریه کند و پنج نفر را بگریاند بهشت برای همه آنان نوشته می شود. و هر کس در مصیبت حسین (ع) شعری بسراید و گریه کند و یک نفر را بگریاند بهشت برای هر دو ثبت می شود. و هر کس نزد او از حسین (ع) یاد شود و از

عنده فخرج من عينيه مقدار جناح ذبابة كان ثوابه على الله عز وجل ولم يرض له بدون الجنة.

٢- حدثنا محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن الحسن بن علي بن أبي المغيرة، عن أبي عمار المنشد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال لي: يا أبا عمار أنشدني في الحسين عليه السلام قال: فأنشدته فبكى قال: ثم أنشدته فبكى قال: فوالله ما زلت أنشده ويبكي حتى سمعت البكاء من الدار فقال لي: يا أبا عمار من أنشد في الحسين بن علي عليهما السلام شعرا فأبكى خمسين فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فأبكى أربعين فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام فأكبى ثلاثين فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فأبكى عشرين فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فأبكى عشرة فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فأبكى واحدا فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فبكى فله الجنة، ومن أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فتباكى فله الجنة.

٣- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عتبة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أنشد في الحسين عليه السلام بيتا من شعر فبكى وأبكى عشرة فله ولهم الجنة، ومن أنشد في الحسين بيتا فبكى وأبكى تسعة فله ولهم الجنة، فلم يزل حتى قال: من أنشد في الحسين عليه السلام شعرا فبكى - وأظنه قال: أو تباكى - فله الجنة.

ثواب من زار قبر الحسين عليه السلام

١- أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن محمد بن إسماعيل، عن الخيبري، عن الحسين بن محمد القمي، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: من زار قبر أبي عبد الله عليه السلام بشط الفرات كان كمن زار الله فوق عرشه.

دیدگانش به اندازهٔ بال مگسی اشک بیرون آید، پاداش او بر عهدهٔ خداست و خدا برای او به چیزی جز بهشت راضی نخواهد شد.

۲. ابوعمار شاعر می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای ابوعمار، دربارهٔ حسین (ع) شعری برایم بخوان. من خواندم و حضرت گریست. باز هم خواندم و حضرت گریست. می‌گوید: به خدا سوگند، پیوسته شعر می‌خواندم و حضرت می‌گریست، تا آنکه صدای گریه را از درون خانه شنیدم. امام (ع) فرمود: ای ابوعمار، هر کس دربارهٔ حسین بن علی (ع) شعری بسراید و پنجاه نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس در رثای حسین (ع) شعری بگوید و چهل نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس در رثای حسین (ع) شعری بخواند و سی نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس در مرثیهٔ حسین (ع) شعری بگوید و بیست نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس دربارهٔ حسین (ع) شعری بسراید و ده نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس در رثای حسین (ع) شعری بگوید و یک نفر را بگریاند بهشت برای اوست، و هر کس در مرثیهٔ حسین (ع) شعری بخواند و خود بگرید بهشت برای اوست، و هر کس دربارهٔ حسین (ع) شعری بخواند و خود را گریان نماید بهشت برای اوست.

۳. صالح بن عقبه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در رثای حسین (ع) شعری بگوید و گریه کند و ده نفر را بگریاند، پاداش او و آنان بهشت است، و هر کس در رثای حسین (ع) شعری بگوید و بگرید و نه نفر را بگریاند، پاداش او و آنان بهشت خواهد بود. پس امام (ع) پیوسته افراد را برمی‌شمرد تا آنکه فرمود: هر کس در مرثیهٔ حسین (ع) شعری بسراید و گریه کند - و گمانم این است که فرمود: «أَوْ تَبَاكِي» (یعنی: یا خود را گریان نماید) - بهشت برای او خواهد بود.

پاداش کسی که قبر حسین (ع) را زیارت کند

۱. حسین بن محمد قمی از حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس قبر حسین را در کنار شطِّ فرات زیارت کند مانند کسی است که خدا را بر فوق عرش زیارت کرده است.

٢- حَدَّثَنَا حمزة بن محمد العلوي رحمه الله، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه إبراهيم ابن هاشم، عن محمد بن أبي عمير، عن عُبَيْنَةَ بَيْتَاعِ الْقَصَبِ، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من أتى الحسين عليه السَّلام عارفاً بحَقِّه كتبهُ الله تعالى في أعلى عليَيْن. ٣- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عن مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عن أَبِي دَاوُدَ الْمُسْتَرْقِ، عن ابن مسكان، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من أتى الحسين عليه السَّلام عارفاً بحَقِّه كتب في عليَيْن.

٤- أَبِي رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِدْرِيسَ، عن مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عن علي بن إسماعيل، عن مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو الزِّيَّاتِ، عن قَائِدِ الْخِطَّاطِ، عن أبي الحسن الماضي عليه السَّلام قال: من زار قبر الحسين بن علي عليهما السَّلام عارفاً بحَقِّه غفر الله له ما تقدَّم من ذنبه وما تأخَّر.

٥- حَدَّثَنِي الْحُسَيْنُ بْنُ أَحْمَدَ، عن أبيه، عن مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عن مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عن الحسن بن علي بن فضال، عن مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ كَثِيرٍ، عن هَارُونَ بْنِ خَارِجَةَ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلام: إِنَّهُمْ يَرَوْنَ أَنَّ مَنْ زَارَ قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلام كَانَتْ لَهُ حِجَّةٌ وَعُمْرَةٌ، قَالَ: مَنْ زَارَهُ وَاللهُ عَارِفًا بِحَقِّهِ غَفَرَ اللهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ.

٦- حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عن أبيه، عن مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عن مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عن مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ، عن الْخَيْرِيِّ، عن الْحُسَيْنِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْقَمِّي، قال: قال أبو الحسن موسى ابن جعفر عليهما السَّلام: أدنى ما يثاب به زائر أبي عبد الله عليه السَّلام بشطِّ الْفَرَاتِ إِذَا عَرَفَ حَقَّهُ وَحَرَمَتَهُ وَوَلَايَتَهُ أَنْ يَغْفَرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ.

٧- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عن يعقوب بن يزيد، عن صفوان بن يحيى، عن ابن مسكان، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من أتى قبر أبي عبد الله عليه السَّلام عارفاً بحَقِّه غفر الله له ما تقدَّم من ذنبه وما تأخَّر.

٨- أَبِي رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عن أبيه، عن أَحْمَدَ بْنِ أَبِي نَصْرٍ

۲. عیینة نی فروش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس به زیارت حسین (ع) برود و حق او را بشناسد، خداوند او را در بالاترین مرتبه بهشت جای خواهد داد.

۳. ابن مسکان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس به زیارت حسین (ع) برود و حق او را بشناسد، نامش در زمره بلند مرتبگان ثبت خواهد شد.

۴. قائد خیط از حضرت ابوالحسن امام کاظم (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس قبر حسین بن علی (ع) را زیارت کند و حق او را بشناسد، خداوند گناهان قدیم و جدید او را می‌آمرزد.

۵. هارون بن خارجه می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: مردم چنین می‌پندارند که هر کس قبر حسین (ع) را زیارت کند پاداش یک حج و عمره برای او خواهد بود. فرمود: به خدا سوگند، هر کس او را زیارت کند و حقش را بشناسد، خداوند گناهان قدیم و جدید او را می‌آمرزد.

۶. حسین بن محمد قمی می‌گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) فرمود: کمترین ثوابی که به زائر امام حسین (ع) در کنار شطّ فرات می‌رسد، چنانچه حق آن حضرت را بشناسد و به حرمت و ولایت او معتقد باشد، این است که گناهان قدیم و جدیدش آمرزیده می‌شود.

۷. ابن مسکان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس به زیارت قبر امام حسین (ع) برود و حق او را بشناسد، خداوند گناهان قدیم و جدید او را خواهد آمرزید.

۸. احمد بن محمد بن ابی نصر می‌گوید: یکی از یاران ما از حضرت امام رضا (ع)

قال : سأل بعض أصحابنا أبا الحسن الرضا عليه السلام عمّن أتى قبر الحسين عليه السلام قال : تعادل [حجّة و] عمرة.

٩ - أبي رحمه الله، عن محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن إسماعيل بن أبي عبيد، عن الحسن بن علي، عن أبي سعيد المدائني قال : دخلت على أبي عبد الله عليه السلام فقلت له : جعلت فداك أتى قبر الحسين عليه السلام؟ قال : نعم يا أبا سعيد أتت قبر ابن رسول الله صلى الله عليه وآله أطيب الطيبين وأطهر الطاهرين وأبرّ الأبرار، فإذا زرته كتب الله لك اثنتين وعشرين عمرة.

١٠ - حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن محمد بن سنان قال : سمعت الرضا عليه السلام يقول : زيارة قبر الحسين عليه السلام تعدل عمرة [مبرورة] مقبولة.

١١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن موسى بن القاسم، عن الحسن بن الجهم قال : قلت لأبي الحسن عليه السلام ما تقول في زيارة قبر الحسين عليه السلام؟ فقال لي : ما تقول أنت فيه؟ فقلت : بعضنا يقول : حجّة وبعضنا يقول : عمرة، فقال : هي عمرة مبرورة [مقبولة].

١٢ - حدثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن القاسم بن محمد، عن إسحاق بن إبراهيم، عن هارون قال : سأل رجل أبا عبد الله عليه السلام وأنا عنده فقال : ما لمن زار قبر الحسين عليه السلام؟ فقال : إنّ قبر الحسين عليه السلام وكلّ الله به أربعة آلاف ملك شعث غبر يبكونه إلى يوم القيامة، فقلت له : بأبي أنت وأمي روي عن أبيك أنّ ثواب زيارته كثواب الحج؟ قال : نعم حجّة وعمرة حتى عدّ عشرًا.

١٣ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن سنان، عن محمد بن صدقة، عن صالح النيلي قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : من أتى قبر الحسين عليه السلام عارفا بحقه كتب الله له أجر من أعتق ألف نسمة

درباره کسی که به زیارت قبر امام حسین (ع) برود سؤال کرد. امام فرمود: زیارت قبر او با یک حج و عمره برابر است.

۹. ابوسعید مدائنی می گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم و گفتم: فدایت شوم، آیا به زیارت قبر حسین بروم؟ فرمود: آری، ای ابوسعید، به زیارت قبر فرزند رسول خدا (ص) که پاک ترین پاکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران است برو. اگر او را زیارت کنی خداوند برای تو پاداش بیست و دو عمره خواهد نوشت.

۱۰. محمد بن سنان می گوید: از امام رضا (ع) شنیدم که می فرمود: زیارت قبر حسین (ع) با یک عمره صحیح و مقبول برابر است.

۱۱. حسن بن جهم می گوید: به حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) گفتم: درباره زیارت قبر حسین (ع) چه می گویند؟ فرمود: تو خود درباره آن چه می گویی؟ گفتم: برخی از ما می گویند: با یک حج برابر است، و برخی دیگر می گویند: با یک عمره برابری می کنند. فرمود: زیارت قبر حسین (ع) با یک عمره صحیح و مقبول برابر است. ۱۲. هارون بن خارجه می گوید: من نزد امام صادق (ع) بودم، مردی از آن حضرت سؤال کرد: کسی که قبر حسین (ع) را زیارت کند چه پاداشی دارد؟ امام فرمود: خداوند چهار هزار فرشته آشفته موی گرد آلود را بر قبر حسین (ع) گمارده است که تا روز قیامت برای او گریه می کنند. گفتم: پدر و مادرم به قربانت، از پدرت نقل شده است که ثواب زیارت او مانند ثواب حج است. فرمود: آری، ثواب یک حج و عمره، و تاده حج و عمره برشمرد.

۱۳. صالح نیلی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس به زیارت قبر حسین (ع) برود و حق او را بشناسد، خداوند برای او پاداش آزاد کردن هزار بنده را خواهد

وكن حمل ألف فرس في سبيل الله مسرّجة ملجّمة.

١٤- أبي رحمه الله قال: حدّثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عقبة، عن أبي سعيد المدائني قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: جعلت فداك آتي قبر الحسين عليه السّلام؟ قال: نعم يا أبا سعيد أنت قبر ابن بنت رسول الله صلى الله عليه وآله أطيّب الطّيّين وأطهر الطّاهرين وأبرّ الأبرار، وإذا زرته كتب الله لك عتق خمس وعشرين رقبة.

١٥- وبهذا الإسناد، عن محمد بن الحسين، عن موسى بن سعدان، عن عبد الله ابن القاسم، عن عمر بن أبان الكلبي، عن أبان بن تغلب قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: إنّ أربعة آلاف ملك عند قبر الحسين عليه السّلام شعث غبر يبيّكونه إلى يوم القيامة، رئيسهم ملك يقال له: منصور، فلا يزوره زائر إلاّ استقبلوه، ولا يودّعه مودّع إلاّ شيّعوه، ولا يمرض إلاّ عادوه، ولا يموت إلاّ صلّوا على جنازته، واستغفروا له بعد موته.

١٦- حدّثني محمد بن الحسين رضي الله عنه قال: حدّثنا محمد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم قال: حدّثنا علي بن أبي حمزة، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: وكلّ الله بالحسين عليه السّلام سبعين ألف ملك يصلّون عليه كلّ يوم شعث غبر، ويدعون لمن زاره ويقولون: «يا ربّنا هؤلاء زوّار الحسين افعل بهم وافعل بهم».

١٧- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن القاسم بن محمد، عن إسحاق بن إبراهيم، عن هارون قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: وكلّ الله بقبر الحسين عليه السّلام أربعة آلاف ملك شعث غبر يبيّكونه إلى يوم القيامة، فمن زاره عارفا بحقه شيّعوه حتّى يبلغوه مأمنه وإن مرض عادوه غُدوة وعشيّة، وإن مات شهدوا جنازته واستغفروا له إلى يوم القيامة.

١٨- أبي رحمه الله قال: حدّثنا عبد الله بن جعفر الحميري قال: حدّثنا محمد ابن الحسين، عن محمد بن إسماعيل بن بزيع، عن أبي إسماعيل السّراج، عن يحيى بن

نوشت، و مانند کسی است که هزار اسب سواری را با زین و لجام در راه خدا فرستاده است.

۱۴. ابوسعید مدائنی می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: فدایت شوم، آیا به زیارت قبر حسین (ع) بروم؟ فرمود: آری، ای ابوسعید، به زیارت قبر پسر دختر رسول خدا (ص) که پاک ترین پاکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران است برو. اگر او را زیارت کنی خداوند پاداش آزاد کردن بیست و پنج بنده را برای تو خواهد نوشت.

۱۵. ابان بن تغلب می گوید: امام صادق (ع) فرمود: چهار هزار فرشته آشفته موی غبار آلود بر قبر حسین گمارده شده اند که تا روز قیامت برای او گریه می کنند، رئیس آنها فرشته ای است که او را «منصور» می گویند، و هیچ زائری امام را زیارت نمی کند مگر آنکه این فرشتگان از او استقبال می کنند، و از زیارت باز نمی گردد مگر آنکه او را بدرقه می کنند، و بیمار نمی شود مگر آنکه او را عیادت می کنند، و نمی میرد مگر آنکه بر جنازه اش نماز می گزارند و برای او پس از مرگش آمرزش می طلبند.

۱۶. ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند بر قبر حسین (ع) هفتاد هزار فرشته آشفته موی غبار آلود گمارده است که هر روز بر او درود می فرستند، و برای زائران قبرش دعا می کنند و می گویند: خداوند، اینان زائران قبر حسین اند، درباره آنان چنین و چنان مقرر فرما.

۱۷. هارون بن خارجه می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند بر قبر حسین (ع) چهار هزار فرشته آشفته موی گرد آلود گمارده است که تا روز قیامت برای او گریه می کنند. هر کس او را زیارت کند و حقش را بشناسد، فرشتگان او را بدرقه می کنند تا به خانه اش برسد، و اگر بیمار شود هر صبح و شام او را عیادت می کنند، و اگر بمیرد بر جنازه اش حاضر می شوند و تا روز قیامت برای او آمرزش می طلبند.

۱۸. ابوبصیر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: چهار هزار فرشته آشفته موی

معتر العطار، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال: أربعة آلاف ملك شعث
غير يكون الحسين عليه السلام إلى أن تقوم الساعة، فلا يأتيه أحد إلا استقبلوه،
ولا يرجع إلا شيعوه، ولا يمرض إلا عادوه، ولا يموت إلا شهده. .

١٩ - أبي رحمه الله قال: حدثنا أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد
بن ناجية قال: حدثنا محمد بن علي، عن عامر بن كثير السراج النهدي، عن أبي
الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال لي: كم بينكم وبين الحسين عليه
السلام؟ قال: قلت: يوم للراكب، ويوم وبعض يوم للماشي، قال: أفأتية كل جمعة؟
قال: قلت: لا ما آتية إلا في الحين، قال: ما أجفالك! أما لو كان قريبا منا لا تأخذناه
هجرة. أي تهاجرنا إليه .

٢٠ - وبهذا الإسناد، عن عامر بن كثير، عن أبي الثمير قال: قال أبو جعفر عليه
السلام: إن ولايتنا عرضت على أهل الأمصار فلم يقبلها قبول أهل الكوفة بشيء،
وذلك أن قبر علي عليه السلام فيه وأن إلى ليقه لقبر آخر - يعني قبر الحسين -
وما من آت يأتية فيصلي عنده ركعتين أو أربعاً ثم يسأل الله حاجته إلا قضاها له
وإنه ليحفظه كل يوم ألف ملك.

٢١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن
الصفار، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام
قال: إذا زرت أبا عبد الله عليه السلام فزره وانت حزين مكروب شعث مغبر جائع
عطشان، فإن الحسين عليه السلام قتل حزينا مكروبا شعثا مغبرا جائعا عطشاناً،
واسأله الحوائج وانصرف عنه ولا تتخذة وطناً.

٢٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن
موسى بن عمر، عن صالح بن السندي الجمال، عن رجل من أهل رقة يقال له أبو
المضاء قال: قال لي رجل: قال أبو عبد الله عليه السلام: تأتون قبر أبي عبد الله عليه
السلام؟ قال: قلت: نعم، قال: تتخذون لذلك سفرة؟ قال: قلت: نعم، قال: أما لو
أتيتم قبور آبائكم أو أمهاتكم لم تفعلوا ذلك، قال: قلت: أي شيء نأكل؟ قال: الخبز
باللبن .

غبار آلود تا روز رستاخیز برای حسین (ع) گریه می‌کنند، و هیچ زائری به زیارت آن حضرت نمی‌آید مگر اینکه از او استقبال می‌کنند، و باز نمی‌گردد مگر اینکه او را بدرقه می‌کنند، و بیمار نمی‌شود مگر اینکه به عیادتش می‌روند، و نمی‌میرد مگر اینکه بر بالین او حاضر می‌شوند.

۱۹. ابوالجارود می‌گوید: امام باقر (ع) به من فرمود: فاصله شما با قبر حسین (ع) چقدر است؟ گفتم: مسافت یک روزه راه برای سواره، و یک روز و نیم برای پیاده. فرمود: آیا هر جمعه به زیارتش می‌روی؟ گفتم: نه، گهگاه به زیارت آن حضرت می‌روم. فرمود: بسیار جفا کرده‌ای! بدان که اگر ما به قبر او نزدیک بودیم آنجا را برای هجرت خود انتخاب می‌کردیم و به سوی آن کوچ می‌نمودیم.

۲۰. از ابونمیر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: ولایت ما را بر مردم شهرها عرضه کردند، هیچ کدام مانند مردم کوفه آن را نپذیرفتند، و این بدان سبب است که قبر علی (ع) در آنجا است، و در کنار آن نیز قبر دیگری - یعنی قبر حسین (ع) قرار دارد که هر زائری به زیارت آن رود و در کنار قبر دو رکعت یا چهار رکعت نماز بگزارد و حاجتش را از خدا بخواهد، خداوند حاجتش را روا می‌کند. آنجا نقطه‌ای است که هر روز هزار فرشته بر گرد آن اجتماع می‌کنند.

۲۱. علی بن الحکم در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هرگاه خواستی قبر حسین (ع) را زیارت کنی، با حالت حزن و اندوه و در حالتی که آشفته موی و غبار آلود و گرسنه و تشنه‌ای او را زیارت کن، زیرا حسین (ع) خود در حالی که غمگین و اندوهناک و ژولیده و خاک آلود و گرسنه و تشنه بود کشته شد، و حاجتهای خود را از او بخواه و زود بازگرد و آنجا را وطن خود بگیر.

٢٣ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارُ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدَ بْنِ عَيْسَى، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَلِّغْنِي أَنْ قَوْمًا إِذَا زَارُوا الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَمَلُوا مَعَهُمُ السَّفِرَةَ فِيهَا الْحَلَاوِيُّ وَالْأَخْصَبَةُ، وَأَشْبَاهُهُ وَلَوْ زَارُوا قُبُورَ أَحِبَّائِهِمْ مَا حَمَلُوا مَعَهُمْ هَذَا.

٢٤ - أَبِي رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ صَالِحِ بْنِ عَقْبَةَ، عَنْ بَشِيرِ الدَّهَّانِ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَيُّمَا مُؤْمِنٍ زَارَ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَارِفًا بِحَقِّهِ فِي غَيْرِ يَوْمِ عِيدٍ كَتَبَتْ لَهُ عَشْرُونَ حَجَّةً وَعَشْرُونَ عَمْرَةً مَبْرُورَاتٍ مُتَقَبَّلَاتٍ، وَعَشْرُونَ غَزْوَةً مَعَ نَبِيِّ مَرْسَلٍ أَوْ إِمَامٍ عَادِلٍ.

٢٥ - وَبِهَذَا الْإِسْنَادُ، قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: رَبِّمَا فَاتَنِي الْحَجَّ فَأَعْرِفَ عِنْدَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: أَحْسَنْتَ يَا بَشِيرُ أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَارِفًا بِحَقِّهِ فِي غَيْرِ يَوْمِ عِيدٍ كَتَبَتْ لَهُ عَشْرُونَ حَجَّةً وَعَشْرُونَ عَمْرَةً مَبْرُورَاتٍ مُتَقَبَّلَاتٍ، وَعَشْرُونَ غَزْوَةً مَعَ نَبِيِّ مَرْسَلٍ أَوْ إِمَامٍ عَادِلٍ، وَمَنْ أَتَاهُ فِي يَوْمِ عِيدٍ كَتَبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَجَّةً وَمِائَةٌ عَمْرَةً وَمِائَةٌ غَزْوَةً مَعَ نَبِيِّ مَرْسَلٍ أَوْ إِمَامٍ عَادِلٍ، وَمَنْ أَتَاهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ عَارِفًا بِحَقِّهِ كَتَبَتْ لَهُ أَلْفُ حَجَّةٍ وَأَلْفُ عَمْرَةٍ مُتَقَبَّلَاتٍ، وَأَلْفُ غَزْوَةٍ مَعَ نَبِيِّ مَرْسَلٍ أَوْ إِمَامٍ عَادِلٍ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: وَكَيْفَ لِي بِثَلِّ الْمَوْقِفِ؟ قَالَ: فَنَظَرُ إِلَيَّ شَبْهُ الْمَغْضَبِ، ثُمَّ قَالَ: يَا بَشِيرُ إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ عَرَفَةَ وَاغْتَسَلَ بِالْفِرَاتِ ثُمَّ تَوَجَّهَ إِلَيْهِ كَتَبَتْ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَجَّةٌ بِمَنَاسِكَهَا، وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ: وَعَمْرَةٌ وَغَزْوَةٌ.

٢٦ - أَبِي رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِسْمَاعِيلَ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ عَمْرٍو الزَّيَّاتِ، عَنْ دَاوُدَ الرَّقِّيِّ قَالَ : سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَابْنَ الْحُسَيْنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَابْنَ الْحُسَيْنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَهُمْ يَقُولُونَ: مَنْ أَتَى قَبْرَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِعَرَفَةَ قَلْبُهُ اللَّهُ ثَلَجَ الْفُؤَادَ.

٢٧ - أَبِي رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ : حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ : عَنْ الْهَيْثَمِ بْنِ أَبِي مَسْرُوقٍ

۲۲. مردی از اهل رقه به نام ابوالمضاء می گوید: کسی برای من نقل کرد که امام صادق (ع) به او فرموده بود: آیا به زیارت قبر حسین (ع) می روی؟ راوی می گوید: گفتم: آری، فرمود: آیا برای این سفر، سفره نانی با خود بر می داری؟ گفتم: آری. فرمود: آگاه باشید، اگر به زیارت قبر پدران یا مادرانتان بروید این کار را نمی کنید. گفتم: پس چه چیزی بخوریم؟ فرمود: نان و شیر.

۲۳. علی بن الحکم از یکی از اصحاب نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) فرمود: شنیده ام که برخی از مردم هنگامی که به زیارت حسین (ع) می روند سفره ای با خود بر می دارند که انواع شیرینی ها و حلواها در آن است، درحالی که اگر به زیارت قبور دوستانشان بروند چنین سفره ای با خود نمی برند.

۲۴. بشیر روغن فروش می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی در غیر روز عید حسین بن علی (ع) را زیارت کند و حق آن حضرت را بشناسد، پاداش بیست حج و بیست عمره صحیح و مقبول و بیست جهاد در رکاب پیامبری مرسل یا پیشوایی عادل برای او نوشته خواهد شد.

۲۵. نیز بشیر می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: گاه حج از دست من می رود و روز عرفه را در کنار قبر حسین (ع) به دعا به پایان می برم. امام فرمود: ای بشیر، کاری پسندیده انجام می دهی. هر مؤمنی در غیر روز عید به زیارت قبر حسین (ع) برود و حق او را بشناسد، بیست حج و بیست عمره صحیح و مقبول و بیست جهاد در رکاب پیامبری مرسل یا پیشوایی عادل برای او نوشته می شود؛ و هر کس در روز عید به زیارت قبر آن حضرت برود، یکصد حج و یکصد عمره و یکصد جهاد در رکاب پیامبری مرسل یا پیشوایی عادل برای او ثبت می گردد؛ و هر کس در روز عرفه به زیارت قبر آن حضرت برود و حق او را بشناسد، هزار حج و هزار عمره مقبول و هزار جهاد در رکاب پیامبری مرسل یا پیشوایی عادل برای او نوشته می شود. راوی می گوید: گفتم: چگونه این عمل برای من مانند وقوف در عرفات خواهد بود؟ امام (ع) با نگاهی خشم آلود به من نظر کرد و فرمود: ای بشیر، مؤمن هرگاه در روز عرفه به زیارت قبر حسین (ع) برود و نخست در فرات غسل کند و آن گاه متوجه قبر آن حضرت شود، در برابر هر گامی که بر می دارد یک حج با تمام مناسک آن برای او نوشته می شود، و گمان می کنم امام (ع) یک حج و یک جهاد را نیز بر آن افزودند.

۲۶. داود رقی می گوید: از امام صادق و موسی بن جعفر و علی بن موسی (علیهم السلام) شنیدم که می فرمودند: هر کس در روز عرفه به زیارت قبر حسین (ع) برود خداوند او را خرم و دلشاد باز می گرداند.

۲۷. علی بن اسباط در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود:

النهدي، عن علي بن أسباط يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله عز وجل يبدأ بالنظر إلى زوار قبر الحسين بن علي عليهما السلام عشية عرفة. قال: قلت: قبل نظره إلى أهل الموقف؟ قال: نعم، قلت: وكيف ذلك؟ فقال: لأن في أولئك أولاد زنا، وليس في هؤلاء أولاد زنا.

٢٨- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن عمر، عن علي بن النعمان، عن عبد الله بن مسكان قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: إن الله تبارك وتعالى يتجلى لزوار قبر الحسين عليه السلام قبل أهل عرفات ويقضي حوائجهم، ويغفر ذنوبهم، ويشفعهم في مسائلهم، ثم يثني بأهل عرفات فيفعل ذلك بهم.

٢٩- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن محمد بن صالح، عن عبد الله بن هلال، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قلت: جعلت فداك ما أدنى ما لزائر قبر الحسين عليه السلام؟ فقال لي: يا عبد الله إن أدنى ما يكون له أن يحفظه الله في نفسه وماله حتى يردّه إلى أهله، فإذا كان يوم القيامة كان الله أحفظ له.

٣٠- حدثنا محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن الحسن بن موسى الخشاب، عن بعض رجاله، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن زائر الحسين صلوات الله عليه تجعل ذنوبه جسرا على باب داره ثم يعبرها، كما يخلف أحدكم الجسر وراءه إذا عبره.

٣١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن الحسين بن عبيد الله، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن عبد الجبار النهاوندي، عن أبي سعيد، عن الحسين بن ثوير بن أبي فاختة قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: يا حسين إنه من خرج من منزله يريد زيارة قبر الحسين بن علي عليهما السلام إن كان ماشيا كتب الله له بكل خطوة حسنة ومحا عنه سيئة وإن كان راكبا كتب الله له بكل حافر حسنة، وخطأ بها عنه سيئة حتى إذا صار في الحائر كتبه الله من المفلحين المنجحين حتى إذا قضى مناسكه كتبه الله من

خداوند در عصر روز عرفه نخست نظر رحمت به زائران قبر حسین بن علی (ع) می افکند. راوی می گوید: گفتم: پیش از آنکه نظر رحمت به اهل موقف بیفکند؟ فرمود: آری. گفتم: این چگونه است؟ فرمود: برای اینکه در میان اهل موقف فرزندان زنا وجود دارند، ولی در میان زائران حسین (ع) فرزندان زنا نیست.

۲۸. عبدالله بن مسکان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند بزرگ پیش از آنکه در روز عرفه بر اهل عرفات تجلی کند، بر زائران قبر حسین (ع) تجلی می کند، و حاجاتشان را بر می آورد و گناهانشان را می آمرزد، و شفاعتشان را درباره دیگران می پذیرد، آن گاه به اهل عرفات توجه می کند و با آنان نیز این گونه رفتار می نماید.

۲۹. عبدالله بن هلال می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: فدایت شوم، کمترین پاداشی که زائر قبر حسین دارد چیست؟ فرمود: ای عبدالله، کمترین پاداش وی این است که خدا جان و مال او را حفظ می کند تا او به سوی خانواده اش بازگردد، و چون روز قیامت فرا رسد خداوند او را بهتر از این حفظ خواهد کرد.

۳۰. حسن بن موسی خشاب از یکی از راویان حدیث نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) فرمود: زائر قبر حسین (ع) هنگام بیرون آمدن از خانه، گناهانش همچون پلی می شود که بر در خانه اش نصب می گردد و او از آن عبور می کند؛ درست مانند کسی که هنگام عبور از پُل، آن را پشت سر می گذارد.

۳۱. حسین بن ثویر بن ابی فاخته می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای حسین، هر کس به قصد زیارت قبر حسین بن علی (ع) از خانه خود خارج شود، چنانچه پیاده باشد، خداوند برای او در برابر هر گامی که بر می دارد حسنه ای ثبت می کند و گناهی از او بر می دارد؛ و اگر سواره باشد، خداوند در برابر هر قدمی که مرکبش بر می دارد حسنه ای برای او می نویسد و گناهی از او می زداید، تا وقتی به حائر حسینی رسید خداوند او را در زمره رستگاران و حاجت روا شدگان خواهد نوشت، و هنگامی که اعمال خود را انجام داد خداوند او را از کامیابان مقرر خواهد داشت، و چون قصد

الفائزين، حتى إذا أراد الإنصراف أتاه ملك فقال له : إن رسول الله صلى الله عليه وآله يقرئك السلام ويقول لك : استأنف العمل فقد غفر الله لك ما مضى .

٣٢- أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عقبة، عن بشير الدهان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إن الرجل ليخرج إلى قبر الحسين عليه السلام فله إذا خرج من أهله بأول خطوة مغفرة لذنوبه، ثم لم يزل يقدس بكل خطوة حتى يأتيه فإذا أتاه نجاه الله فقال : عبدي سلني أعطك، أدعني أجبك، أطلب مني أعطك، سلني حاجتك أقضها لك، قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : وحق على الله أن يعطي ما بذل.

٣٣- وبهذا الإسناد، عن صالح، عن الحارث بن المغيرة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إن لله عز وجل ملائكة موكلين بقبر الحسين عليه السلام فإذا هم الرجل بزيارته أعطاهم ذنوبه فإذا خطأ مجوها، ثم إذا خطأ ضاعفوا له حسناته، فما تزال حسناته تضاعف حتى توجب له الجنة، ثم اكتنفوه فقدسوه وينادون ملائكة السماء أن قدسوا زوار قبر حبيب حبيبي الله، فإذا اغتسلوا ناداهم محمد صلى الله عليه وآله : يا وفد الله أبشروا بمرافقتي في الجنة، ثم ناداهم أمير المؤمنين علي عليه السلام : أنا ضامن لحوائجكم ودفع البلاء عنكم في الدنيا والآخرة، ثم اكتنفوهم عن أيمانهم وعن شمائلهم حتى ينصرفوا إلى أهاليهم.

٣٤- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن محمد بن سنان، عن الحسين بن المختار، عن زيد الشحام، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : زيارة قبر الحسين عليه السلام تعدل [عند الله] عشرين حجة وأفضل من عشرين حجة.

٣٥- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل بن بزيع، عن صالح بن عقبة، عن أبي سعيد المدائني قال : دخلت على أبي عبد الله عليه السلام فقلت له : جعلت فداك آتي قبر الحسين عليه السلام ؟ قال : نعم يا أبا سعيد أنت قبر ابن بنت رسول الله صلى الله عليه وآله أطيب الطيبين وأطهر الطاهرين وأبر الأبرار، وإذا زرتك كتب الله لك به خمسا وعشرين حجة.

بازگشت کرد فرشته‌ای نزد وی می‌آید و به او می‌گوید: رسول خدا (ص) به تو سلام می‌رساند و می‌گوید: اعمال خود را از سر گیر، که خدا گناهان گذشته‌ات را بخشیده است.

۳۲. بشیر روغن فروش می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: اگر کسی برای زیارت قبر حسین (ع) از خانه‌اش بیرون رود، با اولین گامی که بر می‌دارد گناهانی از او آمرزیده می‌شود سپس با هر گامی از گناهان پاک می‌گردد تا به کنار قبر برسد. وقتی به قبر رسید، خداوند به راز با او می‌گوید: ای بنده من، از من بخواه تا به تو عطا کنم، مرا بخوان تا تو را اجابت کنم، از من طلب کن تا به تو بدهم، حاجت خود را از من بخواه تا آن را برای تو روا سازم. راوی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: بر عهده خداست که آنچه وعده داده است عطا کند.

۳۳. از حارث بن مغیره از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: خداوند فرشتگانی دارد که آنها را بر قبر حسین (ع) گمارده است. هر گامی کسی قصد زیارت آن حضرت کند، خداوند گناهان او را در اختیار آن فرشتگان قرار می‌دهد، و چون گام بر می‌دارد فرشتگان گناهان او را محو می‌کنند، و در گامهای بعدی بر حسنات او می‌افزاید، و پیوسته بر حسناتش افزوده می‌شود تا اینکه بهشت برای او واجب می‌گردد. سپس آن فرشتگان او را در بر می‌گیرند و او را از گناهان پاک می‌گردانند. و دیگر فرشتگان آسمان را ندا می‌کنند که زائران قبر حبیب حبیبان خدا را از آلودگیها پاک سازید. و چون زائران غسل زیارت کنند، حضرت محمد (ص) آنان را ندا می‌کند که ای مهمانان خدا، مرده باد شما را به همنشینی با من در بهشت. آن گاه امیر مؤمنان علی (ع) آنان را ندا می‌دهد که من ضامن حاجتهای شما و بر طرف کردن بلاها از شما در دنیا و آخرتم. سپس فرشتگان از راست و چپ آنان را در بر می‌گیرند تا اینکه به خانه‌هایشان باز گردند.

۳۴. زید شحام می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: زیارت قبر حسین (ع) در نزد خدا با بیست حج برابر است، بلکه از بیست حج هم برتر است.

۳۵. ابوسعید مدائنی می‌گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم و گفتم: فدایت شوم، آیا به زیارت قبر حسین بروم؟ فرمود: آری، ای ابوسعید، به زیارت قبر پسر رسول خدا (ص) که پاک‌ترین پاکان و پاکیزه‌ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران است برو. اگر او را زیارت کنی خداوند پاداش بیست و پنج حج را برای تو خواهد نوشت.

٣٦- وبهذا الإسناد، عن محمد بن الحسين، عن أحمد بن النضر الخثعمي، عن شهاب بن عبد ربّه - أو عن رجل، عن شهاب - عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: سألتني فقال لي: يا شهاب كم حججت من حجّة؟ قال: فقلت: تسع عشرة قال: فقال لي: تتمّها عشرين حجّة يكتب لك زيارة الحسين عليه السلام.

٣٧- حدّثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمّه محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن سنان، عن حذيفة بن منصور قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: كم حججت؟ قلت: تسع عشرة قال: فقال: أما إنك لو أتممت إحدى وعشرين حجّة لكنت كمن زار الحسين بن علي عليهما السلام.

٣٨- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن سنان، عن محمد بن صدقة، عن صالح النيلي قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: من أتى قبر الحسين عليه السّلام عارفا بحقه كان كمن حجّ مائة حجّة مع رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم.

٣٩- وبهذا الإسناد، عن محمد بن صدقة، عن مالك بن عطية، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من زار قبر أبي عبد الله عليه السلام كتب الله له ثمانين حجّة مبرورة.

٤٠- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن الخبير، عن موسى بن القاسم الحضرمي قال: ورد أبو عبد الله عليه السلام في أوّل ولاية أبي جعفر فنزل النجف فقال: يا موسى إذهب إلى الطريق الأعظم فقف على الطريق فانظر فإنّه سيحيئك رجل من ناحية القادسيّة فإذا دنا منك فقل له: ههنا رجل من ولد رسول الله صلى الله عليه وآله يدعوك فسيجيء معك، قال: فذهبت حتّى قف على الطريق والحزّ شديد، فلم أزل قائماً حتّى كدت أعصي وأنصرف وأدعه إذ نظرت إلى شيء مقبل شبه رجل على بعير قال: فلم أزل أنظر إليه حتّى دنا منّي فقلت له: يا هذا ههنا رجل من ولد رسول الله صلى الله عليه وآله يدعوك وقد وصفك لي.

۳۶. شهاب می گوید: امام صادق (ع) از من پرسید: چند بار حجّ به جای آورده‌ای؟ گفتم: نوزده بار. فرمود: آن را بیست حجّ برسان تا ثواب یک بار زیارت حسین (ع) برای تو نوشته شود.

۳۷. حذیفه بن منصور می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: چند بار حجّ به جای آورده‌ای؟ گفتم: نوزده بار. فرمود: اگر آن را به بیست و یک حجّ برسانی، مانند کسی خواهی بود که حسین بن علی (ع) را زیارت کرده است.

۳۸. صالح نیلی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس به زیارت قبر حسین (ع) برود و حق آن حضرت را بشناسد، مانند کسی است که صدبار با پیامبر خدا (ص) حجّ به جای آورده است.

۳۹. مالک بن عطیه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس به زیارت قبر حسین (ع) برود، خداوند ثواب هشتاد حجّ صحیح برای او خواهد نوشت.

۴۰. موسی بن قاسم ~~خضرمی~~ می گوید: در آغاز خلافت ابو جعفر: [=منصور دوانیقی]، امام صادق (ع) وارد عراق شد و در نجف فرود آمد و به من فرمود: ای موسی، به شاهراه برو و بر سر راه بایست و منتظر باش که مردی از جانب قادسیه نزد تو می آید. هنگامی که به تو نزدیک شد به او بگو: یکی از فرزندان رسول خدا در اینجا حضور دارد و تو را می طلبد، او با تو خواهد آمد. موسی می گوید: من رفتم و بر سر راه ایستادم. هوا بسیار گرم بود و طول کشید و آن مرد نیامد، به حدّی که نزدیک بود نافرمانی کنم و بازگردم و او را رها کنم، که ناگاه از دور چشمم به مردی افتاد که سوار بر شتر می آید. پیوسته به او چشم دوختم تا نزدیک من رسید. به او گفتم: ای مرد، یکی از فرزندان رسول خدا (ص) در اینجا حضور دارد و تو را می طلبد و نشانی تو را به من داده است.

قال : اذهب بنا إليه، قال : فجئته حتى أناخ بعيره ناحية قريبا من الخيمة قال : فدعاه، فدخل الأعرابي إليه ودنوت أنا فصرت على باب الخيمة أسمع الكلام ولا أراهما، فقال أبو عبد الله عليه السلام : من أين قدمت؟ قال : من أقصى اليمن قال : فأنت من موضع كذا وكذا؟ قال : نعم أنا من موضع كذا وكذا، قال : فها جئت ههنا؟ قال : جئت زائرا للحسين عليه السلام، فقال أبو عبد الله عليه السلام : فجئت من غير حاجة ليس إلا الزيارة؟ قال : جئت من غير حاجة ليس إلا أن أصلي عنده وأزوره وأسلم عليه وأرجع إلى أهلي، قال له أبو عبد الله عليه السلام : وما ترون من زيارته؟ قال : نرى في زيارته البركة في أنفسنا وأهالينا وأولادنا وأموالنا ومعايشنا، وقضاء حوائجنا.

قال : فقال له أبو عبد الله عليه السلام : أفلا أزيدك من فضله فضلا يا أخا اليمن؟ قال : زدني يا ابن رسول الله، قال : إن زيارة أبي عبد الله عليه السلام تعدل حجة مقبولة متقبلة زاكية مع رسول الله صلى الله عليه وآله، فتعجب من ذلك، فقال : إي والله حجتي مبرورتي متقبلتي زاكيتي مع رسول الله صلى الله عليه وآله، فتعجب [من ذلك] فلم يزل أبو عبد الله عليه السلام يزيد حتى قال : ثلاثين حجة مبرورة متقبلة زاكية مع رسول الله صلى الله عليه وآله.

٤١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عقبة، عن يزيد بن عبد الملك قال : كنت مع أبي عبد الله عليه السلام فرمى قوم على حمير، فقال : أين يريدون هؤلاء؟ فقلت : قبور الشهداء، قال : فما يمنعهم من زيارة قبر الشهيد الغريب؟ فقال له رجل من أهل العراق : وزيارته واجبة؟ فقال : زيارته خير من حجة وعمرة وعمرة وحجة حتى عدّ عشرين حجة وعشرين عمرة، ثم قال : مبرورات متقبلات، قال : فوالله ما قت حتى أتاه رجل فقال له : إني قد حججت تسع عشرة حجة فادع الله لي أن يرزقني تمام العشرين، قال : فهل زرت قبر الحسين عليه السلام؟ قال : لا، قال : لزيارته خير من عشرين حجة.

٤٢ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثنا عبد الله بن

آن مرد گفت: مرا نزد او ببر. موسی می گوید: با هم آمدیم تا اینکه آن مرد شترش را نزدیک خیمه امام خوابانید و پیاده شد. امام (ع) او را فرا خواند. اعرابی وارد شد و من نیز نزدیک آمدم و بر در خیمه ایستادم به گونه ای که سخن آن دو را می شنیدم ولی آنان را نمی دیدم. امام صادق (ع) از او پرسید: از کجا آمده ای؟ گفت: از دورترین نقطه یمن. فرمود: تو اهل فلان جا هستی؟ گفت: آری، من اهل فلان جا هستم. فرمود: برای چه به اینجا آمده ای؟ گفت: به قصد زیارت حسین (ع) آمده ام. امام صادق (ع) فرمود: تنها برای زیارت آمده ای و قصد دیگری نداشتی؟ گفت: هیچ قصدی نداشتم جز اینکه کنار قبر حسین (ع) نماز بگزارم و او را زیارت کنم و به او سلام دهم و به سوی خانواده ام بازگردم. امام صادق (ع) به او فرمود: زیارت قبر حسین (ع) را چگونه می بینی؟ گفت: ما زیارت حسین (ع) را مایه برکت خود و کسان و فرزندان و اموال و زندگی و برآمدن حاجات خود می دانیم.

امام (ع) به او فرمود: ای برادر یعنی، آیا می خواهی از فضیلت آن بیش از این برای تو بگویم؟ گفت: بگوید ای پسر پیامبر خدا. امام (ع) فرمود: زیارت حسین (ع) برابر است با یک حج صحیح و پذیرفته شده و پاک از هر گونه ریاضت و بار رسول خدا (ص) انجام یافته باشد. آن مرد از این سخن در شگفت شد. امام (ع) فرمود: آری، به خدا سوگند با دو حج صحیح و مقبول و پاک که بار رسول خدا (ص) به جای آورده شده باشد برابر است. تعجب مرد بیشتر شد. امام (ع) پیوسته بر شمار حجها می افزود تا اینکه فرمود: با سی حج صحیح و مقبول و پاک که همراه پیامبر خدا (ص) انجام یافته باشد برابر است.

۴۱. یزید بن عبدالملک می گوید: با امام صادق (ع) بودم که گروهی الاغ سوار از آنجا عبور کردند. امام پرسید: اینها کجا می روند؟ گفتم: به زیارت قبور شهیدان. فرمود: چه چیز مانع آنان از زیارت قبر شهید غریب [امام حسین (ع)] است؟ مردی از اهل عراق سؤال کرد: مگر زیارت آن حضرت واجب است؟ امام (ع) فرمود: زیارت او بهتر است از یک حج و یک عمره، و نیز یک حج و یک عمره، و شمردن تا به بیست حج و بیست عمره رسید، سپس فرمود: که همه صحیح و مقبول درگاه خدا باشد. راوی می گوید: به خدا سوگند، هنوز برنخاسته بودم که مردی از راه رسید و به امام (ع) گفت: من تا کنون نوزده حج به جای آورده ام، از خدا بخواه که حج دیگری نصیبم کند تا به بیست حج برسد. امام (ع) پرسید: آیا قبر حسین (ع) را زیارت کرده ای؟ گفت: نه. امام (ع) فرمود: قطعاً زیارت قبر حسین (ع) ثوابش بیشتر از بیست حج است.

۴۲. اسحاق بن عمار می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: جایگاه قبر

جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن إسحاق بن عمار قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن لموضع قبر الحسين عليه السلام حرمة معروفة من عرفها واستجار بها أجير، فقلت له: فصف لي موضعها جعلت فداك، قال: امسح من موضع قبره اليوم خمسة وعشرين ذراعا من ناحية رأسه، وخمسة وعشرين ذراعا من ناحية رجله، وخمسة وعشرين ذراعا من خلفه، وخمسة وعشرين ذراعا مما يلي وجهه.

٤٣- وهذا الإسناد، عن الحسن بن محبوب، عن إسحاق بن عمار قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: موضع قبر الحسين عليه السلام منذ يوم دفن روضة من رياض الجنة. وقال: موضع قبر الحسين عليه السلام ترعة من ترع الجنة.

٤٤- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن معاوية بن وهب قال: دخلت على أبي عبد الله عليه السلام وهو في مصلاه فجلست حتى قضى صلاته فسمعتة وهو يناجي ربه ويقول: «يا من خصنا بالكرامة ووعدنا الشفاعة، وحملنا الرسالة، وجعلنا ورثة الأنبياء، وختم بنا الامم السالفة، وخصنا بالوصية، وأعطانا علم ما مضى وعلم ما بقى، وجعل أفئدة من الناس تهوى إلينا اغفر لي ولإخواني وزوار قبر أبي الحسين بن علي صلوات الله عليهم الذين أنفقوا أموالهم وأشخصوا أبدانهم رغبة في برنا، ورجاء لما عندك في صلتنا، وسرورا أدخلوه على نبيك محمد صلى الله عليه وآله، وإجابة منهم لأمرنا، وغيظا أدخلوه على عدونا، أرادوا بذلك رضوانك فكافهم عنا بالرضوان، واكلاهم بالليل والنهار، واخلف على أهاليهم وأولادهم الذين خلفوا بأحسن الخلف، وأصحابهم واكفهم شر كل جبار عنيد وكل ضعيف من خلقك أو شديد، وشر شياطين الإنس والجن، وأعظمهم أفضل ما أملوا منك في غربتهم عن أوطانهم وما آثرونا على أبنائهم وأهاليهم وقرباتهم، اللهم إن أعداءنا عابوا عليهم خروجهم فلم ينهم ذلك عن النهوض والشخص إلينا خلافا عليهم، فارحم تلك الوجوه التي غيرها الشمس، وارحم تلك الحدود التي تقلبت على قبر أبي عبد الله عليه السلام.

حسین (ع) دارای احترامی معروف است؛ هر کس حرمت آن را بشناسد و به آنجا پناه بَرَد پناه داده می شود. اسحاق می گوید: گفتم: فدایت شوم، حدّ آن حرم را برای من بیان کنید. فرمود: از موضع قبر کنونی آن حضرت، بیست و پنج ذراع از جانب سر، و بیست و پنج ذراع از جانب پا، و بیست و پنج ذراع از پشت سر، و بیست و پنج ذراع از پیش رو اندازه کن.

۴۳. نیز اسحاق می گوید: از حضرت صادق (ع) شنیدم که می فرمود: جایگاه قبر حسین (ع) از روزی که حضرت در آن دفن شده به صورت باغی از باغهای بهشت در آمده است، و فرمود: مرقد حسین (ع) یکی از کانالهای بهشت به شمار می رود.

۴۴. معاویه بن وهب می گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم در حالی که آن حضرت مشغول نماز بود. نشستم تا از نماز فارغ شد. شنیدم که با خدا مناجات می کرد و می گفت: «ای کسی که ما را به کرامت و بزرگواری اختصاص داده ای، و به ما وعده شفاعت عطا کرده ای، و پیام رسالت را بر عهده ما نهاده ای، و ما را وارث پیامبران قرار داده ای، و اُمتهای گذشته را به ما پایان بخشیده ای، و ما را به وصایت پیامبر اختصاص داده ای، و علم گذشته و آینده را به ما ارزانی داشته ای، و دلهای مردم را به سوی ما متوجه ساخته ای، مرا و برادران دینی ام را بیامرز، و زائران قبر حسین بن علی (ع) را ببخشای؛ همانان که اموال خود را هزینه کردند و به سوی ما کوچ نمودند، زیرا به نیکی کردن با ما رغبت داشتند، و به اجر و پاداش ارتباط با ما امید می بردند، و پیامبرت محمد (ص) را شادمان ساختند، و فرمان ما را اطاعت کردند، و دشمنان ما را خشمگین نمودند، و به وسیله این کارها خشنودی تو را طلب کردند. پس آنان را از جانب ما به خشنودی خود پاداش ده، و شب و روز محفوظشان دار، و خانواده و فرزندانشان را در نبودشان به بهترین وجه سرپرستی کن و یار و همراهشان باش، و شرّ هر سرکش معاند، و هر ناتوان و توانا از میان خلق خود، و شرّ شیطانهای انس و جن را از آنان دور کن، و پاداشی را که در برابر این غربت از وطن و مقدم داشتن ما بر فرزندان و خاندان و بستگان خود از تو آرزو دارند؛ به بهترین وجه به آنان ارزانی دار. خداوندا، دشمنان ما این سفر را بر آنان عیب گرفتند، ولی این عیبجویی آنان را از اقدام به این کار و حرکت به سوی ما به رغم خواسته آنان باز نداشت، پس پروردگارا، بر این چهره ها که آفتاب آنها را دگرگون ساخته، و بر این گونه ها که بر قبر حسین (ع) قرار

وارحم تلك الأعين التي جرت دموعها رحمة لنا، وارحم تلك القلوب التي جزعت واحترقت لنا، وارحم تلك الصرخة التي كانت لنا، اللهم إني أستودعك تلك الأنفس وتلك الأبدان حتى تروّيهم من الحوض يوم العطش».

فما زال صلوات الله عليه يدعوا بهذا الدعاء وهو ساجد، فلما انصرف قلت له: جعلت فداك لو أن هذا الذي سمعته منك كان لمن لا يعرف الله لظننت أن النار لا تطعم منه شيئاً أبداً والله لقد تمنيت أني كنت زرتة ولم أحج، فقال لي: ما أقربك منه، فما الذي يمنعك عن زيارته يا معاوية ولم تدع ذلك؟ قلت: جعلت فداك لم أدر أن الأمر يبلغ هذا كله، فقال: يا معاوية ومن يدعو لزواره في السماء أكثر ممن يدعو لهم في الأرض، لا تدعه لخوف من أحد، فمن تركه لخوف رأى من الحسرة ما يتمنى أن قبره كان بيده أما تحب أن يرى الله شخصك وسوادك فيمن يدعو له رسول الله صلى الله عليه وآله؟ أما تحب أن تكون غداً فيمن تصافحه الملائكة؟ أما تحب أن تكون غداً فيمن يأتي وليس عليه ذنب فيسمع به؟ أما تحب أن تكون غداً فيمن يصافح رسول الله صلى الله عليه وآله.

٤٥ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: ليس ملك في السماوات والأرض إلا وهم يسألون الله أن يأذن لهم في زيارة قبر الحسين عليه السلام ففوج ينزل وفوج يعرج.

٤٦ - وبهذا الإسناد، عن الحسن بن محبوب، عن داود الرقي قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: ما خلق الله خلقاً أكثر من الملائكة وإنه لينزل من السماء كل مساء سبعون ألف ملك يطوفون بالبيت ليلتهم حتى إذا طلع الفجر انصرفوا إلى قبر النبي صلى الله عليه وآله فسلموا عليه ثم يأتون قبر أمير المؤمنين عليه السلام فيسلمون عليه ثم يأتون قبر الحسن فيسلمون عليه، ثم يأتون قبر الحسين فيسلمون عليه، ثم يعرجون إلى السماء قبل أن تطلع الشمس، ثم تنزل ملائكة النهار سبعون ألف ملك فيطوفون بالبيت الحرام نهارهم حتى إذا دنت الشمس

گرفته، و بر این دیدگان که از روی مهر و محبت به ما اشک از آنها جاری شده، و بر این دلها که در مصیبت ما بی تاب گشته و سوخته، و بر این فریادها که برای مظلومیت ما کشیده شده است رحمت آور. پروردگارا، من این جانها و پیکرها را به تو می سپارم تا در روزی که همه تشنه اند از حوض کوثر سیرابشان کنی».

پس امام (ع) پیوسته این دعا را در حالی که در سجده بود تکرار می کرد. چون فارغ شد، به آن حضرت گفتم: فدایت شوم، آنچه من از شما شنیدم اگر درباره کسی نیز باشد که خدا را نمی شناسد، گمانم این است که آتش دوزخ هرگز به او نمی رسد. به خدا سوگند، آرزو می کنم که کاش به حج مستحب نرفته بودم و قبر حسین (ع) را زیارت می کردم. امام (ع) به من فرمود: ای معاویه، خانه تو که به قبر حسین (ع) بسیار نزدیک است، چه چیز مانع زیارت تو شده و چرا آن را ترک کرده ای؟ گفتم فدایت شوم، نمی دانستم ثواب آن تا این حد است. فرمود: ای معاویه، شمار کسانی که در آسمان برای زائران قبر حسین (ع) دعا می کنند بیشتر از کسانی است که در روی زمین برای آنان دعا می کنند. مبادا زیارت او را برای ترس از کسی ترک کنی. هر کس از روی ترس زیارت او را ترک کند به قدری افسوس خواهد خورد که آرزو می کند کاش قبر آن حضرت در دسترس او بود. آیا دوست نداری که خداوند پیکر و سیاهی تو را در میان گروهی ببیند که رسول خدا (ص) برای آنان دعا می کند؟ آیا دوست نداری که فردای قیامت در زمره کسانی باشی که فرشتگان با آنان مصافحه می کنند؟ آیا دوست نداری که فردای قیامت از کسانی باشی که وارد می شوند در حالی که هیچ گناهی بر دوش ندارند که به کیفرش گرفتار شوند؟ آیا دوست نداری که فردای قیامت از گروهی باشی که با رسول خدا (ص) مصافحه می کنند؟

۴۵. اسحاق بن عمار می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هیچ یک از فرشتگان آسمانها و زمین نیست مگر اینکه از خداوند برای زیارت قبر حسین (ع) رخصت می طلبد، و پیوسته گروهی از آنان برای زیارت آن حضرت به زمین فرود می آیند و گروهی بالا می روند.

۴۶. داود رقی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند در میان آفریدگان خود هیچ مخلوقی را بیشتر از فرشتگان نیافریده است. در هر شامگاه هفتاد هزار فرشته فرود می آیند و تمام شب بر گرد خانه کعبه طواف می کنند تا سپیده

للغروب انصرفوا إلى قبر رسول الله صلى الله عليه وآله فيسلمون عليه، ثم يأتون قبر أمير المؤمنين عليه السلام فيسلمون عليه، ثم يأتون قبر الحسن عليه السلام فيسلمون عليه، ثم يأتون قبر الحسين عليه السلام فيسلمون عليه، ثم يرجعون إلى السماء قبل أن تغيب الشمس.

٤٧- أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن الحسين ابن عبيد الله، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن محمد بن فضيل، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ما بين قبر الحسين بن علي عليهما السلام إلى السماء السابعة مختلف الملائكة.

٤٨- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن حنان بن سدير قال: قال أبو عبد الله عليه السلام زوروه يعني قبر الحسين عليه السلام ولا تحفوه فإنه سيّد الشهداء وسيّد شباب أهل الجنة.

٤٩- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن حماد بن عيسى، عن ربعي بن عبد الله قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام بالمدينة: أين قبور الشهداء؟ قال: أليس أفضل الشهداء عندك [م] الحسين عليه السلام، والذي نفسي بيده أن حول قبره أربعة آلاف ملك شعث غبر يبيكونه إلى يوم القيامة.

٥٠- أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن أبي داود المسترق، عن أم سعيد الأحمسية قالت: كنت عند أبي عبد الله عليه السلام وقد بعثت من يكتري لي حماراً إلى قبور الشهداء، فقال عليه السلام: ما يمنعك من سيّد الشهداء؟ قالت: قلت: ومن هذا جعلت فداك؟ قال: فذاك الحسين بن علي عليهما السلام، قالت: قلت: وما لمن زراه؟ قال: حجة وعمره، ومن الخير كذا وكذا - عدّ ثلاث مرّات بيده -.

٥١- أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحكم بن مسكين، عن أم سعيد الأحمسية قالت: جئت إلى أبي عبد الله عليه السلام فدخلت عليه وجاءت الجارية فقالت: قد جئتك بالدابة،

بردمد. آن گاه به زیارت قبر پیامبر (ص) می‌روند و بر او سلام می‌کنند، سپس به زیارت قبر امیر مؤمنان (ع) می‌روند و بر او نیز سلام می‌کنند، پس از آن به زیارت قبر حسن (ع) می‌روند و بر او هم سلام می‌کنند، آن گاه به زیارت قبر حسین (ع) می‌روند و بر او نیز درود می‌فرستند و پیش از طلوع خورشید به آسمان بالا می‌روند. سپس فرشتگان روز فرود می‌آیند که شمار آنها نیز هفتاد هزار است، پس سراسر روز را برگرد خانه کعبه طواف می‌کنند تا غروب خورشید نزدیک شود. آن گاه به زیارت قبر رسول خدا (ص) می‌روند و بر او سلام می‌کنند، سپس به زیارت قبر امیر مؤمنان (ع) می‌روند و بر او نیز سلام می‌کنند، پس از آن به زیارت قبر حسن می‌روند و بر او هم سلام می‌کنند، آن گاه به زیارت قبر حسین (ع) می‌روند و بر او نیز درود می‌فرستند و پیش از غروب خورشید به آسمان بالا می‌روند.

۴۷. اسحاق بن عمار از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: میان قبر حسین بن علی (ع) تا آسمان هفتم محل رفت و آمد فرشتگان است.

۴۸. حنان بن سدير می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: قبر حسین (ع) را زیارت کنید و به آن حضرت جفا مکنید، زیرا او شروز شهیدان و سالار جوانان اهل بهشت است.

۴۹. ربیع پسر عبدالله می‌گوید: در مدینه به امام صادق (ع) گفتم: قبور شهیدان کجاست؟ فرمود: مگر نزد شما حسین (ع) بهترین شهیدان نیست؟ سوگند به آن کسی که جانم به دست اوست، برگرد قبر او چهار هزار فرشته زولیده موی غبار آلود تا روز قیامت گریه می‌کنند.

۵۰. ام سعید احمسی می‌گوید: نزد امام صادق (ع) بودم و قبلاً کسی را فرستاده بودم که برای من چهار پایی را برای زیارت قبور شهدای اُحد کرایه کند. امام (ع) فرمود: چه چیز مانع رفتن تو به زیارت قبر سید الشهداء است؟ گفتم: فدایت شوم، او کیست؟ فرمود: او حسین بن علی (ع) است. گفتم: ثواب کسی که او را زیارت کند چیست؟ فرمود: پاداش یک حج و یک عمره و چنین و چنان پاداش - و سه پاداش را با دست خود شمرد -.

۵۱. نیز ام سعید می‌گوید: نزد امام صادق (ع) بودم که کنیزم آمد و گفت: مرکب را

فقال عليه السلام: يا أم سعيد حدثيني أي شيء هذه الدابة أين تبغين أين تذهبين؟ قالت: قلت: لأزور قبور الشهداء فقال: أخبرني ذلك اليوم ما أعجبكم يا أهل العراق تأتون الشهداء من سفر بعيد وتتركون سيّد الشهداء؟ ألا تأتون؟ قالت: قلت له: من سيّد الشهداء؟ فقال: الحسين بن علي عليها السلام قالت: قلت: إني امرأة، فقال: لا بأس بمن كان مثلك أن تذهب إليه وتزوره، قلت: أي شيء لنا في زيارته؟ قال: تعدل حجة وعمرة واعتكاف شهرين في المسجد الحرام وصيامهما.

٥٢ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن عبد الله البرقي، عن أبيه، عن ابن مسكان، عن هارون بن خارجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال الحسين بن علي عليها السلام: أنا قتيل العبرة قُلت مكروبا وحقيق على الله أن لا يأتيني مكروب إلا رده وأقلبه إلى أهله مسرورا.

نواب زيارة قبور الأئمة صلوات الله عليهم أجمعين

١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن الحسن بن علي الوشاء قال: قلت للرضا عليه السلام: ما لمن أتى قبر أحد من الأئمة عليهم السلام؟ قال: له مثل ما لمن أتى قبر أبي عبد الله عليه السلام قال: فقلت: ما لمن زار قبر أبي الحسن عليه السلام؟ قال: له مثل من زار قبر أبي عبد الله عليه السلام.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن علي بن مهزيار، قال: قلت لأبي جعفر عليه السلام: ما لمن أتى قبر الرضا عليه السلام؟ قال: الجنة والله.

٣ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن أحمد بن محمد بن أبي نصر البرنطي قال: قرأت كتاب أبي الحسن الرضا عليه السلام: أبلغ شيعتي أن زيارتي تعدل عند الله ألف حجة، قال: فقلت لأبي جعفر عليه السلام: ألف حجة؟ قال: إي والله وألف ألف حجة لمن زاره عارفا بحقه.

آوردم. امام (ع) فرمود: ای امّ سعید، این مرکب چیست و قصد کجا داری؟ می‌گوید: گفتم: می‌خواهم به زیارت قبور شهیدان بروم. فرمود: به من بگو چرا امروز کار شما مردم عراق این قدر عجیب شده است که از راههای دور برای زیارت قبور شهدای اُحد می‌آید و زیارت قبر سیدالشهداء را ترک می‌کنید؟ راستی چرا به زیارت قبر او نمی‌روید؟ امّ سعید می‌گوید: گفتم: سیدالشهداء کیست؟ فرمود: حسین بن علی (ع). گفتم: من یک زن هستم [و به تنهایی نمی‌توانم این کار را انجام دهم]. فرمود: برای امثال تو هیچ گونه مانعی از رفتن به زیارت آن حضرت نیست. گفتم: زیارت او چه ثوابی برای ما دارد؟ فرمود: با یک حجّ و یک عمره و اعتکاف و روزه دو ماه در مسجدالحرام برابر است.

۵۲. هارون بن خارجه از امام صادق (ع) نقل کرده است که حسین بن علی (ع) فرمود: من کشته اشک دیدگانم؛ با دلی آکنده از غم کشته شدم و سزاوار است که هر اندوهگینی به زیارت من می‌آید، خدا او را شادمان به خانواده‌اش بازگرداند.

پاداش زیارت قبور امامان (علیهم السلام)

۱. حسن بن علی و شاء می‌گوید: به حضرت رضا (ع) گفتم: کسی که به زیارت قبر یکی از امامان برود پاداشش چیست؟ فرمود: پاداش او مانند کسی است که قبر حسین (ع) را زیارت کرده است. گفتم: کسی که قبر موسی بن جعفر (ع) را زیارت کند چه پاداشی دارد؟ فرمود: مانند همان پاداشی که زائر قبر حسین (ع) دارد.

۲. علی بن مهزیار می‌گوید: به حضرت ابو جعفر [= امام جواد (ع)] گفتم: کسی که قبر امام رضا (ع) را زیارت کند چه پاداشی خواهد داشت؟ فرمود: به خدا سوگند پاداشش بهشت است.

۳. احمد بن محمد بن ابی نصر بزنطی می‌گوید: در نامه حضرت رضا (ع) خواندم که نوشته بود: به شیعیان من بگویید که زیارت قبر من نزد خدا با هزار حجّ برابر است. می‌گوید: از روی تعجب به امام جواد (ع) گفتم: با هزار حجّ؟ فرمود: آری به خدا سوگند، بلکه با هزار هزار حجّ برای کسی که حق او را بشناسد.

و قال الصادق عليه السلام: من زار واحدا منا كان كمن زار الحسين عليه السلام.

ثواب من زار قبر فاطمة بنت موسى بن جعفر عليهم السلام بقم

١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن سعد بن سعد، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: سألته عن فاطمة بنت موسى بن جعفر عليه السلام فقال: من زارها فله الجنة.

ثواب زيارة قبر عبد العظيم الحسيني بالري

١ - حدثنا علي بن أحمد قال: حدثنا حمزة بن القاسم العلوي رحمه الله قال: حدثنا محمد بن يحيى العطار، عمّن دخل على أبي الحسن علي بن محمد الهادي عليها السلام من أهل الري قال: دخلت على أبي الحسن العسكري عليه السلام فقال: أين كنت؟ فقلت: زرت الحسين عليه السلام، قال: أما إنك لو زرت قبر عبد العظيم عندكم لكنت كمن زار الحسين ابن علي عليها السلام.

ثواب من لم يقدر على صلة أهل البيت عليهم السلام فوصل صالح

مواليهم، وثواب من لم يقدر على زيارتهم فزار صالح مواليهم

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد بن عيسى باسناد ذكره عن الصادق عليه السلام قال: من لم يقدر على صلتنا فليصل صالح موالينا يكتب له ثواب صلتنا، ومن لم يقدر على زيارتنا فليزر صالح موالينا يكتب له ثواب زيارتنا.

ثواب صلاة الامام عليه السلام

١ - أبي رحمه الله قال: حدثنا أحمد بن إدريس، عن عمران بن موسى، عن يعقوب ابن يزيد، عن أحمد بن محمد بن أبي نصر، عن حماد بن عثمان، عن إسحاق بن عمار قال: قلت للصادق عليه السلام: ما معنى قوله تبارك وتعالى: «من ذا الذي يقرض الله قرضا حسنا فيضاعفه له أضعافا كثيرة» قال: صلة الامام.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثنا محمد بن أحمد، عن علي بن الفضل، عن أبي طالب عبد الله بن الصلت، عن يونس بن عبد الرحمن، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد

وامام صادق(ع) فرمود: هر کس قبر یکی از ما را زیارت کند همچون کسی است که قبر حسین(ع) را زیارت کرده است.

پاداش کسی که قبر فاطمه دختر موسی بن جعفر(ع) را در قم زیارت کند

۱. سعد بن سعد می گوید: از حضرت رضا(ع) درباره مقام و منزلت فاطمه دختر موسی بن جعفر(ع) پرسیدم، فرمود: هر که قبر او را زیارت کند پاداشش بهشت خواهد بود.

پاداش کسی که قبر عبدالعظیم حسنی را در شهر ری زیارت کند

۱. محمد بن یحیی عطّار می گوید: مردی از اهل ری که خدمت علی بن محمد امام هادی(ع) رسیده بود برای من نقل کرد و گفت: بر حضرت ابوالحسن امام هادی(ع) وارد شدم. به من فرمود: کجا بودی؟ گفتم: به زیارت قبر حسین(ع) رفته بودم. فرمود: بدان که اگر قبر عبدالعظیم را که در شهر شماسیست زیارت می کردی، مانند کسی بودی که حسین بن علی(ع) را زیارت کرده است.

مرکز تحقیقات فقهی و حقوقی اسلامی

پاداش کسی که دسترسی به زیارت و ارتباط با اهل بیت ندارد و دوستان شایسته آنان را زیارت کند

۱. احمد بن محمد بن عیسی با سندی که ذکر کرده از امام صادق(ع) نقل نموده است که فرمود: هر کس دسترسی به ارتباط با ما ندارد، با دوستان شایسته ما ارتباط برقرار کند تا ثواب ارتباط با ما برای او نوشته شود. و هر کس قدرت بر زیارت ما ندارد، دوستان صالح ما را زیارت کند تا ثواب زیارت ما برای او ثبت گردد.

پاداش ارتباط داشتن با امام(ع)

۱. اسحاق بن عمار می گوید: از امام صادق(ع) پرسیدم: معنای سخن خداوند: «من ذا الذی یقرض الله قرضاً حسناً فیضاً عفو له اضعافاً کثیرة» [بقره، ۲۴۵] چیست؟ فرمود: مقصود ارتباط داشتن با امام(ع) است.

مانند همین حدیث به سند دیگری از اسحاق از امام صادق(ع) نقل شده است.

الله عليه السلام بمثله.

ثواب أهل القرآن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثني أبو إسحاق إبراهيم بن هاشم ، عن الحسن بن أبي الحسن الفارسي ، عن سليمان بن جعفر الجعفري ، عن إسماعيل بن أبي زياد ، عن جعفر بن محمد ، عن أبيه عليهم السلام قال : قال النبي صلى الله عليه وآله : أهل القرآن في أعلى درجة من الآدميين ما خلا النبيين والمرسلين ، ولا تستضعفوا أهل القرآن وحقوقهم ، فإن لهم من الله لمكانا .

ثواب من ختم القرآن بمكة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار ، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب ، عن النضر بن شعيب ، عن خالد بن ماذ القلانسي ، عن أبي حمزة ، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من ختم القرآن بمكة من جمعة إلى جمعة وأقل من ذلك وأكثر وختمه في يوم الجمعة كتب الله له من الأجر والحسنات من أول جمعة كانت في الدنيا إلى آخر جمعة تكون فيها ، وإن ختمه في سائر الأيام فكذلك .

ثواب من شدد عليه القرآن ومن يسر عليه

١ - حدثني أحمد بن محمد رضي الله عنه قال : حدثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد ابن الحسين ، عن الحسين بن سعيد ، عن محمد بن أبي عمير ، عن منصور بن يونس ، عن الصباح بن سيابة قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من شدد عليه القرآن كان له أجران ، ومن يسر عليه كان مع الأبرار .

ثواب من قرأ القرآن وهو شاب مؤمن

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثنا عبد الله بن جعفر الحميري ، عن أحمد بن محمد بن عيسى ، عن الحسن بن محبوب ، عن مالك بن عطية ، عن منهل القصّاب ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ القرآن وهو شاب مؤمن اختلط القرآن بلحمه ودمه ، وجعله الله مع السّفرة الكرام البررة ، وكان

پاداش اهل قرآن

۱. از اسماعیل بن ابی زیاد از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل شده است که پیامبر (ص) فرمود: اهل قرآن در بالاترین مرتبه آدمیان پس از پیامبران و مرسلین قرار دارند، پس آنان را کوچک نشمارید و حقوقشان را اندک نپندارید، زیرا آنان نزد خداوند از جایگاهی عظیم برخوردارند.

پاداش کسی که یک قرآن در مکه ختم کند

۱. ابو حمزه می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس قرآن را در مکه از جمعه ای تا جمعه دیگر یا در کمتر از این و یا بیشتر از آن ختم کند و پایانش در روز جمعه باشد، خداوند برای او اجر و پاداش کارهای نیک را از اولین جمعه ای که در دنیا بوده تا آخرین جمعه ای که در آن زندگی می کند خواهد نوشت، و اگر در روزهای دیگر نیز ختم کند همین پاداش را خواهد داشت.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که قرآن را به سختی بیاموزد و کسی که آن را به آسانی یادگیرد

۱. صباح بن سیابه می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس آموختن قرآن بر او دشوار باشد دو اجر خواهد داشت، و هر کس بر او آسان باشد با نیکان خواهد بود.

پاداش جوان با ایمانی که قرآن بخواند

۱. منهال قصاب می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در جوانی قرآن بخواند و مؤمن باشد، قرآن با گوشت و خون او آمیخته می شود، و خداوند او را با سفیران خود

القرآن حجيذا عنه يوم القيامة ويقول: يا رب إن كل عامل قد أصاب أجر عمله غير عاملي فبلغ به كريم عطايك، فيكسوه الله عز وجل حلتين من حلل الجنة، ويوضع على رأسه تاج الكرامة، ثم يقال: هل أرضيناك فيه؟ فيقول القرآن: يا رب قد كنت أرغب له فيما هو أفضل من هذا، قال: فيطعمي الأمن بيمينه والخلد بيساره، ثم يدخل الجنة فيقال له: اقرأ آية واصعد درجة: ثم يقال له: بلغنا به وأرضيناك فيه فيقول: اللهم نعم، قال: ومن قرأه كثيرا وتعااهده [بمشقه] من شدة حفظه أعطاه الله أجر هذا مرتين.

ثواب من قرأ القرآن قائما في صلاته، ومن قرأه جالسا في صلاته ومن قرأه في غير صلاته

١ - حدثني جعفر بن محمد بن مسرور رضى الله عنه قال: حدثني الحسين بن محمد بن عامر، عن عمه عبد الله بن عامر، عن الحسن بن محبوب، عن عبد الله بن سنان، عن معاذ بن مسلم، عن عبد الله بن سليمان، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ القرآن قائما في صلاته كتب الله له بكل حرف مائة حسنة، ومن قرأه في صلاته جالسا كتب الله له بكل حرف خمسين حسنة، ومن قرأه في غير صلاته كتب الله له بكل حرف عشر حسنات.

ثواب من قرأ مائة آية يصلي بها إلى خمسمائة آية

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه، عن عمه محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن عيسى، عن الحسن بن علي، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ مائة آية يصلي بها في ليلة كتب الله له بها قنوت ليلة، ومن قرأ مائتي آية في ليلة من غير صلاة الليل كتب الله له في اللوح قنطارا من الحسنات، والقنطار ألف ومائتا أوقية والأوقية أعظم من جبل أحد.

ثواب الحافظ للقرآن والعامل به

١ - حدثني الحسين بن أحمد رضى الله عنه، عن أبيه، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن محبوب، عن جميل بن صالح، عن الفضيل بن يسار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الحافظ للقرآن والعامل به مع السفارة الكرام البررة.

که بزرگوار و نیکوکارند قرار خواهد داد، و روز قیامت قرآن مانع او از آتش دوزخ خواهد بود، و می‌گوید: پروردگارا، هر عمل کننده‌ای به پاداش عملش رسیده است، جز آن کسی که مرا مورد عمل قرار داده است، پس بزرگ‌ترین هدیه‌های خود را نصیب او گردان. پس خداوند دو حُلّه از حُلّه‌های بهشتی به او می‌پوشاند و تاج کرامت بر سرش می‌نهد، سپس خطاب می‌شود: آیا تو را درباره این جوان خشنود کردیم؟ قرآن می‌گوید: پروردگارا، من بیش از این درباره او آرزو داشتم، پس امان نامه‌ای به دست راست او، و فرمان جاودانگی در بهشت را به دست چپش می‌دهند و او وارد بهشت می‌شود. پس به او می‌گویند: آیه‌ای بخوان و یک درجه بالا برو. آن‌گاه به قرآن خطاب می‌شود: آیا تو را به آرزویت رساندیم و آیا تو را در مورد این جوان خشنود کردیم؟ قرآن می‌گوید: آری، ای پروردگار من، آن‌گاه حضرت فرمود: هر کس قرآن را بسیار بخواند و با اینکه حفظ آن بر او سخت است آن را به ذهن خود بسپارد، خداوند این پاداش را دو بار به او خواهد داد.

پاداش کسی که قرآن را ایستاده یا نشسته در نماز و غیر نماز بخواند

۱. عبدالله بن سلیمان می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس قرآن را ایستاده در نماز بخواند، خداوند در برابر هر حرفی از آن صد حسنه برای او می‌نویسد؛ و هر کس آن را نشسته در نماز بخواند، خداوند در برابر هر حرفی از آن پنجاه حسنه برای او ثبت می‌کند؛ و هر کس آن را در غیر نماز بخواند، خداوند در برابر هر حرفی از آن ده حسنه برای او مقرر می‌دارد.

پاداش کسی که از صد تا پانصد آیه در نماز شب بخواند

۱. اسحاق بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس صد آیه از قرآن در نماز شب بخواند، خداوند عبادت سرتاسر آن شب را برای او خواهد نوشت؛ و هر کس دویست آیه در غیر نماز شب بخواند، خداوند برای او قنطاری از حسنات در نامه عملش ثبت خواهد کرد، که هر قنطاری هزار و دویست پیمانه و هر پیمانه‌ای بزرگ‌تر از کوه أحد است.

پاداش کسی که قرآن را حفظ کند و بدان عمل نماید

۱. از فضیل بن یسار نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: کسی که قرآن را حفظ کند و بدان عمل نماید، با سفیران الهی که بزرگوار و نیکوکارند همدم خواهد بود.

ثواب من يعالج القرآن ليحفظه بمشقة ومن رجع إلى منزله فلم ينم

حتى يقرأ سورة من القرآن

١ - حدثني علي بن الحسين المكتّب قال : حدثني محمد بن أبي عبد الله، عن أبيه عبد الله جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن جميل بن صالح، عن الفضيل بن يسار قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : إنّ الذي يعالج القرآن ليحفظه بمشقة منه وقلة حفظ له أجران، وقال : ما يمنع التاجر منكم المشغول في سوقه إذا رجع إلى منزله أن لا ينام حتى يقرأ سورة من القرآن فيكتب له مكان كلّ آية يقرأها عشر حسنات ويمحي عنه عشر سيئات .

ثواب الحال المرتحل

١ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدثني الحسين بن يزيد النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله قال : قيل : يا رسول الله أيّ الرجال خير؟ قال : الحال المرتحل، قيل : يا رسول الله وما الحال المرتحل قال : الفاتح الخاتم الذي يفتح القرآن ويختمه، فله عند الله دعوة مستجابة.

ثواب قارئ القرآن

١ - حدثنا محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن سليمان ابن راشد، عن أبيه، عن معاوية بن عمار قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : من قرأ القرآن فهو غني ولا فقر بعده وإلا ما به غنى.

ثواب من قرأ القرآن نظرا

١ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن رجل من العوام رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ في المصحف نظرا متّع ببصره، وخفف عن والديه وإن كانا كافرين.

٢ - وبهذا الإسناد رفعه إلى النبي صلى الله عليه وآله قال : ليس شيء أشدّ على الشيطان من القراءة في المصحف نظرا.

پاداش کسی که حفظ قرآن برای او دشوار است و کسی که پس از بازگشت به خانه خود قبل از خواب سوره‌ای از قرآن بخواند

۱. فضیل بن یسار می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: کسی که به دلیل کمی حافظه‌اش به سختی تلاش می‌کند تا قرآن را حفظ کند دو پاداش خواهد داشت. و فرمود: چه چیز بازرگانان شما را که در بازار مشغول تجارتند باز می‌دارد از اینکه پس از بازگشت به خانه و قبل از خوابیدن سوره‌ای از قرآن بخوانند تا در برابر هر آیه‌ای که می‌خوانند ده حسنه برای آنان نوشته شود و ده گناه از ایشان محو گردد؟

پاداش کسی که تلاوت قرآن را آغاز کند و آن را به پایان برساند

۱. سکونی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: از پیامبر خدا (ص) پرسیدند: بهترین مردم کیانند؟ فرمود: کسی که فرود آید و کوچ کند. گفتند: او چه کسی است ای رسول خدا؟ فرمود: آن کس که قرائت قرآن را آغاز کند و آن را به پایان برساند. چنین کسی نزد خدا یک دعا مستجاب خواهد داشت.

پاداش خواننده قرآن

۱. معاویه بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس قرآن بخواند بی‌نیاز است و دیگر پس از آن هیچ نیازی نخواهد داشت. در غیر این صورت بی‌نیازی برای او نخواهد بود.

پاداش کسی که قرآن را از رو بخواند

۱. مردی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس قرآن را از رو بخواند از دیده خود بهره‌مند می‌گردد، و بر پدر و مادرش - گر چه کافر باشند - تخفیف داده می‌شود.

۲. نیز به همین سند از پیامبر (ص) نقل شده است که فرمود: هیچ چیز بر شیطان سخت‌تر از این نیست که کسی قرآن را از رو بخواند.

ثواب من كان في بيته مصحف

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنى علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن علي بن الحسين الضّريّر، عن حمّاد بن عيسى، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه عليهما السلام قال: إنّي ليعجبني أن يكون في البيت مصحف يطرد الله به الشيطان.

ثواب من قرأ عشر آيات في ليلة إلى ألف آية

١ - حدّثنى محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثنى محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمّد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن النضر بن سويد، عن يحيى الحلبي، عن محمّد بن مروان، عن سعد بن طريف، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من قرأ عشر آيات في ليلة لم يكتب من الغافلين، ومن قرأ خمسين آية كتب من الذاكرين ومن قرأ مائة آية كتب من القانتين، ومن قرأ مائتي آية كتب من الخاشعين، ومن قرأ ثلاثمائة آية كتب من الفائزين، ومن قرأ خمسمائة آية كتب من المجتهدين، ومن قرأ ألف آية كتب له قنطار، والقنطار خمسمائة ألف مثقال ذهباً، والمثقال أربعة وعشرون قيراطاً، أصغرها مثل جبل أحد وأكبرها ما بين السّماء والأرض.

ثواب ربيع القرآن

١ - أبي رحمه الله قال، حدّثنى علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن محمّد بن سالم، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السّلام أنّه قال: لكلّ شيء ربيع وربيع القرآن شهر رمضان.

ثواب من قرأ مائة آية من القرآن ثم قال : «يا الله» سبع مرّات

١ - حدّثنى محمّد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن علي بن أسباط يرفعه إلى أمير المؤمنين عليه السّلام قال: من قرأ مائة آية من القرآن من أيّ القرآن شاء، ثمّ قال: «يا الله» سبع مرّات فلو دعا على الصخرة لقلعها إن شاء الله.

پاداش کسی که قرآن در خانه اش باشد

۱. حماد بن عیسی از جعفر بن محمد (ع) نقل کرده است که فرمود: من خوش می دارم که در خانه قرآنی باشد که خداوند به سبب آن شیطان را از آن خانه دور سازد.

پاداش کسی که در یک شب ده تا هزار آیه بخواند

۱. سعد بن طریف از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در یک شب ده آیه از قرآن بخواند او را در زمره غافلان نمی نویسند، و هر کس پنجاه آیه بخواند از اهل ذکر به شمار می آید، و هر کس صد آیه بخواند از اهل اطاعت محسوب می شود، و هر کس دویست آیه بخواند در زمره خاشعان قرار می گیرد، و هر کس سیصد آیه بخواند از کامیابان به شمار می آید، و هر کس پانصد آیه بخواند از تلاشگران محسوب می گردد، و هر کس هزار آیه بخواند برای او قنطاری از حسنات ثبت می شود که هر قنطاری پانصد هزار مثقال طلاست، و هر مثقالی بیست و چهار قیراط است که کوچک ترین آنها مانند کوه احد، و بزرگ ترین آنها به اندازه فاصله میان آسمان و زمین است.

توضیح: قنطار، پوست گاوی را گویند که آن را پراز طلا کرده باشند. قیراط نیز واحدی از وزن به شمار می رود.

پاداش قرائت قرآن در بهار آن

۱. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر چیزی بهاری دارد، و بهار قرآن ماه رمضان است.

پاداش کسی که صد آیه از قرآن بخواند سپس هفت بار «یا الله» بگوید

۱. علی بن اسباط در حدیثی مرفوعه از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس صد آیه از قرآن - از هر کجای آن باشد - بخواند، سپس هفت مرتبه «یا الله» بگوید، اگر بخواند صخره ای را از جای برگند، به خواست خدا آن را از جای برخواند کند، انشاء الله.

ثواب من قرأ سورة فاتحة الكتاب

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد ابن حسان، عن إسماعيل بن مهران قال : حدثني الحسن بن علي بن أبي حمزة البطائني عن أبيه قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : اسم الله الأعظم مقطوع في أم الكتاب.

ثواب من قرأ سورة البقرة، وآل عمران

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد ابن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن أبيه، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ البقرة وآل عمران جاءتا يوم القيامة تظللانه على رأسه مثل الغمامتين أو مثل الغيابتين.

ثواب من قرأ أربع آيات من أول البقرة، آية الكرسي،

وآيتين بعدها وثلاث آيات من آخرها

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن الحسن بن الحسين اللؤلؤي، عن رجل، عن معاذ، عن عمرو بن جُميع رفعه إلى علي بن الحسين عليهما السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من قرأ أربع آيات من أول البقرة وآية الكرسي وآيتين بعدها وثلاث آيات من آخرها لم ير في نفسه وماله شيئاً يكرهه، ولا يقربه شيطان، ولا ينسى القرآن.

ثواب من قرأ آية الكرسي عند منامه ومن قرأها دُبر كل صلاة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي، عن الحسن بن الجهم، عن إبراهيم بن مهزم، عن رجل سمع أبا الحسن الرضا عليه السلام يقول : من قرأ آية الكرسي عند منامه لم يخف الفالج إن شاء الله، ومن قرأها بعد كل صلاة لم يضره ذو حمة.

پاداش کسی که سورة فاتحة الكتاب را بخواند

۱. علی بن ابی حمزة بطائنی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: اسم اعظم خداوند به صورت پراکنده در فاتحة الكتاب آمده است.

پاداش کسی که سورة بقره و آل عمران را بخواند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سورة بقره و آل عمران را بخواند، روز قیامت این دو سوره مانند دو قطعه ابر یا دو سایبان بر سرش سایه می افکنند.

پاداش کسی که چهار آیه از اول سورة بقره

و آیه الكرسي و دو آیه بعد از آن

و سه آیه آخر سورة را بخواند

۱. عمرو بن جمیع در حدیثی مرفوعه از علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس چهار آیه از اول سورة بقره و آیه الكرسي و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر آن سوره را بخواند هیچ گونه بدی در مال و جان خود نمی بیند، و شیطان به او نزدیک نمی شود، و قرآن را فراموش نمی کند.

پاداش کسی که آیه الكرسي را هنگام خواب یا در تعقیب نماز بخواند

۱. ابراهیم بن مهزم می گوید: مردی گفت: از حضرت رضا (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس هنگام خواب آیه الكرسي را بخواند، به خواست خدا بیمی از فلج شدن نخواهد داشت؛ و هر کس پس از هر نماز آن را بخواند هیچ گزنده ای به او زیان نخواهد رسانید.

ثواب من قرأ سورة النساء في كل جمعة

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن علي بن عابس، عن أبي مريم، عن المنهال بن عمرو، عن زُرِّ بن حُبَيْش، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال: من قرأ سورة النساء في كل جمعة أو من من ضغطة القبر.

ثواب من قرأ سورة المائدة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن أبي مسعود المدائني، عن أبي الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة المائدة في كل يوم خميس لم يلبس إيمانه بظلم ولم يشرك [به] أبدا.

ثواب من قرأ سورة الأنعام

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن محمد بن فرقد، عن الحكم بن ظهير، عن أبي صالح، عن ابن عباس قال: من قرأ سورة الأنعام في كل ليلة كان من الآمنين يوم القيامة، ولم ير النار بعينه أبدا.

وقال أبو عبد الله عليه السلام : نزلت سورة الأنعام جملة واحدة شيعها سبعون ألف ملك حتى أنزلت على محمد صلى الله عليه وآله فعظموها وبجلوها فإن اسم الله فيها في سبعين موضعا، ولو علم الناس ما فيها ما تركوها.

ثواب من قرأ سورة الأعراف [في كل شهر]

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الأعراف في كل شهر كان يوم القيامة من الذين لا خوف عليهم ولا هم يحزنون، فإن قرأها في كل جمعة كان ممن لا يحاسب يوم القيامة، أما إن فيها محكما فلا تدعوا قراءتها فإنها تشهد يوم القيامة لكل من قرأها.

پاداش کسی که در هر روز جمعه سوره نساء بخواند

۱. زر بن حبیش می گوید: امیر مؤمنان (ع) فرمود: هر کس در هر روز جمعه سوره نساء را بخواند از فشار قبر در امان خواهد بود.

پاداش کسی که سوره مائده را بخواند

۱. ابوالجارود از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس سوره مائده را در هر پنجشنبه بخواند ایمانش به ظلم آلوده نمی شود و هرگز به خدا شرک نمی ورزد.

پاداش کسی که سوره انعام را بخواند

۱. ابن عباس می گوید: هر کس سوره انعام را هر شب بخواند از جمله کسانی خواهد بود که روز قیامت در امانند، و هرگز روی آتش را به چشم خود نخواهد دید. امام صادق (ع) فرمود: سوره انعام یکباره فرود آمد و هفتاد هزار فرشته آن را مشایعت کردند تا آنکه بر محمد (ص) نازل گردید. پس آن را بزرگ شمارید و گرمی دارید، زیرا نام خدا در هفتاد جای آن آمده است، و اگر مردم می دانستند که در آن چه فضیلتی است هرگز تلاوت آن را ترک نمی کردند.

پاداش کسی که هر ماه سوره اعراف را بخواند

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره اعراف را در هر ماه بخواند، روز قیامت در زمره کسانی خواهد بود که هیچ ترسی ندارند و اندوهگین نمی شوند؛ و اگر آن را در هر جمعه بخواند از کسانی خواهد بود که روز قیامت مورد حساب قرار نمی گیرند. بدانید که یکی از محکومات در این سوره است، پس تلاوت آن را ترک نکنید، زیرا این سوره روز قیامت برای هر کس که آن را قرائت کرده است گواهی می دهد.

ثواب من قرأ سورة الأنفال وسورة التوبة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الأنفال وسورة براءة في كل شهر لم يدخله نفاق أبداً وكان من شيعة أمير المؤمنين عليه السلام.

ثواب من قرأ سورة يونس

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن محمد بن فرقد، عن فضيل الرّسان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة يونس في كل شهرين أو ثلاثة لم يخف عليه أن يكون من الجاهلين، وكان يوم القيامة من المقرّبين.

ثواب من قرأ سورة هود

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن كثير بن كاروئند، عن فروة بن الأجرى، عن أبي جعفر محمد بن علي عليها السلام قال: من قرأ سورة هود في كل جمعة بعثه الله عزّ وجلّ يوم القيامة في زمرة النبيّين، ولم تعرف له خطيئة عملها يوم القيامة.

ثواب قراءة سورة يوسف

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة يوسف في كل يوم أو في كل ليلة بعثه الله تعالى يوم القيامة وجماله مثل جمال يوسف عليه السلام ولا يصيبه فزع يوم القيامة وكان من خيار عباد الله الصالحين. وقال: إنّها كانت في التوراة مكتوبة.

ثواب من قرأ سورة الرعد

١ - وهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام أنّه قال: من أكثر قراءة سورة الرعد لم يصبه الله بصاعقة أبداً ولو كان ناصباً وإذا كان مؤمناً أدخله الجنة بلا حساب ويُشَفَّع في جميع مَنْ يعرف من أهل بيته وإخوانه.

ثواب من قرأ سورة إبراهيم والحجر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن عنبسة بن مصعب، عن أبي

پاداش کسی که سوره انفال و توبه را بخواند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس هر ماه سوره انفال و سوره براءت را بخواند، نفاق در دل او راه نمی‌یابد و از شیعیان امیر مؤمنان (ع) خواهد بود.

پاداش کسی که سوره یونس را بخواند

۱. از فضیل رسیان نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره یونس را در هر دو ماه یا در هر سه ماه یک بار بخواند، بیم آن نمی‌رود که از جاهلان باشد، و روز قیامت از مقربان خواهد بود.

پاداش کسی که سوره هود را بخواند

۱. فروة بن آجری از حضرت ابو جعفر محمد بن علی [= امام باقر (ع)] روایت کرده است که فرمود: هر کس سوره هود را در هر جمعه بخواند، خداوند او را روز قیامت در زمره پیامبران برمی‌انگیزد، و آن روز هیچ گناهی که آن را مرتکب شده باشد، برای او نخواهند شناخت.

پاداش خواندن سوره یوسف

۱. از ابو بصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره یوسف را هر روز یا هر شب تلاوت کند، خداوند او را روز قیامت با جمالی مانند جمال یوسف (ع) برمی‌انگیزد، و آن روز هیچ وحشتی او را فرا نمی‌گیرد، و از جمله بندگان برگزیده و شایسته خدا خواهد بود، و فرمود: این سوره در تورات نیز ذکر شده است.

پاداش کسی که سوره رعد را بخواند

۱. حسین بن ابی العلاء می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره رعد را بسیار بخواند، خداوند هرگز او را دچار صاعقه نخواهد کرد، هر چند از دشمنان ما باشد. و اگر مؤمن باشد، خدا او را بی حساب وارد بهشت می‌کند، و شفاعتش درباره تمام افراد خانواده و برادران مؤمنش که آنان را می‌شناسد پذیرفته می‌شود.

پاداش کسی که سوره ابراهیم و حجر را بخواند

۱. عنبسة بن مصعب می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره ابراهیم و حجر

عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة إبراهيم والحجر في ركعتين جميعاً في كل جمعة لم يصبه فقر أبداً ولا جنون ولا بلوى.

ثواب من قرأ سورة النحل

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عاصم الحنّاط، عن محمد بن مسلم، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة النحل في كل شهر كُفي المغرم في الدنيا وسبعين نوعاً من أنواع البلا [يا] أهونه الجنون والجذام والبرص، وكان مسكنه في جنة عدن وهي وسط الجنان.

ثواب من قرأ سورة بني إسرائيل

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة بني إسرائيل في كل ليلة جمعة لم يمت حتى يدرك القائم عليه السلام ويكون من أصحابه.

ثواب من قرأ سورة الكهف

١ - حدثني أحمد بن محمد رضي الله عنه قال: حدثني أبي، عن أحمد بن هلال، عن عيسى بن عبد الله، عن أبيه، عن جده، عن أمير المؤمنين عليه السلام يقول: ما من عبد يقرأ: «قل إنما أنا بشر مثلكم - إلى آخر السورة» إلا كان له نوراً من مضجعه إلى بيت الله الحرام، فإن كان من أهل بيت الله الحرام كان له نور إلى بيت المقدس.

٢ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى قال: حدثني محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران قال: حدثني الحسن بن علي، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الكهف كل ليلة جمعة لم يمت إلا شهيداً، ويبعثه الله من الشهداء، ووقف يوم القيامة مع الشهداء.

ثواب قراءة سورة مريم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عمر بن أبان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أدام قراءة سورة مريم لم يمت حتى يصيب ما يغنيه في نفسه وماله وولده

را در دو رکعت نماز هر جمعه‌ای بخواند، هرگز تنگدستی و دیوانگی و بلایی به او نخواهد رسید.

پاداش کسی که سوره نحل را بخواند

۱. از محمد بن مسلم نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره نحل را در هر ماه بخواند، از زیان مالی در دنیا و از هفتاد نوع بلا که سبک‌ترین آنها دیوانگی و خوره و پیسی است در امان خواهد بود، و در بهشت عدن - که وسط بهشت قرار دارد - جای خواهد گرفت.

پاداش کسی که سوره بنی اسرائیل را بخواند

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره بنی اسرائیل را در هر شب جمعه بخواند، نمی‌میرد تا آنکه قائم آل محمد (ع) را درک کند و از یاران او باشد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که سوره کهف را بخواند

۱. عیسی بن عبدالله از پدرش از جدش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که آن حضرت می‌فرمود: هر بنده‌ای آیه «قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ» را تا آخر سوره تلاوت کند، نوری از خوابگاه او تا خانه کعبه کشیده می‌شود، و اگر از ساکنان حرم باشد آن نور تا بیت المقدس برای او کشیده خواهد شد.

۲. ابوبصیر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند شهید خواهد مرد، و خدا او را با شهدا بر خواهد انگيخت، و روز قیامت در صف شهیدان خواهد ایستاد.

پاداش خواندن سوره مریم

۱. عمر بن ابان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بر خواندن سوره مریم مداومت کند نمی‌میرد تا اینکه به آنچه او را در مال و جان و فرزندانش بی‌نیاز

وكان في الآخرة من أصحاب عيسى بن مريم عليهما السَّلام وأُعطي في الآخرة مثل ملك سليمان بن داود عليهما السَّلام في الدنيا.

ثواب قراءة سورة طه

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن صباح المذَّاء، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: لا تدعوا قراءة سورة طه فإنَّ الله يحبُّها ويحبُّ من قرأها ومن أدمن قراءتها أعطاه الله يوم القيامة كتابه يمينه ولم يحاسبه بما عمل في الإسلام وأُعطي في الآخرة من الأجر حتَّى يرضى.

ثواب قراءة سورة الأنبياء

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن يحيى بن مُساور، عن فضيل الرِّسَّان، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من قرأ سورة الأنبياء حُبًّا لها كان كمن رافق النبيَّين أجمعين في جنَّات النعيم، وكان مهيبًا في أعين الناس حياة الدنيا.

ثواب قراءة سورة الحج

١- بهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن سورة، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من قرأ سورة الحج في كلِّ ثلاثة أيَّام لم تخرج سنته حتَّى يخرج إلى بيت الله الحرام وإن مات في سفره [أ] دخل الجنة، قلت: فإن كان مخالفًا؟ قال: يخفَّف عنه بعض ما هو فيه.

ثواب قراءة سورة المؤمنين

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: من قرأ سورة المؤمنين ختم الله له بالسَّعادة [و] إذا كان يَدمن قراءتها في كلِّ جمعة [و] كان منزله في الفردوس الأعلى مع النبيَّين والمرسلين.

ثواب قراءة سورة النور

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي عبد الله المؤمن، عن ابن مُسكان، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: حصَّنوا أموالكم وفروجكم بتلاوة سورة النور، وحصَّنوا بها نساءكم فإنَّ من أدمن قراءتها في كلِّ يوم أو في كلِّ ليلة لم يزن أحد من أهل بيته أبدا حتَّى يموت فإذا هو مات شيَّعه إلى قبره سبعون ألف ملك كلَّهم يدعون

می‌کند برسد، و در آخرت از یاران عیسی بن مریم (ع) خواهد بود، و روز قیامت سلطنتی چون سلطنت سلیمان در دنیا، به او خواهند داد.

پاداش خواندن سوره طه

۱. از اسحاق بن عمار نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: خواند سوره طه را ترک نکنید، زیرا خدا آن را دوست می‌دارد و خواننده آن را نیز دوست می‌دارد. و هر کس برخواندن آن مداومت کند، خداوند در روز قیامت نامه عمل او را به دست راستش می‌دهد و او را در برابر اعمالی که در اسلام انجام داده است مورد حساب قرار نمی‌دهد، و در آخرت به قدری به او پاداش می‌دهند که خشنود شود.

پاداش خواندن سوره انبیاء

۱. فضیل رشان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس سوره انبیاء را از روی شوق بخواند مانند کسی خواهد بود که با همه پیامبران در بهشت‌های پر نعمت همدم است، و در زندگی دنیا در نظر مردم با هیبت خواهد بود.

پاداش خواندن سوره حج

۱. از سوره از پدرش نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس هر سه روز یک بار سوره حج را بخواند، سال بر او نمی‌گذرد مگر اینکه زیارت خانه خدا نصیبش می‌گردد، و اگر در این سفر از دنیا برود او را به بهشت خواهند برد. راوی می‌گوید: گفتم: اگر مخالف باشد چگونه است فرمود: بخشی از عذاب او کاسته می‌شود.

پاداش خواندن سوره مؤمنون

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره مؤمنون را بخواند، خداوند عمرش را با راستگاری به پایان می‌برد، و اگر بر خواندن آن در هر جمعه مداومت کند، در فردوس اعلا با پیامبران و مرسلین خواهد بود.

پاداش خواندن سوره نور

۱. از ابن مسکان نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: مال و ناموس خود را با خواندن سوره نور مصون دارید، و زنان خود را نیز بدین وسیله حفظ کنید، زیرا هر کس بر خواندن این سوره در هر روز یا هر شب مداومت کند، هرگز کسی از افراد خانواده اش دچار زنا نمی‌شود تا از دنیا برود، و چون از دنیا رفت هفتاد هزار فرشته او را تا کنار قبرش مشایعت می‌کنند و همه برای او دعا و طلب آمرزش می‌کنند تا او را

ويستغفرون الله له حتى يدخل في قبره.

ثواب من قرأ سورة الفرقان

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن إسحاق بن عمار، عن أبي الحسن عليه السلام قال: يا ابن عمار لا تدع قراءة سورة «تبارك الذي نزل الفرقان على عبده»، فإن من قرأها في كل ليلة لم يعذب الله أبداً، ولم يحاسبه، وكان منزله في الفردوس الأعلى.

ثواب من قرأ سورة الطواسين الثلاثة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الطواسين الثلاثة في ليلة الجمعة كان من أولياء الله وفي جوار الله وكنفه، ولم يصبه في الدنيا بؤس أبداً، وأعطى في الآخرة من الجنة حتى يرضى وفوق رضاه، وزوجه الله مائة زوجة من الحور العين.

ثواب من قرأ سورة العنكبوت والروم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة العنكبوت والروم في شهر رمضان ليلة ثلاثة وعشرين فهو والله يا أبا محمد من أهل الجنة لا أستثني فيه أبداً ولا أخاف أن يكتب الله عليّ في يميني إثماً، وإنّ لهاتين السورتين من الله مكاناً.

ثواب من قرأ سورة لقمان

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عمرو بن جبير العرزمي، عن أبيه، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة لقمان في كل ليلة وكلّ الله به في ليلته ملائكة يحفظونه من إبليس وجنوده حتى يصبح، فإذا قرأها بالنهار لم يزالوا يحفظونه من إبليس وجنوده حتى يمسي.

ثواب من قرأ سورة السجدة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة السجدة في كل جمعة أعطاه الله كتابه بيمينه ولم يحاسبه بما كان منه، وكان من رفقاء محمد وأهل بيته صلى الله عليهم.

وارد قبر سازند.

پاداش کسی که سوره فرقان را بخواند

۱. اسحاق بن عمار می گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) به من فرمود: ای پسر عمار، قرائت سوره «تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده» را ترک مکن، زیرا هر کس آن را در هر شب قرائت کند خداوند هرگز او را عذاب نمی کند و او را مورد حساب قرار نمی دهد، و جایگاهش در فردوس اعلا خواهد بود.

پاداش کسی که «طس» های سه گانه را بخواند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس «طس» های سه گانه را در شب جمعه بخواند، از اولیای خدا و در جوار رحمت پروردگار تحت حمایت او خواهد بود، و هرگز در دنیارنج و سختی به او نخواهد رسید، و در آخرت به قدری از بهشت به او می دهند که خشنود می گردد، بلکه بیش از خشنودی اوست، و خداوند صد همسر از حوریان بهشتی به او تزویج می کند.

توضیح: مقصود از «طس» های سه گانه، سوره شعراء، و نمل و قصص است که با «طس» یا «طسم» آغاز می شود.

پاداش کسی که سوره عنکبوت و روم را بخواند

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در شب بیست و سوم ماه رمضان سوره عنکبوت و روم را بخواند، به خدا سوگند - ای ابومحمّد - او از اهل بهشت خواهد بود، و من هرگز کسی را از این حکم استثنا نمی کنم و بیم آن ندارم که در این سوگند خداوند گناهی بر من بنویسد، این دو سوره نزد خدا جایگاهی عظیم دارند.

پاداش کسی که سوره لقمان را بخواند

۱. عمرو بن جبیر عزمی از پدرش از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس سوره لقمان را هر شب تلاوت کند، خداوند در آن شب فرشتگانی را بر وی خواهد گماشت که تا بامداد او را از شرّ ابلیس و سپاهیان حفظ کنند، و چون در روز تلاوت کند پیوسته آن فرشتگان او را از شرّ ابلیس و سپاهیان مصون می دارند تا شب فرارسد.

پاداش کسی که سوره سجده را بخواند

۱. حسین بن ابی العلاء می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره سجده را در هر جمعه بخواند، خداوند نامه عمل او را به دست راستش می دهد و اعمال او را مورد حساب قرار نمی دهد و از همنشینان محمّد (ص) و خاندان او خواهد بود.

ثواب من قرأ سورة الأحزاب

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كان كثير القراءة لسورة الأحزاب كان يوم القيامة في جوار محمد صلى الله عليه وآله وأزواجه، ثم قال: سورة الأحزاب فيها فضائح الرجال والنساء من قريش وغيرهم، يا ابن سنان إن سورة الأحزاب فضحت نساء قريش من العرب وكانت أطول من سورة البقرة ولكن نقصوها وحرّفوها.

ثواب قراءة سورة حمد سبأ وحمد فاطر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أحمد بن عائد، عن ابن أذينة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: للحمدين جميعاً - حمد سبأ وحمد فاطر - من قرأهما في ليله لم يزل في ليلته في حفظ الله وكلاءته، فإن قرأهما في نهاره لم يصبه في نهاره مكروه، وأُعطي من خير الدنيا وخير الآخرة ما لم يخطر على قلبه ولم يبلغ مناه.

ثواب من قرأ سورة يس

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن لكل شئ قلباً وإن قلب القرآن يس، من قرأها قبل أن ينام أو في نهاره قبل أن يمسي كان في نهاره من المحفوظين والمرزوقين حتى يمسي ومن قرأها في ليله قبل أن ينام وكل الله به ألف ملك يحفظونه من شر كل شيطان رجيم ومن كل آفة، وإن مات في يومه أدخله الله به الجنة، وحضر غسله ثلاثون ألف ملك كلهم يستغفرون له ويشيّعونه إلى قبره بالاستغفار له، فإذا دخل في لحده كانوا في جوف قبره يعبدون الله وثواب عبادتهم له، وفُسح له في قبره مدّ بصره، وأومن من ضغطة القبر، ولم يزل له في قبره نور ساطع إلى أعنان السماء إلى أن يخرج الله من قبره، فإذا أخرجه لم يزل ملائكة الله معه يشيّعونه ويحدّثونه ويضحكون في وجهه ويُبشرونه بكل خير حتى يجوزوا به الصراط والميزان ويوقفوه من الله موقفاً لا يكون عند الله خلق أقرب منه إلا ملائكة الله المقربون وأنبياءه المرسلون، وهو مع النبيين واقف بين يدي الله لا يحزن مع من يحزن، ولا يهتم مع من يهتم، ولا يجزع مع من يجزع، ثم يقول له الربّ تبارك وتعالى:

پاداش کسی که سوره احزاب را بخواند

۱. از عبدالله بن سنان نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره احزاب را بسیار تلاوت کند، روز قیامت در جوار محمد (ص) و همسرانش خواهد بود. سپس فرمود: در سوره احزاب رسواییهایی از مردان و زنان قریش و دیگران نقل شده است. ای پسر سنان، سوره احزاب زنان قریش را از میان عرب رسوا ساخت، و این سوره از سوره بقره طولانی تر بوده ولی از آن کاسته و آن را تحریف کرده اند. توضیح: تردیدی نیست که در قرآن کریم هیچ گونه کاستی و فزونی رخ نداده، و این چیزی است که آیه «إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ» به صراحت بر آن دلالت دارد. بنابراین اگر روایتی بر تحریف قرآن دلالت کند، چنانچه قابل تأویل نباشد، باید آن را مردود شمرد.

پاداش خواندن سوره سبأ و فاطر

۱. از عمر بن اذینه نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس دو سوره سبأ و فاطر را که با کلمه حمد آغاز می شوند در شب بخواند، تمام آن شب در حفظ و امان خدا خواهد بود؛ و اگر در روز بخواند هیچ رنجی در آن روز به او نخواهد رسید، و آن قدر از خیر دنیا و آخرت به او می دهند که هرگز بردش نگذشته و آرزوی آن را نکرده است.

پاداش کسی که سوره یس را بخواند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: برای هر چیزی قلبی است و قلب قرآن سوره یاسین است، هر کس آن را پیش از خواب یا در روز پیش از شام بخواند در آن روز تا شامگاهان از کمائی خواهد بود که محفوظ می ماند و از رزق خدا بهره می برند؛ و هر کس آن را شب هنگام پیش از خواب بخواند، خداوند هزار فرشته بر او می گمارد تا او را از شر هر شیطان رانده شده و از هر آسیبی حفظ کنند، و اگر در روز آن شب بمیرد خدا او را وارد بهشت می کند و سی هزار فرشته هنگام غسل او حاضر می شوند و همه برای او طلب آمرزش می کنند و با استغفار او را تا قبرش مشایعت می نمایند، و چون در قبر وارد شود آنان وسط قبر قرار می گیرند و خدا را عبادت می کنند و ثواب عبادتشان نصیب او می شود، و قبرش تا هر کجا چشم ببیند فراخ می گردد، و از فشار قبر در امان می ماند، و پیوسته از قبرش نوری به آسمان می تابد تا اینکه خدا او را از قبر بیرون آورد، و چون او را برانگیخت پیوسته فرشتگان خدا با او خواهند بود و او را مشایعت می کنند و با وی سخن می گویند و به رویش لبخند می زنند و به هر خیری او را نوید می دهند تا او را از صراط و میزان بگذرانند و در پیشگاه خدا در جایگاهی قرار دهند که هیچ مخلوقی جز فرشتگان مقرب خدا و پیامبران مرسل او آن جایگاه را ندارند، و او با پیامبران در آن جایگاه می ایستد و با غمگینان غمگین نمی شود، و با اندوهناگان اندوه نمی خورد، و با زاری کنندگان زاری

إشفع عبدي أشفعك في جميع ما تشفع، وسلني عبدي أعطك جميع ما تسأل، فيسأل فيعطى ويشفع فيُشفع ولا يحاسب فيمن يحاسب ولا يوقف مع من يوقف، ولا يذل مع من يذل، ولا يُنكب بخطيئة ولا بشيء من سوء عمله، ويعطى كتابا منشورا حتى يهبط من عند الله فيقول الناس بأجمعهم: سبحان الله ما كان لهذا العبد من خطيئة واحدة، ويكون من رفقاء محمد صلى الله عليه وآله.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن علي بن أسباط، عن يعقوب بن سالم، عن أبي الحسن العبدى، عن جابر الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ يس في عمره مرة واحدة كتب الله له بكل خلق في الدنيا وبكل خلق في الآخرة وفي السماء بكل واحد ألفي ألف حسنة، ومحا عنه مثل ذلك، ولم يصبه فقر ولا غرم ولا هدم ولا نصب ولا جنون ولا جذام ولا وسواس ولا داء يضره، وخفف الله عنه سكرات الموت وأهواله، وولي قبض روحه، وكان ممن يضمن الله له السعة في معيشته، والفرح عند لقائه، والرضا بالثواب في آخرته، وقال الله تعالى لملائكته أجمعين من في السماوات ومن في الأرض: قد رضيت عن فلان فاستغفروا له.

ثواب من قرأ سورة الصافات

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس قال: حدثني محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الصافات في كل يوم جمعة لم يزل محفوظا من كل آفة، مدفوعا عنه كل بلية في الحياة الدنيا، مرزوقا في الدنيا بأوسع ما يكون من الرزق، ولم يصبه الله في ماله ولا ولده ولا بدنه بسوء من شيطان رجيم ولا من جبار عنيد، وإن مات في يومه أو في ليلته بعثه الله شهيدا، وأماته شهيدا، وأدخله الجنة مع الشهداء في درجة من الجنة.

ثواب قراءة سورة «ص»

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عمرو بن جبير العزمي، عن أبيه، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة «ص» في ليلة الجمعة أعطي من خير الدنيا

نمی‌کند. آن‌گاه پروردگار بزرگ به او می‌گوید: ای بنده من، شفاعت کن تا شفاعت را درباره هر کسی که از او شفاعت می‌کنی بپذیرم، و از من درخواست کن ای بنده من تا تمام آنچه را که درخواست می‌کنی به تو ارزانی دارم؛ پس او درخواست می‌کند و آنچه می‌خواهد به او داده می‌شود، و شفاعت می‌کند و شفاعتش پذیرفته می‌گردد، و از کسانی نیست که مورد حساب قرار می‌گیرند، و در زمره بازداشت شدگان نخواهد بود، و از زیونان به شمار نخواهد آمد، و به نکبت گناه و کار زشتی که از او سرزده است گرفتار نخواهد شد، و نامه‌ای سرگشاده به او داده می‌شود، تا اینکه از پیشگاه خدا فرود می‌آید، و همه مردم می‌گویند: سبحان الله! این بنده حتی یک گناه هم نداشته است، و آن‌گاه از همنشینان محمد (ص) خواهد شد.

۲. از جابر جعفی نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره یاسین را در عمر خود یک بار تلاوت کند، خداوند به شمار تمام آفریدگان دنیا و تمام آفریدگان آخرت و آنچه در آسمان است، به شمار هر یک دو هزار هزار حسنه برای او می‌نویسد، و به همین اندازه گناهانش را محو می‌کند، و دچار تنگدستی، بدهکاری، ویرانی خانه، سختی، دیوانگی، جذام، وسوسه و بیماریهای زیانبار نمی‌شود، و خداوند سختیها و دشواریهای مرگ را برای او آسان می‌کند و خودش جان او را می‌گیرد، و از جمله کسانی خواهد بود که خداوند گشایش در زندگی و شادمانی به هنگام مرگ و خشنودی از پاداش آخرت را برای او ضمانت می‌کند، و به همه فرشتگان آسمانها و زمین می‌گوید: من از فلانی خشنودم، برای او طلب آمرزش کنید.

پاداش کسی که سوره صافات را بخواند

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره صافات را در هر روز جمعه بخواند، پیوسته از هر آسیبی در امان خواهد بود، و هر بلایی در زندگی دنیا از او دور خواهد شد، و در دنیا از فراخ‌ترین روزی برخوردار خواهد گردید، و خداوند مال و فرزندان و خود او را از سوی هیچ شیطان رانده شده و هیچ ستمکار ستیزه‌جویی دچار آسیب نخواهد کرد، و اگر در آن روز یا آن شب بمیرد خداوند او را در زمره شهیدان بر می‌انگیزد، و او را شهید می‌میراند، و او را با شهدا در یک درجه به بهشت در می‌آورد.

پاداش خواندن سوره «ص»

۱. جابر عزمی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در شب جمعه

والآخرة ما لم يعط أحد من الناس إلا نبي مرسل أو ملك مقرب، وأدخله الله الجنة وكل من أحب من أهل بيته حتى خادمه الذي يخدمه، وإن لم يكن في حد عياله ولا في حد من يشفع فيه.

ثواب قراءة سورة الزمر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن هارون بن خارجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الزمر استخفها من لسانه، أعطاه الله من شرف الدنيا والآخرة، وأعزه بلا مال ولا عشيرة حتى يهابه من يراه، وحرّم جسده على النار، ويبني له في الجنة ألف مدينة، في كل مدينة ألف قصر، في كل قصر مائة حوراء، وله مع هذا عينان تجريان، وعينان نضاختان، وعينان مدها متان، وحور مقصورات في الخيام، وذواتا أفنان، ومن كل فاكهة زوجان.

ثواب قراءة سورة خم المؤمن

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي الصباح، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ خم المؤمن في كل ليلة غفر الله له ما تقدّم من ذنبه وما تأخر، وألزمه كلمة التقوى، وجعل الآخرة خيراً له من الدنيا.

ثواب قراءة سورة خم السجدة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن ذريح المحاربي قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: من قرأ خم السجدة كانت له نورا يوم القيامة مدّ بصره، وسروره، وعاش في هذه الدنيا محموداً مغبوطاً.

ثواب من قرأ سورة خم عسق

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أدام قراءة خم عسق بعثه الله يوم القيامة ووجهه كالشّمس حتى يقف بين يدي الله عزّ وجلّ فيقول: عبدي أدامت قراءة خم عسق ولم تدر ما ثوابها؟ أما لو دريت ما هي وما ثوابها لما مللت من قراءتها ولكن سأخبرك جزاك، أدخلوه الجنة وله فيها قصر من ياقوتة حمراء، أبوابها وشرفها ودرجها منها، يرى ظاهرها من باطنها وباطنها من ظاهرها، وله فيها [جوار أتراب من

سوره «ص» را تلاوت کند، به قدری خیر دنیا و آخرت به او می دهند که به هیچ یک از مردم - جز پیامبری مرسل یا فرشته ای مقرب - داده نمی شود، و خداوند او و تمام کسانی را که او از میان خاندانش دوست دارد وارد بهشت می کند، حتی خدمتگزاری را که خدمت او را می کرده است، هر چند از عائله او یا از کسانی نباشد که حق شفاعت آنها را داشته باشد.

پاداش خواندن سوره زمر

۱. از هارون بن خارجه نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره زمر را به صورت سلیس و روان قرائت کند، خداوند شرافت دنیا و آخرت را به او ارزانی می دارد، و او را بدون ثروت و خاندان عزیز می گرداند، به گونه ای که هر کس او را می بیند تحت تأثیر هیبت او قرار می گیرد، و بدنش را بر آتش دوزخ حرام می سازد، و هزار شهر در بهشت برای او بنا می کند که هر شهری دارای هزار کاخ است و در هر کاخی یکصد حوریه قرار دارد، و علاوه بر این، دو چشمه جاری و دو چشمه جوشان و دو چشمه سرسبز و حوریانی پرده نشین و باغهایی با شاخسارهای انبوه که از هر میوه ای دو نوع در آن وجود دارد برای او خواهد بود.

پاداش خواندن سوره مؤمن

۱. ابوالصباح از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس سوره «حم مؤمن» را هر شب بخواند خداوند گناهان قدیم و جدید او را می آمرزد، و کلمه تقوا را با او همراه می سازد و آخرت را برای او بهتر از دنیا قرار می دهد.

پاداش خواندن سوره حم سجده

۱. ذریح محاریبی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره حم سجده را قرائت کند روز قیامت نوری خواهد داشت که تا چشم کار می کند آن نور امتداد دارد، و شادمان و خوشحال خواهد شد، و در این دنیا از یک زندگی پسندیده برخوردار می گردد که مورد غبطه همگان قرار خواهد گرفت.

پاداش کسی که سوره حم عسق را بخواند

۱. از سیف بن عمیره نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس بر خواندن سوره «حم عسق» مداومت کند، خداوند روز قیامت او را با چهره ای چون برف سفید یا چون خورشید بر می انگیزد، تا اینکه در پیشگاه خداوند می ایستد و خداوند به او خطاب می کند که ای بنده من، بر تلاوت سوره «حم عسق» مداومت کردی و ثواب آن را نمی دانستی؛ اگر می دانستی این سوره چیست و چقدر ثواب دارد از خواندن آن خسته نمی شدی، اینک تو را به پاداشی که در برابر آن داری آگاه می کنم. [پس خطاب می رسد:] او را وارد بهشت کنید، و برای او در بهشت کاخی است از یاقوت سرخ که درها و ایوانها و پله های آن همه از یاقوت سرخ است و درونش از بیرون و بیرونش از

الخور العين و [ألف جارية و ألف غلام من الولدان المخلدين الذين وصفهم الله عز وجل.

ثواب قراءة سورة الزخرف

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي بصير قال: قال أبو جعفر عليه السلام: من أدام قراءة حم الزخرف آمنه الله في قبره من هوائ الأرض، وضغطة القبر، حتى يقف بين يدي الله عز وجل، ثم جاءت حتى [تكون هي التي] تدخله الجنة بأمر الله تبارك وتعالى.

ثواب من قرأ سورة الدخان

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عاصم الحنطاط، عن أبي حمزة قال: قال أبو جعفر عليه السلام: من قرأ سورة الدخان في فرائضه ونوافله بعثه الله مع الأمنين يوم القيامة، وأظله تحت عرشه، وحاسبه حسابا يسيرا، وأعطاه كتابه بيمينه.

ثواب قراءة سورة الجاثية

١ - بهذا الإسناد، عن الحسين، عن عاصم، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الجاثية كان ثوابها أن لا يرى النار أبدا، ولا يسمع زفير جهنم ولا شهيقها، وهو مع محمد صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة الأحقاف

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن عبد الله بن أبي يعفور، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ كل ليلة أو كل جمعة سورة الأحقاف لم يصبه الله برؤعة في الحياة الدنيا، وأمنه من فزع يوم القيامة إن شاء الله.

ثواب قراءة الحواميم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الحواميم رياحين القرآن فإذا قرأتموها فاحمدوا الله واشكروه كثيرا لحفظها وتلاوتها، إن العبد ليقوم ويقرأ الحواميم فيخرج من فيه أطيب من المسك الأذفر والعنبر، وإن الله عز وجل ليرحم تاليها وقاريها، ويرحم جيرانه وأصدقاءه ومعارفه وكل حميم وقريب له، وإنه في القيامة يستغفر له العرش

درون آشکار است، و برای او در آن کاخ همسرانی بکر از حوریان بهشتی و هزار کنیز و هزار نوجوان پسر که همه در آنجا جاودانه‌اند و خدا آنان را [در قرآن] وصف کرده است خواهد بود.

پاداش خواندن سوره زخرف

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس بر خواندن سوره «حم زخرف» مداومت کند، خداوند او را در قبر از حشرات زمین و از فشار قبر ایمن می‌دارد، تا آن گاه که در پیشگاه خداوند بزرگ قرار می‌گیرد، آن سوره می‌آید و او را به فرمان خداوند وارد بهشت می‌کند.

پاداش کسی که سوره دخان را بخواند

۱. ابو حمزه می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره دخان را در نمازهای واجب و نافله‌های خود بخواند، خداوند او را روز قیامت در زمرة کسانی که ایمنند برمی‌انگیزد، و او را در سایه عرش خود جای می‌دهد و حسابش را آسان می‌گیرد، و نامه عملش را به دست راستش می‌دهد.

پاداش خواندن سوره جاثیه

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره جاثیه را بخواند ثوابش آن است که هرگز آتش دوزخ را نمی‌بیند و نعره و خروش آن را نمی‌شنود، و او با محمد (ص) قرین خواهد بود.

پاداش خواندن سوره احقاف

۱. عبدالله بن ابی یعفور از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در هر شب یا در هر جمعه سوره احقاف را بخواند، خداوند او را در زندگی دنیا دچار ترس و وحشت نمی‌کند، و با اراده خود او را از وحشت روز قیامت نیز در امان می‌دارد.

پاداش خواندن سوره‌هایی که با «حم» آغاز می‌شوند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: سوره‌هایی که با «حم» آغاز می‌شوند گلهای خوشبوی قرآنند؛ پس هر گاه آنها را تلاوت کردید، خدا را برای اینکه به خواندن آنها موفق شده‌اید بسیار سپاس گوید و او را شکرگزاری کنید، زیرا بنده هنگامی که برمی‌خیزد و این سوره‌ها را قرائت می‌کند، بویی از دهانش برمی‌خیزد که از مشک ناب و عنبر خوشبوتر است، و خداوند بر خواننده و تلاوت کننده آن رحمت می‌آورد، و همسایگان و دوستان و آشنایان او و همه کسانی را که با او نزدیک و گرمند مورد رحمت قرار می‌دهد، و عرش و کرسی و فرشتگان مقرب خدا در

والكرسي وملائكة الله المقرَّبون.

ثواب قراءة سورة محمد صلى الله عليه وآله

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة «الذين كفروا» لم يرب أبدا، ولم يدخله شك في دينه أبدا، ولم يبتله الله بفقر أبدا، ولا خوف من سلطان أبدا، ولم يزل محفوظا من الشك والكفر أبدا حتى يموت، فإذا مات وكلَّ الله به في قبره ألف ملك يصلُّون في قبره ويكون ثواب صلاتهم له ويُشيعونه حتى يوقفوه موقف الآمنين عند الله عزَّ وجلَّ، ويكون في أمان الله وأمان محمد صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة الفتح

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عبد الله بن بكير، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: حصَّنوا أموالكم ونساءكم وما ملكت أيمانكم من التلف بقراءة «إنا فتحنا» فإنه إذا كان ممَّن يَدمن قراءتها نادى مناد يوم القيامة حتى تسمع الخلائق: أنت من عبادي المخلصين، ألحقوه بالصلَّاحين من عبادي، وأدخلوه جنَّات النعيم، واسقوه من الرِّحيق المختوم بمزاج الكافور.

ثواب قراءة سورة الحجرات

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الحجرات في كلِّ ليلة أو في كلِّ يوم كان من زوَّار محمد صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة «ق»

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من أَدمن في فرائضه ونوافله قراءة سورة «ق» وشعَّ الله عليه [في] رزقه، وأعطاه كتابه بيمينه، وحاسبه حسابا يسيرا.

ثواب قراءة سورة الذاريات

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن داود بن فرقد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة والذاريات في يومه أو في ليلته أصلح الله له

قیامت برای او آمرزش می‌طلبند.

پاداش خواندن سوره محمد (ص)

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «الذین کفروا» را تلاوت کند هرگز دچار شک نمی‌شود، و هیچ گاه در دین خود تردید نمی‌کند، و هرگز خدا او را به فقر و ترس از سلطان گرفتار نمی‌سازد، و پیوسته از شک و کفر در امان است تا از دنیا برود، و چون از دنیا رفت خداوند هزار فرشته بر او در قبر می‌گمارد تا نماز بخوانند و ثوابش برای او باشد، و چون از قبر برخیزد او را مشایعت می‌کنند تا در جایگاه کسانی که نزد خدا ایمنند او را قرار دهند، و در امان خدا و امان محمد (ص) خواهد بود.

پاداش خواندن سوره فتح

۱. عبدالله بن بکیر از پدرش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: اموال و زنان و بردگان خود را با خواندن سوره «انّا فتحنا» از نابودی حفظ کنید، زیرا اگر خواننده از کسانی باشد که بر قرائت آن مداومت می‌کنند، روز قیامت منادی به گونه‌ای که همه مردم بشنوند ندا می‌کند: تو از بندگان با اخلاص منی، او را به بندگان شایسته من ملحق کنید و به بهشت‌های پر نعمت در آورید و از شربت گوارا و سرشته که به کافور بهشتی آمیخته است سیراب کنید.

پاداش خواندن سوره حجرات

۱. از حسین بن ابی العلاء از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: هر کس در هر شب یا هر روز سوره حجرات را بخواند از زائران محمد (ص) خواهد بود.

پاداش خواندن سوره «ق»

۱. ابو حمزه ثمالی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بر خواندن سوره «ق» در نمازهای واجب و نافله‌های خود مداومت کند، خداوند روزی او را فراخ می‌کند، و نامه عملش را به دست راستش می‌دهد، و در حساب بر او آسان می‌گیرد.

پاداش خواندن سوره ذاریات

۱. از داود بن فرقد نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در روز یا در

معيشته، وأتاه برزق واسع، ونور له قبره بسراج يزهر إلى يوم القيامة.

ثواب قراءة سورة والطور

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي أيوب الخزاز، عن محمد بن مسلم، عن أبي عبد الله، وأبي جعفر عليهما السلام قالوا: من قرأ سورة والطور جمع الله له خير الدنيا والآخرة.

ثواب قراءة سورة والنجم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن يزيد بن خليفة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كان يدمن قراءة والنجم في كل يوم أو في كل ليلة عاش محمودا بين الناس، وكان مغفورا له، وكان محبوبا بين الناس.

ثواب قراءة سورة اقتربت

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن يزيد بن خليفة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة اقتربت الساعة أخرجته الله من قبره على ناقة من نوق الجنة.

ثواب قراءة سورة الرحمن

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لا تدعوا قراءة سورة الرحمن والقيام بها فإنها لا تسقر في قلوب المنافقين، ويأتي بها ربها يوم القيامة في صورة آدمي في أحسن صورة وأطيب ريح حتى يقف من الله موقفا لا يكون أحد أقرب إلى الله منها فيقول لها: من الذي كان يقوم بك في الحياة الدنيا ويدمن قراءتك؟ فتقول: يا رب فلان وفلان، فتبيض وجوههم، فيقول لهم: إشفعوا فيمن أحببتم، فيشفعون حتى لا يبقى لهم غاية ولا أحد يشفعون له، فيقول لهم: ادخلوا الجنة واسكنوا فيها حيث شئتم.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي عمير، عن هشام أو بعض أصحابنا عن حدثه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الرحمن فقال عند كل «فبأي آلاء ربكما تكذبان»: «لا بشيء من آلائك رب أكذب» فإن قرأها ليلا ثم مات، مات شهيدا، وإن قرأها نهارا فمات،

شب سوره «و الذاریات» را تلاوت کند، خداوند معاش او را سامان می بخشد، و رزقی گسترده نصیبش می کند، و قبرش را با چراغی که تا روز قیامت فروزان است روشن می سازد.

پاداش خواندن سوره طور

۱. از محمد بن مسلم نقل شده است که امام صادق و امام باقر (علیهما السلام) فرمودند: هر کس سوره طور را قرائت کند، خداوند خیر دنیا و آخرت را برای او جمع خواهد کرد.

پاداش خواندن سوره نجم

۱. یزید بن خلیفه می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس هر روز یا هر شب بر خواندن سوره نجم مداومت کند، در میان مردم مورد ستایش خواهد بود، و گناهانش آمرزیده می شود، و مورد علاقه مردم قرار می گیرد.

پاداش خواندن سوره «اِقْتَرَبَت»

۱. از یزید بن خلیفه نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «اِقْتَرَبَت السَّاعَةُ» را تلاوت کند، خداوند او را در حالی که بر ناقه ای از ناقه های بهشتی سوار است از قبر بر می انگیزد.

پاداش خواندن سوره الرحمن

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: خواندن سوره «الرَّحْمَن» و مراقبت بر آن را ترک نکنید، زیرا این سوره در دل منافقان جای نمی گیرد، و روز قیامت خداوند آن را با صورتی چون صورت آدمی، به بهترین شکل و با خوشبوترین بوی می آورد، تا در نزدیک ترین جایگاه که هیچ کس از آن به خدا نزدیک تر نیست قرار گیرد؛ آن گاه به او خطاب می کند: چه کسانی در دنیا بر تو مراقبت داشتند و بر خواندن تو مداومت می کردند؟ می گوید: فلانی و فلانی. پس چهره آنان سفید می گردد، و خداوند به آنان می گوید: هر که را دوست دارید شفاعت کنید، و آنان به قدری شفاعت می کنند که دیگر کسی باقی نمی ماند. پس خداوند به آنان خطاب می کند وارد بهشت شوید و هر کجای آن که می خواهید منزل گزینید.

۲. هشام از کسی که برای او حدیث کرده نقل نموده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «الرَّحْمَن» را بخواند و پس از قرائت هر «فَبَأْتَىٰ آلَاءُ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ» بگوید: «لَا يَشَىٰ مِنْ آلَائِكَ رَبِّ الْكَذِبِ» اگر در شب آن را بخواند و بمیرد شهید مرده، و اگر در روز بخواند و بمیرد نیز شهید مرده است.

مات شهيدا.

ثواب قراءة سورة الواقعة

١- أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثني محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ في كل ليلة جمعة الواقعة أحبّه الله وأحبّه إلى الناس أجمعين، ولم ير في الدنيا بؤسا أبدا ولا فقرا ولا فاقة ولا آفة من آفات الدنيا وكان من رفقاء أمير المؤمنين عليه السلام وهذه السورة لأمر المؤمنين عليه السلام خاصة، لا يشركه فيها أحد.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى [قال : حدثني أحمد بن محمد بن يحيى] قال : حدثني أحمد بن معروف، عن محمد بن حمزة قال : قال الصادق عليه السلام : من اشتاق إلى الجنة وإلى صفتها فليقرأ الواقعة، ومن أحب أن ينظر إلى صفة النار فليقرأ سجدة لقمان.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس، عن حماد بن عمرو، عن زيد الشحام، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من قرأ الواقعة كل ليلة قبل أن ينام لقي الله عز وجل ووجهه كالقمر ليلة البدر.

ثواب من قرأ سورة الحديد والمجادلة

١- أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ سورة الحديد والمجادلة في صلاة فريضة أدامها لم يعذبه الله حتى يموت أبدا ولا يرى في نفسه ولا في أهله سوء أبدا، ولا خصاصة في بدنه.

ثواب قراءة سورة الحشر

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن علي بن أبي القاسم الكندي، عن محمد بن عبد الواحد، عن أبي الحلبي يرفع الحديث، عن علي بن زيد بن جُدعان، عن زر بن حُبَيْش، عن أبي بن كعب، عن النبي صلى الله عليه وآله قال : من قرأ سورة الحشر لم

پاداش خواندن سوره واقعه

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در هر شب جمعه سوره واقعه را تلاوت کند، خداوند او را دوست خواهد داشت و او را در نزد همه مردم نیز محبوب خواهد ساخت، و در دنیا بدبختی و تنگدستی و ناداری نمی بیند، و آسیبی از آسیبهای دنیا به او نمی رسد، و از همنشینان امیر مؤمنان (ع) خواهد بود، و این سوره مخصوص امیر مؤمنان (ع) است و هیچ کس با او در آن شریک نیست.

۲. از محمد بن حمزه نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس مشتاق بهشت و وصف آن است سوره واقعه را تلاوت کند، و هر کس دوست دارد وصف آتش دوزخ را بداند سوره لقمان را بخواند.

۳. از زید شحام نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره واقعه را هر شب پیش از خواب بخواند، خدا را در حالی ملاقات می کند که چهره اش مانند ماه شب چهارده می درخشد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که سوره حدید و مجادله را بخواند

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس بر خواندن سوره حدید و مجادله در نماز و اجبش مداومت کند، خداوند او را در مدت عمرش هرگز عذاب نمی کند، و در جان خود و خاندانش هرگز بدی نمی بیند و به بدنش زیانی نخواهد رسید.

پاداش خواندن سوره حشر

۱. از ابی بن کعب نقل شده است که پیامبر (ص) فرمود: هر کس سوره حشر را

يبقى جنة ولا نار ولا عرش ولا كرسي ولا الحجب والسموات السبع والأرضون السبع والهواء والرياح والطيور والشجر والجبال والشمس والقمر والملائكة إلا صلّوا عليه واستغفروا له، وإن مات في يومه أو ليلته مات شهيدا.

ثواب قراءة سورة الممتحنة

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عاصم الحنّاط، عن أبي حمزة الثمالي، عن علي بن الحسين عليهما السلام قال: من قرأ سورة الممتحنة في فرائضه ونوافله امتحن الله قلبه للإيمان، ونور له بصره، ولا يصيبه فقر أبدا، ولا جنون في بدنه ولا في ولده.

ثواب من قرأ سورة الصف

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة الصف وأدمن قراءتها في فرائضه ونوافله صفّه الله مع ملائكته وأنبيائه المرسلين إن شاء الله.

ثواب قراءة سورة الجمعة والمنافقين وسبّح اسم ربك الأعلى

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الواجب على كل مؤمن إذا كان لنا شيعه أن يقرأ في ليلة الجمعة بالجمعة وسبّح اسم ربك الأعلى، وفي صلاة الظهر بالجمعة والمنافقين فإذا فعل ذلك فكأنما يعمل بعمل رسول الله صلى الله عليه وآله، وكان جزاؤه وثوابه على الله الجنة.

ثواب قراءة سورة التغابن

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة التغابن في فريضته كانت شفيعة له يوم القيامة وشاهد عدل عند من يجيز شهادتها ثم لا تفارقه حتى تدخله الجنة.

٢- وبهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن محمد بن مسكين، عن عمرو بن شمر، عن جابر قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: من قرأ بالمسبّحات كلّها قبل أن ينام لم يميت حتى يدرك القائم عليه السلام وإن مات كان في جوار النبي صلى الله عليه وآله.

قرائت کند، بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجابها و آسمانها و زمینهای هفت گانه و هوا و باد و پرندگان و درختها و کوهها و خورشید و ماه و فرشتگان، همه بر او درود می فرستند و برای او آمرزش می طلبند، و اگر در آن روز یا آن شب بمیرد شهید مرده است.

پاداش خواندن سوره ممتحنه

۱. از ابو حمزه ثمالی نقل شده است که علی بن الحسین (ع) فرمود: هر کس در نمازهای واجب و در نافله های خود سوره ممتحنه را بخواند، خداوند قلب او را به ایمان می آزماید، و دیده اش را نورانی می کند، و هرگز دچار فقر نمی شود، و دیوانگی به او و فرزندانش نخواهد رسید.

پاداش کسی که سوره صف را بخواند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره صف را تلاوت کند و بر قرائت آن در نمازهای واجب و در نافله های خود مداومت نماید، خداوند - به خواست خود - او را در ردیف فرشتگان و پیامبران مرسل خویش قرار می دهد.

پاداش خواندن سوره جمعه و منافقون

و سُبْحِ اسم ربِّک الأعلى

۱. منصور بن حازم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: از جمله واجبات بر هر مؤمنی که پیرو ما باشد این است که در شب جمعه [در نماز خود] سوره جمعه و سُبْحِ اسم ربِّک الأعلى، و در نماز ظهر سوره جمعه و منافقون را بخواند، که اگر چنین کند گویی عمل پیامبر خدا (ص) را انجام داده است، و ثواب و پاداشش بهشت است که آن بر عهده خداست.

پاداش خواندن سوره تغابن

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره تغابن را در نماز واجب خود بخواند، آن سوره در روز قیامت شفیع او خواهد بود، و به عنوان شاهدهی عادل نزد خدا شهادت می دهد و خدا شهادت او را می پذیرد، و آن سوره از او جدا نمی شود تا وی را به بهشت در آورد.

ثواب قراءة سورة الطلاق والتحريم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة الطلاق والتحريم في فريضة أعاده الله من أن يكون يوم القيامة ممن يخاف أو يحزن، وعوفي من النار، وأدخله الله الجنة بتلاوته إياهما ومحافظة عليهما لأنهما للنبي صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة تبارك

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «تبارك الذي بيده الملك» في المكتوبة قبل أن ينام لم يزل في أمان الله حتى يصبح، وفي أمانه يوم القيامة حتى يدخل الجنة.

ثواب قراءة سورة ن والقلم

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن علي بن ميمون الصائغ قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: من قرأ سورة ن والقلم في فريضة أو نافلة آمنه الله عز وجل من أن يصيبه فقر أبداً، وأعاده الله إزمات من ضمة القبر.

ثواب قراءة سورة الحاقة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن محمد بن مسكين، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أكثروا قراءة الحاقة فإن قراءتها في الفرائض والنوافل من الإيمان بالله ورسوله لأنها أنزلت في أمير المؤمنين عليه السلام ومعاوية ولم يسلب قاريها دينه حتى يلقي الله عز وجل.

ثواب من قرأ سورة سأل سائل

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن محمد بن مسكين، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أكثروا من قراءة «سأل سائل» فإن من أكثر قراءتها لم يسأله الله تعالى يوم القيامة عن ذنب عمله، وأسكنه الجنة مع محمد صلى الله عليه وآله وأهل بيته إن شاء الله.

ثواب من قرأ سورة نوح

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن هاشم، عن أبيه، عن أبي عبد الله

پاداش خواندن سوره طلاق و تحریم

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره طلاق و تحریم را در نماز واجب خود بخواند، خداوند او را پناه می‌دهد از اینکه در روز قیامت از کسانی باشد که می‌ترسند و اندوهگین می‌گردند، و از آتش دوزخ در امان خواهد بود، و خداوند او را به سبب خواندن این دو سوره و مراقبت بر آنها به بهشت می‌برد، زیرا این دو سوره تعلق به پیامبر (ص) دارد.

پاداش خواندن سوره «تبارک»

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «تبارک الذی بیده الملك» را قبل از اینکه بخوابد در نماز واجب خود [= نماز عشا] بخواند، پیوسته تا صبح در امان خدا خواهد بود، و روز قیامت نیز در امان خداست تا وارد بهشت شود.

پاداش خواندن سوره «ن و القلم»

۱. علی بن میمون می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «ن و القلم» را در نماز واجب یا نافله خود بخواند، خداوند او را از تنگدستی در امان می‌دارد، و پس از مرگ از عذاب قبر پناهش می‌دهد.

پاداش خواندن سوره حاقه

۱. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: سوره حاقه را بسیار بخوانید، زیرا قرائت آن در نمازهای واجب و نافله‌ها از آثار ایمان به خدا و پیامبر اوست، چون این سوره درباره امیر مؤمنان (ع) و معاویه فرود آمده است، و کسی که آن را قرائت کند، تا روزی که خدا را ملاقات نماید دینش محفوظ خواهد ماند.

پاداش کسی که سوره «سأل سائل» را بخواند

۱. از جابر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: سوره «سأل سائل» را بسیار تلاوت کنید، زیرا هر کس آن را بسیار بخواند خداوند روز قیامت از او درباره گناهی که کرده است سؤال نمی‌کند، و او را به خواست خود - یا محمد (ص) و خاندانش در بهشت جای می‌دهد.

پاداش کسی که سوره نوح را بخواند

۱. حسین بن هاشم از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس به

عليه السلام قال: من كان يؤمن بالله ويقرأ كتابه لا يدع قراءة سورة «إنا أرسلنا نوحا إلى قومه» فأبى عبد قرأها محتسبا صابرا في فريضة أو نافلة أسكنه الله تعالى مساكن الأبرار، وأعطاه ثلاث جنان مع جنته كرامة من الله، وزوجه مائتي حوراء وأربعة آلاف ثيب إن شاء الله.

ثواب قراءة سورة الجن

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن حنان بن سدير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أكثر قراءة «قل أوحى إلي» لم يصبه في الحياة الدنيا شيء من أعين الجن ولا نفثهم ولا سحرهم ولا من كيدهم وكان مع محمد صلى الله عليه وآله وسلم فيقول: يا رب لا أريد به بدلا ولا أريد أن أبغي عنه حولا.

ثواب قراءة سورة المزمل في العشاء الآخرة

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة المزمل في العشاء الآخرة أو في آخر الليل كان له الليل والنهار شاهدين مع سورة المزمل، وأحياه الله حياة طيبة وأماته ميتة طيبة.

ثواب قراءة سورة المدثر

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عاصم الحنّاط، عن محمد بن مسلم، عن أبي جعفر محمد الباقر عليه السلام قال: من قرأ في الفريضة سورة المدثر كان حقا على الله عز وجل أن يجعله مع محمد صلى الله عليه وآله في درجته، ولا تدركه في حياة الدنيا شقاء أبدا إن شاء الله.

ثواب قراءة سورة القيامة

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من أدام قراءة «لا أقسم» وكان يعمل بها بعثه الله عز وجل مع رسول الله صلى الله عليه وآله من قبره في أحسن صورة ويبشره ويضحك في وجهه حتى يجوز على الصراط والميزان.

خدا ایمان دارد و کتاب او را تلاوت می‌کند، نباید خواندن سوره (اَنَا ارسلنا نوحاً الى قومه) را ترک کند. پس هر بنده‌ای که برای خدا و از روی شکیبایی آن را در نماز واجب یا نافله خود بخواند، خداوند او را در جایگاه نیکان سکونت خواهد داد، و سه باغ در بهشت به عنوان کرامتی از جانب خویش به او عطا خواهد کرد، و دویست حوریه بکر و چهار هزار حوریه همسر دیده به خواست خود به او تزویج خواهد نمود.

پاداش خواندن سوره جن

۱. از حنّان بن سدید نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «اقل أوحى الى» را بسیار بخواند، در زندگی دنیا دچار چشم زخم جن و دمیدن و جادوگری و نیرنگ آنها نمی‌شود، و با محمد (ص) خواهد بود، و می‌گوید: پروردگارا، من چیزی به جای این مقام نمی‌خواهم و خواهان انتقال از آن نیستم.

پاداش خواندن سوره مزمل در نماز عشا

۱. از منصور بن حازم نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره مزمل را در نماز عشا یا آخر شب تلاوت کند شب و روز همراه با سوره مزمل برای او شهادت می‌دهند، و خداوند او را از زندگی و مرگ شایسته‌ای برخوردار می‌کند.

پاداش خواندن سوره مدثر

۱. از محمد بن مسلم نقل شده است که حضرت ابو جعفر امام محمد باقر (ع) فرمود: هر کس سوره مدثر را در نماز واجب خود بخواند، بر عهده خداست که او را با محمد (ص) در درجه او قرار دهد، و به خواست خدا هرگز در زندگی دنیا دچار بدبختی نخواهد شد.

پاداش خواندن سوره قیامت

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس بر خواندن سوره «لا اقسام» مداومت کند و به آن عمل نماید، خداوند او را در زیباترین چهره با پیامبر (ص) از قبر برمی‌انگیزد، و به او نوید می‌دهد، و به رویش لبخند می‌زند تا از صراط بگذرد و میزان را پشت سر بگذارد.

ثواب قراءة سورة الإنسان

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن عمرو بن جُبَيْر العرزمي، عن أبيه، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ «هل أتى على الإنسان» في كل غداة خميس زوجته الله من المحور العين ثمانمائة عذراء وأربعة آلاف ثيب، وحوراء من المحور العين، وكان مع محمد صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة والمرسلات وعم يتساءلون والنازعات

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن عمرو الرماني، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «المرسلات عرفاً»، عرّف الله بينه وبين محمد صلى الله عليه وآله، ومن قرأ «عم يتساءلون» لم تخرج سنته إذا كان يدمنها كل يوم حتى يزور بيت الله الحرام إن شاء الله، ومن قرأ والنازعات لم يميت إلا رياناً، ولم يبعثه الله إلا رياناً، ولم يدخله الجنة إلا رياناً.

ثواب قراءة سورة عبس وإذا الشمس كورت

١ - بهذا الإسناد، عن الحسين، عن معاوية بن وهب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة عبس وتولى وإذا الشمس كورت كان تحت جناح الله من الخيانة وفي ظلّ الله وكرامته، وفي جنانه، ولا يعظم ذلك على ربه إن شاء الله.

ثواب قراءة إذا السماء انفطرت وإذا السماء انشقت

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: من قرأ هاتين السورتين جعلها نصب عينيه في صلاة الفريضة والنافلة «إذا السماء انفطرت، وإذا السماء انشقت» لم يحجبه الله من حاجته، ولم يحجزه من الله حاجز، ولم يزل ينظر [إلى الله وينظر] الله إليه حتى يفرغ من حساب الناس.

ثواب قراءة سورة المطففين

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن صفوان الجمال، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ في الفريضة «ويل للمطففين» أعطاه الله الأمن يوم القيامة من النار ولم تره ولا يراها، ولم يمرّ على جسر جهنم، ولا يحاسب يوم القيامة.

پاداش خواندن سوره انسان

۱. از جبیر عزمی نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره «هل اتی علی الانسان» را در هر بامداد روز پنجشنبه بخواند، خداوند هشتصد حوریه بکر و چهار هزار حوریه همسر دیده و نیز حوریه‌ای از حوریان دیگر به او تزویج می‌کند، و با محمد (ص) خواهد بود.

پاداش خواندن سوره مرسلات و عم و نازعات

۱. حسین بن عمرو رمانی از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «و المرسلات عرفاً» را تلاوت کند، خداوند میان او و محمد (ص) شناسایی برقرار می‌کند؛ و هر کس سوره «عم یتساءلون» را بخواند و هر روز بر آن مداومت کند، سال بر او نمی‌گذرد مگر این که به خواست خدا به زیارت بیت الله الحرام موفق می‌شود؛ و هر کس سوره «و النازعات» را بخواند سیراب می‌میرد، و خدا او را سیراب بر می‌انگیزد، و سیراب به بهشتش در می‌آورد.

پاداش خواندن سوره عبس و «اذا الشمس کورت»

۱. از معاویه بن وهب نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «عبس و تولی» و «اذا الشمس کورت» را بخواند در حمایت خدا قرار می‌گیرد و هیچ خیانتی به او نمی‌شود، و در سایه عنایت خدا و مورد کرامت او خواهد بود، و در بهشتش جای خواهد گرفت، و این بر پروردگارش گران نخواهد بود، ان شاء الله.

پاداش خواندن سوره انفطار و انشقاق

۱. حسین بن ابی العلاء می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس این دو سوره (اذا السماء انفطرت، و اذا السماء انشقت) را بخواند و آنها را در نماز واجب و مستحب مورد توجه قرار دهد، خداوند او را از رسیدن به حاجتش باز نمی‌دارد، و هیچ چیز میان او و خدا مانع نمی‌شود، و پیوسته به رحمت خدا می‌نگرد، و خدا نیز به او نظر رحمت می‌افکند تا هنگامی که از حساب مردم فارغ شود.

پاداش خواندن سوره مطففین

۱. صفوان جمال می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «ویل للمطففین» را در نماز واجب بخواند، خداوند او را در روز قیامت از آتش دوزخ ایمنی می‌بخشد، به گونه‌ای که نه آتش او را می‌بیند و نه او آتش را، و از پلی که روی جهنم است عبور نمی‌کند، و روز قیامت مورد محاسبه قرار نمی‌گیرد.

ثواب قراءة سورة البروج

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أحمد المقرئ، عن يونس بن ظبيان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «والسَّاء ذات البروج» في فرائضه - فإنها سورة النبيين - كان محشره وموقفه مع النبيين والمرسلين والصالحين.

ثواب من قرأ سورة الطارق

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن المعلّى بن خنيس، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كانت قراءته في فرائضه بالسَّاء والطارق كانت له عند الله يوم القيامة جاه ومزلة، وكان من رفقاء النبيين وأصحابهم في الجنة.

ثواب قراءة سورة الأعلى

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «سُبَّح اسم ربك الأعلى» في فريضة أو نافلة قيل له يوم القيامة: أدخل الجنة من أي أبواب الجنة شئت إن شاء الله.

ثواب قراءة سورة الغاشية

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أدام قراءة «هل أتاك حديث الغاشية» في فريضة أو نافلة غشاه الله برحمته في الدنيا والآخرة، وآتاه الأمن يوم القيامة من عذاب النار.

ثواب قراءة سورة الفجر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن مندل، عن داود بن فرقد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إقرؤوا سورة الفجر في فرائضكم ونوافلكم فإنها سورة الحسين بن علي عليهما السلام من قرأها كان مع الحسين عليه السلام يوم القيامة في درجته من الجنة، إن الله عز وجلّ عزيز حكيم.

ثواب قراءة سورة البلد

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبيه، والحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كان قراءته في فريضته «لا أقسم بهذا البلد» كان في الدنيا معروفاً أنه من الصالحين، وكان في الآخرة معروفاً أن له من الله مكاناً

پاداش خواندن سوره بروج

۱. از یونس بن ظبیان نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «و السّماء ذات البروج» را در نمازهای واجب خود بخواند، از آنجا که این سوره سوره پیامبران است، حشر و نشر و جایگاه او با پیامبران و رسولان و شایستگان خواهد بود.

پاداش کسی که سوره طارق را بخواند

۱. از معلى بن خنيس نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در نمازهای واجب خود سوره «و السّماء و الطّارق» را قرائت کند، روز قیامت نزد خدا مقام و منزلتی بزرگ خواهد داشت، و در بهشت از همنشینان پیامبران و یارانشان خواهد بود.

پاداش خواندن سوره اعلیٰ

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در نماز واجب یا نافله خود سوره «سَبِّح اسم ربّک الأعلى» را بخواند، روز قیامت به او گفته می شود: از هر دری از درهای بهشت که می خواهی، به خواست خدا وارد شو.

پاداش خواندن سوره غاشیه

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس بر خواندن سوره «هل اثیک حدیث الغاشیه» در نماز واجب یا نافله مداومت کند، خداوند او را در دنیا و آخرت به رحمت خود می پوشاند، و روز قیامت ایمنی از عذاب آتش دوزخ را به او می بخشد.

پاداش خواندن سوره فجر

۱. از داود بن فرقد نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: سوره فجر را در نمازهای واجب و مستحب خود بخوانید، زیرا این سوره به حسین بن علی (ع) تعلق دارد، و هر کس آن را بخواند روز قیامت در بهشت با حسین (ع) و در درجه او خواهد بود قطعاً خداوند عزّتمند و حکیم است.

پاداش خواندن سوره بلد

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در نماز واجب خود سوره «لا اقسّم بهذا البلد» را بخواند، در دنیا معروف خواهد شد که از شایستگان است، و در آخرت نیز معروف می شود که نزد خدا مقام و منزلتی دارد، و روز قیامت از

وكان يوم القيامة من رفقاء النبيين والشهداء والصالحين.

ثواب قراءة سورة والشمس وضحيها، والليل، والضحى، وألم نشرح

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن معاوية بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أكثر قراءة والشمس وضحيها، والليل إذا يغشى، والضحى، وألم نشرح في يوم أو ليلة لم يبق شيء بحضرته إلا شهد له يوم القيامة حتى شعره وبشره ولحمه ودمه وعروقه وعصبه وعظامه وجميع ما أقلت الأرض منه، ويقول الرب تبارك وتعالى: قبلت شهادتكم لعبدي وأجزتها له، إنطلقوا به إلى جناني حتى يتخير منها حيث ما أحب فاعطوه إياها من غير مني ولكن رحمة مني وفضلا عليه، فهنينا هنينا لعبدي.

ثواب قراءة سورة والتين

١- وبهذا الإسناد، عن الحسن، عن شعيب العنقزوقي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ والتين في فرائضه ونوافله أعطي من الجنة حيث يرضى إن شاء الله.

ثواب قراءة اقرأ باسم ربك

١- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن ابن مسكان، عن سليمان بن خالد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ في يومه أو ليلته «اقرأ باسم ربك» ثم مات في يومه أو ليلته مات شهيدا، وبعثه الله شهيدا، وأحياه شهيدا، وكان كمن ضرب بسيفه في سبيل الله مع رسول الله صلى الله عليه وآله.

ثواب قراءة سورة إنا أنزلناه

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن سيف بن عميرة، عن رجل، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ «إنا أنزلناه في ليلة القدر» فجهر بها صوته كان كالشاهر سيفه في سبيل الله عز وجل، ومن قرأها سرا كان كالمشحط بدمه في سبيل الله، ومن قرأها عشر مرات محبا لله عنه ألف ذنب من ذنوبه.

١- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن أبيه، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد

همنشینان پیامبران و شهیدان و صالحان خواهد بود.

پاداش خواندن سوره شمس، لیل، ضحی و انشراح

۱. از معاویه بن عمار نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «و الشمس و ضحیها» و سوره «واللیل اذا یغشی» و سوره «و الضحی» و سوره «الم نشرح» را در روز یا شب بسیار بخواند، هر چیزی که نزد اوست روز قیامت به نفع وی گواهی خواهد داد، حتی مو و پوست و گوشت و خون و رگها و اعصاب و استخوانها و تمام آنچه زمین از اعضای او بر پشت گرفته است به نفع او گواهی خواهند داد، و پروردگار بزرگ می گوید: گواهی شما را به سود بنده ام پذیرفتم و بر طبق آن حکم کردم؛ با او به سوی باغهای بهشتی روانه شوید تا هر یک از آنها را دوست دارد انتخاب کند، و آن را بدون هیچ منتی از جانب من، بلکه به عنوان رحمت و بخششی از سوی من به او ارزانی دارید. گوارا باد، گوارا باد بر بنده من.

پاداش خواندن سوره تین

۱. از شعیب عقرقوفی نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «والتین» را در نمازهای واجب و نافله های خود بخواند، از هر جای بهشت که بپسندد به او خواهند داد، ان شاء الله.

پاداش خواندن «اقرا باسم ربک»

۱. از سلیمان بن خالد نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «اقرا باسم ربک» را در روز یا شب قرائت کند و در آن روز یا شب بمیرد شهید مرده است، و خداوند او را شهید برمی انگیزد، و شهید زنده می کند، و مانند کسی است که در رکاب رسول خدا (ص) با شمشیر خود در راه خدا جهاد کرده است.

پاداش خواندن سوره «انا انزلناه»

۱. سیف بن عمیره از مردی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس سوره «انا انزلناه فی لیلۃ القدر» را با صدای آشکار بخواند مانند کسی است که در راه خدا شمشیر کشیده است، و هر کس آن را آهسته بخواند همچون کسی است که در راه خدا در خون خود غلتیده است، و هر کس آن را ده مرتبه بخواند خداوند هزار گناه از نامه عملش محو می کند.

۲. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره

الله عليه السلام قال: من قرأ «إنا أنزلناه» في فريضة من فرائض الله نادى مناد: يا عبد الله غفر الله لك ما مضى فاستأنف العمل.

ثواب قراءة سورة لم يكن

١ - أبي رحمه الله، عن محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن أبي بكر الحضرمي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ سورة لم يكن كان بريئاً من الشرك وأدخل في دين محمد صلى الله عليه وآله، وبعثه الله عز وجل مؤمناً، وحاسبه حساباً يسيراً.

ثواب قراءة سورة إذا زلزلت

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن علي بن معبد، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لا تملّوا من قراءة «إذا زلزلت الأرض» فإن من كانت قراءته في نوافله لم يصبه الله عز وجل بزلزلة أبداً، ولم يميت بها، ولا بصاعقة، ولا بآفة من آفات الدنيا فإذا مات أمر به إلى الجنة، فيقول الله عز وجل: عبدي أبحثك جنتي فاسكن منها حيث شئت وهويت، لا ممنوعاً ولا مدفوعاً.

ثواب قراءة سورة العاديات

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي عبد الله المؤمن، عن ابن مسكان، عن سليمان بن خالد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ سورة العاديات وأدمن قراءتها بعثه الله عز وجل مع أمير المؤمنين عليه السلام يوم القيامة خاصة، وكان في حجره ورفقائه.

ثواب قراءة سورة القارعة

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن إسماعيل بن الزبير، عن عمرو بن ثابت، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من قرأ وأكثر من قراءة القارعة آمنه الله عز وجل من فتنة الدجال أن يؤمن به، ومن قبح جهنم يوم القيامة إن شاء الله.

ثواب قراءة الهيكم

١ - وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن شعيب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ الهيكم التكاثر في فريضة كتب الله له ثواب وأجر مائة شهيد، ومن قرأها في

«اَنَا اَنْزَلْنَاهُ» را در یکی از نمازهای واجب الهی بخواند، نداکننده‌ای ندا می‌کند: ای بنده خدا، خداوند گناهان گذشته‌ات را بخشید، کار خود را از سرگیر.

پاداش خواندن سوره «لَمْ یَكُنْ»

۱. از ابوبکر حضرمی از امام باقر (ع) نقل شده است که فرمود: هر کس سوره «لَمْ یَكُنْ» را بخواند از شرک بیزاری جسته و او را به دین محمد (ص) درآورده‌اند، و خداوند او را با ایمان بر خواهد انگیزخت و در حساب بر او آسان خواهد گرفت.

پاداش خواندن سوره «اِذَا زُلْزِلَتْ»

۱. علی بن معبد از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: از خواندن سوره «اِذَا زُلْزِلَتْ الْأَرْضُ» خسته نشوید، زیرا هر کس این سوره را در نافله‌های خود بخواند، خداوند او را هرگز دچار زلزله نمی‌کند، و به وسیله زلزله و صاعقه و آفت‌های دنیوی دیگر نمی‌میرد، و هنگامی که از دنیا می‌رود فرمان داده می‌شود که او را به بهشت ببرند؛ آن گاه خداوند بزرگ به او می‌گوید: ای بنده من، بهشت را برای تو مباح ساختم، هر کجای آن که می‌خواهی و میل داری سکونت گزین که هیچ کس تو را از آن باز نخواهد داشت.

پاداش خواندن سوره عادیات

۱. از سلیمان بن خالد نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «وَالْعَادِيَاتِ» را بخواند و بر قرائت آن مداومت کند، خداوند او را در روز قیامت با امیر مؤمنان (ع) محشور خواهد ساخت و در کنار آن حضرت و از هم‌نشینان او خواهد بود.

پاداش خواندن سوره قارعه

۱. از عمرو بن ثابت نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره قارعه را بسیار بخواند، خداوند بزرگ او را از فتنه دجال و گرایش به او ایمن می‌دارد، و روز قیامت او را - به خواست خود - از چرک و خون دوزخ مصون خواهد داشت.

پاداش خواندن سوره «الْهِیْکُمُ التَّكَاثُرُ»

۱. از شعیب نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «الْهِیْکُمُ التَّكَاثُرُ» را در نماز واجب بخواند خداوند برای او پاداش و اجر یکصد شهید

نافلة كتب الله له ثواب خمسين شهيدا، وصلى معه في فريضته أربعون صفًا من الملائكة إن شاء الله.

٢- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار قال: حدثني محمد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن جعفر بن محمد بن يسار، عن عبيد الله الدهقان، عن درُست، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من قرأ «الهيكم التكاثر» عند النوم وُقِيَ من فتنة القبر.

ثواب قراءة سورة العصر

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «والعصر» في نوافله بعثه الله يوم القيامة مشرقاً وجهه، ضاحكاً سنّه قريراً عينه حتى يدخل الجنة.

ثواب قراءة سورة الهمزة

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ «ويل لكل همزة» في فرائضه بعد الله عنه الفقر وجلب إليه الرزق، ويدفع عنه ميتة السوء.

ثواب قراءة سورة الفيل ولإيلاف

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قرأ في فرائضه «ألم تر كيف فعل ربك [بأصحاب الفيل]» شهد له يوم القيامة كل سهل وجبل ومدّر بأنه كان من المصلّين، وينادي له يوم القيامة مناد: صدّقتُم على عبدي، قبلت شهادتكم له وعليه، أدخلوه الجنة ولا تحاسبوه فإنه ممن أحبّه وأحبّ عمله.

٢- وهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أكثر قراءة «لإيلاف قريش» بعثه الله يوم القيامة على مركب من مراكب الجنة حتى يقعد على موائد النور يوم القيامة.

قال مصنّف هذا الكتاب رضى الله عنه: من قرأ سورة الفيل فليقرأ معها لإيلاف

می‌نویسد، و هر کس آن را در نافله بخواند خداوند پاداش پنجاه شهید برای او ثبت می‌کند، و چهل صف از فرشتگان در نماز واجب او با او نماز می‌گذارند، ان شاء الله.

۲. از درست از امام صادق (ع) نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس هنگام خواب سوره «الهیکم الثکائر» را بخواند از عذاب قبر ایمن خواهد بود.

پاداش خواندن سوره عصر

۱. از حسین بن ابی العلاء نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «و العصر» را در نافله‌های خود بخواند، خداوند او را با چهره‌ای تابناک و لبی خندان و دیده‌ای روشن برمی‌انگیزد تا اینکه وارد بهشت گردد.

پاداش خواندن سوره همزه

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «و یلّ لكلّ همزة» را در نمازهای واجب خود بخواند، خداوند فقر را از او دور می‌کند، و روزی را به سویش سوق می‌دهد، و مرگش را از او باز می‌دارد.

پاداش خواندن سوره فیل و لایلاف

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در نمازهای واجب خود سوره «الم ترکیف فعل ربّک» را بخواند، روز قیامت هر دشت و کوه و ریگزاری گواهی می‌دهد که او از نمازگزاران بوده است، و نداکننده‌ای روز قیامت ندا می‌دهد که درباره‌ی بنده من راست گفتید، شهادت شما را در حق او پذیرفتم، او را به بهشت درآورید و از وی حساب نکشید، زیرا او از کسانی است که من او و عملش را دوست می‌دارم.

۲. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «لایلاف قریش» را بسیار بخواند، خداوند روز قیامت او را بر مرکبی از مرکبهای بهشتی وارد محشر می‌کند تا بر سر سفره‌های نور بنشیند.

مؤلف این کتاب می‌گوید: هر کس سوره فیل را در هر رکعت از نماز واجب خود

في ركعة فريضة فإنهما جميعا سورة واحدة ولا يجوز التفرد بواحدة منها في ركعة فريضة .

ثواب قراءة سورة أُرأيت

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن إسماعيل بن الزبير، عن عمرو بن ثابت، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من قرأ سورة «أُرأيت الذي يكذب بالدين» في فرائضه ونوافله كان فيمن قبل الله عز وجلّ صلاته وصيامه، ولم يحاسبه بما كان منه في الحياة الدنيا.

ثواب قراءة سورة الكوثر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من كان قراءته «إِنَّا أعطيناك الكوثر» في فرائضه ونوافله سقاه الله من الكوثر يوم القيامة، وكان محدّثه عند رسول الله صلى الله عليه وآله في أصل طوبى .

ثواب قراءة سورة قل يا أيها الكافرون، وقل هو الله أحد

١ - بهذا الأسناد، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ «قل يا أيها الكافرون» و«قل هو الله أحد» في فريضة من الفرائض غفر الله له ولوالديه وما ولدا، وإن كان شقيّا مُحِي من ديوان الأشقياء وأُثبت في ديوان السعداء، وأحياه الله سعيدا، وأماته شهيدا، وبعثه شهيدا.

ثواب قراءة سورة النصر

١ - بهذا الإسناد، عن الحسن، عن أبان بن عبد الملك، عن كَرّام الخثعمي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قرأ «إِذَا جَاء نصر الله والفتح» في نافلة أو فريضة نصره الله على جميع أعدائه، وجاء يوم القيامة ومعه كتاب ينطق قد أخرج الله من جوف قبره فيه أمان من جسر جهنّم، ومن النار، ومن زفير جهنّم، فلا يمرّ على شيء يوم القيامة إلّا بشّره وأخبره بكلّ خير حتّى يدخل الجنة، ويفتح له في الدنيا من أسباب الخير ما لم يتمنّ ولم يخطر على قلبه.

بخواند، باید سوره «لایلاف» را نیز با آن بخواند، زیرا این دو سوره یک سوره به شمار می‌رود و نمی‌توان به یکی از آن دو در یک رکعت نماز واجب اکتفا کرد.

پاداش خواندن سوره «أرأیت»

۱. از عمرو بن ثابت نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره «أرأیت الذی یکذب بالذین» را در نمازهای واجب و نافله‌های خود بخواند، در زمره کسانی خواهد بود که خداوند نماز و روزه آنان را می‌پذیرد، و حساب اعمالی را که در دنیا انجام داده است از او نخواهد کشید.

پاداش خواندن سوره کوثر

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در نمازهای واجب و نافله‌های خود سوره «أنا اعطیناک الکوثر» را بخواند، خداوند او را در روز قیامت از حوض کوثر سیراب می‌کند، و محفلش با پیامبر خدا (ص) زیر درخت طوبی خواهد بود.

پاداش خواندن سوره کافرون و توحید

۱. از حسین بن ابی العلام نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «قل یا ایها الکافرون» و «قل هو الله أحد» را در یکی از نمازهای واجب خود بخواند، خداوند او و پدر و مادر و فرزندان را می‌آمرزد، و اگر از تیره بختان باشد، نام او را از دیوان آنها محو و در دیوان نیکبختان ثبت می‌کند، و او را نیکبخت زنده می‌دارد و شهید می‌میراند و شهید برمی‌انگیزد.

پاداش خواندن سوره نصر

۱. از کرّام خثعمی نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سوره «إذا جاء نصر الله و الفتح» را در نافله یا نماز واجب بخواند، خداوند او را بر همه دشمنانش یاری می‌دهد، و روز قیامت با نامه‌ای که سخن می‌گوید و خدا آن را از قبر او بیرون آورده است وارد محشر می‌شود. آن نامه برای عبور از پل دوزخ و از آتش و خروش آن امانی خواهد بود، و در آن روز بر هیچ چیزی نمی‌گذرد. مگر اینکه او را به هر خیری نوید می‌دهد تا وارد بهشت گردد، و در دنیا به قدری راههای خیر برای او گشوده می‌شود که هرگز آن را آرزو نکرده و بر دلش نگذاشته است.

ثواب قراءة سورة تَبَّتْ

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن علي بن شجرة، عن بعض أصحاب أبي عبد الله عليه السلام عنه عليه السلام قال: إذا قرأتم «تَبَّتْ يدا أبي هب وتَبَّتْ» فادعوا على أبي هب فإنه كان من المكذبين الذين يكذبون بالنبي صلى الله عليه وآله وما جاء به من عند الله عز وجل.

ثواب قراءة قل هو الله أحد

١- بهذا الإسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من مضى به يوم واحد فصلّى فيه خمس صلوات ولم يقرأ فيها بقل هو الله أحد قيل له: يا عبد الله لست من المصلّين.

٢- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن أبي عبد الله، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من مضى له جمعة ولم يقرأ فيها بقل هو الله أحد ثم مات، مات على دين أبي هب.

٣- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن مندل، عن هارون بن خازجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أصابه مرض أو شدة ولم يقرأ في مرضه أو شدته بقل هو الله أحد، ثم مات في مرضه أو في تلك الشدة التي نزلت به فهو من أهل النار.

٤- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن سيف بن عميرة، عن أبي بكر الحضرمي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فلا يدع أن يقرأ في دبر الفريضة بقل هو الله أحد فإنه من قرأها جمع الله له خير الدنيا والآخرة، وغفر الله له ولوالديه وما ولدا.

٥- أبي رحمه الله قال: حدّثنا محمد بن يحيى قال: حدّثني محمد بن أحمد، عن أحمد بن هلال، عن عيسى بن عبد الله، عن أبيه، عن جدّه، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من قرأ «قل هو الله أحد» مائة مرّة حين يأخذ مضجعه غفر الله له ذنوب خمسين سنة.

٦- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفار، عن إبراهيم بن هاشم، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن

پاداش خواندن سوره تبت

۱. علی بن شجره از یکی از یاران امام صادق (ع) نقل کرده است که آن حضرت فرمود: هر گاه سوره «تبت یدای لیب و تب» را خواندید، بر ابولهب نفرین کنید، زیرا او از جمله کسانی بود که پیامبر (ص) را تکذیب می کردند و آنچه را پیامبر (ص) از نزد خدا آورده بود دروغ می شمردند.

پاداش خواندن سوره «قل هو الله احد»

۱. از منصور بن حازم نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس یک روز بر او بگذرد و پنج نوبت نماز بگذارد و سوره «قل هو الله احد» را در هیچ یک از آنها نخواند به او خطاب می شود: ای بنده خدا، تو از نمازگزاران نیستی.

۲. از اسحاق بن عمار نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس یک هفته بر او بگذرد و سوره «قل هو الله احد» را در آن نخواند و بمیرد، بر دین ابولهب مرده است.

۳. هارون بن خارجه می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس دچار بیماری یا مشکلی شود و در آن حال سوره «قل هو الله احد» را نخواند و با آن بیماری یا مشکل بمیرد در زمره دوزخیان خواهد بود.

۴. از ابوبکر حضرمی نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس به خدا و روز واپسین ایمان دارد، خواندن سوره «قل هو الله احد» را پس از نمازهای واجب خود ترک نکند، زیرا کسی که این سوره را بخواند خداوند خیر دنیا و آخرت را برای او جمع می کند و او و پدر و مادر و فرزندان را می آمرزد.

۵. از امیر مؤمنان (ع) نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس هنگام خواب سوره «قل هو الله احد» را صد مرتبه بخواند، خداوند گناهان پنجاه سال او را می آمرزد.

۶. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: پیامبر (ص)

أبيه عليهما السلام قال: إن النبي صلى الله عليه وآله صلى على سعد بن معاذ فقال: لقد وافا من الملائكة تسعون ألف ملك وفيهم جبرئيل عليه السلام يصلون عليه، فقلت له: يا جبرئيل بما استحقّ صلاتكم عليه؟ فقال: بقراءة «قل هو الله أحد» قائماً وقاعداً وراكباً وماشياً وذاهباً وجائياً.

٧- وبهذا الأسناد، عن الحسن، عن أبان بن عثمان، عن قيس بن الربيع، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أوى إلى فراشه فقرأ «قل هو الله أحد» إحدى عشرة مرة حفظه الله في داره وفي دُوراته حوله.

٨- حدّثني أحمد بن محمد، عن أبيه قال: حدّثني محمد بن أحمد، عن أبي الحسن النهدي، عن رجل، عن فضيل بن عثمان قال: أخبرني رجل، عن عمار بن جهم الزيات عن عبد الله بن حيّ قال: سمعت أمير المؤمنين عليه السلام يقول: من قرأ «قل هو الله أحد» إحدى عشرة مرة في دبر الفجر لم يتبعه في ذلك اليوم ذنب وإن رغم أنف الشيطان.

٩- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي، عن الحسن بن جهم، عن إبراهيم بن مهزم، عن رجل سمع أبا الحسن عليه السلام يقول: من قدّم «قل هو الله أحد» بينه وبين جبّار منعه الله منه بقراءتها بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله، فإذا فعل ذلك رزقه الله خيره، ومنعه شرّه، وقال: إذا خفت أمراً فاقراً مائة آية من القرآن من حيث شئت ثم قال: اللهم اكشف عني البلاء - ثلاث مرّات - .

١٠- أبي رحمه الله، عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن رجل، عن حفص بن غياث قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول لرجل: أحبّ البقاء في الدنيا؟ قال: نعم، قال: ولم؟ قال: لقراءة قل هو الله أحد، فسكت عنه، ثم قال من بعد ساعة: يا حفص من مات من أوليائنا وشيعتنا ولم يحسن القرآن علّم في قبره ليرفع الله فيه به درجته، فإن درجات الجنة على قدر عدد آيات القرآن، فيقال لقارئ القرآن: اقرأ وأرق.

بر جنازه سعد بن معاذ نماز گزارد، آن گاه فرمود: نود هزار فرشته که جبرئیل نیز در میان آنان بود بر او نماز گزارند. پیامبر (ص) می گوید: من از جبرئیل پرسیدم: برای چه وی مستحق این شد که شما بر او نماز بگزارید؟ جبرئیل گفت: برای اینکه او «قل هو الله احد» را ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و در حال رفتن و بازگشتن تلاوت می کرد.

۷. از قیس بن ربیع نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس پس از رفتن به بستر خواب یازده مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند، خداوند او را در خانه وی و خانه های اطراف حفظ خواهد کرد.

۸. عبدالله بن حمی می گوید: از امیر مؤمنان (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس سوره «قل هو الله احد» را یازده مرتبه پس از نماز صبح بخواند، در آن روز دچار گناهی نمی شود، هر چند این برخلاف میل شیطان است.

۹. ابراهیم بن مهزم از مردی نقل کرده است که گفت: از موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس پیش از آنکه بر ستمگری وارد شود سوره «قل هو الله احد» را بخواند، خداوند او را از پیش رو و پشت سر و از جانب راست و چپ از شر آن ستمگر حفظ می کند، و اگر چنین کند خداوند خیر آن ستمگر را نصیب او می گرداند و شرش را از او باز می دارد. و فرمود: هر گاه از چیزی بیم داشتی صد آیه از قرآن - از هر کجا خواستی - تلاوت کن، آن گاه سه بار بگو: «اللهم اكشف عني البلاء» (یعنی: خداوند، این بلا را از من دور گردان).

۱۰. حفص بن غیاث می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که به مردی می فرمود: آیا می خواهی پیوسته در دنیا باقی باشی؟ آن مرد گفت: آری. فرمود: چرا؟ گفت: برای اینکه مکرر سوره «قل هو الله احد» را بخوانم. امام اندکی سکوت کرد و پس از لحظاتی فرمود: ای حفص، هر کس از دوستان و شیعیان ما بمیرد و نتواند قرآن را درست بخواند، آن را در قبر به او می آموزند تا خداوند درجات او را در بهشت بالا ببرد، زیرا درجات بهشت به تعداد آیات قرآن است، و به قاری قرآن می گویند: بخوان و بالا برو.

ثواب قراءة المعوذتين

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن، عن الحسين بن أبي العلاء، عن أبي عبيدة الخدّاء، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: من أوتر بالمعوذتين وقل هو الله أحد قيل له: يا عبد الله أبشر فقد قبل الله وترك.

ثواب من اجتنب الكبائر

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن موسى بن جعفر بن وهب البغدادي، عن الحسن بن علي الوشاء، عن أحمد بن عمر الحلبي قال: سألت أبا عبد الله عليه السّلام عن قول الله عزّ وجلّ «إن تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم» قال: من اجتنب ما وعد الله عليه النّار إذا كان مؤمناً كفر الله عنه سيئاته ويدخله مدخلاً كريماً.

والكبائر السبع الموجبات: قتل النفس الحرام، وعقوق الوالدين، وأكل الربا، والتعرّب بعد الهجرة، وقذف المحصنة، وأكل مال اليتيم والفرار من الزّحف.

٢- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن الفضيل، عن أبي الحسن الرضا عليه السّلام في قول الله عزّ وجلّ «إن تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم» قال: من اجتنب ما أوعد الله عليه النّار إذا كان مؤمناً كفر عنه سيئاته.

ثواب من أذنب ذنباً ثمّ رجع وتاب واستحيا من الله عند ذكره

١- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن جعفر قال: حدّثني موسى بن عمران قال: حدّثنا الحسين بن يزيد، عن علي بن أبي حمزة، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: سمعته يقول: أوحى الله عزّ وجلّ إلى داود النّبىّ عليه السّلام: يا داود إنّ عبدي المؤمن إذا أذنب ذنباً ثمّ رجع وتاب من ذلك الذنب واستحيا منّي عند ذكره غفرت له وأنسيته الحفظه وأبدلته الحسنة ولا أبالي وأنا أرحم الراحمين.

پاداش خواندن معوذتین

۱. از ابو عبیده حذاء نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس سوره «قل اعوذ برب الفلق» و «قل اعوذ برب الناس» و «قل هو الله احد» را در رکعات وتر خود (یعنی سه رکعت نماز شفع و وتر) بخواند، به او خطاب می شود: ای بنده خدا، مژده باد تو را که خداوند وتر تو را پذیرفت.

پاداش کسی که از گناهان کبیره پرهیزد

۱. احمد بن عمر حلبی می گوید: از امام صادق (ع) درباره سخن خداوند: «إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ» [نساء، ۳۱] (اگر از گناهان بزرگی که شما از آنها باز داشته شده اید دوری گزینید، ما از گناهان دیگر شما درمی گذریم) سؤال کردم. فرمود: هر کس از گناهانی که خداوند وعده آتش بر آنها داده است پرهیز کند، اگر مؤمن باشد خدا از گناهان دیگرش می گذرد و او را به جایگاهی نیکو درمی آورد.

گناهان کبیره که هفت گناه است و همه موجب آتشند عبارتند از:

۱- کشتن کسی که خون او محترم است. ۲- مورد خشم پدر و مادر قرار گرفتن ۳- ربا خوردن ۴- پس از آشنایی با دین از دین برگشتن ۵- نسبت ناروا به زنان پاکدامن دادن ۶- مال یتیم خوردن ۷- از جهاد گریختن

۲. محمد بن فضیل می گوید: حضرت ابوالحسن امام رضا (ع) درباره سخن خداوند: «إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ» فرمود: هر کس از گناهانی که خداوند وعده آتش بر آنها داده است دوری کند، اگر مؤمن باشد خدا از گناهان دیگرش درمی گذرد.

پاداش گناهکاری که پشیمان شده و از خدا شرم دارد

۱. ابوبصیر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند به داود پیامبر (ع) وحی کرد: ای داود، هر گاه از بنده مؤمن من گناهی سرزند، سپس از آن پشیمان شود و توبه کند، و چون از آن یاد کند از من شرمنده شود، من او را می آمرزم و آن گناه را از یاد فرشتگانی که بر او نگهبانند می برم، و گناهش را به کار نیک تبدیل می کنم و از هیچ کس پروا ندارم، چرا که من مهربان ترین مهربانانم.

ثواب من قدّم غريما إلى السلطان فعلم أنه يحلف فتركه تعظيما لله عز وجل

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله قال : حدّثنا إبراهيم بن هاشم ، عن علي بن معبد ، عن دُرست ، عن عبد الحميد الطائي ، عن أبي الحسن الأوّل عليه السّلام قال : قال النّبيّ صلّى الله عليه وآله : من قدّم غريما إلى السلطان يستحلفه وهو يعلم أنّه يحلف ثمّ تركه تعظيما لله عزّ وجلّ لم يرض الله له بمنزلة يوم القيامة إلّا منزلة إبراهيم خليل الرّحمن .

ثواب معلّم الخير

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن محمّد بن عيسى ؛ وإبراهيم بن هاشم ، عن الحسين بن سيف ، عن أبيه سيف بن عميرة ، عن عمرو بن شمر ، عن جابر ، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : معلّم الخير يستغفر له دوابّ الأرض وحيّتان البحور وكلّ صغيرة وكبيرة في أرض الله وسماؤه .

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصّفّار ، عن أحمد بن محمّد ، عن محمّد بن خالد البرقي ، عمّن ذكره ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : عالم أفضل من ألف عابد وألف زاهد ، والعالم ينتفع بعلمه خير وأفضل من عبادة سبعين ألف عابد .

ثواب طالب العلم

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم ، عن أبيه ، عن عبد الله بن ميمون القدّاح ، عن أبي عبد الله عليه السّلام عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من سلك طريقا يطلب فيه علما سلك الله به طريقا إلى الجنّة ، وإنّ الملائكة لتضع أجنحتها لطالب العلم رضى به ، وإنّه ليستغفر لطالب العلم من في السّماوات ومن في الأرض حتّى الحوت في البحر ، وفصل العالم على العابد كفضل القمر على سائر النجوم ليلة البدر ، وإنّ العلماء ورثة الأنبياء ، وإنّ الأنبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما ولكن ورّثوا العلم فمن أخذ منهم أخذ بحظّ وافر .

پاداش کسی که دیگری را نزد حاکم به احترام خدا سوگند ندهد

۱. عبدالحمید طائی از حضرت موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: هر کس بدهکاری را برای قسم دادن نزد حاکم ببرد و بداند که او قسم می‌خورد، ولی به احترام خدا او را رها کند، خداوند برای او روز قیامت هیچ منزلتی را جز منزلت ابراهیم خلیل الرحمن نخواهد پسندید.

پاداش کسی که به دیگران خوبی می‌آموزد

۱. جابر جعفی می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: کسی که به دیگران خوبی می‌آموزد، همه جنبندگان زمین و ماهیان دریاها و هر چیز کوچک و بزرگی که در زمین و آسمان خداست برای او طلب آمرزش می‌کنند.

۲. محمد بن خالد برقی از یکی از راویان نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: یک نفر عالم از هزار عابد و هزار زاهد برتر است، و عالمی که مردم از علمش بهره برند پاداشش از پاداش عبادت هفتاد هزار عابد بیشتر است.

پاداش کسی که دانش می‌طلبد

۱. عبدالله بن میمون قدّاح از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در راهی گام بردارد و در آن جویای دانشی باشد، خداوند او را به راه بهشت خواهد برد در حقیقت، فرشتگان بالهای خود را برای جویای دانش با خشنودی تمام می‌گسترند، و هر که در آسمانها و زمین است حتی ماهی دریا برای او طلب آمرزش می‌کند. برتری عالم بر عابد همچون برتری ماه شب چهارده بر دیگر ستارگان است، و عالمان وارث پیامبرانند. پیامبران درهم و دیناری از خود بر جای نگذاشتند، ولی علم و دانش را از خود به ارث نهادند. از این رو هر کس از دانش آنان بهره ببرد به نصیب فراوانی دست یافته است.

٢ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمه محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن الحسن بن علي بن يوسف، عن مقاتل بن مقاتل، عن الربيع بن محمد المسلي عن جابر بن يزيد الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ما من عبد يغدو في طلب العلم أو يروح إلا خاض الرحمة، وهتفت به الملائكة: مرحبا بزائر الله، وسلك من الجنة مثل ذلك المسلك.

ثواب مجالسة أهل الدين

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه، عن علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثنا أبو عبد الله الجاموراني، عن الحسن بن أبي حمزة، عن سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: مجالسة أهل الدين شرف الدنيا والآخرة.

ثواب من بلغه شيء من الثواب فعمل به

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن هشام، عن صفوان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من بلغه شيء من الثواب على خير فعمله كان له أجر ذلك وإن كان رسول الله صلى الله عليه وآله لم يقله.

ثواب من تكلم بكلمة حق فأخذ بها

١ - حدثني أحمد بن محمد، عن أبيه، عن أحمد بن محمد، عن أبي عبد الله البرقي، عن عمه رواه، عن أبان، عن عبد الرحمن بن أبي عبد الله قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: لا يتكلم الرجل بكلمة حق فأخذ بها إلا كان له مثل أجر من أخذ بها، ولا يتكلم بكلمة ضلال يؤخذ بها إلا كان عليه مثل وزر من أخذ بها.

ثواب من سن سنة هدى

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن معاوية بن وهب، عن ميمون القداح، عن أبي جعفر عليه السلام قال: أيما عبد من عباد الله سن سنة هدى كان له [أجر] مثل أجر من عمل بذلك من غير أن ينقص من أجورهم شيء،

۲. جابر جعفی می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هیچ کس در طلب دانش شام را صبح و صبح را شام نمی کند مگر اینکه در دریای رحمت خدا فرو می رود، و فرشتگان او را ندا می دهند که: مرحبا به زائر خدا؛ و روز قیامت مانند همان مسیری که در دنیا رفته است به سوی بهشت خواهد رفت.

پاداش همنشینی با دینداران

۱. از منصور بن حازم از امام صادق (ع) نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: همنشینی با دینداران مایه شرافت دنیا و آخرت است.

پاداش کسی که ثواب کاری را بشنود و آن را انجام دهد

۱. از صفوان نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس ثوابی را درباره کار خیری بشنود و آن را انجام دهد، پاداش آن کار برای او خواهد بود، هر چند پیامبر خدا (ص) آن را نگفته باشد.

پاداش کسی که سخن حقی بگوید و دیگران به آن عمل کنند

۱. عبد الرحمن بن ابی عبدالله می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس سخن حقی بگوید و بدان عمل شود، برای او مانند پاداش کسی که بدان عمل کرده است خواهد بود؛ و هر کس سخن گمراه کننده ای بگوید و دیگران بدان عمل کنند، او نیز مانند کیفر کسی را که به آن عمل کرده است خواهد داشت.

پاداش کسی که سنت خوبی بر جای نهد

۱. از میمون قداح نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس از بندگان خدا سنت شایسته ای از خود بر جای بگذارد، برابر پاداش همه کسانی که به آن عمل کرده اند پاداش خواهد داشت، بی آنکه چیزی از پاداش آنان کاسته شود؛ و هر کس از

وأما عبد من عباد الله سنَّ سنَّة ضلَّالَةٍ [كان عليه مثل وزر من فعل ذلك من غير أن ينقص من أوزارهم شيء].

ثواب من عمل بما علم

١- أبي رحمه الله قال : حدَّثني سعد بن عبد الله، عن القاسم بن محمَّد، عن سليمان ابن داود، عن حفص بن غياث قال : سمعت أبا عبد الله عليه السَّلام يقول : من عمل بما علم كُفِيَ ما لم يعلم.

ثواب إيواء اليتيم، ورحمة الضعيف، والشفقة على الوالدين

والبر بالمملوك

١- أبي رحمه الله قال : حدَّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمَّد، عن الحسن بن علي، عن علي بن عقبة، عن عبد الله بن سنان، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر عليه السَّلام قال : أربع من كُنَّ فيه بنى الله له بيتا في الجنَّة : من آوى اليتيم، ورحم الضعيف، وأشفق على والديه، ورفق بمملوكه.

ثواب من كف نفسه عن أعراض الناس ومن كف غضبه

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمَّد، عن الحسين بن سيف، عن أخيه، عن أبيه، عن عاصم، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر عليه السَّلام قال : سمعته يقول : من كف نفسه عن أعراض الناس كفَّ الله عنه عذاب يوم القيامة، ومن كفَّ غضبه عن الناس أقاله الله نفسه يوم القيامة.

٢- أبي رحمه الله قال : حدَّثني محمَّد بن أحمد، عن علي بن الصَّلْت، عن أحمد بن محمَّد بن خالد، عن إسماعيل بن مهران، عن سيف بن عميرة، عن سمع أبا عبد الله عليه السَّلام قال : يقول : من كفَّ غضبه ستر الله عورته.

ثواب الامام العادل، والتاجر الصدوق والشيخ الذي

يفني عمره في طاعة الله تعالى

١- أبي رحمه الله قال : حدَّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن إبراهيم بن مهزيار، عن أخيه علي بن مهزيار، عن فضالة بن أيوب، عن سليمان بن دُرستويه، عن عجلان، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال : ثلاثة يدخلهم الله الجنَّة بغير

بندگان خدا سنت ناروایی از خود بر جای نهد، برابر کیفر تمام کسانی را که بدان عمل نموده‌اند کیفر خواهد داشت، بی آنکه چیزی از کیفر آنان کم گردد.

پاداش کسی که به آنچه می‌داند عمل کند

۱. حفص بن غیاث می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس به آنچه می‌داند عمل کند، در مورد آنچه نمی‌داند برای او کفایت است.

پاداش جای دادن یتیم و ترحم به ناتوان و نیکی

به پدر و مادر و برده

۱. ابو حمزه ثمالی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: چهار خصلت است که در هر کس باشد خداوند برای او در بهشت خانه‌ای بنا می‌کند: کسی که یتیم را جای دهد، و بر ناتوان ترحم کند، و به پدر و مادر خود مهر ورزد، و با برده‌اش مدارا نماید.

پاداش کسی که از تعرض به آبروی دیگران

و از خشم خویش خودداری کند

۱. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس از تعرض به آبروی مردم خودداری کند خداوند عذاب روز قیامت را از او باز می‌دارد، و هر کس خشم خود را نسبت به مردم فرو ببرد خداوند روز قیامت گناهان او را می‌بخشد.

۲. سیف بن عمیره از مردی که از امام صادق (ع) شنیده بود نقل می‌کند که آن حضرت فرمود: هر کس خشم خود را باز دارد خداوند بدیهای او را خواهد پوشانید.

پاداش پیشوای عادل و تاجر راستگو و پیری که

عمرش را در اطاعت خدا سپری کرده است

۱. عجلان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: سه گروه را خداوند بدون

حساب: إمام عادل، وتاجر صدوق، وشيخ أفنى عمره في طاعة الله .

ثواب الحسنة المحدث للذنوب القديم

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى، عن الحسين بن إسحاق التاجر، عن علي بن مهزيار، عن عمن رواه، عن الحارث الأحول صاحب الطاق، عن جميل بن صالح قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: لا يترك الناس من نفسك فإن الأمر يصل إليك [من] دونهم، لا تقطع النهار بكذا وكذا فإن معك من يحفظ عليك، ولم أر شيئا قط أشد طلبا ولا أسرع ذكرًا من الحسنة للذنوب القديم، ولا تُصغر شيئا من الخير فإنك تراه غدا حيث يسرك، ولا تُصغر شيئا من الشر فإنك تراه غدا حيث يسوءك، إن الله عز وجل يقول: «إن الحسنات يذهبن السيئات ذلك ذكرى للذاكرين».

ثواب من حفظ أربعين حديثا

١ - حدثني أحمد بن محمد، عن أبيه، عن أحمد بن محمد، عن علي بن إسماعيل، عن عبيد الله قال: حدثني موسى بن إبراهيم المزوزي، عن أبي الحسن الأول عليه السلام قال: قال النبي صلى الله عليه وآله: من حفظ من أمتي أربعين حديثا مما يحتاجون إليه من أمر دينهم بعثه الله عز وجل يوم القيامة فقيها عالما.

ثواب من ترك الذنوب

١ - أبي رحمه الله، عن محمد بن يحيى، عن الحسين بن إسحاق، عن علي بن مهزيار، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن خالد، عن أبي المغيرة، عن طلحة بن زيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: مرّ عيسى بن مريم عليه السلام على قوم يبكون فقال: ما يبكي هؤلاء؟ فقيل: يبكون على ذنوبهم، قال: فليدعوها يغفر لهم.

ثواب إدخال السرور على المؤمن

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن الهيثم بن أبي مسروق النهدي، عن الحسن بن محبوب، عن ابن سنان، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أوحى الله عز وجل إلى داود عليه السلام أن العبد من عبادي ليأتيني بالحسنة فأبيحه جنتي، قال: فقال داود عليه السلام: يا رب وما تلك الحسنة؟

حساب به بهشت می برد؛ پیشوای عادل و تاجر راستگو و پیری که عمرش را در اطاعت خدا سپری کرده است.

پاداش حسنه‌ای که گناه گذشته را بزداید

۱. جمیل بن صالح می گوید: امام صادق (ع) فرمود: ستایش مردم تو را به خود مغرور نکند، زیرا نتیجه اعمال به تو می رسد نه به آنان، و روز خود را با سخن درباره این و آن سپری مکن، چرا که همواره مراقبی با تو هست که کارهایت را ثبت می کند، من تاکنون چیزی را مانند حسنه جوینده تر و تندرو تر ندیده‌ام که گناه گذشته را یکباره محو می کند. هیچ کار خیری را کوچک مشمار، زیرا آن را فردای قیامت خواهی دید و تو را شادمان خواهد ساخت. هیچ کار زشتی را نیز کوچک مشمار، چرا که فردای قیامت آن را می بینی و تو را غمگین می سازد. خداوند بزرگ می فرماید: «نیکبها، بدیها را از بین می برد این پندی است برای کسانی که به یاد خدا هستند». [هود، ۱۱۴].

پاداش کسی که چهل حدیث حفظ کند

۱. موسی بن ابراهیم مروزی از موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: از میان امت من هر کس چهل حدیث از احادیثی که مردم در دین خود بدان نیاز مندند حفظ کند، خداوند او را در روز قیامت فقیه و عالم محشور خواهد ساخت.

پاداش کسی که گناهان را ترک کند

۱. طلحه بن زید می گوید: امام صادق (ع) فرمود: عیسی بن مریم (ع) بر مردمی گذر کرد که همه می گریستند. پرسید: چرا اینها گریه می کنند؟ گفته شد: برگناهانشان می گریند. فرمود: باید گناهان را ترک کنند تا آمرزیده شوند.

پاداش شادمان ساختن مؤمن

۱. مردی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند بزرگ به داود (ع) وحی کرد که گاه بنده‌ای از بندگان من یک حسنه به جای می آورد و من بهشت خود را بر او حلال می سازم. داود (ع) پرسید: پروردگارا، آن حسنه چیست؟ فرمود: این است

قال: يدخل على عبدي المؤمن سرورا ولو بتمر، فقال داود عليه السلام: يا رب حق لمن عرفك أن لا يقطع رجاءه منك.

ثواب الورع والزهد والإقبال إلى الله عز وجل في الصلاة

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن إبراهيم الكرخي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: لا يجمع الله عز وجل لمؤمن الورع والزهد [والإقبال إلى الله عز وجل في الصلاة] في الدنيا إلا رجوت له الجنة، ثم قال: وإني لأحب للرجل منكم المؤمن إذا قام في صلاة فريضة أن يقبل بقلبه إلى الله ولا يشغل قلبه بأمر الدنيا، فليس من مؤمن يقبل بقلبه في صلاته إلى الله إلا أقبل الله إليه بوجهه وأقبل بقلوب المؤمنين إليه بالمحبة له بعد حب الله عز وجل إياه.

ثواب من نفس عن مؤمن كربة، ومن يستر عليه وهو معسر، وثواب من

ستر عليه عورته، وثواب من أعانه

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن جميل بن صالح، عن دريح، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أيما مؤمن نفس عن مؤمن كربة نفس الله عنه سبعين كربة من كرب الدنيا وكرب يوم القيامة، وقال: من يستر على مؤمن وهو معسر يستر الله له حوائجه في الدنيا والآخرة، وقال: من ستر على مؤمن عورة يخافها ستر الله عليه سبعين عورة من عوراته التي يخافها في الدنيا والآخرة، قال: وإن الله عز وجل في عون المؤمن ما كان المؤمن في عون أخيه المؤمن، فانتفعوا بالعظة وارغبوا في الخير.

ثواب من أطعم مؤمنا، ومن سقاه، ومن كساه

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن محبوب، عن هشام بن سالم، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أيما مؤمن أطعم مؤمنا ليلة من شهر رمضان كتب الله له بذلك مثل أجر من أعتق ثلاثين نسمة مؤمنة، وكان له بذلك عند الله عز وجل دعوة مجابة.

که بنده مؤمن مرا هر چند با یک دانه خرما خوشحال سازد. داود (ع) گفت: پروردگارا، راستی سزاوار است هر که تو را می شناسد امیدش را از تو نبرد.

پاداش زهد و پرهیزگاری و توجه به خدا در نماز

۱. ابراهیم کرخی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند در این دنیا برای هیچ مؤمنی پرهیزگاری و زهد [و توجه به خدا در نماز] را جمع نمی کند مگر اینکه من برای او امید بهشت دارم. سپس فرمود: من دوست دارم که هر مؤمنی از شما وقتی به نماز واجب برمی خیزد دلش را متوجه خدا کند و فکرش به امور دنیا مشغول نشود، زیرا هر مؤمنی در نماز خود توجه به خدا داشته باشد، خدا به او روی می آورد، و دلهای مؤمنان را به دوستی او توجه می دهد، پس از آنکه خودش نیز او را دوست داشته است.

پاداش کسی که اندوه یا تنگدستی مؤمنی را برطرف کند و عیب او را

پوشاند و او را یاری دهد

۱. ذریح می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی اندوه مؤمنی را برطرف کند، خداوند هفتاد اندوه از اندوههای دنیا و آخرت او را برطرف می کند. و فرمود: هر کس بر مؤمنی که تنگدست است آسان گیرد، خداوند حاجتهای او را در دنیا و آخرت بر می آورد. و فرمود: هر کس عیب مؤمنی را که از افشای آن بیمناک است بپوشاند، خداوند هفتاد عیب از عیوب او را که از آشکار شدن آنها بیمناک است در دنیا و آخرت بر او می پوشاند. و فرمود: خداوند بزرگ یار و مددکار مؤمن خواهد بود به شرط آنکه او نیز یار و مددکار برادر مؤمنش باشد. پس از این پند بهره گیرید و به کار نیک رغبت کنید.

پاداش غذا دادن و سیراب کردن و پوشاندن مؤمن

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی در شبی از ماه رمضان مؤمن دیگر را سیر کند، خداوند برای او پاداشی مانند پاداش کسی که سی بنده مؤمن را آزاد کرده است خواهد نوشت، و نزد خداوند بزرگ یک دعای مستجاب خواهد داشت.

٢- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن حمّاد، عن إبراهيم بن عمر، عن أبي حمزة الثمالي، عن علي بن الحسين عليهما السّلام قال: من أطعم مؤمناً من جوع أطعمه الله من ثمار الجنّة، ومن سقى مؤمناً من ظمأ سقاه الله من الرحيق المختوم، ومن كسا مؤمناً كساه الله من الثياب الخضر.

ثواب من أطعم أخاه في الله عزّ وجلّ

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن حمّاد، عن ربعي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من أطعم أخاً في الله كان له من الأجر مثل من أطعم فتاناً من الناس قلت : [و] ما الفتان؟ قال : مائة ألف من الناس.

ثواب من أطعم ثلاثة نفر من المؤمنين

١- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن أبي عبد الله : عن أبي محمّد عبد الله الففاري، عن علي بن أبي على اللّهي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال من أطعم ثلاثة نفر من المؤمنين أطعمه الله من ثلاث جنّات : ملكوت السّماء - الفردوس - وجنّة عدن، وطوبى وهي شجرة من جنّة عدن غرسها ربّي بيده.

ثواب من أطعم مسلماً حتّى يشبعه

١- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار قال : حدّثني جعفر بن محمّد بن عبيد الله، عن عبد الله بن ميمون القدّاح، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من أطعم مسلماً حتّى يشبعه لم يدر أحد من خلق الله ماله من الأجر في الآخرة، لا ملك مقرب ولا نبي مرسل، إلّا الله ربّ العالمين، ثمّ قال: من موجبات المغفرة إطعام المسلم السّغبان، ثمّ تلا قول الله عزّ وجلّ : «أو إطعام في يوم ذي مسبغة. يتيها ذا مقربة. أو مسكينا ذا متربة».

ثواب من أشبع أربعة من المسلمين

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن أبي عبد

۲. ابو حمزه ثمالی از علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس مؤمن گرسنه‌ای را سیر کند خداوند او را از میوه‌های بهشتی سیر می‌کند، و هر کس مؤمن تشنه‌ای را سیراب نماید خداوند او را از شرابِ مَهر شده بهشتی سیراب می‌سازد، و هر کس مؤمنی را بپوشاند خداوند از لباسهای سبز بهشت به او می‌پوشاند.

پاداش کسی که برای خدا به برادر مؤمنش غذا دهد

۱. ربعی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس برادر دینی خود را غذا دهد، پاداش او مانند پاداش کسی است که گروهی از مردم را غذا داده است. راوی می‌گوید: پرسیدم: این گروه چند نفرند؟ فرمود: صد هزار تن از مردم.

پاداش کسی که سه نفر مؤمن را غذا دهد

۱. علی بن ابی‌علی لهبی از امام صادق (ع) نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس سه نفر از مؤمنان را غذا دهد، خداوند او را از سه بهشت غذا خواهد داد. آن سه بهشت عبارتند از: ملکوت آسمان که همان فردوس است، و بهشت عدن، و درخت طوبی که در بهشت عدن قرار دارد و پروردگارم آن را به دست خود کاشته است.

پاداش کسی که مسلمانی را سیر کند

۱. عبدالله بن میمون قذاح می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس مسلمانی را سیر کند، جز پروردگار جهانیان، هیچ یک از آفریدگان خدا - نه فرشتگان مقرب و نه پیامبران مرسل - نمی‌دانند پاداش او در قیامت چیست. سپس فرمود: از چیزهایی که سبب آمرزش می‌شود سیر کردن مسلمان گرسنه است. آن گاه این آیه را تلاوت فرمود: «أَوْ اطْعَامٌ فِی یَوْمِ ذِی مَسْغَبَةٍ، یتیمًا ذَا مَقْرَبَةٍ، أَوْ مَسْکِینًا ذَا مَقْرَبَةٍ» [بلد، ۱۴-۱۶] (یعنی: یا غذا دادن در روز قحطی و گرسنگی به یتیمی که خویشاوند است یا بینوایی که خاک نشین است).

پاداش کسی که چهار تن از مسلمانان را سیر کند

۱. از فضیل بن یسار نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: سیر کردن چهار تن از

الله، عن محمد بن أحمد، عن أبان بن عثمان، عن فضيل بن يسار، عن أبي جعفر عليه السلام قال: شبع أربعة من المسلمين يعدل محررة من ولد إسماعيل عليه السلام.

ثواب من أشبع جوعة مؤمن

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن يوسف، عن محمد بن جعفر، عن أبيه، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد الصادق عليها السلام قال: من أشبع جوعة مؤمن وضع الله له مائدة في الجنة يصدر عنها الثقلان جميعا.

ثواب من أعتق مسلما

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن حماد بن عيسى، عن ربعي، عن سماعة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أعتق مسلما أعتق الله له بكل عضو منه عضوا من النار.

ثواب من أعتق نسمة سالحة لوجه الله

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن بشير النبال قال: سمعت جعفر بن محمد عليها السلام يقول: من أعتق نسمة سالحة لوجه الله كفر الله عنه مكان كل عضو منه عضوا من النار.

ثواب من أعتق مؤمنا

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن إبراهيم بن أبي البلاد، عن أبيه رفعه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أعتق مؤمنا أعتق الله بكل عضو منه عضوا من النار، وإن كانت أنثى أعتق الله بكل عضوين منها عضوا منه من النار لأن المرأة نصف الرجل.

ثواب من أقرض المؤمن

١ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر،

مسلمانان با آزاد کردن یک برده از فرزندان اسماعیل (ع) برابر است.

پاداش کسی که مؤمنی را سیر کند

۱. محمد بن جعفر از پدرش نقل کرده است که حضرت ابو عبدالله امام صادق (ع) فرمود: هر کس گرسنگی مؤمنی را برطرف کند، خداوند خوانی را در بهشت برای او ترتیب می‌دهد که جن و انس از سر آن سفره سیر برخیزند.

پاداش کسی که برده‌ای مسلمان را آزاد کند

۱. سماعه از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس برده‌ای مسلمان را آزاد کند، خداوند در برابر هر عضوی از آن برده، عضوی از او را از آتش دوزخ آزاد می‌سازد.

پاداش کسی که برده‌ای شایسته را برای خدا آزاد کند

۱. بشیر ثمال می‌گوید: از حضرت جعفر بن محمد (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس برده‌ای شایسته را برای خدا آزاد کند، خداوند در برابر هر عضوی از آن برده، عضوی از او را از آتش دوزخ مصون می‌دارد.

پاداش کسی که برده‌ای مؤمن را آزاد سازد

۱. ابوالبلاد در حدیثی مرفوعه از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس برده‌ای مؤمن را آزاد کند، خداوند در برابر هر عضوی از آن برده، عضوی از او را از آتش دوزخ آزاد می‌کند؛ و اگر آن برده زن باشد، خداوند در برابر دو عضو آن زن، عضوی از او را از آتش دوزخ آزاد می‌سازد، زیرا زن نصف مرد است.

پاداش کسی که به مؤمنی قرض دهد

۱. جابر از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس به

عن جابر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أقرض مؤمنا قرضا ينتظر به ميسوره كان ماله في زكاة، وكان هو في صلاة من الملائكة حتى يؤديه إليه.

٢- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن ابن سنان، عن الفضيل قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: ما من مسلم أقرض مسلما قرضا يريد به وجه الله إلا حسب الله له أجره بحساب الصدقة حتى يرجع إليه.

٣- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن هيثم الصيرفي، وغيره، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: القرض الواحد بثمانية عشر، وإن مات احتسب بها من الزكاة.

٤- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني الهيثم بن أبي مسروق النهدي، عن محمد بن حبيب القمّاط، عن شيخ كان عندنا قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: لأن أقرض قرضا أحب إليّ من أن أصل بمثله، قال: وكان يقول: من أقرض قرضا فضرب له أجلا فلم يؤت به عند ذلك الأجل فإن له من الثواب في كل يوم يتأخر عنه ذلك الأجل مثل صدقة دينار واحد في كل يوم.

٥- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن إبراهيم بن هاشم، عن علي بن معبد، عن عبد الله بن القاسم، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال النبي صلى الله عليه وآله: ألف درهم أقرضها مرتين أحب إليّ من أن أتصدق بها مرة، وكما لا يحل لغريمك أن يظلك وهو موسر فكذلك لا يحل لك أن تعسره إذا علمت أنه معسر.

ثواب الصدقة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن الحسن ابن الحسين اللؤلؤي رفعه، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: عابد الله عابد ثمانين سنة ثم أشرف على امرأة فوقع في نفسه فنزل إليها فراودها عن نفسها فطاوعته، فلما قضى منها حاجته طرده ملك الموت فاعتقل لسانه فرّ سائل فأشار إليه أن خذ رغيفا كان في كسائه، فأحبط الله

مؤمنی قرض دهد و در انتظار گشایش کار او باشد آن مال ثواب زکات خواهد داشت، و فرشتگان همواره بر او درود می فرستند تا آنکه قرض گیرنده مال او را ادا کند.

۲. فضیل می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ مسلمانی به مسلمان دیگری برای خشنودی خدا قرض نمی دهد مگر اینکه خداوند ثواب صدقه دادن آن را برای او ثبت می کند تا آنکه مال به او باز گردد.

۳. هیشم صیرفی و شخصی دیگر از امام صادق (ع) نقل کرده اند که فرمود: ثواب قرض هیچدهنده برابر است، و چنانچه بمیرد به عنوان زکات حساب می شود.

۴. محمد بن حباب قَمَاط می گوید: پیرمردی از راویان که نزد ما بود گفت: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: مالی را قرض دهم خوش تر دارم از اینکه آن را ببخشم. و می فرمود: هر کس مالی را قرض دهد و برای آن مدتی معین کند و قرض گیرنده نتواند آن را در سرآمد معین ادا کند، به هر روزی که آن را به تأخیر می افکند برای صاحب مال ثواب صدقه دادن یک دینار در هر روز خواهد بود.

۵. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: هزار درهم را دوبار قرض دهم نزد من محبوب تر است از اینکه آن را یک بار صدقه دهم؛ و همان گونه که برای بدهکار تو روا نیست که ادای دین را در صورت قدرت به تأخیر افکند، برای تو نیز روا نیست که در صورت آگاهی از تنگدستی وی، او را تحت فشار قرار دهی.

پاداش صدقه دادن

۱. جابر می گوید: امام باقر (ع) فرمود: عابدی هشتاد سال خدا را عبادت کرد. روزی نگاهش به زنی افتاد. عشق او در دلش جای گرفت. نزد او رفت و از وی کام خواست. زن پذیرفت. هنگامی که عابد از آن زن کام گرفت فرشته مرگ به سراغش آمد. زبان عابد بند آمد. در آن میان فقیری گذر کرد و چیزی خواست. عابد به گرده نانی که در عبای خود داشت اشاره کرد و فقیر آمد و آن را گرفت. خداوند عبادت هشتاد سال را به آن زنا محو ساخت، و با

عمل ثمانين سنة بتلك الزُنية وغفر الله له بذلك الرغيف.

٢- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارُ، عَنْ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْرُوفٍ، عَنْ ابْنِ سِنَانٍ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ، عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ : أَوَّلُ مَا يَبْدَأُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَدَقَةُ الْمَاءِ.

٣- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلُوه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ الْحُسَيْنِ ابْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ مَعَاذِ بْنِ مُسْلِمٍ بَيْتَاعِ الْهَرَوِيِّ . قَالَ : كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَذَكَرُوا الْوَجْعَ، فَقَالَ: دَاوُوا مَرْضَاكُمْ بِالصَّدَقَةِ، وَمَا عَلَى أَحَدِكُمْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِقَوْتِ يَوْمِهِ؟ إِنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ يَدْفَعُ إِلَيْهِ الصَّكَّ بِقَبْضِ رُوحِ الْعَبْدِ فَيَتَصَدَّقُ فَيُقَالُ لَهُ : رَدَّ عَلَيْهِ الصَّكَّ.

٤- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَيْمُونِ الْقَدَّاحِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ، عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِرَجُلٍ: أَصْبَحْتَ صَائِئًا؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَعَدْتَ مَرِيضًا؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَاتَّبَعْتَ جَنَازَةً؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَأَطْعَمْتَ مَسْكِينًا؟ قَالَ: لَا، قَالَ: فَارْجِعْ إِلَى أَهْلِكَ فَأَصْبِهِمْ فَإِنَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْكَ صَدَقَةٌ.

٥- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ إِدْرِيسَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ يَعْقُوبَ ابْنِ يَزِيدَ قَالَ : وَجَدْتُ فِي كِتَابِ ابْنِ فَضَّالٍ عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِسْمَاعِيلُ الْأَصَمُّ مِنْ غَيْرِ تَضَجَّرَ صَدَقَةَ هَنِيئَةٍ.

٦- حَدَّثَنِي الْحُسَيْنُ بْنُ أَحْمَدَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي الْحُسَيْنِ، عَنْ أَبِي الْحُسَيْنِ الرِّضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: ظَهَرَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ قَحْطٌ شَدِيدٌ سَنِينَ مُتَوَاتِرَةً، وَكَانَ عِنْدَ امْرَأَةٍ لَقْمَةٌ مِنْ خُبْزٍ فَوَضَعَتْهَا فِي فِيهَا لِتَأْكُلَ فَنَادَى السَّائِلُ يَا أُمَّةَ اللَّهِ الْجُوعُ، فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ: أَتَصَدَّقُ فِي مِثْلِ هَذَا الزَّمَانِ فَأَخْرَجْتُهَا مِنْ فِيهَا، فَدَفَعْتُهَا إِلَى السَّائِلِ، وَكَانَ لَهَا وَلَدٌ صَغِيرٌ يَحْتَطِبُ فِي الصَّحَرَاءِ فَجَاءَ الذُّبُّ فَاحْتَمَلَهُ فَوَقَعَتِ الصَّيْحَةُ، فَعَدَّتِ الْإِمَامَ فِي أَثَرِ الذُّبِّ، فَبَعَثَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى جَبْرِئِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْرَجَ الْغَلَامَ مِنْ فَمِ الذُّبِّ فَدَفَعَهُ إِلَى أُمِّهِ، فَقَالَ لَهَا جَبْرِئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا أُمَّةَ اللَّهِ أَرْضِيَتْ لَقْمَةً بِلَقْمَةٍ.

صدقه دادن یک گرده نان گناه او را بخشید.

۲. طلحة بن زید از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: نخستین چیزی که روز قیامت بدان آغاز کنند بخشیدن آب به دیگری است.

۳. معاذ بن مسلم می گوید: نزد امام صادق (ع) بودم که سخن از درد و بیماری به میان آمد. امام (ع) فرمود: بیماران خود را با دادن صدقه درمان کنید. چه می شود که هر یک از شما غذای یک وعده خود را صدقه دهد؟ گاه به فرشته مرگ فرمانی ابلاغ می شود که روح بنده ای را قبض کند، پس آن بنده صدقه ای می دهد و به فرشته مرگ خطاب می شود: آن فرمان را باز گردان.

۴. عبدالله بن میمون قذاح می گوید: امام صادق (ع) از پدرش نقل فرمود که پیامبر (ص) از مردی پرسید: آیا روزه گرفته ای؟ آن مرد گفت: نه. فرمود: آیا بیماری را عیادت کرده ای؟ گفت: نه. فرمود: جنازه ای را تشییع نموده ای؟ گفت: نه، فرمود: بینوایی را غذا داده ای؟ گفت: نه. فرمود: نزد خانواده خود بازگرد و با آنان مهربانی کن که این پاداش صدقه خواهد داشت.

۵. یعقوب بن یزید می گوید: در کتاب ابن فضال دیدم که ابوالبختری از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: شنواندن سخن به شخص کر، بی آنکه او را ناراحت کند، صدقه ای گوارا خواهد بود.

۶. موسی بن ابی الحسن می گوید: امام رضا (ع) فرمود: در میان بنی اسرائیل چند سال پی در پی قحطی پدید آمد. زنی لقمه نانی داشت، آن را به دهان برد تا بخورد، فقیری فریاد برآورد: ای کنیز خدا، من گرسنه ام. زن باخود گفت: در این دوران قحطی صدقه می دهم، و آن لقمه را از دهان بیرون آورد و به فقیر داد. این زن کودکی خردسال داشت که برای جمع آوری هیزم به صحرا رفته بود. گرگی آمد و او را ربود.

در آن حال غوغایی به پا شد و مادر در پی گرگ دوید. خداوند جبرئیل را فرستاد و جبرئیل آن کودک را از دهان گرگ بیرون کشید و به مادرش باز داد و به او گفت: این لقمه به جای آن لقمه! آیا راضی هستی؟

٧- أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله قال : حدّثنا أحمد بن [محمد بن أبي] الخزرج، عن فضيل بن عثمان، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : من تصدّق في يوم أو ليلة إن كان يوم فيوم وإن كان ليلة فليل دفع الله عزّ وجلّ عنه الهمّ والسّبع وميته السوء.

٨- أبي رحمه الله، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد الصادق، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : الصدقة تمنع ميتة السوء.

٩- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثنا محمد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن علي، عن محمد بن الفضيل، عن عبد الرحمن بن زيد بن أسلم التّوخي، عن جعفر بن محمد الصادق، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أرض القيامة نار ما خلا ظلّ المؤمن فإن صدقته تظّلّه.

١٠- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن علي بن يقطين، عن أخيه الحسين، عن أبيه، عن أبي الحسن الأوّل عليه السّلام في الرّجل يكون عنده الشيء أيتصدّق به أفضل أم يتشري به نسمة ؟ فقال : الصدقة أحبّ إليّ.

١١- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن صفوان بن يحيى، عن إسحاق بن غالب، عمّن حدّثه، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : البرّ والصدقة ينفيان الفقر، ويزيدان في العمر، ويدفعان عن صاحبهما سبعين ميتة سوء.

١٢- أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن أبي جميلة، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : قال علي ابن أبي طالب عليه السّلام : تصدّقت يوماً بدينار فقال لي رسول الله صلى الله عليه وآله : أما علمت يا علي أن صدقة المؤمن لا تخرج من يديه حتّى تفكّ عنها عن لحيّ سبعين شيطاناً كلّهم يأمرّوه بأن لا تفعل، وما يقع في يد السائل حتّى يقع في يد الرّبّ جلّ جلاله، ثمّ تلا هذه الآية «ألم يعلموا أن الله هو يقبل التّوبة عن عباده ويأخذ الصدقات وأنّ الله هو الثّواب الرحيم».

۷. فضیل بن عثمان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در روز یا شب صدقه دهد، اگر روز باشد غذای روز و اگر شب باشد غذای شبش را، خداوند اندوه و طعمه درندگان شدن و مردن بد را از او دور خواهد ساخت.

۸. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: صدقه از مُردن بد جلوگیری می‌کند.

۹. عبدالرحمن تنوخی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: زمین قیامت سراسر آتش است، بجز سایبان مؤمن، زیرا صدقه او بر سرش سایه می‌افکند.

۱۰. حسن بن علی بن یقطین از برادرش حسین از پدرش نقل کرده است که گفت: از حضرت موسی بن جعفر (ع) درباره‌ی مردی سؤال شد که اگر مالی را صدقه دهد بهتر است یا اینکه با آن بنده‌ای بخرد و او را آزاد کند؟ فرمود: نزد من صدقه دادن بهتر است.

۱۱. اسحاق بن غالب از مردی که برای او حدیث کرده است نقل می‌کند که امام باقر (ع) فرمود: نیکی کردن به دیگران و صدقه دادن، تهیدستی را از انسان دور می‌کند و بر عمر آدمی می‌افزاید، و این دو عمل هفتاد نوع مرگ بد را از کسی که آنها را انجام داده است دور می‌سازد.

۱۲. از جابر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: علی بن ابی طالب (ع) فرموده است: یک روز دیناری صدقه دادم. پیامبر خدا (ص) به من فرمود: ای علی، آیا نمی‌دانی که صدقه مؤمن از دو دستش خارج نمی‌شود مگر اینکه از دهان هفتاد شیطان بیرون می‌آید که هر کدام او را از دادن صدقه باز می‌دارند، و پیش از آنکه به دست سائل رسد به دست خدا می‌رسد؟ آن گاه این آیه را تلاوت فرمود: «الْم يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ» [توبه، ۱۰۴] (آیا نمی‌دانند که خداست که توبه بندگان را می‌پذیرد و صدقات آنان را می‌گیرد و خداست که بسیار توبه‌پذیر و مهربان است؟)

١٣ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن خلف بن حماد، عن إسماعيل الجوهري، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال : لأن أحج حجة أحب إلي من أن أعتق رقبة - حتى انتهى إلى عشرة - ومثلها ومثلها حتى انتهى إلى سبعين ؛ ولأن أعول أهل بيت من المسلمين وأشبع جوعتهم، وأكسو عريهم، وأكف وجوههم عن الناس أحب إلي من أن أحج حجة وحجة وحجة حتى انتهى إلى عشرة ومثلها ومثلها حتى انتهى إلى سبعين.

١٤ - وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أبي نهد، عن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : لو جرى ثواب المعروف على ثمانين كفًا لأجروا كلهم من غير أن ينقص من صاحبه من أجره شيئاً.

١٥ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن معاوية بن وهب، عن عبد الأعلى، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أفضل الصدقة صدقة عن ظهر غنى.

١٦ - أبي رحمه الله عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أحمد بن محمد بن أبي نصر، عن محمد بن سماعة بن مهران، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أحدهما عليهما السلام قال : قلت له : أي الصدقة أفضل ؟ قال : جهد المقل، أما سمعت قول الله عز وجل «ويؤثرون على أنفسهم ولو كان بهم خصاصة» ترى ههنا فضلاً.

١٧ - أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن ابن أبي عمير، عن عبد الله بن سنان قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : الصدقة باليد تدفع ميتة السوء، وتدفع سبعين نوعاً من أنواع البلاء وتفك عن لحي سبعين شيطاناً كلهم يأمره أن لا تفعل.

١٨ - أبي رحمه الله، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام قال : سئل رسول الله صلى الله عليه وآله أي الصدقة أفضل ؟ فقال : علي ذي الرِّحم الكاشح.

۱۳. ابو بصیر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: نزد من گزاردن یک حج بهتر است از اینکه بنده‌ای را آزاد کنم - و شمردن تا به ده بنده رسید - و همچنین ده ده زیاد فرمود تا به هفتاد بنده رسید. و فرمود: اگر مخارج زندگی یک خانواده مسلمان را تأمین کنم و آنان را از گرسنگی رهایی بخشم و لباس به آنها بپوشانم و آبرویشان را از ذلت سؤال نگه دارم، نزد من محبوب‌تر است از گزاردن یک حج و یک حج و یک حج و شمردن تا به ده حج رسید، و همچنین ده ده شمردن تا به هفتاد حج رسید.

۱۴. ابونھشل از شخصی که برای او گفته بود نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: اگر کار پسندیده هشتاد دست بگردد، همه پاداش خواهند یافت، بی آنکه از پاداش صاحبش چیزی کاسته شود.

۱۵. عبدالاعلی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: بهترین صدقه صدقه‌ای است که برخاسته از بی‌نیازی نفس باشد.

۱۶. ابوبصیر می‌گوید: از یکی از دو امام (امام باقر و امام صادق علیهما السلام) سؤال کردم: کدام صدقه بهتر است؟ فرمود: صدقه‌ای که اندکی دارد و آن را ایثار می‌کند. مگر نشنیده‌ای که خداوند فرموده است: «و یؤثرون علی انفسهم ولو کان بهم خصاصة» [حشر، ۹] (یعنی دیگران را بر خود مقدم می‌دارند، هر چند خود در نهایت تنگدستی باشند). آری، می‌بینی که فضیلت و برتری در همین است.

۱۷. عبدالله بن سنان می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: با دست خود صدقه دادن مرگ را دور می‌کند، و جلوی هفتاد نوع بلا را می‌گیرد، و از دهان هفتاد شیطان که همه او را از این کار باز می‌دارند، می‌گذرد.

۱۸. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که فرمود: از پیامبر خدا (ص) پرسیدند که کدام صدقه بهتر است؟ فرمود: صدقه دادن به خویشاوندی که با انسان دشمن است.

توضیح: دلیل بهتر بودن این صدقه، همراهی آن با صله رحم و قصد قربت بیشتر و جهاد با نفس

١٩- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى اليقطيني، عن عمرو ابن إبراهيم، عن خلف بن حماد، عمّن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من تصدّق في شهر رمضان بصدقة صرف الله عنه سبعين نوعاً من البلاء.

٢٠- أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن محمد بن إسماعيل بن بزيع، عن محمد بن عذافر، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سئل عن الصدقة على من يسأل على الأبواب أو يمسك ذلك عنهم ويعطيه ذوي قرابته؟ فقال: لا، بل يبعث بها إلى من بينه وبينه قرابة فهذا أعظم للأجر.

٢١- حدّثنا محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن أبيه، عن صفوان، عن عبد الله بن مسكان، عن عبد الله بن سليمان قال: كان أبو جعفر عليه السلام إذا كان يوم عرفة لم يردّ سائلاً.

٢٢- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدّثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال: الخير والشرّ يضاعف يوم الجمعة.

٢٣- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن سعدان بن مسلم، عن عبد الله بن سنان قال: أتى سائل أبا عبد الله عليه السلام عشية الخميس فسأله فردّه، ثمّ التفت إلى جلسائه فقال: أما إنّ عندنا ما نتصدّق عليه ولكنّ الصدقة يوم الجمعة تضاعف أضعافاً.

ثواب صدقة السرّ

١- أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن الحسين بن مخلّد، عن أبان الأحمر، عن أبي أسامة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان علي بن الحسين عليهما السلام يقول: صدقة السرّ تطفيء غضب الربّ.

ثواب صدقة العلانية

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله: عن أحمد بن محمد، عن محمد بن

۱۹. خلف بن حماد از شخصی که نامش را ذکر کرده نقل نموده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در ماه رمضان صدقه دهد، خداوند هفتاد نوع بلا را از او می‌گرداند.

۲۰. عمر بن یزید می‌گوید: از امام صادق (ع) پرسیدند: آیا صدقه به کسانی داده می‌شود که بر در خانه‌ها می‌آیند و گدایی می‌کنند، یا از آنان باز داشته شود و آن را به خویشاوندان فقیر بدهند؟ فرمود: نه، بلکه صدقه را برای کسی بفرستند که با او خویشاوندی دارند؛ این اجرش بیشتر است.

۲۱. عبدالله بن سلیمان می‌گوید: امام باقر (ع) چون روز عرفه می‌شد هیچ سائلی را محروم نمی‌ساخت.

۲۲. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: پاداش کار نیک و کیفر کار زشت در روز جمعه چند برابر خواهد بود.

۲۳. عبدالله بن سنان می‌گوید: در شب جمعه‌ای سائلی از امام صادق (ع) چیزی خواست. حضرت به او پاسخی نداد، سپس به حاضران روی کرد و فرمود: ما چیزی داشتیم که به این سائل بدهیم، ولی صدقه دادن در روز جمعه ثوابش چندین برابر است.

پاداش صدقه دادن پنهانی

۱. ابواسامه می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: علی بن الحسین (ع) می‌فرمود: صدقه دادن پنهانی خشم پروردگار را فرو می‌نشاند.

پاداش صدقه دادن آشکارا

۱. عمر بن یزید از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: صدقه دادن آشکارا

إسماعيل بن بزيع، عن محمد بن عذافر، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صدقة العلانية تدفع سبعين نوعاً من البلاء، وصدقة السرّ تطفيء غضب الربّ.

ثواب صدقة الليل

١ - حدثني حمزة بن محمد رضي الله عنه قال حدثنا علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن ابن فضال، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الصدقة بالليل تدفع ميتة السوء، وتدفع سبعين نوعاً من البلاء.

٢ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن الحسن بن مخلد، عن أبان الأحمر، عن أبي اسامة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان علي بن الحسين عليهما السلام يقول: صدقة الليل تطفيء غضب الربّ.

ثواب صدقة النهار

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي بن فضال، عن أبي جميلة، عن عمرو بن خالد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن صدقة النهار تميث الخطيئة كما يميث الماء الملح، وإن صدقة الليل تطفيء غضب الربّ.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن سعدان بن مسلم، عن مَعْلَى بن خنيس قال: خرج أبو عبد الله عليه السلام في ليلة قد رشت السماء، وهو يريد ظلة بني ساعدة فأتبعته فإذا هو قد سقط منه شيء فقال: بسم الله اللهم رُدّ علينا، قال: فأتيته فسلمت عليه فقال: أنت مَعْلَى؟ قلت: نعم جعلت فداك، فقال لي: إلتمس بيدك فما وجدت من شيء فادفعه إليّ قال: فإذا أنا بخبز منتثر فجعلت أدفع إليه ما وجدت، فإذا أنا بجراب من خبز فقلت: جعلت فداك أحمله عنك؟ فقال: لا أنا أولى به منك ولكن امض معي، قال: فأتينا ظلة بني ساعدة فإذا نحن بقوم نيام فجعل يدسّ الرغيف والرغيفين تحت ثوب كل واحد منهم حتى أتى على آخرهم ثم انصرفنا، فقلت: جعلت فداك يعرف هؤلاء الحق، فقال: لو عرفوا الواسيناهم بالدقة - والدقة هي الملح - إن الله لم

هفتاد نوع بلا را دور می‌سازد، و صدقه دادن پنهانی خشم پروردگار را فرو می‌نشاند.

پاداش صدقه دادن در شب

۱. عبدالله بن سنان می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: صدقه دادن در شب، مُردن بد و هفتاد نوع بلا را از انسان دور می‌کند.

۲. از ابواسامه نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: علی بن الحسین (ع) فرمود: صدقه دادن در شب، خشم پروردگار را فرو می‌نشاند.

پاداش صدقه دادن در روز

۱. عمرو بن خالد می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: صدقه دادن در روز گناهان را آب می‌کند، چنان که نمک در آب حل می‌شود، و صدقه دادن در شب خشم پروردگار را فرو می‌نشاند.

۲. معلی بن خنیس می‌گوید: امام صادق (ع) در شبی بارانی از خانه به سوی سایبان بنی ساعده خارج شد و من او را دنبال کردم. ناگاه متوجه شدم که چیزی از آن حضرت به زمین ریخت و امام گفت: «به نام خدا یاری می‌طلبم. خداوندا، آنچه به زمین ریخت به من بازگردان». معلی می‌گوید: پیش رفتم و به آن حضرت سلام کردم. فرمود: معلی هستی؟ گفتم: آری، فدایت شوم. فرمود: روی زمین دست بکش و هر چه یافتی به من بده. معلی می‌گوید: من دست کشیدم، دیدم گرده نانی چند روی زمین پراکنده شده است. آنها را جمع کردم و به حضرت دادم. دیدم حضرت انبائی از نان بر دوش دارد. گفتم: فدایت شوم، اجازه دهید من آن را بیاورم. فرمود: نه، من به آوردن آن از تو سزاوارترم، ولی همراه من بیا. معلی می‌گوید: آمدیم تا به سایبان بنی ساعده رسیدیم. من دیدم گروهی در آنجا خوابیده‌اند. امام (ع) زیر لباس هر کدام یک یا دو گرده نان گذاشت تا به آخرین نفر رسید و برای او هم نان گذاشت و برگشتیم. من گفتم: فدایت شوم، آیا اینها حق را می‌شناسند (یعنی از شیعیانند)؟ فرمود: اگر حق را می‌شناختند

يخلق شيئاً إلا وله خازن يحزنه إلا الصدقة فإنّ الربّ تبارك وتعالى يوليها بنفسه. وكان أبي إذا تصدّق بشيء وضعه في يد السائل ثمّ ارتدّه منه فقبّله وشمّه، ثمّ ردّه في يد السائل وذلك أنّها تقع في يد الله قبل أن تقع في يد السائل فأحببت أن أناول ما وليها الله تعالى أن إذا ناوّلها الله وليها إنّ صدقة الليل تطفى غضب الربّ، وتمحو الذنب العظيم، وتهوّن الحساب، وصدقة النهار تُثمر المال، وتزيد في العمر، إنّ عيسى بن مريم عليهما السّلام لما مرّ على شاطئ البحر ألقي بقرص من قوته في الماء، فقال له بعض الحواريّين: يا روح الله وكلمته لم فعلت هذا؟ فإنّما هو من قوتك، قال: فعلت هذا لتأكله دابة من دوابّ الماء وثوابه عند الله عزّ وجلّ لعظيم.

دعاء السائل لمن أعطاه

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن الحسن ابن علي بن فضال، عن مثني الخنّاط، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال علي بن الحسين عليهما السّلام: ما من رجل تصدّق على مسكين مستضعف فدعا له المسكين بشيء تلك الساعة إلا استجيب له.

ثواب إنظار المعسر

١- أبي رحمه الله قال: حدّثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن يعقوب بن يزيد، عن الحسن بن محبوب، عن حمّاد، عن سدير، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: يبعث يوم القيامة قوم تحت ظلّ العرش ووجوههم من نور ورياشهم من نور، جلوس على كراسي من نور قال: فتشرف لهم الخلائق فيقولون: هؤلاء الانبياء، فينادي مناد من تحت العرش أن ليس هؤلاء بأنبياء، قال: فيقولون: هؤلاء شهداء فينادي مناد من تحت العرش: أن ليس هؤلاء شهداء، ولكن هؤلاء قوم كانوا ييسّرون على المؤمنين وينظرون المعسر حتّى يوسر.

ثواب من جعل مؤمناً في حلّ من دين عليه

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي عمير، عن إبراهيم بن عبد الحميد قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: إنّ لعبد الرحمن بن سيابة ديناً على رجل قد مات كلّّمناه أن يحلّله فأبى، فقال عليه السّلام:

نمک آنها را نیز بر عهده می‌گرفتیم. خداوند هیچ چیزی را نیافریده است مگر اینکه برای آن خزانة داری مقرر کرده که از آن مراقبت کند، لیکن صدقه را خود بر عهده گرفته است. پدرم چون به سائل چیزی می‌داد، آن را پس می‌گرفت و می‌بوسید و می‌بویید و دوباره به سائل می‌داد، و این برای آن بود که صدقه پیش از آنکه به دست سائل برسد به دست خدا می‌رسد، و می‌فرمود: من دوست دارم که آنچه را خدا گرفته است برگیرم. در حقیقت صدقه دادن در شب خشم پروردگار را فرو می‌نشاند، و گناهان بزرگ را محو می‌کند، و حساب را آسان می‌گرداند. و صدقه دادن در روز مال را فراوان می‌کند و بر عمر آدمی می‌افزاید. عیسی بن مریم (ع) زمانی از کنار دریا می‌گذشت، قرص نانی از غذای خویش را به دریا افکند. یکی از یارانش گفت: ای روح الله، و ای کلمة خدا، چرا چنین کردی؟ این خوراک تو بودا فرمود: این کار را برای آن کردم که حیوانی از حیوانات دریا آن را بخورد. پاداش این کار نزد خدا بسیار بزرگ است.

دعای سائل در حق کسی که صدقه دهد

۱. ابوبصیر از امام صادق (ع) از حضرت علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کسی بر بینوای ناتوانی تصدق کند و آن بینوا در آن حال برای او دعا نماید دعایش مستجاب می‌شود.

پاداش مهلت دادن به بدهکار تنگدست

۱. سدید می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: روز قیامت گروهی محشور می‌شوند و در سایه عرش جای می‌گیرند. چهره‌هایشان از نور، و لباس‌هایشان نیز از نور است و بر تخت‌هایی از نور می‌نشینند. پس خلائق به آنان نظر می‌کنند و می‌گویند: اینان پیامبرانند! در آن حال منادی از زیر عرش ندا می‌دهد که اینان پیامبران نیستند، مردم می‌گویند: اینان شهیدانند. منادی از زیر عرش ندا می‌کند که اینان شهیدان نیستند، اینان کسانی‌اند که کار را بر مؤمنان آسان می‌گرفتند و به بدهکار تنگدست مهلت می‌دادند تا گشایشی برای او حاصل شود.

پاداش بخشیدن بدهی مؤمن

۱. ابراهیم بن عبد الحمید می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: عبد الرحمن بن سیابه از کسی طلبی داشت و آن مرد وفات کرد. ما به او پیشنهاد کردیم که وی را حلال کند، ولی

ويجبه أما يعلم أن له بكل درهم عشرة إذا حلّله وإن لم يحلّله إنّما هو درهم بدل درهم.
ثواب من ردّ عن عرض أخيه المسلم

١ - أبي رحمه الله، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن الحسين بن يزيد النوفلي،
 عن إسماعيل بن أبي زياد السكوني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول
 الله صلى الله عليه وآله: من ردّ عن عرض أخيه المسلم وجبت له الجنة البتّة.

ثواب من قضى لأخيه حاجة، وثواب من نفس عن مؤمن كربة، وثواب من أعانه على ظالم له، وثواب من سعى له في حاجة، وثواب من سقاه من ظمأ، وثواب من أطعمه من جوع، وثواب من كساه من عرى، وثواب من حمّله من رحله، وثواب من كفاه، وثواب من كفنه عند موته، وثواب من زوّجه، وثواب من عاده من مرضه

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني عبّاد بن أبي سليمان
 عن محمد بن سليمان الديلمي، عن أبيه سليمان، عن مخلّد بن يزيد النيسابوري، عن
 أبي حمزة الثمالي، عن علي بن الحسين عليهما السلام قال: من قضى لأخيه حاجة
 فبجاجة الله بدا، وقضى الله له بها مائة حاجة في إحدى الجنّة. ومن نفس عن
 أخيه كربه نفس الله عنه كرب القيامة بالغاً ما بلغت. ومن أعانه على ظالم له أعانه
 الله على إجازة الصّراط عند دحض الأقدام. ومن سعى له في حاجة حتّى قضاها له
 فسرّ بقضائها فكان كإدخال السرور على رسول الله صلى الله عليه وآله. ومن سقاه
 من ظمأ سقاه الله من الرحيق المختوم. ومن أطعمه من جوع أطعمه الله من ثمار الجنة.
 ومن كساه من عري كساه الله من إسترى وحرير. ومن كساه من غير عري لم يزل
 في ضمان الله مادام على المكسي من الثوب سلك. ومن كفاه بما هو يمهنه ويكفّ
 وجهه ويصل به يديه أخدمه الله الولدان المخلّدين. ومن حمّله من رحله بعثه الله
 يوم القيامة إلى الموقف على ناقة من نوق الجنة يباهي به الملائكة. ومن كفّنه عند
 موته فكأنما كساه يوم ولدته أمّه إلى يوم يموت. ومن زوّجه زوجة يأنس بها
 ويسكن إليها آنسه الله في قبره بصورة أحبّ أهله إليه. ومن عاده عند مرضه حقّته
 الملائكة تدعوا له حتّى ينصرف وتقول: طبت وطابت لك الجنة. والله لقضاء

او نپذیرفت. امام (ع) فرمود: وای بر او! آیا نمی داند که اگر او را حلال کند، در برابر هر درهمی ده درهم پاداش دارد و اگر او را حلال نکند، در برابر هر درهمی یک درهم طلبکار خواهد بود؟

پاداش کسی که آبروی برادر مسلمانش را حفظ کند

۱. سکونی از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس آبروی برادر مسلمانش را حفظ کند، البته بهشت بر او واجب خواهد شد.

پاداش کسی که حاجت برادرش را برآورد و...

۱. ابو حمزه ثمالی از حضرت علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس حاجت برادرش را برآورد به حاجت حق آغاز کرده و خداوند در برابر آن صد حاجت او را که یکی از آنها بهشت است برمی آورد. و هر کس اندوه برادرش را برطرف کند، خداوند در روز قیامت اندوههای او را - هر چه باشد - برطرف می کند. و هر کس او را در برابر ستمکاری یاری دهد، خداوند او را در عبور بر صراط که لغزشگاه قدمهاست یاری می دهد. و هر کس در تأمین حاجتی از حاجتهای او تلاش کند و او را بدین وسیله شادمان سازد، گویی پیامبر خدا (ص) را شادمان ساخته است. و هر کس او را سیراب کند، خداوند از شربت مَهر شده بهشتی به او می نوشاند. و هر کس با دادن غذایی او را از گرسنگی بترهاند، خداوند از میوه های بهشتی به او می خوراند. و هر کس برهنگی او را با لباسی بپوشاند، خداوند از جامه های استبرق و حریر به او می پوشاند. و هر کس او را با اینکه برهنه نیست لباس بپوشاند، تا هنگامی که از آن لباس تاری باقی مانده است در پناه خدا خواهد بود. و هر کس او را در پیشامدی که موجب خواری و سرشکستگی اوست کفایت کند و آبروی او را در آن حادثه حفظ نماید، خداوند پسرانی جاودانه را در بهشت به خدمت او خواهد گماشت. و هر کس او را از مرکبش به زیر آورد، خداوند او را از قبر برهقه ای از ناقه های بهشت به محشر می آورد و فرشتگان به او افتخار می کنند. و هر کس او را پس از مرگ کفن کند، گویی از آغاز ولادت تا هنگام مرگ او را پوشانده است. و هر کس برای او همسری تزویج کند که موجب انس و آرامی دل او شود، خداوند در قبر کسی را که به صورت محبوب ترین بستگان اوست با وی مأنوس می سازد. و هر کس او را به هنگام بیماری عیادت کند، فرشتگان برگرد او حاضر می شوند و برایش دعا می کنند تا هنگامی که بازگردد، و به او می گویند: پاکیزه شدی و بهشت برای تو آماده گشت. و

حاجته أحبّ إلى الله من صيام شهرين متتابعين باعتكافهما في الشهر الحرام.

ثواب زيارة الإخوان ومصافحتهم ومعانقتهم

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن عبّاد بن سليمان، عن محمّد بن سليمان الديلمي، عن أبيه، عن إسحاق بن عمّار الصيرفي قال : كنت بالكوفة فيأتيني إخوان كثيرة وكرهت الشهرة فتخوّفت أن أشتهر بديني، فأمرت غلامي كلّما جاءني رجل منهم يطلّبني قال : ليس هو ههنا . قال : فحججت تلك السنة فلقيت أبا عبد الله عليه السّلام فرأيت منه ثقلاً وتغيّراً فيما بيني وبينه قال : قلت : جعلت فداك ما الذي غيّرني عندك ؟ قال : الذي غيّرَكَ للمؤمنين، قلت : جعلت فداك إنّما تخوّفت الشهرة، وقد علم الله شدّة حبيّ لهم.

فقال : يا إسحاق لا تملّ زيارة إخوانك فإنّ المؤمن إذا لقي أخاه المؤمن فقال له : مرحباً، كتب الله له مرحباً إلى يوم القيامة، فإذا صافحه أنزل الله فيما بين إيهامها مائة رحمة، تسعة وتسعون لأشدهم حبّاً لصاحبه، ثمّ أقبل الله عليهما بوجهه فكان على أشدهما حبّاً لصاحبه أشدّ إقبالا، فإذا تعانقا غمرتاهما الرحمة، فإذا لبثا لا يريدان إلّا وجهه، لا يريدان غرضاً من أغراض الدّنيا قيل لهما : غفر الله لكما فاستأنفا، فإذا أقبلتا على المساءلة قالت الملائكة بعضهم لبعض : تنحّوا عنها فإنّ لهما سرّاً وقد ستره الله عليهما.

قال إسحاق : قلت له : جعلت فداك لا يكتب علينا لفظنا فقد قال الله عزّ وجلّ : «ما يلفظ من قول إلّا لديه رقيب عتيد» ؟ قال : فتنفّس ابن رسول الله صلّى الله عليه وآله الصّعداء ثمّ بكى حتّى خضبت دموعه لحيته وقال : يا إسحاق إنّ الله تبارك وتعالى إنّما نادى الملائكة أن تغيبوا عن المؤمنين إذا التقيا إجلالا لهما فإذا كانت الملائكة لا تكتب لفظهما ولا تعرف كلامهما فقد يعرفه الحافظ عليهما عالم السرّ وأخفى، يا إسحاق فخف الله كأنك تراه، فإن كنت لا تراه فإنّه يراك، فإن كنت ترى أنّه لا يراك فقد كفرت، وإن كنت تعلم أنّه يراك ثمّ استترت عن المخلوقين بالمعاصي وبرزت له بها فقد جعلته في حدّ أهون الناظرين إليك .

فرمود: به خدا سوگند، بر آوردن حاجت مؤمن نزد من از روزه و اعتکاف دوماه پی در پی از ماههای حرام، محبوب تر است.

پاداش دیدار و مصافحه و معانقه با برادران

۱. اسحاق بن عمار می گوید: من در کوفه بودم و برادران دینی بسیاری به دیدن من می آمدند و من دوست نداشتم مشهور شوم، زیرا بیم داشتم از اینکه بفهمند من شیعه هستم. از این رو به غلام خود گفتم: هر کس آمد و مرا خواست بگوید او اینجا نیست. در همان سال به حج خانه خدا رفتم و امام صادق (ع) را ملاقات نمودم. در چهره اش نسبت به خودم احساس ناراحتی و تندی کردم. گفتم: فدایت شوم، چه چیز موجب خشم شما نسبت به من شده است؟ فرمود: رفتاری که نسبت به برادران مؤمن خود داشته ای. گفتم: فدایت شوم، من فقط از این بیم داشتم که مشهور شوم، و خدا می داند که چقدر آنان را دوست دارم.

امام (ع) فرمود: ای اسحاق، از دیدار برادرانت خسته نشو، زیرا مؤمن هر گاه برادر مؤمنش را دیدار کند و به او تحیت گوید، خداوند تا روز قیامت برای او تحیت و درود می نویسد؛ و اگر با او مصافحه کند خداوند یکصد رحمت میان دو انگشت ابهام آنان نازل می کند که نود و نه تای آن برای کسی است که هم نشین خود را بیشتر دوست دارد؛ آن گاه خداوند نظر رحمت به سوی آن دو می افکند و هر کدام بیشتر رفیق خود را دوست بدارد. بیشتر با آن رحمت رو به رو خواهد شد؛ و اگر با هم معانقه کنند رحمت الهی هر دو را فرا می گیرد، و چون اندکی درنگ کنند و تنها خشنودی خدا را در نظر داشته باشند و قصدشان دنیا نباشد به آن دو گفته می شود: عمل از سر گیرید که خداوند گناهان شما را آمرزید؛ و اگر از حال یکدیگر بپرسند، فرشتگان موکل آنها به یکدیگر می گویند: از این دو دور شوید که با هم سزی دارند و خداوند آن را برایشان مستور داشته است.

اسحاق می گوید: گفتم: فدایت شوم، آیا در آن حال سخنان ما را نمی نویسند، در حالی که خداوند فرموده است: «ما یلفظ من قول الا لدیه رقیب عتید» [ق، ۱۸] (آدمی هیچ سخنی نمی گوید مگر اینکه مراقبی آماده نزد او حضور دارد)؟ اسحاق می گوید: در این هنگام پسر پیامبر خدا (ص) از دل آهی کشید و سپس گریست چندان که اشک محاسنش را فرا گرفت و فرمود: ای اسحاق، خداوند فقط به فرشتگان فرمان می دهد که برای احترام این دو مؤمن هنگام ملاقات با یکدیگر از آنها دور شوند. اگر فرشتگان سخن آن دو را نمی نویسند و کلامشان را نمی شناسند، کسی که نگهبان آن دو و دانای نهان و آشکار است آن را می داند. ای اسحاق، از خدا چنان بترس که گویا او را می بینی. اگر تو او را نمی بینی او تو را می بیند. پس اگر چنین پنداری که او تو را نمی بیند قطعاً کافر شده ای، و اگر می دانی که او تو را می بیند و سپس گناهان خود را از دیده مردم پنهان می داری ولی برای خدا آشکار می سازی، در این صورت او را حد پست ترین نظر کنندگان به خود قرار داده ای.

ثواب معاونة الاخ المؤمن ونصرته

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن حماد بن عيسى، عن إبراهيم بن عمر اليماني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ما من مؤمن يعين مؤمنا مظلوماً إلا كان أفضل من صيام شهر واعتكافه في المسجد الحرام وما من مؤمن ينصر أخاه وهو يقدر على نصرته إلا ونصره الله في الدنيا والآخرة، وما من مؤمن يخذل أخاه وهو يقدر على نصرته إلا خذله الله في الدنيا والآخرة.

٢ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن علي بن رئاب، عن أبي الورد، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من اغتيب عنده أخوه المؤمن فنصره وأعانه نصره الله في الدنيا والآخرة، ومن اغتيب عنده أخوه المؤمن فلم ينصره [ولم يعنه] ولم يدفع عنه، وهو يقدر على نصرته وعونه إلا خفضه الله في الدنيا والآخرة.

ثواب الإصلاح بين الاثنين

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : كان أمير المؤمنين عليه السلام يقول : لأن أصلح بين اثنين أحب إليّ من أن أتصدق بدينارين . قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إصلاح ذات البين أفضل من عامة الصلاة والصيام.

ثواب من أغاث أخاه المسلم

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي ابن الحكم، عن سيف بن عميرة، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن شريح بن سعد الأنصاري عن أسيد بن حضير قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أغاث أخاه المسلم حتى يخرج منه همّ وكربة وورطة كتب الله له عشر حسنات، ورفع له عشر درجات وأعطاه ثواب عتق عشر نسائم، ودفع عنه عشر نقبات، وأعدّ له

پاداش یاری کردن برادر مؤمن

۱. ابراهیم بن عمر یمانی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ مؤمنی مؤمن ستم‌پیده‌ای را کمک نمی‌کند مگر اینکه این عمل او از روزه و اعتکاف یک ماه در مسجد الحرام بهتر است.

و هیچ مؤمنی برادر مؤمن خود را در صورت قدرت یاری نمی‌دهد مگر اینکه خدا در دنیا و آخرت او را یاری می‌دهد. و هیچ مؤمنی با وجود قدرت دست از یاری برادر مؤمنش بر نمی‌دارد مگر اینکه خدا در دنیا و آخرت دست از یاری او برمی‌دارد.

۲. ابوالورد از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس نزد او از برادر مؤمنش بدگویی شود و از او حمایت و دفاع کند، خداوند او را در دنیا و آخرت یاری می‌کند. و هر کس نزد او از برادر مؤمنش غیبت شود و با اینکه قدرت بر دفاع از او دارد او را یاری نکند و از او دفاع ننماید، خداوند او را در دنیا و آخرت پست خواهد ساخت.

مرکز تحقیقات فقهی و حقوقی اسلامی

پاداش اصلاح دادن میان دو نفر

۱. ابو حمزه ثمالی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: امیر مؤمنان (ع) می‌فرمود: اگر میان دو نفر سازش برقرار کنم نزد من بهتر است از اینکه دو دینار صدقه دهم. پیامبر خدا (ص) فرمود: اصلاح دادن میان مردم از هر نماز و روزه‌ای بهتر است.

پاداش کسی که به داد برادر مسلمانش برسد

۱. اُسَید بن حضیر می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در ناگواریها به فریاد برادر مسلمانش برسد تا او را از اندوه و نگرانی و گرفتاری برهاند، خداوند ده حسنه برای او می‌نویسد و ده درجه برای او بالا می‌برد، و پاداش آزاد کردن ده بنده به او می‌دهد، و ده گرفتاری از او برطرف می‌کند، و ده شفاعت مقبول برای روز قیامت او

يوم القيامة عشر شفاعات.

ثواب من أكرم أخاه المسلم بكلمة

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن [عبد الله] أبي محمد الغفاري، عن جعفر بن إبراهيم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أكرم أخاه المسلم بكلمة يلطفه بها ويفرّج كربته لم يزل في ظلّ الله الممدود بالرحمة ما كان في ذلك.

ثواب من أغاث أخاه اللّهفان عند جهده، وأعانته على نجاح حاجته

١ - حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن زيد الشحام قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من أغاث أخاه المؤمن اللّهفان عند جهده فنفس كربته وأعانته على نجاح حاجته كآب له بذلك عند الله اثنتان وسبعون رحمة من الله يعجّل له منها واحدة يصلح بها معيشته، ويدّخر له إحدى وسبعين رحمة لأفراع يوم القيامة وأهواله.

ثواب من نفّس عن مؤمن كربة

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن الحسن بن نعيم، عن مسمع كزدين قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من نفّس عن مؤمن كربة نفّس الله عنه كُرب الآخرة، وخرج من قبره وهو ثلج الفؤاد، ومن أطعمه من جوع أطعمه الله من ثمار الجنة، ومن سقاه شربة [ماء] سقاه الله من الرحيق المختوم.

ثواب من سرّ مؤمناً

١ - حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن الحسن بن علي، عن أبي حمزة قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : من سرّ امرءاً مؤمناً سرّه الله يوم القيامة، وقيل له : تمّن على ربّك ما أحببت فقد كنت تحبّ أن تسرّ أوليائه في دار الدنيا فيعطى ما تمّنّى ويزيده الله من عنده ما لم يخطر على قلبه من نعيم الجنة.

ذخیره می نماید.

پاداش کسی که با سخنی برادر مسلمانش را احترام بگذارد

۱. جعفر بن ابراهیم می گوید: امام صادق (ع) نقل کرد که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس برادر مسلمانش را با سخنی محبت آمیز گرامی دارد و اندوه را از او بزداید، تا زمانی که در این حال باشد همواره در زیر سایه رحمت گسترده پروردگار خواهد بود.

پاداش کسی که به داد برادر پریشانش برسد و حاجتش را برآورد

۱. زید شحام می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس به داد برادر مؤمن پریشانش برسد و اندوه از دل او بردارد، و او را در تأمین حاجتش کمک کند، برای او در برابر این کار هفتاد و دو رحمت از سوی خدا خواهد بود که یکی را در دنیا به او ارزانی می دارد تا امور زندگی خود را بدان سامان دهد، و هفتاد و یک رحمت دیگر را برای ترس و وحشت روز قیامتش ذخیره می کند.

پاداش کسی که اندوهی را از مؤمنی برطرف کند

۱. مسمع می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس اندوهی را از دل مؤمنی بردارد، خداوند اندوههای آخرت را از او برمی دارد، و او را با دلی آرام از قبر برمی انگیزد. و هر کس مؤمنی را غذا دهد و او را سیر کند، خداوند از میوه های بهشت به او می خوراند. و هر کس به جرعه آبی او را سیراب کند، خداوند او را از شربت مهر شده بهشتی سیراب می گرداند.

پاداش کسی که مؤمنی را شادمان سازد

۱. ابو حمزه می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس مؤمنی را شادمان کند، خداوند او را روز قیامت شادمان می سازد، و به او می گویند: هر چه دوست داری از پروردگارت بخواه، زیرا تو دوست داشتی که اولیا و دوستان خدا را در دنیا خوشحال کنی. پس آنچه آرزو کند به او داده می شود، و خداوند از نزد خود بر آن می افزاید و نعمتهای فراوان بهشت را که بر قلب او خطور نکرده است به وی ارزانی می دارد.

ثواب من أدخل على أهل بيت [مؤمن] سرورا

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن أبي عبد الله قال : حدثني أبو محمد الغفاري ، عن لوط إسحاق ، عن أبيه ، عن جده قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : ما من عبد يدخل على أهل بيت مؤمن سرورا إلا خلق الله له من ذلك السرور خلقا يجيئه يوم القيامة كلما مرت عليه شديدة يقول : يا ولي الله لا تخف ، فيقول له : من أنت يرحمك الله ؟ فلو أن الدنيا كانت لي ما رأيتها لك شيئا ، فيقول : أنا السرور الذي أدخلت على آل فلان .

ثواب إدخال السرور على الأخ المؤمن

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري ، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب ، عن الحسن بن محبوب ، عن سدير الصيرفي - في حديث له طويل - قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : إذا بعث الله المؤمن من قبره خرج معه مثال من قبره يقدمه أمامه ، وكلما رأى المؤمن هولا من أهوال يوم القيامة قال له المثال : لا تحزن ولا تفرع وأبشر بالسرور والكرامة من الله ، فلا يزال يبشّره بالسرور والكرامة من الله حتى يقف بين يدي الله جلّ جلاله فيحاسبه حسابا يسيرا ويأمر به إلى الجنة والمثال أمامه ، فيقول له المؤمن : يرحمك الله نعم الخارج كنت معي من قبري ، وما زلت تبشّرنى بالسرور والكرامة حتى رأيت ذلك فمن أنت ؟ قال : فيقول له : أنا السرور الذي كنت أدخلته على أخيك المؤمن ، خلقتني الله منه لأبشرك .

ثواب من تصدّق على مؤمن بقدر شبعه

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن جعفر قال : حدثني موسى بن عمران ، عن الحسين بن يزيد رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : لأن أتصدّق على رجل مسلم بقدر شبعه أحبّ إليّ من أن أشبع أفقا من الناس ، قال : قلت : وما الأفق ؟ قال : مائة ألف أو يزيدون .

ثواب من لقم مؤمنا لقمة حلاوة

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى

پاداش کسی که خانواده‌ای مؤمن را خوشحال کند

۱. لوط از اسحاق از پدرش از جدش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هیچ بنده‌ای خانواده‌ای مؤمن را خوشحال نمی‌کند مگر اینکه خداوند از آن سرور تمثالی می‌آفریند که روز قیامت نزد او حاضر می‌شود و در هر سختی که برای او پیش می‌آید به او می‌گوید: ای دوست خدا، ترس، و آن بنده به او می‌گوید: تو کیستی؟ خدا تو را رحمت کند. اگر دنیا از آن من بود آن را برای پاداش تو ناچیز می‌دیدم. آن تمثال می‌گوید: من همان سروری هستم که بر فلان خانواده وارد ساختی.

پاداش شاد کردن برادر مؤمن

۱. سدید صیرفی در حدیثی طولانی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هنگامی که خداوند مؤمن را از قبرش برمی‌انگیزد، با او تمثالی خارج می‌شود و پیش روی او به راه می‌افتد، و هر گاه مؤمن یکی از سختیهای هولناک روز قیامت را مشاهده کند آن تمثال به او می‌گوید: غمگین مباش و مترس، مژده باد تو را به شادی و کرامت از جانب خدا. پس همواره او را به سرور و کرامت نوید می‌دهد تا در پیشگاه خداوند قرار می‌گیرد، و خداوند به آسانی از او حساب می‌کشد و فرمان می‌دهد او را به بهشت ببرند و آن تمثال در برابر او حرکت می‌کند. پس مؤمن به او می‌گوید: خدا تو را رحمت کند، چه خوب کسی بودی که با من از قبر خارج شدی و پیوسته مرا به شادی و کرامت نوید دادی تا سرانجام به آنچه مژده دادی رسیدم. اینک بگو تو کیستی؟ او می‌گوید: من همان سروری هستم که بر برادر مؤمن خود وارد ساختی، خداوند مرا آفرید تا به تو مژده دهم.

پاداش کسی که با تصدق خود مؤمنی را سیر کند

۱. حسین بن یزید در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: اگر به عنوان تصدق شکم مسلمانی را سیر کنم نزد من محبوب‌تر است از اینکه افقی از غیر مسلمانان را سیر نمایم. راوی می‌گوید: پرسیدم: افق چیست؟ فرمود: یکصد هزار تن بلکه بیشتر.

پاداش کسی که لقمه شیرینی به مؤمن دهد

۱. داود رقی می‌گوید: همسرم رباب گفت: روزی حلوائی پختم و برای امام

العطّار، عن محمد بن أحمد، عن أبي عبد الله الرازي، عن الحسن بن علي بن أبي عثمان، عن محمد بن سليمان البصري، عن داود الرقي، عن الرباب امرأته قالت: اتخذت خبيصاً فأدخلته إلى أبي عبد الله عليه السلام وهو يأكل فوضعت الخبيص بين يديه وكان يلقم أصحابه فسمعتة يقول: من لقم مؤمناً لقمة حلالة صرف الله بها عنه مرارة يوم القيامة.

ثواب من شرب من سؤر أخيه المؤمن

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن السياري، عن محمد بن إسماعيل يرفعه قال: من شرب من سؤر أخيه المؤمن تبرّكاً به خلق الله بينهما ملكاً يستغفر لهما حتى تقوم الساعة.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى، عن الحسن ابن علي بن بنت إلياس، عن عبد الله بن بيسان قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: في سؤر المؤمن شفاء من سبعين داء.

ثواب من لطف أخاه في الله بشيء

١ - أبي رحمه الله، عن أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد، عن نصر بن إسحاق، عن الحارث بن النعمان، عن الهيثم بن حماد، عن داود، عن زيد بن أرقم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من عبد لطف أخاه في الله عز وجل بشيء من اللطف إلا أخذمه الله من خدم الجنة.

ثواب من استفاد أخاه في الله عز وجل

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد، عن محفوظ بن خالد، عن محمد بن زيد قال: سمعت الرضا عليه السلام يقول: من استفاد أخاه في الله عز وجل استفاد بيتاً في الجنة.

ثواب من لقي أخاه بما يسره ليسره

١ - وبهذا الإسناد، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد، عن نصر، عن وكيع، عن الربيع بن صبيح رفع الحديث إلى النبي صلى الله عليه وآله قال: من لقي أخاه بما

صادق (ع) هدیه بردم. هنگامی وارد شدم که آن حضرت غذا می خورد. من حلوا را نزد او نهادم. امام (ع) آن را لقمه لقمه کرد و به یارانش داد، و شنیدم که می فرمود: هر کس لقمه حلوایی به مؤمن دهد، خداوند تلخی روز قیامت را از او می گرداند.

پاداش کسی که نیم خورده مؤمنی را بیاشامد

۱. محمد بن اسماعیل در حدیثی مرفوعه از امام (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس نیم خورده برادر مؤمنش را بیاشامد و بدان تبرک جوید، خداوند میان آن دو تن فرشته ای خلق می کند که تا روز قیامت برای آنان طلب آمرزش کند.

۲. عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: در نیم خورده مؤمن درمان هفتاد نوع درد است.

مرکز تحقیقات علوم اسلامی

پاداش کسی که با برادر دینی خود مهربانی کند

۱. زید بن ارقم می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هیچ بنده ای نیست که با برادر دینی اش مهربانی کند مگر اینکه خداوند خادمی از خدمتگزاران بهشت را به خدمت او می گمارد.

پاداش کسی که از برادر دینی خود بهره ببرد

۱. محمد بن زید می گوید: از امام رضا (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس از برادر دینی خود استفاده ببرد، خانه ای در بهشت برای خود برگزیده است.

پاداش کسی که با خوشرویی برادر خود را دیدار کند

۱. ربیع بن صبیح در حدیثی مرفوعه از پیامبر (ص) نقل کرده است که فرمود:

يسرّه ليسرّه سرّه الله يوم القيامة، ومن لقي أخاه بما يسوءه ليسوءه ساءه الله يوم يلقاه.

ثواب من دهن مسلما

١ - أبي رحمه الله، عن أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد يرفعه إلى بشير الدّهان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من دهن مسلما [كرامة له] كتب الله عزّ وجلّ له بكلّ شعرة نورا يوم القيامة.

ثواب المتحابين في الله عزّ وجلّ

١ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي ابن فضال، عن أبي الحسن عليه السلام قال: سمعته يقول: المتحابون في الله يوم القيامة على منابر من نور قد أضاء نور وجههم وأجسادهم ونور منابرهم كلّ شيء حتّى يعرفوا أنّهم المتحابون في الله عزّ وجلّ.

ثواب من سلك واديا فذكر الله

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن بُنان بن محمد، عن أبيه، عن عبد الله بن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جدّه، عن أبيه عن عليّ عليه السلام أنّ النبيّ صلى الله عليه وآله قال: ما من عبد سلك واديا فيبسط كفيه فيذكر الله ويدعو إلّا ملأ الله ذلك الوادي حسنات فليعظم ذلك الوادي أو ليصغر.

ثواب من قرأ عند منامه

«إنّ الله يمسك السموات والأرض أن تزولا - الآية»

١ - حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن محمد بن عيسى، عن عبّاس بن هلال الشامي، عن أبي الحسن الرضا، عن أبيه عليهما السلام قال: لم يقل أحد قطّ إذا أراد أن ينام: «إنّ الله يمسك السموات والأرض أن تزولا ولئن زالتا إن أمسكهما من أحد من بعده إنّّه كان حليما غفورا» (فاطر: ١٤) فيسقط عليه البيت.

هر کس برادر دینی خود را با خوشرویی دیدار کند تا سبب خوشحالی او گردد، روز قیامت خدا او را خوشحال می‌کند؛ و هر کس با ترشرویی برادر مؤمنش را ملاقات کند تا او را ناراحت سازد، خداوند در روز ملاقات [= قیامت] او را ناراحت خواهد کرد.

پاداش کسی که مسلمانی را خوشبو کند

۱. بشیر دهمان می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس مسلمانی را از روی احترام خوشبو کند، خداوند در برابر هر مویی روز قیامت برای او نوری ثبت می‌کند.

پاداش کسانی که در راه خدا به یکدیگر مهر می‌ورزند

۱. حسن بن علی بن فضال می‌گوید: از حضرت ابو الحسن امام رضا (ع) شنیدم که می‌فرمود: کسانی که در راه خدا به یکدیگر مهر می‌ورزند، روز قیامت بر منبرهایی از نور قرار می‌گیرند که نور چهره و نور پیکر و منبرهایشان همه چیز را فرا می‌گیرد، و همه آنان را به عنوان کسانی می‌شناسند که در راه خدا به یکدیگر محبت نموده‌اند.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که در بیابانی برود و یاد خدا کند

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدران بزرگوارش از علی (ع) نقل کرده است که پیامبر (ص) فرمود: هیچ بنده‌ای نیست که از بیابانی بگذرد و دستهایش را بگشاید و یاد خدا کند و دعا نماید مگر اینکه خداوند آن بیابان را - چه کوچک باشد و چه بزرگ - برای او پر از حسنات می‌کند.

پاداش کسی که هنگام خواب آیه «إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ» را بخواند

۱. عباس بن هلال شامی می‌گوید: امام رضا (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: هیچ کس تاکنون آیه «إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا...» (فاطر: ۱۴) را به هنگام خواب نخوانده است که خانه بر سرش خراب گردد.

ثواب هذا الدعاء عند أذان الصبح وعند أذان المغرب

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله قال : حدثني محمد بن عيسى ، عن عباس مولى الرضا عليه السلام عن أبي الحسن عليه السلام قال : من قال حين يسمع أذان الصبح : «اللهم إني أسألك بإقبال نهارك وإدبار ليلتك وحضور صلواتك وأصوات دعائك [وتسبيح ملائكتك] أن تتوب عليّ إنك أنت التواب الرحيم» ومثل ذلك إذا سمع أذان المغرب، ثم مات من يومه أو ليلته كان تائباً.

ثواب من سأل الله وهو يعلم أن الله يضر وينفع

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى ، عن محمد ابن أحمد ، عن بعض أصحابنا ، عن محمد بن بكر ، عن [أبي] زكريّا ، عن أبي سيار ، عن سورة بن كليب ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : قال الله عز وجل : من سألني وهو يعلم أني أضّر وأنفع استجبت له.

ثواب من قال هذا القول حين يأخذ مضجعه

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار ، عن العباس بن معروف ، عن بكر بن محمد ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قال حين يأخذ مضجعه ثلاث مرّات : «الحمد لله الذي علا فقهر ، والحمد لله الذي بطن فخر ، والحمد لله الذي ملك فقدر ، والحمد لله الذي يحيي الموتى ويميت الأحياء ، وهو على كلّ شيء قدير» خرج من الذنوب كهيئة يوم ولدته أمّه .

ثواب دعاء المسلم لأخيه بظهر الغيب

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري ، عن محمد بن الحسين عن الطيالسي ، عن فضيل ، عن معاوية بن عمّار ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : دعاء المسلم لأخيه بظهر الغيب يسوق إلى الداعي الرزق ، ويصرف عنه البلاء ، وتقول له الملائكة : لك مثلاه.

ثواب الصلاة والسلام على النبي «ص» وثواب حبه

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار قال : حدثني محمد بن أحمد ، عن محمد بن حسان ، عن جعفر بن عيسى

پاداش خواندن این دعا هنگام اذان صبح و اذان مغرب

۱. از عباس، خدمتگزار امام رضا (ع) نقل شده است که گفت: آن حضرت فرمود: هر کس هنگام شنیدن اذان صبح و مغرب بگوید: «اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِاقْبَالِ نَهارِکَ وَاِدْبَارِ لَیْلِکَ...» و در آن روز یا آن شب از دنیا برود با توبه مرده است.

ترجمه دعا: خدایا، به روی آوردن روز و پشت کردن شب، و فرا رسیدن اوقات نماز، و به ندای دعا کنندگان [و تسبیح فرشتگان] از تو درخواست می‌کنم که توبه مرا پذیری، که تو خود بسیار توبه پذیر و مهربانی.

پاداش کسی که از خدا بخواهد و سود و زیان را در اختیار او بداند

۱. سورة بن کلیب از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خداوند بزرگ فرموده است: هر کس از من درخواست کند و بداند که سود و زیان در اختیار من است حاجتش را بر می‌آورم.

پاداش کسی که این دعا را هنگام خواب بخواند

۱. بکر بن محمد می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس هنگامی که به بستر خواب می‌رود سه بار بگوید: «الحمد لله الذی عَلا فقهراً...» [تا آخر]، از گناهان خود بیرون می‌آید مانند روزی که مادرش او را زاییده است.

ترجمه دعا: ستایش خدای را که بلند مرتبه و چیره است، ستایش خدای را که نادیدنی است و از همه چیز آگاه است، ستایش خدای را که مالک است و بر همه چیز قدرت دارد، ستایش خدای را که مردگان را زنده می‌کند و زندگان را می‌میراند و او بر هر کاری تواناست.

پاداش دعای مسلمان درباره برادر غایبش

۱. معاویه بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: دعا کردن مسلمان برای برادرش در غیاب او، روزی را به سوی دعا کننده سوق می‌دهد، و بلا را از او می‌گرداند، و فرشتگان به او می‌گویند: برای تو دو چندان خواهد بود.

پاداش فرستادن درود بر پیامبر و پاداش دوستی او

۱. عاصم بن ضمره از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: فرستادن صلوات

الحسني قال : حدثني رِشدِين بن سعد، عن معاوية بن صالح، عن أبي إسحاق، عن عباس، عن عاصم بن ضمرة، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال: الصلاة على النبي صلى الله عليه وآله أحق للخطايا من الماء للنار، والسلام على النبي صلى الله عليه وآله أفضل من عتق رقاب، وحب رسول الله صلى الله عليه وآله أفضل من مُهَج الأنفس - أو قال : ضرب السيوف - في سبيل الله.

ثواب من صلى على النبي «ص» صلاة واحدة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله قال : حدثني سلمة بن الخطاب، عن إسماعيل بن جعفر، عن الحسن بن علي، عن أبيه، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إذا ذكر النبي صلى الله عليه وآله فأكثرُوا الصلاة عليه، فإنه من صلى على النبي صلاة واحدة صلى الله عليه ألف صلاة في ألف صف من الملائكة، ولم يبق شيء مما خلق الله إلا صلى على ذلك العبد لصلاة الله عليه وصلاة ملائكته، ولا يرغب عن هذا إلا جاهل مغرور وقد برىء الله منه ورسوله.

ثواب من سأل الله بحق محمد «ص» وأهل بيته

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن الحسن بن علي، عن العباس بن عامر، عن أحمد بن رزق، عن يحيى بن العلاء، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: إنَّ عبدا مكث في النار سبعين خريفا - والخريف سبعون سنة - قال : ثمَّ إنَّه سأل الله بحق محمد وأهل بيته لما رحمتني، فأوحى الله عزَّ وجلَّ إلى جبرئيل أن اهبط إلى عبدي فأخرجه، قال : يا ربَّ كيف لي بالهبوط في النار؟ قال عزَّ وجلَّ : إنِّي أمرتها أن تكون عليك بردا وسلاما، قال : يا ربَّ فأعلمني بموضعه، قال : إنَّه في جُبت في سجَّيل، قال : فهبط جبرئيل إلى النار على وجهه فأخرجه، فقال الله عزَّ وجلَّ : يا عبدي كم لبثت في النَّار؟ قال : ما أحصي يا ربَّ، فقال له : أما وعزِّي لولا ما سألتني به لأطلت هوانك في النَّار ولكنِّي حتمت على نفسي ألا يسألني عبد بحق محمد وأهل بيته إلا غفرت له ما كان بيني وبينه وقد غفرت لك اليوم.

بر پیامبر (ص) گناهان را بهتر از آبی که آتش را خاموش می‌کند از بین می‌برد، و سلام کردن بر آن حضرت از آزاد ساختن بردگان بهتر است، و دوست داشتن او بهتر از نثار کردن جان - یا فرمود: کشیدن شمشیر - در راه خداست.

پاداش کسی که یک بار بر پیامبر (ص) صلوات بفرستد

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هنگامی که نام پیامبر (ص) برده می‌شود بر او بسیار صلوات بفرستید، زیرا هر کس یک بار بر پیامبر (ص) صلوات بفرستد خداوند هزار بار در هزار صف از فرشتگان بر او درود می‌فرستد، و هیچ آفریده‌ای باقی نمی‌ماند مگر اینکه بر آن بنده درود می‌فرستد، زیرا خدا و فرشتگانش بر او درود فرستاده‌اند، و هیچ کس جز نادان مغروری که خدا و رسولش از او بیزارند از این ثواب روی نمی‌گرداند.

پاداش کسی که خدا را به حق محمد (ص) و خاندانش بخواند

۱. از جابر نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: همانا بنده‌ای هفتاد خریف - که هر خریفی هفتاد سال است - در آتش دوزخ می‌ماند، آن گاه خدا را به حق محمد (ص) و خاندانش می‌خواند و درخواست رحمت می‌کند. پس خداوند به جبرئیل وحی می‌کند که فرود آید و او را نجات دهد. جبرئیل می‌گوید: پروردگارا، چگونه در آتش فرود بیایم؟ خداوند می‌فرماید: من آتش را برای تو سرد و سالم ساختم. جبرئیل می‌گوید: پروردگارا، جای او را به من نشان ده. خداوند می‌فرماید: او در قعر چاهی در سجیل است. پس جبرئیل با چهره خود در آتش فرود می‌آید و او را بیرون می‌آورد. آن گاه خداوند به آن بنده خطاب می‌کند: چقدر در آتش بودی؟ می‌گوید: پروردگارا، حساب آن را ندارم. خداوند می‌فرماید: بدان، به عزت خودم سوگند که اگر مرا بدانچه خواندی نمی‌خواندی، مدت خواری تو را در آتش طولانی می‌کردم، ولی من بر خود لازم ساخته‌ام که هر بنده‌ای مرا به حق محمد (ص) و خاندانش بخواند، من از تمام آنچه میان من و اوست در گذرم، و امروز تو را آمرزیدم.

ثواب الصلاة على النبي «ص»

١- حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنِ السَّنْدِيِّ ابْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِي الْبَخْتَرِيِّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَنَا عِنْدَ الْمِيزَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ ثَقَلَتْ سَيِّئَاتُهُ عَلَى حَسَنَاتِهِ جُثَّتْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ حَتَّى أُثْقَلَ بِهَا حَسَنَاتُهُ.

٢- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ، عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحْسِنُ بْنُ أَحْمَدَ، عَنْ أَبَانَ الْأَحْمَرِ، عَنْ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ نُعَيْمٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنِّي دَخَلْتُ الْبَيْتَ فَلَمْ يَحْضُرْ فِي شَيْءٍ مِنَ الدُّعَاءِ إِلَّا الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ؟ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَلَمْ يَخْرُجْ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا خَرَجْتُ.

٣- وَبِهَذَا الْأَسْنَادِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَغِيرَةِ، عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْخَزَّازِ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ السَّيِّعِيِّ، عَنِ الْحَارِثِ الْأَعْوَرِ قَالَ: قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ: كُلُّ دُعَاءٍ مُحْجُوبٍ عَنِ السَّمَاءِ حَتَّى يَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

ثواب من صلى على محمد وآله مائة مرة بعد الفجر

١- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ الصَّبَاحِ بْنِ سَيَابَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: أَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا يَقِي اللَّهُ بِهِ وَجْهَكَ مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ؟ قَالَ: قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: قُلْ بَعْدَ الْفَجْرِ: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» مِائَةَ مَرَّةً، يَقِي اللَّهُ بِهِ وَجْهَكَ مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ.

ثواب من صلى على محمد وأهل بيته

١- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ، عَمَّنْ أَخْبَرَهُ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: وَجَدْتُ فِي بَعْضِ الْكُتُبِ مِنْ صَلَّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِائَةَ حَسَنَةٍ، وَمَنْ قَالَ: صَلَّيَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ.

پاداش فرستادن صلوات بر پیامبر (ص)

۱. ابوالبختری از امام صادق (ع) از پدرانش از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: روز قیامت من در کنار میزانم؛ هر کس گناهانش از حسناتش بیشتر باشد، آن صلواتهایی را که بر من فرستاده است می آورم تا حسناتش را به وسیله آن سنگین کنم.

۲. عبدالسلام بن نعیم می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: من داخل کعبه شدم و دعایی جز صلوات بر پیامبر (ص) به خاطر نمی آمد. فرمود: کسی دارای فضیلت و ثواب بیشتر از تو از خانه خدا بیرون نیامده است.

۳. حارث اعور می گوید: امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) فرمود: هیچ دعایی به آسمان راه ندارد تا اینکه بر محمد (ص) و خاندانش صلوات فرستاده شود.

پاداش کسی که پس از سپیده دم صد بار بر محمد (ص) و خاندانش صلوات بفرستد

۱. صباح بن سیابه می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: آیا دعایی به تو بیاموزم که چهره ات را از آتش دوزخ حفظ کند؟ گفتم: آری. فرمود: پس از سپیده صبح صد مرتبه بگو: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد» تا خداوند چهره تو را از آتش دوزخ حفظ کند.

پاداش کسی که بر محمد (ص) و خاندانش صلوات بفرستند

۱. محمد بن ابی عمیر از یکی از راویان نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: در برخی کتابها یافته ام که هر کس بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد خداوند یکصد حسنه برای او می نویسد، و هر کس بگوید: «صلی الله علی محمد و اهل بیت» خداوند هزار حسنه برای او خواهد نوشت.

ثواب من صلى على النبي «ص» يوم الجمعة مائة صلاة

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن علي، عن محمد بن الفضيل، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من صلى على يوم الجمعة مائة مرة قضى الله له ستين حاجة : ثلاثون منها للدنيا وثلاثون للآخرة.

ثواب من قال في دبر صلاة الصبح وصلاة المغرب قبل ان يشني رجله أو

يكلم أحدا : «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَذُرِّيَّتِهِ»

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد قال : حدثنا أبي، عن ابن المغيرة قال : سمعت أبا الحسن عليه السلام يقول : من قال في دبر صلاة الصبح وصلاة المغرب قبل أن يشني رجله أو يكلم أحدا : «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَذُرِّيَّتِهِ» قضى الله له مائة حاجة سبعون في الدنيا وثلاثون في الآخرة، قال : قلت له : ما معنى صلاة الله و صلاة ملائكته وصلاة المؤمنين؟ قال : صلاة الله رحمة من الله وصلاة ملائكته تزكية منهم له، وصلاة المؤمنين دعاء منهم له، ومن سر آل محمد في الصلاة على النبي وآله «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمُرْسَلِينَ، اللَّهُمَّ أَعْظِ مُحَمَّدًا [وآل محمد] الوسيلة والشرف والفضيلة والدرجة الكبيرة، اللَّهُمَّ إِنِّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ أَرَهُ، فَلَا تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ رُؤْيَاهُ، وَارْزُقْنِي صَحْبَتَهُ، وَتَوْفَّقْنِي عَلَى مِلَّتِهِ، وَاسْقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِئًا لَا أَظْمَأْ بَعْدَهُ أَبَدًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ كَمَا آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَرَهُ فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ، اللَّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي تَحِيَّةَ كَثِيرَةٍ وَسَلَامًا» فَإِنْ مِنْ صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِهَذِهِ الصَّلَوَاتِ هَدَمَتْ ذُنُوبُهُ وَنُحِيتَ خَطَايَاهُ، وَدَامَ سُرُورُهُ وَاسْتَجِيبَ دَعَاؤُهُ، وَأُعْطِيَ أَمَلُهُ، وَبُسْطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَأُعِينَ عَلَى عَدُوِّهِ، وَهَيَّأَ لَهُ سَبَبَ أَنْوَاعِ الْخَيْرِ، وَيَجْعَلَ مِنْ

پاداش کسی که روز جمعه صد بار بر پیامبر (ص) صلوات بفرستد

۱. محمد بن فضیل از امام رضا (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس روز جمعه صد بار بر من صلوات بفرستد، خداوند شصت حاجت او را روا می‌کند، سی حاجت آن برای دنیا و سی حاجت برای آخرت است.

پاداش کسی که پس از نماز صبح و مغرب آیه «اِنَّ اللهَ وِ ملائکته...» را بخواند

۱. ابن مغیره می‌گوید: از حضرت موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس در تعقیب نماز صبح و مغرب پیش از آنکه برخیزد یا با کسی سخن بگوید آیه «اِنَّ اللهَ وِ ملائکته یصلون علی النبی» را بخواند و سپس بگوید: «اللّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ وَ ذُرِّیَّتِهِ» خداوند یکصد حاجت او را روا می‌کند، هفتاد حاجت در دنیا و سی حاجت در آخرت. راوی می‌گوید: پرسیدم: معنای صلوات خدا و صلوات فرشتگان و صلوات مؤمنان چیست؟ فرمود: صلوات خدا رحمت او، و صلوات فرشتگان ستایش پیامبر، و صلوات مؤمنان دعا برای پیامبر است. و از اسرار آل محمد علیهم السلام درباره صلوات بر پیامبر و خاندانش این نوع صلوات است: «خداوندا، بر محمد و آل محمد در میان گذشتگان درود فرست، و بر محمد و آل محمد در میان آیندگان درود فرست، و بر محمد و آل محمد در میان بلند مرتبگان عالم بالا درود فرست، و بر محمد و آل محمد در میان پیامبران مرسل درود فرست. خداوندا، بر محمد و آل محمد وسیله هر چیز، و شرافت و فضیلت و درجه بلند ارزانی دار. خداوندا، من با اینکه محمد (ص) را ندیده‌ام به او ایمان آورده‌ام، پس مرا روز قیامت از دیدار او محروم مگردان، و هم نشینی با او را نصیب کن، و مرا بر دین او بمیران، و از حوض کوثرش با آبی گوارا و لذت بخش سیرابم گردان که پس از آن هرگز دچار تشنگی نشوم، همانا تو بر هر کاری توانایی. خداوندا، چنان که من به محمد (ص) با اینکه او را ندیده‌ام ایمان آوردم، تو نیز چهره‌اش را در بهشت به من بنمای. خداوندا، درود و سلامی فراوان از من به روح محمد (ص) و اصل گردان.» پس هر کس با این صلوات، بر پیامبر (ص) درود بفرستد گناهانش نابود و خطاهایش محو می‌گردد، و شادی‌اش دوام می‌یابد، و دعایش مستجاب می‌شود، و به آرزویش می‌رسد، و روزی‌اش فراخ می‌گردد، و در برابر دشمن یاری داده می‌شود، و اسباب خیر از هر سو برای او فراهم می‌گردد، و در بهشت برین از هم نشینان پیامبر (ص) خواهد بود. این صلوات را سه بار در صبح و

رفقاء نبيه في الجنان الأعلى. يقولهن ثلاث مرّات غُدوة وثلاث مرّات عشيّة .
ثواب من جعل ثلث صلاته أو نصف صلاته أو كلّ صلاته

للنبي صلى الله عليه وآله

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصقّار، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدّثنا أبي، عن محمّد بن أبي عمير، عن مُرازم قال : قال أبو عبد الله عليه السّلام : إنّ رجلاً أتى النّبيّ صلى الله عليه وآله فقال : يا رسول الله إنّني جعلت ثلث صلاتي لك، فقال له : خيراً، فقال : يا رسول الله إنّني جعلت نصف صلاتي لك، فقال : ذلك أفضل، قال : يا رسول الله إنّني قد جعلت كلّ صلاتي لك، قال : إذا يكفّيك الله ما أهمّك من أمر دنياك وآخرتك، فقال له رجل : أصلحك الله كيف يجعل صلاته له ؟ قال أبو عبد الله عليه السّلام : لا يسأل الله شيئاً إلّا بدأ بالصلاة على محمّد وآل محمّد .

ثواب من صلى على النّبي صلى الله عليه وآله واتبع

بالصلاة على أهل بيته عليهم السّلام

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن علي بن معبد، عن واصل بن عبد الله، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله ذات يوم لأُمير المؤمنين عليه السّلام : ألا أبشرك ؟ قال : بلى يا أباي أنت وأُمّي فإنّك لم تزل مبشّراً بكلّ خير، فقال : أخبرني جبرئيل أنفاً بالعجب، فقال أمير المؤمنين عليه السّلام : وما الذي أخبرك يا رسول الله ؟ قال : أخبرني أنّ الرّجل من أُمّتي إذا صلى علىّ واتبع بالصلاة علىّ أهل بيتي فتحت له أبواب السّماء، وصلّت عليه الملائكة سبعين صلاة وإنّه للذنّب خطّاً، ثمّ تحاتّ عنه الذنوب كما تحاتّ الورق من الشجر، ويقول الله تبارك وتعالى : لبّيك عبدي وسعديك، يا ملائكتي أنتم تصلّون عليه سبعين صلاة وأنا أصلي عليه سبعين صلاة، فإذا صلى علىّ ولم يتبع بالصلاة علىّ أهل بيتي كان بينها وبين السّماء سبعون حجاباً ويقول الله جلّ جلاله : لا لبّيك ولا سعديك، يا ملائكتي لا تصعدوا دعاءه إلّا أن يلحق بالنبيّ عترته، فلا يزال محجوباً حتّى يلحق بي أهل بيتي .

سه بار در شب بگوید.

پاداش کسی که ثلث یا نیمی از دعای خود یا همه آن را به پیامبر (ص) اختصاص دهد

۱. مرازم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: مردی نزد پیامبر (ص) آمد و گفت: ای رسول خدا من یک سوم دعای خود را به تو اختصاص داده‌ام. پیامبر (ص) فرمود: خوب است. گفت: ای رسول خدا، نیمی از دعای خود را برای شما قرار داده‌ام. فرمود: این بهتر است. گفت: ای پیامبر خدا، همه دعای خود را ویژه شما ساخته‌ام. فرمود: در این صورت خداوند امور دنیا و آخرت تو را کفایت خواهد کرد. پس مردی به امام (ع) گفت: خداوند به شما خیر دهد، چگونه دعای خود را برای پیامبر (ص) قرار داده است؟ امام صادق (ع) فرمود: از خداوند چیزی درخواست نکرده مگر اینکه آن را با صلوات بر محمد و آل محمد آغاز نموده است.

پاداش کسی که پس از صلوات بر پیامبر صلوات بر آل او بفرستد

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزی رسول خدا (ص) به امیر مؤمنان فرمود: آیا به تو مژده ندهم؟ امیر مؤمنان (ع) گفت: چرا، پدر و مادرم به فدایت، شما همواره به خوبیها مژده داده‌اید. پیامبر (ص) فرمود: جبرئیل به تازگی برای من خبر خوشی آورده است. امیر مؤمنان (ع) گفت: ای رسول خدا، چه خبری برای شما آورده است؟ فرمود: جبرئیل به من خبر داد که هر کس از امت من هنگام فرستادن صلوات بر من، بر اهل بیت من نیز صلوات بفرستد، درهای آسمان برای او گشوده می شود و فرشتگان هفتاد درود بر او می فرستند، و این خود باعث فرو ریختن گناهان است. پس گناهان او مانند برگ درختان فرو می ریزد، و خداوند خطاب می کند: ای بنده من، تو را پذیرفتم، بخت خوش قرین تو باد. ای فرشتگان من، شما هفتاد بار بر او درود فرستید و من هفتصد بار بر او درود می فرستم. آن گاه پیامبر فرمود: اما اگر تنها بر من صلوات بفرستد و اهل بیت مرا به من ملحق نسازد، میان دعای او و آسمان هفتاد حجاب حایل می شود و خداوند بزرگ به آن بنده خطاب می کند: تو را نپذیرفتم، بخت خوش قرین تو مباد. ای فرشتگان من، دعای او را به آسمان بالا نبرید تا اینکه عترت پیامبرش را در فرستادن صلوات به پیامبر ملحق کند. پس همواره دعایش در حجاب خواهد بود تا اهل بیت مرا به من ملحق سازد.

ثواب من صلى على النبي وآله الأوصياء المرضيين يوم الجمعة بعد الصلاة

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدثنا ابن أبي عمير، عن حماد بن عثمان أنه سأل أبا عبد الله عليه السلام عن أفضل الأعمال يوم الجمعة؟ قال : الصلاة على محمد وآل محمد مائة مرة [ومرة] بعد العصر وما زدت فهو أفضل. قال أحمد بن أبي عبد الله : وفي رواية عبد الله بن سيابة : وأبي إسماعيل، عن ناجية، عن أحدهما عليهما السلام قال : إذا صليت يوم الجمعة فقل : «اللهم صل على محمد وآل محمد الأوصياء المرضيين بأفضل صلواتك، وبارك عليهم بأفضل بركاتك، والسلام عليه وعليهم، وعلى أرواحهم وأجسادهم ورحمة الله وبركاته» كتب الله لك مائة ألف حسنة، ومحا عنك مائة ألف سيئة، وقضى لك بها مائة ألف حاجة، ورفع لك بها مائة ألف درجة.

٢ - وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن عمرو بن سعيد، عن مصدق بن صدقة، عن عمار بن موسى الساباطي قال : كنت عند أبي عبد الله عليه السلام فقال رجل : «اللهم صل على محمد وأهل بيت محمد». فقال له أبو عبد الله عليه السلام : يا هذا لقد ضيقت علينا، أما علمت أن أهل البيت خمسة أصحاب الكساء؟ فقال الرجل : كيف أقول؟ قال : قل : «اللهم صل على محمد وآل محمد» فنكون نحن وشيعتنا قد دخلنا فيه.

ثواب من قال في يوم مائة مرة رب صل على محمد وأهل بيته

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن جعفر قال : حدثني موسى بن عمران، عن الحسين بن يزيد، عن معاوية بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قال في يوم مائة مرة «رب صل على محمد وأهل بيته» قضى الله له مائة حاجة : ثلاثون منها للدنيا وسبعون [منها] للآخرة.

ثواب من رفع صوته بالصلاة على النبي «ص»

١ - وبهذا الأسناد، عن الحسين بن يزيد، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله

پاداش کسی که روز جمعه پس از نماز، بر پیامبر و آل او صلوات بفرستد

۱. ابن ابی عمیر می گوید: حماد بن عثمان از امام صادق (ع) پرسید: بهترین اعمال در روز جمعه چیست؟ فرمود: اینکه بعد از نماز عصر، یکصد [و یک] بار بر محمد و آل محمد درود بفرستی، و هر چه بر آن بیفزایی بهتر است. احمد بن ابی عبدالله می گوید: در روایتی که عبدالله بن سیابه و ابو اسماعیل از ناجیه از یکی از دو امام (امام باقر و صادق علیهما السلام) نقل کرده است فرمود: هنگامی که نماز جمعه به جای آوردی بگو: «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيَّتِينَ بِافْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِافْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَ السَّلَامَ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ، وَ عَلٰی ارواحهم و اجسادهم وَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَ بَرَكَاتِهِ» تا خداوند یک صد هزار حسنه برای تو بنویسد، و صد هزار گناه از تو را محو نماید، و صد هزار حاجت تو را برآورده سازد، و صد هزار درجه مقام تو را بالا ببرد.

۲. عمار ساباطی می گوید: نزد امام صادق (ع) بودم که مردی گفت: «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اهل بیت محمد» امام صادق (ع) به او فرمود: ای مرد، صلوات را بر ما تنگ ساختی، مگر نمی دانی که اهل بیت همان پنج تن اصحاب کساینده؟ آن مرد گفت: پس چگونه بگوییم؟ فرمود: بگو: «اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» تا ما و شیعیان ما را نیز شامل شود.

پاداش کسی که در یک روز صد مرتبه بگوید:

«رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اهل بیته»

۱. معاویه بن عمار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در یک روز صد مرتبه بگوید: «رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اهل بیته» خداوند صد حاجت او را بر می آورد، که سی حاجت آن برای دنیا و هفتاد حاجت آن برای آخرت است.

پاداش کسی که صدای خود را به صلوات بر پیامبر بلند کند

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود:

صدای خود را به فرستادن صلوات بر من بلند کنید که نفاق را از بین می برد.

پاداش گفتن ده مرتبه «سبحان الله العظیم و بحمده ...» پس از نماز صبح و خواندن دعای «اللهم اهدنی من عندک وأفض علی من فضلک ...» بعد از هر نماز

۱. سالم مکی می گوید: امام باقر (ع) فرمود: مردی به نام شبیه هذلی نزد پیامبر (ص) آمد و گفت: ای رسول خدا، من پیرمردی هستم که سنم بالا رفته و قدرتم کم شده است، و نمی توانم آن نماز و روزه و حج و جهادی را که تاکنون به جای می آوردم انجام دهم، دعایی به من بیاموز که خداوند در برابر آن به من پاداش دهد و خواندن آن برای من آسان باشد. پیامبر (ص) فرمود: آنچه گفתי تکرار کن. پیرمرد سخن خود را سه بار تکرار کرد. پیامبر (ص) به او فرمود: برگرد تو هیچ درخت و کلوخی نیست مگر اینکه از روی ترحم، بر حال تو گریست. هنگامی که نماز صبح به جای آوردی ده مرتبه بگو: «سبحان الله العظیم و بحمده، ولا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم» که خداوند تو را از کوری، دیوانگی، جذام، فقر و ویرانی خانه مصون می دارد. پیرمرد گفت ای رسول خدا، این برای دنیا بود، برای آخرت چه کنم؟ فرمود: پس از هر نماز می گویی: «اللهم اهدنی من عندک، و افض علی من فضلک، و انشر علی من رحمتک، و انزل علی من برکاتک». پیرمرد مشت خود را چنانکه گویی چیزی در آن گرفته بود جمع کرد و رفت. پیامبر (ص) فرمود: بدانید که اگر روز قیامت با این اذکار بیاید و آن را عمداً ترک نکرده باشد، خداوند هشت در بهشت را به روی او می گشاید تا از هر کدام بخواهد وارد شود.

پاداش کسی که هنگام میل یا ترس یا هوس یا خشم خویشتن داری کند

۱. شعیب از مردی نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) فرمود: هر کس به هنگام میل یا ترس یا هوس یا خشم خویشتن داری کند، خداوند پیکرش را بر آتش دوزخ حرام خواهد ساخت.

ثواب من نصر الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن يعقوب بن يزيد يرفعه قال : قال أبو جعفر عليه السلام : الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر خلقان من خلق الله عز وجل فمن نصرهما أعزه الله ومن خذلها خذله الله عز وجل.

ثواب من قرأ عليه آخر الزمر فبكى أو تباكى

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن المؤمل المستهل، عن سليمان بن خالد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إن رسول الله صلى الله عليه وآله أتى شاباً من الأنصار فقال : إني أريد أن أقرأ عليكم فمن بكى فله الجنة، فقرأ آخر الزمر «وسيق الذين كفروا إلى جهنم زمرا - إلى آخر السورة -» فبكى القوم جميعاً إلا شاباً فقال : يا رسول الله قد تباكيت فاقطرت عيني، فقال : إني معيد عليكم من تباكى فله الجنة قال : وأعاد عليهم فبكى القوم وتباكى الفتي فدخلوا الجنة جميعاً.

ثواب الإجتماع في الدعاء

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال : حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن محمد بن علي، عن يونس بن يعقوب، عن عبد الأعلى، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ما اجتمع أربعة قطّ على أمر واحد فدعوا إلا تفرّقوا عن إجابة.

ثواب الدعاء سرّاً

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن أبي همام إسماعيل بن همام، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال : دعوة العبد سرّاً دعوة واحدة تعدل سبعين دعوة علانية.

ثواب الدعاء في السحر

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدثني أبو عبد الله

پاداش کسی که از امر به معروف و نهی از منکر حمایت کند

۱. یعقوب بن یزید در حدیثی مرفوعه از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: امر به معروف و نهی از منکر دو آفریده از آفریدگان خداوند؛ هر کس آن دو را یاری کند خدا او را عزیز می گرداند، و هر کس دست از یاری آن دو بردارد، خدا دست از یاری او بر می دارد.

پاداش کسی که آیات آخر سوره زمر را برای او بخوانند و او بگرید یا خود را به گریه وا دارد

۱. سلیمان بن خالد از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزی رسول خدا (ص) نزد گروهی از جوانان انصار آمد و به آنان فرمود: می خواهم آیاتی از قرآن بر شما تلاوت کنم، هر کس از شما گریست برای او بهشت خواهد بود. آن گاه از آیه «وَسَبِّحْ الذِّكْرَ الْكَبِيرَ إِلَى جَهَنَّمَ زَمْرًا» تا آخر سوره زمر را بر آنان تلاوت کرد. آنان همگی گریستند، جز یک تن که گفت: ای رسول خدا، من خود را به گریه وا داشتم ولی دیدگانم اشک نریخت. پیامبر (ص) فرمود: من دوباره آیات را می خوانم، هر کس خود را به گریه زند پاداشش بهشت خواهد بود. پس آیات را تکرار فرمود و همه گریستند و آن جوان نیز خود را گریان نمود و همگی داخل بهشت شدند.

پاداش دعای دسته جمعی

۱. عبدالاعلی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ نشده است که چهار تن در کاری هم رأی شوند و دعا کنند مگر اینکه پیش از جدا شدن از یکدیگر دعایشان مستجاب می گردد.

پاداش دعای پنهانی

۱. اسماعیل بن حنّام می گوید: امام رضا (ع) فرمود: یک دعای بنده در پنهانی، برابر با هفتاد دعای آشکار است.

پاداش دعای سحر گاهان

۱. از ابوالصباح کنانی نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: خداوند بزرگ از میان

الجاموراني، عن الحسن بن علي بن أبي حمزة البطائي، عن مندل بن علي، عن أبي الصباح الكناني، عن أبي جعفر عليه السلام قال: إن الله عز وجل يحب من عباده المؤمنين كل دعاء، فعليكم بالدعاء في السحر إلى طلوع الشمس فإنها ساعة تفتح فيها أبواب السماء، وتهب الرياح، وتقسم فيها الأرزاق وتقضى فيها الحوائج العظام.

ثواب الدعاء للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات

١- أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن صفوان بن يحيى، عن أبي الحسن عليه السلام أنه كان يقول: من دعا لإخوانه من المؤمنين [والمؤمنات والمسلمين والمسلمات] وكل الله به عن كل مؤمن ملكا يدعو له.

٢- وبهذا الأسناد، عن أبي الحسن الرضا عليه السلام قال: ما من مؤمن يدعو للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم والأموات إلا كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة منذ بعث الله آدم إلى أن تقوم الساعة.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه: قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني أبي، عن علي بن النعمان، عن فضل بن يوسف، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قال كل يوم خمسا وعشرين مرة: «اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات» كتب الله له بعدد كل مؤمن مضى وكل مؤمن [ومؤمنة] بقى إلى يوم القيامة حسنة، ومحا عنه سيئة، ورفع له درجة.

٤- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمه محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن الحسن، عن محمد بن حماد الحارثي، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليهما السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من عبد دعا للمؤمنين والمؤمنات إلا رد الله عليه مثل الذي دعا لهم من كل مؤمن ومؤمنة مضى من أول الدهر أو هو آت إلى يوم القيامة، وإن العبد ليؤمر به إلى النار ويسحب فيقول المؤمنون والمؤمنات: يا ربنا هذا الذي كان يدعو لنا فشفعنا فيه، فيشفعهم الله فيه فينجو من النار.

٥- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عبد الله بن ميمون

بندگان با ایمان خود کسانی را که بسیار دعا می کنند دوست می دارد، پس بر شما باد که سحرگاهان تا برآمدن خورشید دعا کنید، زیرا آن ساعتی است که در آن درهای آسمان گشوده می شود، و نسیم رحمت می وزد، و روزیها در آن تقسیم می گردد، و حاجتهای بزرگ برآورده می شود.

پاداش دعا برای مردان و زنان با ایمان

۱. صفوان بن یحیی می گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) می فرمود: هر کس برای برادران و خواهران مؤمن یا مسلمان خود دعا کند، خداوند به تعداد هر مؤمنی فرشته ای را می گمارد که برای او دعا نماید.

۲. نیز به همین سند از امام رضا (ع) نقل شده است که فرمود: هیچ مؤمنی نیست که درباره مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان - زنده و مرده آنان - دعا کند، مگر اینکه خداوند در برابر هر مرد و زن با ایمانی، از روزی که آدم را برانگیخته تا روز قیامت، حسنه ای برای او می نویسد.

۳. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هر روز بیست و پنج بار بگوید: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ» خداوند به تعداد هر مؤمنی که در گذشته و هر مؤمنی که تا روز قیامت می آید حسنه ای برای او می نویسد، و گناهی از او محو می کند، و درجه ای برای او بالا می برد.

۴. محمد بن حماد حارثی از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هیچ بنده ای نیست که برای مردان و زنان با ایمان دعا کند مگر اینکه خداوند آن دعا را در حق خود او به تعداد تمام مردان و زنان مؤمنی که از اول دنیا بوده اند یا تا روز قیامت می آیند می پذیرد. و بسا روز قیامت بنده ای را به آتش دوزخ محکوم می کنند و او را به سوی جهنم می کشانند، پس مردان و زنان با ایمان می گویند: پروردگارا، این بنده درباره ما دعا کرده است، شفاعت ما را در حق او بپذیر. پس خداوند شفاعت آنان را در حق او می پذیرد و او از آتش دوزخ رهایی می یابد.

۵. عبدالله بن میمون قذاح از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص)

القدّاح، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال رسول الله صلّى الله عليه وآله: إذا دعا أحدكم فليعمّ فإنّه أوجب للدّعاء.

ثواب من قال: لا حول ولا قوّة إلّا بالله العليّ العظيم

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه، عن محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد ابن محمّد، عن علي بن الحكم، عن الحسين بن سيف بن عميرة، عن هشام بن أحمر قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: [كان أبي يقول]: من قال: «لا حول ولا قوّة إلّا بالله العليّ العظيم» دفع الله عزّ وجلّ بها عنه سبعين نوعاً من البلاء أيسرها الخنق.

ثواب من قال: في كلّ يوم «لا حول ولا قوّة إلّا بالله»

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن إبراهيم بن هاشم، عن عمرو بن عثمان، عن محمّد بن عذافر، عن عمر بن يزيد، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من قال في كلّ يوم مائة مرّة «لا حول ولا قوّة إلّا بالله» دفع الله بها عنه سبعين نوعاً من البلاء أيسرها الهم.

ثواب من قال إذا خرج من بيته «بسم الله ولا حول ولا قوّة إلّا بالله»

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن معاوية بن حُكيم، عن ابن أبي عمير، عن أبان بن عثمان، عن محمّد بن سعيد، عن عطية العوفي، عن أبي سعيد الخدري، عن النّبيّ صلّى الله عليه وآله قال: من قال إذا خرج من بيته: «بسم الله» قال الملكان: هُديت. فإن قال: «لا حول ولا قوّة إلّا بالله» قالوا: وُقيت، فإن قال: «توكّلت على الله» قالوا: كفيت. فيقول الشيطان: كيف لي بعبد هدي ووقي وكفي.

ثواب من كبر عند المساء مائة تكبيرة

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن يحيى، عن محمّد بن أحمد، عن الحسن بن الحسين اللؤلؤي، عن علي بن النعمان، عن يحيى بن زكريّا، عن محمّد بن عبد الله بن رباط، عن أبي حمزة الثمالي قال: سمعت عليّ بن الحسين عليهما السّلام يقول: من كبر الله عند المساء مائة تكبيرة كان كمن أعتق مائة نسمة.

فرمود: هر گاه کسی از شما دعا کند، دعایش را همگانی نماید، زیرا این نوع دعا به اجابت نزدیکتر است.

پاداش کسی که «لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم» بگوید

۱. هشام بن احمر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: [پدرم می فرمود:] هر کس بگوید: «لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم» خداوند هفتاد نوع بلا را از او دور می سازد که کمترین آنها خفگی است.

پاداش کسی که هر روز بگوید: «لا حول و لا قوة الا بالله»

۱. عمر بن یزید می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس هر روز صد مرتبه بگوید: «لا حول و لا قوة الا بالله» خداوند هفتاد نوع بلا را که آسان ترین آنها اندوه است از او برطرف می کند.

پاداش کسی که هنگام خروج از خانه بگوید:

«بسم الله و لا حول و لا قوة الا بالله»

۱. ابوسعید خدری می گوید: پیامبر (ص) فرمود: هر کس هنگام خروج از خانه بگوید: «بسم الله» دو فرشته موکل بر او می گویند: راه یافتی. و اگر بگوید: «لا حول و لا قوة الا بالله» می گویند: مصون داشته شدی. و اگر بگوید: «توكلت على الله» می گویند: کفایت شدی. پس شیطان می گوید: من چگونه بر بنده ای که راه یافته و مصون داشته شده و کفایت گردیده است دست یابم؟

پاداش کسی که شامگاهان صد مرتبه تکبیر بگوید

۱. ابو حمزه ثمالی می گوید: از علی بن الحسین (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس شب هنگام یکصد بار تکبیر بگوید مانند کسی است که یکصد بنده آزاد کرده است.

ثواب تسبيح فاطمة الزهراء عليها السلام

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن إسماعيل، عن صالح بن عقبة، عن أبي هارون المكفوف، عن أبي عبد الله عليه السلام أنه قال لأبي هارون المكفوف : يا أبا هارون إنا نأمر صبياننا بتسبيح الزهراء عليها السلام كما نأمرهم بالصلاة، فألزمه فإنه لم يلزمه عبد فيشقى.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن أبي محمد جعفر بن أحمد بن سعيد البجلي ابن أخي صفوان بن يحيى، عن علي بن أسباط، عن سيف بن عميرة، عن أبي الصباح بن نعيم العبدي، عن محمد بن مسلم قال : قال أبو جعفر عليه السلام : من سبّح تسبيح الزهراء عليها السلام ثم استغفر غفر له، وهي مائة باللسان وألف في الميزان، وتطرد الشيطان، وترضى الرحمن.

٣ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفار، عن محمد ابن الحسن، عن محمد بن إسماعيل، عن أبي خالد القمّاط قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : تسبيح فاطمة الزهراء عليها السلام في كل يوم في دبر كل صلاة أحبّ إليّ من صلاة ألف ركعة في كل يوم.

٤ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن ابن أبي نجران عن عبد الله عن يسنان قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : من سبّح تسبيح فاطمة عليها السلام قبل أن يثني رجله من صلاة الفريضة غفر الله له، ويبدأ بالتكبير.

ثواب السكوت

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن عمر، عن علي بن الحسن بن رباط، عن بعض رجاله، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : لا يزال العبد المؤمن يكتب محسناً مادام ساكتاً فإذا تكلم كتب محسناً أو مسيئاً.

پاداش تسبیح فاطمه زهرا(ع)

۱. ابوهارون مکفوف می گوید: امام صادق(ع) به من فرمود: ای ابوهارون، ما کو دکان خود را همان گونه که به نماز فرمان می دهیم به تسبیح حضرت زهرا(ع) نیز امر می کنیم. پس بر این ذکر مداومت کن، زیرا هر بنده ای بر آن مداومت کند تیره بخت نمی شود.

۲. محمد بن مسلم می گوید: امام باقر(ع) فرمود: هر کس تسبیح حضرت زهرا(ع) را بگوید سپس طلب آمرزش کند آمرزیده خواهد شد. این تسبیح به زبان یکصد مرتبه است ولی در میزان عمل یک هزار تسبیح به شمار می رود، و شیطان را دور می کند، و خداوند رحمان را خشنود می سازد.

۳. ابو خالد قمّاط می گوید: از امام صادق(ع) شنیدم که می فرمود: تسبیح فاطمه زهرا(ع) هر روز در تعقیب هر فریضه نزد من از هزار رکعت نماز در هر روز محبوب تر است.

۴. عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق(ع) فرمود: هر کس پس از نماز واجب خود پیش از آنکه از جا برخیزد تسبیح حضرت زهرا(ع) را بگوید خداوند او را می آمرزد، و باید با گفتن «الله اکبر» آغاز کند.

پاداش سکوت

۱. علی بن حسن رباط از یکی از راویان از امام صادق(ع) نقل کرده است که فرمود: تا وقتی که بنده مؤمن خاموش باشد نیکوکار نوشته می شود، و چون لب به سخن گشود نیکوکار یا بدکار نوشته خواهد شد.

ثواب الإستغفار

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : لكل داء دواء ودواء الذنوب الإستغفار.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن الحسن بن علي، عن عبيس بن هشام، عن سلام الحنّاط، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من استغفر الله مائة مرة حين ينام بات وقد تحاتّ الذنوب كلّها عنه كما يتحاتّ الورق من الشجر، ويصبح وليس عليه ذنب.

٣ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن جعفر، عن الحسن بن علي بن يقّاح، عن صالح بن عقبة، عن عبد الله بن محمد الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال : سمعته يقول : كان رسول الله صلى الله عليه وآله يقول : «مقامي فيكم والإستغفار لكم حصن حصين من العذاب». فمضى أكبر الحصنين وبقي الإستغفار فأكثرُوا منه فإنه مُجْحاة للذنوب، قال الله عزّ وجلّ «وما كان الله ليعذبهم وأنت فيهم، وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون».

٤ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن الهيثم بن أبي مسروق النهدي، عن إسماعيل بن سهل قال : كتبت إلى أبي جعفر الثاني عليه السلام علّمني شيئاً إذا أنا قُلْتُهُ كنت معكم في الدنيا والآخرة، قال : فكتب بخطّه أعرفه : أكثر من تلاوة إنّا أنزلناه، ورطب شفّيتك بالإستغفار.

٥ - أبي رحمه الله، عن عبد الله بن جعفر، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن جعفر الصادق، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : طوبى لمن وجد في صحيفته عمله يوم القيامة تحت كلّ ذنب «أستغفر الله».

پاداش استغفار

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: هر دردی درمانی دارد، و درمان گناهان طلب آمرزش است.

۲. سلام حنّاط می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس هنگام خواب صد مرتبه استغفار کند، در حالی به خواب می رود که تمام گناهانش مانند برگ درخت فرو ریخته است، و صبح که از خواب بر می خیزد هیچ گناهی بر عهده او نیست.

۳. عبدالله بن محمد جعفی می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که فرمود: رسول خدا (ص) می فرمود: «بودن من در میان شما و نیز استغفار، هر دو حصاری استوار در برابر عذابند». آن گاه امام (ع) فرمود: از این دو حصار آنکه استوارتر بود (یعنی شخص پیامبر «ص») درگذشت، و تنها استغفار باقی مانده است، پس بسیار استغفار کنید که استغفار گناهان را از بین می برد. خداوند بزرگ در قرآن فرموده است: «و ما کان الله لیعذبهم و انت فیهم، و ما کان الله معذبهم و هم یستغفرون» [انفال، ۳۳] (یعنی: تا تو در میانشان هستی خدا آنان را عذاب نمی کند، و نیز تا هنگامی که استغفار می کنند خداوند عذاب کننده آنان نیست).

۴. اسماعیل بن سهل می گوید: به امام جواد (ع) نامه ای نوشتم که دعایی به من بیاموز که چون بخوانم در دنیا و آخرت با شما باشم. امام (ع) با خطی که من آن را خوب می شناختم نوشت: سوره «اَنَا انزلناه» را بسیار تلاوت کن، و لبهای خود را به ذکر استغفار تازه گردان.

۵. مسعدة بن صدقه از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خوشا به حال کسی که روز قیامت در نامه عملش زیر هر گناهی «استغفر الله» بیابد.

ثواب من استغفر في كل يوم من شعبان سبعين مرة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله قال : حدثني موسى بن جعفر البغدادي، عن محمد بن جمهور، عن عبد الله بن عبد الرحمن، عن محمد بن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من قال في كل يوم من شعبان سبعين مرة : «أستغفر الله الذي لا إله إلا هو الرحمن الرحيم الحي القيوم وأتوب إليه» كتب في الأفق المبين، قال : قلت : وما الأفق المبين؟ قال : قاع بين يدي العرش فيه أنهار تطرد فيه من القدحان عدد النجوم.

ثواب من استغفر الله سبعين مرة بعد صلاة الفجر

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن علي بن السندي، عن محمد بن عمرو بن سعيد، عن عمرو بن سهل، عن هارون بن خازجة، عن جابر الجعفي، عن أبي جعفر عليه السلام قال : من استغفر الله بعد صلاة الفجر سبعين مرة غفر الله له، ولو عمل ذلك اليوم سبعين ألف ذنب ومن عمل أكثر من سبعين ألف ذنب فلا خير فيه.

ثواب من كان عصمة أمره شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله،

ومن قال عند المصيبة «إنا لله وإنا إليه راجعون» ومن إذا أصاب خيراً

قال «الحمد لله» ومن إذا أصاب خطيئة قال «أستغفر الله»

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمد، عن بكر بن صالح، عن الحسن بن علي، عن عبد الله بن علي، عن علي بن أبي علي اللّهي، عن جعفر الصادق، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أربع من كنّ فيه كان في نور الله الأعظم، من كان في عصمة أمره شهادة أن لا إله إلا الله وأنّي رسول الله، ومن إذا أصابته مصيبة قال : «إنا لله وإنا إليه راجعون» ومن إذا أصاب خيراً قال : «الحمد لله» ومن إذا أصاب خطيئة قال : «أستغفر الله وأتوب إليه».

أسرع الخير ثواباً

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمد، عن بكر بن

پاداش کسی که در هر روز از ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند

۱. محمد بن ابی حمزه می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در هر روز از ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ» نام او در «أَفُقِ مَبِين» ثبت خواهد شد. راوی می گوید: گفتم: «أَفُقِ مَبِين» چیست؟ فرمود: زمین وسیعی است در برابر عرش پروردگار که نه‌رهایی در آن قرار دارد که به تعداد ستارگان، جام آب در آنها نهاده شده است.

پاداش کسی که بعد از نماز صبح هفتاد بار استغفار کند

۱. جابر جعفی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفار کند خداوند او را می‌آمرزد، هر چند در آن روز هفتاد هزار گناه کرده باشد. و هر کس که بیش از هفتاد هزار گناه از او سرزند، خیری در او نخواهد بود.

پاداش کسی که نگهدار او شهادت به یگانگی خدا و رسالت پیامبر (ص)

باشد و کسی که در هنگام مصیبت بگوید: انا لله وانا اليه راجعون

و در موقع رسیدن خیر بگوید: الحمد لله

و هنگام لغزش بگوید: استغفرالله

۱. علی بن ابی لهبی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا فرمود: چهار چیز است که در هر کس باشد او در بزرگ‌ترین نورهای الهی خواهد بود: کسی که شهادت به یگانگی خدا و رسالت من نگهدارنده او در کارهایش باشد، و کسی که چون حادثه ناگواری برای او پیش آید بگوید: «أَنَا لله وَاَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» و کسی که چون خیری به او رسد «الْحَمْدُ لله» بگوید، و کسی که چون گناهی کند بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ».

خیری که پاداش آن از همه سریع‌تر است

۱. حسن بن زید از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص)

صالح، عن الحسن بن علي بن فضال، عن عبد الله بن إبراهيم، عن الحسن بن زيد، عن جعفر، عن أبيه عليهما السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنَّ أسرع الخير ثوابا البر، وإنَّ أسرع الشرِّ عقابا البغي، وكفى بالمرء عيبا أن ينظر من الناس إلى ما يعمى عنه من نفسه، أو يعير الناس بما لا يستطيع تركه، أو يؤذي جليسه بما لا يعنيه.

ثواب من قال حين يمسي ويصبح ثلاث مرّات «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ»

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمد، عن علي بن المحكم، عن سيف، عن عبد الرحمن بن سيابة، عن أبي إسحاق، عن الحارث، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال: من قال حين يمسي ثلاث مرّات: «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ». لم يفته خير يكون في تلك الليلة، وصرف عنه جميع شرّها، ومن قال مثل ذلك حين يصبح لم يفته خير يكون في ذلك اليوم، وصرف عنه جميع شرّه.

ثواب الزهد في الدنيا

١ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن علي بن مهزيار، عن جعفر بن بشير، عن سيف، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من لم يستحي من طلب المعاش خفت مؤونته، ورخى بآله، ونعم عياله، ومن زهد في الدنيا أثبت الله الحكمة في قلبه، وأنطلق بها لسانه، وبصره عيوب الدنيا داءها ودواءها، وأخرجه منها سالما إلى دار السلام.

ثواب من عمل في أول النهار وآخره وفي الليل وآخره خيرا

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن إبراهيم بن مهزيار، عن أخيه علي بن مهزيار، عن عمرو بن عثمان، عن الفضل، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنَّ الملك ينزل بصحيفة أوّل النهار وأوّل الليل فيكتب فيها عمل ابن آدم، فأملوا في أوّلها خيرا،

فرمود: خیری که پاداش آن از همه سریع تر است نیکی کردن به دیگران است، و شری که کیفرش از همه بدیها زودتر به انسان می رسد ستمکاری است. در عیب آدمی همین بس که عیب مردم را ببیند ولی از دیدن عیب خود کور باشد، یا مردم را به کاری که خود نمی تواند از آن دست بردارد سرزنش کند، یا همنشین خود را با سخنان بیهوده آزار دهد.

پاداش کسی که هر صبح و شام بگوید: «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ»

۱. از حارث همدانی نقل شده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: هر کس شامگاهان سه بار آیه «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ عَشِيّاً وَ حِينَ تُظْهِرُونَ» [روم، ۱۷-۱۸] را بخواند، هیچ خیری در آن شب از او فوت نمی شود، و همه بدیهای آن شب از او دور می گردد. و هر کس صبحگاهان نیز این آیه را سه بار بخواند هیچ خیری در آن روز از او فوت نمی شود و تمام بدیهای آن روز از وی دور می گردد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش دلبستگی نداشتن به دنیا

۱. سیف بن عمیره می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس از فراهم آوردن وسایل زندگی شرم نکند هزینه اش آسان می شود، و دلش آرام می گیرد، و خانواده اش رفاه می بینند، و هر کس به دنیا دلبستگی نداشته باشد خداوند در دلش حکمت را استوار می سازد و زبانش را به آن گویا می کند، و او را به عیبهای دنیا و درد و درمان آن بینا می گرداند، و از دنیا با قلبی سالم او را به سوی بهشت روانه می سازد.

پاداش کسی که در اول و آخر هر شب و روز کاری نیک انجام دهد

۱. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: فرشته [گماشته شده بر انسان] هر بامداد و شامگاه با نامه ای فرود می آید و عمل آدمی را در آن ثبت می کند؛ پس در اول روز و اول شب کار نیکی انجام دهید، و در آخر روز و آخر شب

وفي آخرها خيرا، فإن الله يغفر لكم فيما بين ذلك إن شاء الله فإن الله عز وجل يقول: «فاذكروني أذكركم» ويقول «ولذكر الله أكبر».

ثواب البكاء من خشية الله عز وجل

١- أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر، عن إبراهيم بن مهزيار، عن أخيه علي، عن ابن أبي عمير، عن منصور بن يونس، عن محمد بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ما من شيء إلا وله كيل ووزن إلا الدموع فإن القطرة منها تطفئ بحارا من نار، وإذا اغرورقت العين بمائها لم يرهق وجهه قطر ولا ذلة، فإذا فاضت حرمة الله على النار، ولو أن باكيا بكى في أمة لرحموا.

٢- حدثني الحسين بن أحمد، عن عبد الله بن محمد بن عيسى، عن أبيه، عن عبد الله بن المغيرة، عن إسماعيل بن أبي زياد، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: طوبى لصورة نظر الله إليها تبكي عن ذنب من خشية الله عز وجل لم يطلع إلى ذلك الذنب غيره.

ثواب من أثر رضى الله عز وجل على هواه

١- حدثني أحمد بن محمد رضى الله عنه، عن أبيه، عن الحسين بن إسحاق، عن علي بن مهزيار، عن محمد بن أبي عمير، عن منصور بن يونس، عن أبي حمزة الثمالي، قال: سمعت علي بن الحسين زين العابدين عليه السلام يقول: إن الله عز وجل يقول: وعزتي وعظمتي وجلالي وبهائي وعلوي وارتفاع مكاني لا يؤثر عبد هواي على هواه إلا جعلت همه في آخرته، وغناه في قلبه، وكففت عليه ضيعته، وضمت السماوات والأرض رزقه وأتته الدنيا وهي راغمة.

ثواب من أصبح وأمسى والآخره أكبر همه

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن محبوب، عن عبد الله بن سنان، وعبد العزيز، عن ابن أبي يعفور، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أصبح وأمسى والآخره أكبر همه جعل الله له الغنى في قلبه، وجمع له أمره، ولم يخرج من الدنيا حتى يستكمل رزقه، ومن أصبح وأمسى والدنيا أكبر همه جعل الله الفقر بين عينيه وشتت عليه

نیز کار خیری کنید، که خداوند به خواست خود، گناهان شما را در میان این دو وقت می‌بخشد، زیرا خداوند فرموده است: «فاذکرونی اذکرکم» [بقره، ۱۵۲] (یعنی مرا یاد کنید که من نیز شما را یاد خواهم کرد) و نیز فرموده است: «ولذکر الله اکبر» [عنکبوت، ۴۵] (یعنی یاد خدا قطعاً بالاتر و بهتر است).

پاداش گریستن از ترس خدا

۱. محمد بن مروان می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر چیزی حدّ و اندازه‌ای دارد، بجز اشک‌هایی که از ترس خدا ریخته می‌شود، زیرا یک قطره آن دریاهایی از آتش دوزخ را خاموش می‌کند. و چون اشک دیدگان را فرا گیرد، گرد خواری و ذلت بر آن چهره نخواهد نشست، و اگر اشک سرازیر شود خداوند آن چهره را بر آتش دوزخ حرام خواهد ساخت. و اگر یک تن از میان امتی از خوف خدا بگرید همه آن امت مورد رحمت خدا قرار خواهند گرفت.

۲. اسماعیل بن ابی زیاد از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خوشا به حال چهره‌ای که خدا بر آن نظر کند و آن را در اثر انجام گناهی که هیچ کس جز خدا از آن آگاه نیست از ترس خدا گریان ببیند.

پاداش کسی که خشودی خدا را بر هوای خود ترجیح دهد

۱. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: از حضرت علی بن الحسین زین العابدین (ع) شنیدم که می‌فرمود: خداوند بزرگ می‌فرماید: به عزّت و عظمت و جلال و زیبایی و برتری و بلندی مقام سوگند که هیچ بنده‌ای نیست که خواسته مرا بر هوای خویش مقدّم دارد مگر اینکه من همت او را به آخرت متوجه می‌سازم، و دلش را بی‌نیاز می‌گردانم، و اموال و هستی او را کفایت می‌کنم، و آسمانها و زمین را ضامن روزی او قرار می‌دهم، و دنیا به او روی می‌آورد با اینکه آن را خوش نمی‌دارد.

پاداش کسی که شب و روز را به سر آورد

و بالاترین هدفش آخرت باشد

۱. ابن ابی یعفور از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس شب را به روز و روز را به شب بیاورد در حالی که بالاترین هدفش آخرت باشد، خداوند دل او را بی‌نیاز می‌کند، و کارش را سامان می‌بخشد، و از دنیا نمی‌رود تا اینکه از روزی خود به طور کامل بهره‌برد. و هر کس شب را به روز و روز را به شب بیاورد

أمره، ولم ينل من الدنيا إلا ما قُسم له.

ثواب الإحسان

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارُ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مَحْبُوبٍ قَالَ : حَدَّثَنِي أَبُو مُحَمَّدٍ الْوَائِلِيُّ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِذَا أَحْسَنَ الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ ضَاعَفَ اللَّهُ لَهُ عَمَلَهُ بِكُلِّ حَسَنَةٍ سَبْعُمِائَةٍ ضِعْفٍ وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ : «وَاللَّهُ يضاعِفُ لِمَن يَشَاءُ».

ثواب الحب والبغض في الله عز وجل، والإعطاء

والمنع في الله عز وجل

١ - أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ عَطِيَّةٍ، عَنْ سَعِيدِ الْأَعْرَجِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : [إِنَّ] مَنْ أَوْثَقَ عُرَى الْإِيمَانِ أَنْ تَحَبَّ فِي اللَّهِ، وَتَبْغُضَ فِي اللَّهِ، وَتَعْطِيَ فِي اللَّهِ وَتَمْنَعَ فِي اللَّهِ.

ثواب المؤمن يقارف الذنوب ثم يندم ويستغفر الله عز وجل

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْحَمِيرِيُّ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَالِمٍ [عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا] عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَقَارِفُ فِي يَوْمِهِ وَلَيْلَتِهِ أَرْبَعِينَ كَبِيرَةً فَيَقُولُ وَهُوَ نَادِمٌ : «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ» إِلَّا غَفَرَهَا لَهُ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ يَقَارِفُ فِي كُلِّ يَوْمٍ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ كَبِيرَةً.

ثواب المؤمن يموت في غربة من الأرض

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ عَمَّةِ مُحَمَّدَ بْنِ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْوَائِلِيِّ وَغَيْرِهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَمُوتُ فِي غُرْبَةٍ مِنَ الْأَرْضِ فَتَغَيَّبَ فِيهَا عَنْهُ بَوَاكِيهِ إِلَّا بَكَتْهُ بِقَاعُ الْأَرْضِينَ الَّتِي كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فِيهَا، وَبَكَتْهُ أَثْوَابُهُ، وَبَكَتْهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ الَّتِي كَانَ يَصْعَدُ فِيهَا عَمَلُهُ، وَبَكَاهُ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلَانِ بِهِ.

در حالی که بزرگ‌ترین هدفش دنیا باشد، خداوند مُهر تنگدستی بر پیشانی‌اش می‌نهد و کارش را آشفته می‌کند، و از دنیا بیش از آنچه برای او مقرر شده است بهره‌ای نمی‌برد.

پاداش نیکی کردن

۱. ابو محمد وابشی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر گاه بنده مؤمنی احسان کند، خداوند برای هر حسنه‌ای هفتصد برابر به او پاداش می‌دهد، و همین است سخن خداوند بزرگ: «وَاللّٰهُ يضاعف لمن يشاء» (یعنی: خدا برای هر که بخواهد پاداش را چندین برابر می‌کند).

پاداش دوستی و دشمنی و بخشش و امساک در راه خدا

۱. سعید اعرج می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: محکم‌ترین دستگیره‌های ایمان این است که برای خدا دوست بداری، و برای خدا دشمن بداری، و برای خدا ببخشی، و برای خدا دریغ داری.

پاداش مؤمنی که گناهی کرده و پشیمان شده است

۱. هشام بن سالم از یکی از روایان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ مؤمنی نیست که در شبانه روز چهل گناه کبیره برای او پیش بیاید و او از آنها پشیمان شود و بگوید: «استغفر الله الذی لا اله الا هو الحي القيوم، بديع السموات والارض ذا الجلال والاکرام واسئله ان يتوب علیّ» مگر اینکه خدا او را می‌بخشد. و کسی که هر روز به بیش از چهل گناه کبیره دست بیالاید خیری در او نخواهد بود.

پاداش مؤمنی که در سرزمین غربت از دنیا برود

۱. ابو محمد وابشی و یکی دیگر از روایان از امام صادق (ع) نقل کرده‌اند که فرمود: هر مؤمنی که در سرزمین غربت از دنیا برود و در آنجا گریه کننده‌ای نداشته باشد، تمام نقاط روی زمین که خدا را در آن عبادت می‌کرده برای او گریه می‌کنند، و جامه‌هایش نیز بر او می‌گیرند، و همچنین درهای آسمان که اعمالش از آن بالا می‌رفته و دو فرشته موکل او برای وی گریه می‌کنند.

ثواب الكافر يصطنع المعروف إلى المؤمن

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني الهيثم بن أبي مسروق النهدي، عن الحسن بن محبوب، عن علي بن يقطين قال: قال لي أبو الحسن موسى بن جعفر عليها السلام: إنّه كان في بني إسرائيل رجل مؤمن وكان له جار كافر وكان يرفق بالمؤمن ويؤيّه المعروف في الدنيا، فلما أن مات الكافر بنى الله له بيتاً في النار من طين فكان يقيه حرّها ويأتيه الرزق من غيرها، وقيل له: هذا بما كنت تدخل على جارك المؤمن فلان بن فلان من الرفق وتؤيّه من المعروف في الدنيا.

ثواب من أوصل إلى أخيه المؤمن معروفاً

١ - حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن جميل، عن حديد - أو مُرازم - قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: أيما مؤمن أوصل إلى أخيه المؤمن معروفاً فقد أوصل ذلك إلى رسول الله صلى الله عليه وآله.

ثواب من كان في منزله عنز حلوب

١ - حدّثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه، عن عمّه محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن محبوب، عن محمد بن مارد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: ما من مؤمن يكون في منزله عنز حلوب إلّا قدّس أهل ذلك المنزل وبورك عليهم، وإن كانت اثنتين قدّسوا وبورك عليهم كلّ يوم مرّتين، وقال بعض أصحابنا: وكيف يقدّسون؟ قال: يقف عليهم ملك كلّ صباح ومساءً فيقول: «قدّستم وبورك عليكم وطبتم وطاب آدامكم» فقلت له: ما معنى قدّستم؟ قال: طهّرتهم.

ثواب الصلاة والزكاة والبر والصبر

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن محبوب، عن عبد الله بن مرحوم، عن ابن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إذا دخل المؤمن قبره كانت الصلاة عن يمينه، والزكاة عن يساره، والبرّ مظلّ

پاداش کافری که به مؤمنی احسان کند

۱. علی بن یقطین می گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) به من فرمود: در میان بنی اسرائیل مرد مؤمنی بود که همسایه ای کافر داشت که با آن مؤمن خوش رفتاری می کرد و در کارهای خیر دنیوی با او همراه بود. هنگامی که آن کافر درگذشت، خداوند خانه ای از گِل در دوزخ برای او بنا کرد که او را از حرارت آتش حفظ می کرد و روزی اش از غیر جهنم به او می رسید، و به او گفته شد: این پاداش آن خوش رفتاری است که با فلان همسایه مؤمن خود داشتی و در کارهای پسندیده دنیوی همراه او بودی.

پاداش کسی که به برادر مؤمنش احسان کند

۱. حدید یا مرزم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی به برادر مؤمنش نیکی کند، در حقیقت آن نیکی را در حق رسول خدا (ص) انجام داده است.

پاداش کسی که بُزی شیرده در خانه خود نگه دارد

۱. محمد بن مارد می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هیچ مؤمنی نیست که در خانه اش بُزی شیرده نگه دارد مگر اینکه اهل آن خانه تقدیس می شوند و برکت بر آنان نازل می شود. و اگر دو بُز نگه دارد، هر روز دو بار تقدیس می گردند و به آنان برکت داده می شود. یکی از اصحاب پرسید: چگونه تقدیس می شوند؟ امام (ع) فرمود: هر صبح و شام فرشته ای بالای سرشان می ایستد و می گوید: پاکیزه شدید، و برکت یافتید، و پاک گشتید و خوراک شما نیز پاک گشت. من به آن حضرت گفتم: معنای تقدیس چیست؟ فرمود: یعنی پاک و پاکیزه شدید.

پاداش نماز و زکات و نیکی و شکیبایی

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هنگامی که مؤمن وارد قبر می شود نماز در طرف راست او و زکات در طرف چپش قرار می گیرد، و نیکی بر سرش سایه می افکند، و شکیبایی در فاصله ای دور از آنها قرار می گیرد.

عليه، وينتحي الصبر ناحية، قال: فإذا دخل عليه الملكان اللذان يليان مُساءلته، قال الصبر للصلاة والزكاة والبر: دونكم صاحبكم فإن عجزتم عنه فأنا دونه.

ثواب من أحب آل محمد عليهم السلام، وأبغض عدوهم في الله تعالى

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن صالح بن سهل الهمداني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أحبنا وأبغض عدونا في الله من غير وتره وترها إياه لشيء من أمر الدنيا، ثم مات على ذلك فلقى الله وعليه من الذنوب مثل زيد البحر غفرها الله له.

ثواب من استغفر الله في وتره سبعين مرة وهو قائم

وواظب على ذلك سنة

١- حدثني أحمد بن محمد رضى الله عنه، عن أبيه، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن عمر بن يزيد ولا أعلمه إلا عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من قال في وتره إذا أوتر: «استغفر الله وأتوب إليه» سبعين مرة وهو قائم فواظب على ذلك حتى مضى له سنة كتبه الله عنده من المستغفرين بالأسفار، ووجهت له المغفرة من الله عز وجل.

ثواب التسليم على الأخ المؤمن في الله عز وجل

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن أبي جميلة، عن جابر، عن أبي جعفر الباقر عليه السلام قال: إن ملكا من الملائكة مرّ برجل قائم على باب دار، فقال له الملك: يا عبد الله ما يقيمك على باب هذا الدار؟ قال: فقال له: أخ لي فيها أردت أن أسلم عليه، فقال له الملك: هل بينك وبينه رجم مائة أو هل نزعتك إليه حاجة؟ قال: فقال: لا ما بيني وبينه قرابة ولا نزعني إلا أخوة الإسلام وحرمتي، فإنما أتعهده أسلم عليه في الله رب العالمين، فقال له الملك: إني رسول الله إليك وهو يقرئك السلام وهو يقول: إنما إيتاي أردت ولي تعاهدت وقد أوجبت لك الجنة وأعفيتك من غضبي وأجرتك من النار.

هنگامی که آن دو فرشته پرسشگر بر او وارد می شوند، شکیبایی به نماز و زکات و نیکی می گوید: مواظب رفیق خود باشید، پس اگر در ماندید من خود مراقب او خواهم بود.

پاداش دوستی با خاندان پیامبر (ص) و دشمنی با دشمنانشان

۱. صالح بن سهل همدانی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس ما را برای خدا دوست بدارد و دشمنان ما را نیز برای خدا - نه برای ستمی که در دنیا به او رسیده است - دشمن بدارد و با این حال از دنیا برود و خدا را در حالی ملاقات کند که گناهانی مانند کف روی آب دریا داشته باشد خدا او را می آمرزد.

پاداش کسی که در نماز وتر خود هفتاد بار استغفار کند

۱- حسین بن محبوب می گوید: عمر بن یزید آن گونه که به یاد دارم از امام صادق (ع) نقل می کرد که فرمود: هر کس در نماز وتر خود ایستاده هفتاد بار بگوید: «استغفرالله و اتوب الیه» و یک سال بر این کار مداومت کند، خداوند او را در زمره استغفارکنندگان در سحرگاهان خواهد نوشت و آمرزش او از سوی خدا لازم خواهد شد.

پاداش سلام کردن بر برادر مؤمن برای خدا

۱- جابر جعفی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: فرشته ای از فرشتگان بر مردی که بر در خانه ای ایستاده بود گذر کرد و از او پرسید: ای بنده خدا، برای چه بر در خانه ایستاده ای؟ آن مرد گفت: یکی از برادران مؤمن من در این خانه است، آمده ام تا بر او سلام کنم. فرشته گفت: آیا میان تو و او خویشاوندی است یا حاجتی تو را به سوی او کشانده است؟ آن مرد گفت: نه با او خویشاوندی دارم و نه حاجتی مرا به اینجا کشانده است؛ تنها برای اخوت اسلامی و احترام او به اینجا آمده ام و می خواهم به خاطر خشنودی خدا که پروردگار جهانیان است بر او سلام کنم. فرشته گفت: من فرستاده خدا به سوی تو آم. او به تو سلام می رساند و می گوید: اینک که مرا در نظر داشتی و برای من این کار را بر عهده گرفتی، بهشت را بر تو واجب ساختم و تو را از خشم خود رهانیدم و از آتش دوزخ پناحت دادم.

ثواب العبد المؤمن إذا تاب توبة نصوحا

١- أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن محبوب، عن معاوية بن وهب قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : إذا تاب العبد المؤمن توبة نصوحا أحبه الله فستر عليه في الدنيا والآخرة، قلت : وكيف يستر عليه؟ قال : ينسى ملكيه ما كتب عليه من الذنوب وأوحى الله إلى جوارحه اكنمي عليه ذنوبه وأوحى إلى بقاع الأرض اكنمي عليه ما كان يعمل عليك من الذنوب، فيلقى الله حين يلقاه وليس شيء يشهد عليه بشيء من الذنوب .

ثواب الهين القريب اللين السهل

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن العباس بن معروف، عن سعدان بن مسلم، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : ألا أخبركم بمن تحرم عليه النار غدا؟ قيل : بلى يا رسول الله، قال : الهين القريب اللين السهل .

ثواب المتقربين إلى الله عز وجل بالبكاء من خشية الله،

و ثواب المتعبدين بالورع عن محارم الله، و ثواب المتزينين لله

بالزهد في الدنيا

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن محبوب قال : حدثني أبو أيوب، عن الوصافي، عن أبي جعفر عليه السلام قال : كان فيما ناجى به الله موسى عليه السلام على الطور أن يا موسى أبلغ قومك أنه ما يتقرب إلى المتقربون بمثل البكاء من خشيتي، وما تعبدني المتعبدون بمثل الورع عن محارمي، ولا تزين لي المتزينون بمثل الزهد في الدنيا عما بهم الغنى عنه، قال : فقال موسى عليه السلام : يا أكرم الأكرمين فإذا أثبتهم على ذلك؟ فقال : يا موسى أما المتقربون إلي بالبكاء من خشيتي فهم في الرفيق الأعلى لا يشركهم فيه أحد، وأما المتعبدون إلي بالورع عن محارمي فإني أفتش الناس على أعمالهم ولا أفتشهم حياء منهم، وأما المتقربون إلي بالزهد في الدنيا فإني أمنحهم الجنة بحذافيرها يتبوؤن منها حيث يشاؤون .

پاداش بنده مؤمنی که توبه واقعی کند.

۱- معاویه بن وهب می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر گاه بنده مؤمن توبه واقعی کند، خداوند او را دوست خواهد داشت و گناهانش را در دنیا و آخرت از او می پوشاند. گفتم: چگونه گناهانش را می پوشاند؟ فرمود: گناهانی را که آن دو فرشته ثبت کرده اند از یادشان می برد، و خداوند به اعضا و جوارح او فرمان می دهد که گناهانش را از او بپوشانند، و به نقاطی از روی زمین که در آنها گناه کرده دستور می دهد که گناهانش را نهان دارند، از این رو هنگامی که خدا را ملاقات می کند هیچ چیزی بر هیچ گناهی از او شهادت نمی دهد.

پاداش شخص باوقار و مانوس و بردبار و نرمخوی

۱- عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: آیا کسی را که فردای قیامت آتش بر او حرام است به شما معرفی کنم؟ گفتند: آری ای فرستاده خدا. فرمود: او شخص باوقار و مانوس و بردبار و نرمخوست.

پاداش کسانی که با گریه از ترس خدا به او تقرب می جویند

و ثواب عبادت کنندگان...

۱- و صافی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند در ضمن مناجات خود با موسی (ع) در کوه طور به او فرمود: ای موسی، به قوم خود ابلاغ کن که تقرب جویندگان به من، به چیزی مانند گریستن از خوف من، به من تقرب نخواهند جست، و بندگان فرمانبردارم به چیزی چون پرهیز از محرمات من مرا عبادت نخواهند کرد، و آراستگان پیشگاه من به چیزی مانند زهد و بی رغبتی نسبت به چیزی که بدان نیازمند نیستند خود را نخواهند آراست. موسی (ع) گفت: ای کسی که از همگان گرمی تری، چه پاداشی به آنان در برابر این خصلتها خواهی داد؟ فرمود: ای موسی، اما آنان که با گریستن از خوف من به من تقرب می جویند در رفیق اعلا خواهند بود و هیچ کس با آنان در این مقام شریک نیست؛ و اما فرمانبردارانی که با پرهیز از محرمات من به من تقرب می جویند، من همه مردم را بازجویی می کنم ولی از اینان به سبب شرمی که دارم بازجویی نخواهم کرد؛ و اما کسانی که با زهد در دنیا به من تقرب می جویند بهشت را جملگی به آنان می بخشم تا هر کجای آن خواهند منزل گزینند.

ثواب اصطناع المعروف إلى المؤمن

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن أبي ولّاد، عن ميسر، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : إنّ المؤمن منكم يوم القيامة يمرّ به الرّجل له المعرفة به في الدّنيا وقد أمر به إلى النّار والمملك ينطلق به، قال : فيقول له : يا فلان أغثني فقد كنت أصنع إليك المعروف في الدّنيا وأسعفك في الحاجة تطلبها منّي فهل من عندك اليوم مكافأة؟ فيقول المؤمن للملك الموكل به : خلّ سبيله، قال : فيسمع الله قول المؤمن فيأمر الملك أن يجيز قول المؤمن فيُخلّى سبيله.

ثواب حسن الظنّ بالله تعالى عزّ وجلّ

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن عبد الرّحمن بن الحجّاج، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : إنّ آخر عبد يؤمر به إلى النّار يلتفت فيقول الله عزّ وجلّ : إعجلوه فإذا أتى به قال له : عبدي لم التفت؟ فيقول : يا ربّ ما كان ظنّي بك هذا، فيقول جلّ جلاله : عبدي وما كان ظنّك بي؟ فيقول : يا ربّ كان ظنّي بك أن تغفر لي خطيئتي وتسكنني جنّتك فيقول الله : ملائكتي وعزّتي وجلالي وآلاتي وبلائي وارتفاع مكاني ما ظنّ بي هذا ساعة من حياته خيراً قطّ ولو ظنّ بي ساعة من حياته خيراً ما روّعته بالنار أجزوا له كذبه وأدخلوه الجنّة، ثم قال أبو عبد الله عليه السّلام : ما ظنّ عبد بالله خيراً إلّا كان الله عند ظنّه به، ولا ظنّ به سوء إلّا كان الله عند ظنّه به وذلك قوله عزّ وجلّ : «وذلكم ظنّكم الّذي ظننتم برّبكم أرداكم فأصبحتم من الخاسرين».

ثواب من ناصح الله عزّ وجلّ في نفسه

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن معاوية، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : [سمعتَه يقول :] ما ناصح الله عبد مسلم في نفسه فأعطى الحقّ منها وأخذ الحقّ لها إلّا أعطى خصلتين : رزقا من الله يقنع به، ورضى من الله ينجيّه.

پاداش نیکی کردن به مؤمنان

۱- میسر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در قیامت کسی که به آتش دوزخ محکوم شده و فرشته او را به دوزخ می برد، در راه به مؤمنی از میان شما که در دنیا با او آشنایی داشته است برخورد می کند و به او می گوید: ای فلان، به فریادم برس، من در دنیا به تو نیکی کردم و حاجتی که به من داشتی برآوردم، آیا امروز می توانی پاداش آن را بدهی؟ آن مؤمن به فرشته ای که به او گمارده شده است می گوید: او را رها کن. خداوند سخن مؤمن را می شنود و به فرشته فرمان می دهد که امر مؤمن را اطاعت کند؛ پس فرشته او را رها می کند.

پاداش خوش گمانی به خدا

۱- عبدالرحمن بن حجاج می گوید: امام صادق (ع) فرمود: آخرین بنده ای که او را به ورود در دوزخ فرمان می دهند می ایستد و نگاه می کند. پس خداوند خطاب می کند: او را نگاه دارید. وقتی او را می آورند خداوند به او می گوید: ای بنده من، برای چه نگاه کردی؟ می گوید: پروردگارا، چنین گمانی به تو نداشتم. خداوند بزرگ می گوید: ای بنده من، چه گمانی به من داشتی؟ می گوید: پروردگارا، گمان می کردم که گناهانم را می بخشی و مرا در بهشت جای می دهی. پس خداوند می گوید: ای فرشتگان من، به عزت و جلال و نعمتها و محتتها و بلندی مقام سوگند که این بنده من در هیچ لحظه ای از زندگی خود به من گمان خیر نداشت، و اگر لحظه ای در عمرش به من گمان نیک داشت او را به آتش دوزخ نمی ترسانیدم، حریفش را بپذیرید و او را به بهشت درآورید. آن گاه امام صادق (ع) فرمود: هیچ بنده ای به خدا گمان نیک نبرد جز اینکه خدا نزد گمان اوست، و این است سخن خداوند: «وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ» (فصلت، ۲۳) (یعنی: این همان گمانی است که شما درباره پروردگارتان داشتید که شما را هلاک ساخت و از زیانکاران گشتید).

پاداش کسی که با خدای خویش اخلاص ورزد

۱- معاویه بن وهب می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هیچ بنده مسلمانی نیست که از ته دل با خدا اخلاص ورزد و از روی حق بدهد و برای خود به حق بستاند مگر اینکه دو خصالت به او داده می شود: رزقی از جانب خدا که به آن قانع باشد، و خوشنودی الهی که بدان رهایی یابد.

ثواب التختّم بالعقيق

- ١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن إبراهيم بن هاشم، عن علي بن معبد، عن الحسين بن خالد، عن الرضا عليه السّلام قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: من اتّخذ خاتماً فصّه عقيق لم يفتقر ولم يقض له إلّا بالتي هي أحسن .
- ٢ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن إبراهيم بن عقبة، عن سيابة بن أيّوب، عن محمّد بن الفضيل، عن عبد الرحيم القصير قال: بعث الوالي إلى رجل من آل أبي طالب في جنازة فمرّ بأبي عبد الله عليه السّلام فقال: أتبعوه بخاتم عقيق، قال: فأتبع بخاتم عقيق فلم ير مكروها.
- ٣ - حدّثني محمّد بن علي ماجيلويه رضی الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي حنّون، عن أبيه، عن عمرو بن أبي المقدام، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: مرّ به رجل مجلود، فقال: أين كان خاتمك العقيق أمّا إنّه لو كان عليه ما جلد.
- ٤ - وروي في حديث آخر قال أبو عبد الله عليه السّلام: العقيق حرز في السفر.
- ٥ - حدّثني علي بن أحمد بن عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن موسى، عن الحسن بن يحيى، عن الحسين بن مزيد، عن أبي عبد الله جعفر ابن محمّد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السّلام قال: تختّموا بالعقيق يبارك الله عليكم وتكونوا في أمن من البلاء.
- ٦ - وبهذا الإسناد قال: شكّا رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وآله أنّه قطع عليه الطريق فقال له: هلّا تختّم بالعقيق فإنّه يحرس من كلّ سوء.
- ٧ - وفي حديث آخر قال أبو جعفر عليه السّلام: من تختّم بالعقيق لم يزل ينظر إلى الحسنی ما دام في يده، ولم يزل عليه من الله عزّ وجلّ واقية.
- ٨ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني الحسن بن موسى الخشاب، عن عقيل بن المتوكّل المكي يرفعه، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه، عن جدّه عليهم السّلام قال: من صاغ خاتماً عقيقاً فنقش فيه «محمّد نبيّ الله وعليّ وليّ

پاداش به دست کردن انگشتر عقیق

- ۱- حسین بن خالد از امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: امام صادق (ع) فرموده است: هر کس انگشتری به دست کند که نگین آن عقیق باشد تهی دست نمی شود و کارش به بهترین وجه فرجام خواهد یافت.
- ۲- عبدالرحیم قصیر می گوید: حاکم برای احضار یکی از فرزندان ابوطالب که جنایتی مرتکب شده بود کسی را فرستاد. او در راه به امام صادق (ع) رسید. امام (ع) فرمود: انگشتری عقیق به او برسانید. راوی می گوید: انگشتری عقیق به او رساندند و از حاکم آزاری ندید.
- ۳- عمرو بن ابی المقدام می گوید: مردی که تازیانه خورده بود بر امام باقر (ع) گذر کرد. حضرت فرمود: انگشتر عقیق او کجاست؟ بدانید اگر انگشتر عقیق به دست داشت تازیانه نمی خورد.
- ۴- در حدیث دیگر آمده است که امام صادق (ع) فرمود: انگشتر عقیق باعث ایمنی در سفر خواهد بود.
- ۵- حسین بن مزید می گوید: امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: انگشتر عقیق به دست کنید تا خدا به شما برکت دهد و از بلاها ایمن باشید.
- ۶- و نیز به همین سند نقل شده است که مردی به رسول خدا (ص) شکایت کرد که راهزنان راه را بر من بستند و اموال را بردند. پیامبر (ص) بر وی فرمود: چرا انگشتر عقیق به دست نکردی؟ به دست کردن انگشتر عقیق آدمی را از هر بلائی حفظ می کند.
- ۷- در حدیث دیگر از امام باقر (ع) نقل شده است که فرمود: هر کس انگشتر عقیق به دست کند، تازمانی که آن را در دست دارد پیوسته نیکی می بیند، و همواره از جانب خدا محافظتی خواهد داشت.
- ۸- حقیل بن متوکل در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) از پدرش از جدش نقل کرده است که فرمود: هر کس انگشتری عقیق بسازد و در آن نقش کند «محمّد نبیّ الله و علیّ ولیّ الله» خداوند او را از مرگ بد حفظ می کند و جز بر فطرت الهی نمی میرد.

الله» وقاه الله ميتة السوء ولم يميت إلا على الفطرة.

٩ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار قال : حدثني محمد بن أحمد، عن علي بن الريان، عن علي بن محمد بن إسحاق الشيباني رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : ما رفعت كفّ إلى الله عزّ وجلّ أحبّ إليه من كفّ فيها عقيق.

١٠ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى، عن الحسين بن علي بن بنت إلياس الخزّاز، عن الرضا عليه السلام قال : من ساهم بالعقيق كان سهمه الأوفر.

١١ - أبي رحمه الله قال : حدثني الحسن بن علي القاقولي، عن أحمد بن هارون العطار، عن زياد القندي، عن موسى بن جعفر، عن أبيه جعفر بن محمد، عن أبيه محمد بن علي، عن أبيه علي بن الحسين، عن أبيه الحسين بن علي عليهم السلام قال : لما خلق الله عزّ وجلّ موسى بن عمران كلمه على طور سيناء ثمّ أطلع على الأرض إطلاعة فخلق من نور وجهه العقيق، ثمّ قال : آليت بنفسي على نفسي ألا أعذب كفّ لابسه إذا تولى عليّاً بالنار.

ثواب التختّم بالفيروزج

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس قال : حدثني محمد بن أحمد قال : حدثني إسحاق بن إبراهيم، عن محمد بن علي، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن سعيد، عن عبد المؤمن الأنصاري قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : ما افتقرت كفّ تختّم بالفيروزج.

٢ - وبهذا الأسناد، عن محمد بن أحمد قال : حدثني أبو يعقوب يوسف بن السّخت، عن الحسن بن سهل البصري، عن الحسن بن علي بن مهران قال : دخلت على أبي الحسن موسى بن جعفر عليها السلام فرأيت في يده خاتماً فضّه فيروزج، نقشه : «الله الملك» فأدمت النظر إليه، فقال : مالك تنظر فيه، هذا حجر أهدها جبرئيل لرسول الله صلى الله عليه وآله من الجنة فوهبه رسول الله صلى الله عليه وآله عليه وآله لعلي عليه السلام، أتدري ما اسمه؟ قال : قلت : فيروزج قال : هذا اسمه

۹- علی بن محمد بن اسحاق شیبانی در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ دستی به سوی خدا بالا نرفته است که محبوب تر باشد از دستی که در آن انگشتر عقیق باشد.

۱۰- حسن بن علی و شاد از امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس با انگشتر عقیق قرعه زند بهره او کامل تر خواهد بود.

۱۱- زیاد قندی از موسی بن جعفر (ع) از پدرش جعفر بن محمد (ع) از پدرش محمد بن علی (ع) از پدرش علی بن الحسین (ع) از پدرش حسین بن علی (ع) نقل کرده است که فرمود: پس از آنکه خداوند موسی بن عمران (ع) را آفرید، با وی در طور سینا سخن گفت، آنگاه به زمین نظری افکند و از نور روی خود عقیق را آفرید، سپس فرمود: به ذات خود سوگند یاد کرده‌ام که کسی را که انگشتر عقیق به دست دارد به آتش دوزخ عذاب نکنم به شرط آنکه علی (ع) را دوست داشته باشد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش به دست کردن انگشتر فیروزه

۱- عبدالمؤمن انصاری می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: دستی که انگشتر فیروزه در آن باشد محتاج نمی‌گردد.

۲- حسن بن علی بن مهران می‌گوید: بر موسی بن جعفر (ع) وارد شدم، دیدم انگشتری در دست دارد که نگینش فیروزه و نقشش «الله المَلِک» است. به آن پیوسته نگاه می‌کردم. امام (ع) فرمود: برای چه به آن می‌نگری؟ این سنگی است که جبرئیل از بهشت برای رسول خدا (ص) هدیه آورد و پیامبر (ص) نیز آن را به علی (ع) بخشید. آیا نام آن را می‌دانی؟ راوی می‌گوید: گفتم: فیروزه است. فرمود: این اسم فارسی آن است، اسم عربی آن را نمی‌دانی؟ گفتم: نه. فرمود: نامش به عربی «ظَفَر» است.

بالفارسيّة، تعرف اسمه بالعربيّة؟ قال: قلت: لا، قال: هو الظفر.

ثواب التختّم بالجِزَع اليماني

١ - حدّثني محمّد بن علي ماجيلويه رضی الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن محمّد بن علي، عن عبيد بن يحيى، عن محمّد بن الحسين بن علي بن الحسين، عن أبيه، عن جدّه قال: قال أمير المؤمنين عليه السّلام: تَخْتَمُوا بِالْجِزَعِ الْيَمَانِيِّ، فَإِنَّهُ يَرُدُّكُم مَرَدَةَ الشَّيَاطِينِ.

ثواب التختّم بالزُمُرَد

١ - حدّثني الحسين بن أحمد، عن أبيه، عن محمّد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن هارون بن مسلم، عن رجل من أصحابنا يلقّب سكّنج، عن أحمد بن محمّد بن نصر صاحب الأتراك وكان يقوم ببعض أمور الماضي عليه السّلام قال: قال يوماً وأملأه عليّ من كتاب: التختّم بالزُمُرَد يُسَرُّ لا عسر فيه.

ثواب التختّم باليواقيت

١ - حدّثني أحمد بن محمّد رضي الله عنه قال: حدّثني أبي، عن محمّد بن أحمد، عن إبراهيم بن هاشم، عن علي بن معبد، عن الحسين بن خالد، عن الرضا عليه السّلام قال: كان أبو عبد الله عليه السّلام يقول: تَخْتَمُوا بِالْيَوَاقِيتِ فَإِنَّهَا تَنْفِي الْفَقْرَ.

ثواب التختّم بالبلّور

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمّد بن أحمد، عن علي بن الرّيّان، عن علي بن محمّد المعروف بابن وهب العبّدي - قرية من قرى واسط - يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السّلام قال: نعم الفصّ البلّور.

ثواب التواضع

١ - حدّثني محمّد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه عليهما السّلام أنّ عليّاً عليه السّلام قال: ما من أحد من وُلد آدم إلّا وناصيته بيد ملك فإن تكبّر جذبته بناصيته إلى الأرض وقال له: تواضع وضعك الله، وإن تواضع

پاداش به دست کردن انگشتر جزع یمانی

۱- محمد بن حسین بن علی بن الحسین از پدرش از جدش نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: انگشتر جزع یمانی در دست کنید که نیرنگ شیاطین سرکش را دور می‌کند.

توضیح: جزع یمانی سنگی است سیاه، دارای خالهای سفید و زرد و سرخ که در معدن عقیق پیدا می‌شود (فرهنگ عمید).

پاداش به دست کردن انگشتر زمرد

۱- احمد بن محمد بن نصر که بعضی از کارهای موسی بن جعفر (ع) را برعهده داشت می‌گوید: روزی حضرت از روی کتابی به من چنین دیکته کرد، انگشتر زمرد در دست کردن موجب گشایشی است که هیچ گاه دشواری به همراه ندارد.

پاداش به دست کردن انگشتر یاقوت

۱. حسین بن خالد از امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: امام صادق (ع) می‌فرمود: انگشتر یاقوت در دست کنید که فقر و تنگدستی را برطرف می‌کند.

پاداش به دست کردن انگشتر بلورین

۱. ابن وهب عَبدُسی در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نگین بلورین نیکو نگینی است.
توضیح: «عَبْدُسی» نام یکی از روستاهای شهر «واسط» است.

پاداش تواضع و فروتنی

۱. مسعدة بن صدقه از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: علی (ع) فرموده است: هیچ کس از اولاد آدم نیست مگر اینکه موی پیشانی‌اش در دست فرشته‌ای قرار دارد که هر گاه تکبر کند او را با پیشانی به زمین می‌کشد و به او می‌گوید: فروتن باش، خدا تو را پست گرداند! و هر گاه تواضع نماید او را بلند می‌کند و به وی می‌گوید: سر بلند باش، خدا تو را سر بلند گرداند و به سبب فروتنی‌ات در برابر خدا

جذبه بناصيته، ثم قال له : إرفع رأسك رفعك الله ولا وضعك بتواضعك [١] الله .

ثواب البكاء من خشية الله، والغض عن محارم الله، والسهر

في سبيل الله عز وجل

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن إبراهيم بن هاشم، عن عبد الله بن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : كل عين باكية يوم القيامة إلا ثلاثة أعين : عين بكت من خشية الله، وعين باتت ساهرة في سبيل الله، وعين غضت عن محارم الله .

٢ - وبهذا الإسناد قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : طوبى لصورة نظر الله إليها تبكي على ذنب من خشية الله، لم يطلع على ذلك الذنب غيره .

ثواب من ترك شهوة حاضرة لموعد لم يره

١ - حدثني جعفر بن علي بن الحسن الكوفي رضي الله عنه، عن جدّه الحسن ابن علي بن عبد الله، عن جدّه عبد الله بن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : طوبى لمن ترك شهوة حاضرة لموعد لم يره .

ثواب التحايب في الله عز وجل، وعمارة المساجد، والإستغفار بالأسحار

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن الحسن الكوفي، عن أبيه، عن عبد الله ابن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن آبائه عليهم السلام قال : إن الله عز وجل إذا أراد أن يصيب أهل الأرض بعذاب يقول : لولا الذين يتحابون في ويعمرون مساجدي، ويستغفرون بالأسحار لولا هم لأنزلت عليهم عذابي .

ثواب من كان نظره عبرة، وسكوته فكرة، وكلامه ذكرا،

وبكى على خطيئته وأمن الناس شره

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني علي بن إبراهيم، عن محمد بن عيسى، عن يونس بن عبد الرحمن، عن أبي أيوب الخزاز، عن أبي حمزة، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال أمير المؤمنين عليه السلام : جمع

تو را خوار نسازد.

پاداش گریستن از خوف خدا و چشم پوشی از محرمات الهی و بیداری در راه خدا

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر چشمی روز قیامت گریان است جز سه چشم: چشمی که از ترس خدا گریسته، و چشمی که در راه خدا بیداری کشیده، و چشمی که از محرمات الهی پوشیده شده است.

۲. نیز به همین سند نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: خوشا به حال چهره‌ای که خدا بر آن نظر کند و آن را در اثر ارتکاب گناهی که هیچ کس جز خدا از آن آگاه نیست، از ترس خدا گریان ببیند.

پاداش کسی که به خاطر وعده‌های غیبی از لذت حاضر بگذرد

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: خوشا به حال کسی که به خاطر وعده‌هایی که هنوز آنها را ندیده است از لذت حاضر بگذرد.

پاداش دوستی برای خدا، و تعمیر مساجد، و استغفار در سحرگاهان

۱. سکونی از حضرت صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که فرمود: هر گاه خدا بخواهد اهل زمین را به عذابی گرفتار کند می‌فرماید: اگر نبودند کسانی که به خاطر من با یکدیگر دوستی می‌کنند، و کسانی که مساجد مرا آباد می‌سازند، و کسانی که در سحرگاهان استغفار می‌کنند، قطعاً عذابم را بر آنان فرو می‌فرستادم.

پاداش کسی که نظرش عبرت و سکوتش تفکر باشد و...

۱. ابو حمزه از امام باقر (ع) نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: همه خوبیها

الخير كله في ثلاث خصال: النظر والسكوت والكلام، وكلّ نظر ليس فيه اعتبار فهو سهو، وكلّ سكوت ليس فيه فكر فهو غفلة، وكلّ كلام ليس فيه ذكر فهو لغو، طوبى لمن كان نظره عبثاً، وسكوته فكرة وكلامه ذكراً، وبكى على خطيئته، وأمن الناس شره.

ثواب الصمت، والمشي إلى بيت الله عز وجل

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أيوب بن نوح، عن الربيع ابن محمد المشلي، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ما عبد الله بشيءٍ مثل الصمت والمشي إلى بيت الله.

٢ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن العباس بن معروف، عن علي بن مهزيار رفعه قال: يأتي على الناس زمان تكون العافية فيه عشرة أجزاء، تسعة منها في اعتزال الناس وواحدة في الصمت.

٣ - أبي رحمه الله قال: حدّثنا محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن عمر، عن علي بن الحسن بن رباط، عن بعض رجاله، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لا يزال الرجل المسلم يكتب محسناً مادام ساكناً فإذا تكلم كتب إمّا محسناً أو مسيئاً.

ثواب من رقع جيبه، وخصف نعله، وحمل سلعته

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي نجران يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: من رقع جيبه، وخصف نعله، وحمل سلعته فقد برىء من الكبر.

ثواب الصدق

١ - حدّثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن عيسى، عن عثمان بن عيسى، عن عبد الله بن عجلان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إنّ العبد إذا صدق كان أوّل من يصدّقه الله ونفسه تعلم أنّه صادق، وإذا كذب كان أوّل من يكذّبه الله ونفسه تعلم

در سه خصلت گرد آمده است: نظر، سکوت و کلام. هر گناهی که در آن عبرت نباشد اشتباه است، و هر سکوتی که در آن اندیشه نباشد بی خبری است، و هر سخنی که در آن ذکر نباشد بیهوده است. خوشا به حال کسی که نگاهش عبرت و سکوتش تفکر و سخنش ذکر باشد، و بر گناهان خود بگریزد، و مردم از شرش در امان باشند.

پاداش سکوت و پیاده رفتن به سوی خانه خدا

۱. ربیع بن محمد از مردی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: خداوند به چیزی چون سکوت و پیاده رفتن به سوی خانه او پستش نشده است.
۲. علی بن مهزیار در حدیثی مرفوعه از معصوم (ع) نقل کرده است که فرمود: هر مردم زمانی فرا خواهد رسید که در آن تندرستی و سلامتی که ده جزء دارد، نه جزء آن در کناره گیری از مردم و یک جزء دیگرش در سکوت است.
۳. علی بن حسن رباط از یکی از رجال حدیث از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: مرد مسلمان تا هنگامی که خاموش است نیکوکار نوشته می شود، و چون لب به سخن بگشاید یا نیکوکار و یا بدکار نوشته خواهد شد.

پاداش کسی که خود جامه خویش بدوزد و...

۱. ابن ابی بخران در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس جامه اش را خود بدوزد، و کفشش را خود پینه زند، و بارش را خود به دوش کشد، از تکبر دوری جسته است.

پاداش راستگویی

۱. عبدالله بن عجلان می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: چون بنده ای راست گوید، نخستین کسی که او را تصدیق می کند خداست، و خودش نیز می داند که

أنه كاذب.

ثواب المستتر بالحسنة والسيئة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى، عن عباس بن هلال قال : سمعت أبا الحسن الرضا عليه السلام : المستتر بالحسنة تعدل سبعين حسنة، والمُذيع بالسيئة مخذول، والمستتر بالسيئة مغفور له .

ثواب من أذنب ذنباً فعلم أن الله يعذبه وأن الله يعفو عنه

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن بكر، عن زكريا بن محمد، عن محمد بن عبد العزيز، عن محمد بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال النبي صلى الله عليه وآله : قال الله جلّ جلاله : من أذنب ذنباً فعلم أن لي أن أعذبه وأن لي أن أعفو عنه عفوت عنه .

ثواب التوبة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن علي بن أسباط، عن يحيى بن بشير، عن المسعودي قال : قال أمير المؤمنين عليه السلام : من تاب تاب الله عليه، وأمرت جوارحه أن تستر عليه، وبقاع الأرض أن تكتم عليه، وأنسيت الحفظه ما كانت كتبت عليه .

٢ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن سلعة بن يسار السابري، عن رجل، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من تاب في سنة تاب الله عليه، ثم قال : إن السنة لكثيرة، ثم قال : من تاب في شهر تاب الله عليه، ثم قال : إن الشهر لكثير، ثم قال : من تاب في يوم تاب الله عليه، ثم قال : إن يوماً لكثير، ثم قال : من تاب إذا بلغت نفسه هذه - يعني حلقه - تاب الله عليه .

٣ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه، عن علي بن إبراهيم بن هاشم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد الصادق، عن أبيه،

راستگوست؛ و چون دروغ گوید، اولین کسی که او را تکذیب می‌کند خداست، و خودش نیز می‌داند که دور غگوست.

پاداش کسی که کار نیک یا زشت خود را پنهان کند

۱. عباس بن هلال می‌گوید: از امام رضا(ع) شنیدم که می‌فرمود: کسی که کار نیک خود را پنهان دارد ثوابش با هفتاد حسنه برابر است، و کسی که کار زشت خود را آشکار سازد در مانده می‌گردد، و کسی که کار زشتش را پنهان کند آمرزیده می‌شود.

پاداش کسی که گناهی کرده و می‌داند که عذاب

و بخشش او به دست خداست

۱. محمد بن مسلم از امام صادق(ع) نقل کرده است که پیامبر(ص) فرمود: خداوند بزرگ فرموده است: هر کس گناهی از او سرزند و بداند که کار در اختیار من است و اگر بخواهم او را کیفر می‌کنم و اگر بخواهم او را می‌بخشم، از او درخواهم گذشت.

مرکز تحقیقات کلامی و فقهی پاداش توبه

۱. مسعودی می‌گوید: امیر مؤمنان(ع) فرمود: هر کس توبه کند خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد، و اعضا و جوارح او مأمور می‌شوند که گناهانش را بپوشانند، و سرزمین‌هایی که در آن معصیت کرده است مأمور می‌گردند که گناهانش را کتمان کنند، و فرشتگان مراقبش آنچه را که بر ضد او نوشته‌اند از یاد می‌برند.

۲. سلمه از مردی نقل کرده است که امام باقر(ع) فرمود: رسول خدا(ص) فرموده است: هر کس یک سال پیش از مرگش توبه کند خدا توبه‌اش را می‌پذیرد. سپس فرمود: یک سال زیاد است، هر کس یک ماه قبل از مرگش توبه نماید خدا بر او می‌بخشد. باز فرمود: یک ماه زیاد است، هر کس یک روز پیش از مرگش توبه کند خدا توبه‌اش را قبول می‌کند. باز فرمود: یک روز هم زیاد است، هر کس آن گاه که جان به اینجای او - یعنی گلویش - برسد توبه کند خدا توبه‌اش را می‌پذیرد.

۳. سکونی از امام صادق(ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر

عن آبائه عليهم السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنَّ الله عزَّ وجلَّ فضولا من رزقه ينحله من يشاء من خلقه، والله باسط يديه عند كلِّ فجر لمذنب الليل هل يتوب فيغفر له، ويبسط يديه عند مغيب الشمس لمذنب النهار هل يتوب فيغفر له.

ثواب من كتب على خاتمه: ما شاء الله، لا قوّة إلّا بالله، أستغفر الله

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس قال: حدّثني محمّد بن أحمد قال: حدّثني عمر بن علي، عن عمّه محمّد بن عمر يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السّلام قال: من كتب على خاتمه «ما شاء الله، لا قوّة إلّا بالله، أستغفر الله» أمن من الفقر المدقع.

ثواب من يرى الفاكهة أو غيرها فيشتهيها ولا يقدر عليها

١- حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني محمّد بن يحيى، عن محمّد بن أحمد بن يحيى بن عمران الأشعري يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السّلام أنّه قال لبعض أصحابه: أمّا تدخل السوق أمّا ترى الفاكهة تباع والشىء ممّا تشتهيه؟ فقلت: بلى والله فقال: أمّا إنَّ لك لكلِّ ما تراه ولا تقدر على شرائه وتصبر عليه حسنة.

ثواب طلب الحلال

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمّد بن أحمد بن يحيى بن عمران الأشعري بإسناده قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: العبادة سبعون جزءا أفضلها جزءا طلب الحلال.

ثواب طلب الدّنيا إستعفافا عن الناس

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي عبيدة، عن عبد الرّحمن بن محمّد، عن الحارث بن بهرام، عن عمرو بن جُميع قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: لا خير فيمن لا يحبّ جمع المال من الحلال فيكفّ به وجهه ويقضي به دينه.

وفي حديث آخر: من طلب الدّنيا استغناء عن الناس وتعطفا على الجار لقي الله

خدا (ص) فرمود: خداوند روزیهایی افزون دارد که به هر کس بخواهد آن را ارزانی می‌دارد او هر بامداد دست رحمت خود را به سوی کسی که شبانگاه گناهی کرده است می‌گشاید تا اگر توبه کند او را پیامرزد، و هر شامگاه نیز دست رحمتش را برای کسی که در روز مرتکب گناه شده است می‌گشاید تا چنانچه توبه کند او را مورد بخشش قرار دهد.

پاداش کسی که بر انگشتر خود «ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله» را نقش کند

۱. محمد بن عمر در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس بر نگین انگشترش «ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله» را نقش کند از فقر مذلت‌بار در امان خواهد بود.

پاداش کسی که میوه یا مانند آن را ببیند و بخواهد و نتواند تهیه کند

۱. محمد بن احمد بن یحیی اشعری در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که آن حضرت به برخی از یارانش فرمود: آیا به بازار می‌روی و میوه و چیزهای فروشی دیگری که دلت می‌خواهد می‌بینی؟ گفتم: آری به خدا سوگند. فرمود: بدان که برای تو به عدد آنچه می‌بینی و قدرت خرید آن را نداری و صبر می‌کنی یک حسنه خواهد بود.

پاداش کسب حلال

۱. محمد بن احمد اشعری به سند خود نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: عبادت هفتاد جزء است که بهترین جزء آن کسب حلال است.

پاداش طلب کردن دنیا برای حفظ آبرو در برابر مردم

۱. عمرو بن جمیع می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: خیری نیست در کسی که گرد آوری مال از راه حلال را برای حفظ آبرو و پرداختن وامهای خود دوست نداشته باشد.

۲. در حدیث دیگر آمده است: هر کس دنیا را با هدف بی‌نیازی از مردم و احسان نمودن به همسایگان طلب کند، روز قیامت با چهره‌ای چون ماه شب چهارده خدا را

ووجهه كالقمر ليلة البدر.

ثواب حُسن الخلق

١ - حدثني حمزة بن محمد قال : أخبرني علي بن إبراهيم ، عن أبيه إبراهيم بن هاشم ، عن موسى بن إبراهيم رفعه إلى رسول الله صلى الله عليه وآله قال : قالت له أم سلمة رضي الله عنها : بأبي أنت وأمي يا رسول الله المرأة يكون لها زوجان فيموتان فيدخلان الجنة لأيهما تكون ؟ فقال النبي صلى الله عليه وآله [يا أم سلمة] تخير أحسنهما خلقا وخيرهما لأهلها ، يا أم سلمة إن حسن الخلق ذهب بخير الدنيا والآخرة.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن إبراهيم بن هاشم ، عن أبيه ، عن محمد ابن عمر ، عن موسى بن إبراهيم ، عن أبي الحسن الأول عليه السلام قال : سمعته يقول : ما حسن الله خلق عبد ولا خلقه إلا استحيى أن يطعم لحمه يوم القيامة النار.

ثواب من كانت الآخرة همته ، ومن أصلح سريره ،

ومن أصلح فيما بينه وبين الله عز وجل

١ - أبي رحمه الله ، عن علي بن إبراهيم ، عن أبيه ، عن النوفلي ، عن السكوني ، عن جعفر بن محمد ، عن آبائه عليهم السلام قال : قال أمير المؤمنين عليه السلام : كانت الفقهاء والحكماء إذا كاتب بعضهم بعضا كتبوا بثلاث ليس معهنّ رابعة : من كانت الآخرة همّه كفاه الله همّه من الدنيا ، ومن أصلح سريرته أصلح الله علانيته ، ومن أصلح فيما بينه وبين الله أصلح الله فيما بينه وبين الناس.

ثواب من مقت نفسه دون مقت الناس

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه ، عن أحمد بن إدريس ، عن محمد بن أحمد ابن يحيى ، عن حمزة بن يعلى ، عن عبيد الله بن الحسن بإسناده : قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من مقت نفسه دون مقت الناس آمنه الله من فزع يوم القيامة.

ثواب من أنعم الله عليه بنعمة فحمدّه عليها

١ - أبي رحمه الله ، عن سعد بن عبد الله ، عن الفضل بن عامر ، عن موسى بن

ملاقات خواهد کرد.

پاداش خوشخویی

۱. موسی بن ابراهیم در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که ام سلمه به پیامبر خدا (ص) گفت: پدر و مادرم فدای تو باد، زنی دو بار شوهر کرده و هر دو مرده‌اند و وارد بهشت شده‌اند، این زن به کدام یک از آن دو شوهر خواهد رسید؟ پیامبر (ص) فرمود: ای ام سلمه، با آن کس از آن دو خواهد بود که با خانواده خود خوشخوتر و خوشرفتارتر بوده است. ای ام سلمه، خوشخویی خیر دنیا و آخرت را با خود به همراه دارد.

۲. موسی بن ابراهیم می‌گوید: از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می‌فرمود: خداوند خوی کسی را نیکو نساخته و اندامش را سالم نیافریده جز اینکه شرم خواهد داشت از اینکه روز قیامت گوشت او را طعمه آتش دوزخ کند.

پاداش کسی که هدفش آخرت است، و کسی که نیتش را پاک سازد، و کسی که میان خود و خدا را اصلاح کند

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: فقیهان و حکیمان چون [به قصد اندرز] به یکدیگر نامه می‌نوشتند سه چیز را در آن مطرح می‌کردند که چهارمی نداشت: هر کس هدفش آخرت باشد خداوند اهداف دنیوی او را تأمین می‌کند، و هر کس درون خود را اصلاح کند خداوند ظاهر او را به اصلاح درمی‌آورد، و هر کس میان خود و خدایش را اصلاح نماید خداوند آنچه را که میان او و مردم است سامان می‌بخشد.

پاداش کسی که بر خود خشم گیرد نه بر مردم

۱. عبیدالله بن حسن به سند خود نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس بر نفس اماره خود خشم گیرد نه بر مردم، خداوند او را از وحشت روز قیامت ایمن می‌گرداند.

پاداش کسی که نعمت خدا را سپاس گوید

۱. هشتم بن واقد می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: خداوند هیچ

القاسم، عن صفوان بن يحيى، عن الهيثم بن واقد قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : ما أنعم الله على عبد بنعمة بالغة ما بلغت فحمد الله عليها إلا كان حمده لله أفضل من تلك النعمة وأعظم وأوزن.

ثواب الطاعم الشاكر، والمعافي الشاكر

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن العباس بن معروف، عن موسى بن القاسم، عن ابن أبي عمير، عن بعض أصحابه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : الطاعم الشاكر له أجر الصائم المحتسب، والمعافي الشاكر له مثل أجر المبتي الصابر.

ثواب المعروف

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه يرفع الحديث قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أهل المعروف في الدنيا أهل المعروف في الآخرة. قيل : يا رسول الله وكيف ذلك؟ قال : يغفر لهم بالتطوّل منّة عليهم، ويدفعون حسناتهم إلى الناس فيدخلون بها الجنة، فيكونون أهل المعروف في الدنيا والآخرة.

ثواب الرغبة فيما عند الله عز وجل

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن أبي سعيد الآدمي، عن إبراهيم بن داود اليعقوبي، عن أخيه سليمان بن داود رفعه قال : قال رجل للنبي صلى الله عليه وآله : علّمني شيئاً إذا فعلته أحبّني الله من السماء وأحبّني الناس من الأرض، فقال : فقال له : إرغب فيما عند الله يحبّك الله، وازهد فيما عند الناس يحبّك الناس.

ثواب حفظ اللسان

١ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن معاوية بن حكيم، عن معمر بن خلاد، عن أبي الحسن الرضا، عن أبيه عليهما السلام قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : نجات المؤمن [في] حفظ لسانه . وقال أمير المؤمنين عليه السلام : من حفظ لسانه ستر الله عورته.

نعمتی را - هر چند بزرگ باشد - به بنده ای نداده است که او خدا را بر آن سپاس بگزارد جز اینکه سپاسگزاری او به مراتب بهتر و بزرگ تر و سنگین تر از آن نعمت است.

پاداش خورنده سپاسگزار و تندرست شاکر

۱. ابن ابی عمیر از یکی از راویان حدیث از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خورنده سپاسگزار پاداش روزه داری را خواهد داشت که برای خدا روزه گرفته است، و تندرست شاکر نیز پاداشی چون پاداش گرفتار شکیبا دارد.

پاداش کسی که کار پسندیده کند

۱. احمد بن ابی عبدالله برقی از پدرش در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: اهل خیر در دنیا، در آخرت نیز اهل خیرند. پرسیدند: ای پیامبر خدا، این چگونه است؟ فرمود: خداوند از راه لطف بر آنان منت می نهد و آنان را می بخشد، و آنان نیز حسنات خود را به مردم می بخشند تا آنها وارد بهشت شوند. پس هم در دنیا اهل خیر بوده اند و هم در آخرت.

پاداش رغبت داشتن به ثواب الهی

۱. سلیمان در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که مردی به پیامبر (ص) فرمود: چیزی به من بیاموز که چون آن را به کار بندم خدا در عالم بالا و مردم در روی زمین مرا دوست بدارند. پیامبر (ص) به او فرمود: به آنچه نزد خداست رغبت داشته باش تا خدا تو را دوست بدارد، و به آنچه نزد مردم است بی رغبت باش تا مردم تو را دوست بدارند.

پاداش نگاه داشتن زبان

۱. از معمر بن خلاد از امام رضا (ع) از پدرش نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: نجات مؤمن در این است که زبان خود را نگاه دارد. و امیر مؤمنان (ع) فرمود: هر کس زبان خود را نگاه دارد خداوند زشتیهای او را پنهان می کند.

ثواب كتمان الفقر

١- أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد بن يحيى، عن يعقوب بن يزيد، عن عبد الله البصري يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : يا علي إن الله جعل الفقر أمانة عند خلقه فمن ستره كان كالصائم القائم ومن أفشاه إلى من يقدر على قضاء حاجته فلم يفعل فقد قتله، أما إنه ما قتله بسيفه ولا رُح ولكن بما أنكى من قلبه.

ثواب الفقراء واصطناع المعروف إليهم

١- أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إذا كان يوم القيامة أمر الله عز وجل مناديا ينادي أين الفقراء، فيقوم عنق من الناس فيؤمر بهم إلى الجنة، فيأتون باب الجنة فيقول لهم خزنة الجنة : قبل الحساب ؟ فيقولون : أعطيتمونا شيئا فتحاسبونا عليه ؟ فيقول الله عز وجل : صدقوا عبادي ما أفقرتكم هوانا بكم ولكن ادّخرت هذا لكم لهذا اليوم، ثم يقول لهم : أنظروا وتصفحوا وجوه الناس فمن أتى إليكم معروفا فخذوا بيده وأدخلوه الجنة.

٢- حدثني حمزة بن محمد العلوي قال : أخبرني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : يا معشر المساكين طيبوا أنفسا وأعطوا الرضى من قلوبكم يشبّكم الله على فقركم فإن لم تفعلوا فلا ثواب لكم.

ثواب من كفّ عن المسألة

١- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن أبي عبد الله الرازي، عن الحسن بن علي، عن الحسين بن أبي العلاء قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : رحم الله عبدا عفّ وتعفّف، وكفّ عن المسألة فإنه يعجل الذلّ في الدنيا، ولا يغني الناس عنه شيئا.

ثواب التصافح

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله عن

پاداش پنهان داشتن فقر

۱. عبدالله بصری در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) به امیر مؤمنان (ع) فرمود: ای علی، خداوند فقر را به عنوان امانتی به مردم سپرده است، هر کس آن را پنهان دارد، پاداشش همچون پاداش روزه داری است که شب را در عبادت خدا به سر برده است، و هر کس آن را نزد ثروتمندی فاش سازد و او به وی کمک نکند گویی او را کشته است. آگاه باشید که او را با نیزه و شمشیر نکشته بلکه با زخمی که بر قلب او وارد ساخته وی را به قتل رسانده است.

پاداش تهیدستان و احسان درباره آنان

۱. یعقوب بن یزید از کسی که نام او را برده از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روز قیامت که فرا می رسد خداوند بزرگ فرمان می دهد که منادی ندا کند: کجایند فقیران و تنگدستان؟ در این میان گروهی از مردم به پا می خیزند. پس فرمان صادر می شود که آنان را به بهشت ببرند. آنان تا در بهشت می آیند، نگهبانان بهشت به آنان می گویند: آیا می خواهید پیش از حساب وارد بهشت شوید؟ پاسخ می دهند: مگر شما چیزی به ما داده اید که حساب آن را می خواهید؟ خداوند می فرماید: راست می گویند. آن گاه خطاب به تهیدستان می گوید: ای بندگان من، من شما را از روی تحقیر تهیدست نساختم، بلکه برای امروزتان ذخیره کردم. سپس به آنان می گوید: اکنون در میان مردم بگردید و بنگرید هر کس به شما احسانی نموده است دستش را بگیرید و او را با خود به بهشت برید.

۲. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: ای گروه بینوایان، به آنچه خدا به شما داده است دل خوش دارید و راضی باشید تا خدا شما را بر تنگدستی تان بر دبار سازد، و اگر چنین نکنید پاداشی نخواهید داشت.

پاداش فقیری که اظهار حاجت نکند

۱. حسین بن ابی العلاء می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خدا رحمت کند آن بنده ای را که عفت ورزد و از حرام بپرهیزد و از اظهار حاجت خودداری کند، زیرا سؤال موجب خواری در دنیا است و مردم او را بی نیاز نخواهند ساخت.

پاداش مصافحه کردن

۱. ابو حمزه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: پاداش شما در مصافحه

محمد بن علي، عن محمد بن الفضل، عن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال :
أنتم في تصافحكم (كذا) في مثل أجور المجاهدين.

ثواب من ذكر اسم الله على طعامه

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن
محمد بن الحسين، عن محمد بن يحيى الخزّاز، عن غياث بن إبراهيم الدارمي، عن
جعفر، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السلام قال : من ذكر اسم الله
على طعام لم يسأل عن نعيم ذلك الطعام أبداً.

ثواب من أشبع جائعاً

١ - حدثني محمد بن موسى رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد
بن أحمد، عن إبراهيم بن إسحاق، عن محمد بن الأصبع، عن إسماعيل بن مهران، عن
صفوان بن يحيى، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من أشبع جائعاً أجرى الله له
نهرًا في الجنة.

٢ - وبهذا الأسناد، عن إبراهيم بن إسحاق عن محمد بن خالد، عن عثمان بن
عيسى، عن سماعة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من أشبع كبدًا جائعًا وجبت له
الجنة.

ثواب التلذذ بالماء

١ - أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن فضال يرفعه
إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : من تلذذ بالماء في الدنيا لذّذه الله من أشربة الجنة.

ثواب الصدقة يوم الجمعة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر، عن أحمد بن محمد، عن الحسن
بن محبوب قال : حدثني أبو محمد الوابشي ؛ وعبد الله بن بكير ؛ وغيره قد روه عن
أبي عبد الله عليه السلام قال : كان أبي عليه السلام أقل أهل بيته مالا وأعظمهم
مؤونة، قال : وكان يتصدق كلّ جمعة بدينار، وكان يقول : الصدقة يوم الجمعة
تضاعف لفضل الجمعة على غيره من الأيام.

کردن با یکدیگر مانند پاداش جهاد کنندگان در راه خداست.

پاداش کسی که هنگام غذا خوردن نام خدا را ببرد

۱. ابراهیم دارمی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس هنگام غذا خوردن نام خدا را ببرد، در مورد آن غذا هرگز از او حساب نخواهند کشید.

پاداش کسی که گرسنه‌ای را سیر کند

۱. صفوان بن یحیی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس گرسنه‌ای را سیر کند، خداوند نه‌ری برای او در بهشت جاری خواهد ساخت.

۲. سماعه می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس شکمی گرسنه را سیر کند بهشت بر او واجب می‌شود.

مرکز تحقیقات کلامی و فقهی

پاداش کسی که آب را با لذت بنوشد

۱. ابن فضال در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس آب را با لذت بیاشامد، خداوند او را از شربتهای بهشتی بهره‌مند می‌سازد.

توضیح: آشامیدن آب با لذت، یا بدین معنی است که در لذت آب بیندیشد و خدا را بر آن سپاس بگذارد، و یا اینکه با نوشیدن آن در سه نفس لذت آن را درک کند.

پاداش صدقه دادن در روز جمعه

۱. ابو محمد وابشی و عبدالله بن بکیر و دیگران از امام صادق (ع) نقل کرده‌اند که فرمود: پدرم دارایی‌اش از همه خویشاوندان کمتر و مخارجش بیشتر بود، و در هر جمعه یک دینار صدقه می‌داد و می‌فرمود: پاداش صدقه در روز جمعه چند برابر است، زیرا روز جمعه بر سایر روزهای هفته برتری دارد.

ثواب إعانة اللّهفان

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمّد، عن الحسن بن محبوب، عن زيد الشحام قال : سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول : من أعان أخاه المؤمن اللّهفان اللّهفان عند جهده فنفس كربته وأعانه على نجاح حاجته كانت له بذلك اثنان وسبعون رحمة لأفزع يوم القيامة وأهواله.

ثواب محبة الإخوان

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني محمّد بن أحمد بن خالد، عن محمّد بن علي، عن عمر ابن عبد العزيز، عن جميل بن درّاج، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : من فضل الرجل عند الله محبته لإخوانه، ومن عرفه الله محبة إخوانه أحبّه الله، ومن أحبّه الله أوفاه أجره يوم القيامة.

ثواب من تمثى شيئا وهو لله رضى

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني محمّد بن يحيى، عن الحسين بن إسحاق التاجر، عن علي بن مهزيار، عن فضالة بن أيّوب، عن إسماعيل بن أبي زياد، عن أبي عبد الله، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من تمثى شيئا وهو لله رضى لم يخرج من الدّنيا حتى يعطاه.

ثواب زيارة المسلم

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن إسحاق بن سعد، عن بكر بن محمّد الأزدي قال : سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول : ما زار مسلم أخاه في الله إلّا ناداه الله عزّ وجلّ : أيّها الزائر طبت وطابت لك الجنة.

ثواب من بنى مسكنا فذبح كبشا سميّا وأطعم لحمه المساكين

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من بنى مسكنا فذبح كبشا سميّا وأطعم لحمه المساكين ثمّ قال :

پاداش یاری کردن ستمدیده

۱. زید شَحَام می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس برادر مؤمن غم زده و رنج دیده خود را یاری کند و اندوه او را بزداید و او را در رسیدن به خواسته اش کمک کند برای او در برابر آن هفتاد و دو رحمت در هنگامه ترس و وحشت روز قیامت خواهد بود.

پاداش دوستی با برادران ایمانی

۱. جمیل بن درّاج از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: از جمله چیزهایی که موجب برتری انسان نزد خداست این است که با برادران دینی خود محبت کند. هر کس خداوند دلش را با محبت برادران دینی اش آشنا ساخته است او را دوست می دارد، و هر کس خدا او را دوست داشته باشد پاداشش را روز قیامت به طور کامل به او خواهد داد.

پاداش کسی که چیزی را آرزو کند که خدا از آن خشنود است

۱. اسماعیل بن ابی زیاد از امام صادق (ع) از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس چیزی را آرزو کند که خدا از آن خشنود است، از دنیا نمی رود تا اینکه آن چیز به او داده شود.

پاداش زیارت برادر مسلمان

۱. بکر بن محمد ازدی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هیچ مسلمانی نیست که به دیدار برادران مسلمانش برود مگر اینکه خداوند او را ندا می کند: ای دیدار کننده، پاک گشتی و بهشت برای تو پاک شد.

پاداش کسی که برای ساختن خانه قربانی کند

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس خانه ای بسازد و گوسفندی فربه قربانی کند و گوشت آن را به بینوایان دهد و این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ ادحر عني مردة الجن والإنس والشياطين وبارك لي في بنائي» أعطى ما سأل.

ثواب المعاونة على البر

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه : قال : أخبرني عبد الله بن جعفر عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن زياد، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن أمير المؤمنين عليهم السلام أنه قال : إن رسول الله صلى الله عليه وآله قال : رحم الله والدًا أعان ولده على برّه، رحم الله جارا أعان جاره على برّه، رحم الله رفيقا أعان رفيقه على برّه، رحم الله خليطا أعان خليطه على برّه، رحم الله رجلا أعان سلطانه على برّه.

ثواب القصد في النفقة

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه، عن محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن جعفر بن بشير، عن داود الرقي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إن القصد أمر يحبّه الله وإن السرف أمر يبغضه الله حتى طرحك النواة فإنها تصلح لشيء، وحتى صبتك فضل شربك.

ثواب من خرج في سفر ومعه عصا لوزمُر وتلا هذه الآية

١ - حدثني الحسين بن أحمد رضي الله عنه، عن أبيه، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن هاشم، عن عبد الجبار، وإسماعيل، والريان، عن يونس، عن عذّة من أصحاب أبي عبد الله عليه السلام قال : حدثني أبي، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من خرج في سفر ومعه عصا لوزمُر وتلا هذه الآية «ولما توجه تلقاء مدين - إلى قوله - والله على ما نقول وكيل -» آمنه الله من كل سبع ضاري، وكلّ لصّ عاد، وكلّ ذات حمة حتى يرجع إلى أهل ومنزله، وكان معه سبعة وسبعون من المعقبات يستغفرون له حتى يرجع ويضعها. وقال رسول الله صلى الله عليه وآله : تنفي الفقر ولا يجاوره الشيطان. وقال رسول الله صلى الله عليه وآله : إنّه مرض آدم عليه السلام مرضا شديدا أصابته فيه وحشة فشكى ذلك إلى جبرئيل عليه السلام قال له : إقطع واحدة منه وضمّها إلى

«اللَّهُمَّ اذْخَرْ عَنِّي مَرَدَّةَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَالشَّيَاطِينِ وَ بَارِكْ لِي فِي بَنَائِي»
(یعنی: خدایا، جنیان و آدمیان و شیاطین سرکش را از من دور کن، و این ساختمان را بر من مبارک گردان) آنچه خواسته است به او داده خواهد شد.

پاداش همکاری در کارهای نیک

۱. مسعدة بن زیاد از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا فرمود: خدا رحمت کند پدری را که فرزندان را در کارهای نیک او یاری کند خدا رحمت کند همسایه‌ای را که همسایه‌اش را در کارهای خیر او یاری دهد. خدا رحمت کند رفیقی را که رفیق خود را در کارهای پسندیده او کمک کند. خدا رحمت کند شریکی را که شریکش را در کارهای نیکوی او یاری رساند. خدا رحمت کند مردی را که زمامدار خود را در کارهای خیر او کمک دهد.

پاداش میانه روی در خرج کردن

۱. داود رقی می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: میانه روی، کاری است که خدا آن را دوست می‌دارد و زیاده روی، کاری است که خدا آن را دشمن می‌دارد، هر چند دور انداختن هسته خرما باشد، زیرا آن هم به کار می‌آید، و هر چند دور ریختن نیم خورده آب باشد.

پاداش کسی که در سفر عصایی از چوب بادام تلخ با خود بردارد

۱. یونس از گروهی از یاران امام صادق (ع) نقل کرده است که آن حضرت فرمود: پدرم مرا حدیث کرد از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس برای سفری بیرون رود و عصایی از چوب بادام تلخ با او باشد و آیه «وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ...» را تا «وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ» [قصص، ۲۲-۲۹] بخواند، خداوند او را از شر هر حیوان درنده و از هر دزد تجاوزگر و هر گزنده‌ای مصون می‌دارد تا به سوی خانواده و منزلش بازگردد، و با او هفتاد و هفت فرشته از محافظان خواهند بود که همه برای او طلب آمرزش می‌کنند تا بازگردد و عصا را بر زمین نهد.

و نیز پیامبر خدا (ص) فرمود: به دست گرفتن عصای بادام تلخ فقر و تنگدستی را از بین می‌برد و شیطان با صاحب آن قرین نمی‌گردد. و نیز فرمود: آدم (ع) دچار بیماری سختی شد که بیم مردن داشت. به جبرئیل شکایت کرد، جبرئیل به او گفت:

صدرك، ففعل فأذهب الله عنه الوحشة . وقال : من أراد أن تطوى له الأرض فليأخذ النّقد من العضا - والنقد عصا لوزمّر - .

ثواب من خرج من بيته معتمًا

- ١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه، عن محمّد بن الحسن الصفّار، عن العباس ابن معروف، عن الحسن بن محبوب، عن علي بن رثاب، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: ضمنت لمن يخرج من بيته معتمًا أن يرجع إليهم سالمًا.
- ٢ - أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن جعفر، عن محمّد بن عيسى، عن عبيد الله الدهقان، عن دُرست، عن إبراهيم، عن أبي الحسن الأوّل عليه السّلام قال: أنا الضامن لمن خرج من بيته يريد سفرًا معتمًا تحت حنكته ألا يصيبه السرقة والغرق والحرق.

ثواب من ذكر عنده أهل بيت النبي عليهم السّلام

فخرج من عينه دمعة

- ١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه، عن محمّد بن الحسن الصفّار قال : حدّثني أحمد بن إسحاق بن سعد، عن بكر بن محمّد الأزدي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: تجلسون وتتحدّثون؟ قال: قلت: جعلت فداك نعم، قال: إنّ تلك المجالس أحبّها فأحيوا أمرنا إنّّه من ذكرنا أو ذكرنا عنده فخرج من عينه مثل جناح الذّباب غفر الله له ذنوبه ولو كانت أكثر من زبد البحر.

ثواب حبّ أهل البيت عليهم السّلام

- ١ - وبهذا الأسناد، قال أبو عبد الله عليه السّلام: إنّ حبّنا أهل البيت ليحطّ الذنوب عن العباد كما تحطّ الريح الشديدة الورق عن الشجر.

ثواب من قضى لمسلم حاجة

- ١ - وبهذا الأسناد، قال أبو عبد الله عليه السّلام: ما قضى مسلم لمسلم حاجة إلا ناداه الله: عليّ ثوابك ولا أرضى لك بدون الجنة.

ثواب مصافحة المؤمن أخاه

- ١ - وبهذا الأسناد، عن بكر بن محمّد، عن إسحاق بن عمّار، عن أبي عبد الله عليه

شاخه‌ای از درخت بادام تلخ بتر و آن را بر سینه خود بگذار. آدم (ع) چنین کرد و خدا آن ترس و وحشت را از او برطرف ساخت. و فرمود: هر کس می‌خواهد مسافت برای او کوتاه شود، عصایی از چوب بادام تلخ با خود بردارد.

پاداش کسی که با عمامه از خانه بیرون رود

۱. علی بن رثاب از مردی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس عمامه بر سر نهد و از خانه بیرون رود، من ضامنم که به سلامت به خانواده‌اش بازگردد.
۲. ابراهیم می‌گوید: حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) فرمود: هر کس برای سفری با عمامه از خانه خارج شود و تحت الحنک بیاویزد، من ضامنم که گرفتار دزد یا غرق شدن در آب و یا سوختن در آتش نشود.

پاداش کسی که نامی از اهل بیت پیامبر (ص) نزد او ببرند و او گریه کند

۱. بکر بن محمد از دی می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: آیا شما خاندان گرد هم می‌نشینید و از ما سخن می‌گویید؟ گفتم: آری فدایت شوم. فرمود: من این گونه مجالس را دوست دارم. آری، امر ما را زنده کنید، زیرا هر کس ما را یاد کند، یا نزد او یادی از ما بشود و به اندازهٔ بال مگسی اشک از دیده‌اش روان گردد، خداوند گناهان او را - هر چند از کفهای دریا بیشتر باشد - می‌آمرزد.

پاداش دوستی اهل بیت علیهم السلام

۱. نیز به همین سند از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: دوستی ما خاندان گناهان را از بندگان خدا فرو می‌ریزد، چنانکه باد سخت برگها را از درختان فرو می‌ریزد.

پاداش کسی که حاجت مسلمانی را بر آورد

۱. نیز به همین سند از امام صادق (ع) نقل شده است که فرمود: هیچ مسلمانی حاجت مسلمانی را بر نمی‌آورد مگر اینکه خداوند او را ندا می‌کند که پاداش تو بر من است و من برای توبه چیزی جز بهشت راضی نیستم.

پاداش مصافحه کردن مؤمن با برادر دینی خود

۱. اسحاق بن عمار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: قدر و منزلت خدا را هیچ

السَّلام قال: إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قَدْرَهُ فَكَمَا لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قَدْرَهُ كَذَلِكَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قَدْرَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَكَمَا لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قَدْرَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَكَذَلِكَ لَا يَقْدِرُ أَحَدٌ قَدْرَ الْمُؤْمِنِ، إِنَّهُ لِيلْقَى أَخَاهُ فَيَصَافِحُهُ فَيَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمَا وَالذُّنُوبُ تَحَاتُّ عَنْ وَجُوهِهِمَا حَتَّى يَتَفَرَّقَا كَمَا تَحْطُّ الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ الْوَرَقَ عَنِ الشَّجَرِ.

ثواب من أنعم الله عليه بنعمة فعرفها بقلبه وجهر بحمد الله عليها

١- وبهذا الأسناد، قال: قال أبو عبد الله عليه السَّلام: من أنعم الله على عبد نعمة فعرفها بقلبه وجهر بحمد الله عليها ففرغ منها حتى يؤمر له بالمزيد.

ثواب من بلغ أربعين سنة إلى تسعين سنة

١- حدَّثني مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارِ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْرُوفٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي نَجْرَانَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْقَاسِمِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْمَغِيرَةِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: إِذَا بَلَغَ الْمَرْءُ أَرْبَعِينَ سَنَةً آمَنَهُ اللَّهُ مِنَ الْأَدْوَاءِ الثَّلَاثَةِ: الْجُنُونِ وَالْجَذَامِ وَالْبَرَصِ، فَإِذَا بَلَغَ الْخَمْسِينَ خَفَّفَ اللَّهُ حِسَابَهُ، فَإِذَا بَلَغَ السَّتِينَ رَزَقَهُ اللَّهُ الْإِنَابَةَ إِلَيْهِ، فَإِذَا بَلَغَ السَّبْعِينَ أَحَبَّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، فَإِذَا بَلَغَ الثَّمَانِينَ أَمَرَ اللَّهُ بِإِثْبَاتِ حَسَنَاتِهِ وَإِقَاءِ سَيِّئَاتِهِ، فَإِذَا بَلَغَ التَّسْعِينَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، وَكُتِبَ أَسِيرُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ.

٢- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ: حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ سَلْمَةَ بْنِ الْخَطَّابِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ الْخَالِقِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ طَلْحَةَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلامُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِيَكْرُمَ أَبْنَاءَ السَّبْعِينَ وَيَسْتَحْيِي مِنْ أَبْنَاءِ الثَّمَانِينَ.

٣- وبهذا الأسناد، عن سلمة، عن علي بن الحسن، عن أحمد بن محمد المؤدب، عن عاصم بن حميد، عن خالد القلانسي، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: إِنَّ اللَّهَ يَسْتَحْيِي مِنْ أَبْنَاءِ الثَّمَانِينَ أَنْ يَعَذِّبَهُمْ. وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلامُ: يُوْتَى بِشَيْخٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُدْفَعُ إِلَيْهِ كِتَابُهُ ظَاهِرُهُ مِمَّا يَلِي النَّاسَ لَا يَرَى إِلَّا مَسَاوِيَّ فَيَطْوِلُ ذَلِكَ عَلَيْهِ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَتَعِيدُنِي إِلَى النَّارِ، فَيَقُولُ الْجَبَّارُ جَلَّ جَلَالُهُ: يَا شَيْخُ إِنِّي أَسْتَحْيِي أَنْ أَعَذِّبَكَ وَقَدْ كُنْتَ تَصَلِّيَ لِي فِي الدَّارِ الدُّنْيَا، إِذْ هَبُوا بَعْدِي إِلَى الْجَنَّةِ.

کس نمی تواند بشناسد، و همان گونه که قدر خدا را هیچ کس نمی تواند بشناسد قدر پیامبرش را نیز کسی نمی تواند بشناسد، و چنانکه قدر پیامبرش را هیچ کس نمی تواند بشناسد قدر مؤمن را نیز کسی نمی تواند بشناسد. همانا مؤمن با برادرش برخورد می کند و با او مصافحه می نماید و خدا بر آن دو نظر رحمت می افکند و گناهانشان تا وقتی که از یکدیگر جدا شوند همواره فرو می ریزد، همان گونه که باد سخت برگها را از درخت فرو می ریزد.

پاداش کسی که نعمتهای الهی را بشناسد و خدا را بر آنها سپاس گوید

۱. اسحاق بن عمار می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای اسحاق، خداوند بر بنده ای نعمتی ارزانی نداشته که آن بنده قدر آن را بشناسد و خدا را آشکارا بر آن سپاس گوید و فارغ شود مگر اینکه فرمان افزایش آن نعمت برای او صادر خواهد شد.

پاداش کسی که چهل تا نود سال از عمر او بگذرد

۱. علی بن مغیره می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هنگامی که سن مؤمن به چهل برسد خداوند او را از سه بیماری: دیوانگی، خوره و پیری ایمن می دارد، و چون به پنجاه برسد حساب را بر او آسان می گیرد، و چون به شصت برسد توبه و بازگشت به سوی خدا را نصیب او می کند، و چون به هفتاد برسد ملکوتیان او را دوست خواهند داشت، و چون به هشتاد برسد خداوند به فرشتگان مراقب او فرمان می دهد که نیکبهایش را بنویسند و گناهانش را رها کنند، و چون به نود برسد گناهان قدیم و جدید او را می آمرزد، و در زمره اسیران آزاد شده خدا در زمین محسوب می گردد.

۲. محمد بن طلحه می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند کسانی را که سنشان به هفتاد رسیده است گرامی می دارد، و از آنان که هشتاد ساله اند شرم دارد که عذابشان کند.

۳. خالد قلانسی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند شرم دارد از اینکه مؤمنان هشتاد ساله را عذاب کند. و فرمود: روز قیامت پیر هشتاد ساله را می آورند و نامه عملش را به دستش می دهند. ظاهر آن نامه که بر مردم آشکار است چیزی جز گناه و نافرمانی نیست، و این بر او طولانی می نماید. از این رو می گوید: پروردگارا، آیا مرا به سوی آتش دوزخ باز می فرستی؟ خداوند جبار می گوید: ای پیرمرد، من شرم دارم از اینکه تو را عذاب کنم، زیرا تو در دنیا برای من نماز می گزاردی، بنده ام را به بهشت ببری.

ثواب من عرف فضل شيخ كبير فوقره

١- أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله قال : حدثنا سلمة بن الخطاب، عن علي بن الحسن، عن محمد بن حماد، عن أبيه، عن محمد بن عبد الله يرفعه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من عرف فضل شيخ كبير فوقره لسنه أمنه الله من فزع يوم القيامة وقال : من تعظيم الله عز وجل إجلال ذي الشيبة المؤمن.

ثواب الجهاد في سبيل الله مع إمام عادل

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن وهب بن وهب، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن جدّه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إن جبرئيل عليه السلام أخبرني بأمر فقرت به عيني وفرح به قلبي، قال : يا محمد من غزا غزوة في سبيل الله من أمتك فما أصابته قطرة من السماء أو صداع إلا كانت له شهادة يوم القيامة.

٢- وبهذا الأسناد، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : للجنة باب يقال له : باب المجاهدين، يمضون إليه فإذا هو مفتوح والمجاهدون متقلدون سيوفهم، والجمع في الموقف، والملائكة تترحب بهم، فمن ترك الجهاد ألبسه الله ذلاً وفقراً في معيشته ومحققاً في دينه، إن الله تبارك وتعالى أعز أمتي بسنابك خيلها ومراكز رماحها.

٣- وبهذا الأسناد، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من بلغ رسالة غاز كمن أعتق رقبة، وهو شريكه في باب غزوته.

٤- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن أبي همام، عن محمد بن غزوان، عن السكوني، عن جعفر ابن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : خيول الغزاة هي خيولهم في الجنة.

٥- حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن إسماعيل، عن علي بن الحكم، عن عمر بن أبان، عن أبي عبد الله، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : الخير كله في السيف، وتحت ظل السيف، ولا يقيم الناس إلا السيف،

پاداش کسی که حرمت سالخورده‌ای را بشناسد و او را احترام کند

۱. محمد بن عبدالله در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس حرمت سالخورده‌ای را بشناسد و او را به خاطر سنش احترام کند، خداوند او را از وحشت روز قیامت ایمن می‌دارد. و فرمود: احترام پیرمرد مؤمن از مصادیق تعظیم خداست.

پاداش جهاد در راه خدا همراه امام عادل

۱. وهب بن وهب از حضرت جعفر بن محمد (ع) از پدرش از جدش نقل کرده است که رسول خدا فرمود: جبرئیل مرا به چیزی خبر داد که چشمم به آن روشن و دلم شادمان شد. گفت: ای محمد، هر کس از امت تو در راه خدا جهاد کند، هیچ قطره بارانی به او نمی‌رسد و در دسری نمی‌بیند مگر اینکه روز قیامت برای او به این کار گواهی می‌دهند.

۲. نیز به همین سند نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: بهشت دری دارد که آن را «باب المجاهدین» می‌گویند، و جهادگران در حالی که شمشیرهایشان را به خود آویخته و مردم نیز در موقف ایستاده‌اند به سوی آن در روان می‌گردند، که ناگاه در به رویشان باز می‌شود و فرشتگان به آنان خوش آمد می‌گویند. هر کس جهاد را ترک کند، خداوند لباس ذلت به او می‌پوشاند و در زندگی نیازمندش می‌کند و دینش از بین می‌رود. خداوند بزرگ امت مرا به ستم ستوران و جایگاه نیزه جهادگران عزت بخشیده است.

۳. و نیز به همین سند نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس نامه جهادگری را به خانواده‌اش برساند همچون کسی است که برده‌ای را آزاد ساخته است، و در جهاد با او شریک خواهد بود.

۴. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: اسبهای جهادگران در بهشت نیز مرکب آنها خواهد بود.

۵. عمر بن ابان می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: خوابیها همه در شمشیر و زیر سایه آن است، و چیزی جز شمشیر مردم را راست نمی‌کند. شمشیرها کلیدهای بهشت و دوزخند.

والسيوف مقاليد الجنة والنار.

ثواب ارتباط الخيل

١- أبي رحمه الله قال : حدثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن القاسم بن يحيى، عن جده الحسن بن راشد، عن يعقوب بن جعفر بن إبراهيم بن محمد الجعفري قال : سمعت أبا الحسن موسى بن جعفر عليهما السلام يقول : من ارتبط فرسا عتيقا محيت عنه ثلاث سيئات في كل يوم، وكتبت له إحدى وعشرون حسنة، ومن ارتبط هجينا محيت عنه في كل يوم سيئتان وكتبت له سبع حسنات، ومن ارتبط برذونا يريد به جمالا [أ] وقضاء حوائج [أ] ودفع عدو عنه محيت عنه في كل يوم سيئة، وكتبت له ست حسنات.

٢- أبي رحمه الله قال : حدثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن علي بن الحكم، عن عمر بن أبان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : الخير معقود بنواصي الخيل إلى يوم القيامة.

٣- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال : حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن ابن أبي عمير، عن ابن رثاب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إذا اشتريت دابة فإن منفعتها لك ورزقها على الله.

٤- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن بكر بن صالح، عن سليمان الجعفري قال : سمعت أبا الحسن الكاظم عليه السلام يقول : من ارتبط فرسا في سبيل الله أشقر، أغرّ أو أقرح - فإن كان أغرّ سائل الغرة، به وضح في قوائمه فهو أحب إلي - لم يدخل بيته فقر ما دام ذلك الفرس فيه، وما دام أيضا في ملكه لا يدخل بيته حنق. قال : وسمعت يقول : من ارتبط فرسا ليرهب به عدوا أو يستعين به على جماله لم يزل معانا عليه أبدا ما دام في ملكه، ولا تدخل بيته خصاصة.

٥- وبهذا الأسناد، عن سليمان بن جعفر الجعفري، عن أبي جعفر الباقر عليه

پاداش نگهداری اسب

۱. یعقوب بن جعفر می گوید: از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس اسبی عتیق که پدر و مادرش هر دو عربی باشند نگاه دارد، هر روز سه گناه از نامه عملش محو می گردد و بیست و یک حسنه برای او نوشته می شود. و هر کس اسبی نگاه دارد که پدرش عربی و مادرش غیر عربی باشد، هر روز دو گناه از نامه عملش محو و هفت حسنه برای او ثبت می گردد. و هر کس یابویی برای شکوه اسلام یا تأمین نیازمندیهای خود یا جلوگیری از هجوم دشمنان نگاه دارد، هر روز یک گناه از نامه عملش محو و شش حسنه برای او نوشته می شود.
۲. عمر بن ابان از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: خیر و خوبی تا روز قیامت به موی پیشانی اسبها بسته شده است.
۳. علی بن رثاب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر گاه مرکبی خریدی بدان که بهره برداری از آن برای تو و روزی اش بر عهده خداست.
۴. سلیمان جعفری می گوید: از امام کاظم (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس اسبی در راه خدا ببندد که رنگش سرخ مایل به زرد و پیشانی اش سفید باشد یا خالی سفید در پیشانی داشته باشد - البته اگر سفیدی پیشانی اش تا روی بینی آمده باشد و سر زانوهایش رنگ درخشانی داشته باشد من بهتر می پسندم - هر کس چنین اسبی را در خانه ببندد، تاهنگامی که آن اسب در آن خانه است و در ملکیت او باقی است، فقر و تنگدستی و کینه و حسدی در خانه او داخل نمی شود. راوی می گوید: نیز از آن حضرت شنیدم که می فرمود: هر کس اسبی نگاه دارد که دشمنی را بدان بترساند یا باری را با آن به منزل رساند، تا هنگامی که آن اسب در ملک اوست کمک خواهد شد و فقر و بیچارگی وارد خانه اش نمی گردد.
۵. نیز به همین سند از امام باقر (ع) نقل شده است که فرمود: هر کس از خانه خود

السَّلام قال: من خرج من منزله أو منزل غيره فلقى فرسا أشقر، به وضع - وإن كانت به غرّة سائلة فهو العيش كلّ العيش - لم يلق في يومه ذلك إلا سرورا، وإن توجه في حاجة فلقى الفرس قضى الله حاجته .

ثواب التسمية عند الركوب

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن عيسى اليقطيني، عن الدهقان، عن دُرست، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن أبي الحسن عليه السَّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إذا ركب الرجل الدابة وسمّى، ردفه ملك يحفظه حتّى ينزل، فإن ركب ولم يسمّ، ردفه شيطان فيقول له: تَغْنّ فإن قال: لا أحسن، قال له: تَمَنَّ، فلا يزال يتمنّى حتّى ينزل. وقال: من قال إذا ركب الدابة: «باسم الله [و] لا حول ولا قوّة إلا بالله، الحمد لله الَّذي هدانا لهذا، وسبحان الَّذي سخر لنا هذا وما كنّا له مقرّنين» إلا حفظت له نفسه ودابّته حتّى ينزل.

باب نادر في الدابة

١ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفّار، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن مرّازم، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما من دابة عرّف بها خمس وقفات إلا كانت من نعم الجنّة.

ثواب الحمّى

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن الهيثم ابن أبي مسروق، عن شيخ من أصحابنا يكنّى بأبي عبد الله، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: الحمّى رائد الموت، وسجن الله في أرضه، وفورها وحرّها من جهنّم، وهي حظّ كلّ مؤمن من النَّار.

٢ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفّار، عن علي ابن محمد القاشاني، عن القاسم بن محمد، عن سليمان بن داود، عن سفيان بن عُيينة، عن الزهري، عن علي بن الحسين عليهما السَّلام قال: نعم الوجع الحمّى

یا خانه دیگری بیرون بیاید و نگاهش به اسبی بیفتد که سرخ موی و دارای رنگ سفید در پیشانی و زانو‌ها باشد - و اگر سفیدی پیشانی‌اش تا روی بینی آمده باشد که همه‌اش مایه خوشبختی است - چنین کسی آن روز چیزی جز شادی و خوشی نمی‌بیند، و اگر برای کاری برود و نگاهش به چنین اسبی بیفتد خداوند حاجتش را روا می‌سازد.

پاداش بردن نام خدا هنگام سوار شدن بر مرکب

۱. ابراهیم بن عبد الحمید می‌گوید: امام هفتم (ع) فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: هر گاه کسی هنگام سوار شدن بر مرکب نام خدا را ببرد، فرشته‌ای با او سوار می‌شود و تا فرود آمدنش از او مراقبت می‌کند؛ و اگر سوار شود و نام خدا را نبرد، شیطانی با او سوار می‌گردد و به او می‌گوید: آواز بخوان. اگر بگوید: آوازم خوب نیست، به او می‌گوید: آرزو کن. پس او پیوسته آرزو می‌کند تا اینکه از مرکب فرود آید. و نیز فرمود: هر کس هنگام سوار شدن بر مرکب بگوید: «بسم الله و لا حول و لا قوة الا بالله، الحمد لله الذي هدانا لهذا، و سبحان الذي سخر لنا هذا و ما كنا له مقرنين» جان او و مرکبش تا هنگام فرود آمدن در ایمن خواهد بود.

حدیثی کم نظیر درباره چهار پا

۱. محمد بن مرزم از پدرش از امام صادق (ع) نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هیچ حیوان سواری نیست که پنج بار یا آن در عرفات و قوف نموده باشند مگر اینکه آن حیوان از چهار پایان بهشتی خواهد بود.

پاداش مبتلا شدن به تب

۱. هشم بن ابی مسروق از پیرمردی از اصحاب که به ابو عبدالله معروف بود، از مردی نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: تب پیشاهنگ مرگ و زندان الهی در روی زمین به شمار می‌رود، و جوشش و حرارتش برخاسته از دوزخ است، و آن نصیب هر مؤمنی از آتش دوزخ خواهد بود.

۲. زهری از علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که فرمود: تب درد خوبی است، به هر عضوی از اعضای بدن سهم خود را از بلا می‌رساند، و خیری نیست در کسی

تعطي كل عضو قسطه من البلاء، ولا خير فيمن لا يبتلي.

٣ - حدثني الحسين بن أحمد رحمه الله، عن أبيه، عن محمد بن أحمد قال: حدثني يوسف بن إسماعيل بإسناد له قال: إن المؤمن إذا حمّ حمى واحدة تناثرت الذنوب منه كورق الشجر، فإن أن على فراشه فأنينه تسبيح، وصياحه تهليل، وتقلبه على فراشه كمن يضرب بسيفه في سبيل الله، فإن أقبل يعبد الله بين إخوانه وأصحابه كان مغفورا له، فطوبى له إن تاب، وويل له إن عاد، والعافية أحب إلينا.

ثواب حمى ليلة

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن القاسم بن محمد، عن سليمان بن داود، عن سفيان بن عيينة، عن الزهري قال: سمعت علي بن الحسين زين العابدين عليه السلام يقول: حمى ليلة كفارة سنة وذلك لأنّ ألمها يبقّى في الجسد سنة.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحكم بن مسكين، عن محمد بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: حمى ليلة كفارة لما قبلها ولما بعدها.

ثواب من اشتكى ليلة فقبلها بقبولها وأدى إلى الله شكرها

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن الحسن بن علي بن فضال، عن ظريف بن ناصح، عن أبي عبد الرحمن، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: من اشتكى ليلة فقبلها بقبولها وأدى إلى الله شكرها كانت له كفارة ستين سنة، قال: قلت: وما معنى قبلها بقبولها؟ قال: صبر على ما كان فيها.

ثواب المرض

١ - حدثني أحمد بن محمد رضي الله عنه، عن أبيه، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن إسحاق، عن عبد الله بن أحمد، عن محمد بن سنان، عن الرضا عليه السلام قال: المرض للمؤمن تطهير ورحمة، وللكافر تعذيب ولعنة، وإنّ المرض لا يزال بالمؤمن حتى لا يكون عليه ذنب.

که به دردی مبتلا نشود.

۳. یوسف بن اسماعیل به سند خود از معصوم (ع) نقل کرده است که فرمود: مؤمن چون به یک تب مبتلا شود گناهان او مانند برگ درخت فرو می‌ریزد. پس اگر در بستر خود ناله کند ناله‌اش تسبیح و فریادش تهلیل و غلتیدنش در بستر مانند کسی است که با شمشیر در راه خدا جهاد کند، و اگر در میان برادران و یاران خود به عبادت خدا پردازد آمرزیده می‌شود. خوشا به حال او اگر در آن حال توبه کند، و وای بر او اگر به گناه باز گردد. البته سلامت و تندرستی نزد ما بهتر است.

پاداش یک شب تب کردن

۱. زهری می‌گوید: از حضرت زین العابدین (ع) شنیدم که می‌فرمود: یک شب تب کردن کفاره یک سال گناه است، و این بدان سبب است که رنج آن تا یک سال در بدن باقی می‌ماند.

۲. محمد بن مروان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: یک شب تب کردن کفاره گناهان قبل و بعد آن خواهد بود.

پاداش کسی که شبی بیمار شود و تحمل کند و خدا را سپاس بگذارد

۱. ابو عبد الرحمن می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس شبی بیمار شود و آن را نیکو بپذیرد و خدا را سپاس بگذارد و کفاره شصت سال گناه او خواهد بود. راوی می‌گوید: گفتم: معنای نیکو پذیرفتن آن چیست؟ فرمود: بر رنج و ناراحتی آن صبر کند.

پاداش بیماری

۱. محمد بن سنان از امام رضا (ع) نقل کرده است که فرمود: بیماری برای مؤمن مایه پاکی و رحمت و برای کافر موجب عذاب و لعنت است. بیماری پیوسته با مؤمن همراه خواهد بود تا او را از گناهان پاک سازد.

ثواب صداع ليلة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الأصبغ، عن إسماعيل بن مهران، عن سعدان بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صداع ليلة تحطّ كل خطيئة إلا الكبائر.

ثواب المريض

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن سهل بن زياد، عن جعفر بن محمد بن بشّار، عن عبيد الله، عن درست، عن إبراهيم عبد الحميد، عن أبي إبراهيم موسى بن جعفر عليها السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: للمريض أربع خصال: يرفع عنه القلم، ويأمر الله الملك يكتب له كل فضل كان يعمل في صحته، ويتتبع مرضه كل عضو في جسده فيستخرج ذنوبه منه، فإن مات مات مغفورا له، وإن عاش عاش مغفورا له.

٢- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سيف، عن أخيه، عن أبيه، عن داود بن سليمان، عن كثير بن سليم، عن الحسن قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إذا مرض المسلم كتب الله له كأحسن ما كان يعمل في صحته وتساقطت ذنوبه كما يتساقط ورق الشجر.

٣- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن محمد، عن منصور، عن فضيل أبي محمد، عن أبي عبيدة الحذاء، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من عاد مريضا في الله لم يسأل المريض للعائد شيئا إلا استجاب الله له.

ثواب مرض الصبي

١- أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، ومحمد بن يحيى العطار جميعا، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان، عن الحسين بن محمد النوفلي - من ولد نوفل بن عبد المطلب - قال: أخبرني جعفر بن محمد، عن محمد بن علي، عن عيسى بن عبد الله العمري، عن أبيه، عن جدّه، عن أمير المؤمنين عليه السلام في المرض يصيب الصبي قال: كفارة لوالديه.

پاداش یک شب سردرد کشیدن

۱. سعدان بن مسلم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: یک شب سردرد کشیدن تمام گناهان آدمی را - جز گناهان کبیره - فرو می ریزد.

پاداش بیمار

۱. ابراهیم بن عبدالحمید از موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: بیمار چهار ویژگی دارد: قلم از او برداشته می شود، و خداوند به فرشتگان فرمان می دهد که تمام کارهای خیری را که او در حال سلامتی خود انجام می داده برای وی بنویسند، و آن بیماری هر عضوی از اعضای بدن او را جست و جو می کند و گناهانی را که از آن سرزده است خارج می کند، و اگر بمیرد آمرزیده از دنیا می رود، و چنانچه زنده بماند بخشیده خواهد شد.

۲. حسن بصری می گوید: رسول خدا (ص) فرمود: هنگامی که مسلمان بیمار می شود، خداوند بهترین اعمالی را که در حال تندرستی انجام می داده برای او می نویسد، و گناهانش مانند برگ درخت فرو می ریزد.

۳. فضیل ابو محمد نقل می کند که ابو عبیده حذاء گفت: امام صادق (ع) فرمود: هر کس بیماری را به جهت خشنودی خدا عیادت کند، خداوند دعای آن بیمار را در حق او مستجاب می کند.

پاداش بیماری کودک

۱. عیسی بن عبدالله عمری از پدرش از جدش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که آن حضرت درباره کودکی که بیمار می شود فرمود: بیماری او کفاره گناهان پدر و مادرش خواهد بود.

ثواب عيادة المريض، وغسل الموتى، وتشيع الجنازة،

وتعزية الثكلى

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن محمد بن سنان، عن أبي الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام قال : كان فيما ناجى الله به موسى عليه السلام ربه أن قال : يا رب أعلمني ما بلغ من عيادة المريض من الأجر؟ قال عز وجل : أوكل به ملكا يعودوه في قبره إلى محشره، قال : يا رب فما لمن غسل الموتى؟ قال : أغسله من ذنوبه كما ولدته أمه، قال : يا رب فما لمن شيع الجنازة؟ قال : أوكل به ملائكة من ملائكتي معهم رايات يشيعونهم من قبورهم إلى محشرهم، قال : يا رب فما لمن عزى الثكلى؟ قال : أظله في ظلي يوم لا ظل إلا ظلي.

ثواب من مات ما بين زوال الشمس من يوم الخميس

إلى زوال الشمس من يوم الجمعة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن علي بن إسماعيل، عن حماد بن عيسى، عن حرير بن عبد الله، عن أبان بن تغلب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من مات ما بين زوال الشمس من يوم الخميس إلى زوال الشمس من يوم الجمعة أعاده الله من ضغطة القبر.

ثواب توجيه الميت إلى القبلة

١ - حدثني محمد بن موسى رضي الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر قال : حدثني أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي الجوزاء المنبته بن عبد الله، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن زيد بن علي، عن أبيه، عن جده، عن أمير المؤمنين عليه السلام قال : دخل رسول الله صلى الله عليه وآله على رجل من ولد عبد المطلب وهو في السوق وقد وجه لغير القبلة فقال : وجهوه إلى القبلة فإنكم إذا فعلتم ذلك أقبلت عليه الملائكة وأقبل الله عليه فلم يزل كذلك حتى يقبض.

ثواب تلقين الميت

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه، عن محمد بن يحيى، عن محمد

پاداش عیادت بیمار، و غسل دادن مردگان، و تشییع جنازه و تسلیت دادن به زنِ فرزند مرده

۱. ابوالجارود از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: از جمله مناجاتهای موسی (ع) با خدا این بود که گفت: پروردگارا، مرا از پاداش عیادت بیمار آگاه کن که چقدر است؟ خداوند بزرگ فرمود: فرشته‌ای بر او می‌گمارم که وی را در قبر تا روز رستاخیز عیادت کند. گفت: پروردگارا، پاداش کسی که مردگان را غسل دهد چیست؟ فرمود: او را از گناهانش پاک می‌سازم مانند روزی که مادرش او را زاییده است. گفت: پروردگارا، کسانی که تشییع جنازه کنند چه پاداشی دارند؟ فرمود: گروهی از فرشتگان خود را که پرچمهایی به همراه دارند بر آنها می‌گمارم تا آنان را از گورهایشان به سوی عرصه محشر بدرقه کنند. گفت: پروردگارا، برای کسی که زن فرزند مرده‌ای را تسلیت گوید چه پاداشی هست؟ فرمود: در روزی که سایه‌ای جز سایه من نیست او را در سایه خود پناه می‌دهم.

پاداش کسی که در فاصله میان ظهر پنجشنبه تا ظهر جمعه از دنیا برود

۱. از ابان بن تغلب نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس در فاصله میان ظهر روز پنجشنبه تا ظهر روز جمعه از دنیا برود، خداوند او را از فشار قبر ایمن می‌دارد.

پاداش رو به قبله کردن کسی که در حال مرگ است

۱. زید بن علی از پدرش از جدش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) به باین مردی از خاندان عبدالمطلب که در حال احتضار بود آمد. آن مرد رو به قبله نبود. پیامبر (ص) فرمود: او را رو به قبله کنید، زیرا اگر شما چنین کردید فرشتگان به او روی می‌آورند و خدا نیز به او روی می‌آورد، و پیوسته تا لحظه‌ای که روح از بدنش خارج شود چنین خواهد بود.

پاداش تلقین محتضر

۱. اسحاق بن عمار از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که

بن أحمد، عن الحسن بن موسى الخشاب، عن غياث بن كلوب، عن إسحاق بن عمار، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام أن رسول الله صلى الله عليه وآله قال: لقنوا موتاكم «لا إله إلا الله» فإن من كان آخر كلامه «لا إله إلا الله» دخل الجنة.

ثواب من غسل مؤمنا ميتا

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن الهيثم بن أبي مسروق النهدي، عن الحسن بن محبوب، عن عبد الله بن غالب، عن سعد الاسكاف، عن أبي جعفر عليه السلام قال: أيما مؤمن غسل مؤمنا فقال إذا قلبه: «اللهم هذا بدن عبدك المؤمن وقد أخرجت روحه منه وفرقت بينها فعفوك عفوك»، إلا غفر الله له ذنوب سنة إلا الكبائر.

٢- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن علي بن إبراهيم بن هاشم، عن أبيه، عن إسماعيل بن مرار، عن يونس بن عبد الرحمن، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من غسل ميتا مؤمنا فأدى فيه الأمانة غفر الله له، قال: وكيف يؤدي فيه الأمانة؟ قال: لا يخبر بما يرى.

ثواب من قدم أولادا يحتسبهم عند الله عز وجل

١- أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن علي بن سيف، عن أخيه الحسين، عن أبيه سيف بن عميرة، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر محمد بن علي عليهما السلام قال: من قدم أولادا يحتسبهم عند الله حجبوه من النار بإذن الله عز وجل.

٢- وبهذا الأسناد، عن سيف بن عميرة، عن عبد الحميد بن بهرام، عن شهر ابن حوشب، عن عمرو بن عنبسة السلمي قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول: أيما رجل قدم ثلاثة أولاد لم يبلغوا الحنث أو امرأة قدّمت ثلاثة أولاد فهم حجاب يسترونه من النار.

٣- وبهذا الأسناد، عن سيف بن عميرة، عن أشعث بن سوار، عن الأحنف بن قيس، عن أبي ذر الغفاري رحمه الله عليه قال: ما من مسلمين يقدمان عليهما ثلاثة

رسول خدا (ص) فرمود: به کسانی از خودتان که در حال احتضار هستند، کلمه «لا اله الا الله» را تلقین کنید، زیرا هر کس که آخرین کلامش «لا اله الا الله» باشد وارد بهشت می شود.

پاداش کسی که جنازه مؤمنی را غسل دهد

۱. سعد اسکاف می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر مؤمنی جنازه مؤمنی را غسل دهد و هنگامی که او را بپلوی به پهلوی می کند بگوید: «اللهم هذا بدن عبدک المؤمن و قد أخرجت روحه منه و فرقت بينهما فعفوک عفوک» خداوند گناهان یک سال او را - غیر از کبایر - می بخشد.

۲. عبدالله بن سنان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس میت مؤمنی را غسل دهد و امانت را در حق او رعایت کند خداوند او را می آمرزد. راوی حدیث پرسید: چگونه امانت را در حق او رعایت کند؟ فرمود: آنچه را که در بدن میت می بیند افشا نکند.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

پاداش کسی که فرزندی را از دست بدهد و آن را

به حساب خدا بگذارد

۱. از جابر جعفی نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس فرزندی را از دست بدهد و آن را به حساب خدا بگذارد، آن فرزندان به اذن خداوند میان او و آتش دوزخ حایل خواهند شد.

۲. عمرو بن عبسہ سلمی می گوید: از پیامبر خدا (ص) شنیدم که می فرمود: هر مرد یا زن با ایمانی سه فرزند نابالغ از دست داده باشند، آن فرزندان مانع ورود آنان به آتش خواهند شد.

۳. از ابوذر غفاری نقل شده است که گفت: هیچ پدر و مادر مسلمانی نیستند که

أولاد لم يبلغوا الحنث إلا أدخلها الله الجنة بفضل رحمته.

٤- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن الحسين بن سعيد، عن علي بن ميسر، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ولد واحد يقدمه الرجل أفضل من سبعين ولد يبقون بعده يدركون القائم.

ثواب تربيع الجنازة

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن الحسن الصفار، عن العباس ابن معروف، عن سعدان بن مسلم، عن سليمان بن صالح، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من أخذ بقائمة السرير غفر الله له خمسا وعشرين كبيرة، فإذا ربّع خرج من الذنوب.

ثواب إجابة الأكفان

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن أحمد بن محمد بن عيسى يرفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: أجيدوا أكفان موتاكم فإنها زينتهم.

ثواب ضغطة القبر للمؤمن

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن إبراهيم بن هاشم، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد الصادق، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ضغطة القبر للمؤمن كفارة لما كان منه من تضييع النعم.

ثواب من لقي الله مكفوفاً محتسباً موالياً لآل محمد عليهم السلام

١- أبي رحمه الله قال: حدثنا سعد بن عبد الله قال: حدثنا إبراهيم بن هاشم، عن عمرو بن عثمان، عن محمد بن عذافر الصيرفي، عن أبي حمزة الثمالي، ومحمد بن مسلم، عن أبي جعفر محمد بن علي عليهما السلام قال: من لقي الله مكفوفاً محتسباً موالياً لآل محمد عليهم السلام لقي الله عز وجل ولا حساب عليه.

٢- وروى لا يسلب الله عز وجل عبداً مؤمناً كرميته أو إحديهما ثم يسأله

سه فرزند نابالغ از دست داده باشند مگر اینکه خداوند آن دو را به فضل و رحمت خود وارد بهشت می‌کند.

۴. علی بن میسر از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: یک فرزند که انسان از دست دهد فضیلتش بیشتر از هفتاد فرزند است که پس از او باقی بمانند و همه قائم آل محمد (علیهم السلام) را درک کنند.

پاداش کسی که جنازه مؤمنی را از چهار طرف حمل کند

۱. سلیمان بن صالح از پدرش نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس یک جانب تابوت میتی را بگیرد خداوند بیست و پنج گناه کبیره او را می‌بخشد، و اگر هر چهار طرف را بگیرد از تمام گناهان خود خارج می‌شود.

پاداش انتخاب کفن خوب برای مردگان

۱. احمد بن محمد بن عیسی در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: برای مردگان خود کفن خوب انتخاب کنید، زیرا این زینت آنهاست.

پاداش فشار قبر برای مؤمن

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: فشار قبر برای مؤمن کفاره نعمتهایی است که تباه کرده است.

پاداش نابینایی که برای خدا صبر کند

و دوستدار خاندان پیامبر (ص) باشد

۱. ابو حمزه ثمالی و محمد بن مسلم از امام باقر (ع) نقل کرده‌اند که فرمود: هر کس نابینا خدا را ملاقات کند و این را به حساب خدا بگذارد و دوستدار خاندان محمد (ص) باشد، خدا را در حالی ملاقات کرده است که هیچ حسابی بر عهده او نیست.

۲. و در روایتی آمده است: خداوند چنین نیست که دو یا یک چشم بنده مؤمنی را

عن ذنب.

ثواب الإسترجاع عند المصيبة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن علي، عن عبد الله بن سنان، عن معروف بن خربوذ، عن أبي جعفر عليه السلام قال : سمعته يقول : ما من مؤمن يصاب بمصيبة في الدنيا فيسترجع عند مصيبته حتى تفجأه المصيبة إلا غفر الله له ما مضى من ذنوبه إلا الكبائر التي أوجب الله عليها النار، وقال : كلما ذكر مصيبته فيما يستقبل من عمره فاسترجع عندها وحمد الله، غفر الله له كل ذنب اكتسبه فيما بين الإسترجاع الأول إلى الإسترجاع الثاني إلا الكبائر من الذنوب.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن علي بن سيف، عن أخيه، عن أبيه سيف بن عميرة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من ألهم الإسترجاع عند المصيبة وجبت له الجنة.

ثواب الصبر

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه عن محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن حسان الرازي، عن أبي محمد الرازي، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول : إني لأصبر من غلامي هذا ومن أهلي على ما هو أمر من الحنظل، إنه من صبر نال بصره درجة الصائم القائم ودرجة الشهيد الذي قد ضرب بسيفه قدام محمد صلى الله عليه وآله.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن الحسن بن الحسين بن يزيد، عن إبراهيم بن أبي بكر، عن عاصم، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر الباقر عليه السلام قال : من صبر على مصيبة زاده الله عزاً إلى عزه، وأدخله الجنة مع محمد وأهل بيته عليهم السلام.

ثواب التعزية

١ - حدثني حمزة بن محمد العلوي، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عبد الله

بگیرد و با این حال او را در مورد گناهانش بازخواست کند.

پاداش گفتن «اَنَا لَهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» هنگام مصیبت

۱. معروف بن خَزَّ بُوذ می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: هیچ مؤمنی نیست که در دنیا دچار مصیبتی شود و هنگام ورود آن مصیبت «اَنَا لَهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» بگوید مگر اینکه خداوند گناهان گذشته او را - بجز گناهان کبیره ای که خداوند وعده آتش بر آنها داده است - می آمرزد. و فرمود: هر گاه آن مصیبت را در آینده عمرش نیز به یاد آورد و استرجاع بگوید و خدا را سپاس بگذارد، خداوند تمام گناهان او را که میان این دو استرجاع مرتکب شده است - بجز گناهان کبیره - می آمرزد.

۲. سیف بن عمیره می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس هنگام مصیبت، گفتن کلمه «اَنَا لَهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» بر دلش الهام شود و آن را بر زبان جاری کند بهشت برای او واجب می شود.

پاداش شکیبایی

۱. ابو بصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: از پدرم ابو جعفر (ع) شنیدم که می فرمود: من بر چیزهایی از این غلام خود و برخی افراد خانواده ام صبر می کنم که از حنظل برای من تلخ تر است آری هر کس شکیبایی کند، در اثر این شکیبایی به مقام روزه دار و شب زنده دار و مقام شهیدی که با شمشیر خود در رکاب محمد (ص) جنگیده است خواهد رسید.

۲. ابو حمزه ثمالی می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس بر مصیبتی صبر کند خداوند عزتی بر عزتش می افزاید و او را با محمد (ص) و خاندانش به بهشت درمی آورد.

پاداش تسلیت گفتن

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص)

ابن المغيرة، عن السكوني، عن جعفر بن محمد الصادق، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: التعزية تورث الجنة.

٢- وبهذا الإسناد عنه صلى الله عليه وآله قال: من عزى حزينا كسي في الموقف حلة يحبر بها.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد ابن محمد بن عيسى، عن علي بن الحكم، عن رفاعة بن موسى النخاس، عن أبي عبد الله عليه السلام أنه عزى رجلا بآبائه فقال له: الله خير لابنك منك، وثواب الله خير لك منه، فلما بلغه جزعه عليه عاد إليه، فقال له: قد مات رسول الله صلى الله عليه وآله فمالك به أسوة؟ فقال له: إنه كان مَرَهَقًا، قال: إن أمامه ثلاث خصال شهادة أن لا إله إلا الله، ورحمة الله، وشفاعة رسول الله صلى الله عليه وآله فلن يفوته واحدة منهن إن شاء الله.

٤- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن وهب بن وهب، عن جعفر بن محمد الصادق، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام، عن رسول الله صلى الله عليه وآله قال: من عزى مصابا كان له مثل أجره من غير أن ينقص من أجر المصاب شيء.

ثواب زيارة قبر المؤمن

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد قال: كنت أنا وإبراهيم بن هاشم في بعض المقابر إذ جاء إلى قبر فجلس مستقبل القبلة، ثم وضع يده على القبر فقرأ سبع مرات «إنا أنزلناه» ثم قال: حدثني صاحب هذا القبر - وهو محمد بن إسماعيل بن بزيع - أنه من زار قبر مؤمن فقرأ عنده سبع مرات «إنا أنزلناه» غفر الله له ولصاحب القبر.

ثواب من مسح يده على رأس يتيم

١- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن سلمة بن الخطاب، عن إسماعيل بن إسحاق، عن إسماعيل بن أبان، عن غياث بن إبراهيم، عن الصادق، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال علي بن أبي طالب صلوات الله عليه: ما من مؤمن ولا

فرمود: تسلیت گفتن به مصیبت زده باعث ورود در بهشت است.

۲. نیز به همین سند از پیامبر خدا (ص) نقل شده است که فرمود: هر کس اندوهگینی را دلداری دهد، در عرصه محشر خُله‌ای به او می‌پوشانند که بدان شادمان گردد.

۳. رفاعه بن موسی می‌گوید: امام صادق (ع) مردی فرزند مرده را دلداری داد و به او فرمود: خدا برای فرزندت از تو بهتر و پاداش خدا برای تو از او بالاتر است، وقتی امام (ع) شنید که او باز هم بی‌تابی می‌کند نزد وی آمد و به او فرمود: رسول خدا (ص) از دنیا رفت، چرا به او اقتدا نمی‌کنی؟ آن مرد گفت: اندوهم برای این است که آن فرزند گناهکار بود. امام (ع) فرمود: او سه چیز در پیش دارد: شهادت به یگانگی خدا، رحمت پروردگار و شفاعت پیامبر خدا (ص). او یکی از این سه چیز را به خواست خدا از دست نخواهد داد.

۴. وهب بن وهب از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس مصیبت زده‌ای را تسلیت دهد، مانند اجر او را خواهد داشت بی آنکه از اجر مصیبت زده چیزی کاسته شود.

پاداش زیارت قبر مؤمن

۱. احمد بن محمد می‌گوید: من و ابراهیم بن هاشم در یکی از گورستانها بودیم. ابراهیم کنار قبری رو به قبله نشست و دست بر روی قبر گذاشت و هفت بار سوره «اَنَا اَنْزَلْنَاهُ» را قرائت کرد، سپس روی به من نمود و گفت: صاحب این قبر که محمد بن اسماعیل بن بزیع است مرا حدیث کرد که هر کس قبر مؤمنی را زیارت کند و هفت بار سوره «اَنَا اَنْزَلْنَاهُ» را در کنار قبر بخواند، خداوند او و صاحب قبر را می‌آمرزد.

پاداش کسی که دست بر سر یتیمی کشد

۱. غیاث بن ابراهیم می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که علی بن ابی طالب (ع) فرمود: هیچ مرد و زن باایمانی نیست که دست محبت بر سر

مؤمنة يضع يده على رأس يتيم ترحمًا له إلا كتب الله له بكل شعرة مرّت يده عليها حسنة .

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن سلمة بن الخطّاب، عن علي بن الحسن، عن محسن بن أحمد، عن أبان بن عثمان، عن الحسن بن السّري، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : ما من عبد يمسح يده على رأس يتيم رحمة له إلا أعطاه الله بكل شعرة نوراً يوم القيامة .

٣ - حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضي الله عنه قال : حدّثنا علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي، عن أبيه، عن أحمد بن النضر الخزّار، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من أنكر منكم قسوة قلبه فلْيُدنّ يتيماً فيلاطفه ويمسح رأسه يلين قلبه بإذن الله إنّ لليتيم حقاً .

وقال في حديث آخر : يقعده على خواتمه ويمسح رأسه يلين قلبه فإنّه إذا فعل ذلك لأن قلبه بإذن الله عزّ وجلّ .

ثواب من أسكت يتيماً عند بكائه

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أيّوب بن نوح، عن محمّد بن أبي عمير، عن ابن سنان قال : حدّثني رجل من همدان يقال له : عبّيد الله بن الضحّاك، عن أبي خالد الأحمر، عن أبي مريم الأنصاري قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : إنّ اليتيم إذا بكى اهتزّ له العرش فيقول ربّ تبارك وتعالى : من هذا الذي أبكى عبدي الذي سلّبت أبويه في صغره، فوعزّتي وجلالي لا يسكته أحد إلا أوجبت له الجنة .

ثواب المؤمن بعد موته، وثواب إدخال السرور على المؤمن

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمّد، عن الحسن بن محبوب، عن سدير الصيرفي قال : كنت عند أبي عبد الله عليه السّلام فذكروا عنده المؤمن فالتفت إليّ فقال : يا أبا الفضل ألا أحدثك بحال المؤمن عند الله ؟ قلت : بلى فحدّثني قال : فقال : إذا قبض الله روح المؤمن صعد ملكاه إلى السّماء

یتیمی بکشد مگر اینکه خداوند به شماره هر مویی که از زیر دستش می‌گذرد حسنه‌ای برای او ثبت می‌کند.

۲. حسن بن سری می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ بنده‌ای نیست که دست محبت بر سر یتیمی بکشد مگر اینکه خداوند به تعداد هر مویی روز قیامت نوری به او عطا می‌کند.

۳. جابر از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس از سخت‌دلی خود ناراحت است یتیمی را نزد خویش بخواند و با او مهربانی کند و دست بر سرش بکشد، به خواست خدا دلش نرم می‌شود، زیرا یتیم حقی دارد.

در حدیث دیگر فرمود: یتیم را بر سر سفره خود بنشاند و دست بر سرش بکشد که دلش نرم می‌شود، زیرا اگر چنین کند، به خواست خدا دلش نرم خواهد شد.

پاداش کسی که یتیمی را از گریه ساکت کند

۱. از ابو مریم انصاری نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: یتیم چون گریه کند عرش الهی به لرزه در می‌آید. پس خداوند می‌گوید: چه کسی این بنده مرا که پدر و مادرش را در کودکی از او گرفته‌ام گریانده است؟ به عزت و جلال خودم سوگند که هر کس او را ساکت کند بهشت را برای او واجب خواهم ساخت.

پاداش مؤمن پس از مرگ، و پاداش شادمان ساختن مؤمن

۱. سدید صیرفی می‌گوید: نزد امام صادق (ع) بودم که از مقام مؤمن سخن به میان آمد. امام (ع) روی به من کرد و فرمود: ای ابوالفضل، آیا از موقعیت مؤمن در پیشگاه خدا برای تو سخن بگویم؟ گفتم: آری، بفرمایید. فرمود: هنگامی که خداوند روح

فقالا: ربنا عبدك فلان ونعم العبد كان لك سريعا في طاعتك بطيئا في معصيتك، وقد قبضته إليك فماذا تأمرنا من بعده؟ قال: فيقول الله لهما: إهبطا إلى الدنيا وكونا عند قبر عبدي فاحمداني وسبحاني وهللاني وكبراني واكتبنا ذلك لعبدي حتى أبعثه من قبره. ثم قال: ألا أزيدك؟ فقلت: بلى فزدني، فقال: إذا بعث الله المؤمن من قبره خرج معه مثال يقدمه أمامه، فكلما رأى المؤمن هولا من أهوال القيامة قال له المثال: لا تحزن ولا تفزع وأبشر بالسرور والكرامة من الله عز وجل، فما زال يبشّره بالسرور والكرامة من الله عز وجل حتى يقف بين يدي الله جلّ جلاله فيحاسبه حسابا يسيرا، ويأمر به إلى الجنة والمثال أمامه، فيقول له المؤمن: رحمك الله نعم الخارج خرجت معي من قبري ما زلت تبشّرني بالسرور والكرامة من الله عز وجل حتى رأيت ذلك فمن أنت؟ فيقول له المثال: أنا السرور الذي كنت تدخله على أخيك المؤمن في الدنيا خلقي الله منه لأبشرك.

ثواب محبة الولد

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن العبيدي، عن ابن أبي عمير، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله عز وجل يرحم الرجل لشدة حبه لولده.

ثواب من دخل السوق فاشتري تحفة فحملها إلى عياله،

و ثواب من فرح ابنته ومن أقرّ بعين ابن

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن سلمة بن الخطاب، عن أيوب بن سليم العطار، عن إسحاق بن بشر الكاهلي، عن سالم الأفتس، عن سعيد بن جبیر، عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من دخل السوق فاشتري تحفة فحملها إلى عياله كان كحامل صدقة إلى قوم محايج، وليبدأ بالإناث قبل الذكور، فإنه من فرح أنثى فكأنما أعتق رقبة من ولد إسماعيل ومن أقرّ بعين ابن فكأنما بكى من خشية الله، ومن بكى من خشية الله أدخله الله جنّات النعيم.

مؤمن را قبض می‌کند، دو فرشته او به آسمان بالا می‌روند و می‌گویند: پروردگارا، بنده‌ات فلانی که نیکو بنده‌ای بود در اطاعت تو شتاب می‌کرد و در نافرمانی تو کند بود، و اینک او را قبض روح کرده‌ای. آیا پس از او به ما چه فرمان می‌دهی؟ خداوند به آن دو فرشته می‌گوید: به زمین باز گردید و کنار قبر او باشید و مرا حمد و تسبیح و تهلیل و تکبیر گویند و آن را برای بنده‌ام بنویسید تا روزی که او را از قبر برانگیزم.

آن گاه امام (ع) فرمود: آیا برای تو بیشتر بگویم؟ گفتم: آری، بفرمایید. فرمود: هنگامی که خداوند مؤمن را از قبر بر می‌انگیزد، مثالی از قبر با او بیرون می‌آید که جلوی او حرکت می‌کند، و هرگاه مؤمن با منظره هولناکی از منظره‌های وحشت آور قیامت روبه‌رو می‌شود آن مثال به او می‌گوید: غمگین مباش و بیمی به خود راه مده و مژده باد تو را به سرور و کرامت از جانب خداوند بزرگ. پس پیوسته او را به شادمانی و احترام از جانب پروردگار مژده می‌دهد تا اینکه او در پیشگاه خداوند می‌ایستد و خدا با حسابی آسان از او حساب می‌کشد و فرمان می‌دهد او را به بهشت ببرند. در این حال آن مثال پیش روی او به راه می‌افتد. مؤمن به او می‌گوید: خدا تو را رحمت کند، چه رفیق خوبی بودی که با من از قبر بیرون آمدی و پیوسته مرا از جانب خدا به شادمانی و کرامت نوید دادی تا آن را به چشم خود دیدم، تو کیستی؟ آن مثال می‌گوید: من همان شادی و سروری هستم که تو در دنیا بر برادر مؤمنت وارد ساختی، خداوند مرا از آن آفرید تا به تو نوید دهم.

پاداش دوست داشتن فرزند

۱. ابن ابی عمیر از مردی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: خداوند بزرگ آدمی را به سبب شدت محبت او به فرزندش مورد رحمت قرار می‌دهد.

پاداش کسی که از بازار برای خانواده خود تحفه‌ای بخرد

و دختر و پسر خود را شادمان کند

۱. از ابن عباس نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس به بازار رود و تحفه‌ای بخرد و آن را برای خانواده خود ببرد، همچون کسی است که برای گروهی نیازمند صدقه بر دوش کشیده است، و باید دختران را بر پسران مقدم بدارد، زیرا هر کس دختری را خوشحال کند گویی برده‌ای از فرزندان اسماعیل را آزاد ساخته است، و هر کس دیده پسرش را روشن کند گویی از ترس خدا گریسته است، و هر کس از ترس خدا بگرید خدا او را به بهشت پر نعمت خویش در می‌آورد.

ثواب أب البنات

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثنا محمد بن الحسن الصفار، عن موسى بن عمر، عن أبي عبد الله، عن يحيى بن خاقان، عن رجل، عن أبان بن تغلب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: البنات حسنات والبنون نعمة، والحسنات يثاب عليها والنعمة يسأل عنها.

٢- أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن هاشم، عن البرقي رفعه قال: بُشِّرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فَنَظَرَ فِي وَجْهِهِ أَصْحَابُهُ فَرَأَى الْكَرَاهَةَ فِيهِمْ فَقَالَ : مَا لَكُمْ رِيحَانَةَ أَشْمَهَا وَرَزَقَهَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى، عن عباس الزيات، عن حمزة بن حمران، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أتى رجل النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعِنْدَهُ رَجُلٌ فَأَخْبَرَهُ بِمَوْلُودٍ لَهُ، فَتَغَيَّرَ لَوْنُ الرَّجُلِ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : مَا لَكَ؟ قَالَ : خَيْرٌ، قَالَ : قُلْ، قَالَ : خَرَجْتُ وَالْمَرْأَةُ تَمْخُضُ فَأَخْبَرْتُ أَنَّهَا وَلَدَتْ جَارِيَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : الْأَرْضُ تَقْلُهَا وَالسَّمَاءُ تَظْلُهَا، وَاللَّهُ يَرْزُقُهَا وَهِيَ رِيحَانَةٌ تَشْمُهَا، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ : مَنْ كَانَتْ لَهُ ابْنَةٌ فَهُوَ مَفْدُوحٌ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ ابْنَتَانِ فَيَا غَوَاثَهُ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ وَضَعَّ عَنْهُ الْجِهَادَ وَكُلَّ مَكْرُوهٍ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْبَعُ بَنَاتٍ فَيَا عِبَادَ اللَّهِ أَعْيَنُوهُ، يَا عِبَادَ اللَّهِ أَقْرَضُوهُ، يَا عِبَادَ اللَّهِ ارْحَمُوهُ.

٤- أبي ومحمد بن الحسن رضي الله عنهما قالا : حدثنا أحمد بن إدريس، ومحمد بن يحيى العطار جميعاً، عن محمد بن أحمد، عن يعقوب بن يزيد يرفعه إلى أحد الإمامين الباقر أو الصادق عليهما السلام قال: إذا أصاب الرجل ابنة بعث الله إليها ملكاً فأمر جناحه على رأسها وصدرها وقال: ضعيفة خلقت من ضعف، المنفق عليها مُعانٍ إلى يوم القيامة.

تم كتاب ثواب الأعمال والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله.

پاداش پدری که چند دختر داشته باشد

۱. ابان بن تغلب می گوید: امام صادق (ع) فرمود: دختران حسنه و پسران نعمت اند؛ در برابر حسنات پاداش داده می شود، ولی نعمت مورد بازخواست قرار می گیرد.

۲. بسرقی در حدیثی مرفوعه آورده است که رسول خدا (ص) را به ولادت فاطمه (ع) بشارت دادند. پیامبر (ص) در چهره یاران خود نگریست و آنان را ناراحت یافت. فرمود: شما را چه شده است؟ این گلی است که من او را می بویم و روزی اش بر عهده خداوند است.

۳. حمزه بن حمران می گوید: امام صادق (ع) فرمود: مردی بر پیامبر (ص) وارد شد و به شخصی که نزد آن حضرت نشسته بود خبر داد که فرزندی برای تو به دنیا آمده است. ناگهان رنگ مرد تغییر کرد. پیامبر (ص) به او فرمود: تو را چه شده است؟ گفت: خیر است. فرمود: بگو چه شده است؟ گفت: از خانه که بیرون آمدم همسرم درد زایمان داشت، اکنون به من خبر داده اند که او دختر زاییده است. پیامبر (ص) به او فرمود: زمین او را حمل می کند و آسمان بر سرش سایه می افکند و خدا به او روزی می دهد و گلی است که آن را می بویی. سپس رو به یارانش کرد و فرمود: هر کس دارای یک دختر باشد بار سنگینی بر عهده دارد، و هر کس دو دختر داشته باشد باید به فریادش رسید، و هر کس دارای سه دختر باشد جهاد و هر کار سختی از عهده اش برداشته می شود، و هر کس چهار دختر داشته باشد ای بندگان خدا او را یاری کنید، ای بندگان خدا به او وام دهید، ای بندگان خدا بر او ترحم کنید.

۴. یعقوب بن یزید در حدیثی مرفوعه از امام باقر (ع) یا امام صادق (ع) نقل کرده است که آن حضرت فرمود: هر گاه مردی دارای دختری شود، خداوند فرشته ای می فرستد که بال خود را بر سر و سینه آن دختر می کشد و می گوید: موجودی ناتوان است که از ضعف و ناتوانی پدید آمده است. هر کس هزینه او را تأمین کند تا روز قیامت یاری خواهد شد.

کتاب ثواب الأعمال به پایان رسید، سپاس خداوند را که پروردگار جهانیان است و درود خدا بر محمد و خاندان او باد.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

مرکز تحقیقات کامپیوتر و علوم اسلامی

عقاب الأعمال

بسم الله الرحمن الرحيم
عقاب من أتى الله من غير بابه

أخبرنا أبو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي مصنف هذا الكتاب قال:

١ - حدثني أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن صفوان بن يحيى، عن إسحاق بن غالب، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: عبد الله خير من أحبار بني إسرائيل حتى صار مثل الخلال فأوحى الله عز وجل إلى نبي زمانه قل له: وعزّي وجلالي وجبروتي لو أنك عبدتني حتى تذوب كما تذوب الآلية في القدر ما قبلت منك حتى تأتيني من الباب الذي أمرتك.

عقاب المتهاون بأمر الله سبحانه

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن جعفر بن محمد بن عبيد الله، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إياكم والغفلة فإنه من غفل فإنما يغفل عن نفسه، وإياكم والتهاون بأمر الله عز وجل، فإنه من تهاون بأمر الله أهانه الله يوم القيامة.

عقاب من أبغض أهل بيت النبي (ص)

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم قال: حدثني محمد بن علي الكوفي، عن المفضل بن صالح الأسدي، عن محمد بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أبغضنا أهل البيت بعثه الله عز وجل يهوديًا، قيل: يا رسول الله وإن شهد الشهادتين؟ قال: نعم إنما احتجز بهاتين الكلمتين عند سفك دمه، أو يؤدّي الجزية وهو صاغر، ثم قال: من أبغضنا أهل البيت بعثه الله يهوديًا، وقيل: وكيف يا رسول الله؟ قال: إن أدرك الدجال آمن به.

بسم الله الرحمن الرحيم

کیفر کسی که از غیر راه خدا به خدا تقرب جوید

۱. اسحاق بن غالب از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: یکی از علمای بنی اسرائیل آن قدر خدا را عبادت کرد که مانند چوب باریک گشت. خداوند به پیامبر زمان او وحی فرستاد که به او بگو: به عزت و جلال و جبروت خودم سوگند که اگر مرا آن قدر عبادت کنی که آب شوی چنان که دنبه در دیگ آب می شود، از تو نخواهم پذیرفت، مگر اینکه از راهی که به تو فرمان داده‌ام به سوی من بیایی.

کیفر کسی که فرمان خدا را سبک بشمارد

۱. عبدالله بن میمون می گوید: امام صادق (ع) فرمود: از غفلت پرهیزید، زیرا هر کس غفلت ورزد به زیان خود اقدام کرده است. و پرهیزید از اینکه فرمان خدا را سبک بشمارید، زیرا هر کس فرمان خدا را سبک بشمارد، خداوند او را روز قیامت ذلیل و خوار خواهد ساخت.

کیفر کسی که با خاندان پیامبر (ص) دشمنی کند

۱. محمد بن مروان از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس با ما خاندان دشمنی کند خداوند او را یهودی برخواهد انگیزخت. پرسیدند: ای پیامبر خدا، هر چند شهادتین را گفته باشد؟ فرمود: آری، زیرا او با گفتن شهادتین فقط خون خود را حفظ کرده یا از دادن جزیه با ذلت و خواری مصون مانده است. سپس تکرار فرمود: هر کس با ما خاندان دشمنی کند خداوند او را یهودی برمی انگیزد. سؤال کردند: ای رسول خدا، این چگونه است؟ فرمود: برای اینکه اگر او دجال را درک کند به او می گروید.

۲. اسماعیل جعفی می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: هیچ کس با ما خاندان دشمنی نمی کند مگر اینکه روز قیامت خدا او را بریده دست محشور خواهد کرد.

٢ - حدثني محمد بن الحسن بن الوليد رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن المثني، عن إسماعيل الجعفي قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : لا يبغضنا أهل البيت أحد إلا بعثه الله يوم القيامة أجذم.

عقاب من جهل حق أهل البيت عليهم السلام

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن كرام الحشمي، عن أبي الصامت، عن المعلّى بن خنيس قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : يا معلّى لو أن عبداً عبد الله مائة عام بين الركن والمقام يصوم نهاراً ويقوم الليل حتى يسقط حاجباه على عينيه وتلتقي تراقيه هرماً جاهلاً لحقنا لم يكن له ثواب.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن محمد بن علي عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن عاصم، عن أبي حمزة قال : قال لنا علي بن الحسين عليهما السلام : أي البقاع أفضل ؟ فقلت : الله ورسوله وابن رسوله أعلم، قال : إن أفضل البقاع ما بين الركن والمقام، ولو أن رجلاً عمّر ما عمّر نوح عليه السلام في قومه - ألف سنة إلا خمسين عاماً - يصوم نهاراً ويقوم الليل في ذلك المقام ثم لقي الله عز وجل بغير ولايتنا لم ينتفع بذلك شيئاً.

٣ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن علي بن عقبة بن خالد، عن ميسر قال : كنت عند أبي جعفر عليه السلام وعنده في الفسطاط نحو من خمسين رجلاً، فجلس بعد سكوت منا طويلاً فقال : ما لكم لعلكم ترون أني نبي الله والله ما أنا كذلك، ولكن لي قرابة من رسول الله صلى الله عليه وآله وولادة، فمن وصلنا وصله الله، ومن أحبنا أحبه الله عز وجل، ومن حرّمنا حرّمه الله، أتدرون أي البقاع أفضل

کیفر کسی که حق اهل بیت (ع) را نشناسد

۱. معلی بن خنیس می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای معلی، اگر بنده ای صد سال در میان رکن و مقام با روزه گرفتن روزها و شب زنده داری شبها خدا را عبادت کند تا آنکه از شدت پیری ابروهایش روی چشمانش را فراگیرد و استخوانهای گردنش در سینه اش فرو رود، اما حق ما را نشناسد هیچ ثوابی برای او نخواهد بود.

۲. ابو حمزه ثمالی می گوید: حضرت علی بن الحسین (ع) از ما پرسید: کدام سرزمین از همه برتر است؟ من گفتم: خدا و پیامبر و فرزند پیامبرش بهتر می دانند. فرمود: بهترین سرزمین ها میان رکن و مقام است، و اگر مردی به اندازه نوح (ع) که در میان قوم خود بود، نهصد و پنجاه سال عمر کند و روزها را روزه بگیرد و شبها را در آن مکان به عبادت پردازد و در حالی خدا را ملاقات کند که به ولایت ما اعتقاد نداشته باشد، هیچ بهره ای از عبادات خود نخواهد برد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

۳. میسر می گوید: (در مکه معظمه) نزد امام باقر (ع) بودم و در خیمه آن حضرت حدود پنجاه نفر دیگر نیز حضور داشتند. امام (ع) پس از سکوتی طولانی که همه ما را فرا گرفته بود نشست و فرمود: شما را چه شده است؟ شاید فکر می کنید من پیامبر خدا هستم! به خدا سوگند من پیامبر نیستم، ولی با رسول خدا (ص) خویشاوندی دارم و از فرزندان او هستم. هر کس با ما ارتباط داشته باشد خدا با او ارتباط خواهد داشت، و هر کس ما را دوست بدارد خدا او را دوست خواهد داشت، و هر کس ما را از حَقمان محروم کند خدا او را محروم خواهد ساخت. آیا می دانید کدامین سرزمین نزد خدا محترم تر است؟ هیچ کس پاسخ نگفت پس خود حضرت فرمود: این سرزمین

عند الله منزلة؟ فلم يتكلم أحد منا فكان هو الرادّ على نفسه، فقال: ذلك مكة الحرام التي رضيها الله لنفسه حرماً، وجعل بيته فيها، ثم قال: أتدرون أيّ البقاع أفضل فيها عند الله حرمة؟ فلم يتكلم أحد منا فكان هو الرادّ على نفسه فقال: ذاك المسجد الحرام، ثم قال: أتدرون أيّ بقعة في المسجد الحرام أعظم عند الله حرمة؟ فلم يتكلم أحد منا فكان هو الرادّ على نفسه قال: ذاك ما بين الركن الأسود والمقام وباب الكعبة، وذلك حطيم إسماعيل عليه السلام ذاك الذي كان يزود غنياته ويصلي فيه والله لو أنّ عبداً صفّ قدميه في ذلك المكان قام الليل مصلياً حتى يحييه النهار. وصام النهار حتى يحييه الليل ولم يعرف حقنا وحرمتنا أهل البيت لم يقبل الله منه شيئاً أبداً.

عقاب من مات لا يعرف إمامه

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال: حدثني عبد العظيم بن عبد الله الحسيني - وكان مرضياً - عن محمد بن عمر، عن حماد بن عثمان، عن عيسى بن السري أبي اليسع قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من مات لا يعرف إمامه مات ميتة جاهليّة؟ قال أبو عبد الله عليه السلام: أحوج ما يكون إلى معرفته: إذا بلغ نفسه هذا - وأشار بيده إلى صدره - فقال: لقد كنت على أمر حسن.

٢- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن إسماعيل بن مهران، عن رجل، عن أبي المغراء، عن ذريح، عن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: منّا الإمام المفروض طاعته، من جحدته مات يهودياً أو نصرانياً، والله ما ترك الأرض منذ قبض الله عزّ وجلّ آدم عليه السلام إلّا وفيها إمام يُهتدى به إلى الله، حجّة على العباد، من تركه هلك، ومن لزمه نجا حقاً على الله.

عقاب من أطاع إماماً جائراً ليس من الله عزّ وجلّ

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكّل قال: حدثني عبد الله بن جعفر

مکّه است که خدا آن را حرم خویش قرار داده و خانه‌اش را در آن نهاده است. باز فرمود: آیا می‌دانید کدامین نقطه از حرم نزد خدا حرمتش بیشتر است؟ این بار نیز کسی پاسخ نگفت و امام (ع) خود فرمود: این مسجد الحرام است. سپس فرمود: آیا می‌دانید کدام نقطه از مسجد الحرام نزد خدا احترام بیشتری دارد؟ باز کسی پاسخ نداد و حضرت خود فرمود: آن نقطه که میان رکن اسود و مقام و در کعبه است از همه جا احترامش بیشتر است، و آن حطیم اسماعیل بوده که در آنجا به گوسفندان خود علوفه می‌داده و در آنجا نماز می‌گزارده است. به خدا سوگند اگر بنده‌ای در این مکان روی پا بایستد و شبها را به نماز بپردازد تا روز فرا رسد، و روزها را روزه بگیرد تا شب در رسد، ولی حق و حرمت ما خاندان را نشناسد، خداوند هرگز عملی را از او نخواهد پذیرفت.

کیفر کسی که بمیرد و امام خود را نشناسد

۱. عیسی بن سری می‌گوید: به امام صادق (ع) گفتم: رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس بمیرد و امام خود را نشناسد، به مرگ جاهلیت مرده است؟ امام صادق (ع) فرمود: مهم‌ترین زمانی که او به شناختن امام خود نیازمند است هنگامی است که نفسش به اینجا رسد - و با دست به سینه خود اشاره کرد - آن گاه به من فرمود: تو بر امر نیکی قرار داری.

۲. ابو حمزه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: آن امامی که اطاعتش واجب است از ما خاندان است. هر کس او را انکار کند یهودی یا مسیحی خواهد مرد. به خدا سوگند، از روزی که خدا آدم (ع) را قبض روح کرد تا کنون، این زمین از امامی که مردم را به سوی خدا هدایت کند و بر پندگانش حجّت باشد خالی نبوده است. هر کس او را واگذارد هلاک می‌گردد، و هر کس او را پیروی کند نجاتش بر خدا حتمی است.

کیفر کسی که از پیشوای ستمگر فرمان برد

۱. حبیب سجستانی از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود:

الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن هشام بن سالم، عن حبيب الشَّجِسْتَانِي، عن أبي جعفر عليه السَّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: قال الله عزَّ وجلَّ لأُعَذِّبَنَّ كُلَّ رَعِيَّةٍ فِي الْإِسْلَامِ أَطَاعَتْ إِمَامًا جَائِرًا لَيْسَ مِنْ اللَّهِ عزَّ وجلَّ وَإِنْ كَانَتْ الرَّعِيَّةُ فِي أَعْمَالِهَا بَرَّةً تَقِيَّةً، وَلَأَعْفُونَ عَنْ كُلِّ رَعِيَّةٍ فِي الْإِسْلَامِ أَطَاعَتْ إِمَامًا هَادِيًا مِنْ اللَّهِ عزَّ وجلَّ وَإِنْ كَانَتْ الرَّعِيَّةُ فِي أَعْمَالِهَا ظَالِمَةً مَسِيئَةً.

عقاب من أمَّ قوما وفيهم من هو أعلم منه وأفقه

١ - أبي رحمه الله قال: حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدَ بْنِ عِيسَى، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ خَالِدٍ، عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ مُحَمَّدٍ الْجَوْهَرِيِّ، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنْ الْعَزْرَمِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رَفَعَ الْحَدِيثَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ: مَنْ أُمَّ قَوْمًا وَفِيهِمْ مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مِنْهُ وَأَفْقَهُ لَمْ يَزَلْ أَمْرُهُمْ إِلَى سَفَالٍ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

عقاب من صلي وترك الصلاة على النبي (ص)،

ومن ذكر عنده النبي (ص) ولم يصل عليه

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَا جِيلَوِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمِّي مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ عَلِيٍّ الْكَوْفِيِّ، عَنْ الْمُفَضَّلِ بْنِ صَالِحِ الْأَسَدِيِّ، عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ مَرْوَانَ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلام قال: إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ وَلَمْ يَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي صَلَاتِهِ يَسْلُكُ بِصَلَاتِهِ غَيْرَ سَبِيلِ الْجَنَّةِ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ذَكَرْتُ عَنْده فَلَمْ يَصَلِّ عَلَيَّ فَدَخَلَ النَّارَ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَنْ ذَكَرْتُ عَنْده فَنَسِيَ الصَّلَاةَ عَلَيَّ خَطِيءٌ بِهِ طَرِيقُ الْجَنَّةِ.

عقاب الناصب والجاحد لأمير المؤمنين (ع) والشاك فيه والمنكر له

١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ: حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حمزة، عَنْ أَبِي بصير قال: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلام: مَدَمَنْ الْخَمْرُ كَعَابِدِ الْوُثْنِ

خداوند فرموده است: بی تردید، من آن رعیتی را که در میان امت اسلام از پیشوای ستمگر بی ارتباط با خدا پیروی کرده است عذاب خواهم کرد، هرچند آن رعیت نیکوکار و پرهیزگار باشد، و قطعاً از آن رعیتی که در میان امت اسلام از پیشوای هدایتگر مرتبط با خدا پیروی کرده است در خواهم گذشت، اگر چه آن رعیت ستمکار و گناهکار باشد.

کیفر کسی که بر گروهی امامت کند و در میان آنها داناتر از او وجود داشته باشد

۱. عززمی از پدرش در حدیثی مرفوعه از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: هر کس بر گروهی امامت کند در حالی که میان آنها داناتر و فقیه تر از او وجود داشته باشد، همواره کارشان تا روز قیامت رو به پستی خواهد رفت.

کیفر کسی که در نماز صلوات را ترک کند، و کسی که نام پیامبر نزد او برده شود و بر او صلوات نفرستد

۱. محمد بن مروان می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر گاه یکی از شما نماز بگزارد و در نماز خود بر پیامبر صلوات نفرستد، با این نماز راه غیر بهشت را پیموده است. و رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس نام من نزد او برده شود و بر من صلوات نفرستد وارد دوزخ می گردد و خدا او را از رحمت خود دور می سازد. و نیز فرموده است: هر کس نام من نزد او برده شود و صلوات بر مرا فراموش کند راه بهشت را به خطا خواهد رفت.

کیفر دشمن امیر مؤمنان (ع) و کسی که نسبت به او تردید یا انکار داشته باشد

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: شرابخوار همچون بت پرست است، و کسی که با اهل بیت پیامبر (ص) دشمنی کند بدتر از او است. راوی می گوید: گفتم: فدایت شوم، چگونه کسی از بت پرست بدتر است؟ فرمود: برای اینکه شرابخوار ممکن است روزی شفاعت شامل حالش بشود، ولی دشمن اهل بیت را اگر اهل

آسمانها و زمین درباره او شفاعت کنند شفاعتشان پذیرفته نمی‌گردد.

۲. عتیبه نی فروش از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: بهشت مشتاق دوستان علی (ع) است و نور آن به سرعت دوستان علی (ع) را پیش از ورود به بهشت در همین دنیا فرامی‌گیرد، و آتش دوزخ نیز بر دشمنان علی (ع) در همین دنیا پیش از ورود به دوزخ خشم می‌گیرد و خروش خود را نسبت به آنان شدید می‌کند.

۳. از ابان بن تغلب نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: دشمن خاندان پیامبر (ص) هرچند در عبادت کوشش کند، سرانجام مشمول این آیه «عامله ناصبه، تصلی ناراً حامیه» [غاشیه، ۳-۴] خواهد شد. توضیح: این دو آیه درباره کسانی سخن می‌گوید که در دنیا رنجی کشیده‌اند ولی در قیامت به حالشان سود ندارد و به آتشی سوزان در آیند.

۴. عبدالله بن سنان می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: ناصبی کسی نیست که آشکارا دشمن اهل بیت باشد، زیرا کسی را نخواهی یافت که بگوید: من محمد و آل محمد (علیهم السلام) را دشمن می‌دارم، بلکه ناصبی کسی است که با شما شیعیان آشکارا دشمنی می‌کند و می‌داند که شما ما را دوست می‌دارید و از ما پیروی می‌کنید.

۵. حمran بن اعین از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: اگر همه فرشتگان که خدا آنان را آفریده، و همه پیامبران که خدا آنان را به رسالت برانگیخته، و همه راستی‌پیشگان و شهیدان درباره کسی که دشمن ما خاندان است شفاعت کنند و از خدا بخواهند که او را از آتش دوزخ نجات دهد، خداوند هرگز او را از آتش دوزخ نجات نخواهد داد. خداوند در کتاب خود فرموده است: «ما کثین فیه ابداء» [کهف، ۳] (برای همیشه در آن خواهند ماند). توضیح: آیه مذکور درباره مؤمنان و ماندگار بودن آنان در بهشت است و ممکن است استناد امام (ع) به آن با قطع نظر از آیه قبل و بر اساس دلالت اطلاق لفظ باشد. برخی نیز گفته‌اند ممکن است نقل این آیه اشتباه راوی باشد و امام (ع) به آیه «قال انکم ما کثون» که درباره دوزخیان است استناد کرده باشد.

۶. جابر جعفی می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس زشتی آن ستمهایی که به ما شده و حقوقی که از ما تباه گردیده و گرفتاریهایی که بدان دچار شده‌ایم را نشناسد، با کسی که این جنایات را در حق ما مرتکب شده است شریک خواهد بود.

٧- حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن أحمد قال : حدّثني أبو عبد الله الرازي، عن علي بن سليمان بن رشيد رفعه إلى أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليه السّلام قال : يحشر المرجئة عُميّانا وإمامهم أعمى، فيقول بعض من يراهم من غير أمتنا : ما نرى أمة محمّد إلّا عميّانا، فيقال لهم : ليسوا من أمة محمّد إنهم بدّلوا فبدّل بهم وغيروا فغيّر ما بهم .

٨- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد بن عيسى، عن الفضل بن كثير المدائني، عن سعيد بن أبي سعيد البلخي قال : سمعت أبا الحسن عليه السّلام يقول : إنّ الله عزّ وجلّ في كلّ وقت صلاة يصلّيها [مصلّيها أرسل الله رحمة لعباده المؤمنين والمعتقدين، وفي بعض] هذا الخلق لعنة، قال : قلت : جعلت فداك ولم؟ قال : بجحودهم حقّنا وتكذيبهم إيانا.

٩- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن أحمد بن عائذ، عن أبي خديجة، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : يؤتّى يوم القيامة بإبليس لعنه الله مع مُضِلّ هذه الأمة في زمامين غلظهما مثل جبل أحد فيسحبان على وجوههما فيسدّ بهما باب من أبواب النّار.

١٠- حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار قال : حدّثني عبّاد بن سليمان، عن محمّد بن سليمان الديلمي، عن أبيه قال : قلت لأبي عبد الله عليه السّلام : «هل أتاك حديث الغاشية» قال : يغشاهم القائم عليه السّلام بالسيف، قال : قلت : «وجوه يومئذ خاشعة» قال : يقول : خاضعة ولا تطبيق الإمتناع، قال : قلت : «عاملة» قال : عملت بغير ما أنزل الله عزّ وجلّ، قلت : «ناصبة» قال : نصبت لغير ولاة الأمر، قال : قلت : «تصلّي نارا حامية» قال : تصلّي نار الحرب في الدنيا على عهد القائم عليه السّلام وفي الآخرة نار جهنّم. (الآيات في سورة الغاشية).

١١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله قال : حدّثني أحمد بن أبي عبد

۷. علی بن سلیمان در حدیثی مرفوعه از امیر مؤمنان علی بن ابی طالب (ع) نقل کرده است که فرمود: گروه مُرجئه با پیشوای خود همه نابینا محسور می‌شوند، و برخی از کسانی که از اُمت دیگرند وقتی آنان را می‌بینند می‌گویند: ما اُمت محمد را جز نابینا نمی‌بینیم! به آنان گفته می‌شود: اینان از اُمت محمد (ص) نیستند، زیرا حق و باطل را جا به جا کردند و آیین محمد را دگرگون ساختند، از این رو خود تغییر یافتند و دگرگون گشتند. (مقصود از «مرجئه» کسانی هستند که گنهکاران را معذور می‌داشتند.)

۸. سعید بن ابی سعید بلخی می‌گوید: از حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) شنیدم که می‌فرمود: خداوند به هنگام هر نمازی که نمازگزار به جای می‌آورد رحمتش را بر بندگان مؤمن و کسانی که اعتقاد درست دارند فرو می‌فرستد و بر بعضی از این مردم نیز لعنت می‌فرستد. راوی می‌گوید: گفتم: فدایت شوم، این لعنت برای چیست؟ فرمود: به سبب اینکه حق ما را انکار کردند و ما را دروغگو شمردند.

۹. ابو خدیجه می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: روز قیامت شیطان ملعون را با گمراه کننده این اُمت می‌آورند در حالی که آنها را با دو افسار خشن و بزرگ که همچون کوه احد است به صورت بر زمین می‌کشند و به سوی دوزخ می‌برند و راه عبور یکی از درهای دوزخ به سبب این دو بسته می‌شود.

۱۰. سلیمان دیلمی می‌گوید: از امام صادق (ع) درباره آیه «هل أتیک حَدِیْثُ الْغَاشِیَةِ» پرسیدم، فرمود: مقصود قائم آل محمد (ع) است که با شمشیر آنان را فرو می‌گیرد. راوی می‌گوید: گفتم: مقصود از «وَجُوءُ یَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٍ» چیست؟ فرمود: مقصود این است که چهره‌هایی در آن روز تسلیم اند و قدرت مخالفت و سرپیچی ندارند. گفتم: معنای «عَامِلَةٌ» چیست؟ فرمود: آنها به غیر خدا نازل کرده بود عمل کرده‌اند. گفتم: مراد از «نَاصِبَةٌ» چیست؟ فرمود: برای رهبری غیر اولی الامر تلاش نموده‌اند. گفتم: «تَصْلٰی نَاراً حَامِیَةً» چه معنایی دارد؟ فرمود: در دنیا هنگام ظهور قائم (ع) به آتش جنگ و در آخرت به آتش دوزخ می‌سوزند.

۱۱. مفضل بن عمر می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرش ابو جعفر (ع) نقل کرده است

الله، عن علي بن عبد الله، عن موسى بن سعدان، عن عبد الله بن القاسم الحضرمي، عن الفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال أبو جعفر عليه السلام: إن الله تبارك وتعالى جعل علياً عليه السلام علماً بينه وبين خلقه ليس بينهم وبينه علم غيره، فمن تبعه كان مؤمناً ومن جحدته كان كافراً، ومن شك فيه كان مشركاً.

١٢- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن حسان السلمي، عن محمد بن جعفر، عن أبيه عليه السلام قال: علي عليه السلام باب الهدى من مخالفته كان كافراً، ومن أنكره دخل النار.

١٣- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني أبو عمران الأرمني، عن الحسن بن علي بن أبي حمزة البطائني، عن الحسين بن أبي العلاء قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: لو جحد أمير المؤمنين عليه السلام جميع من في الأرض لعذبهم الله جميعاً وأدخلهم النار.

١٤- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن إسماعيل بن مهران قال: أخبرني أبي، عن إسحاق بن جرير البجلي قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: جاءني ابن عمك كأنه أعرابي مجنون وعليه إزار وطيلسان ونعلاه في يده فقال لي: إن قوما يقولون فيك، قلت له: أأنت عربي؟ قال: بلى، قلت: إن العرب لا تبغض علياً عليه السلام، ثم قلت له: لعلك ممن يكذب بالحوض؟ أما والله لئن أبغضته ثم وردت عليه الحوض لتموتن عطشا.

١٥- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن حسان السلمي، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليه السلام قال: نزل جبرئيل عليه السلام على النبي صلى الله عليه وآله فقال: يا محمد يقرئك السلام ويقول: ما خلقت السماوات السبع وما فيهن، والأرضين السبع وما عليهن، وما خلقت موضعاً أعظم من الركن والمقام؛ ولو أن عبداً دعاني منذ خلقت السماوات والأرضين ثم لقيني جاحداً [لك] والولاية علي لأكيبته في سقر.

که فرمود: خداوند علی (ع) را نشانه‌ای میان خود و آفریدگانش قرار داده و نشانه‌ای غیر از او میان آنان نیست. هر کس از او پیروی کند مؤمن است، و هر کس او را منکر شود کافر است، و هر کس در او شک کند مشرک است.

۱۲. محمد بن جعفر از پدرش نقل کرده است که فرمود، علی (ع) باب هدایت است، هر کس با او مخالفت کند کافر است، و هر کس او را انکار نماید وارد دوزخ می‌گردد.

۱۳. حسین بن ابی العلاء می‌گوید از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: اگر همه مردم روی زمین امیر مؤمنان (ع) را انکار کنند، خداوند آنان را یکسره عذاب می‌کند و به دوزخ در می‌آورد.

۱۴. اسحاق بن جریر بجلی می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: پسر عمویت در حالی که لنگی به خود بسته و ردایی بر دوش افکنده و نعلین خود را به دست گرفته بود، همچون بادیه نشینی دیوانه نزد من آمد و گفت: گروهی از مردم درباره تو حرفهایی می‌زنند! به او گفتم: مگر تو شهری و فهمیده نیستی؟ گفت: چرا؟ گفتم: آدم فهمیده که با علی (ع) دشمن نیست. سپس به او گفتم: شاید تو از کسانی هستی که حوض کوثر را دروغ می‌دانند؟ بدان، به خدا قسم اگر با علی (ع) دشمن باشی و کنار حوض بر او وارد شوی از تشنگی هلاک خواهی شد.

۱۵. محمد بن جعفر از پدرش نقل کرده است که فرمود: جبرئیل بر پیامبر (ص) وارد شد و گفت: ای محمد، خدا به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: من آسمانهای هفت گانه و آنچه را که در آنهاست و نیز زمینهای هفت گانه و آنچه را که بر روی آنهاست آفریدم، و هیچ مکانی را بهتر از میان رکن و مقام نیافریدم؛ اگر بنده‌ای به اندازه عمر هفت آسمان و هفت زمین مرا عبادت کند و منکر تو و ولایت علی (ع) باشد، او را با چهره به «سَقَر» می‌افکنم.

١٦- أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن يحيى العطار، عن محمّد بن أحمد قال: حدّثني إبراهيم بن إسحاق، عن محمّد بن سليمان الديلمي، عن أبيه سليمان، عن ميسّر بياح الزُّطّي قال: دخلت على أبي عبد الله عليه السّلام فقلت له: جعلت فداك إنّ لي جاراً لست أنتبه إلّا على صوته إما تاليا كتابه يكرّره ويبيكي ويتضرّع وإما داعياً [أو يستبح الله عزّ وجلّ، قال: إلّا أن يكون ناصباً]، فسألت عنه في السرّ والعلانية فقليل لي: إنّهُ محتسب لجميع المحارم، قال: فقال: يا ميسّر يعرف شيئاً ممّا أنت عليه؟ قال: قلت: الله أعلم. قال: فحججته من قابل فسألت عن الرّجل فوجدته لا يعرف شيئاً من هذا الأمر، فدخلت على أبي عبد الله عليه السّلام فأخبرته بخبر الرّجل فقال، لي مثل ما قال في العام الماضي: يعرف شيئاً ممّا أنت عليه؟ قلت: لا، قال: يا ميسّر أيّ البقاع أعظم حرمة؟ قال: قلت: الله ورسوله وابن رسوله أعلم، قال: يا ميسّر ما بين الركن والمقام روضة من رياض الجنّة، وما بين القبر والمنبر روضة من رياض الجنّة، والله لو أنّ عبداً عمّره الله فيما بين الركن والمقام وفيما بين القبر والمنبر يعبدّه ألف عام ثمّ ذبح على فراشه مظلوماً كما يذبح الكهش الأملح، ثمّ لقي الله عزّ وجلّ بغير ولايتنا لكان حقيقاً على الله عزّ وجلّ أن يكتبه على منخريره في نار جهنّم.

١٧- وبهذا الأسناد، عن محمّد بن أحمد، عن محمّد بن علي الهمداني، عن حنان بن سدير، عن أبيه قال: سمعت أبا جعفر عليه السّلام يقول: إنّ عدوّ علي عليه السّلام لا يخرج من الدّنيا حتّى يجرع جرعة من الحميم وقال: سواء عليّ من خالف هذا الأمر صلّى أوزني.

١٨- وفي حديث آخر قال الصّادق عليه السّلام: الناصب لنا أهل البيت لا يبالي صام أم صلّى، زنا أم سرق إنّهُ في النّار، إنّهُ في النّار.

١٩- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد بن عيسى، عن عليّ بن الحكم، عن هشام بن سالم قال: قلت لأبي عبد الله عليه السّلام: ما

۱۶. میسر، فروشنده بردگان سیاه می گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم و به آن حضرت گفتم: فدایت شوم، همسایه ای دارم که من شب برای نماز از صدای او بیدار می شوم. گاهی مشغول خواندن قرآن است و آیات را مکرر می خواند و گریه و زاری می کند و گاهی دعا می کند [و یا خدا را تسبیح می گوید. فرمود: جز اینکه از دشمنان است]. من آشکارا و پنهانی درباره او تحقیق کردم، به من گفتند: او از همه محرمات الهی دوری می کند. امام (ع) فرمود: ای میسر، آیا به آنچه تو اعتقاد داری معتقد است؟ گفتم: خدا بهتر می داند. این گذشت تا آنکه سال بعد به حج رفتم و از حال آن مرد پرسیدم، متوجه شدم که معرفت به ولایت اهل بیت ندارد. وقتی بر امام صادق (ع) وارد شدم و از حال آن مرد به حضرت خبر دادم، همان سخن سال گذشته را تکرار فرمود و پرسید: آیا به آنچه تو اعتقاد داری معتقد است؟ گفتم: نه. فرمود: ای میسر، کدام نقطه روی زمین از همه جا حرمتش بیشتر است؟ گفتم: خدا و رسول او و فرزند پیامبرش بهتر می دانند. فرمود: ای میسر، میان رکن و مقام باغی است از باغهای بهشت، و میان قبر رسول خدا (ص) و منبرش نیز بوستانی از بوستانهای بهشت قرار دارد. به خدا قسم اگر خداوند به بنده ای عمر بسیار دهد و او میان رکن و مقام و میان قبر و منبر پیامبر هزار سال خدا را عبادت کند، و سپس او را مظلومانه در بسترش مانند گوسفند زاغ چشم سر ببرند، و خدا را در حالی ملاقات کند که به ولایت ما معتقد نباشد، بر خدا سزاوار است که او را به چهره در آتش دوزخ بیفکند.

۱۷. سدید صیرفی می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: دشمن علی (ع) از دنیا نمی رود مگر اینکه جرعه ای از آب سوزان دوزخ به او می آشامانند و فرمود: هر کسی که مخالف این امر [= ولایت] باشد یکسان است، خواه نماز بگزارد یا زنا کند.

۱۸. در حدیث دیگر امام صادق (ع) فرمود: کسی که دشمن ما خاندان است برای او تفاوت نمی کند چه نماز بخواند و روزه بگیرد، و چه زنا کند و دست به سرقت زند، به هر حال او در آتش دوزخ است. آری، او در آتش دوزخ خواهد بود.

۱۹. هشام بن سالم می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: نظر شما درباره کسی که به

ترى في رجل سبابة لعلِّي عليه السلام؟ قال: هو والله حلال الدِّم لولا أن يعمَّ به بريثا؟ قلت: أي شيء يعمَّ به بريثا؟ قال: يقتل مؤمن بكافر.

٢٠ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحكم بن مسكين، عن أبي سعيد المكاربي، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال أمير المؤمنين صلوات الله عليه: أصبح عدونا على شفا حفرة من النار وكان شفا حفرة قد انهارت به في نار جهنم، فتعسا لأهل النار [وبئس] مثواهم، إن الله عز وجل يقول: «بئس مثوى المتكبرين» وما من أحد يقصّر عن حبنا لخير جعله الله عنده.

٢١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن محمد بن خالد، عن النضر، عن يحيى الحلبي، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن علي الصائغ قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: إن المؤمن ليشفع لحميمه إلا أن يكون ناصبا ولو أن ناصبا شفع كل نبي مرسل وملك مقرب ما شفعوا.

٢٢ - وبهذا الأسناد، عن محمد بن خالد، عن حمزة بن عبد الله، عن هشام بن أبي سعيد، عن أبي بصير ليث المرادي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن نوحا عليه السلام حمل في السفينة الكلب والخنزير، ولم يحمل فيها ولد الزنا، والناصب شر من ولد الزنا.

٢٣ - أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن علي بن عقبة، عن عمر بن أبان، عن عبد الحميد قال: قلت لأبي جعفر عليه السلام: إن لنا جارا ينتهك المحارم كلها، حتى أنه ليدع الصلاة فضلا، فقال: سبحان الله وأعظم ذلك، ثم قال: ألا أخبرك بمن هو شر منه؟ قلت: بلى، قال: الناصب لنا شر منه.

عقاب القَدَرِيَّة

١ - حدثني علي بن أحمد رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن جعفر الأسدي

علی (ع) دشنام دهد چیست؟ فرمود: به خدا سوگند، ریختن خونس حلال است، اگر به ریختن خون بی گناهی نینجامد. گفتم: مقصود شما از ریخته شدن خون بی گناه چیست؟ فرمود: اینکه مؤمنی بابت کافری قصاص شود.

۲۰. ابو سعید مکاری می گوید: مردی از امام صادق (ع) نقل کرد که امیرمؤمنان (ع) فرمود: دشمن ما خاندان شب را به روز می آورد درحالی که بر لبه پرتگاهی از آتش دوزخ قرار دارد، و سرانجام این پرتگاه او را به دوزخ خواهد افکند. پس بدا به حال دوزخیان که بد جایگاهی دارند. خداوند فرموده است: «بئس مثوی المتکبرین» (تکبر کنندگان بد جایگاهی خواهند داشت). آن گاه فرمود: هیچ کس نیست که در محبت ما کوتاهی کند و خداوند خیری در او قرار داده باشد.

۲۱. علی صالغ می گوید: امام صادق (ع) فرمود: مؤمن از دوست صمیمی خود شفاعت خواهد کرد، مگر اینکه آن دوست ناصبی باشد. اگر همه پیامبران مرسل و فرشتگان مقرب در حق ناصبی شفاعت کنند شفاعتشان پذیرفته نخواهد شد.

۲۲. لیث مرادی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: نوح (ع) همه حیوانات حتی سگ و خوک را با خود به کشتی برد، ولی زنازاده را راه نداد، و ناصبی از زنازاده بدتر است.

۲۳. عبدالحمید می گوید: به امام باقر (ع) گفتم: همسایه ای داریم که نسبت به همه محرّمات الهی پرده دری می کند و حتی نماز را ترک کرده است. امام (ع) فرمود: سبحان الله، چه گناه بزرگی است! سپس فرمود: آیا از کسی که بدتر از این است به تو خبر دهم؟ گفتم: آری، فرمود: کسی که دشمن ما خاندان است بدتر از اوست.

کیفر قدریها

۱. حارث همدانی از امیرمؤمنان علی بن ابی طالب (ع) نقل کرده است که فرمود:

قال : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي الْقَاسِمِ قَالَ : حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْعَطَّارُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ مُوسَى الْبَصْرِيُّ قَالَ : حَدَّثَنَا سُلَيْمَانُ بْنُ عَيْسَى السُّجَزِيُّ قَالَ : حَدَّثَنَا إِسْرَائِيلُ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، عَنْ الْحَارِثِ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِنَّ أَرْوَاحَ الْقَدَرِيَّةِ يَعْضُونَ عَلَى النَّارِ غُدُوءًا وَعَشِيًّا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ فَإِذَا قَامَتِ السَّاعَةُ عَذَّبُوا مَعَ أَهْلِ النَّارِ بِأَلْوَانِ الْعَذَابِ، فَيَقُولُونَ : يَا رَبَّنَا عَذِّبْنَا خَاصَّةً وَتَعَذِّبْنَا عَامَّةً فَيُرَدُّ عَلَيْهِمْ «ذُوقُوا مَسَّ سَقَرٍ. إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ».

٢ - حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَشْرٍ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى الدَّامَغَانِيُّ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدِ الْبَرْقِيِّ، عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، عَمَّنْ حَدَّثَهُ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : مَا أَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ الْآيَاتِ إِلَّا فِي الْقَدَرِيَّةِ «إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ. يَوْمَ يَسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرٍ. إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ».

مَرْكَزُ تَحْقِيقِ كَلِمَاتِ تَعْلِيمِ رَسُوْلِي

٣ - حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ، قَالَ : حَدَّثَنِي مُسْلِمَةُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ قَالَ : حَدَّثَنِي دَاوُدُ بْنُ سُلَيْمَانَ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى، عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : صَنَفَانِ مِنْ أُمَّتِي لَيْسَ لُهُمَا فِي الْإِسْلَامِ نَصِيبٌ : الْمَرْجُئَةُ وَالْقَدَرِيَّةُ.

٤ - حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيْسَى، عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي حمزة قَالَ : حَدَّثَنِي أَبِي أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ : يَحْشُرُ الْمَكْذِبُونَ بِقَدَرِ اللَّهِ مِنْ قُبُورِهِمْ قَدْ مَسَخُوا قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ.

٥ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْحَمِيرِيُّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْخَطَّابِ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَعْيُنٍ، وَمُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

روح قَدْرِیان را هر صبح و شام تا فرا رسیدن قیامت بر آتش عرضه می‌کنند، و چون قیامت برپا شود آنان به همراه دوزخیان به انواع عذابها معذب می‌گردند پس می‌گویند: پروردگارا، ما را در گذشته به عذابی مخصوص عذاب کردی و اینک هم با همه دوزخیان عذاب می‌کنی؟ به آنان پاسخ داده می‌شود: «بچشید طعم عذاب دوزخ را، که ما هر چیزی را به اندازه آفریده‌ایم».

توضیح: قَدْرِیان گروهی هستند که معتقدند بندگان خدا امور خویش را خود تدبیر می‌کنند و خدا در کار آنان هیچ گونه دخالتی ندارد.

۲. یونس بن عبدالرحمن از کسی که برای او حدیث کرده، از امام صادق (ع) نقل نموده است که فرمود: خداوند این آیات را جز درباره قدریها نازل نکرده است: «إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ظُلَالٍ وَ سُعْرٍ، يَوْمَ يُشْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وجوههم ذوقوا مَسَّ سَقَرَ، أَنَا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ» [قمر، ۴۷ - ۴۹] (یعنی: قطعاً گناهکاران در گمراهی و جستجو روزی که در آتش به رو کشیده می‌شوند [به آنها گفته می‌شود]: [بچشید طعم عذاب دوزخ را، که ما هر چیزی را به اندازه آفریده‌ایم]).

۳. داود بن سلیمان از حضرت ابوالحسن علی بن موسی (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: دو گروه از امت من بهره‌ای از اسلام نخواهند داشت: مرحبه و قدریه.

۴. علی بن ابی حمزه می‌گوید: پدرم از امام باقر (ع) شنیده بود که می‌فرمود: کسانی که تقدیر الهی را تکذیب کنند، هنگام خروج از گورها به صورت میمون و خوک محشور خواهند شد.

۵. زراره و محمد بن مسلم می‌گویند: امام باقر (ع) فرمود: این آیات درباره قدریه نازل شده است. «ذوقوا مَسَّ سَقَرَ، أَنَا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ».

قال: نزلت هذه الآية في القدرية «ذوقوا مس سقر. إنا كل شيء خلقناه بقدر».

٦- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني موسى بن جعفر قال: حدثنا موسى بن عمران النخعي قال: حدثني الحسين بن يزيد النوفلي، عن إسماعيل بن مسلم السكوني، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن علي بن أبي طالب عليهم السلام قال: يُجاء بأصحاب البدع يوم القيامة فترى القدرية من بينهم كالشامة البيضاء في الثور الأسود، فيقول الله عز وجل: ما أردتم؟ فيقولون: أردنا وجهك، فيقول الله: قد أقلتكم عثراتكم وغفرت لكم زلاتكم إلا القدرية فإنهم دخلوا في الشرك من حيث لا يعلمون.

٧- وبهذا الأسناد، عن علي بن أبي طالب عليه السلام أنه دخل عليه مجاهد مولى عبد الله بن العباس، فقال: يا أمير المؤمنين ما تقول في كلام أهل القدر؟ - ومعه جماعة من الناس - فقال أمير المؤمنين عليه السلام: معك أحد منهم - أو في البيت أحد منهم -؟ قال: ما تصنع بهم يا أمير المؤمنين؟ قال: أستتيبهم فإن تابوا وإلا ضربت أعناقهم.

٨- وبهذا الأسناد، عن إسماعيل بن مسلم، عن مروان بن شجاع، عن سالم الأفطس، عن سعيد بن جبیر قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: ما غلا أحد من القدرية إلا خرج من الإيمان.

٩- وحدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن جعفر قال: حدثني أحمد بن محمد العاصمي قال: حدثني علي بن عاصم الهمداني، عن محمد بن عبد الرحمن العزمي، عن يحيى بن سالم، عن محمد بن مسلمة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ما الليل بالليل ولا النهار بالنهار أشبه من المرجئية باليهودية، ولا من القدرية بالنصرانية.

١٠- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن جعفر قال: حدثني موسى بن عمران قال: حدثني الحسين بن يزيد، عن إسماعيل

۶. سکونی می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از علی بن ابی طالب (ع) نقل کرده است که فرمود: روز قیامت بدعتگذاران را حاضر می‌کنند، و قَدَریان در میان آنها مانند خال سفید در پیکر گاو سیاه نمایانند، و خداوند به همه آنان خطاب می‌کند: شما چه هدفی داشتید؟ می‌گویند: خوشنودی تو را می‌خواستیم.

خداوند می‌فرماید: من گناهانتان را بخشیدم و از لغزشهای شما درگذشتم، ولی قَدَریان را نخواهم بخشید، زیرا آنان ناخود آگاه مشرک شده‌اند.

۷. مجاهد، شاگرد عبدالله بن عباس در میان گروهی از مردم از امیر مؤمنان (ع) پرسید: نظر شما درباره عقیده قَدَریان چیست؟

امام (ع) فرمود: آیا کسی از آنان با تو هست (یا در این خانه از آنها کسی حضور دارد)؟ مجاهد گفت: می‌خواهی با آنها چه کنی؟ فرمود: آنان را توبه می‌دهم، اگر توبه کردند رهایشان می‌کنم و گرنه گردنشان را می‌زنم.

۸. سعید بن جبیر می‌گوید: امیر مؤمنان (ع) فرمود: هیچ یک از قَدَریان تند روی نکرد مگر اینکه از ایمان خارج گشت.

۹. محمد بن مسلمه از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: شب نسبت به شب و روز نسبت به روز شبیه‌تر از مرجه به یهود، و قدریه به مسیحیت نیست.

۱۰. اسماعیل بن مسلم از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: هر امتی مجوسی دارد، و مجوس این امت

بن مسلم، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين صلوات الله عليهم قال: لكل أمة مجوس، ومجوس هذه الأمة الذين يقولون بالقدرة.

عقاب من ادعى الإمامة وليس بإمام

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن ابن فضال، عن معاوية بن وهب، عن أبي سلام، عن سورة بن كليب، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قلت قول الله عز وجل: «ويوم القيامة ترى الذين كذبوا على الله وجوههم مسودة» قال: من زعم أنه إمام وليس بإمام، قلت: وإن كان علويًا فاطميًا؟ قال: وإن كان علويًا فاطميًا.

٢- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن محبوب، عن أبان، عن المفضل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من ادعى الإمامة وليس من أهلها فهو كافر.

٣- أبي رحمه الله، عن سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن عبد الرحمن بن أبي هاشم البراز الأسدي، عن داود بن فرقد، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من ادعى الإمامة وليس بإمام فقد افتري على الله وعلى رسوله وعلينا.

٤- وبهذا الأسناد، عن محمد بن الحسين، عن ابن سنان، عن يحيى أخي أديم عن الوليد بن صبيح قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن هذا الأمر لا يدعيه غير صاحبه إلا بتر الله عمره.

عقاب ابن آدم الذي قتل أخاه ونمرود الذي حاج إبراهيم عليه السلام

في ربه، ورجلين من بنى إسرائيل هوذا قومهما ونصراهما وفرعون

الذي قال: أنا ربكم الأعلى، ورجلين من هذه الأمة

١- حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن العباس بن معروف، عن الحسن بن محبوب، عن حنان بن سدير قال: حدثني رجل من أصحاب أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: إن أشد

کسانی هستند که قائل به قدرت مستقل انسانند.

کیفر کسی که به دورغ ادعای امامت کند

۱. سورة بن کلب می گوید: به امام باقر (ع) گفتم: مقصود از سخن خداوند بزرگ «وَيَسْأَلُ الْقِيَامَةَ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهُهُم مُّسْوَدَّةٌ» [زمر، ۶۰] (روز قیامت کسانی را که بر خدا دروغ بستند رو سیاه می بینی) چیست؟ فرمود: مقصود کسی است که ادعای امامت کند و دارای این مقام نباشد. گفتم: هر چند علوی و فاطمی باشد؟ فرمود: آری، هر چند علوی و فاطمی باشد.

۲. مفضل از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس ادعای امامت کند و سزاوار این مقام نباشد کافر است.

۳. داود بن فرقد می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس ادعای امامت کند و امام نباشد، بر خدا و پیامبر و بر ما دروغ بسته است.

۴. ولید بن صبیح می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: این امر امامت را هیچ کس جز صاحبش ادعا نمی کند مگر اینکه خدا عمرش را قطع می کند.

کیفر قابیل که برادرش راکشت و نمرود که با ابراهیم محاجه کرد

و دو مرد اسرائیلی که قوم خود را یهودی و نصرانی کردند

و فرعون کہ گفت: من پروردگار شما یم

و دو تن از این امت

۱. حنّان بن سدید می‌گوید: مردی از یاران امام صادق (ع) برای من حدیث کرد و گفت: از آن حضرت شنیدم که می‌فرمود: روز قیامت عذاب هفت نفر از همه سخت‌تر خواهد بود. اولین آنها پسر آدم (ع) است که برادرش را کشت، و دیگر نمرود است که

الناس عذاباً يوم القيامة لسبعة نفر أولهم ابن آدم الذي قتل أخاه، ونمرود الذي حاج إبراهيم في ربه، واثنان في بني إسرائيل هوذا قومهما ونصراهما، وفرعون الذي قال: «أنا ربكم الأعلى»، واثنان من هذه الأمة أحدهما شرهما في تابوت من قوارير تحت الفلق في بحار من نار.

٢- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى، عن محمد بن عبد الرحمن، و محمد بن سنان، عن أبي الجارود قال: قلت لأبي جعفر عليه السلام: أخبرني بأول من يدخل النار، قال: إبليس ورجل عن يمينه ورجل عن يساره.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار قال: حدثني عباد بن سليمان، عن محمد بن سليمان [عن أبيه سليمان] الديلمي، عن إسحاق بن عمار الصيرفي، عن أبي الحسن الماضي عليه السلام قال: قلت: جعلت فداك حدثني فيها بمحدث فقد سمعت عن أبيك فيها أحاديث عدة، قال: فقال لي: يا إسحاق الأول بمنزلة العجل والثاني بمنزلة السامري، قال: قلت: جعلت فداك زدني فيها قال: هما والله نصرا وهودا ومجسا، فلا غفر الله ذلك لهما، قال: قلت: جعلت فداك زدني فيها، قال: ثلاثة لا ينظر الله إليهم ولا يزكّيهم ولهم عذاب أليم، قال: قلت: جعلت فداك فمن هم؟ قال: رجل ادّعى إماما من غير الله، وآخر طعن في إمام من الله، وآخر زعم أن لهما في الإسلام نصيبا.

قال: قلت: جعلت فداك زدني فيها، قال: ما أبالي يا إسحاق محوت المحكم من كتاب الله أو جحدت محمدا صلى الله عليه وآله وسلم النبوة أو زعمت أن ليس في السماء إله، أو تقدّمت على علي بن أبي طالب عليه السلام، قال: قلت: جعلت فداك زدني، قال: فقال لي: يا إسحاق إن في النار لواديا يقال له: سقر لم يتنفس منذ خلقه الله، لو أذن الله له في التنفس بقدر مخيط لأحرق من على وجه الأرض وإن أهل النار يتعوّذون من حرّ ذلك الوادي ومنتنه وقدره وما أعدّ الله فيه لأهله، وإن في ذلك الوادي لجبالا يتعوّذ جميع أهل ذلك الوادي من حرّ ذلك الجبل ومنتنه وقدره وما أعدّ

با ابراهیم (ع) دربارهٔ پروردگارش مجادله کرد، و بعد دوتن اسرائیلی که قوم خود را یهودی و نصرانی کردند، و دیگر فرعون که گفت: «من بلند مرتبه‌ترین پروردگار شمایم» و سپس دوتن از این امت‌اند که شریکی از آنها از دیگری بیشتر بود و هر دو در تابوتی بلورین از آتش، زیر شکافی که در دریاها بی از آتش است خواهند بود.

۲. ابوالجارود می‌گوید: به امام باقر (ع) گفتم: از نخستین کسی که وارد آتش می‌شود به من خبر دهید. فرمود: ابلیس و دو مردند که در جانب راست و چپ او قرار دارند.

۳. اسحاق بن عمار صیرفی می‌گوید: به حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) گفتم: فدایت شوم، برای من دربارهٔ آن دو تن سخنی بگو، زیرا من از قدرت دربارهٔ آن دو سخنان فراوانی شنیده‌ام. امام (ع) فرمود: ای اسحاق، اولی به منزلهٔ گوساله و دومی به منزلهٔ سامری بود. گفتم: فدایت شوم، بیشتر بفرمایید. فرمود: به خدا سوگند آنها مردم را یهودی و نصرانی و مجوسی کردند، خدا آنان را نیامرزد. گفتم: فدایت گردم، باز هم دربارهٔ آن دو بفرمایید. فرمود: سه گروهند که خدا به آنان نظر رحمت نمی‌افکند و آنان را پاک نمی‌گرداند و عذابی دردناک خواهند داشت. گفتم: فدایت شوم، آنها کیانند؟ فرمود: کسی که ادعای امامت کند و از جانب خدا نباشد، و کسی که بر امامی که از جانب خدا تعیین شده است طعنه زند، و کسی که گمان کند آن دو تن از اسلام بهره‌ای داشته‌اند.

گفتم: فدایت گردم، دربارهٔ آن دو برای من بیشتر توضیح دهید. فرمود: ای اسحاق، برای من یکسان است که آیه‌ای محکم از کتاب خدا را محو کنم، یا نبوت محمد (ص) را انکار نمایم، یا وجود خدا را منکر شوم، یا کسی را در امامت بر علی بن ابی طالب (ع) مقدم دارم. گفتم: فدایت شوم، باز هم بیشتر بفرمایید. فرمود: ای اسحاق، در دوزخ وادی است به نام «سقر» که از روزی که خدا آن را آفریده شعله‌ای نکشیده است، و اگر خدا به او اجازه دهد که به اندازهٔ سوراخ سوزنی شعله برکشد همهٔ اهل زمین را می‌سوزاند، و دوزخیان از حرارت آن وادی و تعفن و کثافت و سایر عذابهایی که در آن است به خدا پناه می‌برند. در آن وادی کوهی از آتش است که اهل آن وادی از حرارت و تعفن و کثافت و سایر عذابهای آن کوه به خدا پناه می‌جویند، و در آن کوه

الله فيه لأهله، وإن في ذلك الجبل لشعبا يتعوّذ جميع أهل ذلك الجبل من حرّ ذلك الشعب ومنتنه وقدره وما أعدّ الله فيه لأهله، وإن في ذلك الشعب لقليبا يتعوّذ أهل ذلك الشعب من حرّ ذلك القليب ومنتنه وقدره وما أعدّ الله فيه لأهله، وإن في ذلك القليب لحية يتعوّذ جميع أهل ذلك القليب من خُبث تلك الحية ومنتنها وقدرها وما أعدّ الله عزّ وجلّ في أنيابها من السمّ لأهلها، وإن في جوف تلك الحية لسبع صناديق فيها خمسة من الامم السالفة واثنان من هذه الأمة.

قال: قلت، جعلت فداك ومن الخمسة، ومن الاثنان؟ قال: أمّا الخمسة فقبايل الذي قتل هابيل، ونمرود الذي حاج إبراهيم في ربه، قال: «أنا أحيي وأميت»، وفرعون الذي قال: «أنا ربكم الأعلى»، ويهودا الذي هوّد اليهود، وبولس الذي نصرّ النصارى ومن هذه الأمة أعرابيان.

عقاب من قتل الحسين بن علي عليهما السلام

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن زياد القندي، عن محمد بن أبي حمزة، عن عيص بن القاسم قال: ذكر عند أبي عبد الله عليه السلام قاتل الحسين عليه السلام فقال بعض أصحابه: كنت أشتهي أن ينتقم الله منه في الدنيا قال: كأنك تستقلّ له عذاب الله؟! وما عند الله أشدّ عذابا وأشدّ نكالاً.

٢- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن إبراهيم بن هاشم، عن عثمان بن عيسى، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إن في النار منزلة لم يكن يستحقّها أحد من الناس إلّا بقتل الحسين بن علي صلوات الله عليهما ويحيى بن زكريّا عليهما السلام.

٣- حدّثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن سنان، عن بعض أصحابه عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إذا

دره‌ای است که تمامی اهل آن کوه از حرارت و تعفن و کثافت و سایر عذابهای آن دره به خدا پناه می‌برند، و در آن دره چاهی است که اهل آن دره از حرارت و تعفن و کثافت و عذابهای دیگر آن چاه به خدا پناه می‌جویند، و در آن چاه ازدهایی است که تمامی اهل آن چاه از حرارت و تعفن و کثافت آن ازدها و زهری که در نیش آن است به خدا پناه می‌برند، و در شکم آن ازدها هفت صندوق است که پنج تن از امتهای گذشته و دو تن از این امت در آن قرار دارند. راوی می‌گوید: گفتم: فدایت شوم آن پنج تن و آن دو تن کیانند؟ فرمود: آن پنج تن یکی قایل است که هابیل را کشت، و دیگری نمرود است که با ابراهیم دربارهٔ پروردگارش به مجادله برخاست و گفت: «من هم زنده می‌کنم و می‌میرانم» و سومی فرعون است که گفت: «من بلند مرتبه‌ترین پروردگار شمایم»، و چهارمی یهود است که مردم را یهودی کرد، و پنجمی بولس است که گروهی را نصرانی نمود، و از این امت دو تن اعرابی هستند.

مرکز تحقیقات کتب و اسناد اسلامی

کیفر قاتلان حسین(ع)

۱. عیص بن قاسم می‌گوید: در حضور امام صادق(ع) سخن از قاتل حسین(ع) به میان آمد. یکی از یاران آن حضرت گفت: دوست داشتم خدا از او در این دنیا انتقام می‌گرفت. امام(ع) فرمود: گویا تو عذاب خدا را برای او کم می‌دانی، آنچه خدا برای او آماده کرده است سخت‌ترین عذاب و عقوبت است.

۲. جابر جعفی از امام باقر(ع) نقل کرده است که رسول خدا(ص) فرمود: در آتش دوزخ جایگاهی است که هیچ کس جز قاتل حسین بن علی(ع) و قاتل یحیی بن زکریا(ع) در خور آن نیست.

۳. محمد بن سنان از یک تن از راویان از امام صادق(ع) نقل کرده است که پیامبر خدا(ص) فرمود: چون روز قیامت شود خیمه‌ای از نور برای فاطمه(س) برپا

كان يوم القيامة نصب لفاطمة عليها السلام قبة من نور وأقبل الحسين عليه السلام، رأسه على يده فإذا رآته شهقت شهقة لا يبق في الجمع ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا عبد مؤمن إلا بكى لها فيمثل الله عز وجل رجلا لها في أحسن صورة وهو يخاصم قتلته بلا رأس، فيجمع الله قتلته والمجهزين عليه ومن شرك في قتله فيقتلهم حتى أتى على آخرهم، ثم ينشرون فيقتلهم أمير المؤمنين عليه السلام، ثم ينشرون فيقتلهم الحسن عليه السلام، ثم ينشرون فيقتلهم الحسين عليه السلام، ثم ينشرون فلا يبق من ذريتنا أحد إلا قتلهم قتلة، فعند ذلك يكشف الغيظ وينسى الحزن، ثم قال أبو عبد الله عليه السلام: رحم الله شيعتنا، شيعتنا والله [هُم] المؤمنون فقد والله شركونا في المصيبة بطول الحزن والحسرة.

٤ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن محمد بن سنان، عن إسماعيل بن جابر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: القائم والله يقتل ذراري قتلة الحسين عليه السلام بفعال آبائها.

٥ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن منصور، عن رجل، عن شريك يرفعه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إذا كان يوم القيامة جاءت فاطمة عليها السلام في لمة من نسائها فيقال لها: ادخلي الجنة، فتقول: لا أدخل حتى أعلم ما صنع بولدي من بعدي فيقال لها: انظري في قلب القيامة فتتنظر إلى الحسين عليه السلام قائما وليس عليه رأس فتصرخ صرخة وأصرخ لصراخها وتصرخ الملائكة لصراخنا فيغضب الله عز وجل لنا عند ذلك فيأمر نارا يقال لها: هبب قد أوقد عليها ألف عام حتى اسودت لا يدخلها روح أبدا، ولا يخرج منها غم أبدا فيقال: التقطي قتلة الحسين وحملة القرآن فلتقططهم، فإذا صاروا في حوصلتها صهلت وصهلوا بها، وشهقت وشهقوا بها، وزفرت وزفروا بها، فينطقون بالسنة

می شود، و حسین (ع) در حالی که سر خود را به دست گرفته است وارد می گردد. هنگامی که چشم فاطمه (س) به او می افتد ناله ای می کشد که همه فرشتگان مقرب و پیامبران مرسل و بندگان مؤمن خدا به حال او گریه می کنند. آن گاه خداوند مثالی را به صورت مردی خوش اندام بدون سر مجسم می سازد که با قاتلان آن حضرت به

مخاصمه بر می خیزد. پس خداوند قاتلان او و کسانی را که به نوعی در قتل وی شرکت داشته اند گرد می آورد و همه را تا آخرین نفر به قتل می رساند. آن گاه زنده می شوند و امیر مؤمنان (ع) آنان را می کشد، و باز زنده می شوند و حسن بن علی (ع) آنان را به قتل می رساند، و باز هم زنده می شوند و حسین (ع) آنان را می کشد، و مجدداً زنده می شوند و از ذریه ما هر که هست آنان را یک بار به قتل می رساند. اینجاست که خشمها فرو می نشیند و اندوهها فراموش می گردد. سپس امام صادق (ع) فرمود: خداوند شیعیان ما را رحمت کند، به خدا سوگند شیعیان ما همان مؤمنان واقعی اند، زیرا در این مصیبت با ما شرکت جستند و اندوه و افسوسی فراوان خوردند.

۴. اسماعیل بن جابر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: به خدا سوگند، قائم ما نسل قاتلان حسین (ع) را به سبب اینکه از کار پدرانشان راضی بودند خواهد کشت.

۵. شریک در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: چون روز قیامت شود فاطمه (س) در میان جمعی از زنان خویشاوندش وارد محشر می شود. پس به او خطاب می گردد: به بهشت در آی. فاطمه (س) می گوید: به بهشت نمی روم تا اینکه بدانم پس از من با فرزندانم چه کردند. پس خطاب می رسد: به قلب محشر نظر کن. فاطمه (س) نگاه می کند و فرزندش حسین (ع) را می بیند که بی سر ایستاده است. فریادی می کشد و من هم از فریاد او فریاد بر می کشم، و همه فرشتگان از شیون ما ناله و فریاد بر می آورند. اینجاست که خدا به خشم می آید و به آتشی که نامش «هَبْهَب» است و هزار سال در آن دمیده اند و هیچ گونه آسایشی در آن نیست و هرگز اندوه از آن جدا نمی شود، فرمان می دهد که: قاتلان حسین (ع) را هر چند از حاملان قرآن باشند بر بای. پس آتش آنان را فرو می گیرد و در کام خود فرو می برد و می خروشد و آنان نیز با خروش او می خروشدند، و نعره ای می کشد و آنان هم به همراه او نعره می کشند، و ناله سر می دهد، و آنان نیز ناله سر می دهند. پس قاتلان به سخن در

ذَلَّةٌ طَلَقَةٌ يَا رَبَّنَا فَمَا أُوجِبَتْ لَنَا النَّارُ قَبْلَ عِبَادَةِ الْأَوْثَانِ؟ فَيَأْتِيهِمُ الْجَوَابُ عَنْ اللَّهِ تَعَالَى: أَنْ مَنْ عِلْمٌ لَيْسَ كَمَنْ لَا يَعْلَمُ.

٦ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّارُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ [عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغِيرَةِ] عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَصَمِّ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بَكْرِ الْأَرْجَانِيُّ قَالَ: صَحِبْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ مِنَ الْمَدِينَةِ فَنَزَلَ مَنْزِلًا يُقَالُ لَهُ عُسْفَانُ، ثُمَّ مَرَرْنَا بِجَبَلٍ أَسْوَدَ، عَلَى يَسَارِ الطَّرِيقِ وَحَشٍ، فَقُلْتُ: يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ مَا أَوْحَشَ هَذَا الْجَبَلَ؟ مَا رَأَيْتُ فِي الطَّرِيقِ جَبَلًا مِثْلَهُ؟ فَقَالَ: يَا ابْنَ بَكْرٍ أَتَدْرِي أَيُّ جَبَلٍ هَذَا؟ هَذَا جَبَلٌ يُقَالُ لَهُ: الْكَمَدُ وَهُوَ عَلَى وَادٍ مِنْ أَوْدِيَةِ جَهَنَّمَ فِيهِ قَتْلَةُ أَبِي الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتَوْدَعَهُمُ اللَّهُ، يَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ مِيَاهُ جَهَنَّمَ مِنَ الْغَسَلِينَ وَالصَّدِيدِ وَالْحَمِيمِ الْآنَ وَمَا يُخْرِجُ مِنْ جَهَنَّمَ وَمَا يُخْرِجُ مِنْ طِينَةِ خَبَالٍ وَمَا يُخْرِجُ مِنْ لُظَى وَمَا يُخْرِجُ مِنَ الْحَطَمَةِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْ سَقَرٍ وَمَا يُخْرِجُ مِنَ الْجَحِيمِ وَمَا يُخْرِجُ مِنَ الْهَاطِيَةِ وَمَا يُخْرِجُ مِنَ السَّعِيرِ، وَمَا مَرَرْتُ بِهَذَا الْجَبَلِ فِي مَسِيرِي فَوَقَفْتُ إِلَّا رَأَيْتُهُمَا يَسْتَغِيثَانِ وَيَتَضَرَّعَانِ وَإِنِّي لَأَنْظُرُ إِلَى قَتْلَةِ أَبِي فَأَقُولُ لَهَا: إِنَّ هَوْلًا إِنْغَا فَعَلُوا لَمَّا اسْتَسْتَمَا، لَمْ تَرْحَمُونَا إِذْ وَلَيْتُمْ، وَقَتَلْتُمُونَا وَحَرَمْتُمُونَا وَوَثَبْتُمْ عَلَيَّ حَقًّا، وَاسْتَبَدَدْتُمْ بِالْأَمْرِ دُونَنَا، فَلَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ يَرْحَمُكَ ذَوْقًا وَبَالَ مَا صَنَعْتَا وَمَا اللَّهُ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ.

٧ - وَهَذَا الْأَسْنَادُ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ، عَنْ نَصْرِ بْنِ مَزَاحِمٍ، عَنْ عَمْرِو بْنِ سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى الْحِجَازِيِّ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ دَاوُدَ أَبِي الْعَبَّاسِ الْأَسَدِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْخَلِيلِ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ سُلَيْمَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَا وَنَفَرٌ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَتَدَاكَرْنَا قَتْلَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: مَا تَلَبَّسَ أَحَدٌ بِقَتْلِهِ إِلَّا أَصَابَهُ بَلَاءٌ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَنَفْسِهِ، فَقَالَ شَيْخٌ مِنَ الْقَوْمِ فَهُوَ وَاللَّهُ بِمَنْ شَهِدَ قَتْلَهُ وَأَعَانَ عَلَيْهِ فَمَا أَصَابَهُ إِلَى الْآنَ أَمْرٌ يَكْرَهُهُ، فَقَتْلُهُ الْقَوْمَ وَتَغْيِيرُ السَّرَاجِ وَكَانَ دُهنه نَفْطًا، فَقَامَ إِلَيْهِ لِيُصْلِحَهُ فَأَخَذَتْ النَّارُ بِأَصْبَعِهِ فَنَفَخَهَا، فَأَخَذَتْ بِلَحْيَتِهِ،

می آیند و بازبانی باز می گویند: پروردگارا، چرا این آتش را پیش از آنکه بت پرستان را بدان عقوبت کنی بر ما مسلط ساختی؟ از سوی خداوند پاسخ می رسد: کسی که می داند با آن کس که نمی داند یکسان نیست.

۶. عبدالله بن عبدالرحمن اصم می گوید: عبدالله بن بکر ارجانی گفت: با امام صادق (ع) از مدینه به سوی مکه می رفتیم. امام (ع) در مکانی که آن را «عُسفان» می نامیدند پیاده شد. پس از آن حرکت کردیم و از کوهی سیاه که در سمت چپ جاده قرار داشت و وحشتناک بود گذشتیم. من گفتم: ای فرزند رسول خدا، این کوه چقدر وحشتناک است! در این مسیر کوهی را وحشتناک تر از این کوه ندیدم. امام (ع) فرمود: ای پسر بکر، آیا می دانی این چه کوهی است؟ این کوهی است که آن را «کَمَد» می گویند و بر یکی از وادیهای دوزخ قرار دارد و خدا قاتلان پدرم حسین (ع) را در آنجا به ودیعت نهاده است. از زیر این کوه چرکابه و خونابه دوزخیان و آب جوشان جاری است؛ و آنچه از زیر جهنم بیرون می آید، و آبی که از فرج زنان بدکاره خارج می شود، و زبانه های آتش، و آتشی در هم شکننده و سَفَر و حجیم و سعیر، همه در زیر این کوه قرار دارد؛ و من هر گاه در مسیر خود از این کوه عبور کرده ام دیده ام که آن دو تن فریاد بر می آورند و ناله و زاری می کنند، و من به قاتلان پدرم حسین (ع) می نگرم و به آن دو تن می گویم: اینان براساس آنچه شما بنا نهادید به این کار اقدام کردند. شما وقتی زمام امور را در دست گرفتید بر ما ترحم نکردید و ما را کشتید و محروم ساختید و حق ما را پایمال کردید و در برابر ما استبداد به خرج دادید. خدا رحم نکند به کسی که بر شما دو تن رحم کند. کیفر کار خود را بپخشید، که خدا هرگز به بندگانش ستمکار نیست.

۷. یعقوب بن سلیمان می گوید: شبی با چند تن از دوستان گفت و گویی داشتیم. سخن از شهادت حسین (ع) به میان آمد. یکی از آن میان گفت: هیچ یک از کسانی که دامنشان به خون حسین (ع) آلوده شد باقی نماند مگر اینکه در مورد فرزند و مال و جانش به بلایی گرفتار شد. پیرمردی در آنجا بود، سوگند یاد کرد که من از جمله کسانی بودم که در قتل حسین (ع) شرکت کردم و تاکنون هیچ گونه آسیبی ندیده ام که موجب ناراحتی من باشد. حاضران همه بر او خشم گرفتند. در این میان چراغی که با نفت می سوخت خراب شد. پیرمرد برخاست که آن را اصلاح کند، آتش به انگشت او

فخرج يبادر إلى الماء فألقى نفسه في النهر وجعلت النار ترفرفت على رأسه فإذا أخرجه أحرقته حتى مات - لعنه الله - .

٨ - وبهذا الأسناد، عن عمر بن سعد، عن القاسم بن الأصبع بن نباته قال: قدم علينا رجل من بني دارم ممن شهد قتل الحسين عليه السلام مسود الوجه وكان رجلاً جميلاً شديد البياض، فقلت له: ما كدت أعرفك لتغير لونك، فقال: قتلت رجلاً من أصحاب الحسين أبيض، بين عينيه أثر السجود وجئت برأسه، فقال القاسم: لقد رأيته على فرس له مَرِحاً، وقد علق الرأس بلبانها وهو يصيب ركبتيها، قال: فقلت لأبي: لو أنه رفع الرأس قليلاً أما ترى ما تصنع به الفرس بيديها؟ فقال لي: يا بُنيّ ما يصنع به أشدّ، لقد حدثني فقال: ما نمت ليلة منذ قتلته إلا أتاني في منامي حتى يأخذ بكتفي فيقودني ويقول: انطلق فينطلق بي إلى جهنم فيقذف بي فيها حتى أصبح، قال: فسمعت بذلك جارة له فقالت: ما يدعنا ننام شيئاً من الليل من صياحه، قال: فقممت في شباب من الحيّ فأتينا امرأته فسألناها، فقالت: قد أبدى على نفسه قد صدقكم.

٩ - وبهذا الأسناد، عن عمر بن سعد قال: حدثني أبو معاوية، عن الأعمش، عن عمار بن عمير التيمي قال: لما جرىء برأس عبيد الله بن زياد لعنه الله ورؤوس أصحابه - عليهم غضب الله - قال: انتهيت إليهم والناس يقولون: قد جاءت، قال: فجاءت حيّة يتخلّل الرؤوس حتى دخلت في منخر عبيد الله بن زياد لعنة الله عليه، ثم خرجت فدخلت في المنخر الآخر.

١٠ - حدثني علي بن أحمد بن عبد الله، عن أبيه، عن جدّه أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه محمد بن خالد بإسناده يرفعه إلى عنبسة الطائي، عن ابن جبير، عن علي بن أبي طالب عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: يمثّل لفاطمة عليها السلام رأس الحسين متشخّطاً بدمه فتصيح: واولداه واثرة فؤاداه فتصعق الملائكة لصيحة فاطمة عليها السلام وينادي أهل القيامة: قتل الله قاتل ولدك يا فاطمة،

رسید. خواست آن را با پف کردن خاموش کند آتش ریش او را فرا گرفت. بیرون دوید که آن را با آب خاموش کند. خود را در نهر آب انداخت، ولی آتش بالای سرش شعله ور شد و هر گاه سر از آب بیرون می کرد او را می سوزانید، و پیوسته در این حال بود تا هلاک شد. خدا او را لعنت کند.

۸. قاسم پسر اصبح بن نباته می گوید: مردی از قبیله بنی دارم که قبلاً زیبا و سفید چهره بود، با صورتی سیاه بر ما وارد شد، و او از کسانی بود که در قتل امام حسین (ع) شرکت جسته بود. من به او گفتم: نزدیک بود تو را شناسم، زیرا رنگت تغییر کرده است. گفت: من یکی از یاران حسین را که سفید رو و در پیشانی اش اثر سجده نمایان بود کشته و سرش را آورده ام. قاسم می گوید: من او را در حالی دیدم که سوار بر اسب و بسیار خوشحال بود، و آن سر را بر سینه اسب خود آویخته بود که بازانوهای اسب برخورد می کرد. به پدرم گفتم: کاش قدری سر را بالاتر می برد، مگر نمی بینی که دستهای اسب با آن چه می کند؟ پدرم گفت: ای پسر، آنچه تاکنون بر او گذشته سخت تر بوده است. به هر حال، آن مرد برای من گفت که از وقتی او را کشته ام هیچ شبی به خواب نرفته ام مگر اینکه صاحب این سر در خواب به سراغ من آمده و شانه ام را گرفته و کشانده و گفته است: حرکت کن و مرا به سوی جهنم کشانده و در آن افکنده است تا صبح که از بستر برخاسته ام. و نیز گفت که همسرش این ماجرا را شنیده بود و می گفت: تو از بس شبها فریاد می کنی نمی گذاری خواب به چشمان ما برود. قاسم می گوید: من با گروهی از جوانان قبیله نزد همسرش رفتم و از او درباره آنچه آن مرد گفته بود سؤال کردیم، زن گفت: آری خود را رسوا کرده، او به شما راست گفته است.

۹. عمار بن عمیر تیمی می گوید: هنگامی که سر عبیدالله بن زیاد ملعون و یارانش را - که خشم خدا بر آنان باد - آوردند من برای تماشا رفتم، دیدم مردم فریاد می زدند: آمد، آمد، در این حال ماری بزرگ آمد و سرها را یک یک واری کرد تا به سر عبیدالله بن زیاد ملعون رسید، و از یک سوراخ بینی او داخل شد، سپس از آن خارج گردید و در سوراخ دیگر بینی وارد شد.

۱۰. ابن جبیر از امیر مؤمنان (ع) روایت کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: سر حسین (ع) در حالی که خون آلود است برای فاطمه (س) معجم می شود و

قال: فيقول الله عز وجل: ذلك أفعل به وبشييعته وأحبابه وأتباعه، وإن فاطمة عليها السلام في ذلك اليوم على ناقه من نوق الجنة مدبجة الجبينين واضحة الخدين، شهلاء العينين، رأسها من الذهب المصقّى، وأعناقها من المسك والعنبر، خطامها من الزبرجد الأخضر، رحائلها درّ مفضّضه بالجوهر، على الناقة هودج، غشاوتها من نور الله، وحشوها من رحمة الله، خطامها فرسخ من فراسخ الدنيا، يحفّ بهودجها سبعون ألف ملك بالتسبيح والتمجيد والتهليل والتكبير والثناء على ربّ العالمين، ثمّ ينادى مناد من بطنان العرش: يا أهل القيامة غضّوا أبصاركم فهذه فاطمة بنت محمد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلّم تمرّ على الصّراط، فتمرّ فاطمة عليها السّلام وشيعتها على الصّراط كالبرق الخاطف، قال النّبيّ صلى الله عليه وآله: وتلقّ أعداؤها وأعداء ذريّتها في جهنّم.

١١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني محمد بن يحيى العطار قال: حدّثني محمد بن أحمد قال: حدّثني عبد الله بن محمد، عن علي بن زياد، عن محمد بن علي الحلبي قال: قال أبو عبد الله عليه السّلام: إنّ آل أبي سفيان قتلوا الحسين بن علي عليها السلام فنزع الله ملكهم، وقتل هشام زيد بن علي فنزع الله ملكه، وقتل الوليد يحيى بن زيد فنزع الله ملكه على قتله ذريّة رسول الله صلى الله عليه وآله [عليهم لعنة الله والملائكة والنّاس أجمعين].

عقاب البغي وقطيعة الرحم واليمين الكاذبة والزنا

١ - حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن مالك بن عطية، عن أبي عبيدة الحذاء، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: في كتاب علي عليه السّلام ثلاث خصال لا يموت صاحبهنّ أبدا حتّى يرى وباهنّ: البغي، وقطيعة الرّحم، واليمين الكاذبة يبارز الله بها.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن عبد الله، عن بعض

فاطمه (س) فریاد برمی آورد: «ای فرزندم! ای میوه دلم!» و همه فرشتگان از فریاد فاطمه (س) بیهوش می شوند، و اهل محشر فریاد می کشند و می گویند: خدا بکشد کُشنده پسر را ای فاطمه! آن گاه خداوند می گوید: من این درخواست را در حق قاتل او و پیروان و دوستان و همراهانش عملی خواهم ساخت، و در آن روز فاطمه (ع) بر ناقه ای از ناقه های بهشت سوار است؛ ناقه ای که پیشانی اش از دو سوزیبا و گشاده، و گونه هایش روشن، و چشمانش زاغ، و سرش گویی از طلای خالص، و گردنش از مشک و عنبر، و پوزه اش از زبرجد سبز، و جهازش از دُرّی است که با گوهر زینت یافته است. بر آن ناقه هودجی است که پوشش آن از نور خدا و درخش رحمت پروردگار است، و افسارش به اندازه یک فرسخ از فرسخهای دنیاست، و اطراف آن هودج هفتاد هزار فرشته گرد آمده اند که همه به تسبیح و تعظیم و تهلیل و تکبیر و ثنای پروردگار جهانیان مشغولند سپس منادی از درون عرش ندا می کند: ای اهل محشر، چشم فرو بندید، این فاطمه (س) دختر محمد رسول خدا (ص) است که از صراط می گذرد. پس فاطمه (ع) و شیعیانش همچون برق جهنده از صراط عبور می کنند. پیامبر (ص) فرمود: و دشمنان او و دشمنان ذریه اش را در دوزخ می افکنند.

۱۱ - محمد بن علی حلبی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خاندان ابوسفیان حسین بن علی (ع) را کشتند و خدا سلطنت را از آنان گرفت، و هشام زید بن علی را به قتل رسانید و خدا قدرت را از او سلب کرد، و ولید یحیی بن زید را کشت و خدا به علت اینکه او ذریه پیامبر خدا (ص) را کشت سلطنت را از او گرفت [لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم بر آنها باد].

کیفر ستمکاری و قطع رحم

و سوگند دروغ و زنا

۱. ابو عبیده خذاء می گوید: امام باقر (ع) فرمود: در کتاب علی (ع) آمده است که سه خصلت است که صاحبان آن نمی میرند تا کیفرش را در دنیا ببینند: ستمکاری، قطع رحم و سوگند دروغ که به وسیله آن با خدا مبارزه شود.

۲. میثم در حدیثی مرفوعه نقل کرده که خداوند بزرگ فرموده است: من کسی را که

أصحابنا، عن علي بن إسماعيل الميثمي، عن بشير الدهان، عن ذكره، عن ميثم رفعه قال: قال الله عز وجل: لا أنيل رحمتي من تعرض للأيمان الكاذبة، ولا أدني مني يوم القيامة من كان زانيا.

عقاب المكر والخديعة

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن عقبة رفعه، عن محمد بن الحسن بن علي ابن أبي طالب، عن أبيه، عن جده عليهم السلام أنه كان يقول: المكر والخديعة في النار.

عقاب سفك الدماء، وإدمان الخمر، والمشى بالنميمة

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال: حدثني عمي محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن عثمان بن عفان السدوسي، عن علي بن غالب البصري، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لا يدخل الجنة سفاك للدماء ولا مدمن الخمر، ولا مشاء بنميم.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس قال: حدثني أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني عثمان بن عيسى، عن عمرو بن خالد، عن زيد بن علي، عن أبيه، عن آبائه صلوات الله عليهم قال: قال علي عليه السلام: تحرم الجنة على ثلاثة: النمام، والقتال وعلى مدمن الخمر.

٣ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدثني عدة من أصحابنا، عن علي بن أسباط، عن علي بن جعفر، عن أبي الحسن موسى بن جعفر عليها السلام قال: حرمت الجنة على ثلاثة النمام، ومدمن الخمر، والذئب وهو الفاجر.

باب أن الدنيا دار عقوبة

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن القاسم بن محمد، عن سليمان

سوگندهای دروغ بخورد به رحمت خود نمی‌رسانم، و کسی را که زناکار باشد روز قیامت به خود نزدیک نمی‌گردانم.

کیفر مکر و فریب

۱. محمد بن حسن بن علی (ع) از پدرش از جدش امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که آن حضرت مکرر می‌فرمود: مکر و فریب در آتش جای دارد.

کیفر خونریزی و میگساری

سخن چینی

۱. علی بن غالب از مردی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: شخص بی‌باک در خونریزی و شرابخوار و سخن چین به بهشت نخواهند رفت.

۲. زید بن علی از پدرش و او از پدرش نقل کرده است که علی (ع) فرمود: بهشت بر سه کس حرام است: سخن چین و آدم کش و شرابخوار.

۳. علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر (ع) نقل کرده است که فرمود: بهشت بر سه کس حرام گشته است: سخن چین و شرابخوار و دیوث که همان فاجر و بدکار است.

دنیا سرای مکافات است

۱. حفص بن غیاث از امام صادق (ع) نقل کرده است که آن حضرت فرمود: خداوند در مناجات خود با موسی (ع) به او فرمود: ای موسی، دنیا سرای مکافات

ابن داود، عن حفص بن غياث، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله عز وجل قال في مناجاته لموسى عليه السلام: يا موسى إن الدنيا دار عقوبة عاقبت فيها آدم عند خطيئته وجعلتها ملعونة، ملعونا ما فيها إلا ما كان فيها لي، يا موسى إن عبادي الصالحين زهدوا فيها بقدر علمهم بي، وسائرهم من خلقي رغبوا فيها بقدر جهلهم بي، وما من خلقي أحد عظمها فقرت عينه، وما يحقرها أحد إلا انتفع بها.

عقاب من تعصب

١- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم؛ ودُرست بن أبي منصور، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من تعصب أو تعصب له فقد خلع ريقه الإسلام من عنقه.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن صفوان، عن عبد الله بن الوليد النخعي، عن عبد الله بن أبي يعفور، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من تعصب أو تعصب له خلع ريقه الإسلام من عنقه.

٣- وبهذا الإسناد، عن صفوان، عن حفص، عن محمد بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من تعصب عصبه الله عز وجل بعصاة من نار.

٤- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار قال: حدثني يعقوب بن يزيد، عن العُمركي رفعه قال: من تعصب حشره الله يوم القيامة مع أعراب الجاهلية.

٥- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: من كان في قلبه مثقال حبة من خردل من عصبية بعثه الله يوم القيامة مع أعراب الجاهلية.

است. آدم (ع) را به سبب لغزشی در آن گرفتار ساختم و آن را ملعون قرار دادم، و آنچه در دنیاست ملعون است مگر آنچه برای من باشد. ای موسی، بندگان شایسته من به همان اندازه که مرا شناختند نسبت به دنیا زهد ورزیدند، و دیگران به همان اندازه که به من جاهل بودند در آن رغبت کردند؛ و هیچ کس از مردم دنیا را بزرگ نشمرده است که در پی آن خوشی دیده باشد و کسی آن را کوچک نشمرده است مگر اینکه از آن بهره مند شده است.

کیفر کسی که تعصب ورزد

۱. درست بن ابی منصور از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس تعصب ورزد یا برای او تعصب به خرج دهند، رشته اسلام را از گردن خود باز نموده است.

۲. عبدالله بن ابی یعفور از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس تعصب ورزد یا برای او تعصب ورزند، رشته اسلام را از گردن خود گسسته است.

۳. محمد بن مسلم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس تعصب ورزد، خداوند پیشانی بندی از آتش بر سر او خواهد بست.

۴. عَمَرُ کی در حدیثی مرفوعه از معصوم (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس تعصب ورزد، خداوند او را روز قیامت با اعراب جاهلیت محشور خواهد ساخت.

۵. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: هر کس به اندازه دانه خردلی تعصب در دلش باشد، خداوند او را روز قیامت با اعراب جاهلیت محشور خواهد کرد.

توضیح: مقصود از تعصب در این روایات پافشاری و اصرار در امر باطل است، وگرنه پایداری در عقاید دینی از ویژگیهای مؤمنان واقعی است.

عقاب المتكبرين

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن عثمان بن عيسى، عن العلاء بن الفضيل، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قال أبو جعفر عليه السّلام: العزّ رداء الله، والكبرياء إزاره، فمن تناول شيئاً منه كبّه الله في جهنّم.

٢- حدّثني محمّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن محمّد بن علي الكوفي، عن أبي جميلة المرادي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: الكبرياء رداء الله فمن نازعه شيئاً من ذلك كبّه الله في النّار.

٣- حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن منصور بن العباس، عن سعيد بن جناح، عن حسين بن مختار، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: ثلاثة لا ينظر الله عزّ وجلّ إليهم: ثافي عطفه، ومُسبّل إزاره خيّلاء، والمنفق بسلعة بالآيمان، إنّ الكبرياء لله ربّ العالمين.

٤- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن القاسم بن عروة، عن عبد الله بن بكير، عن زُرارة بن أعين، عن أبي جعفر؛ وأبي عبد الله عليها السّلام قالوا: لا يدخل الجنّة من في قلبه مثقال ذرّة من كبر.

٥- وبهذا الأسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمّد بن علي الكوفي، عن علي بن النعمان، عن عبد الله بن طلحة، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: لا يدخل الجنّة عبد في قلبه مثقال ذرّة من خردل من كبر، ولا يدخل النّار عبد في قلبه مثقال حبة من خردل من إيمان، قلت: جعلت فداك إنّ الرّجل ليلبس الثوب ويركب الدابّة فيكاد يعرف من نفسه الكبر، قال: ليس ذلك بكبر إنّما الكبر إنكار الحقّ، والإيمان إقرار بالحقّ.

٦- وبهذا الأسناد، عن محمّد بن علي الكوفي، عن أبي جميلة، عن سعد بن

کیفر متکبران

۱. علاء بن فضیل می گوید: امام صادق (ع) از پدرش ابو جعفر (ع) نقل کرد که آن حضرت فرمود: عزّت لباس رویین خدا و بزرگمنشی لباس زیرین اوست، هر کس به یکی از آنها دست درازی کند خدا او را در دوزخ سرنگون خواهد ساخت.

۲. ابو جمیل مرادی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: بزرگمنشی لباس رویین خداست، هر کس در مورد آن با خدا ستیزه کند خدا او را در آتش خواهد افکند.

۳. حسین بن مختار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: سه کس را خدا نظر رحمت بر آنان نخواهد افکند: کسی که بزرگی فروشد، و کسی که از روی تکبر دامن بر زمین کشد، و کسی که با سوگند دروغ کالای خود را به دیگران بدهد. بی تردید، بزرگمنشی از آن خداوند، پروردگار جهانیان است.

۴. زرارة بن اعین از امام باقر و امام صادق علیهما السلام نقل کرده است که فرمودند: کسی که در دلش ذره ای تکبر باشد وارد بهشت نمی شود.

۵. عبدالله بن طلحه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: بنده ای که در دلش به اندازه دانه خردلی تکبر باشد وارد بهشت نمی شود، و بنده ای که در دلش به قدر دانه خردلی ایمان باشد وارد دوزخ نمی گردد. راوی می گوید: گفتم: فدایت شوم، گاه انسان لباس می پوشد و بر مرکب سوار می شود و در خود احساس بزرگی می کند. فرمود: این تکبر نیست، تکبر انکار نمودن حق است و ایمان هم آن است که به حق اقرار کند.

۶. سعد بن طریف می گوید: امام باقر (ع) فرمود: تکبر یکی از مرکبهای است که آدمی را به سوی دوزخ می برد.

طريف، عن أبي جعفر عليه السلام قال: الكبر مطايا النار.

٧ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن ابن بكير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن في جهنم لواديا للمتكبرين يقال له: سقر، شكاً إلى الله شدة حره وسأله أن يأذن له أن يتنفس فتنفس فأحرق جهنم.

٨ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أبي عبد الله بن القاسم رفعه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: يحشر المتكبرون يوم القيامة في خلق الذر في صورة الناس يوطؤون حتى يفرغ الله عز وجل من حساب خلقه، ثم يسلك بهم ناراً لا بنار، يسقون من طينة الخبال، من عصارة أهل النار.

٩ - وبإسناده، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: أكثر أهل جهنم المتكبرون.

١٠ - وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن داود بن فرقد، عن أخيه قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن المتكبرين يجعلون في صورة الذر يتوطأهم الناس حتى يفرغ الله من الحساب.

١١ - وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن علي الكوفي، عن عمرو بن جميع، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: الجبارون أبعد الناس من الله عز وجل يوم القيامة.

١٢ - وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن عبد الحميد العطار، عن عاصم بن حميد، عن أبي حمزة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ثلاثة لا يكلمهم الله عز وجل يوم القيامة، ولا ينظر إليهم، ولا يزكّيهم، ولهم عذاب أليم: شيخ زان، ومملك جبار، ومقل مختال.

۷. ابن بکیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در دوزخ یک وادی هست به نام «سقر» که اختصاص به متکبران دارد. این وادی از شدت حرارت خود به خدا شکایت برد و تقاضا کرد که به وی اجازه دهد تا نفسی بکشد. وقتی نفس کشید دوزخ را نیز از حرارت خود سوزانید.

۸. عبدالله بن قاسم در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: روز قیامت متکبران به اندازه مورچه ولی به شکل انسان محشور می‌شوند و زیر پای خلائق پایمال می‌گردند تا خداوند از حساب پندگانش فارغ شود، آن‌گاه آنان را به سوی آتش روانه می‌کنند، آتشی که یک آتش معمولی نیست، و از چرکابه فرج زنان بدکاره و دوزخیان به آنها می‌نوشانند.

۹. و نیز به همین سند نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: بیشتر اهل دوزخ متکبرانند.

۱۰. داود بن فرقد از برادرش نقل کرده است که گفت: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: [روز قیامت] متکبران به صورت مورچه در می‌آیند و مردم آنها را پایمال می‌کنند تا خداوند از حساب فارغ شود.

۱۱. عمرو بن جمیع می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: روز قیامت گردنکشان دورترین مردم از رحمت خدا خواهند بود.

۱۲. ابو حمزه ثمالی از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: روز قیامت خداوند با سه کس سخن نمی‌گوید و به آنان نظر نمی‌کند و آنان را پاک نمی‌سازد و عذابی دردناک دارند: پیرمرد زناکار، پادشاه ستمگر، و فقیر خودخواه و متکبر.

عقاب من ترك التأديب على المعصية

١- أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن عبد الله بن جبلة، عن أبي عبد الله الخراساني، عن الحسين بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : أيما ناش نشأ في قومه، ثم لم يؤدّب على معصيته، كان الله عزّ وجلّ أول ما يعاقبهم فيه أن ينقص من أرزاقهم.

عقاب من صور صورة، ومن كذب في منامه،

ومن استمع على قوم وهم له كارهون

١- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن الحسن الميثمي، عن هشام بن أحمر، وعبد الله بن مسكان، عن محمد بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : سمعته يقول : ثلاثة يعذبون يوم القيامة : من صور صورة من الحيوان يعذب حتّى ينفخ فيها، وليس بنافخ فيها والذي يكذب في منامه يعذب حتّى يعقد بين شعيرتين، وليس بعاقدهما، والمستمع بين قوم وهم له كارهون، يُصَبّ في أذنيه الآنك - وهو الأسرب - .

عقاب من أذنب وهو ضاحك

١- أبي رحمه الله قال : حدّثنا عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن أبيه، عن بكر بن صالح، عن الحسن بن علي، عن عبد الله بن إبراهيم قال : حدّثني جعفر الجعفري، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من أذنب ذنبا وهو ضاحك دخل النار وهو باك.

عقاب من عمل لغير الله عزّ وجلّ

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني محمد بن يحيى العطار، عن العمركي الخراساني، عن علي بن جعفر، عن أخيه موسى بن جعفر، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : يؤمر برجال إلى النار، فيقول الله عزّ وجلّ

کیفر کسی که گناهکار را تادیب نکند

۱. حسین بن سالم می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر نوجوانی که در میان قومی پرورش یابد و آنان او را به سبب گناهی که از وی سر زده است تادیب نکنند، خداوند نخستین کیفری که به آنان می‌دهد این است که از روزی آنها می‌کاهد.

کیفر کسی که صورتی بسازد

و کسی که خوابی به دروغ گوید

و کسی که به سخن جمعی بدون رضایت آنان گوش فرا دهد

۱. محمد بن مروان می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: سه کس در قیامت معذب خواهند بود: کسی که صورت حیوانی را ترسیم کند، او را عذاب می‌کنند تا روح در آن بدمد و او قدرت این کار را ندارد؛ و کسی که به دروغ خوابی بسازد، او را عذاب می‌کنند تا دو دانه جورا به هم گره زند و نمی‌تواند این کار را انجام دهد؛ و کسی که به سخن گروهی گوش فرا دهد و آنان راضی نباشند، در گوش او شرب گذاخته خواهند ریخت.

کیفر کسی که گناه کند و بخندد

۱. جعفر جعفری از حضرت جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس گناهی کند و خندان باشد، [روز قیامت] گریان وارد دوزخ خواهد شد.

کیفر کسی که برای غیر خدا عبادت کند

۱. علی بن جعفر از برادرش موسی بن جعفر (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: [روز قیامت] فرمان می‌رسد که گروهی را به سوی آتش برند، و خداوند به مالک دوزخ فرمان می‌دهد که به آتش بگوید قدمهای آنان را

لمالك : قل للنار : لا تحرق لهم أقداما فقد كانوا يمشون بها إلى المساجد، ولا تحرق لهم وجوها، فقد كانوا يرفعونها بالدعاء، ولا تحرق لهم السنة فقد كانوا يكثرون تلاوة القرآن، قال : فيقول لهم خازن النار : يا أشقياء ما حالكم؟ قالوا : كُنَّا نعمل لغير الله عز وجل، فقليل : لتأخذوا ثوابكم ممن عملتم له.

عقاب من أطاع امرأته

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : قال علي عليه السلام : من أطاع امرأته كَبَّه الله على وجهه في النار قيل : وما تلك الطاعة؟ قال : تطلب إليه أن تذهب إلى الحَمَّامات، والعرسات، والنياحات، والثياب الرقاق فيجيبها.

عقاب من صلى بغير وضوء، ومز على ضعيف فلم ينصره

١ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن السندي بن محمد، عن صفوان بن يحيى، عن صفوان بن مهران الجمّال، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : أقعد رجل من الأخيار في قبره قيل له : [يا أبا خالد] إنا جالدوك مائة جلدة من عذاب الله، فقال : لا أطيقها، فلم يزالوا به حتى انتهوا إلى جلدة واحدة، فقالوا : ليس منها بُدّ، فقال : فما تجلدونيها؟ قالوا : نجلك أنك صليت يوما بغير وضوء، ومررت على ضعيف فلم تنصره، قال : فجلده جلدة من عذاب الله عز وجل فامتلاً قبره نارا.

عقاب من قرّب إلى الأصنام قربانا

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي الجوزاء، عن الحسين بن علوان، عن منذر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : ذكر أن سلمان قال : إن رجلا دخل الجنة في ذباب وآخر دخل النار في ذباب، وقيل له : وكيف ذاك يا أبا عبد الله؟ قال : مرّا على قوم في عيد لهم وقد وضعوا أصناما لهم، لا يجوز بهم أحد حتى يقرب إلى أصنامهم قربانا قلّ أم كثر، فقالوا لهما : لا تجوزا حتى

چون به مسجد می‌رفتند نسوزاند، و چهره‌هایشان را نیز چون برای دعا به طرف آسمان بلند می‌کردند نسوزاند، و زبانهایشان را هم به سبب اینکه بسیار تلاوت قرآن می‌کردند نسوزاند. پس خازن دوزخ به آنان می‌گوید: ای تیره‌بختان، شما در دنیا چه می‌کردید؟ می‌گویند: عبادات خود را برای غیر خدا انجام می‌دادیم. به آنان می‌گویند: پاداش خود را از کسی که عبادت خود را برای او انجام داده‌اید بگیرید.

کیفر کسی که خواسته ناروای زنش را بپذیرد

۱. سکونی می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که علی (ع) فرمود: هر مردی که از همسرش در کارهای ناروا اطاعت کند، خداوند او را به صورت در آتش دوزخ می‌افکند. پرسیدند: این اطاعت چگونه است؟ فرمود: اینکه زن بخواهد به آرایشگاهها و عروسیها و عزاداریها برود و لباسهای نازک بپوشد و مرد با او موافقت کند.

کیفر کسی که بی وضو نماز بگذارد و بر ناتوانی بگذرد و او را یاری نکند

۱. صفوان بن مهران جمّال می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: فرشتگان یکی از نیکوکاران را در قبرش نشاندند و به او گفتند: ای ابو خالد، ما باید به عنوان عذاب الهی یکصد تازیانه به تو بزنیم. آن مرد گفت: من طاقت آن را ندارم. فرشتگان پیوسته آن را کم کردند تا به یک تازیانه رسیدند و گفتند: دیگر از این چاره‌ای نیست. گفت: برای چه به من این تازیانه را می‌زنید؟ گفتند: برای اینکه روزی بی وضو نماز گزاردی و بر ناتوانی گذر کردی و او را یاری نکردی. امام (ع) فرمود: پس تازیانه‌ای از عذاب الهی بر او زدند که قبرش پر از آتش گشت.

کیفر کسی که برای بتهای قربانی کند

۱. منذر می‌گوید: امام صادق (ع) نقل کرد که سلمان گفت: مردی به خاطر یک مگس به بهشت رفت و دیگری به خاطر یک مگس رهسپار دوزخ گردید. از امام (ع) پرسیدند: این چگونه بوده است؟ فرمود: این دو تن بر گروهی گذر کردند که عیدشان فرا رسیده بود و بتهای خود را برای احترام در میان نهاده بودند و هیچ کس از آنجا نمی‌گذشت مگر اینکه می‌بایست برای بتهای آنان - کم یا زیاد - قربانی کند. به این دو تن نیز گفتند: شما هم باید مانند دیگران قربانی کنید و از اینجا بگذرید. یکی از آن دو

تقربا كما يقرب كل من مر، فقال أحدهما: ما معي شيء أقربه وأخذ أحدهما ذبابا فقربه ولم يقرب الآخر فقال: لا أقرب إلى غير الله عز وجل شيئا، فقتلوه فدخل الجنة، ودخل الآخر النار.

عقاب الشاهد بالزور والكاتم للشهادة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: شاهد الزور لا تزول قدماء حتى تجب له النار.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن أبان الأحمر، عن رجل، عن صالح بن ميثم، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ما من رجل مسلم يشهد شهادة زور على مال رجل مسلم ليقطعه إلا كتب الله عز وجل له مكانه صكًا إلى النار.

٣- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن محمد، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن أبي جميلة، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من كتم شهادة أو شهد بها ليهدر بها دم امرئ مسلم أو ليزوي بها مال امرئ مسلم أتى يوم القيامة ولوجهه ظلمة مدّ البصر وفي وجهه كدوح، يعرفه الخلائق باسمه ونسبه. ومن شهد شهادة حتى ليحيى بها حق امرئ مسلم أتى يوم القيامة ولوجهه نور مدّ البصر يعرفه الخلائق باسمه ونسبه، ثم قال أبو جعفر عليه السلام: ألا ترى الله عز وجل يقول: «وأقيموا الشهادة لله». (الطلاق: ٢)

٤- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن أبي أيوب، عن سماعة بن مهران، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: شهود الزور يجلدون جلدا ليس له وقت وذلك إلى الإمام ويطاف بهم حتى يعرفوا فلا يعودوا، قال: فقلت له: وإن تابوا وأصلحوا تقبل شهادتهم بعده؟ قال: إذا تابوا تاب الله

گفت: من چیزی ندارم تا قربانی کنم، ولی دیگری مگسی گرفت و آن را قربانی کرد.
اولی گفت: من برای غیر خدا چیزی را قربانی نمی‌کنم. پس او را کشتند و داخل بهشت شد، ولی دیگری وارد دوزخ گردید.

کیفر کسی که شهادت دروغ دهد و کسی که شهادت را کتمان کند

۱. هشام بن سالم می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: کسی که شهادت دروغ دهد قدم از قدم بر نمی‌دارد مگر اینکه آتش دوزخ برای او حتمی می‌شود.

۲. صالح بن میثم می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: هیچ مسلمانی برای ربودن مال مسلمانی شهادت دروغ نمی‌دهد مگر اینکه خداوند برای او عوض آن فرمان دوزخ را صادر می‌کند.

۳. جابر از امام باقر (ع) روایت کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس شهادتی را کتمان کند یا به دروغ شهادتی دهد تا خون مسلمانی را هدر دهد یا مال مسلمانی را به چنگ آورد، روز قیامت با چهره‌ای تیره تا آنجا که چشم کار می‌کند و با رخساری زخم‌آلود وارد صحنه محشر می‌شود، و همه خلائق نام و نسب او را می‌شناسند. و هر کس برای اینکه حق مسلمانی را زنده کند به حق شهادت دهد، روز قیامت با چهره‌ای نورانی تا آنجا که چشم کار می‌کند وارد می‌شود و همه مردم او را به نام و نسب می‌شناسند. سپس امام باقر (ع) فرمود: مگر نمی‌بینی که خداوند فرموده است: «و اقيموا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ» [طلاق، ۲] (شهادت را برای خدا به پا دارید)؟

۴. از سماعة بن مهران نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: کسانی که به دروغ شهادت می‌دهند باید تازیانه بخورند، اما حدّ معینی برای آن نیست و امر آن در اختیار امام است، و نیز آنان را در شهر می‌گردانند تا شناخته شوند و دیگر این کار را تکرار نکنند. سماعة می‌گوید: از امام (ع) پرسیدم: اگر توبه کنند و خود را اصلاح نمایند توبه‌شان پذیرفته می‌شود؟ فرمود: اگر توبه کنند خدا توبه‌شان را می‌پذیرد و

عليهم، وقبلت شهادتهم بعدُ.

٥ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن صفوان، عن العلاء، عن محمد بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال له في شاهد الزور : ما توبته ؟ قال : يؤدّي المال الذي شهد عليه بقدر ما ذهب من ماله إن كان النصف أو الثلث، إن كان يشهد هو وآخر معه أدّى النصف.

عقاب من يحلف بالله كاذباً

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن ثعلبة بن ميمون، عن يعقوب الأحمر قال : قال أبو عبد الله عليه السّلام : من حلف على يمين وهو يعلم أنّه كاذب فقد بارز الله عزّ وجلّ.

٢ - حدّثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : إن يمين الصبر الكاذبة تترك الديار بلاقع.

٣ - حدّثني محمد بن علي ماجيلويه رضى الله عنه، عن محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي القرشي، عن علي بن عثمان بن رزين، عن محمد بن فرات خال بني عمّار الصيرفي، عن جابر بن يزيد، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إياكم واليمين الفاجرة فإنّها تدع الديار بلاقع من أهلها.

٤ - حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن جعفر بن محمد بن عبيد الله، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله، عن أبيه، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : اليمين الصبر الفاجرة تدع الديار بلاقع.

٥ - حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن يعقوب بن يزيد، عن عبد الرحمن بن حمّاد، عن حنان بن سدير، عن فليح بن أبي بكر الشيباني قال : قال أبو عبد الله عليه السّلام : اليمين الكاذبة تورث

شهادتشان قبول می شود.

۵. از علاء نقل شده است که محمد بن مسلم از امام صادق (ع) سؤال کرد که توبه کسی که به دروغ شهادت داده چگونه است؟ فرمود: مالی را که بر آن شهادت داده، به همان اندازه که تلف شده است - خواه نصف باشد یا ثلث - به صاحبش بپردازد، و اگر او و دیگری شهادت داده اند باید نصف آن را بپردازد.

کیفر کسی که قسم دروغ بخورد

۱. یعقوب احمر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس در موردی قسم بخورد و خود بداند که دروغ گفته است با خداوند بزرگ به جنگ برخاسته است.

۲. هشام بن سالم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: قسم خوردن دروغ شهرها را از سکنه خالی خواهد ساخت.

۳. جابر بن یزید از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: از سوگند دروغ پرهیزید، زیرا آن سبب می شود که شهرها از سکنه خالی شوند.

۴. عبدالله بن میمون از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: قسم دروغ شهرها را از سکنه خالی خواهد کرد.

۵. فلیح بن ابوبکر شیبانی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: قسم دروغ باعث فقر و تنگدستی نسل انسان می گردد.

العقب الفقر.

٦ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْكُوفِيِّ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ حَمَّادٍ، عَنْ ابْنِ أَبِي يَعْفُورٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : الْيَمِينُ الْغَمُوسُ يَنْتَظَرُ بِهَا أَرْبَعِينَ يَوْمًا.

٧ - أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى الْخَزَّازِ ؛ وَمُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ ؛ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَغِيرَةِ، عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِنَّ الْيَمِينَ الْفَاجِرَةَ لَتَنْقُلَ الرَّحِمَ، قُلْتُ : مَا مَعْنَى تَنْقُلَ الرَّحِمَ ؟ قَالَ : تَعْقِمُ . وَأَمَّا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى فَإِنَّهُ رَوَى تَثْقُلَ فِي الرَّحِمِ.

٨ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْحَمِيرِيُّ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ الْحَسَنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ مَالِكِ بْنِ عَطِيَّةٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الْحَذَّاءِ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ : فِي كِتَابِ عَلِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ الْيَمِينَ الْكَاذِبَةَ وَقَطِيعَةَ الرَّحِمِ تَلْدُرَانِ الدَّيَارَ بِلَاقِعَ مَنْ أَهْلَهَا وَتَنْقُلَانِ الرَّحِمَ وَإِنْ انْتَقَالَ الرَّحِمَ انْقَطَاعُ النَّسْلِ.

٩ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ السَّعْدِ الْآبَادِيُّ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ الْبَزَنْطِيِّ، عَنْ عَلِيٍّ، عَنْ حَرِيزٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : الْيَمِينُ الْغَمُوسُ الَّتِي تَوْجِبُ النَّارَ، الرَّجُلُ يَحْلِفُ عَلَى حَقِّ أَمْرٍ، مُسْلِمٌ عَلَى حَبْسِ مَالِهِ.

١٠ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عَمِيرٍ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ، عَنْ أَبِي الْحَسَنِ شَيْخٍ مِنْ أَصْحَابِنَا، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ دِيكَا أَيْضَ عُنْقِهِ تَحْتَ الْعَرْشِ وَرِجْلَاهُ فِي تَخُومِ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ، لَهُ جَنَاحٌ بِالْمَشْرِقِ وَجَنَاحٌ بِالْمَغْرِبِ، لَا تَصِيحُ الدِّيَكَةُ حَتَّى تَصْبِحَ فَإِذَا صَاحَ خَفَقَ بِجَنَاحَيْهِ، ثُمَّ قَالَ : سُبْحَانَ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ [سُبْحَانَ اللَّهِ] الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ

۶. ابن ابی یعفور از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: سوگندی که صاحبش را در گناه فرو می برد بیش از چهل روز به او مهلت نمی دهد.

۷. طلحة بن زید می گوید: امام صادق (ع) فرمود: قسم دروغ، رَجِم را دگرگون می کند. راوی می گوید: پرسیدم: مقصود از دگرگونی رَجِم چیست؟ فرمود: یعنی رَجِم را عقیم خواهد کرد.

[صدوق می گوید: محمد بن یحیی، به جای «تَنْقُل الرَّجِم» تعبیر «تَثْقُل فی الرَّجِم» آورده است، یعنی سنگینی در رحم پدید می آورد.

۸. ابو عبیده حذاء می گوید: امام باقر (ع) فرمود: در کتاب علی (ع) آمده است که سوگند دروغ و قطع رحم شهرها را از سکنه خالی می کنند و رَجِمها را دگرگون می سازند، و دگرگونی رحم باعث قطع نسل است.

۹. حریر از یکی از دوستان خود از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: سوگندی که صاحبش را در گناه فرو می برد و موجب آتش دوزخ می شود این است که انسان برای توقیف مال مسلمانی قسم دروغ بخورد.

۱۰. ابراهیم بن عبد الحمید از پیری از یاران ما که کنیه اش ابوالحسن بود نقل کرد که امام باقر (ع) فرمود: خداوند بزرگ خروسی سفید آفریده که گردنش زیر عرش و پاهایش در انتهای اعماق زمین هفتم است، و یک بالش در مشرق و بال دیگرش در مغرب است، و این خروس آواز نمی دهد تا سپیده بدمد، و چون آواز دهد بالهای خود را به حرکت در می آورد و می گوید: «سبحان الله، سبحان الله [سبحان الله] العظیم الذی لیس کمثله شیء» (یعنی: منزّه است خدا، منزّه است خدا [منزّه است خدا]

شيء . فيجيبه الله تبارك وتعالى : ما آمن بما تقول من يحلف باسمه كاذبا .

١١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى قال : حدثني أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن أبي الجارود، عن رجل من عبد القيس، عن سلمان رحمه الله أنه مرَّ على المقابر فقال : السَّلام عليكم يا أهل القبور من المؤمنين والمسلمين، يا أهل الديار هل علمتم أن اليوم جمعة، فلما انصرف إلى منزله ونام وملكته عينه أتاه آتٍ فقال : وعليك السَّلام يا أبا عبد الله تكلمت فسمعنا وسلَّمت فرددنا، فقلت : هل تعلمون أن اليوم جمعة؟ فقد علمنا ما يقول الطير في يوم الجمعة قال : وما يقول الطير في يوم الجمعة؟ قال : تقول : قدَّوس قدَّوس، ربِّنا الرحمن الملك، ما يعرف عظمة ربِّنا من يحلف باسمه كاذبا .

١٢ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن حماد بن عيسى، عن الحسين بن المختار، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال : من حلف بالله فليصدق، ومن لم يصدق فليس من الله عزَّ وجلَّ في شيء، ومن حلف بالله فليرض، ومن لم يرض فليس من الله عزَّ وجلَّ في شيء .

عقاب من تهاون بالبول

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن عثمان بن عيسى، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال : إن جُلَّ عذاب القبر [في القبر] من البول .

عقاب من استخفَّ بصلاته

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمه، عن محمد بن علي القرشي، عن ابن فضال، عن المثنى، عن أبي بصير قال : دخلت على أم حميدة أعزَّيها بأبي عبد الله عليه السَّلام فبكت وبكيت لبكائها، ثمَّ قالت : يا أبا محمد لو رأيت أبا عبد الله عند الموت لرأيت عجبا، فتح عينه ثمَّ قال : اجمعوا لي كلَّ من بيني وبينه قرابة قالت : فلم نترك أحدا إلا جمعناه، قالت : فنظر إليهم ثمَّ قال : إن شفاعتنا

که بزرگ است و ماندی برای او نیست). پس خداوند در پاسخ او می گوید: به آنچه تو گفتی ایمان نیاورده است کسی که به نام او سوگند دروغ یاد کند.

۱۱. مردی از طایفه عبدالقیس گفت: سلمان فارسی - رحمة الله - بر گورستانی گذر کرد و گفت: سلام بر شما ای ساکنان گورها که مؤمن یا مسلمانید. ای ساکنان این سرزمین، آیا می دانید که امروز روز جمعه است؟ هنگامی که سلمان به خانه اش بازگشت و خوابید و چشمانش به خواب رفت، کسی به خوابش آمد و گفت ای ابو عبدالله، سلام بر تو باد. تو سخن گفتی و ما شنیدیم، و سلام کردی و ما پاسخ گفتیم. پرسیدی: آیا می دانید که امروز روز جمعه است؟ آری ما می دانیم پرندگان در روز جمعه چه می گویند. سلمان گفت: پرندگان در این روز چه می گویند؟ گفت: می گویند: منزّه است، منزّه است پروردگار ما که بخشاینده و پادشاه است. عظمت پروردگار ما را آن که به نام او سوگند دروغ یاد کند نشناخته است.

۱۲. حسین بن مختار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس به خدا سوگند یاد کند باید راست بگوید، و هر کس راست نگوید خدا را با او کاری نیست. و هر کس که برای او به نام خدا قسم خورند باید راضی شود، و اگر راضی نشود خدا را با او کاری نخواهد بود.

کیفر کسی که از بول پرهیز نکند

۱. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: بیشترین عذاب قبر در اثر پرهیز نکردن از بول است.

کیفر کسی که نماز را کوچک بشمارد

۱. ابوبصیر می گوید: بر امّ حمیده [همسر امام صادق (ع)] وارد شدم تا فوت آن حضرت را به وی تسلیت گویم. او گریست و من نیز با او گریستم. سپس به من گفت: ای ابو محمد، اگر امام صادق (ع) را هنگام مرگ می دیدی چیز عجیبی را مشاهده می کردی. امام (ع) چشمان خود را باز کرد و فرمود: همه کسانی را که با من خویشاوندی دارند حاضر کنید. ما همه را گرد آوردیم. امام (ع) به آنان نگاهی کرد و فرمود: شفاعت ما به کسی که نماز را کوچک بشمارد نخواهد رسید.

لا تنال مستخفاً بالصلاة.

عقاب من ترك غسل الجنابة

١ - حدّثني أبي رحمه الله قال : حدّثنا سعد بن عبد الله قال : حدّثنا محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن جعفر بن بشير، عن حُجر بن زائدة، عن أبي عبد الله الصادق عليه السلام قال : من ترك شعرة من الجنابة متعمداً فهو في النار.

عقاب من خفّف سجوده

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن عبد الله بن بُكير، عن زرارة قال : سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول : دخل رجل مسجداً فيه رسول الله صلى الله عليه وآله فخفّف سجوده دون ما ينبغي ودون ما يكون من السجود، فقال رسول الله صلى الله عليه وآله : نقر كنقر الغراب لو مات مات على غير دين محمد.

عقاب من التفت في صلاته ثلاث مرّات

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحكم بن مسكين، عن [داود بن] حُصين، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : سمعته يقول : إذا قام العبد إلى الصلاة أقبل الله عزّ وجلّ بوجهه فلا يزال مقبلاً عليه حتّى يلتفت ثلاث مرّات فإذا التفت ثلاث مرّات أعرض عنه.

عقاب من صلى الصلاة لغير وقتها

١ - حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبي عمران الأرمني، عن عبد الله بن عبد الرحمن الأنصاري، عن هشام الجواليقي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : من صلى الصلاة لغير وقتها رفعت له سوداء مظلمة تقول : ضيّعك الله كما ضيّعني، وأوّل ما يسأل العبد إذا وقف بين يدي الله عزّ وجلّ عن الصلاة فإن زكت صلاته زكّى سائر عمله، وإن لم تزك لم يزك

کیفر کسی که غسل جنابت را ترک کند

۱. حجر بن زائده می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس از روی عمد، مویی از بدن خود را در غسل جنابت ترک کند در آتش دوزخ خواهد بود.

کیفر کسی که سجده خود را سبک انجام دهد

۱. زراره می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: مردی برای نماز به مسجدی وارد شد که پیامبر خدا (ص) در آنجا حضور داشت. آن مرد سجده خود را سبک و کوتاه به جای آورد و آن گونه که شایسته بود سجده نکرد. رسول خدا (ص) فرمود: همچون کلاغ نوک بر زمین زد. اگر او با این حال بمیرد به دین محمّد (ص) از دنیا نرفته است.

کیفر کسی که در نمازش سه بار از قبله روی بگرداند

۱. داود بن حصین می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر گاه بنده به نماز برخیزد خداوند به او روی می آورد، و پیوسته به او روی خواهد داشت تا اینکه سه بار از قبله روی بگرداند، که در این صورت از او روی خواهد گردانید.

کیفر کسی که نماز خود را در خارج وقت بگذارد

۱. هشام جوالمقی می گوید: امام صادق (ع) از رسول خدا (ص) نقل کرد که فرمود: هر کس نماز واجب خود را ترک کند و آن را در خارج وقت انجام دهد، آن نماز به صورت تیره و تار بالا می رود و می گوید: خدا تو را تباه کند چنان که مرا تباه کردی. و نخستین چیزی که در پیشگاه خداوند از بنده سؤال می شود نماز است؛ پس اگر نمازش پاک بود، سایر اعمالش نیز پاک خواهد شد؛ و اگر نمازش پاک نبود، بقیه اعمالش نیز پاک نخواهد شد.

عمله.

٢ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى، عَنْ هَارُونَ بْنِ خَارِجَةَ، عَنْ أَبِي بصير، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : الصَّلَاةُ وَكُلُّ بِهَا مَلِكٍ لَيْسَ لَهُ عَمَلٌ غَيْرُهَا، فَإِذَا فَرَغَ مِنْهَا قَبَضَهَا ثُمَّ صَعَدَ بِهَا، فَإِنْ كَانَتْ مِمَّا تُقْبَلُ قُبِلَتْ، وَإِنْ كَانَتْ مِمَّا لَا تُقْبَلُ قِيلَ لَهُ : رُدَّهَا عَلَى عَبْدِي، فَيَنْزِلُ بِهَا حَتَّى يَضْرِبَ بِهَا وَجْهَهُ، ثُمَّ يَقُولُ لَهُ : أَفَّ لَكَ لَا يَزَالُ لَكَ عَمَلٌ يَغْنَتُنِي [تَعْنِيَنِي خُل].

٣ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَا جِيلَوِيهِ، عَنْ عَمِّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْكَوْفِيِّ، عَنْ ابْنِ فَضَّالٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ غَزْوَانَ، عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ آبَائِهِ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : لَا يَزَالُ الشَّيْطَانُ هَايِبًا لِبَنِ آدَمَ ذَعْرًا مِنْهُ مَا صَلَّى الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ لَوْ قَتَنَ، فَإِذَا ضَيَّعَهُنَّ اجْتَرَأَ عَلَيْهِ فَأَدْخَلَهُ فِي الْعِظَائِمِ.

عقاب من قرأ خلف إمام يأتّم به

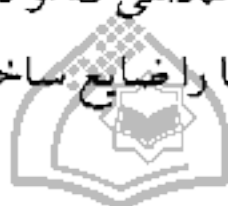
١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ حمّاد بن عيسى، عَنْ حَرِيزٍ، عَنْ زُرَّارَةَ، وَمُحَمَّدِ بْنِ مُسْلَمٍ، عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ : كَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ : مَنْ قَرَأَ خَلْفَ إِمَامٍ يَأْتِمُّ بِهِ فَهَاتَ بَعَثَ عَلَى غَيْرِ الْفِطْرَةِ.

عقاب من ترك إقامة الصف خلف الإمام

١ - أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْخَطَّابِ، عَنْ وَهَيْبِ بْنِ حَفْصٍ، عَنْ أَبِي بصير قَالَ : سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ قَالَ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ، وَامْسَحُوا بِمَنَاكِبِكُمْ لئَلَّا يَكُونَ فِيكُمْ خُلُلٌ، وَلَا تَخَالَفُوا فَيَخَالَفَ اللَّهُ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ أَلَا وَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ خَلْفِي.

۲. ابوبصیر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: بر نماز فرشته ای گمارده شده است که کاری جز آن ندارد، و هنگامی که بنده از نماز فارغ می شود، آن فرشته نماز را می گیرد و بالا می برد؛ پس اگر آن نماز پذیرفتنی باشد قبول می شود، و اگر پذیرفتنی نباشد به آن فرشته خطاب می شود: آن را به بنده ام بازگردان. پس فرشته آن نماز را فرود می آورد و بر چهره صاحبش می زند و به او می گوید: اف بر تو باد که همواره عملی از تو صادر می شود که مرا به زحمت می افکند.

۳. اسماعیل بن ابی زیاد از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: شیطان همواره از پسر آدم بیمناک و ترسان است مادامی که او نمازهای پنجگانه اش را در وقت انجام دهد، ولی هنگامی که آنها را ضایع ساخت بر او گستاخ می شود و او را وارد گناهان بزرگ می کند.

مرکز تحقیقات علوم و معارف اسلامی

کیفر کسی که در نمازی که اقتدا کرده حمد بخواند

۱. زراره و محمد بن مسلم می گویند: امام باقر (ع) فرمود: امیر مؤمنان (ع) می فرمود: هر کس در نمازی که به امام جماعت اقتدا کرده است حمد را بخواند، چون بمیرد بر غیر فطرت الهی برانگیخته می شود.

کیفر کسی که در نماز جماعت نظم صفها را رعایت نکند

۱. ابوبصیر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: رسول خدا (ص) فرمود: ای مردم، صفها را منظم کنید و دوش به دوش بایستید تا فاصله ای میان شما پدید نیاید، و نامرتب نباشید که خدا دلهای شما را از یکدیگر دور خواهد ساخت. آگاه باشید که من شما را از پشت سر خود می بینم.

عقاب من ترك صلاة فريضة أو تهاون بها متعمدا

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن جميل بن صالح، عن بُريد بن معاوية العجلي، عن أبي جعفر عليه السلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : ما بين المسلم وبين الكافر إلا أن يترك الصلاة الفريضة متعمدا أو يتهاون بها فلا يصلّيها.

٢ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه قال : حدثني علي بن إبراهيم عن أبيه، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليها السلام، عن جابر قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : ما بين الكفر والإيمان إلا ترك الصلاة.

عقاب من أخر صلاة العصر

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن أبي عبد الله البرقي، عن ابن فضال، عن عبد الله بن بكير، عن محمد بن هارون قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من ترك صلاة العصر غير ناس لها حتى تفوته وتره الله أهله وماله يوم القيامة.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن حنان بن سدير، عن أبي سلام العبدى قال : دخلت على أبي عبد الله عليه السلام فقلت : ما تقول في رجل يؤخر صلاة العصر متعمدا؟ قال يأتي يوم القيامة موتورا أهله وماله، قال : قلت : جعلت فداك وإن كان من أهل الجنة؟ قال : وإن كان من أهل الجنة، قال : قلت : فما منزلته في الجنة؟ [قال :] موتورا أهله وماله [قال :] يتضيّف أهلها ليس له فيها منزل.

٣ - وبهذا الإسناد، عن محمد بن علي الكوفي، عن علي بن النعمان، عن ابن مسكان، عن أبي بصير قال : قال لي أبو جعفر عليه السلام : ما خدعوك عن شيء؟ فلا يخدعوك عن العصر، صلّها والشمس بيضاء نقية فإن رسول الله صلى الله عليه وآله

کیفر کسی که نماز واجبی را ترک کند یا عمداً آن را سبک بشمارد

۱. برید بن معاویه عجلای از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: اگر مسلمانی نماز واجب خود را عمداً ترک کند یا آن را سبک بشمارد و به جا نیاورد، میان او و کافر فرقی نیست.
۲. عبدالله بن میمون از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: جابر از رسول خدا (ص) روایت کرد که آن حضرت فرمود: میان کفر و ایمان فاصله‌ای جز ترک نماز نیست.

کیفر کسی که نماز عصر خود را به تأخیر افکند

۱. محمد بن هارون می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس نماز عصر خود را بی آنکه فراموش کرده باشد در وقت نخواند تا از او فوت شود، خداوند روز قیامت او را تنها و بی اهل و مال خواهد ساخت.
۲. ابو سلام عبیدی می‌گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدم و گفتم: چه می‌گویید درباره‌ی مردی که نماز عصرش را عمداً به تأخیر می‌اندازد؟ فرمود: روز قیامت تنها و بی اهل و مال محشور می‌گردد. گفتم: فدایت شوم، هر چند از اهل بهشت باشد؟ فرمود: هر چند از اهل بهشت باشد. گفتم: پس رتبه‌اش در بهشت چیست؟ فرمود: بی اهل و مال خواهد بود، و چون خود در آنجا خانه‌ای ندارد از اهل بهشت درخواست می‌کند که او را مهمان کنند.

۳. ابوبصیر می‌گوید: امام باقر (ع) به من فرمود: تو را در هر چه فریب دادند در مورد نماز عصر فریب ندهند. آن را هنگامی که آفتاب کاملاً روشن و صاف است به جای آور، زیرا رسول خدا (ص) فرموده است: بی‌کس و مال کسی است که نماز عصر را تباه سازد. ابوبصیر می‌گوید: پرسیدم: مقصود از بی‌کسی و بی‌مالی چیست؟ فرمود:

وآله قال: الموتور أهله وماله من ضيِّع صلاة العصر، قلت: وما الموتور أهله وماله؟ قال: لا يكون له أهل ولا مال في الجنة، قلت: وما تضييعها؟ قال: يدعها والله حتى تصفر الشمس أو تغيب.

عقاب من نام عن العشاء إلى نصف الليل

١ - حدَّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدَّثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن النضر بن سويد، عن موسى بن بكر، عن زرارة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ملك موكل يقول: من نام عن العشاء إلى نصف الليل فلا أنام الله عينه.

عقاب من ترك الجماعة والجمعة

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: صلى رسول الله صلى الله عليه وآله الفجر فلما انصرف أقبل بوجهه على أصحابه فسأل عن أناس هل حضروا؟ فقالوا: لا يا رسول الله، فقال: أغيبُهم؟ فقال: أما إنَّه ليس من صلاة أشدَّ على المنافقين من هذه الصلاة والعشاء.

٢ - حدَّثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال: حدَّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليها السلام قال: اشترط رسول الله صلى الله عليه وآله على جيران المسجد شهود الصلاة وقال: لينتهين أقوام لا يشهدون الصلاة أو لا مرن مؤذنا يؤذن، ثم يقيم، ثم أمر رجلاً من أهل بيتي وهو عليُّ عليه السلام فليحرقن على أقوام بيوتهم بجزم من الخطب [لأنهم] لا يأتون الصلاة.

٣ - حدَّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدَّثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن عيسى بن عبيد، عن النضر بن سويد، عن عاصم بن حميد، عن أبي بصير، ومحمد بن مسلم قالوا: سمعنا أبا جعفر محمد بن علي الباقر عليها

کسی است که در بهشت زن و فرزند و مال ندارد. گفتم: تباه ساختن نماز عصر چگونه است؟ فرمود: به خدا سوگند، تباه ساختن آن این است که آن را به تأخیر افکند تا آفتاب زرد شود یا خورشید غروب کند.

کیفر کسی که قبل از خواندن نماز عشا بخوابد تا نیمه شب شود

۱. زرارة بن اعین می گوید: امام باقر (ع) فرمود: فرشته ای از جانب خدا گماشته شده است که می گوید: هر کس قبل از خواندن نماز عشا بخوابد تا نیمه شب شود، خداوند چشمانش را به خواب نخواهد برد.

کیفر کسی که نماز جماعت و جمعه را ترک کند

۱. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: روزی رسول خدا (ص) پس از گزاردن نماز صبح روی به اصحاب کرد و درباره گروهی که نامشان را برد سؤال کرد که آیا به جماعت حاضر شده اند. اصحاب گفتند: نه، ای پیامبر خدا. فرمود: آیا آنان غایبند؟ آن گاه فرمود: بدانید که هیچ نمازی برای منافقان از این نماز و نماز عشا دشوارتر نیست.

۲. عبدالله بن میمون از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: پیامبر خدا (ص) با همسایگان مسجد شرط کرد که به نماز جماعت حاضر شوند، و فرمود: گروهی که حاضر نمی شوند باید از این کار دست بردارند، و گرنه فرمان می دهم مؤذنی اذان و اقامه گوید، سپس دستور می دهم به شخصی که از خاندان من است و او علی (ع) است، پشته های هیزم فراهم کند و خانه های کسانی را که به نماز حاضر نمی شوند به آتش کشد.

۳. ابو بصیر و محمد بن مسلم می گویند: از امام باقر (ع) شنیدیم که می فرمود: هر کس بدون عذر، سه هفته پیایی نماز جمعه را ترک کند، خداوند بر دلش مهر خواهد زد.

السلام يقول: من ترك الجمعة ثلاثا متوالية بغير علة، طبع الله على قلبه.

٤ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن حماد بن عيسى، عن حريز، وفضيل، عن زرارة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: صلاة الجمعة فريضة، والاجتماع إليها فريضة مع الإمام، فإن ترك رجل من غير علة ثلاث جمع فقد ترك ثلاث فرائض، ولا يدع ثلاث فرائض من غير علة إلا منافق. وقال: من ترك الجماعة رغبة عنها، وعن جماعة المؤمنين من غير علة فلا صلاة له.

عقاب من أتى الكبائر

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن ابن علي، عن عبد العزيز العبدى، عن عبيد بن زرارة قال: قلت: لأبي عبد الله عليه السلام: أخبرني عن الكبائر؟ قال: هي خمس وهن مما أوجب الله عز وجل عليهن النار، قال الله عز وجل: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ» وقال: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالِ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا» وقال: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفُوا فَلَا تَتْلُوهُمْ الْأَدْبَارَ» إلى آخر الآية» ورمي المحصنات الغافلات، وقتل مؤمن متعمدا على دينه.

٢ - أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن علي بن إسماعيل، عن محمد بن النضر، عن عباد بن كثير النواء قال: سألت أبا جعفر عليه السلام عن الكبائر قال: كل شيء أوعده الله عليه النار.

عقاب أكل مال اليتيم

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن علي بن رثاب، عن الحلبي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن في كتاب علي عليه السلام: إن أكل مال اليتامى ظلما سيدركه وبال ذلك في عقبه من بعده في الدنيا، يلحقه وبال ذلك في الآخرة، أما في الدنيا فإن

۴. زراره می گوید: امام باقر (ع) فرمود: نماز جمعه واجب است، و اجتماع کردن برای خواندن آن با امام نیز واجب است. پس اگر مردی بدون عذر، سه جمعه آن را ترک کند، در حقیقت سه واجب از واجبات خدا را ترک کرده است، و هیچ کس جز منافق سه واجب الهی را بدون عذر ترک نمی کند. و فرمود: هر کس نماز جماعت را از روی بی میلی ترک کند و بدون عذر از جماعت مؤمنان کناره گیرد، نماز او نماز کامل نخواهد بود.

کیفر کسی که مرتکب گناهان کبیره شود

۱. عبید بن زراره می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: گناهان کبیره را برای من بیان کنید. فرمود: آنها پنج گناهند که خداوند آتش دوزخ را برای مرتکب شونده آن حتمی ساخته است. خداوند فرموده است: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ» [نساء، ۴۸] (یعنی خداوند این گناه را که به او شرک ورزیده شود نمی آمرزد)، و نیز فرموده است: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَ سَيَصْلُونَ سَعِيرًا» [نساء، ۱۰] (یعنی کسانی که اموال یتیمان را به ستم می خورند، تنها آتش در شکم خود فرو می برند، و به زودی در آتشی برافروخته خواهند سوخت)، و همچنین فرموده است: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ» تا آخر آیه [انفال، ۱۵] (یعنی ای کسانی که ایمان آورده اید، هر گاه با کافران روبه رو شدید که آماده یورش بر شما شده اند، به آنان پشت نکنید)، و چهارم تهمت زدن به زنان پاکدامن بی خبر است، و پنجم اینکه از روی عمد مؤمنی را به خاطر دینش بکشد.

۲. عبّاد بن کثیر نواء می گوید: از امام باقر (ع) درباره گناهان کبیره پرسیدم، فرمود: هر گناهی است که خدا وعده آتش بر آن داده است.

کیفر خوردن مال یتیم

۱. حلبی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: در کتاب علی (ع) آمده است: کسی که مال یتیمان را به ستم می خورد، به زودی وبال این کار را در دنیا در میان نسلش پس از خود خواهد دید، و در آخرت نیز وبال آن به خودش خواهد رسید. اما

الله عز وجل يقول: «وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولاً سديداً» وأما في الآخرة فإن الله عز وجل يقول: «إن الذين يأكلون أموال اليتامى ظلماً إنما يأكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيراً».

٢- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن محمد بن عيسى، عن الحسين بن سعيد، عن أخيه الحسن، عن زرعة بن محمد الحضرمي، عن سماعة بن مهران قال: سمعته يقول: إن الله عز وجل وعد في أكل مال اليتيم عقوبتين أما أحدهما فعقوبة الآخرة النار، وأما عقوبة الدنيا فهو قوله عز وجل: «وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولاً سديداً» يعني بذلك ليخش أن أخلفه في ذريته كما صنع هو بهؤلاء اليتامى.

٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد بن محمد بن عيسى، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن عامر بن حكيم، عن المعلّى بن خنيس، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: دخلنا عليه فابتدأ فقال: من أكل مال اليتيم سلط الله عليه من يظلمه أو على عقبه، فإن الله عز وجل يقول [في كتابه]: «وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولاً سديداً».

عقاب مانع الزكاة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن عبد الله بن مسكان، عن محمد بن مسلم قال: سألت أبا جعفر عليه السلام عن قول الله عز وجل: «سيطوqون ما بخلوا به يوم القيامة» قال: ما من عبد منع زكاة ماله شيئاً إلا جعل الله ذلك [له] يوم القيامة ثعباناً من نار طوقاً في عنقه ينهش من لحمه حتى يفرغ من الحساب، وهو قوله عز وجل: «سيطوqون ما بخلوا به يوم القيامة» قال: ما بخلوا به من الزكاة.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن

در دنیا، خداوند فرموده است: «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافاً خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيداً» [نساء، ۹] (یعنی باید بترسند آنان که اگر از خود فرزندان ناتوانی بر جای گذارند بر آینده‌شان بیم دارند؛ آری باید از خدا پروا کنند و سخنی درست گویند)، و اما در آخرت، خداوند فرموده است: «إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْماً إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَاراً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ سَعِيرُونَ» [نساء، ۱۰] (یعنی کسانی که اموال یتیمان را به ستم می‌خورند، تنها آتش در شکم خود فرو می‌برند، و به زودی در آتشی بر افروخته خواهند سوخت).

۲. سماعة بن مهران می‌گوید: از امام (ع) شنیدم که می‌فرمود: خداوند در مورد خوردن مال یتیم دو کیفر را وعده داده است، یکی از آنها کیفر آخرت است که آتش دوزخ است، و اما کیفر دنیا همان است که خداوند فرموده: «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافاً خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيداً» یعنی باید بترسد از اینکه بر سرپرستی فرزندان او کسی را بگمارم که با آنها به گونه‌ای رفتار کند که او با یتیمان مردم رفتار کرده است.

۳. معلى بن خنيس می‌گوید: بر امام صادق (ع) وارد شدیم. حضرت ابتدا به سخن کرد و فرمود: هر کس مال یتیم را بخورد، خداوند کسی را بر او مسلط خواهد کرد که بر او یا نسلش ستم کند، زیرا خدا [در کتاب خود] فرموده است: «وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافاً خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيداً».

کیفر کسی که زکات مال ندهد

۱. محمد بن مسلم می‌گوید: از امام باقر (ع) درباره سخن خداوند: «سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» [آل عمران، ۱۸۰] (به زودی آنچه بدان بخل می‌ورزند، در قیامت طوق گردنشان می‌شود) سؤال کردم، فرمود: هیچ بنده‌ای نیست که زکات مال خود را - اگر چه اندک باشد - ندهد مگر اینکه خداوند آن را روز قیامت به صورت ازدهایی طوق گردنش می‌کند تا او را بگزد و از گوشت وی بخورد تا خداوند از حساب فارغ شود؛ و این است سخن خداوند: «سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» فرمود: یعنی زکاتی که بدان بخل ورزیده‌اند.

۲. ابوالجارود می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: خداوند روز قیامت گروهی از مردم را

الصفار، عن أيوب بن نوح، عن ابن سنان، عن أبي الجارود، عن أبي جعفر عليه السلام قال: إن الله عز وجل يبعث يوم القيامة ناسا من قبورهم، مشدودة أيديهم إلى أعناقهم، لا يستطيعون أن يتناولوا بها قيس أغلّة، معهم ملائكة يعيرونهم تعيرا شديدا ويقولون: هؤلاء الذين منعوا خيرا قليلا من خير كثير، هؤلاء الذين أعطاهم الله عز وجل فمنعوا حق الله عز وجل في أموالهم.

٣- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن خلف بن حماد، عن حريز قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: ما من ذي مال ذهب ولا فضة يمنع زكاة ماله إلا حبسه الله يوم القيامة بقاع قرقر، وسلط عليه شجاعا أقرع، يريد به وهو يحيد عنه، فإذا رأى أنه لا يتخلص منه وأمكنه من يده فقضمها كما يقضم الفجل، حتى يصير طوقا في عنقه وذلك قول الله عز وجل: «سيطون ما يخلوا به يوم القيامة» وما من ذي مال إبل أو بقر أو غنم يمنع زكاة ماله إلا حبسه الله يوم القيامة بقاع قرقر، يطأه كل ذي ظلف بظلفها، وينهشه كل ذي ناب بنابها، وما من ذي مال نخل أو كرم أو زرع يمنع زكاتها إلا طوقه الله ربيعة أرضه إلى سبع أرضين إلى يوم القيامة.

٤- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن صفوان بن يحيى، عن داود، عن أخيه عبد الله قال: بعثني إنسان إلى أبي عبد الله عليه السلام زعم أنه يفرع في منامه من امرأة تأتيه قال: فصاحت حتى سمع الجيران، فقال أبو عبد الله عليه السلام: اذهب فقل له: إنك لا تؤدي الزكاة؟ فقال: بلى والله إني لأؤديها، قال: فقل له: إن كنت تؤديها فإنك لا تؤديها أهلها.

٥- وذكر أحمد بن أبي عبد الله أن في رواية أبي بصير قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: من منع الزكاة سأل الرجعة عند الموت وهو قول الله عز وجل «حتى إذا جاء أحدهم الموت قال رب ارجعون لعلي أعمل صالحا فيما تركت».

٦- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمه، عن محمد بن علي

از قبرها بر می‌انگیزد در حالی که دستهایشان به گردنهایشان بسته شده و به اندازه سرانگشتی قدرت برداشتن چیزی را ندارند، و فرشتگانی همراه آنانند و آنان را سخت سرزنش می‌کنند و می‌گویند: اینان کسانی‌اند که از مال فراوانی که داشتند مالی اندک را نپرداختند اینان کسانی‌اند که خداوند به آنان ثروت داده بود ولی حق خدا را از اموال خود ندادند.

۳. حریر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر صاحب مالی - چه مال او طلا باشد یا نقره - اگر زکات مالش را ندهد، خداوند او را روز قیامت در سرزمینی لغزنده محبوس می‌کند، و ازدهایی را که از شدت زهر موی سرش ریخته است بر او مسلط می‌سازد، و پیوسته آن ازدها به او حمله می‌کند و او می‌گریزد، و چون ببیند که از گزند آن رهایی نمی‌تواند یافت، برای نجات خود دستش را در دهان ازدها می‌افکند و ازدها آن را مانند تُرب زیر دندان می‌چود، و سپس چون طوق برگردنش حلقه می‌زند و این است سخن خداوند: «سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». و نیز هر صاحب مالی - چه مال او شتر باشد یا گاو یا گوسفند - اگر از پرداختن زکات مال خود امتناع کند، خداوند او را روز رستاخیز در بیابانی لغزنده زندانی می‌کند و هر حیوان شمشیری او را پایمال می‌کند و حیوانات نیش دار او را می‌گزند و همچنین هر مالدار - چه مال او درخت خرما و انگور یا زراعت باشد - اگر زکات مال را نپردازد، خداوند در قیامت آن زمین را تا هفتمین طبقه‌اش برگردن او می‌آویزد.

۴. داود بن فرق می‌گوید: برادرم عبدالله نقل کرد که شخصی مرا نزد امام صادق (ع) فرستاد تا از خوابی که مکرر می‌دید از آن حضرت سؤال کنم. او در خواب می‌دید که زنی به سراغ وی می‌آید و او را آزار می‌رساند، و می‌گفت: شبی فریادی کشیدم به گونه‌ای که همسایگان هم آن را شنیدند. امام (ع) فرمود: به او بگو که زکات نمی‌دهی. آن مرد گفت: چرا، به خدا سوگند زکات می‌دهم. امام (ع) فرمود: به او بگو: اگر زکات هم می‌دهی آن را به اهلش نمی‌رسانی.

۵. ابوبصیر می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس زکات خود را ندهد، هنگام مرگ آرزوی بازگشت به دنیا می‌کند، و این است معنای سخن خداوند: «حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ» [مؤمنون، ۹۹ - ۱۰۰] (یعنی تا آن گاه که مرگ یکیشان فرا رسد، می‌گوید: پروردگارا، مرا بازگردانید، شاید من در آنچه بر جای نهاده‌ام کاری شایسته کنم).

۶. ابان بن تغلب می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: دو کشتن است که به حکم خدا

الكوفي، عن موسى بن سعدان، عن عبد الله بن القاسم، عن مالك بن عطية، عن أبان بن تغلب قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: دمان في الإسلام لا يقضي فيهما أحد بحكم الله عز وجل حتى يقوم قائمنا: الزاني المحصن يرحمه، ومانع الزكاة يضرب عنقه.

٧- وذكر أن في رواية أبي بصير عن أبي عبد الله عليه السلام من منع الزكاة في حياته طلب الكرّة بعد موته، وقال: من منع قيراطا من الزكاة فليمت إن شاء يهوديًا وإن شاء نصرانيًا.

٨- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني أحمد بن محمد بن خالد، عن أبيه، عن بعض أصحابنا قال: من منع قيراطا من الزكاة فما هو بمؤمن ولا مسلم. وقال أبو عبد الله عليه السلام: ما ضاع مال في برّ أو بحر إلا بمنع الزكاة، وقال: إذا قام القائم أخذ مانع الزكاة فضرب عنقه.

عقاب من ترك الزكاة وقد وجبت له

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن خالد، عن عبد العظيم بن عبد الله العلوي، عن الحسن بن علي، عن بعض أصحابنا، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: تارك الزكاة وقد وجبت له كمانعها وقد وجبت عليه.

عقاب من أفطر يوما من شهر رمضان

١- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن هاشم، عن يحيى بن أبي عمران الهمداني، عن يونس بن حماد الرازي قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: من أفطر يوما من شهر رمضان خرج روح الإيمان منه.

عقاب من ترك الحج

١- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليها السلام قال: كان في وصية أمير المؤمنين عليه

هیچ کس در مورد آن دو داوری نمی‌کند تا قائم ما به پا خیزد؛ یکی سنگسار کردن مرد زناکاری است که همسر داشته باشد، و دیگری زدن گردن کسی است که زکات ندهد.

۷. در روایتی ابوبصیر از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در دوران حیاتش زکات مال خود را ندهد، پس از مرگ آرزوی بازگشت می‌کند. و نیز فرمود: هر کس قیراطی از زکات خود را ندهد، می‌خواهد یهودی بمیرد یا نصرانی.

۸. احمد بن محمد بن خالد از پدرش از یکی از راویان نقل کرده است که امام (ع) فرمود: هر کس قیراطی از زکات خود را ندهد نه مؤمن است و نه مسلمان. و امام صادق (ع) فرمود: هیچ مالی در بیابان یا دریا جز به سبب خودداری از زکات تلف نمی‌شود. و نیز فرمود: هنگامی که قائم (عج) به پا خیزد، گردن کسی را که زکات نمی‌دهد خواهد زد.

کیفر مستحقّی که از گرفتن زکات خودداری کند

۱. حسن بن علی از یکی از راویان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: کسی که گرفتن زکات بر او واجب باشد و از گرفتن آن امتناع کند، مانند کسی است که پرداختن زکات بر او واجب است و زکات نمی‌دهد.

کیفر کسی که یک روز روزه خود را در ماه رمضان افطار کند

۱. یونس بن حمّاد رازی می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس یک روز از ماه رمضان را [بدون عذر شرعی] روزه نگیرد روح ایمان از او جدا می‌گردد.

کیفر کسی که حج را ترک کند

۱. عبدالله بن میمون از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: در وصیت امیر مؤمنان (ع) آمده است: «حجّ خانه خدا را ترک نکنید که هلاک خواهید

السَّلام «لا تتركوا حجَّ بيت ربِّكم فتهلكوا». وقال: من ترك الحجَّ حاجة من حوائج الدُّنيا لم يقض حتَّى ينظر إلى المخلَّقين.

٢ - حدَّثني محمَّد بن علي ما جيلويه رضی الله عنه، عن عمِّه، عن محمَّد بن علي الكوفي، عن موسى بن سعدان، عن الحسين بن أبي العلاء، عن ذريح، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: سمعته يقول: من مات ولم يحجَّ حجة الإسلام ولم تمنعه من ذلك حاجة تجحف به، أو مرض لا يطيق الحجَّ من أجله، أو سلطان يمنعه، فليمت إن شاء يهوديًّا وإن شاء نصرانيًّا.

عقاب اللسان

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني محمَّد بن يحيى العطار، قال: حدَّثني محمَّد بن أحمد قال: حدَّثني محمَّد بن السندي، عن علي بن الحكم، عن إبراهيم بن مهزم الأسدي، عن أبي حمزة، عن علي بن الحسين عليهما السَّلام قال: إنَّ لسان ابن آدم يشرف كلَّ يوم على جوارحه فيقول: كيف أصبحتم فيقولون: بخير إن تركتنا، ويقولون: الله الله فينا، ويناشدونهم ويقولون: إنَّما نثاب بك ونعاقب بك.

عقاب من مضت له ثلاثة أيَّام لم يقرأ فيها قل هو الله أحد

١ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمَّد بن خالد، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي البطائني، عن أبي عبد الله المؤمن، عن ابن مُسكان، عن سليمان بن خالد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السَّلام يقول: من مضت له ثلاثة أيَّام لم يقرأ فيها «قل هو الله أحد» فقد خذل ونزع رُبقة الإيمان من عنقه، فإن مات في هذه الثلاثة الأيَّام كان كافرًا بالله العظيم.

عقاب من مضت له جمعة لم يقرأ فيها قل هو الله أحد

١ - حدَّثني محمَّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدَّثني محمَّد بن الحسن الصفَّار، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال: في رواية إسحاق بن عمَّار، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: سمعته يقول: من مضت له جمعة لم يقرأ فيها «قل هو الله أحد»

شد» و فرمود: هر کس حجّ را برای حاجتی از حاجت‌های دنیا ترک کند، حاجیان با سرهای تراشیده از حجّ باز می‌گردند و حاجت او هنوز روا نشده است.

۲. ذریح می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس حجّ بر او واجب شود و بی آنکه فقر و تنگدستی او را از انجام آن باز دارد یا به مرضی مبتلا باشد که نتواند به حجّ رود و یا صاحب قدرتی مانع رفتن او شود، حجّ نکرده از دنیا برود، می‌خواهد یهودی بمیرد یا نصرانی.

کیفر [گناهان زبان]

۱. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: علی بن الحسین (ع) فرمود: زبان آدمی هر روز بر سایر اعضای او سرکشی می‌کند و می‌گوید: حال شما چگونه است؟ و آنها می‌گویند: اگر تو ما را رها کنی حالمان خوب است. و نیز می‌گویند: خدا را، خدا را در مورد مادر نظر داشته باش، و او را سوگند می‌دهند و می‌گویند: جز این نیست که ما به سبب تو پاداش می‌بینیم و به سبب تو کیفر می‌شویم.

مرکز تحقیقات فقهی و حقوقی اسلامی

کیفر کسی که سه روز پی در پی

سوره «قل هو الله احد» را نخواند

۱. سلیمان بن خالد می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس سه روز بر او بگذرد و سوره «قل هو الله احد» را نخواند قطعاً به حال خود رها شده و رشته ایمان را از گردن خود گسسته است، و اگر در این سه روز بمیرد به خدای با عظمت کافر شده است.

کیفر کسی که یک هفته بر او بگذرد و سوره «قل هو الله احد» را نخواند

۱. اسحاق بن عمار می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس از جمعه‌ای تا جمعه دیگر بر او بگذرد و سوره «قل هو الله احد» را نخواند و از دنیا برود، بر دین ابولهب مرده است.

ثم مات، مات على دين أبي هلب.

عقاب من أصابه مرض أو شدة فلم يقرأ فيها قل هو الله أحد

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن إسماعيل بن مهران، عن الحسن بن علي البطائي، عن مندل، عن هارون بن خارجة قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من أصابه مرض أو شدة ولم يقرأ في مرضه أو شدته « قل هو الله أحد » ثم مات في مرضه أو في تلك الشدة التي نزلت به فهو في النار.

عقاب من صلى خمس صلوات، ولم يقرأ فيها قل هو الله أحد

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن سيف بن عميرة، عن أخيه الحسين، عن أبيه سيف بن عميرة، عن منصور بن حازم قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : من مضى به يوم واحد صلى فيه خمس صلوات، لم يقرأ فيها « قل هو الله أحد » قيل له : يا عبد الله لست من المصلين.

عقاب من نسي سورة من القرآن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن أبي المغراء، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : سمعته يقول : من نسي سورة من القرآن مثلت له في صورة حسنة ودرجة رفيعة، فإذا رآها قال : من أنت ما أحسنك ليتك لي ؟ فتقول : أما تعرفني ؟ أنا سورة كذا وكذا، لو لم تنسني لرفعتك إلى هذا المكان.

عقاب من أذل مؤمنا

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن هشام بن سالم، عن المعلّى بن خنيس قال : سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول : قال الله عز وجل : ليأذن بحرب مني من أذل عبدي المؤمن، وليأمن من غضبي من أكرم عبدي المؤمن.

کیفر کسی که دچار بیماری یا گرفتاری شود و برای رفع آن سوره «قل هو الله احد» را نخواند

۱. هارون بن خارجه می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس دچار بیماری یا گرفتاری دیگری شود و در آن حال سوره «قل هو الله احد» را نخواند و در اثر آن بیماری یا گرفتاری بمیرد در آتش خواهد بود.

کیفر کسی که پنج نماز بگذارد و سوره «قل هو الله احد» را در آنها نخواند

۱. منصور بن حازم می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس یک روز بر او بگذرد و پنج نماز بگذارد و سوره «قل هو الله احد» را در آن نخواند به او گفته می شود: ای بنده خدا تو از نمازگزاران نیستی.

کیفر کسی که سوره ای از قرآن را فراموش کند

۱. ابوبصیر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس سوره ای از قرآن را فراموش کند، آن سوره در چهره ای زیبا و مقامی بلند برای او نمودار می شود، و هنگامی که نگاه وی بر آن سوره می افتد می گوید: تو کیستی؟ چقدر زیبایی! کاش از آن من می بودی. آن سوره می گوید: آیا مرا نمی شناسی؟ من فلان سوره ام. اگر مرا فراموش نکرده بودی تو را به این مقام بالا می بردم.

کیفر کسی که مؤمنی را خوار بشمارد

۱. معلى بن خنيس می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند بزرگ فرموده است. کسی که بنده مؤمن مرا خوار گرداند، بداند که با جنگی بزرگ از سوی من روبه رو شده است، و کسی که بنده مؤمن مرا گرامی دارد از خشم من در امان خواهد بود.

عقاب من خذل مؤمنا

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني أحمد بن إدريس، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن حماد بن عيسى، عن إبراهيم بن عمر اليماني، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ما من مؤمن يخذل أخاه وهو يقدر على نصرته إلا خذله الله في الدنيا والآخرة.

عقاب من طعن على المؤمنين أو ردّ عليهم قولهم

١ - حدثني محمد بن علي ماجيلويه رضي الله عنه، عن عمّه، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: إنّ الله عزّ وجلّ خلق المؤمنين من نور عظمته وجلال كبريائه، فمن طعن عليهم أوردّ عليهم فقد ردّ الله في عرشه، وليس من الله في شيء إنما هو شرك شيطان.

عقاب من طعن في عين مؤمن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن حماد بن عيسى، عن ربعي، عن الفضيل بن يسار قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: ما من إنسان يطعن في عين مؤمن إلا مات بشرّ ميتة وكان يتمنى أن يرجع إلى خير.

عقاب من حجب المؤمن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: أيما مؤمن كان بينه وبين مؤمن حجاب ضرب الله بينه وبين الجنة سبعين ألف سور، بين كلّ سور مسيرة ألف عام.

عقاب من ربح على المؤمن

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي،

کیفر کسی که از یاری مؤمن خودداری کند

۱. ابراهیم بن عمر یمانی از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هیچ مؤمنی نیست که با وجود داشتن قدرت از یاری برادر مؤمنش خودداری کند مگر اینکه خداوند در دنیا و آخرت دست از یاری او برمی دارد.

کیفر کسی که به مؤمنان طعنه زند و سخنشان را رد کند

۱. مفضل بن عمر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند بزرگ مؤمنان را از پرتو عظمت و شکوه بزرگواری خود آفریده است، از این رو هر کس بر آنان طعنه زند یا سخنشان را نپذیرد در حقیقت سخن خدا را در عرش رد کرده، و خدا را با او کاری نیست. این برخاسته از مشارکت شیطان در اندیشه اوست.

کیفر کسی که رویاروی به مؤمنی طعنه زند

۱. فضیل بن یسار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ انسانی نیست که رویاروی به مؤمنی طعنه زند مگر اینکه به بدترین مرگها می میرد و همواره آرزو می کند که کاش برمی گشت و کار خیر انجام می داد.

کیفر کسی که مانع حاجت مؤمنی شود

۱. مفضل بن عمر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی که میان خود و مؤمن دیگر حاجایی قرار دهد، خداوند میان او و بهشت هفتاد هزار دیوار قرار می دهد که فاصله هر کدام با دیگری هزار سال راه است.

کیفر کسی که به زیان مؤمنی از او سود گیرد

۱. فرات بن احنف می گوید: امام صادق (ع) فرمود: سود گرفتن مؤمن از مؤمن

عن محمد بن سنان، عن فرات بن أحنف قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: ربح المؤمن على المؤمن ربا.

عقاب من كان الرهن عنده أوثق من أخيه

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن مروق بن عبيد، عن بعض أصحابنا، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من كان الرهن عنده أوثق من أخيه المسلم فأنا منه بريء.

عقاب من منع مؤمنا شيئا من عنده أو من عند غيره

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن سنان، عن فرات بن أحنف، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أيما مؤمن منع مؤمنا شيئا مما يحتاج إليه وهو يقدر عليه من عنده أو من عند غيره أقامه الله عز وجل يوم القيامة مسوداً وجهه، مزرقة عيناه، مغلوله يده إلى عنقه فيقال: هذا الخائن الذي خان الله ورسوله، ثم يؤمر به إلى النار.

عقاب من حبس حق المؤمن

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن الفضل، عن يونس بن ظبيان قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: يا يونس من حبس حق المؤمن أقامه الله يوم القيامة خمسمائة عام على رجله حتى تسيل من عرقه أودية، وينادي مناد من عند الله: هذا الظالم الذي حبس عن المؤمن حقه، قال: فيوبخ أربعين يوماً، ثم يؤمر به إلى النار.

٢- وبهذا الإسناد، عن محمد بن سنان، عن الفضل، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: أيما مؤمن حبس مؤمنا عن ماله وهو محتاج إليه لم يذق والله من طعام الجنة، ولا يشرب من الرحيق المختوم.

عقاب من بهت مؤمنا أو مؤمنة بما ليس فيهما

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني عبد الله بن

دیگر به قصد زیان رساندن به او ربا به شمار می‌رود.

کیفر کسی که گرو از نظر او معتبرتر از برادرش باشد

۱. مروک بن عبید از یکی از یاران خود از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس گرو از نظر او معتبرتر از برادرش باشد من از او بیزارم.

کیفر کسی که مؤمنی را از آنچه خود یا دیگری در اختیار دارد منع کند

۱. فرات بن احنف می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر مؤمنی مؤمن دیگر را از چیزی که بدان محتاج است و او بر آن چیز از خود یا از جانب دیگری قدرت دارد منع کند، خداوند او را روز قیامت با چهره‌ای سیاه و چشمانی کبود، در حالی که دستهایش به گردن بسته است برپا نگاه می‌دارد، آن گاه کسی فریاد می‌کند: این همان خیانتکاری است که به خدا و پیامبرش خیانت کرده است، سپس فرمان صادر می‌شود که او را به سوی آتش ببرند.

کیفر کسی که حق مؤمنی را حبس کند

۱. یونس بن ظبیان می‌گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای یونس، هر کس حق مؤمن را حبس کند خداوند او را روز قیامت پانصد سال بر روی پا نگاه می‌دارد تا عرق همچون سیل از او جاری شود. آن گاه منادی از جانب خدا ندا می‌کند: این است آن ستمکاری که مؤمن را از حق خودش محروم ساخت. و فرمود: پس چهل روز او را توبیخ می‌کنند، سپس فرمان صادر می‌شود که او را به سوی آتش ببرند.
۲. مفضل از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر مؤمنی که مال مؤمنی را نزد خود نگاه دارد و او بدان نیازمند باشد، به خدا سوگند از غذاهای بهشتی نخواهد چشید، و از شربتهای مهر شده بهشت نخواهد نوشید.

کیفر کسی که به مرد یا زن مؤمنی بهتان زند

۱. ابن ابی یعفور می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس به مرد یا زن مؤمنی به

جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن محبوب، عن مالك بن عطية، عن ابن أبي يعفور، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من بهت مؤمناً أو مؤمنة بما ليس فيها بعثه الله يوم القيامة في طينة خبال حتى يخرج ممّاً قال، قلت: وما طينة خبال؟ قال: صديد يخرج من فروج المومسات.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن عبد الله بن بكير، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: سباب المؤمن فسوق، وقتاله كفر، وأكل لحمه [من] معصية الله.

عقاب من روى على مؤمن رواية يريد بها شتيته

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن المفضل بن عمر، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من روى على مؤمن رواية، يريد بها شتيته وهدم مروءته ليسقط من أعين الناس أخرجه الله عز وجل من ولايته إلى ولاية الشيطان.

عقاب من منع مؤمناً سكنى داره

١ - أبي رحمه الله بهذا الإسناد، قال: قال أبي عبد الله عليه السلام: من كان له دار واحتاج مؤمناً إلى سكنها فمنعه إياها قال الله عز وجل: ملائكتي عبدي بخل على عبدي بسكنى الدنيا وعزّي لا يسكن جناني أبداً.

عقاب من تتبّع عثرة المؤمن

١ - بهذا الإسناد، عن محمد بن سنان، عن أبي الجارود، عن أبي بردة قال: صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وآله ثم انصرف مسرعاً حتى وضع يده على باب المسجد، ثم نادى بأعلى صوته: يا معشر من آمن بلسانه ولم يخلص الإيمان إلى قلبه لا تتبّعوا عورات المؤمنين، فإنه من تتبّع عورات المؤمنين تتبّع الله عورته، ومن تتبّع الله عورته فضحه ولو في جوف بيته.

چیزی که در آنها نیست بهتان زند، خداوند او را روز قیامت در «طینت خبال» برخواهد انگیزخت تا از عهده آنچه گفته است بیرون آید. راوی حدیث می گوید: گفتم: «طینت خبال» چیست؟ فرمود: چرکابه ای که در دوزخ از فرج زنان بدکاره بیرون می آید.

۲. ابوبصیر از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: دشنام دادن به مؤمن فسق است، و جنگ با او کفر، و خوردن گوشتش [به غیبت] نافرمانی خداست.

کیفر کسی که برای ریختن آبروی مؤمنی چیزی نقل کند

۱. مفضل بن عمر می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس چیزی درباره مؤمنی نقل کند و قصدش آشکار ساختن عیب و ریختن آبروی او باشد و بخواهد او را از چشم مردم بیندازد، خداوند او را از دوستی خود خارج می کند و به دوستی شیطان در می آورد.

کیفر کسی که مسکنی را از مؤمنی دریغ دارد

۱. نیز به همین سند نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس خانه ای داشته باشد و مؤمنی به سکونت در آن نیازمند باشد و آن را از او دریغ دارد، خداوند به فرشتگان خطاب می کند: ای فرشتگان من، بنده ام نسبت به مسکنی بر بنده دیگرم در دنیا بخل ورزید، به عزتم سوگند که هرگز در بهشت من جای نخواهد گرفت.

کیفر کسی که لغزش مؤمنی را دنبال کند

۱. ابوبره می گوید: رسول خدا (ص) با ما نماز گزارد و پس از آن از جابر خواست و با شتاب خود را به در مسجد رسانید و دست بر آن نهاد و با صدای بلند فرمود: ای گروهی که به زبان ایمان آورده اید ولی هنوز ایمان در دلهایتان جای نگرفته است، عیوب مؤمنان را دنبال نکنید، زیرا هر کس عیوب مؤمنان را دنبال کند، خدا عیوب او را دنبال می کند، و هر که را خدا از او عیبجویی کند او را رسوا می سازد، هر چند در درون خانه اش باشد.

عقاب المجترى على الله عز وجل

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن ابن أبي عمير، عن حفص بن البختري قال : قال أبو عبد الله عليه السلام : إن قسوما أذنبوا ذنوبا كثيرة فأشفقوا منها وخافوا خوفا شديدا، وجاء آخرون فقالوا : ذنوبكم علينا، فأنزل الله عز وجل عليهم العذاب، ثم قال تبارك وتعالى : خافوني واجترأتم.

عقاب من ينوي الذنب

١ - حدثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن جعفر بن محمد بن عبيد الله، عن بكر بن محمد الأزدي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : إن المؤمن لينوي الذنب فيحرم رزقه.

عقاب السيئة

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي بن فضال، عن عبد الله بن بكير، عن بعض أصحابه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : من هم بالسيئة فلا يعملها فإنه ربما عمل العبد السيئة فيراه الرب عز وجل فيقول : وعزتي وجلالي لا أغفر له أبدا.

عقاب من عمل عملا يطلب به وجه الله فأدخل فيه رضى الناس

١ - أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن المفضل بن صالح، عن محمد بن علي الحلبي، عن زرارة، وجران، عن أبي جعفر عليه السلام قال : لو أن عبدا عمل عملا يطلب به وجه الله عز وجل والدار الآخرة فأدخل فيه رضى أحد من الناس كان مشركا، وقال أبو عبد الله عليه السلام : من عمل للناس كان ثوابه على الناس، إن كل رياء شرك. وقال أبو عبد الله عليه السلام : قال الله عز وجل : من عمل لي ولغيري فهو لمن عمل له.

کیفر کسی که در برابر خدا گستاخی کند

۱. حفص بن بختری می گوید: امام صادق (ع) فرمود: مردمی گناهان فراوان مرتکب شدند ولی در دل خائف بودند و سخت از آن بیم داشتند. گروهی نزد آنان آمدند و گفتند: گناهان شما بر عهده ما. پس خداوند عذاب را بر آنان نازل کرد و سپس فرمود: آنان از من بیم داشتند ولی شما گستاخی کردید.

کیفر کسی که قصد گناه کند

۱. بکر بن محمد از دی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: گاه مؤمن قصد گناه می کند و از روزی محروم می شود.

کیفر گناه

۱. عبدالله بن بکیر از برخی یارانش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس آهنگ گناه کند مراقب باشد که آن را انجام ندهد، زیرا بسا شود که بنده ای مرتکب گناهی گردد و خدا او را در آن حال ببیند و بگوید: به عزت و جلال خودم سوگند که هرگز او را نمی آمرزم.

کیفر کسی که عملی را برای خشنودی خدا شروع کند و رضایت مردم را

در آن دخالت دهد

۱. زراره و حمران از امام باقر (ع) روایت کرده اند که آن حضرت فرمود: اگر بنده ای عملی را برای خشنودی خدا و برای روز واپسین شروع کند و رضایت یکی از مردم را در آن دخالت دهد مشرک خواهد بود.

و امام صادق (ع) فرمود: هر کس برای مردم عملی را انجام دهد مزدش بر عهده مردم است، زیرا هر ریایی شرک است، و نیز فرمود: خداوند فرموده است: هر کس عملی را برای من و غیر من انجام دهد، آن عمل برای کسی خواهد بود که آن را برای او انجام داده است.

عقاب قطيعة الرحم واختلاف القلوب

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثنا علي بن إبراهيم ، عن أبيه ، عن النوفلي ، عن السكوني ، عن الصادق جعفر بن محمد ، عن أبيه ، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إذا ظهر العلم واحترز العمل وائتلفت الألسن واختلفت القلوب ، وتقاطعت الأرحام هنالك لعنهم الله فأصمّهم وأعمى أبصارهم .

عقاب الخيانة والسرقة وشرب الخمر والزنا

١ - بهذا الإسناد ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : أربعة لا تدخل بيتا واحدة منهنّ إلّا خرب ولم يعمر بالبركة : الخيانة ، والسرقة ، وشرب الخمر ، والزنا .

٢ - أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن جعفر ، عن يعقوب بن يزيد ، عن محمد بن أبي عمير ، عن هشام بن سالم ، عن سليمان بن خالد ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : مدمن الخمر يلقي الله عزّ وجلّ كعابد وثّن ، ومن شرب منه شربة لم يقبل الله عزّ وجلّ صلاته أربعين يوما .

٣ - حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدّثني الحسين بن الحسن بن أبان ، عن الحسين بن سعيد ، عن ابن أبي عمير ، عن إسماعيل بن سالم ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : سأله رجل فقال : أصلحك الله ، شرب الخمر شرّاً أم ترك الصلاة ؟ فقال : شرب الخمر ، ثمّ قال : أتدري لمّ ذاك ؟ قال : لا ، قال : لأنّه يصير في حال لا يعرف ربّه .

٤ - أبي رحمه الله قال : حدّثني محمد بن أبي القاسم ، عن هارون بن مسلم ، عن مسعدة بن زياد ، عن أبي عبد الله ، عن آبائه عليهم السّلام أنّ النّبيّ صلى الله عليه وآله قال : يجيئ مدمن الخمر يوم القيامة مُزرقّة عيناه ، مسودّاً وجهه ، مائلاً شقّه ، يسيل لعابه ، مشدودة ناصيته إلى إبهام قدمه ، خارجة يده من صلبه ، فيفرع منه أهل الجمع إذ رأوه مقبلاً إلى الحساب .

٥ - أبي رحمه الله ، عن محمد بن يحيى ، عن محمد بن أحمد ، عن يعقوب بن يزيد ،

کیفر قطع رحم و ناسازگاری دلها

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر گاه دانش آشکار گردد، اما از عمل به آن خودداری شود، و زبانها در گفتار موافق ولی دلها مخالف یکدیگر باشند، و خویشاوندیها از هم گسسته شود، خداوند چنین مردمی را لعنت می کند و گوشه‌ایشان را کر و چشمانشان را کور می سازد.

کیفر خیانت و دزدی و میگزاری و زنا

۱. نیز به همین سند نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: چهار چیز است که هیچ یک از آنها داخل خانه‌ای نمی شود مگر اینکه آن را ویران می سازد و برکت را از آن می برد: خیانت، دزدی، میگزاری و زنا.

۲. سلیمان بن خالد می گوید: امام صادق (ع) فرمود: شرابخوار همچون بت پرست محشور می گردد، و هر کس جرعه‌ای شراب نوشد خداوند تا چهل روز نمازش را نخواهد پذیرفت.

۳. اسماعیل بن سالم می گوید: شخصی به امام صادق (ع) گفت: خداوند شما را برقرار دارد، آیا شرابخواری بدتر است یا ترک نماز؟ فرمود: شرابخواری. سپس فرمود: آیا می دانی علت آن چیست؟ گفت: نه. فرمود: برای اینکه حالتی به او دست می دهد که دیگر پروردگارش را نمی شناسد.

۴. مسعدة بن زیاد می گوید: امام صادق (ع) از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: شرابخوار در روز قیامت با چشمانی کبود و صورتی سیاه محشور می شود، و یک طرف بدنش به زمین مایل است و آب از دهانش جاری است و موی پیشانی اش به دو انگشت بزرگ پاهایش بسته شده و دستهایش از پشت کمرش بیرون آمده است، و اهل محشر چون او را به این حال می بینند که به سوی حساب روان است از او وحشت می کنند.

۵. مروک بن عبید از شخصی نقل کرده است که امام صادق (ع) فرمود: هر کس به

عن مُروك بن عُبَيْد، عن رجل، عن أبي عبد الله عليه السَّلام أنَّه قال: من اكتحل بميل من مسكر كحَّله الله عزَّ وجلَّ بميل من نار، وقال: إنَّ أهل الرِّيِّ في الدُّنيا من المسكر يموتون عطاشاً، ويحشرون عطاشاً، ويدخلون النَّار عطاشاً.

٦ - حدَّثني محمَّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدَّثني محمَّد بن الحسن الصَّفَّار، عن معاوية بن الحكيم، عن ابن أبي عمير، عن أبان بن عثمان، عن الفضيل بن يسار قال: سمعت أبا جعفر عليه السَّلام يقول: من شرب الخمر فسكر منها لم يقبل الله صلاته أربعين يوماً، فإن ترك الصلاة في هذه الأيَّام ضوَّعف عليه العذاب لترك الصلاة.

٧ - حدَّثني جعفر بن علي، عن أبيه علي، عن أبيه الحسن بن علي بن عبد الله بن المغيرة، عن العباس بن عامر، عن أبي الصَّجَّار، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: سألتُه عن شارب الخمر قال: لا تقبل الله منه صلاته مادام في عروقه منها شيء.

٨ - وبهذا الإسناد، عن الحسن بن علي، عن عثمان بن عيسى، عن ابن مُسكان، عمَّن رواه، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: إنَّ الله عزَّ وجلَّ جعل للشِّرِّ أقفالاً وجعل مفاتيح تلك الأقفال الشراب وأشْرَّ من الشراب الكذب.

٩ - حدَّثني محمَّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدَّثني محمَّد بن الحسن الصَّفَّار، عن محمَّد بن عيسى العبَّدي، عن النضر بن سويد، عن يعقوب بن شعيب، عن أحدهما عليهما السَّلام قال: إنَّ الله عزَّ وجلَّ جعل للمعصية بيتاً، ثمَّ جعل للبيت باباً، ثمَّ جعل للباب غلقاً، ثمَّ جعل للغلق مفتاحاً، ففتاح المعصية الخمر.

١٠ - أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله قال: حدَّثني محمَّد بن عبد الجبَّار، عن سيف بن عميرة، عن منصور، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: مدمن الزنا والسرق والشراب كعابد وثن.

١١ - حدَّثني الحسين بن أحمد، عن أبيه، عن محمَّد بن أحمد، عن علي بن إسماعيل، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه

میلی از شراب چشم خود را درمان کند، خداوند با میلی آتشین به چشم او سرمه می‌کشد، و فرمود: کسانی که در دنیا شراب می‌نوشند تشنه از دنیا می‌روند و تشنه محشور می‌شوند و تشنه وارد دوزخ می‌گردند.

۶. فضیل بن یسار می‌گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس شراب نوشد و مست شود خداوند تا چهل روز نمازش را نمی‌پذیرد، و اگر در این چهل روز نماز را ترک کند برای ترک نماز عذابش چندین برابر می‌شود.

۷. ابوالصّحاری می‌گوید: از امام صادق (ع) درباره شرابخوار سؤال کردم، فرمود: تا وقتی که چیزی از شراب در رگهای اوست نمازش پذیرفته نخواهد شد.

۸. ابن مسکان از راوی مورد نظر خود از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند برای شرّ و بدی قفل‌هایی قرار داده و کلید آنها را شرابخواری دانسته است، و بدتر از شرابخواری دزدی است.

۹. یعقوب بن شعیب از امام باقر یا امام صادق علیهما السلام نقل کرده است که فرمود: خداوند برای گناهان خانه‌ای قرار داده و برای آن خانه دری مقرر داشته، و بر آن در قفلی نهاده و برای آن قفل کلیدی قرار داده و کلید همه گناهان شرابخواری است.

۱۰. ابوبصیر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: کسی که کارش زنا یا دزدی یا می‌گساری باشد همچون بت پرست خواهد بود.

۱۱. از جابر بن یزید نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: پیامبر خدا (ص) در مورد شراب ده نفر را لعنت کرده است: کسی که درخت آن را کاشته، و کسی که از آن مواظبت کرده، و کسی که آب آن را گرفته، و کسی که آن را نوشیده، و کسی که آن را به

السَّلام قال: لعن رسول الله صَلَّى الله عليه وآله في الخمر عشرة: غارسها، وحارسها، وعاصرها، وشاربها، وساقها، وحاملها، والمحمول إليه، وبائعها، ومشتريها، وأكل ثمنها.

١٢- وبهذا الإسناد، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن جعفر القمي رفعه إلى أبي عبد الله عليه السَّلام قال: الغناء عشّ النفاق، وشرب الخمر مفتاح كل شر، وشارب الخمر مكذب بكتاب الله عز وجل، ولو صدق الله عز وجل لأجتنب محارمه.

١٣- أبي رحمه الله قال: حدّثني الحميري، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن زياد، عن جعفر بن محمد عليهما السَّلام قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وآله: من أدخل عرقاً من عروقه شيئاً ممّا يسكر كثيره عذب الله عز وجل ذلك العرق بستين وثلاثمائة نوع من العذاب.

١٤- حدّثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن الحسن بن علي بن فضال، عن عمرو بن سعيد المدائني، عن مصدّق بن صدقة، عن عمّار بن موسى، عن أبي عبد الله عليه السَّلام قال: سئل عن الرّجل إذا شرب المسكر ما حاله؟ قال: لا يقبل الله صلاته أربعين يوماً، وليس له توبة في الأربعين وإن مات فيها دخل النار.

١٥- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني إبراهيم بن هاشم، عن عمرو بن سعيد المدائني، عن أحمد بن إسماعيل الكاتب، عن أبيه قال: أقبل محمد بن علي عليهما السَّلام في المسجد الحرام فنظر إليه قوم من قريش فقالوا: هذا إله أهل العراق، فقال بعضهم: لو بعثتم إليه بعضكم فسأله، فأتاه شابّ منهم فقال له: يا عمّ ما أكبر الكبائر؟ [ف]قال: شرب الخمر، فأتاهم فأخبرهم، فقالوا له: عدّ إليه فلم يزالوا به حتّى عاد إليه فسأله فقال له: ألم أقل لك يا ابن أخ: شرب الخمر إن شرب الخمر يدخل صاحبه في الزنا والسرقة وقتل النفس التي حرّم الله إلّا بالحق، وفي الشرك بالله، أفاعيل الخمر تعلوا على كلّ ذنب كما تعلو شجرتها على كلّ

دست نوشنده داده، و کسی که آن را حمل کرده، و کسی که برای او حمل شده، و کسی که آن را فروخته، و کسی که آن را خریده، و کسی که از بهای آن استفاده کرده است.

۱۲. محمد بن جعفر قمی در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: آوازه خوانی آشیانه نفاق، و شرابخواری کلید هر بدی است، و شرابخوار تکذیب کننده کتاب خداست. اگر او خدا را تصدیق می کرد قطعاً از محرمات الهی دوری می گزید.

۱۳. مسعدة بن زیاد از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس در یکی از رگهایش اندک چیزی از آنچه زیادش مست کننده است داخل کند، خداوند آن رگ را به سیصد و شصت نوع عذاب گرفتار خواهد ساخت.

۱۴. عمار بن موسی می گوید: از امام صادق (ع) سؤال شد مردی که شراب می خورد حال او چگونه است؟ فرمود: خداوند تا چهل روز نمازش را قبول نمی کند، و توبه اش تا چهل روز پذیرفته نمی شود و اگر در این چهل روز بمیرد وارد آتش دوزخ می شود.

۱۵. احمد بن اسماعیل کاتب می گوید: پدرم گفت: حضرت محمد بن علی [= امام باقر] به سوی مسجد الحرام می رفت، گروهی از قریش او را دیدند و گفتند: این خدای مردم عراق است. برخی گفتند: خوب است یکی از خودتان را نزد او بفرستید تا از او سؤالی بکند. جوانی برخاست و نزد آن حضرت آمد و گفت: عمو جان، بزرگ ترین گناه کبیره چیست؟ امام (ع) فرمود: شرابخواری. جوان بازگشت و به آنان خبر داد. به او گفتند: بازگرد و همین سؤال را تکرار کن، و اصرار کردند تا جوان بازگشت و از امام (ع) همان سؤال را پرسید. امام (ع) به او فرمود: ای برادرزاده، مگر به تو نگفتم شرابخواری است؟ شرابخواری صاحبش را به زنا، سرقت، کشتن نفس محترمه، و شرک به خدا می کشاند. کارهایی که شراب می کند بالاتر از هر گناهی است، چنان که درختش نیز از هر درخت دیگری بالاتر می رود.

شجرة.

١٦- أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى، عن محمد بن أحمد، عن العُمَرَكي قال : قلت للرضا عليه السّلام : إنّ ابن داذويه يذكر أنّك قلت له : شارب الخمر كافر؟ قال : صدق قد قلت له.

١٧- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله قال : حدثني يعقوب بن يزيد، عن أبي محمد الأنصاري [عن ابن سنان] عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : سألته عن الخنثى؟ فقال : الخنثى حرام وشاربه كشارب الخمر.

عقاب أكل الطين

١- أبي رحمه الله قال : حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن إسماعيل المنقري، عن جدّه زياد بن أبي زياد، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : من أكل الطين فإنّه يقع الحكمة في جسده، والبواسير، ويهيج عليه السوء، ويذهب بالقوّة من ساقبيه وقدميه، وما نقص من عمله فيما بينه وبين صحته وقبل أن يأكله حوسب عليه وعذب به.

٢- وبهذا الإسناد، عن علي بن الحكم، عن إسماعيل بن محمد، عن جدّه زياد، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : إنّ عمل الوسوسة وأكثر مكائد الشيطان [من] أكل الطين يورث السقم في الجسد، ويهيج الداء، ومن أكل الطين فيضعف عن قوّته التي كانت قبل أن يأكله، وضعف عن عمله الذي كان يعمل حوسب على ما بين ضعفه وقوّته وعذب عليه.

عقاب من خضع لصاحب سلطان أو لمن يخالفه على دينه

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن حديد المدائني، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : صونوا دينكم بالورع وقوّة التقى، والاستغناء بالله عن طلب الحوائج من السلطان، واعلموا أنّه أيما مؤمن خضع لصاحب سلطان أو من

۱۶. عَمْرُکِی می گوید: به حضرت رضا (ع) گفتم: ابن دَاوَوْنَه می گفت که شما فرموده اید: شرابخوار کافر است؟ فرمود: راست گفته است، من این را به او گفتم.

۱۷. ابو محمد انصاری [از ابن سنان] نقل کرده است که گفت: از امام صادق (ع) درباره شرابی که با آب آمیخته شده است سؤال کردم، فرمود: آن نیز حرام و نوشنده اش همچون شرابخوار خواهد بود.

کیفر خوردن گِل

۱. زیاد بن ابی زیاد می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس گِل بخورد به خارش بدن و مرض بواسیر مبتلا می گردد، و بد حالی بر او غلبه می کند، و نیروی ساق و قدمش ضعیف می شود، و آنچه بدین سبب از عملش کاسته شود به حساب می آورند و او را بدان عذاب می کنند.

۲. زیاد از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: وسواس و بیشتر نیرنگهای شیطانی برخاسته از خوردن گِل است. خوردن گِل باعث بیماری جسم است و درد را تحریک می کند، و هر کس گِل بخورد و در اثر آن قدرتش کم شود و نتواند عباداتی را که قبلاً انجام می داده است انجام دهد، آن اندازه که از عملش کاسته شده است حساب می شود و در برابر آن عذاب می گردد.

کیفر کسی که در برابر زورمند یا مخالف دین سرفروود بیاورد

۱. حدید مدائنی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: دین خود را با ورع و تقوای استوار و بی نیازی جستن از درخواست حاجت از زورمند، حفظ کنید، و بدانید که هر مؤمنی در برابر زورمندی یا کسی که با دین وی مخالف است به طمع مال او فروتنی کند، خداوند او را گمنام می سازد، و بر این کار بر او خشم می گیرد، و او را به همان کس واگذار می کند، و اگر از این رهگذر به چیزی از دنیا دست یافت و مالی در دستش قرار

يخالفه على دينه طلبها لما في يديه أحمله الله ومقته ووكله الله إليه، فإن هو غلب على شيء من دنياه وصار في يده منه شيء نزع الله البركة منه، ولم يؤجره على شيء ينفقه في حج ولا عمرة ولا عتق.

عقاب من ترك فريضة من فرائض الله، أو ارتكب كبيرة من الكبائر

١ - حدثني علي بن أحمد قال: حدثني محمد بن جعفر الأسدي قال: حدثني موسى بن عمران النخعي قال: حدثني الحسين بن يزيد النوفلي، عن محمد بن سينان، عن المفضل بن عمر قال: قلت لأبي عبد الله عليه السلام: روى عن المغيرة إنه قال: إذا عرف الرجل ربه ليس عليه وراء ذلك شيء؟ قال: ماله لعنه الله أليس كلما ازداد بالله معرفة فهو أطوع له، أفيطيع الله عز وجل من لا يعرفه، إن الله عز وجل أمر محمدا صلى الله عليه وآله بأمر، وأمر محمد صلى الله عليه وآله المؤمنين بأمر، فهم عاملون به إلى أن يجيء نهي، والأمر والنهي عند المؤمن سواء. قال: ثم قال: لا ينظر الله عز وجل إلى عبد ولا يركبه إذا ترك فريضة من فرائض الله وارتكب كبيرة من الكبائر، قال: قلت: لا ينظر الله إليه؟ قال: نعم قد أشرك بالله، قال: قلت: أشرك؟ قال: نعم إن الله عز وجل أمر بامر وأمره إبليس بأمر فترك ما أمر الله عز وجل به وصار إلى ما أمر إبليس به، فهذا مع إبليس في الدرك السابع من النار.

عقاب الذين يريدون أن تشيع الفاحشة في الذين آمنوا

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى قال: حدثني سهل بن زياد الآدمي، عن يحيى بن المبارك، عن عبد الله بن جبلة، عن محمد بن الفضيل، عن أبي الحسن موسى بن جعفر عليها السلام قال: قلت له: جعلت فداك الرجل من إخواني بلغني عنه الشيء الذي أكره له، فأسأله عنه فينكر ذلك وقد أخبرني عنه قوم ثقات، فقال لي: يا محمد كذب سمعك وبصرك عن أخيك وإن شهد عندك خمسون قسامة وقال لك قولاً فصدقه وكذبهم، ولا تزيعن عليه شيئا تشينه به وتهدم به مروءته فيكون من الذين قال الله عز وجل:

گرفت خداوند برکت را از آن می برد، و چنانچه چیزی از آن را به مصرف حج یا عمره و یا آزاد کردن برده رسانید خدا به او پاداش نخواهد داد.

کیفر کسی که یکی از واجبات الهی را ترک کند

یا گناه کبیره ای مرتکب شود

۱. مفضل بن عمر می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: از مغیره نقل کرده اند که گفته است: هر گاه بنده ای پروردگار خود را شناخت دیگر هیچ چیز بر عهده او نیست. فرمود: او را چه شده است؟ خدا لعنتش کند، مگر نه این است که هر چه شناخت او به خدا بیشتر شود اطاعتش افزون می گردد؟ آیا کسی که خدا را نمی شناسد او را اطاعت می کند؟ خداوند بزرگ محمد (ص) را به کاری فرمان داده و محمد (ص) نیز مؤمنان را به کاری مأمور ساخته است، و همه به فرمان خدا عمل می کنند تا اینکه نهی از جانب او برسد، و امر و نهی از نظر مؤمن یکسان است. راوی می گوید: سپس امام (ع) فرمود: خداوند به بنده ای که یکی از واجبات الهی را ترک کند یا گناه کبیره ای مرتکب شود نظر نمی کند و او را پاک نمی سازد. راوی می گوید: گفتم: آیا خدا به او نظر نمی کند؟ فرمود: بلی، زیرا به خدا شرک ورزیده است. گفتم: راستی شرک ورزیده است؟ فرمود: آری، چون خداوند به کاری فرمان داده و ابلیس نیز او را به کاری واداشته است، و او آنچه را خدا فرمان داده ترک کرده و فرمان ابلیس را انجام داده است، از این رو در هفتمین طبقه زیرین دوزخ همدم ابلیس خواهد بود.

کیفر کسانی که کار زشت را میان مؤمنان شیوع می دهند

۱. محمد بن فضیل می گوید: به حضرت ابوالحسن موسی بن جعفر (ع) گفتم: فدایت شوم، درباره یکی از برادران دینی خود چیزی شنیده ام که آن را برای او ناپسند می دانم. از او سؤال کردم، خودش انکار نمود ولی گروهی از کسانی که به آنان اطمینان دارم آن را برای من نقل کرده اند. حضرت به من فرمود: ای محمد، گوش و چشم خود را نسبت به برادرت تکذیب کن، و چنانچه پنجاه تن نزد تو شهادت دادند و قسم یاد کردند و او برخلاف آنان گفت از او قبول کن و از آنان نپذیر، و درباره او چیزی را که باعث سرشکستگی و عیب اوست و به شخصیت وی لطمه می زند شایع مکن که از کسانی خواهی بود که خداوند درباره آنان فرموده است. «کسانی که دوست دارند کار

«إِنَّ الَّذِينَ يَحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».

٢ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحُسَيْنِ الصَّفَّارُ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَمَّارٍ، عَنْ مَنْصُورِ بْنِ حَازِمٍ قَالَ : قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : مَنْ أَذَاعَ فَاحِشَةً كَانَ كَمَبْتَدِيهَا، وَمَنْ عَيَّرَ مُؤْمِنًا بِشَيْءٍ لَا يَمُوتُ حَتَّى يَرْكَبَهُ.

عقاب من مات وفي عنقه أموال الناس،

وعقاب من لا يبالي أين أصاب البول من جسده، وعقاب من يحاكي

ويغتاب ويمشي بالنميمة

١ - حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ أَحْمَدَ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ : حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ قَالَ : حَدَّثَنِي الْحُسَيْنُ بْنُ يَزِيدَ قَالَ : حَدَّثَنِي حَفْصُ بْنُ غِيَاثٍ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ آبَائِهِ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : أَرْبَعَةٌ يُوْذَوْنَ أَهْلُ النَّارِ عَلَى مَا بِهِمْ مِنَ الْأَذَى، يَسْقُونَ مِنَ الْحَمِيمِ فِي الْجَحِيمِ، يَنَادُونَ بِالْوَيْلِ وَالْثُبُورِ، فَيَقُولُ أَهْلُ النَّارِ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ : مَا بَالُ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعَةِ قَدْ آذَوْنَا عَلَى مَا بَنَّا مِنَ الْأَذَى، فَرَجُلٌ مَعْلُوقٌ فِي تَابُوتٍ مِنْ جَمْرٍ، وَرَجُلٌ يَجْرُ أَمْعَاءَهُ، وَرَجُلٌ يَسِيلُ فَوْهَ قَيْحًا وَدَمًا، وَرَجُلٌ يَأْكُلُ لَحْمَهُ، فَيَقَالُ لِصَاحِبِ التَّابُوتِ : مَا بَالُ الْأُبْعَدِ قَدْ آذَانَا عَلَى مَا بَنَّا مِنَ الْأَذَى؟ فَيَقُولُ : إِنَّ الْأُبْعَدَ مَاتَ وَفِي عُنُقِهِ أَمْوَالُ النَّاسِ لَمْ يَجِدْ لَهَا فِي نَفْسِهِ أَدَاءً [وَلَا مَخْلَصًا] وَلَا وِفَاءً، ثُمَّ يَقَالُ لِلَّذِي يَجْرُ أَمْعَاءَهُ : مَا بَالُ الْأُبْعَدِ قَدْ آذَانَا عَلَى مَا بَنَّا مِنَ الْأَذَى؟ فَيَقُولُ : إِنَّ الْأُبْعَدَ كَانَ لَا يِبَالِي أَيْنَ أَصَابَ الْبَوْلُ مِنْ جَسَدِهِ، ثُمَّ يَقَالُ لِلَّذِي يَسِيلُ فَوْهَ قَيْحًا وَدَمًا : مَا بَالُ الْأُبْعَدِ قَدْ آذَانَا عَلَى مَا بَنَّا مِنَ الْأَذَى؟ فَيَقُولُ : إِنَّ الْأُبْعَدَ كَانَ يَحَاكِي، فَيَنْظُرُ إِلَى كُلِّ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ فَيُفْسِدُ بِهَا وَيَحَاكِي بِهَا، ثُمَّ يَقَالُ لِلَّذِي يَأْكُلُ لَحْمَهُ : مَا بَالُ الْأُبْعَدِ قَدْ آذَانَا عَلَى مَا بَنَّا مِنَ الْأَذَى؟ فَيَقُولُ : إِنَّ الْأُبْعَدَ كَانَ يَأْكُلُ لَحُومَ النَّاسِ بِالْغَيْبَةِ وَيَعِشِي بِالنَّمِيمَةِ.

زشت در میان مؤمنان رواج یابد، در دنیا و آخرت عذابی دردناک خواهند داشت» [نور، ۱۹].

۲. منصور بن حازم می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس کار زشتی را شیوع دهد همچون کسی است که آن را آغاز کرده است، و هر کس مؤمنی را به چیزی سرزنش کند از دنیا نمی‌رود تا اینکه خود مرتکب آن شود.

کیفر کسی که بمیرد و اموال مردم برعهده‌اش باشد و کسی که...

۱. حفص بن غیاث از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش از علی (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: چهار کس اند که دوزخیان را با همه شکنجه و عذابی که دارند آزار می‌دهند. اینان را از آب جوشان دوزخ می‌چشانند و فریادشان به اوایلا و واهلاکا بلند است. دوزخیان دسته‌ای به دسته دیگر می‌گویند: چه شده است که این چهار کس ما را با آن همه عذابی که داریم آزار می‌رسانند؟ یکی از آنها در تابوتی آتشین معلق است، و دیگری روده هایش بیرون ریخته و آنها را با خود می‌کشد، و یکی هم چرک و خون از دهانش جاری است، و دیگری گوشت بدن خود را می‌خورد. پس به آن صاحب تابوت می‌گویند: چیست حال این دور از رحمت خدا که ما را با این همه عذابی که داریم آزار می‌دهد؟ می‌گوید: این دور از رحمت خدا در حالی از دنیا رفت که مال مردم را برعهده داشت و قدرت پرداخت آن و رهایی از دین آنان را در خود نمی‌دید. سپس به آن کسی که روده هایش را با خود می‌کشد می‌گویند: چیست حال این دور از رحمت خدا که ما را با این همه عذابی که داریم آزار می‌رساند؟ می‌گوید: این دور از رحمت خدا از اینکه بول به بدنش ترشح کند باکی نداشت. پس از آن به کسی که چرک و خون از دهانش جاری است می‌گویند: وضع این دور از رحمت خدا چیست که ما را با وجود این همه عذاب آزار می‌دهد؟ می‌گوید: این دور از رحمت خدا ادای مردم را درمی‌آورد و درصدد بود که هر سخن زشتی ببیند به وسیله آن فساد کند و ادای آن را درآورد. سپس به آن کسی که گوشت بدنش را می‌خورد می‌گویند: حال این دور از رحمت خدا چیست که ما را با این همه عذاب که داریم آزار می‌رساند؟ می‌گوید: این دور از رحمت خدا گوشت مردم را به سبب غیبتی که از آنان می‌کرده می‌خورده و برای سخن چینی گام بر می‌داشته است.

عقاب من تعرّض لسلطان جائر

١ - حدّثني محمّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمّه، عن محمّد بن علي الكوفي، عن محمّد بن سنان، عن المفضّل بن عمر قال: قال لي أبو عبد الله عليه السّلام: يا مفضّل إنّه من تعرّض لسلطان جائر فأصابته بليّة لم يؤجر عليها، ولم يرزق الصبر عليها.

عقاب من أتاه أخوه في حاجة فلم يقضها له

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني عبّاد بن سليمان، عن أبيه، عن هارون بن الجهم، عن إسماعيل بن عمار الصيرفي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: قلت له: جعلت فداك المؤمن رحمة على المؤمن؟ فقال: نعم، فسقلت: وكيف ذلك؟ قال: أيما مؤمن أتاه أخوه في حاجة فإنما ذلك رحمة من الله ساقها إليه وسيّتها له، فإن قضى حاجته كان قد قبل الرحمة بقبولها، وإن ردّه عن حاجته وهو يقدر على قضائها فإنما ردّ عن نفسه الرحمة التي ساقها [الله] إليه وسيّتها له، وذخرت الرحمة إلى يوم القيامة فيكون المردود عن حاجته هو الحاكم فيها، إن شاء صرفها إلى نفسه وإن شاء إلى غيره، يا إسماعيل فإذا كان يوم القيامة هو الحاكم في رحمة من الله عزّ وجلّ قد شرّعت له، فألى من ترى يصرفها؟ قال: فقلت: جعلت فداك لا أظنّه يصرفها عن نفسه، قال: لا تظنّ ولكن استيقن فإنّه لا يردّها عن نفسه، يا إسماعيل من أتاه أخوه في حاجة يقدر على قضائها فلم يقضها له سلّط الله عليه شجاعا ينهش إبهامه في قبره إلى يوم القيامة مغفورا له أو معذّبا.

عقاب من مشى في حاجة أخيه المؤمن ولم يناصحه

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد بن الحسين بن أبي الخطّاب، عن أبي جميلة قال: سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول: من مشى في حاجة أخيه المسلم ولم يناصحه فيها، كان كمن خان الله ورسوله وكان الله عزّ وجلّ خصمه.

کیفر کسی که با سلطان ستمگر درگیر شود

۱. مفضل بن عمر می گوید: امام صادق (ع) به من فرمود: ای مفضل، هر کس با سلطانی ستمگر درگیر شود و از جانب او آسیبی بدو رسد، بر آن مصیبت اجر و پاداشی نخواهد داشت و قدرت تحمل آن را نیز پیدا نخواهد کرد.

کیفر کسی که از برادرش حاجتی بخواهد و او امتناع ورزد

۱. اسماعیل بن عمار صیرفی می گوید: به امام صادق (ع) گفتم: فدایت شوم، آیا مؤمنی برای مؤمن رحمت است؟ فرمود: آری. گفتم: چگونه رحمت است؟ فرمود: هر مؤمنی که برادرش برای تقاضای حاجتی نزد او بیاید این خود رحمتی است که خدا آن را به سوی او فرستاده و در دسترس وی قرار داده است، پس اگر حاجتش را برآورد رحمت خدا را پذیرفته، و اگر او را از حاجتش محروم کند با اینکه قدرت بر روا کردن آن دارد، در حقیقت رحمتی را که پروردگار به سوی او فرستاده و در دسترس وی قرار داده نپذیرفته است، و این رحمت تا روز قیامت ذخیره می گردد و در آن روز در اختیار آن صاحب حاجت قرار می گیرد، و او اگر بخواهد برای خود نگاه می دارد و اگر بخواهد به دیگری می دهد. ای اسماعیل، پس اگر این رحمت الهی در قیامت در اختیار او باشد و حق استفاده از آن را داشته باشد، به نظر تو آن را به چه کسی خواهد داد؟ راوی می گوید: گفتم: فدایت شوم، گمان نمی کنم آن را به کسی واگذار کند. فرمود: گمان نکن بلکه یقین داشته باش که آن را به دیگری نخواهد بخشید. ای اسماعیل، هر کس برای حاجتی نزد برادر دینی اش بیاید و او با اینکه قدرت بر روا کردن آن دارد کوتاهی کند و حاجت او را برنیاورد، خداوند ازدهایی را در قبر بر او چیره می کند که تا روز قیامت انگشت او را بگزد، خواه در آن روز آمرزیده شود یا معذب گردد.

کیفر کسی که برای حاجت برادر مؤمنش گام بردارد ولی خیرخواه نباشد

۱. ابو جمیل می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس برای تأمین حاجت برادر مسلمانش قدم بردارد ولی به قصد خیرخواهی او نباشد، همچون کسی است که به خدا و رسولش خیانت کرده است و خداوند بزرگ دشمن او خواهد بود.

٢- حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي قال : حدّثني إدريس بن الحسن، عن مُصَبِّح بن هِلْقام، عن أبي بصير قال : سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول : أيّما رجل من أصحابنا استعان به رجل من إخوانه في حاجة فلم يبالغ فيها بكلّ جهد، فقد خان الله ورسوله والمؤمنين، قال أبو بصير : قلت لأبي عبد الله عليه السّلام : ما تعني بقولك والمؤمنين؟ قال : من لدن أمير المؤمنين صلوات الله عليه إلى آخرهم.

عقاب من استعان به المؤمن فلم يعنه

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن إسماعيل بن مرّار، عن يونس بن عبد الرّحمن، عن ابن مُسكان، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : أيّما رجل من شيعتنا أتاه رجل من إخواننا فاستعان به في حاجة فلم يعنه وهو يقدر، ابتلاه الله عزّ وجلّ بأن يقضي حوائج عدوّ من أعدائنا، يعذّبه الله عليه يوم القيامة.

مركز تحقيقات كميّات علوم إسلاميّة

٢- حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن العباس بن معروف، عن سعدان بن مسلم، عن الحسين بن أبان، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : من بخل بمعونة أخيه المسلم والقيام له في حاجته ابتلي بمعونة من يأثم ولا يؤجر.

عقاب من اكتسب مؤمن عاري

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني محمّد بن أبي القاسم، عن محمّد بن علي الكوفي، عن محمّد بن سنان، عن فرات بن أحنف قال : قال علي بن الحسين عليهما السّلام : من كان عنده فضل ثوب فعلم أن بحضرته مؤمنا محتاجا إليه فلم يدفعه إليه أكّبه الله عزّ وجلّ في النار على منخريه.

عقاب من شبع وبحضرته مؤمن جائع

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله البرقي،

۲. ابوبصیر می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس از یاران ما که برادر دینی اش در حاجتی از او یاری بخواهد و او با تمام تلاش در تأمین حاجت وی کوشش نکند، در حقیقت به خدا و پیامبر او و مؤمنان خیانت کرده است. ابوبصیر می گوید: به امام (ع) گفتم: مقصود شما از مؤمنان کیانند؟ فرمود: از امیر مؤمنان - صلوات الله علیه - گرفته تا آخرین فرد آنان.

کیفر کسی که مؤمنی از او یاری طلبد و او دریغ کند

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: هر مردی از شیعیان ما که یکی از برادران شیعه ما نزد او بیاید و در انجام حاجتی از او یاری بخواهد، و وی با داشتن قدرت یاری اش نکند، خداوند او را به برآوردن حاجات دشمنی از دشمنان ما مبتلا می کند، و خداوند هم در روز قیامت او را بر این کار عذاب می کند.

۲. حسین بن ابان می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هر کس در برآوردن حاجت برادر مسلمانش بخل ورزد و از اقدام به آن خودداری کند، به یاری کردن کسی مبتلا می شود که بر ضد او عصیان کند و پاداشی هم نخواهد داشت.

کیفر کسی که لباس داشته باشد

و مؤمنی برهنه باشد

۱. فرات بن احنف از علی بن الحسین (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس لباس زاید داشته باشد و بداند که در حضور او مؤمنی به آن نیازمند است و آن را از او دریغ دارد، خداوند او را به رو در آتش دوزخ می افکند.

کیفر کسی که سیر بخواهد

و در همسایگی اش مؤمنی گرسنه باشد

۱. فرات بن احنف می گوید: علی بن الحسین (ع) فرمود: هر کس با شکم سیر

عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن سنان، عن فرات بن أحنف قال: قال علي بن الحسين عليهما السلام: من بات شعباناً وبحضرته مؤمن جائع طاو، قال الله عز وجل: ملائكتي! أشهدكم على هذا العبد إنني أمرته فعصاني وأطاع غيري، وكلته إلى عمله وعزتي وجلالي لا غفرت له أبداً.

٢- وفي رواية حريز عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: قال الله عز وجل: ما آمن بي من بات شعبان وأخوه المسلم طاو.
عقاب من حقر مؤمناً واستخف به وأذله

١- حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن الحسن بن محبوب، عن المثنى، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لا تحقروا مؤمناً فقيراً فإنه من حقر مؤمناً فقيراً واستخف به حقره الله تعالى. ولم يزل ماقتاً له حتى يرجع عن محقرته أو يتوب. وقال: ومن استذل مؤمناً وحقره لقلّة ذات يده ولفقره شهّره الله يوم القيامة على رؤوس الخلائق.

عقاب من اغتیب عنده المؤمن فلم ينصره

١- حدثني محمد بن الحسن بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال: حدثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن محبوب، عن أبي الورد، عن أبي جعفر عليه السلام قال: من اغتیب عنده أخوه المؤمن فنصره وأعانه نصره الله وأعانه في الدنيا والآخرة، ومن اغتیب عنده أخوه المؤمن فلم ينصره [ولم يعنه] ولم يدفع عنه وهو يقدر على نصرته وعونه حقره الله في الدنيا والآخرة.

عقاب العُجب

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن محمد بن سنان، عن العلاء، عن أبي خالد الصيقل، عن أبي جعفر عليه

بخوابد و در همسایگی او مؤمنی گرسنه و بی غذا باشد، خداوند به فرشتگان خود می‌گوید: من شما را بر این بنده گواه می‌گیرم که به او فرمان دادم و او مرا عصیان نمود و از غیر من اطاعت کرد. من او را به عملش واگذاردم. به عزّت و جلال خودم سوگند که هرگز او را نخواهم آمرزید.

۲. در روایت حریر از امام صادق (ع) نقل شده است که رسول خدا (ص) فرمود: خداوند فرموده است: به من ایمان نیاورده است کسی که با شکم سیر بخوابد و برادر مسلمانش گرسنه باشد.

کیفر کسی که مؤمنی را تحقیر کند و او را سبک و خوار بشمارد

۱. ابوبصیر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هیچ گاه مؤمن تهی دستی را تحقیر مشمارید، زیرا هر کس مؤمن تهی دستی را تحقیر و سبک بشمارد، خداوند او را کوچک خواهد شمرد، و پیوسته بر او خشم می‌گیرد تا از تحقیری که کرده است باز گردد یا توبه کند. و فرمود: هر کس مؤمنی را به سبب تنگدستی و ناداری اش خوار و کوچک بشمارد، خداوند او را روز قیامت در برابر همه خلائق رسوا خواهد ساخت.

کیفر کسی که در حضور او از مؤمنی غیبت شود و او دفاع نکند

۱. ابوالورد از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس نزد او از برادر مؤمنش غیبت شود و او از وی دفاع کند و یاری اش نماید، خداوند او را در دنیا و آخرت یاری و کمک خواهد کرد. و هر کس نزد او غیبت برادر مؤمنش بشود و او وی را یاری و کمک نکند و از او دفاع ننماید با اینکه بر یاری و کمک او قدرت دارد، خداوند او را در دنیا و آخرت تحقیر خواهد کرد.

کیفر خودپسندی

۱. ابوخالد صیقل از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند بزرگ امر آفرینش را به یکی از فرشتگان واگذار کرد و او هفت آسمان و هفت زمین و چیزهای

السَّلام قال: إنَّ الله عزَّ وجلَّ فَوَّضَ الأمر إلى ملك من الملائكة فخلق سبع سماوات وسبع أرضين وأشياء، فلَمَّا رأى الأشياء قد انقادت له قال: مَنْ مثلي، فأرسل الله عزَّ وجلَّ نُورِة من نار، قلت: وما نُورِة من نار؟ قال: نار بمثل أنملة، قال: فاستقبلها بجميع ما خلق فتخلَّلت لذلك حتَّى وصلت إليه لما أن دخله العجب.

عقاب من تصام عن سائله وتبخر في مشيه

١- أبي رحمه الله قال: حدَّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن سليمان بن سماعة، عن عمِّه عاصم الكوفي، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليهما السَّلام قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وآله: إذا تصامت أُمِّي عن سائلها، ومشَّت بتبخرها حلف ربِّي عزَّ وجلَّ بعزَّتِه، فقال: وعزَّتِي لأعذِّب بعضهم ببعض.

عقاب التباغض والتخاون

١- أبي رحمه الله قال: حدَّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمَّد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السَّلام قال: قال رسول الله صَلَّى الله عليه وآله: لا تزال أُمِّي بخير ما لم يتخاونوا، وأدَّوا الأمانة، وآتوا الزكاة، وإذا لم يفعلوا ذلك ابتلوا بالقحط والسنين.

عقاب المعاصي

١- حدَّثني محمَّد بن موسى بن المتوكِّل رضى الله عنه قال: حدَّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمَّد، عن الحسن بن محبوب، عن مالك بن عطية، عن أبي حمزة الثمالي، عن أبي جعفر عليه السَّلام قال: أما إنَّه ليست [من] سنة أمطر من سنة ولكن يضعه حيث يشاء الله، إنَّ الله عزَّ وجلَّ إذا عمل قوم بالمعاصي صرف عنهم ما كان قدَّر لهم من المطر في تلك السنة إلى غيرها من الفيا في والبحار والجبال، وإنَّ الله عزَّ وجلَّ ليعذِّب الجُعَل في جُحرها بحبس المطر عن الأرض بخطايا من بحضرته، وقد جعل الله له السَّبيل والمسلك إلى سوا محلَّة أهل المعاصي، ثمَّ قال أبو

دیگری را آفرید، و چون دید همه پدیده‌ها فرمانبردار او هستند به خود بالید و گفت: چه کسی مانند من است؟ پس خداوند قطعه کوچکی از آتش فرو فرستاد. راوی می‌گوید: گفتم: آن قطعه کوچک آتش چه بود؟ فرمود: قطعه آتش به اندازه یک انگشت بود. فرمود: پس آن فرشته با همه آنچه آفریده بود به آن آتش روی آورد و آتش همه را در کام خود فرو برد و به او نیز به سبب عجبی که کرده بود رسید.

کیفر کسی که در برابر سائل خود را به کری زند و با تکبر بگذرد

۱. عاصم کوفی می‌گوید: امام صادق (ع) از پدرش نقل کرد که رسول خدا (ص) فرمود: هر گاه کسی از امت من در برابر سائل خود را به کری زند و با تکبر بگذرد، پروردگارم به عزت خود قسم یاد کرده و فرموده است: به عزتم سوگند که برخی از آنان را به سبب برخی دیگر عذاب خواهم کرد.

کیفر دشمنی و خیانت

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: امت من تا هنگامی که به یکدیگر خیانت نکنند و ادای امانت کنند و زکات بدهند همواره در خیر و خوبی خواهند بود، و اگر چنین نکنند به قحطی و خشکسالی گرفتار خواهند شد.

کیفر گناهان

۱. ابو حمزه ثمالی از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: بدانید که هیچ سالی نسبت به سال دیگر پر باران تر نیست، ولی هر کجا که خدا بخواهد می‌بارد. خداوند هنگامی که قومی مرتکب گناه شوند، بارانی را که در آن سال برای آنان مقدر کرده است از ایشان می‌گرداند و به سوی شوره زارها و دریاها و کوهها می‌فرستد، و گاهی خداوند «جَعَلَ» را به علت اینکه بندگان گناه کرده‌اند، با نفرستادن باران، در لانه و سوراخ عذاب می‌کند، با اینکه خداوند راه پیرون شدن از سرزمین گناهکاران را برای آن حشره باز گذاشته است. سپس امام باقر (ع) فرمود: پس ای صاحبان بینش عبرت گیرید.

جعفر عليه السّلام : فاعتبروا يا أولي الأبصار.

ثمّ قال : وجدنا في كتاب أمير المؤمنين عليه السّلام قال رسول الله صلّى الله عليه وآله وسلّم : إذا ظهر الزنا كثّر موت الفجأة، وإذا طُفّف المكيال أخذهم الله بالسنين والنقص، وإذا منعوا الزكاة منعت الأرض بركتها من الزرع والثمار والمعادن، وإذا جاروا في الأحكام تعاونوا على الظلم والعدوان، وإذا نقضوا العهود سلّط الله عليهم عدوّهم، وإذا قطعوا الأرحام جعلت الأموال في أيدي الأشرار، وإذا لم يأمرُوا بمعروف ولم ينهوا عن منكر ولم يتّبعوا الأخيار من أهل بيتي سلّط الله عليهم شرارهم فيدعوا خيارهم فلا يستجاب لهم.

٢- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن عيسى، عن أحمد بن محمد بن أبي نصر البزنطي، عن أبان الأحمر، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : خمس إذا أدركتموهنّ فتعوّذوا بالله عزّ وجلّ منهنّ : لم تظهر الفاحشة في قوم قطّ حتّى يعلنوها إلّا ظهر فيهم الطاعون والأوجاع التي لم تكن في أسلافهم الذين مضوا، ولم ينقصوا المكيال والميزان إلّا أخذوا بالسنين وشدة المؤونة وجور السلطان، ولم يمنعوا الزكاة إلّا منعوا المطر من السّماء، ولولا البهائم لم يطرّوا، ولم ينقضوا عهد الله عزّ وجلّ وعهد رسوله إلّا سلّط الله عليهم عدوّهم، فأخذوا بعض ما في أيديهم، ولم يحكموا بغير ما أنزل الله إلّا جعل بأسهم بينهم.

٣- أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : سيأتي على أمّتي زمان تخبث فيه سرائرهم، وتحسن فيه علانيتهم طمعا في الدّنيا، لا يريدون به ما عند الله عزّ وجلّ، يكون أمرهم رياء لا يخالطهم خوف، يعتمهم الله بعقاب فيدعونه دعاء الغريق فلا يستجاب لهم.

٤- وبهذا الإسناد، قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : سيأتي على أمّتي

آن گاه فرمود: در کتاب امیر مؤمنان یافتیم که رسول خدا (ص) فرموده است: هر گاه زنا پدید آید مرگ ناگهانی فراوان می شود، و هر گاه مردم کم فروشی کنند خداوند آنان را به خشکسالی و کمبود محصولات گرفتار می سازد، و هر گاه از دادن زکات امتناع کنند زمین برکات خود را در زراعت و میوه جات و معادن از آنان باز می دارد، و هر گاه در داوری ستم ورزند یکدیگر را در ظلم و تجاوز کمک می کنند، و هر گاه پیمان شکنی کنند خداوند دشمنانشان را بر آنان چیره می سازد، و هر گاه قطع رحم کنند اموالشان به دست اشرار می افتد، و هر گاه امر به معروف و نهی از منکر را ترک کنند و از نیکان اهل بیت من پیروی نکنند خداوند بدکارانشان را بر آنان مسلط می کند، آن گاه نیکانشان دعا می کنند و دعایشان مستجاب نمی شود.

۲. ابان احمر می گوید: امام باقر (ع) فرمود: پیامبر خدا (ص) فرموده است: پنج چیز است که اگر گرفتار آنها شدید باید به خدا پناه ببرید. آن گاه فرمود: هرگز در میان مردمی زشتکاری به طور آشکار پدید نیامد جز اینکه طاعون و بیماریهای بی سابقه در میانشان شایع گردید، و هرگز از پیمان و وزن نکاستند جز اینکه به خشکسالی و سختی زندگی و ظلم پادشاهان مبتلا شدند، و هرگز از دادن زکات خودداری نکردند جز اینکه از باران آسمان محروم گشتند که اگر چهارپایان نبودند هرگز باران برای آنان نمی بارید، و هرگز پیمان خدا و رسول را نشکستند جز اینکه خداوند دشمنانشان را بر آنان چیره ساخت تا آنجا که بخشی از اموالشان را از آنان گرفتند، و هرگز برخلاف حکم خدا داوری نکردند جز اینکه خداوند در میانشان درگیری پدید آورد.

۳. سکونی از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: بر امت من زمانی خواهد رسید که باطنشان پلید می گردد و برای رسیدن به دنیا ظاهر خود را می آریند، و در پی اجر و پاداش الهی نیستند. کارشان برای خودنمایی است و به ترس از خدا آمیخته نیست. خدا هم آنان را دچار عقوبت می کند، آن گاه مانند شخص غریق برای نجات خود دعا می کنند و دعایشان مستجاب نمی شود.

۴. نیز به همین سند نقل شده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: بر امت من زمانی

زمان لا يبقى من القرآن إلا رسمه، ولا من الإسلام إلا اسمه، يسمّون به وهم أبعد الناس منه، مساجدهم عامرة وهي خراب من الهدى، فقهاء ذلك الزمان شرّ فقهاء تحت ظلّ السماء، منهم خرجت الفتنة وإليهم تعود.

٥ - حدّثني محمّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمّه محمّد بن أبي القاسم، عن محمّد بن علي الكوفي، عن محمّد بن سنان، عن حمّاد بن عثمان، عن خلف بن حمّاد، عن ربعيّ، عن الفضيل [بن يسار] عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إذا أخذ

القوم في معصية الله عزّ وجلّ فإن كانوا رُكبانا كانوا من خيل إبليس، وإن كانوا رجالة كانوا من رجّالته.

٦ - حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمّد، عن الحسن بن محبوب، عن الهيثم بن واقد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن الله عزّ وجلّ بعث نبيّاً إلى قومه فأوحى الله إليه قل لقومك: إنّه ليس من أهل قرية ولا أهل بيت كانوا على طاعتي فأصابهم فيها شرّ فانقلبوا عمّا أحبّ إلى ما أكره إلا تحوّلت لهم عمّا يحبّون إلى ما يكرهون.

عقاب العلماء الفجرة، والقراء الفسقة، والجبابرة الظلمة،

والوزراء الخونة، والعرفاء الكذبة، والناكثين

١ - حدّثني محمّد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمّه، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن زياد، عن جعفر بن محمّد عليها السلام أنّ عليّاً عليه السلام قال: إنّ في جهنّم رحى تطحن، أفلا تسألوني ما طحنها؟ فقيل له: وما طحنها يا أمير المؤمنين؟ فقال: العلماء الفجرة، والقراء الفسقة، والجبابرة الظلمة، والوزراء الخونة، والعرفاء الكذبة؛ وإنّ في النار لمدينة يقال لها: الحصينة، أفلا تسألوني ما فيها؟ فقيل له: وما فيها يا أمير المؤمنين؟ قال: فيها أيدي الناكثين.

خواهد رسید که از قرآن چیزی جز خط آن و از اسلام چیزی جز نام آن باقی نمی ماند. مردم به نام مسلمان خوانده می شوند ولی از اسلام بسیار دورند. مسجد هایشان از نظر بنا آباد ولی از نظر هدایت ویران است. دانشمندان آن دوران بدترین دانشمندان زیر این آسمانند؛ فتنه از آنان پدید می آید و به سوی خودشان باز می گردد.

۵. فضیل بن یسار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هنگامی که مردم راه نافرمانی خدا را در پیش گیرند، اگر سواره باشند از سواره نظام ابلیس و اگر پیاده باشند از پیاده نظام او خواهند بود.

۶. هیشم بن واقد می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند پیامبری را به سوی قومش برانگیخت و به او وحی فرستاد که به قوم خود بگو: اگر مردم شهری یا افراد خانواده ای در راه اطاعت من گام بردارند و در این راه شری به آنان رسد و آنها از آنچه مورد خشنودی من است به چیزی روی آورند که مورد پسند من نیست، آنان را از آنچه دوست دارند به آنچه خوش نمی دارند منتقل خواهم ساخت.

کیفر دانشمندان تبهکار، و قاریان فاسق، و زورگویان ستمگر، و وزیران

خیانتکار، و سردمداران دروغ پیشه و پیمان شکنان

۱. از مسعدة بن زیاد از جعفر بن محمد (ع) نقل شده است که علی (ع) فرمود: در دوزخ آسیابی هست که خُرد می کند، سپس فرمود: آیا نمی پرسید چه چیزی را خُرد می کند؟ پرسیدند: ای امیر مؤمنان، چه چیزی را خُرد می کند؟ فرمود: دانشمندان تبهکار، و قاریان فاسق، و زورگویان ستمگر، و وزیران خیانتکار، و سردمداران دروغ پیشه را خُرد خواهد کرد. و در دوزخ شهری است که آن را «حصینه» می گویند، آیا نمی پرسید که در آن شهر چیست؟ پرسیدند: ای امیر مؤمنان، در آن شهر چیست؟ فرمود: دستهای بیعت شکنان در آنجا خواهد بود.

عقاب حب الدنيا، وعبادة الطاغوت

١- أبي رحمه الله قال : حدثني محمد بن يحيى العطار قال : حدثني محمد بن أحمد ، عن يعقوب بن يزيد ، عن محمد بن عمرو ، عن صالح بن سعيد ، عن أخيه سهل الحلواني ، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : بيننا عيسى بن مريم عليها السلام في سياحته إذ مرّ بقرية فوجد أهلها موتى في الطريق والدور ، فقال : إن هؤلاء ماتوا بسُخْطة ولو ماتوا بغيرها تدافنوا ، قال : فقال أصحابه : وددنا أننا عرفنا قصّتهم ، فقليل له : نادهم يا روح الله ، فقال : يا أهل القرية ! فأجابه مجيب منهم : لبيك يا روح الله ، قال : ما حالكم وما قصّتكم ؟ قال : أصبحنا في عافية وبيتنا في الهاوية ، فقال : ما الهاوية ؟ قال : بحار من نار فيها جبال من النار ، قال : وما بلغ بكم ما أرى ؟ قال : حبّ الدنيا وعبادة الطاغوت ، قال : وما بلغ بكم من حبّكم الدنيا ؟ قال : كحبّ الصبيّ لأمّه إذا أقبلت فرح ، وإذا أدبرت حزن ، قال : وما بلغ من عبادتكم الطاغوت ؟ قال : كانوا إذا أمرونا أطعناهم ، قال : فكيف أحببتي أنت من دونهم ، قال : لأنّهم ملجمون بلجم من نار ، عليهم ملائكة غلاظ شداد ، وإنّي كنت فيهم ولم أكن منهم ، فلما أصابهم العذاب أصابني معهم ، فأنا معلق بعشرة ، أخاف أن أكبكب في النار ، قال : فقال عيسى عليه السلام لأصحابه : النوم على المزابل وأكل خبز الشعير يسير مع سلامة الدين .

عقاب المرائي

١- أبي رحمه الله قال : حدثني عبد الله بن جعفر ، عن هارون بن مسلم ، عن مسعدة بن زياد ، عن جعفر بن محمد ، عن أبيه عليها السلام أنّ رسول الله صلى الله عليه وآله سئل فيم النجاة غدا ؟ قال : إنّما النجاة في أن لا تخادعوا الله فيخدعكم ، فإنّه من يخادع الله يخدعه وينزع منه الايمان ، ونفسه يخدع لو يشعر ، قيل له : فكيف يخادع الله ؟ قال : يعمل بما أمر الله عزّ وجلّ ، ثمّ يريد به غيره ، فاتّقوا الله في الرياء فإنّه شرك بالله ، إنّ المرائي يدعى يوم القيامة بأربعة أسماء : يا كافر ، يا فاجر ، يا غادر ، يا

کیفر دنیا طلبی و پرستش طغیانگران

۱. سهل حلوانی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: عیسی بن مریم (ع) در سیاحت و گردش خود به شهری گذشت که همه مردم آن مرده بودند و جسد هایشان در راهها و خانه ها روی زمین افتاده بود. فرمود: اینها به خشم الهی مرده اند، زیرا اگر به غیر عذاب مرده بودند یکدیگر را به خاک می سپردند. یاران وی گفتند: دوست داریم سرگذشتشان را بدانیم. برخی گفتند: ای روح الله، آنان را صدا بزن و از خودشان پرس. عیسی (ع) آنان را ندا کرد: ای مردم شهر! یک تن از آنها پاسخ داد و گفت: لَبَّیک یا روح الله! فرمود: ماجرای شما و داستانتان چیست؟ گفت: ما صبحگاهان در عافیت بودیم ولی شامگاهان در «هاویه» قرار گرفتیم. فرمود: هاویه چیست؟ گفت: دریا هایی است از آتش که در آن کوههایی از آتش قرار دارد. فرمود: چه چیز شما را به این وضعی که مشاهده می کنم گرفتار ساخت؟ گفت: دوستی دنیا و پرستش طغیانگران. فرمود: چقدر به دنیا محبت داشتید؟ گفت: به اندازه محبتی که کودک نسبت به مادرش دارد که وقتی روی می آورد شادمان می شود و هنگامی که پشت می کند غمگین می گردد. فرمود: طغیانگران را تا چه حد پرستش می کردید؟ گفت: تا حدی که اگر به ما فرمان می دادند از آنان اطاعت می کردیم. فرمود: چرا تو از میان این گروه مرا پاسخ دادی؟ گفت: چون آنها همه با لجام آتشین لجام گشته و فرشتگانی خشن و درشت خوی بر آنان گمارده شده اند، و من خود در دنیا در میان آنان زندگی می کردم ولی از جمله آنها نبودم، و هنگامی که عذاب بر آنان فرود آمد مرا نیز در بر گرفت، و من اکنون به مویی آویزانم و می ترسم در آتش دوزخ سرنگون شوم. امام صادق (ع) فرمود: آن گاه عیسی (ع) به یارانش فرمود: خوابیدن در مزبله ها و خوردن نان جوین با سلامت دین بسی بهتر است.

کیفر ریا کار

۱. مسعدة بن زیاد می گوید: جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرد که فرمود: از رسول خدا (ص) پرسیدند که فردای قیامت نجات و رستگاری در چیست؟ فرمود: نجات در این است که با خدا نیرنگ نکنید که او نیز با شما نیرنگ خواهد کرد، زیرا هر کس با خدا خدعه کند خدا با او خدعه می کند و ایمان را از او سلب می نماید، و اگر بفهمد در حقیقت با خودش خدعه کرده است. پرسیدند: چگونه با خدا خدعه

خاسر! حبط عملك، وبطل أجرك، ولا خلاق لك اليوم فالتمس أجرك ممن كنت تعمل له.

٢- وبهذا الإسناد، عن جعفر، عن أبيه عليهما السلام: أن الله عز وجل أنزل كتاباً من كتبه على نبي من الأنبياء وفيه أن يكون خلق من خلقي يختلون الدنيا بالدين يلبسون مسوك الضأن على قلوب كقلوب الذئاب، أشد مرارة من الصبر، وألسنتهم أحلى من العسل، وأعمالهم الباطنة أثن من الجيف، في يغترون؟! أم إياي يخادعون، أم عليّ يجترئون، فبعزتي حلفت لا بعثنّ عليهم فتنة تطأ في خطامها حتى تبلغ أطراف الأرض تترك الحليم منها حيران فيها رأى ذي الرأي وحكمة الحكيم ألبسهم شيعاً وأذيق بعضهم بأس بعض، أنتقم من أعدائي بأعدائي فلا أبالي [بما أعذبهم جميعاً ولا أبالي].

عقاب من صنع شيئاً للمفاخرة

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن إبراهيم النوفلي، عن الحسين بن المختار رفعه إلى أمير المؤمنين عليه السلام قال: من صنع شيئاً للمفاخرة حشره الله يوم القيامة أسود.

عقاب من ترك الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى، عن محمد بن عرفة قال: سمعت الرضا عليه السلام يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: إذا تركت أمتي الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر فليأذن بوقاع من الله جل اسمه.

باب

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن العباس ابن معروف، عن رجل، عن مندل بن علي العنزي، عن محمد بن مطرف، عن مسمع عن الأصبع بن نباته، عن علي عليه السلام قال: [قال رسول الله صلى الله عليه وآله

می‌کند؟ فرمود: به فرمان خدا عمل کند و غیر خدا را در نظر داشته باشد. پس در مورد ریا از خدا پروا کنید، زیرا آن شرک به خداست. ریاکار را روز قیامت به چهار اسم می‌خوانند و به او می‌گویند: ای کافر، ای بدکار، ای حيله گر، ای زیانکار، عملت تباه شد و پاداشت از بین رفت، و امروز نصیبی برای تو نخواهد بود، پاداش خود را از کسی که برای او کار کرده‌ای بخواه.

۲. نیز به همین سند از جعفر (ع) از پدرش نقل شده است که فرمود: خداوند کتابی از کتابهای خود را بر پیامبری از پیامبران نازل کرد. از جمله مطالب آن این بود که برخی از مردم دین را وسیله به دست آوردن دنیا قرار می‌دهند، و مانند گرگی که لباس میش بپوشد دلهای خود را با دین می‌آرایند، در صورتی که درونشان از زهر تلخ‌تر و زبانشان از عسل شیرین‌تر، و رفتارشان در باطن از مردار بدبوتر است. آیا به زحمت من مغرور شده‌اند یا با من خدعه می‌کنند یا بر من جرأت پیدا کرده‌اند؟ به عزت خودم سوگند یاد کرده‌ام که آنان را دچار فتنه‌ای انجام گسیخته خواهم ساخت تا به هر کجا که پیش آید کشیده شود و به همه نقاط روی زمین برود؛ فتنه‌ای که فرزانشان را سرگشته و صاحب نظران را حیران و اندیشمندان را مبهوت سازد. لباس تفرقه بر اندامشان می‌پوشانم، و برخی را شکنجه برخی دیگر می‌چشانم، و به وسیله دشمنان خود از دشمنانم انتقام می‌گیرم و پروا نخواهم داشت [از اینکه آنان را یکسره عذاب کنم و هیچ باکی نداشته باشم].

کیفر کسی که برای مفاخرت کار خیری کند

۱. حسین بن مختار در حدیثی مرفوعه از امیر مؤمنان (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس برای مفاخرت کار خیری انجام دهد، خداوند روز قیامت او را سیه روی محشور می‌کند.

کیفر کسی که امر به معروف و نهی از منکر را ترک کند

۱. محمد بن عرفة می‌گوید: از حضرت رضا (ع) شنیدم که می‌فرمود: رسول خدا (ص) فرموده است: هرگاه امت من امر به معروف و نهی از منکر را ترک کند، باید خود را آماده عذابی از جانب خداوند بزرگ سازد.

بابی [در مورد آثار خشم خدا]

۱. اصبع بن نباته از علی (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هرگاه

وسلم: [إذا غضب الله عز وجل على بلدة ولم ينزل بها العذاب غلت أسعارها، وقصرت أعمارها، ولم تربح تجارها، ولم تترك أثمارها، ولم تغزر أنهارها، وحبس عنها أمطارها، وسلط عليها شرارها.

عقاب من أمن رجلا على دمه ثم قتله

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن إبراهيم بن هاشم، عن يحيى بن أبي عمران، عن يونس، عن عبد الله بن سليمان قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: من أمن رجلا على دمه، ثم قتله جاء يوم القيامة يحمل لواء الغدر.

عقاب من اغتاب غازيا في طاعة الله أو أذاه أو خلفه في أهله بسوء

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن إبراهيم بن هاشم، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه عليهما السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من اغتاب مؤمنا غازيا، أو أذاه، أو خلفه في أهله بسوء نُصب له يوم القيامة ليستغرق حسناته، ثم يركس في النار ركسا - إذا كان الغازي في طاعة الله عز وجل - .

عقاب من روع مؤمنا بسلطان ليصيب منه مكروها

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن محمد بن أحمد، عن إبراهيم بن هاشم، عن إسحاق الخفاف، عن بعض الكوفيين، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من روع مؤمنا بسلطان ليصيبه منه مكروها فلم يصبه فهو في النار، ومن روع مؤمنا بسلطان ليصيبه منه مكروها فأصابه فهو مع فرعون وآل فرعون في النار.

عقاب من أذى المؤمنين ونصب لهم وعاندهم

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد، عن موسى بن عمران، عن ابن محبوب، عن المفضل بن عمر قال: قال أبو عبد الله عليه السلام: إذا كان يوم القيامة نادى مناد أين الصدود

خداوند بر مردم شهری خشم گیرد و نخواهد عذاب بر آنها نازل کند، نرخیهایشان بالا می‌رود، و عمرهایشان کوتاه می‌شود، و بازرگانان‌شان سود نمی‌کنند، و میوه‌هایشان شاداب نمی‌شود، و آب نهرهایشان فراوان نمی‌گردد، و باران از آنها بازداشته می‌شود، و اشرار بر آنها چیره می‌شوند.

کیفر کسی که به دیگری امان دهد ولی او را بکشد

۱. عبدالله بن سلیمان می‌گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس به دیگری امان دهد که خون او را نریزد، سپس او را بکشد، روز قیامت در حالی وارد می‌شود که پرچم نیرنگ بر دوش دارد.

کیفر کسی که از جهاد کننده راه خدا غیبت کند

یا به او آزار رساند یا با خانواده‌اش بد رفتاری نماید

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس از جهاد کننده مؤمنی غیبت کند یا به او آزار رساند یا با خانواده‌اش بد رفتاری نماید، روز قیامت این عمل او را برپا می‌دارند تا همه نیکیهای او را فرو گیرد، سپس او را در آتش دوزخ سرنگون می‌کنند. البته این در صورتی است که جهاد کننده در راه اطاعت خدا جهاد کرده باشد.

کیفر کسی که مؤمنی را از سلطانی بترساند تا از او آسیبی ببیند

۱. اسحاق خفاف از یکی از مردم کوفه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس مؤمنی را از سلطانی بترساند تا از او آسیبی ببیند ولی آسیبی به او نرسد، در آتش دوزخ خواهد بود. و هر کس مؤمنی را از سلطانی بترساند تا از او آسیبی ببیند و آسیب هم به او برسد، او با فرعون و فرعونیان در آتش دوزخ خواهد بود.

کیفر کسی که مؤمنان را بیازارد و با آنان دشمنی و مخالفت کند

۱. مفصل بن عمر می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: چون روز قیامت شود ندا کننده‌ای ندا می‌کند: کجایند کسانی که با دوستان من مخالفت می‌کردند و از آنان

لأوليائي؟ قال: فيقوم قوم ليس على وجوههم لحم، قال: فيقول هؤلاء الذين آذوا المؤمنين ونصبوا لهم وعاندوهم وعنفوهم في دينهم، قال: ثم يؤمر بهم إلى جهنم. قال أبو عبد الله عليه السلام: كانوا والله الذين يقولون بقولهم ولكنهم حسبوا حقوقهم وأذاعوا عليهم سرهم.

عقاب من ابتدع ديناً

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن الحكم، عن أبي عبد الله عليه السلام، وعن محمد بن حمران، عن أبي بصير، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: كان رجل في الزمن الأول طلب الدنيا من حلال فلم يقدر عليها فطلبها من حرام فلم يقدر عليها، فأتاه الشيطان فقال له: يا هذا إنك قد طلبت الدنيا من حلال فلم تقدر عليها، وطلبتها من حرام فلم تقدر عليها، أفلا أدلك على شيء يكثر به مالك ودنياك ويكثر به تبعك؟ قال: بلى، قال: تبتدع ديناً وتدعو إليه الناس، ففعل فاستجاب له الناس وأطاعوه وأصاب من الدنيا ثم إنه فكر فقال: بشئ ما صنعت؟ ابتدعت ديناً ودعوت الناس إليه وما أرى لي توبة إلا أن آتى من دعوته إليه فأردّه عنه، فجعل يأتي أصحابه الذين أجابوه فيقول: إن الذي دعوتكم إليه باطل وإنما ابتدعته، فجعلوا يقولون: كذبت هذا هو الحق ولكنك شككت في دينك فرجعت عنه، فلما رأى ذلك عمد إلى سلسلة فوثد لها وتدا ثم جعلها في عنقه وقال: لا أحلها حتى يتوب الله عز وجل عليّ، فأوحى الله إلى نبي من الأنبياء قل لفلان: وعزّي لو دعوتني حتى ينقطع أو صالك ما استجبت لك حتى ترد من مات على ما دعوته إليه فيرجع عنه.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن حماد بن عيسى، عن حريز يرفعه قال: كل بدعة ضلالة، وكل ضلالة سبيلها إلى النار.

رویگردان بودند؟ پس گروهی که در صورتشان گوشت نیست برمی‌خیزند. آن‌گاه منادی می‌گوید: اینان کسانی‌اند که به مؤمنان آزار می‌رسانند و با آنان دشمنی و مخالفت می‌کردند و آنان را در دینشان سرزنش می‌نمودند. پس فرمان صادر می‌شود که آنان را به دوزخ برند. امام صادق (ع) فرمود: به خدا سوگند، اینان کسانی بودند که با مؤمنان هم عقیده بودند، ولی حقوق آنان را ادا نمی‌کردند و اسرارشان را بر ضدشان فاش می‌ساختند.

کیفر کسی که دینی را بدعت گذارد

۱. از ابوبصیر نقل شده است که امام صادق (ع) فرمود: در روزگاران گذشته مردی بود که تلاش می‌کرد از راه حلال دنیا را به دست آورد ولی نمی‌توانست؛ از این رو از راه حرام در پی دنیا برآمد، باز هم به هدف نرسید. شیطان نزد او آمد و گفت: ای مرد، تو دنیا را از راه حلال طلب کردی و بر آن دست نیافتی، و از راه حرام طلب کردی باز هم بر آن دست نیافتی، می‌خواهی تو را به چیزی راهنمایی کنم که مال تو فراوان شود و دنیایت رونق گیرد و پیروانت بسیار گردند؟ آن مرد گفت: آری. شیطان گفت: دینی را از خود اختراع کن و مردم را بدان فراخوان. آن مرد چنین کرد و مردم از او پذیرفتند و وی را اطاعت کردند و او به دنیای خود رسید. پس از چندی با خود اندیشید و گفت: کار بدی کردم که از خود دینی ساختم و مردم را به آن فراخواندم. اکنون راهی برای توبه نمی‌بینم جز اینکه نزد هر کسی که او را به این دین ساختگی دعوت کردم بروم و او را از آن بازگردانم. پس هر روز نزد دوستان خود که سخن او را پذیرفته بودند می‌رفت و به آنان می‌گفت: آنچه من شما را بدان فراخواندم باطل بود و خودم بدعت گذاشته بودم، و آنان هم در پاسخ می‌گفتند: تو دروغ می‌گویی، این دین حق است ولی تو در آن شک کرده و از آن برگشته‌ای.

وقتی چنین دید، زنجیری برگرفت و یک سر آن را با میخی به زمین کوفت و سر دیگری را به گردن افکند و گفت تا وقتی که خداوند بزرگ توبه‌ام را نپذیرد آن را باز نمی‌کنم. پس خداوند به یکی از پیامبران وحی فرستاد که به فلانی بگو: به عزت من سوگند، اگر آنقدر مرا بخوانی که بند از بندت جدا شود توبه تو را نخواهم پذیرفت تا اینکه کسانی را که بر دین ساختگی تو مرده‌اند زنده کنی و آنان از این دین باز گردند.

۲. حریر در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که امام (ع) فرمود: هر بدعتی ضلالت و گمراهی است و هر ضلالتی راهش به سوی دوزخ است.

٣- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن أبي عبد الله ، عن أبيه ، عن محمد بن سنان ، عن أبي خالد ، عن محمد بن مسلم ، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : أدنى الشرك أن يبتدع الرجل رأيا فيحبّ عليه ويبغض .

٤- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري ، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطّاب ، عن الحسن بن محبوب ، عن عبد الله بن سنان ، عن أبي حمزة الثمالي قال : قلت لأبي جعفر عليه السّلام : ما أدنى النّصّب ؟ فقال : أن يبتدع الرجل شيئا فيحبّ عليه ويبغض عليه .

٥- حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه عن محمد بن الحسن الصفّار ، عن يعقوب بن يزيد ، عن العمّي بإسناده قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : أبى الله تعالى لصاحب البدعة بالتوبة ، قيل : يا رسول الله وكيف ذلك ؟ قال : إنّه قد أشرب قلبه حبّها .

٦- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن أبي عبد الله ، عن أبيه ، عن هارون بن الجهم ، عن جعفر بن عمر ، عن أبي عبد الله [عن أبيه عليهما السّلام عن عليّ] عليه السّلام قال : من مشى إلى صاحب بدعة فوقره فقد مشى في هدم الإسلام .

باب

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله قال : حدّثني أحمد بن الحسين بن سعيد ، عن عثمان بن عيسى ، عن بعض أصحابه ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : ما خلق الله خلقا إلّا جعل له في الجنّة منزلا وفي النّار منزلا ، فإذا سكن أهل الجنّة الجنّة وأهل النّار النّار نادى مناد يا أهل الجنّة أشرفوا ، فيشرفون على النّار ، وترفع لهم منازلهم في النّار ، ثمّ يقال لهم : هذه منازلكم التي لو عصيتم ربّكم دخلتموها فلو أن أحدا مات فرحالمات أهل الجنّة ذلك اليوم فرحا بما صُرف عنهم من العذاب ، ثمّ ينادون يا معاشر أهل النّار ارفعوا رؤوسكم فانظروا إلى منازلكم في الجنّة .

۳. محمد بن مسلم از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: «کمترین مرتبه شرک این است که آدمی از خودش رأی و اندیشه‌ای داشته باشد و براساس آن دوستی و دشمنی کند.

۴. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: به امام باقر (ع) گفتم: کمترین مرتبه دشمنی چیست؟ فرمود اینکه آدمی چیزی را بدعت نهد و براساس آن دوستی و دشمنی کند.

۵. عمی به سند خود از رسول خدا (ص) نقل کرده است که فرمود: خداوند هرگز بدعتگزار را موفق به توبه نمی‌کند. پرسیدند: ای پیامبر خدا، علت آن چیست؟ فرمود: زیرا او قلب خود را با عشق به آن بدعت آمیخته است.

۶. حفص بن عمر از امام صادق (ع) [از پدرش، از علی (ع)] نقل کرده است که فرمود: هر کس نزد بدعتگزاری برود و او را احترام کند در راه نابودی اسلام قدم برداشته است.

بابی [درباره جایگاه بهشتیان و دوزخیان]

۱. عثمان بن عیسی از یکی از دوستانش از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند هیچ کس را نیافریده است مگر اینکه برای او خانه‌ای در بهشت و خانه‌ای در دوزخ مقرر داشته است. هنگامی که بهشتیان در بهشت و دوزخیان در دوزخ جای می‌گیرند، منادی ندا می‌کند: ای اهل بهشت، نظر افکنید. پس جملگی سر بر می‌آورند و به دوزخ نظر می‌افکنند. در این هنگام جایگاهشان در آتش برایشان آشکار می‌گردد، و به آنان گفته می‌شود: این است خانه‌های شما که اگر خدا را نافرمانی می‌کردید به آن در می‌آمدید. پس اگر بنا بود کسی از شدت خوشحالی بمیرد، قطعاً بهشتیان در آن روز به سبب اینکه عذاب از آنها گشته است از شدت خوشحالی جان می‌باختند. سپس ندا می‌کنند: ای گروه دوزخیان، سر بردارید و به خانه‌های خود در بهشت نظر بیفکنید. آنان سر بر می‌آورند و خانه‌های خود را با تمام نعمتهایی که در آنهاست

فيرفعون رؤوسهم فينظرون إلى منازلهم في الجنة ما فيها من النعيم، فيقال لهم: هذه منازلكم التي لو أطعتم ربكم دخلتموها قال: فلو أن أحدا مات حزنًا لمات أهل النار ذلك اليوم حزنًا، فيورث هؤلاء منازل هؤلاء، وهؤلاء منازل هؤلاء، وذلك قول الله تعالى: «أولئك هم الوارثون الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون».

عقاب الشك والمعصية

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن بكر بن محمد الأزدي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: إن الشك والمعصية في النار ليسا منّا ولا إلينا.

عقاب المرأة تتطيب لغير زوجها وتخرج من بيته بغير إذنه

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن الوليد بن صبيح، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: أي امرأة تتطيب ثم خرجت من بيتها فهي تلعن حتى ترجع إلى بيتها متى رجعت.

عقاب من سمع واعية أهل البيت عليهم السلام

ورأي سوادهم فلم يجبههم

١ - حدثني الحسين بن أحمد قال: حدثني أبي، عن محمد بن أحمد، عن محمد بن إسماعيل، عن علي بن الحكم، عن أبيه، عن أبي الجارود، عن عمرو بن قيس المشرق قال: دخلت على الحسين عليه السلام أنا وابن عمّ لي وهو في قصر بني مقاتل فسلمنا عليه فقال له ابن عمّي: يا أبا عبد الله هذا الذي أرى خضاب أو شعرك؟ فقال: خضاب والشيب إلينا بني هاشم يعجل، ثم أقبل علينا فقال: جئنا نصرتي؟ فقلت: إني رجل كبير السن كثير الدين، كثير العيال، وفي يدي بضائع للناس ولا أدري ما يكون وأكره أن أضيع أمانتي، وقال له ابن عمّي مثل ذلك، قال لنا: فانطلقا فلا تسمعا لي واعية ولا تريأ لي سوادا، فإنه من سمع واعيتنا

می بینند. به آنان گفته می شود: این است خانه های شما که اگر خدا را اطاعت می کردید به آن در می آمدید. آن گاه امام (ع) فرمود: اگر چنان بود که کسی از شدت اندوه بمیرد، قطعاً دوزخیان در آن روز از شدت اندوه می مردند. پس خانه های دوزخیان را در بهشت به بهشتیان، و خانه های بهشتیان را در دوزخ به دوزخیان می دهند، و این است سخن خداوند بزرگ: «اینانند که میراث برانند و بهشت را به ارث می برند و جاودانه در آن خواهند ماند» [مؤمنون، ۱۰-۱۱].

کیفر شک و تردید و نافرمانی خدا

۱. بکر بن محمد از دی از امام صادق (ع) نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: شک و تردید در دین و نافرمانی خدا در آتش است. این دو صفت نه از ما هستند و نه به سوی ما گرایش دارند.

کیفر زنی که خود را برای غیر همسرش خوشبو کند و بی اجازه او از خانه خارج شود

۱. ولید بن صبیح از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر زنی که خود را خوشبو کند و از خانه خارج شود، پیوسته تا وقتی که به خانه برمی گردد - هر وقت که باز گردد - مورد لعنت خواهد بود.

کیفر کسی که استغاثه اهل بیت (علیهم السلام) را بشنود

و جمعیت آنان را ببیند و یاریشان نکند

۱. عمرو بن قیس مشرقی می گوید: من و پسر عمویم در قصر بنی مقاتل بر حسین (ع) وارد شدیم و سلام کردیم. پسر عمویم به آن حضرت گفت: یا ابا عبد الله، این رنگی که در موی صورت شما می بینم اثر خضاب است یا رنگ موی شماست؟ فرمود: خضاب است. پیری، زود به سراغ ما بنی هاشم آمده است. آن گاه به ما روی کرد و فرمود: آیا برای یاری من آمده اید؟ گفتم: من پیر شده ام و بدهی فراوانی دارم و بسیار عیال مندم و کالاهایی از مردم به امانت نزد من است و نمی دانم چه خواهد شد و دوست ندارم امانت مردم تلف شود. پسر عمویم نیز به آن حضرت پاسخی مانند پاسخ من داد. حضرت به ما فرمود: پس از اینجا بروید که صدای مظلومیت مرا

أو رأى سوادنا فلم يجبنّا ولم يغشنا كان حقّاً على الله عزّ وجلّ أن يكبّه على منخريه في النار.

عقاب من ولي عشرة فلم يعدل فيهم

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله قال: حدّثني محمّد بن الحسين بن بن أبي الخطاب، عن عبد الله بن جبلة، عن أبي طالب، عن [ابن] هديّة، عن أنس بن مالك قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول: من ولي عشرة فلم يعدل فيهم جاء يوم القيامة ويدها ورجلاه ورأسه في ثقب فأس.

عقاب من ولي شيئاً من أمور المسلمين فضيّعهم

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن يحيى العطار قال: حدّثني محمّد بن أحمد، عن محمّد بن حسان، عن أبي عمران الأرمي، عن عبد الله بن الحَكَم، عن معاوية بن عمّار، عن عمرو بن مروان، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من ولي شيئاً من أمور المسلمين فضيّعهم ضيّع الله تعالى.

عقاب الظلمة وأعوانهم

١- حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن العباس بن معروف، عن ابن المغيرة، عن السكوني، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليهما السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إذا كان يوم القيامة نادى مناد أين الظلمة وأعوانهم ومن لاق لهم دواة، أو ربط [لهم] كيساً، أو مدّ [لهم] مدّة قلم فاحشروهم معهم.

عقاب من اقترب من سلطان جائر

١- وبهذا الإسناد، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ما اقترب عبد من سلطان إلّا تباعد من الله، ولا كثر ماله إلّا اشتدّ حسابه، ولا كثر تبعته إلّا كثرت شياطينه.

٢- وبهذا الإسناد، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إيّاكم وأبواب

نشوید و سیاهی جمعیت ما را ببینید، زیرا هر کس استغاثه ما را بشنود یا سیاهی جمعیت ما را ببیند و ما را اجابت نکند و به فریاد ما نرسد، بر خدا سزاوار است که او را به صورت در آتش دوزخ سرنگون سازد.

کیفر کسی که سرپرستی ده نفر را بر عهده بگیرد و میان آنان به عدالت رفتار نکند

۱. انس بن مالک می گوید: از رسول خدا (ص) شنیدم که می فرمود: هر کس سرپرستی ده نفر را بر عهده بگیرد و میان آنان به عدالت رفتار نکند، روز قیامت در حالی به صحنه محشر می آید که دست و پا و سرش در سوراخ تبری قرار دارد.

کیفر کسی که یکی از امور مسلمانان را بر عهده بگیرد و آن را بر ایشان تباه سازد

۱. عمرو بن مروان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس امری از امور مسلمانان را بر عهده بگیرد و آن را بر ایشان تباه سازد، خدا او را تباه خواهد ساخت.

کیفر ستمکاران و دستیارانشان

۱. سکونی از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: چون روز قیامت شود منادی ندا کند: کجایند ستمکاران و دستیارانشان و کسانی که برای آنان دواتی لایقه کردند یا در کیسه ای برایشان بستند یا قلمی برای آنان اصلاح نمودند؟ [آن گاه خطاب می رسد:] آنان را نیز با ستمکاران محشور کنید.

کیفر کسی که به سلطانی ستمگر تقرب جوید

۱. نیز به همین سند از رسول خدا (ص) نقل شده است که فرمود: هیچ کس خود را به سلطان نزدیک نکرد مگر اینکه از خدا دور گردید، و ثروتش زیاد نشد مگر اینکه حسابش سخت گشت، و پیروانش افزون نشد مگر اینکه شیاطین بر گرد او فراوان گشتند.

۲. نیز به همین سند از رسول خدا (ص) نقل شده که فرمود: بپرهیزید از درگاه سلطان و اطرافیان آنها همانا نزدیکترین شما به درگاه سلطان و اطرافیان آنها دورترین شما از خداست، و هر کس سلطان را بر خدا مقدم بدارد خداوند ورع را از او برمی

السلطان وحواشيها، فإن أقربكم من أبواب السلطان وحواشيها أبعدكم من الله تعالى، ومن أثر السلطان على الله عز وجل أذهب الله عنه الورع، وجعله حيرانا.

عقاب من سوّد اسمه في ديوان الجبارين

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن بنت الوليد بن صبيح الباهلي، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من سوّد اسمه في ديوان وُلد فلان حشره الله يوم القيامة خنزيرا.

عقاب وال يحتجب عن حوائج الناس

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني أحمد بن إدريس، عن محمّد بن أحمد، عن موسى بن عمران، عن ابن سنان، عن أبي الجارود، عن سعد الإسكاف، عن الأصبغ، عن أمير المؤمنين عليه السّلام قال: أيما وال احتجب عن حوائج الناس احتجب الله [عنه] يوم القيامة [و] عن حوائجه، وإن أخذ هديّة كان غُلولا، وإن أخذ رشوة فهو مشرك.

مركز تحقيقات كميّة علوم إسلاميّة

عقاب من أقر بالمنكر

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن محمّد بن سنان رفعه إلى أبي عبد الله عليه السّلام قال: ما أقرّ قوم بالمنكر بين أظهرهم لا يعيرونه إلّا أوْشك أن يعتمهم الله عزّ وجلّ بعقاب من عنده.

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال: حدّثني محمّد بن أبي القاسم، عن هارون بن مسلم، عن مسعدة بن صدقة، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه عليها السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إنّ المعصية إذا عمل بها العبد سرّا لم تضرّ إلّا عاملها، وإذا عمل بها علانية ولم يعيّر عليه أضرتّ العامّة. قال جعفر بن محمّد عليها السّلام: وذلك أنّه يذلّ بعمله دين الله ويقتدي به أهل عداوة الله.

٣ - وبهذا الإسناد، قال: قال علي عليه السّلام: أيما الناس إنّ الله تعالى لا يعذب العامّة بذنب الخاصّة إذا عملت الخاصّة بالمنكر سرّا من غير أن تعلم العامّة، فإذا

دارد و او را سرگردان سازد.

کیفر کسی که نام خود را در دفتر ستمکاران ثبت کند

۱. یعقوب بن یزید از دخترزاده ولید بن صبیح باهلی نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) فرمود: هر کس نام خود را در دیوان فرزندان فلانی (یعنی بنی عباس) ثبت کند، خداوند او را روز قیامت به صورت خوک محشور خواهد ساخت.

کیفر حاکمی که خود را هنگام نیاز مردم به او پنهان کند

۱. از اصبع بن نباته نقل شده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: هر حاکمی که خود را در برابر خواسته‌های مردم پنهان کند، خداوند روز قیامت خود را از او و از خواسته‌هایش پنهان خواهد ساخت؛ و اگر برای انجام کار کسی هدیه‌ای بگیرد خیانت است، و چنانچه رشوه بگیرد مشرک خواهد بود.

کیفر کسی که آشکارا به کار زشت اقرار کند

۱. محمد بن سنان در حدیثی مرفوعه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر قومی که در میانشان کسی آشکارا به کار زشت اقرار کند و آنان او را سرزنش نکنند، بیم آن است که خداوند عذابی فراگیر بر آنان فرو فرستد.

۲. مسعدة بن صدقه از جعفر بن محمد (ع) از پدرش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: گناه را اگر کسی در پنهانی انجام داد زیانش به غیر او نخواهد رسید، ولی اگر آن را آشکارا مرتکب شد و دیگران او را سرزنش نکردند زیانش دامنگیر همگان خواهد شد. آن گاه امام صادق (ع) فرمود: این بدان جهت است که او با این کارش دین خدا را کوچک شمرده و دشمنان خدا از او پیروی خواهند کرد.

۳. نیز به همین سند نقل شده است که علی (ع) فرمود: ای مردم، خداوند عموم مردم را به گناه عده‌ای اندک، چنانچه آن گناه را پنهانی و بدون اینکه مردم از آن آگاه شوند مرتکب شده باشند، عذاب نمی‌کند، ولی اگر آن عده اندک گناه را آشکارا انجام

عملت الخاصة بالمنكر جهارا فلم يعير ذلك العامة استوجب الفريقان العقوبة من الله تعالى. وقال: لا يحضرن أحدكم رجلا يضربه سلطان جائر ظلما وعدوانا، ولا مقتولا ولا مظلوما إذا لم ينصره لأن نصرة المؤمن على المؤمن فريضة واجبة إذا هو حضره والعافية أوسع ما لم تلزمك الحجة الحاضرة. قال: ولما وقع التقصير في بني إسرائيل جعل الرجل منهم يرى أخاه على الذنب فينهاه فلا ينتهي فلا يمنعه ذلك أن يكون أكيله وجليسه وشريبه حتى ضرب الله تعالى قلوب بعضهم ببعض ونزل فيهم القرآن حيث يقول عز وجل: «لعن الذين كفروا من بني إسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون. كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه - إلى آخر الآيتين».

عقاب الزاني والزانية

١ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه، عن عمه، عن محمد بن علي الكوفي، عن ابن فضال، عن عبد الله بن ميمون، عن أبي عبد الله، عن أبيه عليهما السلام قال: للزاني ست خصال: ثلاث في الدنيا وثلاث في الآخرة، أما التي في الدنيا فيذهب بنور الوجه ويورث الفقر، ويعجل الفناء؛ وأما التي في الآخرة فسخط الرب، وسوء الحساب والخلود في النار.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني الحسن بن ميثيل، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن يحيى بن المغيرة، عن حفص قال: قال زيد بن علي عليه السلام قال أمير المؤمنين عليه السلام: إذا كان يوم القيامة أهب الله ريحا مُنتنة يتأذى بها أهل الجمع حتى إذا همّت أن تمسك بأنفاس الناس ناداهم مناد: هل تدرون ما هذه الريح التي قد آذتكم؟ فيقولون: لا، فقد آذتنا وبلغت منا كل مبلغ، قال: فيقال: هذه الريح ريح فروج الزناة الذين لقوا الله بالزنا ثم لم يتوبوا، فالعنوهم لعنهم الله قال: فلا يبق في الموقف أحد إلا قال: اللهم العن الزناة.

٣ - أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير،

داده و عموم مردم آنان را بر این کار سرزنش نکرده‌اند، هر دو دسته از جانب خدا مستحق کیفر می‌شوند. فرمود: هنگامی که سلطان ستمگری کسی را از روی ظلم و دشمنی می‌زند و یا کسی را به قتل می‌رساند و یا ستم‌دیده‌ای را شکنجه می‌کند در آنجا حاضر نشوید، زیرا یاری مؤمن بر مؤمن هنگامی که حاضر باشد واجب است. البته تا وقتی که حجت بر تو تمام نشده عاقبت و تندرستی بهتر است. و فرمود: هنگامی که در میان بنی اسرائیل سستی و کوتاهی پدید آمد، چنان شد که مرد برادر دینی خود را مرتکب گناه می‌دید و او را از آن نهی می‌کرد ولی او دست بر نمی‌داشت، و این کار موجب آن نمی‌شد که نهی کننده هم غذا و همنشین و هم پیاله او نشود، تا اینکه خداوند دل‌های آنان را با یکدیگر مخالف کرد و با هم دشمن نمود، و درباره آنها این آیه را نازل فرمود: «لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى بْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ، كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ...» تا آخر آیه [مانده، ۷۸ - ۷۹] (یعنی از میان بنی اسرائیل، آنان که کفر ورزیدند، به زبان داود و عیسی بن مریم لعنت شدند. این بدان سبب بود که آنان نافرمانی کردند و تجاوز کار بودند. آنها از کار زشتی که مرتکب می‌شدند یکدیگر را باز نمی‌داشتند و بسیار بد عملی انجام می‌دادند).

کیفر زن و مرد زناکار

۱. عبدالله بن میمون از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: زناکار شش کیفر خواهد داشت، سه کیفر در دنیا و سه کیفر در آخرت. اما سه کیفر دنیا این است که نور از چهره‌اش می‌برد، و موجب فقر و تنگدستی او می‌شود، و نابودی او را پیش می‌اندازد؛ و اما سه کیفر آخرت خشم پروردگار و حساب سخت و جاودانگی در آتش است.

۲. زید بن علی می‌گوید: امیر مؤمنان (ع) فرمود: چون روز قیامت شود خداوند بادی بد بو می‌فرستد که تمام اهل محشر از تعفن آن اذیت می‌شوند تا جایی که نفسها را در سینه‌ها حبس می‌کند. آن گاه منادی ندا می‌کند: آیا می‌دانید این بوی بد که شما را می‌آزارد چیست؟ می‌گویند: نمی‌دانیم، ولی هر چه هست ما را بی نهایت آزار می‌دهد. به آنان گفته می‌شود: این بوی بد از شرمگاه زناکارانی است که بدون توبه خدا را دیدار کرده‌اند. آنان را لعنت کنید که خدا نیز لعنتشان کرده است. پس هیچ کس در عرصه محشر باقی نمی‌ماند مگر آنکه می‌گوید: خداوندا، زناکاران را لعنت کن.

۳. صباح بن سیابه می‌گوید: نزد امام صادق (ع) بودم که از آن حضرت سؤال شد: آیا

عن معاوية بن عمار، عن صباح بن سباهة قال: كنت عند أبي عبد الله عليه السلام فقليل له: يزني الزاني وهو مؤمن؟ قال: لا إذا كان على بطنها سلب الإيمان منه، فإذا قام ردّ عليه، قال: فإنه إن أراد أن يعود؟ قال: ما أكثر من مهم أن يعود ثم لا يعود. ٤- أبي رحمه الله قال: حدّثني محمّد بن يحيى العطار، عن أحمد بن محمّد، عن ابن فضال، عن عبيد بن زرارة، عن عبد الملك بن أعين قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: إذا زنى الرّجل أدخل الشيطان ذكره فعلا جميعا وكانت النطفة واحدة وخلق منها الولد ويكون شرك شيطان.

٥- حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني محمّد بن يحيى، عن أحمد بن محمّد، عن عثمان بن عيسى، عن ابن مسكان، عن محمّد بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ثلاثة لا يكلمهم الله تعالى ولا يزكّيهم ولهم عذاب أليم، منهم المرأة توطئ [على] فراش زوجها.

٦- حدّثني محمّد بن عليّ ما جيلويه رضى الله عنه، عن علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمّد بن أبي عمير، عن إسحاق بن هلال، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: ألا أخبركم بأكبر الزنا؟ قال: هي امرأة توطئ فراش زوجها فتأتي بولد من غيره فتلزمه زوجها، فتلك التي لا يكلمها الله ولا ينظر إليها يوم القيامة ولا يزكّيها ولها عذاب أليم.

٧- حدّثني علي بن أحمد بن عبد الله، عن أبيه، عن جدّه أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن عثمان بن عيسى، عن علي بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إنّ أشدّ الناس عذابا يوم القيامة رجل أقرّ نطفته في رحم تحرم عليه.

٨- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن ابن فضال، عن عبد الله بن بكير قال: قلت لأبي جعفر عليه السلام في قول رسول الله صلى الله عليه وآله: «إذا زنى الرجل فارقه روح الإيمان»؟ قال قوله تعالى: «وأيتّه بروح منه» ذلك الذي يفارقه.

کسی که زنا می کند، در حال زنا ایمان دارد؟ فرمود: نه، تا هنگامی که مشغول این عمل است ایمان از او سلب می شود، و چون برخیزد ایمان به او باز می گردد. سؤال کننده پرسید: هر چند تصمیم به بازگشت به گناه داشته باشد؟ فرمود: چه بسا کسانی تصمیم به بازگشت به گناه داشتند ولی باز نگرند.

۴. عبدالملک بن اعین می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: هنگامی که شخص مشغول زناست، شیطان نیز با او شرکت می کند و هر دو با هم آن را انجام می دهند و یک نطفه بیش نیست و فرزند از هر دو پیدا می شود، و شرکت شیطان همین است.

۵. محمد بن مسلم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: سه کس اند که خدا با آنان سخن نمی گوید و آنان را از آلودگی پاک نمی سازد و عذابی دردناک دارند. از جمله آنان زنی است که مردی بیگانه را در بستر شوهرش به خود راه دهد.

۶. اسحاق بن هلال از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: امیر مؤمنان (ع) به یارانش فرمود: آیا شما را از بزرگ ترین زنا آگاه نکنم؟ سپس فرمود: آن عمل زنی است که در بستر شوهرش با مردی بیگانه زنا کند و فرزندی بیاورد و آن را به شوهرش نسبت دهد. این همان زنی است که خداوند روز قیامت با او سخن نمی گوید و نظر رحمت بر او نمی افکند و او را پاک نمی سازد و عذابی دردناک خواهد داشت.

۷. علی بن سالم می گوید: امام صادق (ع) فرمود: سخت ترین مردم از نظر عذاب در روز قیامت مردی است که نطفه خود را در رحمی بریزد که بر او حرام است.

۸. عبدالله بن بکیر می گوید: از امام باقر (ع) درباره سخن رسول خدا (ص) که فرموده بود: «هرگاه مردی زنا کند روح ایمان از او جدا می شود» سؤال کردم. امام (ع) فرمود: این همان روحی است که خداوند درباره آن فرموده است: «وَأَيُّدُهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ» [مجادله، ۲۲] (یعنی آنان را به وسیله روحی از جانب خود تأیید کرده است) این روح از او جدا می شود.

٩- وبهذا الإسناد، عن ابن فضال، عن عبد الله بن بكير، عن زرارة قال: سمعت أبا جعفر عليه السلام يقول: لا خير في ولد الزنا، ولا في بشره، ولا في شعره، ولا في لحمه، ولا في دمه، ولا في شيء منه - يعني ولد الزنا - .

١٠- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن أحمد بن عائذ، عن أبي خديجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: لو كان أحد من ولد الزنا نجاً لنجا سائح بني إسرائيل، فقيل له: وما سائح بني إسرائيل؟ قال: كان عابداً فقيل له: إن ولد الزنا لا يطيب أبداً ولا يقبل الله منه عملاً، قال: فخرج يسبح بين الجبال ويقول: ما ذنبي؟

عقاب النظر إلى النساء

١- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن علي بن عقبة، عن أبيه، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: سمعته يقول: النظر سهم من سهام إبليس مسموم، وكم من نظرة أورثت حسرة طويلة.

عقاب اللوطي والذي يمكن من نفسه، واللواتي مع اللواتي

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن ابن فضال، عن ابن سعيد بن غزوان، عن إسماعيل بن مسلم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: لما عمل قوم لوط ما عملوا بكت الأرض إلى ربها حتى بلغت دموعها [إلى] السماء، وبكت السماء حتى بلغت دموعها العرش، فأوحى الله تعالى إلى السماء أن احصيني بهم بهم وأوحى إلى الأرض أن اخسني بهم.

٢- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني الحسن بن ميثل، عن أحمد بن محمد بن خالد، عن محمد بن سعيد قال: أخبرني زكريا بن محمد، عن أبيه، عن عمرو، عن أبي جعفر عليه السلام قال: كان قوم لوط أفضل قوم خلقهم الله

۹. زرارہ می گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می فرمود: در زنازاده، نه در خودش و نه در پوستش و نه در مویش و نه در گوشتش و نه در خونسش و نه در هیچ چیز او خیری نیست.

۱۰. ابو خدیجه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: اگر بنا بود زنازاده نجات یابد، آن مرد سرگردان بنی اسرائیل نجات می یافت. پرسیدند: مرد سرگردان بنی اسرائیل که بود؟ فرمود: عابدی بود که به وی گفتند: زنازاده هرگز پاک نمی شود و خداوند هیچ عملی را از او نمی پذیرد؛ پس او بیرون رفت و میان کوهها می گشت و می گفت: گناه من چیست؟

توضیح: آنچه در این روایت و مانند آن درباره زنازاده آمده است شاید ناظر به غالب افراد باشد، زیرا فرزندان زنا غالباً در محیطی تربیت می شوند که ایمان و تقوا بر آن حاکم نیست، از این رو به تدریج به سوی انحراف روی می آورند. اما اگر در مورد خاصی زنازاده ای راه ایمان و تقوا در پیش گرفت و انسانی شایسته شد، دور نیست که بگوییم او نیز مانند دیگران اهل نجات است.

کیفر نگاه کردن به زنان

۱. علی بن عقبه از پدرش نقل کرده است که گفت: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: نگاه، تیری زهر آگین از تیرهای شیطان است، و چه بسا یک نگاه حسرتی طولانی در پی داشته است.

کیفر کسی که همجنس بازی کند

۱. اسماعیل بن مسلم از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هنگامی که از قوم لوط آن عمل زشت سر زد، زمین در برابر پروردگارش گریست تا آنجا که اشکهایش به آسمان رسید، و آسمان نیز به قدری گریست که اشکهایش به عرش رسید. پس خداوند به آسمان فرمان داد که بر آنان سنگ ببار، و به زمین امر کرد که آنان را در خود فرو بر.

۲. عمرو از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: قوم لوط بهترین قومی بودند که خدا آفریده بود. ابلیس ملعون آنان را به اطاعت خود فراخواند، و داستانهای چنین بود که چون برای کار بیرون می رفتند همه مردان با هم بودند و زنان باقی می ماندند.

تعالى، فطلبهم إبليس لعنه الله الطلب الشديد، وكان من قصّتهم وخبرهم أنّهم إذا خرجوا إلى العمل خرجوا بأجمعهم وتبقى النساء خلفهم فأتى إبليس عمارتهم، وكانوا إذا رجعوا خرّب إبليس ما يعملون، فقال بعضهم لبعض: تعالوا نرصد هذا الذي يخرّب متاعنا؟ فرصدوه، فإذا هو غلام أحسن ما يكون من الغلمان، فقالوا: أنت الذي تخرّب متاعنا؟ فقال: نعم مرّة بعد مرّة، فاجتمع رأيهم على أن يقتلوه فبيّتوه عند رجل فلما كان الليل صاح، فقال: مالك؟ فقال: كان أبي ينوّمني على بطني، فقال: تعال فتمّ على بطني، قال: فلم يزل يدلك الرجل حتى علّمه أن يعمل بنفسه، فأولا عمله إبليس الثانية عمله هو، ثمّ أنسلّ وفرّ منهم، فأصبحوا فجعل الرجل يخبر ما فعل الغلام ويعجبهم منه شيء لا يعرفونه، فوضعوا أيديهم فيه حتى اكتفى الرجال بعضهم ببعض ثمّ جعلوا يرصدون ماّر الطريق فيفعلون بهم حتى ترك مدينتهم الناس.

ثمّ تركوا نساءهم فأقبلوا على الغلمان، فلما رأى إبليس لعنه الله أنّه قد أحكم أمره في الرجال دار إلى النساء فصيرّ نفسه امرأة، ثمّ قال: إنّ رجالكم يفعلون بعضهم ببعض؟ قلن: نعم، قد رأينا ذلك وعلى ذلك يعظّم لوط، ويوصيهم حتى استكفت النساء بالنساء، فلما كملت عليهم الحجّة بعث الله عزّ وجلّ جبرئيل وميكائيل وإسرافيل في زيّ غلمان عليهم أقبية فرّوا بلوط عليه السّلام وهو يحرث، فقال: أين تريدون؟ فما رأيت أجمل منكم قطّ، قالوا: أرسلنا سيّدنا إلى ربّ هذه المدينة، فقال: أولم يبلغ سيّدكم ما يفعل أهل هذه المدينة يا بنيّ إنّهم والله يأخذون الرجال فيفعلون بهم حتى يخرج الدم، فقالوا: أمرنا سيّدنا أن نغرّ في وسطها، قال: فلي إليكم حاجة، قالوا: وما هي؟ قال: تصبرون ههنا إلى اختلاط الظلام، قال: فجلسوا، قال: فبعث ابنته فقال: جيئي لهم بخبز وجيئي لهم بماء في القرعة، وجيئي لهم عباء يغطّون بها من البرد، فلما أن ذهبت إلى البيت أقبل المطر وامتلأ الوادي.

پس از چندی ابلیس وارد کارگاه آنان شد و در غیابشان کالایشان را خراب می کرد. آنان به یکدیگر گفتند: بیایید کمین کنیم و ببینیم چه کسی کالای ما را خراب می کند. پس در کمین نشستند که ناگهان نوجوانی با بهترین شکل در رسید. از او پرسیدند: آیا تو کالای ما را خراب می کنی؟ گفت: آری، من بارها این کار را کرده ام. تصمیم گرفتند او را بکشند. پس او را نزد یک تن از خودشان گذاشتند تا شب را نزد او به سر بزد. چون شب فرا رسید آن نوجوان فریادی کشید. مرد پرسید: تو را چه شده است؟ گفت: پدرم شبها مرا روی شکم خود می خوابانید. مرد گفت: بیا و روی شکم من بخواب. آن نوجوان روی شکم او خوابید. آن گاه پیوسته مرد را می مالید تا به او فهمانید که با وی در آمیزد. پس بار اول ابلیس با او در آمیخت. و بار دوم او با ابلیس این کار زشت را انجام داد، سپس ابلیس پنهان شد و از آنان گریخت. بامدادان آن مرد کار آن نوجوان را برای دیگران باز گفت و آنان از این کار خوششان آمد، و دست به این کار زشت زدند، تا آنجا که مردان به مردان اکتفا کردند، و اندک اندک کار به جایی رسید که هر کس از شهر و دیار آنان می گذشت در کمین او می نشستند و با او آن عمل زشت را انجام می دادند تا آنجا که دیگر کسی از شهرشان عبور نمی کرد.

سپس آنان دست از زنان خود برداشته و به پسران نوجوان روی آورده بودند. هنگامی که ابلیس ملعون دید کارش در مورد مردان گرفته است، به سراغ زنان آمد و خود را به صورت زنی در برابر آنان نمایان ساخت و از آنان پرسید: آیا مردان شما با یکدیگر در می آمیزند؟ گفتند: آری، ما خود دیده ایم و لوط (ع) آنان را بسیار نصیحت می کند اما دست بر نمی دارند. ابلیس پیوسته زنان را هم به همجنس بازی سفارش می کرد تا اینکه آنان نیز به یکدیگر اکتفا کردند. وقتی حاجت بر آنان تمام شد، خداوند جبرئیل، میکائیل و اسرافیل را به شکل نوجوانانی که قبا بر تن داشتند فرستاد. این فرشتگان هنگامی که لوط در مزرعه خود مشغول کشت بود بر وی گذشتند. لوط از آنان پرسید: کجا می روید؟ من زیباتر از شما هرگز ندیده ام. گفتند: بزرگ ما ما را به سوی صاحب این شهر فرستاده است. لوط گفت: آیا بزرگ شما تا کنون از رفتار مردم این شهر باخبر نشده است؟ ای فرزندان من، به خدا قسم اینها مردان را می ربایند و با آنها کاری می کنند که خون از ایشان جاری می شود. فرشتگان گفتند: آقای ما دستور داده است که از وسط شهر عبور کنیم. لوط (ع) گفت: من حاجتی با شما دارم. گفتند: حاجت تو چیست؟ گفت: اینجا بمانید تا هوا خوب تاریک شود آن گاه بروید. آنها نشستند و لوط (ع) دختر خود را فرستاد و دستور داد تا مقداری نان و اندکی آب در مشک برای آنان بیاورد و جامه ای هم برایشان بیاورد تا خود را از سرما بپوشانند. هنگامی که دختر به خانه رفت، باران شدیدی باریدن گرفت و سیل جاری شد.

فقال لوط : الساعة يذهب بالصبيان الوادي، قال لهم : قوموا حتى نمضي، فجعل لوط عليه السلام يمشي في أصل الحائط، وجعل جبرئيل وميكائيل وإسرافيل يمشون في وسط الطريق فقال : يا بني ههنا، فقالوا : أمرنا سيّدنا أن نمرّ في وسطها، وكان لوط عليه السّلام يستغنى الظلام، ومرّ إبليس لعنه الله فأخذ من حجر امرأة صبيّا فطرحه في البئر فتصايح أهل المدينة كلّهم على باب لوط عليه السّلام فلما نظروا إلى الغلمان في منزل لوط عليه السّلام قالوا : يا لوط قد دخلت في عملنا، قال : «هؤلاء ضيبي فلا تفضحوني» قالوا : هم ثلاثة خذ واحدا وأعطنا اثنين، قال : وأدخلهم الحجرة وقال لوط عليه السّلام : لو أنّ لي أهل بيت يمنعوني منكم؟! قال : وقد تدافعوا على الباب فكسروا باب لوط عليه السّلام وطرحوا لوطا.

فقال له جبرئيل عليه السّلام : «إنا رسل ربك لن يصلوا إليك» فأخذ كفّا من بطحاء فضرب بها وجوههم وقال : شأهت الوجوه، فعصى أهل المدينة كلّهم فقال لهم لوط : يا رسل ربّي بما أمركم ربّي فيهم؟ قالوا : أمرنا أن نأخذهم بالسحر، قال : فلي إليكم حاجة، قالوا : وما حاجتك؟ قال : تأخذونهم الساعة قالوا : يا لوط «إنّ موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب» لكن ترحل فخذ أنت بناتك وامض، ودع امرأتك، قال أبو جعفر عليه السلام : رحم الله لوطا لو يدري من معه في الحجرة لعلم أنّه منصور حين يقول : «لو أنّ لي بكم قوّة أو آوي إلى ركن شديد» أي ركن أشدّ من جبرئيل معه في الحجرة، قال الله عزّ وجلّ لمحمّد صلّى الله عليه وآله : «وما هي من الظالمين ببعيد» أي من ظالمي أمّتك إن عملوا عمل قوم لوط.

٣ - وقال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من ألحّ في وطى الرجال لم يمت حتّى يدعوا الرجال إلى نفسه.

٤ - وروي عن أبي عبد الله عليه السلام في رجل لعب بغلام، قال : إذا أوقب لن تحلّ له أخته أبدا.

٥ - وقال عليه السلام : لو كان ينبغي لأحد أن يرحم مرّتين لرحم اللوطيّ

لوط (ع) گفت: اکنون سیل کودکان را با خود خواهد برد. به آنان گفت: برخیزید تا برویم. لوط (ع) از کنار دیوار می‌رفت و فرشتگان از وسط راه حرکت می‌کردند. لوط (ع) گفت: ای فرزندان من، از اینجا بیاوید. گفتند: بزرگ ما به ما فرمان داده است که از وسط جاده عبور کنیم. لوط پیوسته تاریکی شب را غنیمت می‌شمرد. ابلیس ملعون کودکی را از دامن زنی ربود و آن را در چاه افکند. [زن فریاد کشید و] همه مردم فریادکنان بر در خانه لوط گرد آمدند. وقتی چشمشان به آن نوجوانان در خانه لوط افتاد گفتند: ای لوط، تو هم در کار ما وارد شده‌ای! لوط (ع) گفت: «اینان مهمانان منند، آبروی مرا نبریزید». گفتند: اینها سه نفرند، یکی را برای خود بگیر و دو نفر دیگر را به ما بسپار. لوط (ع) نوجوانان را وارد اتاق کرد و گفت: ای کاش کسانی داشتم که شما را از من دور می‌کردند.

قوم لوط هجوم آوردند و در خانه لوط را شکستند و لوط را به زمین افکندند. جبرئیل به او گفت: «ما فرستادگان پروردگار تویم، آنان نمی‌توانند به تو آسیبی برسانند» پس مثنی ریگ برگرفت و به صورت آنها پاشید و گفت: «رو بپایان تیره باد». همه مردم شهر کور شدند. لوط (ع) به فرشتگان گفت: ای فرستادگان خدا، پروردگار من به شما درباره این مردم چه فرمان داده است؟ گفتند: مأمور شده‌ایم که سحرگاهان آنان را عذاب کنیم. گفت: من حاجتی به شما دارم. گفتند: حاجت تو چیست؟ گفت: هم اکنون آنان را عذاب کنید. گفتند: ای لوط، وعده گاه آنان صبح است، مگر صبح نزدیک نیست؟ اینک دخترانت را بگیر و از این شهر کوچ کن و همسرت را باقی بگذار.

امام باقر (ع) فرمود: خدا رحمت کند لوط را، اگر می‌دانست چه کسانی با او در اتاقند، آن گاه که گفت: «کاش در برابر شما نیرویی داشتم یا به تکیه گاهی استوار پناه می‌جستم» درمی‌یافت که او پیروز خواهد بود، راستی چه تکیه گاهی استوارتر از جبرئیل بود که با او در اتاق حضور داشت؟ خداوند به پیامبرش محمد (ص) فرموده است: «این کیفر از این ستمکاران نیز دور نیست» یعنی اگر ستمکاران امت تو نیز کار زشت قوم لوط را مرتکب شوند دچار این کیفر خواهند شد.

۳. رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس به نزدیکی کردن با مردان اصرار ورزد نمی‌میرد تا اینکه مردان را به سوی خود فرا خواند.

۴. از امام صادق (ع) درباره مردی که با پسری نوجوان در آمیخته بود نقل شده است که فرمود: اگر دخول کرده باشد، خواهر آن نوجوان هرگز بر او حلال نیست.

۵. و نیز فرمود: اگر روا بود که مجرمی را دو بار سنگسار کنند، لواط کننده دو بار

مرتين .

٦- وقال عليه السّلام : قال أمير المؤمنين عليه السّلام : اللواط ما دون الدّبر فهو لواط والدبر هو الكفر .

٧- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن جعفر بن محمّد بن عبيد الله ، عن عبد الله بن ميمون القدّاح ، عن أبي ، عبد الله ، عن أبيه عليهما السّلام قال : جاء رجل إلى أبي فقال له : يا ابن رسول الله إنّني ابتليت ببلاء فادع الله عزّ وجلّ لي فقل له : إنّهُ يؤتى في دبره ، فقال : ما أبلى الله أحدا بهذا البلاء وله فيه حاجة ، ثمّ قال أبي عليه السّلام : قال الله عزّ وجلّ : وعزّتي وجلالي لا يقعد على استبرقها من يؤتى في دبره .

٨- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن محمّد ، عن أحمد بن يحيى الخزاز ، عن غياث بن إبراهيم ، عن أبي عبد الله ، عن أبيه عليهما السّلام قال : قال أمير المؤمنين عليه السّلام : إنّ الله عبادا لا يعبد بهم شيئا ، لهم أرحام كأرحام النساء ، فقل : يا أمير المؤمنين أفلا يحملون ؟ قال : إنّها منكوسة .

٩- حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه ، عن محمّد بن الحسن الصفّار ، عن محمّد بن الحسين بن أبي الخطّاب ، عن علي بن أسباط ، عن بعض أصحابه ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : إنّ الله عزّ وجلّ لم يبتل شيعتنا بأربع : أن يسألوا الناس في أكفّهم ، وأن يؤتوا في أنفسهم ، وأن يبتليهم بولاية سوء ، ولا يولد لهم أزرق أخضر .

١٠- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن أبي عبد الله ، عن علي بن عبد الله ، عن عبد الرّحمن بن محمّد ، عن أبي خديجه ، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : لعن رسول الله صلى الله عليه وآله المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من النساء بالرجال ، وهم الخنثون واللّاتي ينكح بعضهم بعضا ، وإنّما أهلك الله قوم لوط حين عمل النساء بمثل عمل الرجال يأتي بعضهنّ بعضا .

١١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله ، عن أحمد بن محمّد ، عن محمّد

سنگسار می‌شد.

۶. و نیز فرمود: امیر مؤمنان (ع) فرموده است: لواط آن است که دخول صورت نگیرد، وگرنه دخول در حکم کفر است.

۷. عبدالله بن میمون قدّاح از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که فرمود: مردی نزد پدرم آمد و گفت: ای فرزند رسول خدا، من به بلایی دچار شده‌ام، از خدای بزرگ نجات مرا بخواه. به آن حضرت گفتند: با این مرد لواط می‌شود. فرمود: خداوند کسی را به این بلا گرفتار نکرده است که به او حاجتی داشته باشد. سپس پدرم فرمود: خداوند سوگند یاد کرده است که به عزّت و جلال خودم قسم، کسی که با او لواط شود هرگز بر فرش دیبای بهشت نخواهد نشست.

۸. غیاث بن ابراهیم از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: خداوند بندگانی دارد که هیچ گونه اعتنایی به آنان نخواهد کرد. آنان رَحْمَهای مائند رَحْمَهای زنان دارند. پرسیدند: ای امیر مؤمنان، آیا آبستن نمی‌شوند؟ فرمود: رَحْمشان واژگونه است.

۹. علی بن اسباط از یکی از باران خود از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: خداوند شیعیان ما را به چهار چیز مبتلا نکرده است: اینکه گدایی کنند، و اینکه با آنان لواط شود، و اینکه دچار زمامداری بد شوند، و اینکه فرزندی گندمگون و کبود چشم بیاورند.

۱۰. ابو خدیجه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: رسول خدا (ص) مردانی را که خود را همانند زنان کنند، و زنانی را که خود را همانند مردان کنند لعنت فرموده است. و فرمود: این گونه مردان زن صفت اند، و چنین زنانی با یکدیگر همجنس بازی می‌کنند. و قوم لوط را خداوند فقط بدین سبب هلاک کرد که زنان مائند مردان با یکدیگر همجنس بازی می‌کردند.

۱۱. غیاث بن ابراهیم از امام صادق (ع) نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود:

بن يحيى الخزاز، عن غياث بن إبراهيم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال أمير المؤمنين عليه السلام: ما أمكن أحد من نفسه أحد طائعا يلعب به إلا ألقى الله عليه شهوة النساء.

١٢- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن إسحاق بن جرير قال: سألتني امرأة أن أستاذن لها على أبي عبد الله عليه السلام، فأذن لها، فقالت: أخبرني عن اللواتي مع اللواتي ما حدّهن فيه؟ قال: حدّ الزانية، إذا كان يوم القيامة يؤتى بهنّ قد ألبسن مقطّعات من نار، وقنّعن بمقانع من نار، وسُربِلن من نار، وأدخل في أجوافهنّ إلى رؤوسهنّ أعمدة من نار، وقذف بهنّ في النار، أيتها المرأة أوّل من عمل هذا العمل قوم لوط، فاستغنى الرجال بالرجال، وبقي النساء بغير رجال ففعلن كما فعل رجالهنّ.

١٣- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي الوشاء، عن أحمد بن عائذ، عن أبي خديجة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: ليس لامرأتين أن تبيتا في لحاف واحد إلا أن يكون بينهما حاجز فإن فعلتا نهيتا عن ذلك، وإن وجدتا بعد النهي جلدت كلّ واحدة منهنّ حدّا حدّا فإن وجدتا أيضا في لحاف جلدتا، فإن وجدتا الثالثة قتلتا.

١٤- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: دخلت عليه نسوة فسألته امرأة عن السُّحْق، فقال: حدّها حدّ الزاني، فقالت امرأة: ما ذكر الله عزّ وجلّ ذلك في القرآن؟ قال: بلى، قال: وأين هو؟ قال: هو أصحاب الرّسّ.

عقاب الكذب على الله عزّ وجلّ وعلى رسوله

وعلى الائمة عليهم السلام

١- حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضي الله عنه قال: حدثني عمّي، عن محمد بن علي القرشي، عن عبد الرحمن بن محمد الأسدي، عن أبي خديجة، عن أبي عبد

هیچ مردی خود را از روی رغبت در اختیار مردان نمی‌گذارد که با او عمل زشت انجام دهند جز اینکه خداوند شهوت زنان را در دل او می‌افکند.

۱۲. اسحاق بن جریر می‌گوید: زنی از من درخواست کرد که از امام صادق (ع) برای او اجازه ورود بگیرم. حضرت اجازه داد. زن وارد شد و گفت: مرا از حدّ زنانی که با یکدیگر همجنس بازی می‌کنند خبر ده. امام فرمود: حدّشان مانند حدّ زنان زناکار است. [سپس فرمود: چون روز قیامت شود، این زنان را در حالی که لباسهایی آتشین بر تن و نقابهایی از آتش بر چهره و شلواری آتشین برپا دارند می‌آورند، و در شکمشان تا گلوگاه عمودهایی از آتش داخل می‌کنند، آن‌گاه آنان را در آتش می‌افکنند. بعد فرمود: ای زن، نخستین کسانی که این عمل از آنان سر زد قوم لوط بودند که مردان به مردان اکتفا کردند و زنانشان بدون مرد ماندند و آنان هم مانند مردانشان به همجنس بازی پرداختند.

۱۳. ابو خدیجه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: دو زن برهنه حق ندارند در یک بستر زیر یک لحاف بخوابند مگر اینکه میانشان حایلی باشد. اگر چنین کردند، نخست باید آنها را از این کار نهی کنند، و چنانچه پس از نهی، باز هم زیر یک لحاف دیده شدند باید به هر کدام جداگانه حدّ بزنند، و اگر باز هم آنان را زیر یک لحاف دیدند دوباره بر آنان حدّ جاری کنند، و چنانچه بار چهارم نیز مرتکب این عمل شدند کشته می‌شوند.

۱۴. هشام بن سالم می‌گوید: زنی بر امام صادق (ع) وارد شدند. یکی از آنان از امام (ع) درباره حدّ «شُحْق» سؤال کرد. امام (ع) فرمود: حدّ او مانند حدّ زناکار است. زنی گفت: خداوند این حکم را در قرآن بیان نکرده است. امام (ع) فرمود: چرا، بیان کرده است. گفت: کجای قرآن است؟ فرمود: در داستان اصحاب رس.

کیفر دروغ بستن به خدا و پیامبر و امامان (علیهم السلام)

۱. ابو خدیجه از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: دروغ بستن به خدا و پیامبر و اوصیای او از گناهان کبیره است، و رسول خدا (ص) فرموده است: هر کس

الله عليه السّلام قال: الكذب على الله عزّ وجلّ وعلى رسوله وعلى الأوصياء عليهم السّلام من الكبائر، وقال رسول الله صلى الله عليه وآله: من قال عليّ ما لم أقل فليتبوء مقعده من النار.

عقاب من كان ذا وجهين وذا لسانين

١ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن محمّد بن الحسين بن أبي الخطّاب، عن محمّد بن سنان، عن عون القلانسي، عن ابن أبي يعفور، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال: من لقى المسلمين بوجهين ولسانين جاء يوم القيامة وله لسانان من نار.

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن المنبّه بن عبد الله، عن الحسين بن علوان، عن عمرو بن خالد، عن زيد بن علي، عن آبائه عليهم السّلام علىّ قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: يحبىء يوم القيامة ذو الوجهين والعالسان في قفاه وآخر من قدّامه يلتهبان نارا حتّى يلهبّا جسده، ثمّ يقال له: هذا الذي كان في الدّنيا ذا وجهين ولسانين، يعرف بذلك يوم القيامة.

٣ - أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن عثمان بن عيسى، عن عبد الله بن مُسكان، عن أبي شيبّة الزّهري، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: بشّس العبد عبد يكون ذا وجهين وذا لسانين، يطري أخاه شاهداً، ويأكله غائباً إن أعطى حسده، وإن ابتلي خذله.

٤ - وبهذا الإسناد، عن عبد الله بن مُسكان، عن داود بن فرقد، عن أبي شيبّة الزّهري، عن أبي جعفر عليه السّلام قال: بشّس العبد عبد همزة لمزة يقبل بوجه ويدبر بآخر.

٥ - حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضي الله عنه قال: حدّثني علي بن الحسين السعد آبادي، عن أحمد بن أبي عبد الله قال: حدّثني عدّة من أصحابنا، عن

چیزی را که من نگفته‌ام به من نسبت دهد، جایگاهی در آتش دوزخ برای خود برگزیده است.

کیفر کسی که دورو، و دو زبان باشد

۱. عبدالله بن ابی یعفور می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس با مسلمانان با دو رویی و دو زبانی برخورد کند، روز قیامت در حالی وارد می‌شود که دو زبان از آتش دارد.

۲. زید بن علی از پدرانش از علی (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: شخص دو چهره روز قیامت در حالی وارد می‌شود که دو زبان دارد، یکی از پشت سرش و دیگری از پیش رویش آویخته و هر دو مانند آتش افروخته شعله ورنند و پیکر او را در کام خود فرو می‌برند؛ سپس ندا می‌رسد: این همان کسی است که در دنیا دورو و دو زبان بود، و روز قیامت نیز با همین صفت شناخته می‌شود.

۳. زهری از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: بدبنده‌ای است کسی که دورو و دو زبان باشد، که برادر دینی خود را در حضور بستاید، و در غیابش گوشت او را بخورد (یعنی از او غیبت کند). اگر خیری نصیب وی شود بر او حسد ببرد، و اگر گرفتار شود دست از یاری او بردارد.

۴. نیز به همین سند از امام باقر (ع) نقل شده است که فرمود: بدبنده‌ای است آن که عیبجو و خرده گیر باشد، که با چهره‌ای روبرو شود و با چهره دیگر پشت کند.

۵. عبدالرحمن بن ابی حماد در حدیثی مرفوعه از معصوم (ع) نقل کرده است که خداوند به عیسی بن مریم (ع) فرمود: ای عیسی، زبان تو باید در نهان و آشکار یکی باشد، و دلت نیز همین گونه باشد، و من به تو هشدار می‌دهم - و آگاه بودن من بس است - که دو زبان در یک دهان شایسته نیست، چنان که دو شمشیر در یک غلاف

علي بن أسباط، عن عبد الرحمن بن أبي حماد - رفعه قال: قال الله عز وجل لعيسى بن مريم عليهما السلام: يا عيسى ليكن لسانك في السر والعلانية لسانا واحدا، وكذلك قلبك، إني أحذر نفسك - وكفى بي خيرا - لا يصلح لسانان في فم واحد، ولا سيفان في غمد واحد، ولا قلبان في صدر واحد، وكذلك الأذهان.

عقاب من يلعن غير مستحق اللعنة

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الوشاء، عن علي بن أبي حمزة قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن اللعنة إذا خرجت من في صاحبها ترددت، فإن وجدت مُساغا وإلا رجعت على صاحبها.

عقاب من شهد على مؤمن بكفر

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني أحمد بن إدريس، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أحمد بن النضر، عن عمرو بن شمر، عن جابر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ما شهد رجل على رجل بكفر قط إلا بآء به أحدهما، إن كان شهد على كافر صدق، وإن كان مؤمنا رجع الكفر عليه، وإياكم والطعن على المؤمنين.

عقاب من مكر أو خدع

١ - أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ليس منا من مكر مسلما.

٢ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن يعقوب بن يزيد، عن محمد بن أبي عمير، عن هشام بن سالم رفعه قال: قال علي عليه السلام: لولا أن المكر والخديعة في النار لكنت أمكر العرب.

٣ - حدثني أحمد بن محمد قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن بن سنان، عن أبي الجارود قال حدثني حبيب بن سنان، عن زاذان قال: سمعت عليا عليه السلام يقول: لولا أني سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول: إن المكر

نمی‌گنجد، و دو دل نیز در یک سینه جای نمی‌گیرد، و اندیشه‌های مخالف نیز در یک درون پدید نمی‌آید.

کیفر کسی که شخصی را لعنت کند که در خور لعنت نیست

۱. علی بن ابی حمزه می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: لعنت چون از دهان گوینده‌اش بیرون بیاید متردّد می‌ماند، اگر طرف را سزای لعنت دید بر او وارد می‌شود، و گرنه به گوینده آن باز می‌گردد.

کیفر کسی که به کفر مؤمنی گواهی دهد

۱. از جابر جعفی نقل شده است که امام باقر (ع) فرمود: هیچ کس به کفر دیگری گواهی نمی‌دهد جز اینکه کفر به یکی از آن دو باز می‌گردد؛ اگر بر کافری گواهی دهد راست گفته است، و اگر بر مؤمنی شهادت دهد کفر به او باز می‌گردد. از طعنه زدن بر مؤمنان پرهیزید.

کیفر کسی که حيله کند و مردم را فریب دهد

۱. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: از ما نیست کسی که با مسلمانی مکر کند.

۲. هشام بن سالم در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که علی (ع) فرمود: اگر جایگاه مکر و فریب در آتش دوزخ نبود من در مکر ماهرترین مردم عرب بودم.

۳. زاذان می‌گوید: از علی (ع) شنیدم که می‌فرمود: اگر نبود اینکه از رسول خدا (ص) شنیدم که می‌فرمود: «جایگاه مکر و فریب و خیانت در آتش است» من در نیرنگ ماهرترین مردم عرب بودم.

والخديعة والحيانة في النار لكنت أمكر العرب.

عقاب من ظلم

١- أبي رحمه الله قال: حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن علي بن فضال، عن علي بن عقبة، عن سماعة بن مهران، عن عبد الله بن سليمان، عن أبي جعفر عليه السلام قال: الظلم في الدنيا هو الظلمات في الآخرة.

٢- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن محمد، عن عبد الله بن محمد الحجاجال، عن غالب بن محمد، عمّن ذكره، عن أبي عبد الله عليه السلام في قول الله عزّ وجلّ: «إِنَّ رَيْكَ لِبِالمِرْصَادِ» قال: قَنْطَرَةٌ عَلَى الصَّرَاطِ لَا يَجُوزُهَا عَبْدٌ بِمُظْلَمَةٍ.

٣- وبهذا الإسناد، عن أحمد بن محمد، عن علي بن عيسى، عن علي بن سالم قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إِنَّ الله عزّ وجلّ يقول: وعزّتي وجلالي لأَجِيبَ دَعْوَةَ مَظْلُومٍ فِي مُظْلَمَةٍ ظَلَمَهَا وَلِأُحْدِ عِنْدَهُ مِثْلَ تِلْكَ الْمُظْلَمَةِ.

٤- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال: حدّثني عبد الله بن جعفر، عن محمد بن الحسين، عن الحسن بن محبوب، عن إسحاق بن عمار، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إِنَّ الله عزّ وجلّ أَوْحَى إِلَى نَبِيِّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَمْلَكَةِ جَبَّارٍ مِنَ الْجَبَابِرَةِ أَنْ ائْتِ هَذَا الْجَبَّارَ فَقُلْ لَهُ: إِنِّي لَمْ أَتَعْمَلْكَ عَلَى سَفْكِ الدِّمَاءِ وَاتِّخَاذِ الْأَمْوَالِ وَإِنَّمَا اسْتَعْمَلْتُكَ لِتَكْفَ عَنِّي أَصْوَاتُ الْمَظْلُومِينَ فَإِنِّي لَنْ أَدْعَ ظَلَامَتَهُمْ وَإِنْ كَانُوا كَفَّارًا.

٥- حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال: حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن محمد بن الحسين بن أبي الخطاب، عن علي بن أسباط، عن ابن سنان، عن أبي خالد القنّاط الواسطي، عن زيد بن علي بن الحسين، عن أبيه عليه السلام قال: مَا يَأْخُذُ الْمَظْلُومَ مِنْ دِينِ الظَّالِمِ أَكْثَرُ مِمَّا يَأْخُذُ الظَّالِمَ مِنْ دُنْيَا الْمَظْلُومِ.

٦- أبي رحمه الله قال: حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن محمد بن أبي عمير، عن عمر بن أذينة، عن زرارة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: مَا أَحَدٌ يَظْلِمُ بِمُظْلَمَةٍ

کیفر کسی که ستم کند

۱. عبدالله بن سلیمان می گوید: امام باقر (ع) فرمود: ظلم و ستم در دنیا همان تاریکیهای آخرت است.

۲. غالب بن محمد از شخصی نقل کرده است که گفت: امام صادق (ع) درباره سخن خداوند: «إِنَّ رَبَّكَ لَبَالَغُ الْعَذَابِ» [فجر، ۱۴] (همانا پروردگار تو در کمینگاه است) فرمود: آن کمینگاه پُلی است بر روی صراط که هر کس حقّی از مردم بر عهده اوست نمی تواند از آن عبور کند.

۳. علی بن سالم می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند بزرگ فرموده است: به عزّت و جلال خودم سوگند که من دعای هیچ ستمدیده ای را در ظلمی که به او شده و حقّش پایمال گشته - اگر حقّی مانند آن از دیگران به گردن او باشد - نخواهم پذیرفت.

۴. اسحاق بن عمار می گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند به یکی از پیامبرانش که در کشور یکی از پادشاهان بود وحی فرستاد که به سراغ آن ستمگر برو و به او بگو: من تو را برای خونریزی و گرفتن مال مردم سلطنت ندادم، بلکه تو را برای این گماردم که ناله های ستمدیدگان را از من بازداری، زیرا من از ستمی که به آنان شود - اگر چه کافر باشند - نخواهم گذشت.

۵. زید بن علی بن الحسین از پدرش نقل کرده است که فرمود: آنچه مظلوم از دین ظالم می ستاند بیشتر از چیزی است که ظالم از دنیای مظلوم به چنگ می آورد.

۶. زراره می گوید: امام باقر (ع) فرمود: هیچ کس نیست که به کسی ستمی کند جز آنکه خداوند او را در مورد مال و جاننش گرفتار می کند، و اما ستمی که میان او و خدا صورت گرفته است اگر توبه کند خدا او را می آمرزد.

إِلَّا أَخَذَهُ اللَّهُ بِهَا فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَأَمَّا الظُّلْمُ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَإِذَا تَابَ غُفِرَ [اللَّهُ] لَهُ.

٧- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ عَلِيِّ بْنِ الْحَكَمِ، عَنْ أَبِي الْقَاسِمِ، عَنْ عَثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَرْقُطِ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَالَ: مَنْ ارْتَكَبَ أَحَدًا بِظُلْمٍ بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ مَنْ يَظْلِمُهُ بِمِثْلِهِ أَوْ عَلَى وَلَدِهِ أَوْ عَلَى عَقِبِهِ مِنْ بَعْدِهِ.

٨- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَّارُ، عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ حَمَّادِ بْنِ عَيْسَى، عَنْ رَبِيعِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ يَسَارٍ قَالَ: قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ أَكَلَ مِنْ مَالِ أَخِيهِ ظُلْمًا وَلَمْ يَرُدَّهُ عَلَيْهِ أَكَلَ جَذْوَةً مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

٩- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : حَدَّثَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ أَبِي الْخَطَّابِ، عَنْ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ، عَنْ هِشَامِ بْنِ سَالِمٍ، عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ الْحَذَّاءِ قَالَ: قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : مَنْ اقْتَطَعَ مَالَ مُؤْمِنٍ غَضَبًا بِغَيْرِ حِلٍّ لَمْ يَزَلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مُعْرِضًا عَنْهُ، مَا قَتَلْنَا لِأَعْمَالِهِ الَّتِي يَعْمَلُهَا مِنَ الْبِرِّ وَالْخَيْرِ، لَا يَثْبِتُهَا فِي حَسَنَاتِهِ حَتَّى يَسْتَوْبَ، وَيُرَدَّ الْمَالُ الَّذِي أَخَذَهُ إِلَى صَاحِبِهِ.

١٠- حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ مَاجِيلُويهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ النُّوفَلِيِّ، عَنْ السَّكُونِيِّ، عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَعْظَمُ الْخَطَايَا اقْتِطَاعَ مَالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ.

١- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ هَارُونَ بْنِ الْجَهْمِ، عَنْ حَفْصِ بْنِ عَمْرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّمَا خَافَ الْقَصَاصُ مَنْ كَفَّ عَنْ ظُلْمِ النَّاسِ.

١٢- أَبِي رَحْمَةَ اللَّهِ قَالَ : حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي

۷. محمد بن عبدالله ارقط از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در حق دیگری مرتکب ظلمی شود، خداوند کسی را بر می‌گمارد که مانند همان ستم را در حق او یا فرزندانش و یا نسلش پس از او انجام دهد.

۸. فضیل بن یسار می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس بخشی از مال برادر دینی خود را به ستم بخورد و آن را به او بازنگرداند، روز قیامت قطعه‌ای آتش خواهد خورد.

۹. ابو عبیده حذاء از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس بخشی از مال مؤمنی را بدون رضایت او به زور بستاند، پیوسته خداوند از او رویگردان خواهد بود و بر تمامی اعمال نیک و پسندیده او خشم خواهد گرفت و هیچ یک را در دیوان حسناتش ثبت نخواهد کرد تا اینکه توبه کند و آن مالی را که به ستم گرفته است به صاحبش بازگرداند.

۱۰. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش نقل کرده است که امیر مؤمنان (ع) فرمود: بزرگ‌ترین گناهان، ربودن مال مسلمان به نارواست.

۱۱. حفص بن عمر از امام صادق (ع) نقل کرده است که علی (ع) فرمود: تنها کسی از کیفر الهی می‌ترسد که از ستم کردن به مردم خود داری کند.

۱۲. محمد بن ابی حمزه می‌گوید: امام صادق (ع) فرمود: خداوند ثروتمندی ستم پیشه را دشمن می‌دارد.

۱۳. هشام بن سالم می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: گاه شخصی مورد ستم قرار می‌گیرد ولی آنقدر نفرین می‌کند که خود نیز ستمکار می‌شود.

عمير، عن حسين بن عثمان؛ ومحمد بن أبي حمزة، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن الله عز وجل يبغض الغنى الظلوم.

١٣- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن هشام بن سالم قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: إن العبد ليكون مظلوما فلا يزال يدعو حتى يكون ظالما.

١٤- أبي رحمه الله: قال حدثني محمد بن يحيى العطار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه، عن أبي نهشل، عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: من عذر ظالما بظلمه سلط الله تعالى عليه من يظلمه، فإن دعا لم يستجب له؛ ولم يأجره الله على ظلامته.

١٥- أبي رحمه الله قال: حدثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: من ظلم أحدا ففاته فليستغفر الله تعالى له فإنه كفارة له.

١٦- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن عيسى اليقطيني، عن إبراهيم بن عبد الحميد، عن علي بن أبي حمزة، عن أبي بصير، عن أبي جعفر عليه السلام قال: ما انتصر الله من ظالم إلا بظالم، وذلك قول الله تعالى: «وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا».

١٧- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله قال: حدثني محمد بن عيسى، عن الحسن بن محبوب، عن عبد الله بن سنان قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول: من أعان ظالما على مظلوم لم يزل الله عليه ساخطا حتى ينزع عن معونته.

عقاب الجبارين

١- حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال: حدثني محمد بن الحسن الصفار، عن محمد بن الحسين، عن محمد بن عبد الله بن هلال، عن عقبة بن خالد، عن ميسر، عن أبي جعفر عليه السلام قال: إن في جهنم لجبارا يقال له: الصعدى،

۱۴. عبدالله بن سنان از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس برای ستمکاری در ظلمی که کرده است عذر تراشی کند، خداوند کسی را بر او چیره می‌سازد که بر او ستم کند، آن گاه هر چه دعا می‌کند مستجاب نمی‌شود و خدا پاداشی در برابر ظلمی که دیده است به او نمی‌دهد.

۱۵. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس به شخصی ستم کرده باشد و او را نیابد [تا از او رضایت طلبد] باید از خداوند برای او طلب آمرزش کند، زیرا این کفاره گناه او خواهد بود.

۱۶. ابوبصیر می‌گوید: امام باقر (ع) فرمود: خداوند از هیچ ستمگری جز به وسیله ستمگر دیگر انتقام نخواهد گرفت، و همین است سخن خداوند بزرگ: «و کذلک نولّی بعض الظّالمین بعضاً» [انعام، ۱۲۹] (این گونه برخی از ستمکاران را بر برخی دیگر مسلط می‌سازیم).

۱۷. عبدالله بن سنان می‌گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می‌فرمود: هر کس ستمکاری را بر ضد ستمدیده‌ای یاری کند، خداوند همواره بر او خشم می‌گیرد تا آنکه دست از یاری ستمکار بردارد.

کیفر بیدادگران

۱. میسر از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: در دوزخ کوهی است که آن را «صَعْدی» می‌گویند، و در آن کوه دره‌ای است که آن را «سَقَر» می‌نامند، و در سَقَر چاهی است که آن را «هَبْهَب» می‌خوانند. هر گاه پوشش آن چاه را بردارند، دوزخیان از شدت حرارت آن فریاد برمی‌آورند، و آن جایگاه بیدادگران است.

وإنّ في الصعدى لواديا يقال له : سقر، وإنّ في سقر لجبّا يقال له : ههب، كلّما كشف غطاء ذلك الجبّ ضجّ أهل النار من حرّه، وذلك منازل الجبّارين.

عقاب من مشى على الأرض اختيالا

١ - حدّثني محمّد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني محمّد بن يحيى العطار قال : حدّثني محمّد بن أحمد، عن موسى بن عمر، عن ابن فضال، عمّن حدّثه، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : من مشى على الأرض اختيالا لعنته الأرض ومن تحتها ومن فوقها.

٢ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن أبيه رفعه قال : قال أبو جعفر عليه السّلام : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : ويل لمن يختال في الأرض يعارض جبّار السماوات والأرض.

عقاب البغي

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن موسى، عن أحمد بن محمّد، عن بكر بن صالح، عن الحسن بن علي بن فضال، عن عبد الله بن إبراهيم، عن الحسين بن زيد، عن جعفر، عن أبيه عليهما السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : إنّ أسرع الخير ثوابا البرّ وإنّ أسرع الشرّ عقابا البغي، وكفى بالمرء عيبا أن ينظر من الناس إلى ما يعمي عنه من نفسه، ويعير الناس بما لا يستطيع تركه، ويؤذي جليسه بما لا يعنيه.

٢ - حدّثني محمّد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن أبي عبد الله، عن أبيه رفعه إلى عمر بن أبان، عن أبي حمزة الثمالي قال : سمعت أبا جعفر عليه السّلام يقول : إنّ أسرع الشرّ عقوبة البغي.

٣ - أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمّد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السّلام قال : قال رسول الله صلّى الله عليه وآله : لو بغى جبل على جبل لجعل الله عزّ وجلّ الباغي منها دكّا.

کیفر کسی که با تکبر روی زمین گام بردارد

۱. ابن فضال از یکی از راویان از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: هر کس با تکبر روی زمین راه برود، زمین و آنچه زیر آن و آنچه بالای آن است او را لعنت خواهند کرد.

۲. احمد بن محمد از پدرش در حدیثی مرفوعه نقل کرده است که امام باقر (ع) فرمود: رسول خدا فرموده است: وای بر کسی که در روی زمین تکبر کند و با آفریدگار قاهر آسمانها و زمین به معارضه برخیزد.

کیفر ستمکاری

۱. حسین بن زید از امام صادق (ع) از پدرش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: پاداش احسان زودتر از پاداش هر کار دیگری به انسان می‌رسد، و کیفر ظلم نیز زودتر از کیفر هر گناه دیگری به انسان خواهد رسید. آدمی را همین عیب بس که در دیگران چیزی ببیند که از دیدن آن در خود کور است، و یا مردم را به عیبی که خود قدرت بر ترک آن ندارد سرزنش کند، و یا همنشین خود را به چیزی که برای او فایده‌ای ندارد آزار دهد.

۲. ابو حمزه ثمالی می‌گوید: از امام باقر (ع) شنیدم که می‌فرمود: کیفر ستمکاری از کیفر هر گناه دیگری سریع‌تر است.

۳. سکونی از جعفر بن محمد (ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: اگر کوهی بر کوه دیگر ستم کند، خداوند، ستمکار آن دو را متلاشی خواهد ساخت.

٤- أبي رحمه الله قال : حدّثني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن عبد الله بن ميمون، عن جعفر بن محمد، عن آبائه عليهم السّلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله : إن أعجل الشرّ عقوبة البغي.

٥- وبهذا الإسناد قال : دعا رجل بعض بني هاشم إلى البراز فأبى أن يبارزه فقال له علي عليه السّلام : ما منعك أن تبارزه؟ فقال : كان فارس العرب وخشيت أن يغلبني فقال له : إنّه بغى عليك ولو بارزته لغلبته، ولو بغى جيل على جيل لهلك الباغي.

عقاب من سأل الناس وعنده قوت ثلاثة أيّام

١- حدّثني محمد بن الحسن رضى الله عنه قال : حدّثني محمد بن الحسن الصفّار، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن أبي عمير، عن أبي المغراء، عن عنبة بن مصعب، عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : من سأل الناس وعنده قوت ثلاثة أيّام لقي الله تعالى يوم يلقاه وليس في وجهه لحم.

عقاب من سأل الناس من غير حاجة

١- أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد بن خالد، عن يعقوب بن يزيد، عن ابن سنان، عن مالك بن حُصين السّلولي قال : قال أبو عبد الله عليه السّلام : ما من عبد يسأل من غير حاجة فيموت حتّى يحوجه الله إليها ويثبت له بها النار.

عقاب من قتل نفسه متعمّدا

١- حدّثني محمد بن موسى بن المتوكّل رضى الله عنه قال : حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمد، عن الحسن بن محبوب، عن أبي ولّاد الحنّاط قال : سمعت أبا عبد الله عليه السّلام يقول : من قتل نفسه متعمّدا فهو في نار جهنّم خالدا فيها.

۴. عبدالله بن میمون از جعفر بن محمد (ع) از پدرانش نقل کرده است که پیامبر خدا (ص) فرمود: سریع ترین کیفر گناهان کیفر ستمکاری است.

۵. نیز به همین سند نقل شده است که مردی در میدان نبرد یکی از بنی هاشم را به مبارزه فرا خواند و او از رویارویی با وی خودداری کرد. علی (ع) به او فرمود: چه چیز تو را از مبارزه با او بازداشت؟ گفت: این مرد از سواران عرب است و من بیم آن داشتم که مغلوب شوم. حضرت فرمود: این مرد بر تو ستم کرده [که با تو به جنگ برخاسته است]، اگر با او مبارزه کنی بر او چیره می شوی، چرا که اگر کوهی بر کوه دیگر ستم کند ستمکار نابود خواهد شد.

کیفر کسی که با داشتن قوت سه روز گدایی کند

۱. عنبسة بن مصعب می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر کس قوت سه روز خود را داشته باشد و از مردم چیزی درخواست کند، روز قیامت در حالی خدا را ملاقات می کند که صورتش گوشت ندارد.

کیفر کسی که بدون احتیاج از مردم چیزی بخواهد

۱. مالک بن حصین سلولی می گوید: امام صادق (ع) فرمود: هر بنده ای که بدون احتیاج چیزی را درخواست کند، نمی میرد تا اینکه خدا او را به آن محتاج می سازد و آتش دوزخ را بر او لازم می گرداند.

کیفر کسی که عمداً خود را بکشد

۱. ابوولاد حنّاط می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: هر کس عمداً خود را بکشد در آتش دوزخ ماندگار خواهد بود.

عقاب من أعان على قتل مؤمن بشطر كلمة

١ - حدّثني محمّد بن الحسن رضی الله عنه قال : حدّثني محمّد بن الحسن الصفّار، عن أحمد بن محمّد، عن الحسين بن سعيد، عن محمّد بن أبي عمير، قال : حدّثني غير واحد عن أبي عبد الله عليه السّلام قال : من أعان على قتل مؤمن بشطر كلمة جاء يوم القيامة بين عينيه مكتوب : آيس من رحمة الله عزّ وجلّ .

٢ - أبي رحمه الله قال : حدّثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمّد، عن الحسين بن سعيد، عن محمّد بن أبي عمير، عن حمّاد بن عثمان، عن أبي عبد الله عليه السّلام أو عمّن ذكره عنه عليه السّلام قال : يجيئ يوم القيامة رجل إلى رجل حتّى يلطخه بدم والناس في الحساب، فيقول : يا عبد الله ما لي ولك ؟ فيقول : أعنت عليّ يوم كذا وكذا بكلمة كذا فقتلت .

عقاب من قتل نفسا متعمّدا

١ - أبي رحمه الله قال : حدّثني عبد الله بن جعفر الحميري، عن أحمد بن محمّد، عن الحسين بن سعيد، عن فضالة، عن أبان، عمّن أخبره، عن أبي عبد الله عليه السّلام أنّه سئل عن قتل نفسا متعمّدا قال : جزاؤه النار .

٢ - وبهذا الإسناد، عن الحسين بن سعيد، عن محمّد بن أبي عمير، عن علي بن عقبة، عن أبي خالد القمّاط، عن حمران قال : قلت لأبي جعفر عليه السّلام : قول الله عزّ وجلّ : «من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل أنّه من قتل نفسا بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا» وإنّما قتل واحدا؟ فقال : يوضع في موضع من جهنّم إليه تنتهي شدّة عذاب أهلها لو قتل الناس جميعا كان إنّما يدخل ذلك المكان، قلت : فإن قتل آخر؟ قال : يضاعف عليه .

٣ - أبي رحمه الله قال : حدّثني محمّد بن أبي القاسم، عن محمّد بن علي الكوفي، عن الفضل بن صالح، عن جابر بن يزيد، عن أبي جعفر عليه السّلام قال : أوّل ما يحكم الله تعالى في يوم القيامة الدماء فيوقف ابني آدم فيفصل بينهما، ثمّ الذين

کیفر کسی که با گفتن نیم کلمه در قتل مؤمنی شرکت کند

۱. محمد بن ابی عمیر می گوید: تنی چند از راویان برای من نقل کردند که امام صادق (ع) فرمود: هر کس با گفتن نیم کلمه در قتل مؤمنی شرکت کند، روز قیامت در حالی وارد می شود که بر پیشانی او نوشته شده است: این شخص از رحمت خدا نومید است.

۲. حماد بن عثمان از امام صادق (ع) یا از کسی که از آن حضرت نقل کرده روایت نموده است که فرمود: روز قیامت در حالی که همه مردم در موقف حساب قرار دارند، مردی به سوی مردی دیگر می آید و او را به خون می آلود. آن مرد خون آلود شده می گوید: ای بنده خدا، مرا با تو چه کار است؟ می گوید: در فلان روز تو فلان کلمه را گفتی و کمک به قتل من کردی.

کیفر کسی که از روی عمد دیگری را بکشد

۱. ابان از کسی که به او خبر داده نقل کرده است که از امام صادق (ع) درباره کسی که دیگری را از روی عمد کشته است سؤال کردند، فرمود: جزای او آتش است.

۲. حمران می گوید: به امام باقر (ع) گفتم: این که خداوند فرموده است: «بدین سبب بر بنی اسرائیل نوشتیم که هر کس دیگری را بدون قصاص و یا فساد در زمین بکشد چنان است که گویی همه مردم را کشته است» [مائده، ۳۲] برای چیست، با اینکه او یک تن را کشته است؟ فرمود: او را در مکانی از دوزخ جای می دهند که آخرین حد شدت عذاب دوزخیان در آنجا است، که اگر کسی همه مردم را بکشد به همان مکان خواهد رفت. گفتم: اگر شخص دیگری را نیز بکشد چگونه است؟ فرمود: عذابش بیشتر خواهد شد.

۳. جابر بن یزید از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: نخستین چیزی که روز قیامت خدا درباره آن داوری می کند خونهاست؛ پس دو پسر آدم را می آورند و میانشان حکم می کنند، آن گاه به حساب کسانی که پس از آن دو، خونی ریخته اند می رسند تا اینکه کسی از پیشینیان باقی نمی ماند. سپس نوبت به دیگران می رسد، پس مقتول قاتل خود را می آورد در حالی که خون بر چهره اش جاری است، و می گوید: این شخص مرا کشته است. خدا از او می پرسد: آیا تو او را کشتی؟ پس قاتل نمی تواند

يلونهما من أصحاب الدماء حتى لا يبقى منهم أحد، ثم الناس بعد ذلك، فيأتي المقتول قاتله فيشخب دمه في وجهه، فيقول: هذا قتلني، فيقول: أنت قتلتني؟ فلا يستطيع أن يكتم الله حديثا.

٤ - حدثني محمد بن علي ما جيلويه رضى الله عنه، عن عمه محمد بن أبي القاسم، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن ابن أبي عمير، عن سعيد الأزرق، عن أبي عبد الله عليه السلام في رجل قتل رجلا مؤمنا قال: يقال له: مُت أي مَيِّتة شئت إن شئت يهوديًا وإن شئت نصرانيًا وإن شئت مجوسيًا.

٥ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضى الله عنه قال حدثني: محمد بن يحيى، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن عبد الرحمن بن أبي نجران، عن محمد بن سنان، عن أبي الجارود، عن محمد بن علي عليها السلام قال: ما من نفس تقتل برة ولا فاجرة إلا وهي تحشر يوم القيامة متعلقًا بقاتله بيده اليمنى ورأسه بيده اليسرى وأوداجه تشخب دمه يقول: يا ربّ سل هذا فيم قتلني؟ فإن كان قتله في طاعة الله عز وجل أُنِيب القاتل الجنة وذهب بالمقتول إلى النار، وإن كان في طاعة فلان، قيل له: اقتله كما قتلك، ثم يفعل الله فيها بعد مشيئته.

٦ - حدثني جعفر بن محمد بن مسرور رضى الله عنه قال: حدثني الحسين بن محمد بن عامر، عن عمه عبد الله بن عامر، عن ابن أبي عمير، عن حفص بن البختري، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: إن امرأة عذبت في هرّة ربطتها حتى ماتت عطشا.

٧ - وبهذا الإسناد، عن ابن أبي عمير، عن حماد، عن الحلبي، عن أبي عبد الله عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: إن أعتا الناس على الله تعالى من قتل غير قاتله، ومن ضرب من لم يضربه.

٨ - أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن علي بن الحكم، عن هشام، عن سليمان بن خالد قال: سمعت أبا عبد الله عليه السلام يقول:

هیچ سخنی را از خدا پنهان دارد.

۴. سعید ازرق می گوید: امام صادق (ع) درباره کسی که مرد مؤمنی را بکشد فرمود: هنگام مرگ به او گفته می شود: می خواهی یهودی یا نصرانی یا مجوسی بمیرا

۵. ابوالجارود از امام باقر (ع) نقل کرده است که فرمود: هر مقتولی خواه نیکوکار باشد یا بدکار - روز قیامت در حالی محشور می شود که با دست راست خود گریبان قاتل و با دست چپش سر او را گرفته و از رگهای گلویش خون جاری است و می گوید: پروردگارا، از این شخص پرس که برای چه مرا کشت؟ پس اگر او را به فرمان خدا کشته باشد قاتل را به بهشت و مقتول را به دوزخ می برند، و اگر او را به فرمان دیگری کشته باشد به مقتول می گویند: او را بکش همچنان که تو را کشت. سپس خداوند هر گونه بخواهد درباره آن دو عمل می کند.

۶. حفص بن بختری از امام صادق (ع) نقل کرده است که فرمود: زنی به خاطر گریه ای دچار عذاب گردید، زیرا آن را بسته بود و رهایش نکرد تا از تشنگی جان داد.

۷. حلبی از امام صادق (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: سرکش ترین مردم در برابر خدا کسی است که غیر قاتل خود را بکشد و یا به کسی کتک بزند که او را کتک نزده است.

۸. سلیمان بن خالد می گوید: از امام صادق (ع) شنیدم که می فرمود: خداوند به موسی بن عمران (ع) وحی فرمود که: ای موسی، به بزرگان بنی اسرائیل بگو: از کشتن نفس محترمه پرهیزید، زیرا هر کس از شما دیگری را در دنیا به ناحق بکشد، من او را در آتش دوزخ صد هزار بار مانند کشتن او خواهم کشت.

أوحى الله تعالى إلى موسى بن عمران: أن يا موسى قل للملأ من بني إسرائيل: إيتاكم وقتل النفس الحرام بغير حق، فإن من قتل منكم نفسا في الدنيا قتلته في النار مائة ألف قتلة مثل قتل صاحبه.

٩- أبي رحمه الله قال: حدثني محمد بن أبي القاسم، عن محمد بن علي الكوفي، عن محمد بن أسلم الجبلي، عن عبد الرحمن بن أسلم، عن أبيه قال: قال أبو جعفر عليه السلام: من قتل مؤمنا متعمدا أثبت الله تعالى عليه جميع الذنوب، وبرىء المقتول منها، وذلك قول الله تعالى: «أريد أن تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار».

عقاب من شرك في دم امرء مسلم أو رضى به

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسين بن سعيد، عن محمد بن أبي عمير، عن منصور بن يونس، عن أبي حمزة، عن أحدهما عليهما السلام قال: أتى رسول الله صلى الله عليه وآله فقيل له: يا رسول الله قتل في مسجد جهينة، فقام رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يمشي حتى انتهى إلى مسجدهم، قال: وتسامع الناس فأتوه عليه السلام فقال: من قتل ذا؟ فقالوا: يا رسول الله ما ندري من قتله، فقال: قتل من المسلمين بين ظهرائي المسلمين لا يدري من قتله، والله الذي بعثني بالحق لو أن أهل السماوات والأرض شركوا في دم امرء مسلم أو رضوا به لأكبهم الله على مناخرهم في النار - أوقال على وجوههم - .

٢- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن محمد بن الحسين، عن صفوان بن يحيى، عن عاصم بن حميد، عن أبي عبيدة، عن أبي جعفر عليه السلام قال: قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ألا لا يعجبك رَحْب الذراعين بالدم فإن له عند الله قاتلا لا يموت.

عقاب من أحدث حدثا أو أوى محدثا

١- أبي رحمه الله قال: حدثني سعد بن عبد الله، عن أحمد بن محمد، عن الحسن

۹. عبدالرحمن بن اسلم از پدرش نقل کرده است که امام باقر (ع) فرمود: هر کس از روی عمد مؤمنی را بکشد، خداوند همه گناهان او را بر قاتل می نویسد و مقتول از آن گناهان پاک می گردد، و این همان سخن خداوند است که [از قول پسران آدم نقل] فرموده است: «من می خواهم تو زیر بار گناه من و گناه خود بمانی تا از دوزخیان باشی» [مائده، ۲۹].

کیفر کسی که در ریختن خون مسلمانی شرکت کند یا بدان راضی باشد

۱. ابو حمزه از امام باقر یا امام صادق (علیهما السلام) نقل کرده است که فرمود: نزد رسول خدا (ص) آمدند و گفتند: ای پیامبر خدا، در مسجد جهینه کشته ای افتاده است. رسول خدا (ص) برخاست و به طرف آن مسجد به راه افتاد. این خبر گوش به گوش رسید و همه نزد پیامبر (ص) حاضر شدند. پیامبر (ص) پرسید: این مرد را چه کسی کشته است؟ گفتند: ای رسول خدا، ما نمی دانیم. فرمود: کشته ای از مسلمانان در میان مسلمانان باشد و قاتل آن معلوم نشود؟ سوگند به آن خدایی که مرا به حق مبعوث کرده، اگر اهل آسمانها و زمین در ریختن خون مسلمانی شرکت کنند یا بدان راضی باشند خداوند همه را به صورت در آتش دوزخ سرنگون خواهد ساخت.

۲. ابو عبیده از امام باقر (ع) نقل کرده است که رسول خدا (ص) فرمود: آگاه باش، مبادا کسی که به ریختن خون مردم دست گشاده است تو را به شگفت بیاورد، زیرا او در پیشگاه خدا قاتلی دارد که هرگز نخواهد مرد.

کیفر کسی که حادثه ای پدید آورد یا پدید آورنده آن را پناه دهد

۱. حسن بن علی بن بنت الیاس می گوید: از امام رضا (ع) شنیدم که می فرمود: رسول خدا (ص) فرموده: خداوند لعنت کرده است کسی را که حادثه ای پدید آورد یا

بن علي بن بنت إلياس قال : سمعت الرضا عليه السلام يقول : قال رسول الله صلى الله عليه وآله : لعن الله من أحدث حدثا أو آوى محدثا، قلت : وما المحدث؟ قال : من قتل .

عقاب المستأكل بالقرآن

١ - حدثني حمزة بن محمد العلوي قال : أخبرني علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه عليهم السلام قال : من قرأ القرآن ليأكل به الناس جاء يوم القيامة ووجهه عظم لا لحم فيه .

عقاب من ضرب القرآن بعضه ببعض

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه، عن الحسين بن الحسن بن أبان، عن الحسين بن سعيد، عن النضر بن سويد، عن القاسم بن سليمان، عن أبي عبد الله عليه السلام قال : قال أبي عليه السلام : ما ضرب رجل القرآن بعضه ببعض إلا كفر .

عقاب من صلى في السفر أربع ركعات متعمدا

١ - حدثني محمد بن الحسن رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن يحيى العطار، عن محمد بن أحمد بن يحيى رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال : من صلى في سفر أربع ركعات متعمدا فأنا إلى الله تعالى منه بريء .

يجمع عقوبات الأعمال

١ - حدثني محمد بن موسى بن المتوكل رضي الله عنه قال : حدثني محمد بن جعفر قال : حدثني موسى بن عمران قال : حدثني عمي الحسين بن يزيد، عن حماد بن عمرو النصيبي، عن أبي الحسن الخراساني، عن ميسرة بن عبد الله، عن أبي عائشة السعدي، عن يزيد بن عمر بن عبد العزيز، عن أبي سلمة بن عبد الرحمن، عن أبي هريرة؛ وعبد الله بن عباس قالا : خطبنا رسول الله صلى الله عليه وآله قبل وفاته وهي آخر خطبة خطبها بالمدينة حتى لحق بالله عز وجل فوعظ بمواعظ ذرفت منها العيون، ووجلّت منها القلوب، واقتشعرت منها الجلود، وتقلقت منها

پدید آورنده آن را پناه دهد. پرسیدم: پدید آورنده حادثه کیست؟ فرمود: کسی که مرتکب قتل شود.

کیفر کسی که از راه خواندن قرآن کسب روزی کند

۱. سکونی از امام صادق(ع) از پدرش از پدرانش نقل کرده است که رسول خدا(ص) فرمود: هر کس قرآن را قرائت کند تا بدین وسیله چیزی از مردم کسب کند، روز قیامت در حالی وارد می شود که صورتش جز استخوان نیست و گوشتی در آن وجود ندارد.

کیفر کسی که آیه ای از قرآن را به آیه دیگر بزند

۱. قاسم بن سلیمان می گوید: امام صادق(ع) از پدرش نقل کرد که فرموده بود: هیچ کس آیه ای از قرآن را به آیه دیگر نمی زند جز اینکه کافر می گردد.

توضیح: شاید مقصود از زدن آیه ای به آیه دیگر این باشد که کسی بدون هیچ گونه دلیل شرعی و تنها بر طبق سلیقه و برداشت خود، آیات قرآن را به یکدیگر بازگرداند و رأی خود را به قرآن مستند سازد. تردیدی نیست که این گونه برداشت ها نتیجه ای جز انکار حقایق دینی در پی نخواهد داشت.

کیفر کسی که عمداً در سفر نماز چهار رکعتی بخواند

۱. محمد بن احمد بن یحیی در حدیثی مرفوعه از امام صادق(ع) نقل کرده است که فرمود: هر کس در سفر نمازهای چهار رکعتی خود را تمام بخواند من از او به سوی خدا بیزاری می جویم.

بابی که کیفر بسیاری از گناهان در آن گردآوری شده است

۱. ابوسلمه بن عبدالرحمن از ابوهریره و عبدالله بن عباس نقل کرده که گفتند: رسول خدا(ص) چند روز پیش از آنکه رحلت کند برای ما خطبه ای خواند، و این آخرین خطبه ای بود که در مدینه ایراد کرد و طولی نکشید که به رحمت حق پیوست. پیامبر(ص) در این خطبه مردم را چنان موعظه کرد که اشک از چشمها جاری شد و دلها تپیدن گرفت و بدنهای لرزید و اعصاب تحریک شد. نخست به بلال فرمود تا مردم را فراخواند. همه مردم گرد آمدند و رسول خدا(ص) نیز خارج شد و به منبر بالا رفت و سه بار فرمود: ای مردم، نزدیک بیایید و جا را برای کسانی که بعداً می آیند خالی

الأحشاء، أمر بلالا فنادى الصلاة جامعة، فاجتمع الناس وخرج رسول الله صلى الله عليه وآله حتى ارتقى المنبر فقال: أيها الناس أدنوا ووسّعوا لمن خلفكم [قَالَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ] فدنا الناس وانضمَّ بعضهم إلى بعض فالتفتوا، فلم يروا خلفهم أحدا. ثم قال: يا أيها الناس، أدنوا ووسّعوا لمن خلفكم، فقال رجل: يا رسول الله لمن نوسّع؟ قال: للملائكة، فقال: إنهم إذا كانوا معكم لم يكونوا من بين أيديكم ولا من خلفكم ولكن يكونون عن أيمانكم وعن شمائلكم، فقال رجل: يا رسول الله لم لا يكونون من بين أيدينا ولا من خلفنا، أم فضلنا عليهم أم فضلهم علينا؟ قال: أنتم أفضل من الملائكة، إجلس فجلس الرجل فخطب رسول الله فقال: الحمد لله نحمده ونستعينه ونؤمن به ونتوكل عليه ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمدا عبده ورسوله، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهدي الله فلا مضلَّ له، ومن يضلل فلا هادي له، أيها الناس، إنه كائن في هذه الأمة ثلاثون كذّابا، أول من يكون منهم صاحب صنعام وصاحب اليمامة.

يا أيها الناس إنه من لقي الله عزَّ وجلَّ يشهد أن لا إله إلا الله مخلصا لم يخلط معها غيرها دخل الجنة، فقام علي بن أبي طالب عليه السلام فقال: يا رسول الله بأبي أنت وأُمِّي كيف يقولها مخلصا لا يخلط معها غيرها؟ فسّر لنا هذا حتى نعرفه، فقال: نعم حرصا على الدنيا وجمعها لها من غير حلّها، ورضى بها، وأقوام يقولون أقاويل الأخيار ويعملون عمل الجبابرة [والفجّار] فمن لقي الله عزَّ وجلَّ وليس فيه شيء من هذه الخصال وهو يقول: لا إله إلا الله فله الجنة، فإن أخذ الدنيا وترك الآخرة فله النار.

ومن تولّى خصومة ظالم أو أعانته عليها نزل به ملك الموت بالبشرى بلعنه الله ونار جهنم خالدا فيها وبئس المصير.

ومن خفَّ لسلطان جائر كان قرينه في النار. ومن دلَّ سلطانا على الجور قرن مع هامان وكان هو والسلطان من أشدَّ أهل النار عذابا.

بگذارید. همه پیش آمدند و به یکدیگر نزدیک شدند و به پشت سر خود نگاه کردند کسی را ندیدند. باز پیامبر (ص) فرمود: ای مردم، نزدیک بیایید و جا را برای کسانی که بعداً می آیند باز بگذارید. مردی گفت: ای پیامبر خدا، برای چه کسی جا باز کنیم؟ فرمود: برای فرشتگان. آن گاه فرمود: آنان چون با شما باشند پیش رو یا پشت سرتان قرار نمی گیرند، بلکه در طرف راست و چپ شما خواهند بود. مردی گفت: ای رسول خدا، چرا آنان در پیش رو یا پشت سر ما قرار نمی گیرند، آیا به سبب برتری ما بر آنان است یا به سبب برتری آنان بر ما؟ فرمود: شما از فرشتگان برترید. سپس به آن مرد فرمود: بنشین. آن مرد نشست و رسول خدا (ص) شروع به سخنرانی کرد و فرمود:

همه ستایشها از آن خداست. او را سپاس می گوئیم و از او یاری می طلبیم و بر او توکل می کنیم و گواهی می دهیم که جز او معبودی نیست و او یگانه و بی همتاست، و نیز گواهی می دهیم که محمد (ص) بنده و فرستاده اوست، و از بدیها و کارهای زشت خود به خدا پناه می بریم، و هر که را خدا گمراه کند برای او هدایتگری نخواهد بود. ای مردم، در میان این امت سی تن دروغ پیشه ظهور خواهند کرد. نخستین آنها صاحب صنعا (اسود بن کعب) و صاحب یمامه (مسيلمۀ کذاب) است.

ای مردم، هر کس خدا را ملاقات کند در حالی که از روی اخلاص به یگانگی خدا گواهی دهد وارد بهشت می شود. در این میان علی بن ابی طالب (ع) برخاست و گفت: ای رسول خدا، پدر و مادرم فدای تو باد، چگونه از روی اخلاص گواهی دهد و چیزی را با آن نیامیزد؟ برای ما توضیح ده تا آن را خوب بفهمیم. پیامبر فرمود: آری، برای دنیا طلبی و گردآوری مال از راه حرام و خشنود بودن به آن گواهی ندهد، و گروهی این گونه اند که گفتارشان گفتار نیکان ولی کردارشان کردار ستمکاران است. پس هر کس خدا را ملاقات کند در حالی که هیچ یک از این خصلتها در او نباشد و زبانش به کلمه «لا اله الا الله» جاری باشد بهشت برای اوست. پس اگر دنیا را بگیرد و آخرت را رها کند آتش دوزخ برای او خواهد بود.

و هر کس از ستمگری دفاع کند یا او را بر ستم یاری دهد، فرشته مرگ بر او فرود می آید و او را به لعنت خدا و خلود در آتش دوزخ نوید می دهد، و راستی دوزخ بد جایگاهی است.

و هر کس برای حاجتی خود را نزد سلطان ستمگری سبک گرداند همدم او در آتش دوزخ خواهد بود. و هر کس پادشاهی را بر جور و ستم راهنمایی کند همدم هامان [وزیر فرعون] خواهد بود، و او و آن پادشاه عذابشان از همه دوزخیان سخت تر است.

ومن عظم صاحب دنيا وأحبّه لطمع دنياه سخط الله عليه وكان في درجه مع قارون في التابوت الأسفل من النار.

ومن بنى بنيانا رياء وسمعة حمله يوم القيامة إلى سبع أرضين، ثم يطوّقه نارا توقد في عنقه، ثم يرمى به في النار، فقلنا: يا رسول الله كيف يبني رياء وسمعة؟ قال: يبني فضلا على ما يكفيه أو يبني مباحاة.

ومن ظلم أجيرا أجره أحبط الله عمله وحرّم عليه ربح الجنة، وريحها يوجد من مسيرة خمسمائة عام.

ومن خان جاره شبرا من الأرض طوّقه الله تعالى يوم القيامة إلى سبع أرضين نارا حتى يدخله نار جهنم.

ومن تعلّم القرآن ثم نسيه متعمداً لقي الله يوم القيامة مجذوما مغلولاً، ويسلّط الله عليه بكل آية حية موكلة به.

ومن تعلّم القرآن فلم يعمل به وآثر عليه حب الدنيا وزينتها استوجب سخط الله تعالى وكان في الدرجة مع اليهود والنصارى الذين ينبذون كتاب الله وراء ظهورهم.

ومن نكح امرأة حراما في دبرها أو رجلا أو غلاما حشره الله تعالى يوم القيامة أنتن من الجيفة، يتأذى به الناس حتى يدخل جهنم، ولا يقبل الله منه صرفا ولا عدلا، وأحبط الله عمله ويدعه في تابوت، مشدودا بمسامير من حديد ويضرب عليه في التابوت بصفايح حتى يتشبك في تلك المسامير، فلو وضع عرق من عروقه على أربعائة أمة لما توا جميعا، وهو من أشد الناس عذابا.

ومن زنى بامرأة يهودية أو نصرانية أو مجوسية أو مسلمة حرة أو أمة أو من كانت من الناس فتح الله عليه في قبره ثلاثمائة ألف باب من النار، تخرج منها حيّات وعقارب وشهب من نار، فهو يحترق إلى يوم القيامة، ويتأذى الناس من نتن فرجه فيعرف به إلى يوم القيامة حتى يؤمر به إلى النار فيأذى به أهل الجمع مع ما هم فيه

و هر کس ثروتمندی را به طمع دنیا احترام کند یا او را دوست بدارد خداوند بر او خشم می‌گیرد و همدم قارون در تابوت زیرین آتش خواهد بود.

و هر کس برای خودنمایی یا شهرت طلبی خانه‌ای برای خود بسازد، روز قیامت آن خانه را ناهفتمین طبقه زمین به دوش می‌کشد، سپس به صورت حلقه‌ای آتشین طوق گردنش می‌شود، آن گاه او را با آن حال به آتش دوزخ می‌افکنند. راوی گفت: پرسیدیم: ای پیامبر خدا، چگونه برای خودنمایی یا شهرت طلبی خانه می‌سازد؟ فرمود: خانه‌ای بسازد که بیش از اندازه حاجتش باشد یا آن را برای فخر فروشی بنا کند. و هر کس بر اجیری ستم کند و مزد او را کم دهد، خدا عملش را تباه و بوی بهشت را بر او حرام می‌کند ساخت بالینکه بوی بهشت از فاصله پانصد سال راه به مشام رسد. و هر کس در یک وجب زمین همسایه‌اش خیانت کند، خدا در قیامت آن را تا هفتمین طبقه زمین به صورت طوق آتشین برگردنش افکند و او را به دوزخ در می‌آورد. و هر کس قرآن را فراگیرد و آن را عمداً از یاد ببرد، روز قیامت خدا را ملاقات می‌کند در حالی که دست ندارد و در غل و زنجیر کشیده شده است، و خداوند برای هر آیه‌ای ماری را بر او چیره می‌کند که مأمور وی باشد. و هر کس قرآن را بیاموزد و به آن عمل نکند و محبت دنیا و زیور آن را بر آخرت برتری دهد در خور خشم خدا خواهد شد، و با یهودیان و مسیحیان که کتاب خدا را پشت سر انداختند هم‌رتبه خواهد گردید.

و هر کس با زنی که بر او حرام است یا با مردی یا پسری از پشت نزدیکی کند، خداوند او را در روز قیامت با بویی بدتر از مردار که موجب آزار مردم است محشور می‌کند تا اینکه وارد دوزخ شود، و هیچ توبه و فدیة‌ای را از او نمی‌پذیرد، و اعمال او را تباه می‌سازد و او را در تابوتی که قطعات آن را با میخهای آهنین به هم کوبیده‌اند جای می‌دهد، و آن قدر با تیغها و شمشیرها در آن تابوت بر او می‌زنند که پیکرش با آن میخها درهم فرو می‌رود، و عذاب او به قدری سخت است که اگر یکی از رگهای او را بر چهارصد امت بگذارند همه یکباره جان می‌سپزند، زیرا عذاب او از همه مردم بیشتر است.

و هر کس با زنی یهودی یا مسیحی یا مجوسی یا مسلمان - آزاد باشد یا بنده - یا هر زن دیگری زنا کند، خداوند سیصد هزار در از درهای دوزخ به قبرش می‌گشاید که از آنها مارها و عقربها و شراره‌های آتش به او هجوم می‌کنند و تا روز قیامت بدین وضع می‌سوزد، و همه مردم از بوی گند عورتش در رنجند و تا روز قیامت با این بوی شناخته می‌شود، تا فرمان رسد که او را به آتش برند و تمامی اهل محشر با آن همه

من شدة العذاب، لأن الله حرّم المحارم وما أحد أغير من الله تعالى، ومن غيرته أنه حرّم الفواحش وحدّ الحدود.

ومن أطلع في بيت جاره فنظر إلى عورة رجل أو شعر امرأة أو شيء من جسدها كان حقاً على الله أن يدخله النار مع المنافقين الذين كانوا يتبعون عورات الناس في الدنيا ولا يخرج من الدنيا حتى يفضحه الله ويبيدي للناس عورته في الآخرة .
ومن سخط الله برزقه وبثّ شكواه ولم يصبر لم ترفع له إلى الله حسنة ولقي الله تعالى وهو عليه غضبان .

ومن لبس ثوباً فاختال فيه خسف الله به قبره من شفير جهنّم، يتجلجل فيها ما دامت السماوات والأرض، وإنّ قارون لبس حلّة فاختال فيها فخسف به فهو يتجلجل فيها إلى يوم القيامة .

ومن نكح امرأة حلالاً بمال حلال غير أنه أراد بها فخراً أو رياء لم يزدّه الله عزّ وجلّ بذلك إلّا ذلّاً وهواناً، وأقامه الله بقدر ما استمتع منها على شفير جهنّم ثم يهوي فيها سبعين خريفاً .

ومن ظلم امرأة مَهرها فهو عند الله زان، ويقول الله له يوم القيامة : عهدي زوّجتك أمّتي على عهدي فلم تف لي بالعهد فيتولى الله عزّ وجلّ طلب حقّها فيستوعب حسناته كلّها فلا يفي بحقّها فيؤمر به إلى النار .

ومن رجع عن شهادته وكتّمها أطعمه الله لحمه على رؤوس الخلائق ويدخل النار وهو يلوك لسانه .

ومن كانت له امرأتان فلم يعدل بينهما في القسم من نفسه وماله جاء يوم القيامة مغلولاً، مائلاً شقّه حتى يدخل النار .

ومن كان مؤذياً لجاره من غير حقّ حرّمه الله ريح الجنّة وماواه النار، ألا وإنّ الله عزّ وجلّ يسأل الرّجل عن حقّ جاره ومن ضيع حقّ جاره فليس منّا .

ومن أهان فقيراً مسلماً من أجل فقره واستخفّ به فقد استخفّ بحقّ الله، ولم يزل

عذابهای سختی که خود دارند از آن آزار ببینند، و این بدان جهت است که خداوند گناهان را حرام کرده است، و هیچ کس با غیرت تر از خدا نیست، و از غیرت اوست که زشتکاریها را ممنوع ساخته و برای آن تازیانه قرار داده است.

و هر کس به خانه همسایه سرکشد و به عورت مردی یا موی زنی یا عضوی از بدن او نگاه کند، برخدا سزاوار است که او را با منافقانی که در دنیا در پی عیوب مردم بودند وارد دوزخ کند، و از دنیا بیرون نمی رود تا اینکه خدا او را رسوا سازد، و در آخرت نیز عیوب او را برای مردم آشکار خواهد ساخت. و هر کس در مورد روزی خود نسبت به خدا خشمگین باشد و نزد این و آن شکایت کند و شکیبایی نوزد، هیچ کار نیکی از او به سوی خدا بالا نمی رود و روز قیامت خدا را ملاقات می کند در حالی که خدا بر او خشم گرفته است.

و هر کس لباسی بپوشد و در آن برخود ببالد، خداوند او را با قبرش در کناری از دوزخ فرو می برد، و پیوسته تا آسمانها و زمین برقرار است در آن فرو می رود. قارون جامه ای پوشید و به وسیله آن بر دیگران فخر فروخت و در زمین فرو رفت و تا روز قیامت همچنان فرو می رود. و هر کس با زنی از راه حلال و با مال حلال ازدواج کند ولی قصدش از این کار خودنمایی و فخر فروشی باشد، خداوند بر ذلت و خواری او می افزاید، و به قدری که از آن زن کام گرفته است او را در کناری از دوزخ باز می دارد، سپس او را در گودی ای که فاصله اش به اندازه هفتاد سال راه است سرنگون می کند.

و هر کس مهریه زنش را ندهد نزد خدا زناکار به شمار می رود، و روز قیامت خدا به او می گوید: ای بنده من، کنیزم را با پیمانی که از تو گرفتم به همسری تو درآوردم ولی توبه عهد من وفا نکردی. اینجاست که خداوند خود حق آن زن را مطالبه می کند و تمام حسنات مرد به حق آن زن نمی رسد و فرمان صادر می شود که او را به دوزخ برند.

و هر کس از شهادت حقی که داده است بازگردد و آن را انکار کند، خداوند روز قیامت در حضور خلایق گوشت بدن او را به خورد او می دهد، و در حالی که زبانش را می جود وارد دوزخ می گردد. و هر کس دارای دو همسر باشد و میان آن دو در هم خوابگی و هزینه زندگی به عدالت رفتار نکند، روز قیامت در حالی که در غل و زنجیر قرار گرفته و یک طرف بدنش مایل به زمین است وارد صحنه محشر می شود و به دوزخ می رود.

و هر کس همسایه اش را به ناروا آزار دهد خداوند بوی بهشت را بر آن حرام می کند و جایگاهش دوزخ خواهد بود. آگاه باشید که خداوند آدمی را در مورد حق همسایه اش بازخواست می کند، و هر کس حق همسایه را رعایت نکند از مانع است.

و هر کس فقیر مسلمانی را به سبب فقرش خوار و کوچک بشمارد حق خدا را

في مَقَّتِ الله عزَّ وجلَّ وسخطه حتَّى يرضيه . ومن أكرم فقيرا مسلما لقي الله يوم القيامة وهو يضحك إليه .

ومن عرضت له دنيا وآخره فاختار الدنيا على الآخرة لقي الله تعالى وليست له حسنة يتقي بها النار . ومن أخذ الآخرة وترك الدنيا لقي الله عزَّ وجلَّ يوم القيامة وهو راض عنه .

ومن قدر على امرأة أو جارية حراما فتركها مخافة الله حرَّم الله عزَّ وجلَّ عليه النار، وآمنه الله تعالى من الفزع الأكبر وأدخله الله الجنة، وإن أصابها حراما حرَّم الله عليه الجنة وأدخله النار .

ومن اكتسب مالا حراما لم يقبل الله منه صدقة ولا عتقا ولا حجًّا ولا اعتقارا وكتب الله عزَّ وجلَّ بعدد أجر ذلك أوزارا وما بقي منه بعد موته كان زاده إلى النار، ومن قدر عليها وتركها مخافة الله كان في محبة الله ورحمته ويؤمر به إلى الجنة . ومن صافح امرأة حراما جاء يوم القيامة مغلولًا، ثم يؤمر به إلى النار .

ومن فاكه امرأة لا يملكها حبس بكل كلمة كلمها في الدنيا ألف عام [في النار] والمرأة إذا طاوعت الرجل فالتزمها أو قبلها أو باشرها حراما أو فاكهها وأصاب منها فاحشة فعليها من الوزر ما على الرجل، فإن غلبها على نفسها كان على الرجل وزره ووزرها .

ومن غشَّ مسلما في بيع أو شراء فليس منّا، ويحشر مع اليهود يوم القيامة لأنّه من غشَّ الناس فليس بمسلم .

ومن منع الماعون من جاره إذا احتاج إليه منعه الله فضله يوم القيامة ووكله إلى نفسه ومن وكله الله عزَّ وجلَّ إلى نفسه هلك ولا يقبل الله عزَّ وجلَّ له عذرا .

ومن كانت له امرأة تؤذيه لم يقبل الله صلاتها ولا حسنة من عملها حتَّى تعينه وترضيه وإن صامت الدهر وقامت الليل وأعتقت الرقاب وأنفقت الأموال في سبيل الله وكانت أوّل من يرد النار، ثم قال رسول الله صلى الله عليه وآله: وعلى

سبک شمرده است و پیوسته مورد خشم و غضب خدا خواهد بود تا اینکه او را بخشنود سازد. و هر کس فقیر مسلمانی را احترام کند، روز قیامت خدا را ملاقات می کند در حالی که از او بخشنود است.

و هر کس دنیا و آخرت به او عرضه شود و دنیا را بر آخرت برتری دهد، خدا را ملاقات می کند در حالی که هیچ حسنه ای ندارد که خود را به وسیله آن از آتش دوزخ نجات دهد. و هر کس آخرت را برگزیند و دنیا را رها کند خدا را در حالی ملاقات می کند که از او راضی و خشنود است. و هر کس بر زنی یا کنیزی از راه حرام دست یابد و از ترس خدا او را رها کند، خداوند آتش دوزخ را بر او حرام می گرداند، و او را از وحشت عظیم قیامت ایمن می دارد و به بهشتش در می آورد؛ و اگر از راه حرام با او تماس گرفت، خداوند بهشت را بر او حرام می گرداند و او را وارد دوزخ می کند.

و هر کس مالی را از راه حرام به دست آورد، خداوند هیچ کار خیری را، چه صدقه باشد یا آزاد کردن بنده یا حج یا عمره، از او نمی پذیرد. و به شماره پاداش این کارها گناه برای او ثبت می کند، و آنچه پس از مرگش باقی می ماند توشه او برای دوزخ خواهد بود. و هر کس بر مال حرام دست یابد و از ترس خدا از آن چشم پوشد، پیوسته مشمول محبت و رحمت خداست و فرمان داده می شود که او را به بهشت ببرند.

و هر کس با زنی نامحرم دست دهد، روز قیامت در حالی که دستهایش در زنجیر است وارد می شود و فرمان ورود او به دوزخ صادر می گردد. و هر کس با زنی نامحرم شوخی کند، برای هر کلمه ای که در دنیا با او سخن گفته است هزار سال او را در دوزخ زندانی می کنند. و آن زن اگر از روی میل خود را در اختیار او قرار دهد و مرد او را در برگیرد یا ببوسد یا از راه حرام با وی آمیزش کند یا با او مزاح و شوخی نماید و کار زشتی مرتکب شود، بر آن زن نیز همان گناهی که بر مرد است خواهد بود، و اگر مرد به زور از او کام گیرد گناه خودش و گناه زن بر عهده اوست. و هر کس در داد و ستد با مسلمانی تقلب کند از مانیست و روز قیامت با یهودیان محشور می شود، زیرا هر کس با مردم تقلب کند مسلمان نیست.

بخشش خود را روز قیامت از او دریغ می دارد و او را به حال خود وا می گذارد، و هر که از سوی خدا به حال خود وا گذارده شود هلاک می گردد و خداوند هیچ عذری را از او نمی پذیرد. و هر کس زنی داشته باشد که شوهر را پیوسته آزار می دهد، خداوند هیچ نماز و کار نیکی را از آن زن نمی پذیرد و نخستین کسی خواهد بود که وارد دوزخ می شود،

الرجل مثل ذلك الوزر والعذاب إذا كان لها مؤذيا ظالما .

ومن لطم خدّ مسلم لكمة بدّد الله عظامه يوم القيامة، ثمّ سلّط الله عليه النار وحشر مغلولا حتّى يدخل النار .

ومن بات وفي قلبه غشّ لأخيه المسلم بات في سخط الله تعالى وأصبح كذلك، وهو في سخط الله حتّى يتوب ويرجع، وإن مات كذلك مات على غير دين الإسلام، ثمّ قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ألا ومن غشّ مسلما فليس منا . قالها ثلاث مرّات .

ومن علّق سوطا بين يدي سلطان جائر جعله الله حيّة طولها ستون ألف ذراع فتسلّط عليه في نار جهنّم خالدا فيها مخلّدا .

ومن اغتاب أخاه المسلم بطل صومه وانتقض وضوؤه، فإن مات وهو كذلك مات وهو مستحلّ لما حرّم الله .

ومن مشى في غيمة بين اثنين سلّط الله عليه في قبره نارا تحرقه إلى يوم القيامة وإذا خرج من قبره سلّط الله عليه تيننا أسود ينهش لحمه حتّى يدخل النار .

ومن كظم غيظه وعفا عن أخيه المسلم، وحلم عن أخيه المسلم أعطاه الله تعالى أجر شهيد .

ومن بغى على فقير أو تطاول عليه واستحقّره حشره الله يوم القيامة مثل الذرّة في صورة رجل حتّى يدخل النار .

ومن ردّ عن أخيه غيبة سمعها في مجلس ردّ الله عزّ وجلّ عنه ألف باب من الشرّ في الدّنيا والآخرة، فإن لم يردّ عنه وأعجبه كان عليه كوزر من اغتاب .

ومن رمى محصنا أو محصنة أحبط الله عمله وجلده يوم القيامة سبعون ألف ملك من بين يديه ومن خلفه، وتنهش لحمه حيّات وعقارب، ثمّ يؤمر به إلى النار .

ومن شرب الخمر في الدّنيا سقاه الله من سمّ الأفاعي ومن سمّ العقارب شربة يتساقط لحم وجهه في الإناء قبل أن يشربها، فإذا شربها تفسّخ لحمه وجلده

هر چند تمام عمر روزه گرفته و شبها را به عبادت پرداخته و بردگانی را آزاد کرده و اموالی را در راه خدا انفاق کرده باشد، مگر اینکه شوهر را از خود خشنود سازد و به او کمک کند. سپس رسول خدا (ص) فرمود: برای مرد نیز اگر همسرش را آزار دهد و بر او ستم روا دارد مانند همین گناه و عذاب خواهد بود.

و هر کس به صورت مسلمانی سیلی زند، خداوند روز قیامت استخوانهای او را از هم متلاشی می‌کند، سپس آتش دوزخ را بر او مسلط می‌سازد، و دست بسته وارد محشر می‌شود تا وارد دوزخ گردد. و هر کس شب را بگذراند و خیانت به برادر مسلمانش را در دل داشته باشد، شب را در خشم خدا به سر آورده و روز نیز مورد خشم خداست، مگر آنکه توبه کند و باز گردد، و اگر بر این حال بمیرد به دین اسلام از دنیا نرفته است. سپس رسول خدا (ص) فرمود: آگاه باشید، هر کس به مسلمانی خیانت کند از مانیست، و این سخن را سه بار تکرار کرد.

و هر کس تازیانه‌ای در اختیار زمامداری ستمگر قرار دهد، خداوند آن تازیانه را به صورت ماری در می‌آورد که طول آن شصت هزار ذراع است، و آن مار برای همیشه در آتش دوزخ بر او چیره خواهد بود.

و هر کس از برادر مسلمانش غیبت کند روزه‌اش باطل و وضویش شکسته می‌شود (نتیجه و ثواب آن از بین می‌رود) و اگر در آن حال بمیرد، در حالی مرده است که حرام خدا را حلال شمرده است.

و هر کس به قصد سخن چینی میان دو تن گام بردارد، خداوند در قبر آتشی بر او مسلط می‌سازد که تا روز قیامت او را می‌سوزاند، و هنگامی که از قبر خارج می‌شود ازدهایی را بر او چیره می‌گرداند که پیوسته گوشت بدنش را می‌گزد تا اینکه وارد دوزخ شود.

و هر کس خشم خود را فرو برد و از برادر مسلمانش بگذرد و در برابر او بردباری کند، خداوند پاداش یک شهید به او می‌دهد.

و هر کس بر فقیری ستم کند یا بر او تکبر ورزد و وی را کوچک بشمرد، خداوند روز قیامت او را به اندازه مورچه و در صورت آدمی محشور می‌کند تا اینکه وارد آتش شود.

و هر کس در مجلسی غیبتی را که درباره برادر مسلمانش شنیده است رد کند و از او دفاع نماید، خداوند هزار شرف از شرور دنیا و آخرت را از او دور می‌گرداند، و اگر غیبت را شنید و رد نکرد بلکه از آن خوشش آمد، گناهی چون گناه غیبت کننده خواهد داشت.

و هر کس به مرد یا زن پاکدامنی تهمت زنا بزند، خداوند عمل او را تباه می‌کند، و هفتاد هزار فرشته از پیش رو و پشت سر او را تازیانه می‌زنند، و بدنش را مارها و عقربها می‌گزند، سپس فرمان صادر می‌شود که او را به دوزخ برند.

و هر کس در دنیا شراب بنوشد، خداوند از زهر افعی‌ها و عقربها به او می‌نوشاند.

كالجيفة، يتأذى به أهل الجمع حتى يؤمر به إلى النار، وشاربها وعاصرها ومعتصرها [في النار]، وبائعها ومبتاعها وحاملها والمحمولة إليه وآكل ثمنها سواء في عارها وإثمها، ألا ومن سقاها يهوديًا أو نصرانيًا أو صابيًا أو من كان من الناس فعليه كوزر من شربها، ألا ومن باعها أو اشتراها لغيره لم يقبل الله تعالى منه صلاة ولا صياما ولا حجًا ولا اعتمارا حتى يتوب منها، وإن مات قبل أن يتوب كان حقًا على الله تعالى أن يسقيه بكل جرعة شرب منها في الدنيا شربة من صديد جهنم.

ثم قال رسول الله صلى الله عليه وآله: ألا وإن الله حرم الخمر بعينها والمسكر من كل شراب، ألا وكل مسكر حرام.

ومن أكل الربا ملأ الله بطنه من نار جهنم بقدر ما أكل، وإن اكتسب منه مالا لا يقبل الله تعالى منه شيئًا من عمله، ولم يزل في لعنة الله والملائكة ما كان عنده منه قيراط واحد.

ومن خان أمانة في الدنيا ولم يردّها على أربابها مات على غير دين الإسلام ولقي الله عز وجل وهو عليه غضبان، فيؤمر به إلى النار، فيهيى به في شفير جهنم أبد الآبدين.

ومن شهد شهادة زور على رجل مسلم أو ذمّي أو من كان من الناس غلّقى بلسانه يوم القيامة، وهو مع المنافقين في الدرك الأسفل من النار.

ومن قال لحادمه أو مملوكه ومن كان من الناس: لا لبيك ولا سعديك، قال الله عز وجل له يوم القيامة: لا لبيك ولا سعديك إتعس في النار.

ومن أضرّ بامرأة حتى تفتدي منه نفسها لم يرض الله تعالى له بعقوبة دون النار لأن الله تعالى يغضب للمرأة كما يغضب لليتيم.

ومن سعى بأخيه إلى سلطان، لم يبدله منه سوء ولا مكروه أحبط الله عز وجل كل عمل عمله، فإن وصل إليه منه سوء أو مكروه أو أذى جعله الله في طبقة مع هامان في جهنم.

آن زهرها به قدری سوزنده است که پیش از آنکه آن را بنوشد گوشت صورتش در ظرف فرو می‌ریزد، و چون آن را نوشید گوشت و پوست بدنش چون مرداری گندیده از هم می‌گسلد، و اهل محشر از پلیدی او در رنجند، تا اینکه فرمان می‌رسد او را به دوزخ برند، و باده نوش و باده ساز و باده گیر همه در آتش خواهند سوخت، و فروشنده و خریدار و باربر و تحویلدار و کسی که از بهای آن استفاده می‌کند همه در ننگ و گناه آن یکسانند. آگاه باشید! هر کس آن را برای نوشیدن در اختیار یهودی یا مسیحی یا صابئی یا مردم دیگر قرار دهد، گناهِش مانند گناه کسی است که آن را نوشیده است. بدانید که هر کس آن را برای دیگری بفروشد یا بخرد، خداوند هیچ نماز و روزه و حج و عمره‌ای را از او نمی‌پذیرد، مگر اینکه توبه کند و دست از آن بردارد، و چنانچه پیش از توبه بمیرد بر خدا سزاوار است که در برابر هر جرعه‌ای که او در دنیا از آن نوشیده است شربتی از چرک و خون دوزخیان به وی بنوشاند.

سپس رسول خدا (ص) فرمود: آگاه باشید که خداوند شراب را به خصوص و نیز هر نوشیدنی مست‌کننده‌ای را حرام کرده است. بدانید که هر مُسکری حرام است.

و هر کس ربا بخورد، خداوند شکم او را به آن اندازه که ربا خورده است از آتش دوزخ پر می‌کند، و اگر از راه ربا مالی به دست آورد خداوند هیچ عملی را از او نمی‌پذیرد، و پیوسته تا هنگامی که قیاضی از آن نزد اوست مورد لعنت خدا و فرشتگان خواهد بود.

و هر کس در دنیا به امانتی خیانت کند و آن را به صاحبش باز نگرداند به دین اسلام نخواهد مرد، و خدا را ملاقات می‌کند در حالی که بر او خشم گرفته است، آن‌گاه فرمان می‌رسد که او را به دوزخ برند، پس وی را برای همیشه در گوشه‌ای از جهنم فرو می‌افکنند.

و هر کس به زیان مسلمانی یا کافری از اهل ذمه یا هر کس دیگری شهادت دروغ دهد، روز قیامت او را به زبان می‌آویزند و در پست‌ترین درکات دوزخ با منافقان خواهد بود. و هر کس به خدمتگزار یا غلام خود یا هر کس دیگری بگوید: «تو را نمی‌پذیرم و نیکی‌بختی تو را نمی‌خواهم» خداوند در روز قیامت به او خواهد گفت: «من نیز تو را نمی‌پذیرم و برای تو نیکی‌بختی نمی‌خواهم، برو و در آتش دوزخ نابود شو».

و هر کس به همسرش چندان زیان برساند که او ناچار شود برای رهایی خود مهرش را ببخشد، خداوند هیچ کیفری را جز آتش دوزخ برای او نمی‌پسندد، زیرا خداوند همان‌گونه که برای یتیم خشمگین می‌شود برای زن نیز خشم می‌کند.

و هر کس نزد سلطانی از برادر مؤمن خود بدگویی کند، چنانچه از آن سلطان نسبت به او بدی یا چیزی که موجب ناراحتی او شود پدید نیاید، خداوند تمام اعمال

ومن قرأ القرآن يريد به السُّمعة والتماس شئٍ لقي الله عزَّ وجلَّ يوم القيامة ووجهه عظم ليس عليه لحم، وزَجَّ القرآن في قفاه حتَّى يدخله النار، ويهوي فيها مع من يهوي .

ومن قرأ القرآن ولم يعمل به حشره الله يوم القيامة أعمى، فيقول: «رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى» فيؤمر به إلى النار .

ومن اشترى خيانة وهو يعلم أنَّها خيانة فهو كمن خانها في عارها وإثمها .
ومن قاد بين رجل وامرأة حراما حرَّم الله عليه الجنة، ومأواه جهنم وساءت مصيرا، ولم يزل في سخط الله حتَّى يموت .

ومن غشَّ أخاه المسلم نزع الله منه بركة رزقه، وأفسد عليه معيشته، ووكله إلى نفسه .

ومن اشترى سرقة وهو يعلم أنَّها سرقة فهو كمن سرقها في عارها وإثمها .
ومن خان مسلما فليس منا ولسنا منه في الدنيا والآخرة .
ألا ومن سمع فاحشة فأفشأها فهو كمن أتاها، ومن سمع خيرا فأفشأه فهو كمن عمله . ومن وصف امرأة لرجل وذكر جمالها له فافتن بها الرجل فأصاب منها فاحشة لم يخرج من الدنيا حتَّى يغضب الله عليه، ومن غضب الله عليه غضبت عليه السماوات السبع والأرضون السبع وكان عليه من الوزر مثل الذي أصابها، قيل : يا رسول الله فإن تابا وأصلحا؟ قال : يتوب الله تعالى عليهما ولم يقبل توبة الذي يخطبها بعد الذي وصفها .

ومن ملأ عينيه من امرأة حراما حشأهما الله عزَّ وجلَّ يوم القيامة بمسامير من نار، وحشأهما نارا حتَّى يقضي بين الناس، ثمَّ يؤمر به إلى النار .
ومن أطعم طعاما رياء وسُمعة أطعمه الله تعالى مثله من صديد جهنم، وجعل ذلك الطعام نارا في بطنه حتَّى يقضي بين الناس .

او را تباه می‌سازد، و اگر بدی یا رنج یا آزاری از سلطان به وی رسد، خداوند او را با همامان در یک طبقه از دوزخ جای خواهد داد. و هر کس قرآن را تلاوت کند و قصدش شهرت باشد و بخواهد بدین وسیله چیزی به دست آورد، روز قیامت خدا را ملاقات می‌کند در حالی که صورتش استخوان است و هیچ گوشتی بر آن نیست، و همواره قرآن بر پشت او می‌زند تا او را وارد دوزخ کند و با کسانی که در آن سقوط می‌کنند سقوط نماید. و هر کس قرآن را بخواند و به آن عمل نکند، خداوند او را روز قیامت کور محسور می‌کند، و او می‌گوید: «پروردگارا، چرا مرا کور محسور کردی با اینکه بینا بودم؟» خداوند می‌گوید: «آری، چنین است، آیات ما به تو رسید و تو آنها را از یاد بردی، و این گونه امروز فراموش می‌گرددی» پس فرمان می‌رسد که او را وارد دوزخ کنند.

و هر کس مالی را با اینکه می‌داند غصب است خریداری کند، در ننگ این عمل و کیفر گناه آن همچون کسی است که آن را غصب کرده است. و هر کس زن و مردی را از راه حرام به هم رساند، خداوند بوی بهشت را بر او حرام خواهد ساخت و جایگاهش دوزخ است و بد جایگاهی است، و پیوسته در خشم خدا خواهد بود تا مرگش فرارسد.

و هر کس با برادر مسلمانش تقلب کند، خداوند برکت را از روزی او می‌برد، و زندگی‌اش را تباه می‌سازد، و او را به حال خود و می‌گذارد. و هر کس مالی را با اینکه می‌داند دزدی است بخرد، در ننگ این عمل و کیفر گناه آن همچون کسی است که آن را سرقت کرده است.

و هر کس به مسلمانی خیانت کند، در دنیا و آخرت از مانیست و مانیز از او نیستیم آگاه باشید! هر کس از کار زشتی با خبر شود و آن را افشا کند، مانند کسی است که آن را مرتکب شده است؛ و هر کس کار خیری را بشنود و آن را نشر دهد، چون کسی است که آن را انجام داده است.

و هر کس زنی را برای مردی وصف کند و به قدری از زیباییهای او بگوید که آن مرد فریفته وی شود و از راه حرام از او کام گیرد، با خشم خدا از دنیا می‌رود، و هر کس خدا بر او خشم گیرد آسمانها و زمینهای هفت گانه همه بر او خشم می‌گیرند و گناه او مانند کسی است که به حرام از آن زن کام گرفته است. پرسیدند: ای رسول خدا، اگر آن زن و مرد توبه کنند و به صلاح روی آورند سرنوشتشان چیست؟ فرمود: خداوند توبه آن دو را می‌پذیرد ولی توبه کسی را که با وصف کردن زن، آن دو را به فتنه انداخته است نخواهد پذیرفت.

و هر کس چشمان خود را از نگاه کردن به زن نامحرم پر کند، خداوند در روز قیامت چشمهای او را با میخهای آتشین پر می‌کند و آنها را پر از آتش می‌سازد تا وقتی که میان مردم داوری کند، آن گاه فرمان می‌رسد که او را به دوزخ در آورند.

و هر کس برای خود نمایی و شهرت طلبی به کسی غذا دهد، خداوند به همان اندازه از چرک و خون دوزخیان به او می‌خوراند، و آن را در شکم او به صورت آتش در می‌آورد تا وقتی که میان مردم داوری کند.

ومن فجر بامرأة ولها بعل تفجر من فرجها من صديد واد مسيرة خمسمائة عام، يتأذى به أهل النار من نتن ريحها، وكانا من أشد الناس عذابا.

واشتد غضب الله عز وجل على امرأة ذات بعل ملأت عينها من غير زوجها أو غير ذي محرم منها فإنها إن فعلت ذلك أحبط الله كل عمل عملته، فإن أوطأت فراش غيره كان حقا على الله تعالى أن يحرقها بالنار بعد أن يعذبها في قبرها.

وأما امرأة اختلعت من زوجها لم تنزل في لعنة الله وملائكته ورسوله والناس أجمعين حتى إذا نزل بها ملك الموت قال لها: أبشري بالنار، وإذا كان يوم القيامة قيل لها: ادخلي النار مع الداخلين، ألا وإن الله تعالى ورسوله بريئان من المختلعات بغير حق، ألا وإن الله عز وجل ورسوله بريئان ممن أضرب بامرأة حتى تختلع منه.

ومن أم قوما بإذنتهم وهم عنه راضون فاقتصد بهم في حضوره وقراءته وركوعه وسجوده وقعوده وقيامه فله مثل أجرهم.

ومن أم قوما فلم يقتصد بهم في حضوره وقراءته وركوعه وسجوده وقعوده وقيامه ردّت عليه صلاته ولم تجاوز تراقيه، وكانت منزلته عند الله تعالى كمنزلة إمام جائر معتد لم يصلح لرعيته، ولم يقيم فيهم بأمر الله عز وجل. فقام أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليه السلام فقال: يا رسول الله بأبي أنت وأمي وما منزلة إمام جائر معتد لم يصلح لرعيته، ولم يقيم فيهم بأمر الله تعالى؟ قال: هو رابع أربعة من أشد الناس عذابا يوم القيامة: إبليس، وفرعون، وقاتل النفس، ورابعهم سلطان جائر.

ومن احتاج إليه أخوه المسلم في قرض فلم يقرضه حرّم الله عليه الجنة يوم يحجز المحسنين.

ومن صبر على سوء خلق امرأة واحتسبه أعطاه الله تعالى بكل يوم وليلة يصبر عليها من الثواب ما أعطى أيوب عليه السلام على بلائه، وكان عليها من الوزر في كل يوم وليلة مثل رمل عالج؛ فإن ماتت قبل أن تعينه وقبل أن يرضى عنها

و هر کس با زن شوهر داری زنا کند، روز قیامت از شرمگاه آن دو چرک و خونی بیرون می‌ریزد که بیابانی را که پانصد سال مسافت راه دارد پر می‌کند، و همه دوزخیان از بوی آن دو آزار می‌بینند، و عذاب آن دو از همه سخت‌تر است.

و خشم خدا بسیار سخت است بر آن زن شوهر داری که چشم خود را از نگاه کردن به مرد بیگانه یا نامحرم پرکند، که اگر چنین کند خداوند تمام اعمال او را تباه می‌سازد، و اگر به بستر غیر شوهر خود رود بر خدا سزاوار است که او را به آتش بسوزاند، پس از آنکه او را در قبر عذاب کرده است.

و هر زنی که از روی هوس از شوهرش درخواست طلاق خلع کند، پیوسته مورد لعنت خدا و فرشتگان و پیامبران و همه مردم خواهد بود، تا وقتی که فرشته مرگ بر او فرود آید به وی می‌گوید: مژده باد تو را به آتش! و چون روز قیامت شود به او می‌گویند: به همراه دوزخیان وارد آتش شو. آگاه باشید که خدا و پیامبرش از زنانی که به ناحق از شوهرشان درخواست طلاق خلع کرده‌اند بیزارند. بدانید که خدا و پیامبرش از کسی که زنش را تحت فشار قرار دهد تا از او طلاق خلع بخواهد بیزارند. و هر کس بر جماعتی با اجازه آنان در نماز امامت کند و آنان به امامت او راضی باشند، و او نیز در حضور خود و در قرائت و رکوع و سجود و قیام و قعودش حد اعتدال را رعایت کند اجری مانند اجر آنان خواهد داشت. و هر کس بر جماعتی امامت کند، ولی در حضور و قرائت و رکوع و سجود و قیام و قعود خود اعتدال را رعایت نکند نمازش به او بازگردانده می‌شود و از گردن او بالاتر نمی‌رود، و جایگاه وی در پیشگاه خدا مانند زمامدار ستمگری است که برای رهبری رعیت خود شایستگی ندارد و به فرمان خداوند در میان آنان به پانخاسته است. و فرمود: این یکی از چهار نفری است که روز قیامت عذابشان از همه سخت‌تر است: ابلیس، فرعون، قاتل نفس محترمه، و چهارمین آنان سلطان ستمگر است.

و هر کس برادر مسلمانش به گرفتن وامی از او محتاج شود و او از دادن قرض به وی امتناع ورزد، خداوند در روزی که نیکوکاران را پاداش می‌دهد بهشت را بر او حرام می‌سازد.

و هر کس بر بدخوبی همسرش صبر کند و بردباری به خرج دهد، خداوند در برابر هر شب و روزی که با آن زن به سر می‌برند پاداشی که به ایوب (ع) در برابر بلاهایش داده است به او عطا می‌کند، و بر عهده آن زن در هر شبانه روز به اندازه شنه‌ای متراکم بیابانها گناه خواهد بود. و اگر زن پیش از آنکه با شوهرش همراهی کند

حشرت يوم القيامة منكوسة مع المنافقين في الدرك الأسفل من النار .
ومن كانت له امرأة لم توافقه ولم تصبر على ما رزقه الله تعالى وشقت عليه
وحملته ما لم يقدر عليه لم يقبل الله منها حسنة تتقي بها حر النار، وغضب الله عليها
ما دامت كذلك . ومن أكرم أخاه فإنما يكرم الله، فما ظنكم بمن يكرم الله ؛ بأن يفعل به .
ومن تولى عرافة قوم ولم يحسن فيهم حبس على شفير جهنم بكل يوم ألف
سنة، وحشر ويده مغلوطة إلى عنقه، فإن كان قام فيهم بأمر الله تعالى أطلقه الله
تعالى، وإن كان ظالما هوى به في نار جهنم سبعين خريفا .
ومن لم يحكم بما أنزل الله كان كمن شهد شهادة زور ويقذف به في النار [و] يعذب
بعذاب شاهد الزور .

ومن كان ذا وجهين وذالسانين كان ذا وجهين وذالسانين يوم القيامة . ومن مشى
في صلح بين اثنين صلت عليه ملائكة الله حتى يرجع، وأعطى أجر ليلة القدر .
ومن مشى في قطيعة بين اثنين كان عليه من الوزر بقدر ما لمن أصلح بين اثنين
من الأجر، مكتوب عليه لعنة الله حتى يدخل جهنم فيضاعف له العذاب .
ومن مشى في عون أخيه ومنفعته فله ثواب المجاهدين في سبيل الله .
ومن مشى في عيب أخيه وكشف عورته كان أول خطوة خطاها ووضعها في
جهنم وكشف الله عورته على رؤوس الخلائق .
ومن مشى إلى ذي قرابة وذو رحم يسأل به، أعطاه الله أجر مائة شهيد وإن
سأل به ووصله بماله ونفسه جميعا كان له بكل خطوة أربعون ألف حسنة ورفع
له أربعون ألف درجة، وكأنما عبد الله عز وجل مائة سنة .
ومن مشى في فساد ما بينها وقطيعة ما بينها غضب الله تعالى عليه ولعنه في
الدنيا والآخرة، وكان عليه من الوزر كعدل قاطع الرحم .
ومن عمل في تزويج بين مؤمنين حتى يجمع بينها زوجها الله ألف امرأة من الحور
العين كل امرأة في قصر من دُرٍّ وياقوت، وكان له بكل خطوة خطاها في ذلك أو

و شوهر از او راضی شود بمیرد، روز قیامت با منافقان در پست ترین درکات دوزخ سرنگون خواهد شد.

و هر کس زنی داشته باشد که با شوهرش موافق نباشد و به رزقی که خدا نصیب او کرده است قناعت نکند و بر مرد سخت گیرد و چیزی را که در قدرت او نیست بر وی تحمیل کند، خداوند از آن زن تا هنگامی که چنین است هیچ کار نیکی را که مانع از حرارت آتش دوزخ است نمی پذیرد و بر او خشمگین خواهد بود. و هر کس برادر خود را گرمی دارد در حقیقت خدا را گرمی داشته است. اکنون درباره کسی که خدا را گرمی داشته است چه گمان می برید و آیا خدا با او چگونه رفتار می کند؟

و هر کس ریاست قومی را بر عهده گیرد و با آنان به نیکی رفتار نکند، او را در برابر هر روزی هزار سال در گوشه ای از دوزخ زندانی می کنند، و با دستهای غل شده برگردن محشور می شود. پس اگر به فرمان خدا بر آنان ریاست کرده باشد خدا او را آزاد می کند، و اگر به ستم بر آنان مسلط شده باشد او را در نقطه ای از دوزخ که به اندازه مسافت هفتاد سال راه است سرنگون می کنند.

و هر کس بر طبق آنچه خدا فرو فرستاده است داوری نکند همچون کسی است که به دروغ گواهی دهد، و او را در آتش دوزخ می افکنند و به عذاب شاهد دروغ کیفر می کنند.

و هر کس دو رو و دو زبان باشد، روز قیامت نیز دو رو و دو زبان خواهد بود.

و هر کس برای اصلاح میان دو تن گام بردارد، فرشتگان خدا پیوسته بر او درود می فرستند تا بازگردد، و پاداش شب قدر به او داده می شود.

و هر کس برای قطع رابطه میان دو نفر قدم بردارد، به همان اندازه که آن اصلاح کننده پاداش برده است و زر و وبال بر عهده اوست، و لعنت خدا بر او نوشته می شود تا وارد دوزخ شود و عذابش دوچندان گردد. و هر کس برای کمک رساندن به برادر دینی خود یا سود رساندن به او گام بردارد پاداش جهادکنندگان در راه خدا را خواهد داشت.

و هر کس برای عیب جویی یا رسوا ساختن برادر مؤمنش قدم بردارد، نخستین گامی که بر می دارد و می نهد در دوزخ است، و خداوند عیوب او را در برابر مردم آشکار می سازد.

و هر کس برای دلجویی و احوال پرسی نزدیکان و خویشاوندانش گام بردارد، خداوند پاداش یکصد شهید به او عطا می کند، و اگر حال او را پرسد و با مال و جان خود به او کمک کند، در برابر هر گامی که برداشته است چهل هزار هزار حسنه برای او خواهد بود، و چهل هزار هزار درجه برای او بالا می رود، و چنان است که گویی یکصد سال خدا را عبادت کرده است.

و هر کس برای تباهی میان خود و خویشاوندانش قدم بردارد و برای قطع رحم تلاش کند، خداوند بر او خشم می گیرد و او را در دنیا و آخرت لعنت می کند، و سنگینی بار گناهش به قدر کسی است که خود قطع رحم کرده است.

و هر کس در کار ازدواج زن و مردی با ایمان تلاش کند تا آن دو را از راه حلال به

كلمة تكلم بها في ذلك عمل سنة، قيام ليلها وصيام نهارها .
ومن عمل في فرقة بين امرأة وزوجها كان عليه غضب الله ولعنته في الدنيا والآخرة، وكان حقاً على الله أن يرضخه بألف صخرة من نار، ومن مشى في فساد ما بينهما ولم يفرّق كان في سخط الله ولعنته في الدنيا والآخرة، وحرّم النظر إلى وجهه .

ومن قاد ضريراً إلى مسجده أو إلى منزله أو لحاجة من حوائجه كتب الله له بكلّ قدم رفعها ووضعها عتق رقبة، وصلت عليه الملائكة حتى يفارقه .
ومن كفى ضريراً حاجة من حوائجه فمضى فيها حتى يقضيها أعطاه الله تعالى براءتين: براءة من النار وبراءة من النفاق، وقضى له سبعين ألف حاجة في عاجل الدنيا، ولم يزل يخوض في رحمة الله تعالى حتى يرجع .

ومن قام على مريض يوماً وليلة بعثه الله تعالى مع إبراهيم الخليل عليه السلام فجاز على الصراط كالبرق اللامع .

ومن سعى لمريض في حاجته قضاها خرج من ذنوبه كيوم ولدته أمه، فقال رجل من الأنصار: يا رسول الله فإن كان المريض من أهله؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وآله: من أعظم الناس أجراً من سعى في حاجة أهله . ومن ضيّع أهله وقطع رحمه حرّمه الله تعالى حسن الجزاء يوم يحزي المحسنين وضيّعه، ومن يضيّعه الله تعالى في الآخرة فهو يردّد مع الهالكين حتى يأتي بالخروج ولم يأت به .

ومن أقرض ملهوفاً فأحسن طلبته استأنف العمل وأعطاه الله بكلّ درهم ألف قنطار من الجنة .

ومن فرّج عن أخيه كربة من كُرب الدنيا نظر الله إليه برحمته، فنال بها الجنة، وفرّج الله عنه كُربته في الدنيا والآخرة .

ومن مشى في إصلاح بين امرأة وزوجها أعطاه الله تعالى أجر ألف شهيد قتلوا في سبيل الله حقاً، وكان له بكلّ خطوة يخطوها وكلمة في ذلك عبادة سنة قيام ليلها

هم رسانند، خداوند هزار حوریه بهشتی که هر کدام در کاخی از در و یا قوتند به او تزویج می‌کند، و برای او در برابر هر گامی که در این راه برداشته یا سخنی که گفته است پاداش عبادت یک سال که شبهای آن را به نماز و روزه‌هایش را به روزه سپری کرده باشد خواهد بود.

و هر کس برای جدایی انداختن میان زن و شوهری اقدام کند، خشم خدا و لعنت او در دنیا و آخرت بر او خواهد بود، و هر خدا سزاوار است که او را با هزار سنگ آتشین سنگسار کند. و هر کس برای پدید آوردن فساد میان آن دو قدم بردارد - اگر چه کارشان به جدایی نرسد در دنیا و آخرت مورد خشم و لعنت خدا خواهد بود، و از نظر کردن به رحمت خدا محروم خواهد گردید.

و هر کس نابینایی را به مسجد یا به خانه‌اش یا به هر جایی که بدان نیازمند است برساند، خداوند در برابر هر گامی که به همراهی او برداشته و گذاشته پاداش آزاد کردن برده‌ای برای او می‌نویسد، و فرشتگان تا هنگامی که از او جدا شود پیوسته بر او درود می‌فرستند.

و هر کس حاجتی از حاجت‌های نابینایی را بر عهده گیرد و برای تأمین آن گام بردارد و نیاز او را برطرف کند، خداوند دو رهایی - رهایی از آتش و رهایی از نفاق - به وی عطا می‌کند، و در دنیا هفتاد هزار حاجت او را برمی‌آورد، و پیوسته غرق رحمت الهی خواهد بود تا اینکه بازگردد. و هر کس یک شبانه روز از بیماری مراقبت کند، خداوند او را با ابراهیم خلیل (ع) محشور می‌کند، و از صراط چون برق جهنده می‌گذرد.

و هر کس در راه تأمین خواسته بیماری تلاش کند، مانند روزی که از مادر تولد یافته است از گناهانش بیرون می‌رود. در این میان یکی از انصار گفت: ای رسول خدا، اگر آن بیمار از بستگان او باشد چگونه است؟ پیامبر (ص) فرمود: کسی که برای تأمین خواسته خویشاوندانش تلاش کند بزرگ‌ترین پاداش را خواهد داشت.

و هر کس به وضع افراد خانواده خود نرسد و یا قطع رحم کند، خداوند در روزی که نیکوکاران را پاداش می‌دهد، او را از پاداش نیکو محروم می‌سازد و به حال خود رها می‌کند، و هر که را خداوند در آخرت به حال خود واگذارد، پیوسته با هلاک شوندگان سرگردان است و دنبال راه نجاتی می‌گردد و راهی نمی‌یابد.

و هر کس به در مانده‌ای وام دهد و هنگام طلبکاری با او نیکو رفتار کند (گناهانش آمرزیده می‌شود و باید) عملش را از سرگیرد، و خداوند در برابر هر درهمی هزار قنطار طلا از بهشت به او عطا می‌کند. و هر کس اندوهی از اندوه‌های دنیا را از برادر مؤمنش برطرف کند، خداوند بر او نظر رحمت می‌افکند و او به بهشت دست می‌یابد، و خداوند اندوه‌های دنیا و آخرت او را برطرف می‌کند. و هر کس برای اصلاح میان زن و شوهری گام بردارد، خداوند پاداش هزار شهید که در راه خدا به حق کشته شده باشند به او عطا می‌کند، و برای او در برابر هر قدمی که

وصيام نهارها .

ومن أقرض أخاه المسلم كان له بكلّ درهم أقرضه وزن جبل أحد [وحرّاء وثبير] وجبال رضى وطور سيناء حسنات، فإن رفق به في طلبه بعد أجله جاز على الصراط كالبرق الخاطف اللامع بغير حساب ولا عذاب .

ومن شكّا إليه أخوه المسلم فلم يقرضه حرّم الله عليه الجنة يوم يجزي المحسنين .
ومن منع طالبا حاجته وهو قادر على قضائها فعليه مثل خطيئة عشار، فقام إليه عوف بن مالك فقال : ما يبلغ خطيئة عشار يا رسول الله ؟ فقال : على العشار كلّ يوم وليلة لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، ومن يلعنه الله فلن تجد له نصيرا .
ومن اصطنع إلى أخيه معروفا فنّ به عليه حبط عمله وخاب سعيه، ثمّ قال : ألا وإن الله عزّ وجلّ حرّم على المسنان والمختال والقنات ومدمن الخمر والجوّاز والمعتّريّ والعُتْلُ الزنيم الجنة .

ومن تصدّق بصدقة على رجل مسكين كان له مثل أجره، ولو تداولها أربعون ألف إنسان ثمّ وصلت إلى مسكين فإنّ لهم أجرا كاملا، وما عند الله خير وأبقى للذين اتّقوا وأحسنوا لو كنتم تعلمون .

ومن بنى مسجدا في الدّنيا بنى الله له بكلّ شبر منه - أو قال : بكلّ ذراع منه - مسيرة أربعين ألف عام مدينة من ذهب وفضّة ودرّ وياقوت وزمرد ولؤلؤ، وفي كلّ مدينة أربعون ألف ألف قصر، وفي كلّ قصر أربعون ألف ألف دار، وفي كلّ دار أربعون ألف ألف بيت، وفي كلّ بيت أربعون ألف ألف سرير، على كلّ سرير زوجة من الحور العين، وفي كلّ بيت أربعون ألف ألف وصيف وأربعون ألف ألف وصيفة، وفي كلّ بيت أربعون ألف ألف مائدة، على كلّ مائدة أربعون ألف ألف قصعة، وفي كلّ قصعة أربعون ألف ألف لون من الطعام، ويعطي الله وليّه من القوّة ما يأتي به على تلك الأزواج وعلى ذلك الطعام وذلك الشراب في يوم واحد .

ومن تولّى أذان مسجد من مساجد الله فأذن فيه وهو يريد وجه الله تعالى أعطاه

در این راه برداشته یا سخنی که بر زبان آورده است پاداش عبادت یک سال که شبهای آن را به نماز و روزهایش را به روزه سپری کرده باشد خواهد بود.

و هر کس به برادر مسلمانش قرض دهد، در برابر هر درهمی که قرض داده است برای او هم وزن کوه احد [و حراء و ثبیر] و کوههای رضوی و طور سینا حسنه خواهد بود، و اگر پس از تمام شدن مهلت، هنگام مطالبه با او مدارا کند، از صراط مانند برق جهنده و سریع می‌گذرد و حساب و کیفری در پیش نخواهد داشت.

و هر کس برادر مسلمانش نزد او از تنگدستی شکایت کند و او به وی قرض ندهد، خداوند در روزی که به نیکوکاران پاداش می‌دهد بهشت را بر او حرام خواهد ساخت.

و هر کس حاجتمندی را رد کند با وجود اینکه قدرت بر روا کردن حاجتش دارد، گناهی مانند گناه کسی که مال مردم را به ستم می‌خورد خواهد داشت. در این میان عوف بن مالک برخاست و گفت: ای رسول خدا، گناه کسی که مال مردم را به ستم می‌خورد چیست؟ فرمود: بر او در هر شبانه روز لعنت خدا و فرشتگان و همه مردم خواهد بود، و هر که را خدا لعنت کند یاوری برای او نخواهی یافت.

و هر کس در حق برادر مؤمنش کار خیری انجام دهد و بدین وسیله بر او منت گذارد عملش تباه می‌گردد و کوشش او بی نتیجه خواهد بود. سپس فرمود: آگاه باشید که خداوند بهشت را بر منت‌گذار و خودپسند و سخن‌چین و شرابخوار و بخیل و درشتخوی متکبر و گستاخ زنازاده حرام کرده است.

و هر کس صدقه‌ای را به بی‌نواایی برساند پاداشی مانند پاداش صدقه دهنده دارد، و اگر آن صدقه چهل هزار دست بگردد تا به دست بی‌نوا برسد همه اجر کامل می‌برند؛ و آنچه نزد خداست، برای پرهیزگاران و نیکوکاران بهتر و پایدارتر است اگر بدانید.

و هر کس در دنیا مسجدی بسازد، خداوند در برابر هر وجبی از آن - یا فرمود: در برابر هر ذراعی از آن - در بهشت شهری از طلا و نقره و دُر و یاقوت و زمرد و زبرجد و مروارید برای او بنا می‌کند که وسعت آن به اندازه چهل هزار سال راه است، و در هر شهری چهل هزار هزار کاخ است، و در هر کاخی چهل هزار هزار خانه، و در هر خانه‌ای چهل هزار هزار اتاق، و در هر اتاقی چهل هزار هزار تخت، و بر هر تختی همسری از حوریان، و نیز در هر اتاقی چهل هزار هزار خدمتگزار و چهل هزار هزار کنیز، و همچنین چهل هزار هزار سفره، و بر هر سفره‌ای چهل هزار هزار کاسه و در هر کاسه‌ای چهل هزار هزار رنگ غذا وجود دارد، و خداوند به دوست خود چنان قدرتی می‌بخشد که بتواند از همه همسران و از انواع غذاها و نوشیدنیها در یک روز بهره برد.

و هر کس اذان مسجدی از مساجد خدا را بر عهده گیرد و در آن اذان گوید و هدفش خوشنودی خدا باشد، خداوند پاداش چهل هزار هزار پیامبر، و چهل هزار

الله ثواب أربعين ألف ألف نبي، وأربعين ألف ألف صديق، وأربعين ألف ألف شهيد، وأدخل في شفاعته أربعين ألف ألف أمة، كل أمة أربعون ألف ألف رجل، وكان له في كل جنة من الجنان أربعون ألف ألف مدينة، وفي كل مدينة أربعون ألف ألف قصر، في كل قصر أربعون ألف ألف دار، وفي كل دار أربعون ألف ألف بيت، وفي كل بيت أربعون ألف ألف سرير، وعلى كل سرير زوجة من الحور العين، كل بيت منها مثل الدنيا أربعون ألف ألف مرة، بين يدي كل زوجة أربعون ألف ألف وصيف وأربعون ألف ألف وصيفة، وفي كل بيت أربعون ألف ألف مائدة، على كل مائدة أربعون ألف ألف قصعة، وفي كل قصعة أربعون ألف ألف لون من الطعام، لو نزل به الثقلان لأدخلهم في أدنى بيت من بيوتها ما شاؤوا من الطعام والشراب والطيب واللباس والثمار والأوان التَّحَف والطرائف من الحلّي والحلل، كل بيت منها يكتفي بما فيه من هذه الأشياء عما في البيت الآخر، فإذا أذن المؤذن فقال: «أشهد أن لا إله إلا الله» اكتتفه أربعون ألف ألف ملك كلهم يصلّون عليه ويستغفرون له، وكان في ظلّ الله حتى يفرغ، وكتب ثوابه أربعون ألف ألف ملك، ثمّ سعدوا به إلى الله عزّ وجلّ. ومن مشى إلى مسجد من مساجد الله فله بكل خطوة خطاها حتى يرجع إلى منزله عشر حسنات، ويُحى عنه عشر سيئات، ورفع له عشر درجات.

ومن حافظ على الجماعة حيث ما كان مرّ على الصراط كالبرق الخاطف اللّامع في أوّل زُمرة مع السابقين، ووجهه أضوء من القمر ليلة البدر، وكان له بكل يوم وليلة يحافظ عليها ثواب شهيد.

ومن حافظ على الصفّ المقدّم فيدرك التكبير الأولى ولا يؤذي فيه مؤمنا أعطاه الله من الأجر مثل ما للمؤذن، وأعطاه الله عزّ وجلّ في الجنة مثل ثواب المؤذن.

ومن بنى على ظهر الطريق ما يأوي عابر سبيل بعثه الله يوم القيامة على نجيب من دُرّ ووجهه يضيء لأهل الجنة نورا حتى يزاحم إبراهيم خليل الرحمن عليه

هزار صدیق، و چهل هزار هزار شهید به او عطا می‌کند، و چهل هزار هزار امت را که هر امتی چهل هزار هزار نفرند مشمول شفاعت او می‌گرداند، و برای او در هر بهشتی از بهشتها چهل هزار هزار شهر است، و در هر شهری چهل هزار هزار کاخ قرار دارد، و در هر کاخی چهل هزار هزار خانه، و در هر خانه‌ای چهل هزار اتاق، و در هر اتاقی چهل هزار هزار تخت، و بر هر تختی همسری از حوریان است، و وسعت هر اتاقی از آن چهل هزار هزار برابر دنیاست، و در برابر هر همسری چهل هزار هزار خادم و چهل هزار هزار کنیز است، و در هر اتاقی چهل هزار هزار سفره، و بر هر سفره‌ای چهل هزار هزار کاسه، و در هر کاسه‌ای چهل هزار هزار رنگ غذاست، چنان که اگر جن و انس مهمان او شوند می‌تواند همه را در کوچک‌ترین اتاق آن جای دهد و از آنان با انواع غذاها، نوشیدنیها، عطریات، لباسها، میوه‌جات، تحفه‌های گوناگون، سوغاتهای مختلف از زیورها و جواهرات پذیرایی کند، و در هر اتاقی آنچه از این چیزها لازم باشد به حدّ کافی موجود است و نیازی به اتاقهای دیگر نیست.

و هنگامی که مؤذن اذان گوید و ذکر «اشهد ان لا اله الا الله» را بر زبان جاری کند چهل هزار هزار فرشته او را در بر می‌گیرند و همه بر او درود می‌فرستند و برای وی طلب آمرزش می‌کنند، و پیوسته تا پایان اذان در سایه رحمت خداست، و ثواب آن را چهل هزار هزار فرشته ثبت می‌کنند و سپس آن را به سوی خدا بالا می‌برند.

و هر کس به سوی مسجدی از مسجدهای خدا گام بردارد، در برابر هر قدمی که برداشته، تا به خانه‌اش باز گردد ده حسنه برای او ثبت می‌گردد، و ده گناه از او محو می‌شود، و ده درجه برای او بالا می‌رود.

و هر کس مراقب باشد که هر کجا هست نماز خود را به جماعت بخواند، روز قیامت در میان اولین گروه از سبقت گیرندگان، با چهره‌ای تابناک‌تر از ماه شب چهاردهم، از صراط همچون برق جهنده می‌گذرد، و برای او به هر شبانه روزی که بر خواندن نماز جماعت مواظبت داشته پاداش یک شهید خواهد بود.

و هر کس بر ایستادن در صف اول جماعت مراقبت کند تا تکبیرة الاحرام امام را درک نماید، در صورتی که با این کار باعث آزار مؤمنی نشود، خداوند پاداشی مانند پاداش مؤذن به او عطا می‌کند و او را در بهشت از همان پاداش برخوردار خواهد ساخت.

و هر کس در کنار جاده‌ای استراحت‌گاهی برای عابران بنا کند، خداوند روز قیامت او را بر مرکبی از دُرّ برمی‌انگیزد، درحالی که چهره‌اش برای بهشتیان می‌درخشد، آن گاه با ابراهیم خلیل (ع) در بارگاهش قرین و همدم می‌شود، و اهل محشر می‌گویند:

السَّلام في قَبْتِهِ، فيقول أهل الجمع: هذا ملك من الملائكة لم يُر مثله قطّ، ودخل في شفاعته الجنّة أربعون ألف ألف رجل.

ومن شفع لأخيه شفاعته طلبها إليه نظر الله عزّ وجلّ إليه وكان حقّاً على الله أن لا يعذّبه أبداً، فإنّ هو شفع لأخيه من غير أن يطلبها كان له أجر سبعين شهيداً.

ومن صام شهر رمضان في إنصات وسكوت، وكفّ سمعه وبصره وفرجه وجوارحه من الكذب والحرام والغيبة تقرّبا إلى الله تعالى قرّبه الله تعالى حتّى يمسي رُكبتى إبراهيم الخليل عليه السَّلام.

ومن احتفر بئراً للماء حتّى استنبط ماءها فبذلها للمسلمين كان له كأجر من توضأ منها وصلى، وكان له بعدد كلّ شعرة من شعر إنسان أو بهيمة أو سبع أو طائر عتق ألف رقبة، وورد يوم القيامة بشفاعته عدد النجوم حوض القدس، قلنا: يا رسول الله ما حوض القدس؟ قال: حوضي حوضي حوضي - ثلاث مرّات -.

ومن احتفر لمسلم قبراً محسباً حرّمه الله تعالى على النّار ووهبه بيتاً في الجنّة، وأورده حوضاً فيه من الأباريق عدد النجوم، عرضه ما بين أيلة وصنعاء.

ومن غسل ميّتاً فأدّى فيه الأمانة كان له بكلّ شعرة عتق رقبة، ورفع له به مائة درجة، فقال عمر بن الخطّاب: يا رسول الله كيف يؤدّي فيه الأمانة؟ قال يستر عورته ويستر شينّه، وإن لم يستر عورته، ولا يستر شينّه حبط أجره وكشف عورته في الدّنيا والآخرة.

ومن صلى على ميّت صلى عليه جبرئيل وسبعون ألف ألف ملك، وغفر له ما تقدّم من ذنبه [وما تأخّر] وإن أقام عليه حتّى يدفن وحثاً عليه من التراب انقلب من الجنّاة وله بكلّ قدم من حيث شيّعها حتّى يرجع إلى منزله قيراط من الأجر والقيراط مثل جبل أحد يكون في ميزانه من الأجر.

ومن ذرفت عيناه من خشية الله كان له بكلّ قطرة من دمّوعه مثل جبل أحد يكون في ميزانه، وكان له من الأجر بكلّ قطرة عين من الجنّة، على حافتيها من

این شخص یکی از فرشتگان است که مانند او تاکنون دیده نشده است، و با شفاعت او چهل هزار هزار تن به بهشت می‌روند.

و هر کس به درخواست برادر دینی خود وساطت او را بپذیرد و برای او وساطت کند، خداوند نظر رحمت بر او می‌افکند، و سزاوار است که او را هیچ گاه عذاب نکند، و چنانچه بدون درخواست برادرش در کاری برای او وساطت کند پاداش هفتاد شهید خواهد داشت. و هر کس ماه رمضان روزه بگیرد و زبان خود را نگاه دارد و سکوت کند، و گوش و چشم و عورت و سایر اعضای خود را از دروغ و حرام و غیبت حفظ نماید و قصدش تقرب به خدا باشد، خداوند او را چنان مقرب می‌سازد که دستش به زانوهای ابراهیم خلیل (ع) می‌رسد.

و هر کس چاهی برای آب حفر کند تا به آب برسد و آن را به مسلمانان ببخشد، برای او پاداشی مانند پاداش کسی که از آن آب وضو گرفته و نماز گزارده است خواهد بود، و نیز به شماره موی بدن هر انسان یا چهارپا یا درنده یا پرندهای که از آن استفاده کرده است پاداش آزاد کردن هزار بنده را خواهد داشت، و روز قیامت به عدد ستارگان آسمان مردمی به شفاعت او بر حوض قدس وارد خواهند شد. گفتیم: ای رسول خدا، حوض قدس چیست؟ حضرت سه بار فرمود: حوضی است که مخصوص من است.

و هر کس برای مسلمانی قبری حفر کند و آن را به حساب خدا بگذارد، خداوند بدن او را بر آتش دوزخ حرام می‌سازد و در بهشت خانه‌ای به او می‌بخشد، و روز قیامت او را بر حوضی وارد می‌کند که جامه‌های نهاده بر سر آن به شمار ستارگان آسمان و وسعت آن حوض به اندازه فاصله میان ایل و صنعاء است. و هر کس جنازه مسلمانی را غسل دهد و امانت را در مورد او رعایت کند، برای او در برابر هر مویی پاداش آزاد کردن یک بنده است، و یکصد درجه رتبه او بالا می‌رود. در این میان عمر بن خطاب گفت: ای رسول خدا، چگونه امانت را در مورد او رعایت کند؟ فرمود: عورتش را بپوشاند و عیوبش را مستور دارد. و اگر ستر عورت او نکند و عیوبش را بپوشاند اجرش تباه می‌شود و در دنیا و آخرت زشتیه‌هایش آشکار می‌گردد.

و هر کس بر جنازه مسلمانی نماز بگذارد، جبرئیل با هفتاد هزار هزار فرشته بر او درود می‌فرستند و گناهان قدیم و جدید او آمرزیده می‌شود، و اگر همانجا بماند تا او را دفن کنند و او بر بدن میت خاک بریزد و از تشییع بازگردد، برای او به هر قدمی از آنجا که به همراه جنازه حرکت کرده تا به خانه‌اش می‌رسد - یک قیراط پاداش - است، و قیراط مانند کوه احد است که در میزان عملش می‌نهند و برابر آن به او اجر می‌دهند.

و هر کس از خوف خدا اشک از چشمانش جاری شود، در برابر هر قطره‌ای از قطرات اشک او هم وزن کوه احد پاداش در میزان عملش می‌نهند، و نیز در برابر هر

المدائن والقصور ما لا عين رأت ولا أذن سمعت، ولا خطر على قلب بشر .
ومن عاد مريضاً فله بكل خطوة خطاها حتى يرجع إلى منزله سبعون ألف ألف حسنة، ويحى عنه سبعون ألف ألف سيئة، ويرفع له سبعون ألف ألف درجة، ووكل به سبعون ألف ألف ملك يعودونه في قبره ويستغفرون له إلى يوم القيامة .

ومن شيع جنازة فله بكل خطوة حتى يرجع إلى منزله مائة ألف ألف حسنة ويمحى عنه مائة ألف ألف سيئة، ويرفع له مائة ألف ألف درجة، فإن صلى عليها شيعة في جنازته مائة ألف كلهم يستغفرون له حتى يرجع، فإن شهد دفنها وكل الله به ألف ملك كلهم يستغفرون له حتى يبعث من قبره .

ومن خرج حاجاً أو معتمراً فله بكل خطوة حتى يرجع ألف ألف حسنة، ويمحى عنه ألف ألف سيئة ويرفع له ألف ألف درجة، وكان له عند ربّه بكل درهم يحملها في وجهه ذلك ألف ألف درهم وبكل دينار ألف ألف دينار، وبكل حسنة عملها في وجهه ذلك ألف ألف حسنة حتى يرجع وكان في ضمان الله تعالى فإن توفاه أدخله الجنة [وإن رجع رجع منصوراً] مغفوراً له مستجاباً له، فاغتنموا دعوته فإن الله لا يردّ دعائه فإنه يشفع في مائة ألف رجل يوم القيامة .

ومن خلف حاجاً أو معتمراً في أهله بخير بعده كان له أجر كامل مثل أجره من غير أن ينقص من أجره شيء .

ومن خرج مرابطاً في سبيل الله تعالى أو مجاهداً فله بكل خطوة سبع مائة ألف حسنة، ويمحى عنه سبع مائة ألف سيئة، ويرفع له سبع مائة ألف درجة، وكان في ضمان الله تعالى حتى يتوفاه بأيّ حتف كان شهيداً، فإن رجع رجع مغفوراً له، مستجاباً له دعاه .

ومن مشى زائراً لأخيه فله بكل خطوة حتى يرجع إلى منزله عتق مائة ألف رقبة، ويرفع له مائة ألف درجة، ويمحى عنه مائة ألف سيئة، ويكتب له مائة ألف حسنة . فقيل لأبي هريرة: أليس قال رسول الله صلى الله عليه وآله: «من أعتق

قطره‌ای چشمه‌ای از بهشت به او می‌دهند که در کنار آن شهرها و کاخهایی است که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بر قلب هیچ بشری خطور نکرده است.

و هر کس بیماری را عیادت کند، برای هر گامی که برداشته تا وقتی به خانه‌اش باز می‌گردد هفتاد هزار هزار حسنه ثبت می‌شود، و هفتاد هزار هزار گناه از نامه عملش محو می‌گردد، و هفتاد هزار هزار درجه برای او بالا می‌رود، و هفتاد هزار هزار فرشته مأمور می‌شوند که او را در قبرش دیدار کنند و تا روز قیامت برای او آمرزش بخواهند.

و هر کس جنازه‌ای را تشییع کند، برای هر گامی که برداشته تا وقتی به خانه‌اش باز می‌گردد یکصد هزار هزار حسنه ثبت می‌گردد، و یکصد هزار هزار گناه از او زدوده می‌شود، و یکصد هزار هزار درجه برای او بالا می‌رود؛ و اگر بر او نماز بگذارد، چون خود از دنیا برود جنازه‌اش را یکصد هزار فرشته تشییع می‌کنند و همه تا بازگشت از دفن او برای وی طلب آمرزش می‌کنند؛ و اگر برای دفن آن جنازه نیز حضور داشته باشد، خدا هزار فرشته می‌گمارد که تا روز رستاخیز برای او طلب آمرزش کنند.

و هر کس به قصد حج یا عمره از خانه بیرون رود، برای هر گامی که بر می‌دارد تا وقتی که باز می‌گردد برای او هزار هزار حسنه خواهد بود، و هزار هزار گناه از او محو خواهد شد، و هزار هزار درجه برای او بالا خواهد رفت، و عوض هر درهمی که در این راه خرج می‌کند هزار هزار درهم، و عوض هر دیناری هزار هزار دینار نزد پروردگارش پاداش خواهد داشت، و نیز در برابر هر کار نیکی که در این راه انجام دهد تا وقتی که باز می‌گردد هزار هزار حسنه برای او خواهد بود، و همواره در حفظ و حراست الهی مصون می‌ماند. و چنانچه در این سفر از دنیا برود او را به بهشت می‌برد، و اگر سالم بازگشت پیروز و کامیاب و آمرزیده باز می‌گردد و دعایش مستجاب می‌شود. حال که چنین است دعای او را غنیمت بشمارید، زیرا خدا دعای او را رد نمی‌کند، و اوست که روز قیامت شفاعتش در حق یکصد هزار تن پذیرفته می‌شود.

و هر کس خانواده کسی را که به حج یا عمره رفته به خوبی سرپرستی کند، پاداشی کامل مانند پاداش آن شخص خواهد داشت، بی آنکه از پاداش آن زائر چیزی کاسته شود.

و هر کس برای مرزداری یا جهاد در راه خدا از خانه خارج شود، برای او در برابر هر گامی که بر می‌دارد هفتصد هزار حسنه ثبت می‌گردد، و هفتصد هزار گناه از او زدوده می‌شود، و هفتصد هزار درجه برای او بالا می‌رود، و پیوسته در حراست خدا خواهد بود تا وقتی که از دنیا برود، و با هر مرگی که بمیرد شهید از دنیا رفته است، و اگر زنده بازگردد آمرزیده بازگشته و دعایش مستجاب خواهد بود. و هر کس برای دیدار برادر دینی‌اش گام بردارد، برای او در برابر هر گامی که برداشته تا وقتی که به خانه‌اش باز می‌گردد پاداش آزاد کردن یکصد هزار برده است، و یکصد هزار گناه از او محو می‌شود، و یکصد هزار حسنه برای او ثبت می‌گردد. به ابوهریره گفتند: مگر

رقبة فهو فداؤه من النار»؟ قال : كذلك قلنا لرسول الله صلى الله عليه وآله وسلم، فقال : نعم ولكن يرفع له درجات عند الله في كنوز عرشه .

ومن تعلم القرآن ابتغاء وجه الله وتفقهها في الدين كان له من الثواب مثل جميع ما يعطى الملائكة والأنبياء والمرسلون .

ومن تعلم القرآن يريد به رياء وسُعة ليماري به السفهاء ويباهي به العلماء ويطلب به الدنيا بدد الله عز وجل عظامه يوم القيامة ولم يكن في النار أشدّ عذاباً منه، وليس نوع من أنواع العذاب إلا ويعذب به من شدة غضب الله عليه وسخطه . ومن تعلم القرآن وتواضع في العلم وعلم عباد الله وهو يريد ما عند الله لم يكن له في الجنة أحد أعظم ثواباً منه ولا أعظم منزلة منه ولم يكن في الجنة منزل ولا درجة رفيعة ولا نفيسة إلا كان له فيها أوفر النصيب وأشرف المنازل، ألا وإن العلم خير من العمل وملاك الدين الورع، ألا وإن العالم من يعمل بالعلم وإن كان قليل العمل، ألا ولا تحقرن شيئاً وإن صغر في أعينكم فإنه لا صغيرة بصغيرة مع الإصرار، ولا كبيرة بكبيرة مع الاستغفار، ألا وإن الله عز وجل سائلكم عن أعمالكم حتى عن مس أحدكم ثوب أخيه بأصبعه، فاعلموا عباد الله إن العبد يبعث يوم القيامة على ما مات، وقد خلق الله عز وجل الجنة والنار فمن اختار النار على الجنة انقلب بالخبية، ومن اختار الجنة فقد فاز وانقلب بالفوز لقول الله عز وجل «فمن رُحِزَ عن النار وأدخل الجنة فقد فاز» ألا وإن ربّي أمرني أن أقاتل الناس حتى يقولوا : «لا إله إلا الله» فإذا قالوها اعتصموا منّي دماءهم وأموالهم إلا بحقّها وحسابهم على الله عز وجل .

ألا وإن الله جلّ اسمه لم يدع شيئاً مما يحبّه إلا وقد بيّنه لعباده، ولم يدع شيئاً ممّا يكرهه إلا وقد بيّنه لعباده ونهاهم عنه ليهلك من هلك عن بيتته ويحيى من حيّ عن بيتته، ألا وإن الله عز وجل لا يظلم ولا يجاوزه ظلم وهو بالمرصاد «ليجزى الذين أسأوا بما عملوا ويجزى الذين أحسنوا بالحسنى» من أحسن فلنفسه ومن أساء

رسول خدا (ص) فرمود: هر کس یک برده آزاد کند همان فدای او از آتش خواهد بود؟ ابوهریره گفت: ما نیز چنین سخنی را با پیامبر خدا (ص) در میان گذاشتیم، پیامبر (ص) فرمود: آری، ولی برای این شخص در جاتی نزد خداوند در گنجهای عرشش بالا می‌برند و هر کس برای خشنودی خدا و پیمیش در دین قرآن بیاموزد، به قدر پاداشی که به فرشتگان و پیامبران و مرسلین می‌دهند به او پاداش خواهند داد.

و هر کس برای خودنمایی و شهرت طلبی قرآن بیاموزد و بخواهد بدین وسیله با بی‌خردان جدال کند و بر دانشمندان فخر فروشد و به دنیا برسد، خداوند در روز قیامت استخوانهای او را پراکنده می‌سازد، و هیچ کس در دوزخ عذابش سخت‌تر از او نیست، و هیچ گونه عذابی در دوزخ نیست مگر اینکه او را به آن به سبب خشمی که خدا بر او گرفته است معذب می‌کنند.

و هر کس قرآن را بیاموزد و در فراگرفتن دانش فروتنی کند و برای خشنودی خدا آن را به بندگان خدا تعلیم دهد، هیچ کس در بهشت پاداشش افزون‌تر از او نیست و مقام و منزلتش بالاتر از او نخواهد بود، و در بهشت هیچ جایگاه و مقام بلند و ارجمندی نیست جز اینکه او در آن بهترین نصیب و گرامی‌ترین جایگاه را خواهد داشت. آگاه باشید که علم از عمل بهتر است، و ملاک دین تقوا و پرهیزگاری است. بدانید که عالم کسی است که به علم خود عمل می‌کند، اگر چه عملش اندک باشد. هان! هرگز کاری را کوچک مشمارید، هر چند در نظر تان کوچک باشد، زیرا گناه کوچک با وجود اصرار، کوچک نخواهد بود، و گناه بزرگ با وجود استغفار، بزرگ به شمار نمی‌آید. آگاه باشید که خداوند شما را در کارهایتان - حتی از انگشتی که یکی از شما بر جامه برادرش نهاده است - بازخواست خواهد کرد. پس ای بندگان خدا، بدانید که هر کسی با آن عقیده‌ای که از دنیا رفته است زنده می‌شود، و البته خداوند بهشت و دوزخ هر دو را آفریده است، پس هر که دوزخ را بر بهشت برتری دهد با حسرت و نومیدی باز می‌گردد، و هر که بهشت را برگزیند کامیاب می‌شود و با کامیابی باز خواهد گشت، زیرا خداوند فرموده است: «هر کس از آتش دور نگاه داشته شود و او را به بهشت برند کامیاب گشته است» بدانید که پروردگارم به من فرمان داده است که با مردم مبارزه کنم تا «لا اله الا الله» بگویند، و اگر این کلام را بر زبان جاری کنند، نسبت به جان و مالشان از جانب من در امان خواهند بود، مگر آنجا که ریختن خون یا تصرف در اموالشان حق باشد، و حسابشان بر عهده خداست.

آگاه باشید که خداوند بزرگ هیچ چیزی را از آنچه دوست داشته فروگذار نکرده مگر اینکه آن را برای بندگان بیان کرده، و هیچ چیزی را از آنچه ناپسند داشته باقی نگذاشته مگر اینکه آن را نیز برای بندگان بیان نموده و آنها را از آن بر حذر داشته است، تا هر که هلاک شدنی است پس از اتمام حجت هلاک شود، و هر که در خور حیات است از روی دلیل زنده بماند. بدانید که خداوند ستم نمی‌کند، و از هیچ ستمی نمی‌گذرد، و همواره در کمینگاه است «تا به کسانی که کارهای زشت کرده‌اند سزای کارشان را بدهد، و نیکوکاران را نیز از بهترین پاداش برخوردار سازد» هر کس نیکی

فعلينا، وما ربك بظلام للعبيد. يا أيها الناس إنه قد كبر سنّي ودقّ عظمي وانهدم جسمي ونعيت إلى نفسي واقترب أجلي واشتدّ منّي الشوق إلى لقاء ربّي، ولا أظنّ إلا وأنّ هذا آخر العهد منّي ومنكم فما دمت حيّاً فقد تروني، فإذا ميتٌ فالله خليفتي على كلّ مؤمن ومؤمنة، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

فابتدر إليه رهط من الأنصار قبل أن ينزل [من المنبر] وكلّهم قالوا: يا رسول الله ونحن جعلنا الله فداك بأبي أنت وأمي ونفسي لك الفداء يا رسول الله من يقوم لهذه الشدائد؟ وكيف العيش بعد هذا اليوم؟ قال رسول الله صلى الله عليه وآله: وأنتم فداكم أبي وأمي إنّي قد نازلت ربّي عزّ وجلّ في أمّتي فقال لي: باب التوبة مفتوح حتّى يُنفخ في الصور.

ثمّ أقبل علينا رسول الله صلى الله عليه وآله فقال: إنه من تاب قبل موته بسنة تاب الله عليه، ثمّ قال: وإنّ السنة لكثيرة، من تاب قبل أن يموت بشهر تاب الله عليه، ثمّ قال: وإنّ الشهر لكثير، من تاب قبل موته بجمعة تاب الله عليه، ثمّ قال: وجمعة كثيرة، من تاب قبل أن يموت بساعة تاب الله عليه ثمّ قال: وإنّ الساعة لكثيرة، من تاب وقد بلغت نفسه هذه - وأوماً بيده إلى حلقه - تاب الله عزّ وجلّ عليه، قال: ثمّ نزل فكانت آخر خطبة خطبها رسول الله صلى الله عليه وآله حتّى لحق بالله عزّ وجلّ.

تمّ كتاب عقاب الأعمال

کند به سود خود کرده و هر کس بدی کند به زیان خود کرده است، و پروردگار تو هرگز به بندگان خود ستم نخواهد کرد.

ای مردم، من پیر شده‌ام و استخوانهایم سست شده و جسمم از کار افتاده و خبر مرگم به من رسیده و آجلم نزدیک شده، و سخت مشتاق لقای پروردگارم شده‌ام، و گمانم این است که این آخرین دیدار من با شماست، من تا زنده‌ام مرا خواهید دید، و چون در گذشتم خداوند سرپرست و نگهبان مردان و زنان با ایمان خواهد بود، و سلام و رحمت و برکات خدا بر شما باد.

در این هنگام گروهی از انصار، پیش از آنکه پیامبر (ص) از منبر به زیر آید، به سوی او شتافتند و همگی گفتند: ای رسول خدا، خداوند ما را فدای تو گرداند، و پدر و مادر ما فدایت گردند، چه کسی در برابر این سختیها مقاومت می‌کند؟ و چگونه زندگی پس از این روز گواراست؟ رسول خدا (ص) فرمود: پدر و مادرم فدای شما باد، من درباره اتمم با پروردگار خود بسیار گفتگو کرده‌ام، و خدا به من فرموده است که در توبه تا روزی که در صور دمیده می‌شود باز است.

سپس پیامبر خدا (ص) به ما روی کرد و فرمود: هر کس یک سال پیش از مرگ خود توبه کند خدا توبه‌اش را می‌پذیرد. بعد فرمود: یک سال زیاد است، هر کس یک ماه قبل از مرگش توبه کند خدا توبه‌اش را قبول می‌کند. باز فرمود: یک ماه زیاد است، هر کس یک هفته پیش از مرگش توبه کند خدا توبه‌اش را می‌پذیرد. سپس فرمود: یک هفته زیاد است، هر کس یک ساعت پیش از مرگ خود توبه کند خدا توبه او را قبول می‌کند. باز هم فرمود: یک ساعت زیاد است، هر کس نفسش به اینجا رسد - و بادست اشاره به گلوی خود فرمود - و توبه کند خداوند توبه‌اش را می‌پذیرد.

راوی می‌گوید: سپس پیامبر (ص) از منبر به زیر آمد، و این آخرین خطبه‌ای بود که رسول خدا (ص) ایراد فرمود تا آنکه به جوار رحمت حق پیوست.

کتاب عقاب الاعمال پایان یافت.

مرکز تحقیقات کامپیوتر علوم اسلامی

فهرست مطالب

ثواب الاعمال

- ۱۱ پاداش کسی که بگوید: «لا اله الا الله»
- ۱۵ پاداش کسی که صد بار «لا اله الا الله» بگوید
- ۱۵ پاداش کسی که بگوید: «لا اله الا الله وَخَدَهُ وَخَدَهُ وَخَدَهُ»
- ۱۵ پاداش کسی که با اخلاص «لا اله الا الله» بگوید
- ۱۷ پاداش کسی که صدای خود را به گفتن «لا اله الا الله» بلند کند
- ۱۹ پاداش کسی که «لا اله الا الله» را با شروط آن بگوید
- ۱۹ پاداش کسی که شهادت «لا اله الا الله» از او پذیرفته شود
- ۲۱ پاداش کسی که صد مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الملك الحق المبين»
- ۲۱ پاداش کسی که بدون تعجب بگوید: «لا اله الا الله»
- ۲۱ پاداش کسی که هر روز بگوید: «اشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له...»
- ۲۱ پاداش کسی که هر روز سی مرتبه بگوید: «لا اله الا الله الحق المبين»
- ۲۳ پاداش بسیار گفتن «سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله والله اكبر»
- ۲۳ پاداش کسی که هر روز پانزده مرتبه بگوید: «لا اله الا الله حقاً حقاً...»
- ۲۳ پاداش کسی که دعا کند و دعای خود را با ذکر «ما شاء الله لا حول ولا قوة الا بالله»
- ۲۳ پاداش کسی که هر روز هفت مرتبه بگوید: «الحمد لله على كل نعمة كانت أو هي كائنة»
- ۲۵ پاداش کسی که به یگانگی خدا و رسالت پیامبر او گواهی دهد
- ۲۵ پاداش کسی که صد مرتبه «الله اكبر» و صد مرتبه «سبحان الله» و صد مرتبه و...
- ۲۷ پاداش کسی که بگوید: «سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله والله اكبر»
- ۲۹ پاداش کسی که بگوید «سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظيم و بحمده»
- ۲۹ پاداش کسی که بدون تعجب بگوید «سبحان الله»
- ۲۹ پاداش کسی که صد بار «سبحان الله» بگوید

- پاداش کسی که بگوید: «الحمد لله كما هو أهله» ۳۱
- پاداش کسی که در صبح و شام چهار مرتبه بگوید: «الحمد لله رب العالمين» ۳۱
- پاداش کسی که خدا را به بزرگی یاد کند ۳۱
- پاداش کسی که خدا را به آنچه او خود را بدان ستوده است تمجید کند ۳۱
- پاداش خردمند ۳۳
- پاداش ده خصلت ۳۳
- پاداش کسی که ربوبیت خدا و نبوت محمد (ص) و امامت علی (ع) اقرار کند و ۳۳
- پاداش کسی که هنگام ورود به مستراح «بسم الله» بگوید ۳۵
- پاداش کسی که هنگام وضو نام خدا را ببرد ۳۵
- پاداش کسی که مانند امیر مؤمنان (ع) وضو بگیرد و مانند او ذکر خدا کند ۳۵
- پاداش خشک کردن و خشک نکردن دست و صورت با دستمال پس از وضو ۳۷
- پاداش وضو برای نماز مغرب و نماز صبح ۳۷
- پاداش باز گذاشتن چشمها هنگام وضو ۳۹
- پاداش تجدید وضو ۳۹
- پاداش مسواک کردن ۳۹
- پاداش کسی که به احترام مسجد آب دهان خود را فرو برد ۴۱
- پاداش کسی که با وضو به بستر خواب رود ۴۱
- پاداش بسیار مضمضه و استنشاق کردن ۴۱
- پاداش لُنگ بستن هنگام رفتن به حمام ۴۱
- پاداش کسی که چشم خود را از عورت برادر دینی اش بپوشاند ۴۱
- پاداش شستن سر با خطمی ۴۳
- پاداش شستن سر با برگ سدر ۴۳
- پاداش کسی که حنا ببندد ۴۵
- پاداش کسی که نوره کشد ۴۷
- پاداش شانه کردن موی سر ۴۷
- پاداش کسی که هفتاد بار ریش خود را شانه کند ۴۷

۴۷	پاداش کسی که سرمه کشد
۴۹	پاداش برطرف کردن موی
۴۹	پاداش ناخن گرفتن و شارب زدن
۵۱	پاداش پوشیدن نعلین سفید
۵۳	پاداش پوشیدن نعلین زرد
۵۳	پاداش پوشیدن چکمه
۵۳	پاداش خواندن «اَنَا انْزَلْنَاهُ» هنگام بریدن لباس نو
۵۵	پاداش کسی که در آینه بسیار نظر کند و سپاس خدا را بسیار به جای آورد
۵۵	پاداش کسی که هنگام رویارویی با یهودی یا نصرانی یا مجوسی این کلام را بگوید
۵۵	پاداش کسی که خوب وضو بگیرد، و نیکو نماز بگذارد، و زکات مال خود را بدهد، و...
۵۵	پاداش کسی که بگوید: «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ...
۵۷	پاداش دعا کردن در شب و روز
۵۷	پاداش رفتن به مساجد
۵۷	پاداش رفت و آمد به مساجد
۵۷	پاداش پیاده رفتن به مساجد
۵۹	پاداش همدم بودن با قرآن و مسجد
۵۹	پاداش کسی که وضو بگیرد و سپس به مسجد رود
۶۱	پاداش کسی که نمازهای پنجگانه را بگذارد و آنها را به پا دارد، و اوقات آنها را حفظ کند
۶۱	پاداش نمازهای نافله
۶۱	پاداش کسی که در یکی از مساجد خدا چراغی روشن کند
۶۱	پاداش کسی که به احترام خدا آب دهان خود را در حال نماز بیرون نیفکند
۶۳	پاداش نماز خواندن در مسجد الحرام
۶۳	پاداش نماز خواندن در مسجد پیامبر (ص)
۶۳	پاداش نماز در بین مسجد الحرام و مسجد پیامبر (ص)
۶۳	پاداش نماز در مسجد کوفه
۶۵	پاداش نماز خواندن در بیت المقدس و مسجد جامع و مسجد قبیله و مسجد بازار

- ۶۵ پاداش کسی که مسجد را جاروب کند
- ۶۵ پاداش اذان گویان
- ۶۷ پاداش کسی که هفت سال برای خدا اذان گوید
- ۶۷ پاداش کسی که یک سال در شهری از شهرهای مسلمانان اذان بگوید
- ۶۷ پاداش کسی که اذان مؤذن را حکایت کند
- ۶۷ پاداش کسی که ده سال برای خدا اذان بگوید
- ۶۷ پاداشی که مؤذن در میان اذان و اقامه دارد
- ۶۹ پاداش کسی که نماز را با اذان و اقامه بخواند
- ۶۹ پاداش کسی که در هر رکعت از نماز مستحبی خود، قل هو الله احد و انا انزلناه، و...
- ۶۹ پاداش طولانی کردن قنوت
- ۷۱ پاداش کسی که رکوع خود را کامل کند
- ۷۱ پاداش کسی که یک سجده به جای آورد
- ۷۱ پاداش کسی که در حال سجده دو کف دستش را به زمین بچسباند
- ۷۱ پاداش طول دادن سجده
- ۷۳ پاداش کسی که در رکوع و سجده و قیام خود صلوات بفرستد
- ۷۳ پاداش سجده شکر
- ۷۳ پاداش نماز
- ۷۵ پاداش کسی که نماز صبح را اول وقت بخواند فضیلت اول وقت بر آخر وقت
- ۷۵ پاداش کسی که نمازهای واجب خود را اول وقت به جای آورد
- ۷۷ پاداش کوتاه کردن نماز در سفر
- ۷۷ پاداش خواندن نماز جمعه برای مسافر
- ۷۷ پاداش نماز جماعت
- ۷۷ پاداش ایستادن به نماز
- ۷۹ پاداش کسی که روز جمعه بعد از نماز عصر بر پیامبر و خاندانش صلوات بفرستد
- ۷۹ پاداش کسی که بعد از نماز جمعه سوره حمد، قل هو الله احد، معوذتین، آیه الکرسی....
- ۷۹ پاداش دیگری در همین مورد

- پاداش گام برداشتن به سوی نماز و آموزش قرآن ۸۱
- پاداش نابینایی که برای خدا صبر کند و دوستدار خاندان محمد(ص) باشد ۸۱
- پاداش کسی که برای خشنودی خدا دو رکعت نماز بگذارد یا یک درهم صدقه بدهد یا ... ۸۱
- پاداش نماز کسی که عطر زده است ۸۳
- پاداش نماز کسی که از دواج کرده است ۸۳
- پاداش کسی که چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت پنجاه مرتبه قل هو الله ۸۳
- پاداش کسی که نماز جعفر بن ابی طالب را بخواند ۸۳
- پاداش کسی که نماز شب بخواند ۸۳
- پاداش شب زنده داری با قرآن ۸۷
- پاداش کسی که دو رکعت نماز بگذارد و بداند که چه می گوید ۸۹
- پاداش کسی که دو رکعت نماز مختصر همراه با تفکر بخواند ۹۱
- پاداش نافله خواندن در ساعت غفلت ۹۱
- پاداش کسی که در فاصله میان دو جمعه پانصد رکعت نماز بخواند ۹۱
- پاداش کسی که پس از نماز صبح یازده مرتبه سوره توحید بخواند ۹۱
- پاداش تعقیب خواندن ۹۱
- پاداش جدا کردن زکات و رساندن آن به مصرف خود ۹۳
- پاداش حج و عمره ۹۵
- پاداش کسی که با حج گزار مصافحه کند حدیثی کم نظیر ۱۰۱
- پاداش روزه دار ۱۰۳
- پاداش روزه داری که در پاسخ ناسزای کسی بگوید: سلام بر تو، من روزه دارم ۱۰۵
- پاداش کسی که یک روز در راه خدا روزه بگیرد ۱۰۵
- پاداش کسی که در گرما یک روز روزه بگیرد و تشنگی بر او غالب شود ۱۰۵
- پاداش کسی که یک روز روزه مستحبی بگیرد ۱۰۵
- پاداش کسی که روز آخر عمرش روزه دار باشد ۱۰۵
- پاداش کسی که در حال روزه، اول روز خود را خوشبو کند ۱۰۷
- پاداش روزه داری که بر گروهی بگذرد که غذا می خورند ۱۰۷

- پاداش روزه ماه رجب ۱۰۷
- پاداش روزه ماه شعبان فضیلت ماه رمضان و ثواب روزه آن ۱۲۷
- پاداش دعایی که در دهه ذی الحجه خوانده می شود ۱۴۱
- پاداش روزه دهه اول ذی الحجه ۱۴۵
- پاداش روزه عید غدیر ۱۴۵
- پاداش عبادت در شب عید ۱۴۷
- پاداش کسی که شب عید به عبادت بیدار باشد ۱۵۱
- پاداش کسی که ماه رمضان روزه بگیرد و آن را با دادن صدقه به پایان ببرد و ۱۵۱
- پاداش کسی که در روز عید فطر پس از نماز امام چهار رکعت نماز بگذارد ۱۵۱
- پاداش کسی که روز بیست و پنجم ذی القعدة روزه بگیرد ۱۵۵
- پاداش افطار کردن با آب ۱۵۵
- پاداش روزه گرفتن سه روز از ماه: پنجشنبه اول و چهارشنبه وسط و ۱۵۵
- پاداش کسی که از گرفتن روزه سه روز در ماه ناتوان است و به جای هر روز ۱۵۹
- پاداش کسی که در خانه برادر مؤمنش افطار کند ۱۶۱
- پاداش کسی که پیامبر و امیر مؤمنان و حسن و حسین و دیگر امامان را زیارت کند ۱۶۱
- پاداش کسی که برای شهادت امام حسین (ع) یا آزاری که به اهل بیت (ع) رسیده ۱۶۳
- پاداش کسی که در مرثیه حسین (ع) شعری بسراید و بگیرد یا بگریاند یا ۱۶۳
- پاداش کسی که قبر حسین (ع) را زیارت کند ۱۶۵
- پاداش زیارت قبور امامان (علیهم السلام) ۱۹۱
- پاداش کسی که قبر فاطمه دختر موسی بن جعفر (ع) را در قم زیارت کند ۱۹۳
- پاداش کسی که قبر عبدالعظیم حسنی را در شهر ری زیارت کند ۱۹۳
- پاداش کسی که دسترسی به زیارت و ارتباط با اهل بیت ندارد و ۱۹۳
- پاداش ارتباط داشتن با امام (ع) ۱۹۳
- پاداش اهل قرآن ۱۹۵
- پاداش کسی که یک قرآن در مکه ختم کند ۱۹۵
- پاداش کسی که قرآن را به سختی بیاموزد و کسی که آن را به آسانی یادگیرد ۱۹۵

- ۱۹۵ پاداش جوان با ایمانی که قرآن بخواند
- ۱۹۷ پاداش کسی که قرآن را ایستاده یا نشسته در نماز و غیر نماز بخواند
- ۱۹۷ پاداش کسی که از صد تا پانصد آیه در نماز شب بخواند
- ۱۹۷ پاداش کسی که قرآن را حفظ کند و بدان عمل نماید
- ۱۹۹ پاداش کسی که حفظ قرآن برای او دشوار است و کسی که ...
- ۱۹۹ پاداش کسی که تلاوت قرآن را آغاز کند و آن را به پایان برساند
- ۱۹۹ پاداش خواننده قرآن
- ۱۹۹ پاداش کسی که قرآن را از رو بخواند
- ۲۰۱ پاداش کسی که قرآن در خانه اش باشد
- ۲۰۱ پاداش کسی که در یک شب ده تا هزار آیه بخواند
- ۲۰۱ پاداش قرائت قرآن در بهار آن
- ۲۰۱ پاداش کسی که صد آیه از قرآن بخواند سپس هفت بار «یا الله» بگوید
- ۲۰۳ پاداش کسی که سوره فاتحه الكتاب را بخواند
- ۲۰۳ پاداش کسی که سوره بقره و آل عمران را بخواند
- ۲۰۳ پاداش کسی که چهار آیه از اول سوره بقره و آیه الكرسي و دو آیه بعد از آن و ...
- ۲۰۳ پاداش کسی که آیه الكرسي را هنگام خواب یا در تعقیب نماز بخواند
- ۲۰۵ پاداش کسی که در هر روز جمعه سوره نساء بخواند
- ۲۰۵ پاداش کسی که سوره مائده را بخواند
- ۲۰۵ پاداش کسی که سوره انعام را بخواند
- ۲۰۵ پاداش کسی که هر ماه سوره اعراف را بخواند
- ۲۰۷ پاداش کسی که سوره انفال و توبه را بخواند
- ۲۰۷ پاداش کسی که سوره یونس را بخواند
- ۲۰۷ پاداش کسی که سوره هود را بخواند
- ۲۰۷ پاداش خواندن سوره یوسف
- ۲۰۷ پاداش کسی که سوره رعد را بخواند
- ۲۰۷ پاداش کسی که سوره ابراهیم و حجر را بخواند

۲۰۹	پاداش کسی که سوره نحل را بخواند
۲۰۹	پاداش کسی که سوره بنی اسرائیل را بخواند
۲۰۹	پاداش کسی که سوره کهف را بخواند
۲۰۹	پاداش خواندن سوره مریم
۲۱۱	پاداش خواندن سوره طه
۲۱۱	پاداش خواندن سوره انبیاء
۲۱۱	پاداش خواندن سوره حج
۲۱۱	پاداش خواندن سوره مؤمنون
۲۱۱	پاداش خواندن سوره نور
۲۱۳	پاداش کسی که سوره فرقان را بخواند
۲۱۳	پاداش کسی که «طس» های سه گانه را بخواند
۲۱۳	پاداش کسی که سوره عنکبوت و روم را بخواند
۲۱۳	پاداش کسی که سوره لقمان را بخواند
۲۱۳	پاداش کسی که سوره سجده را بخواند
۲۱۵	پاداش کسی که سوره احزاب را بخواند
۲۱۵	پاداش خواندن سوره سبا و فاطر
۲۱۵	پاداش کسی که سوره یس را بخواند
۲۱۷	پاداش کسی که سوره صافات را بخواند
۲۱۷	پاداش خواندن سوره «ص»
۲۱۹	پاداش خواندن سوره زمر
۲۱۹	پاداش خواندن سوره مؤمن
۲۱۹	پاداش خواندن سوره حم سجده
۲۱۹	پاداش کسی که سوره حم عسق را بخواند
۲۲۱	پاداش خواندن سوره زخرف
۲۲۱	پاداش کسی که سوره دخان را بخواند
۲۲۱	پاداش خواندن سوره جاثیه

۲۲۱	پاداش خواندن سورة احقاف
۲۲۱	پاداش خواندن سورة هايي که با «حم» آغاز مي شوند
۲۲۳	پاداش خواندن سورة محمد (ص)
۲۲۳	پاداش خواندن سورة فتح
۲۲۳	پاداش خواندن سورة حجرات
۲۲۳	پاداش خواندن سورة «ق»
۲۲۳	پاداش خواندن سورة ذاريات
۲۲۵	پاداش خواندن سورة طور
۲۲۵	پاداش خواندن سورة نجم
۲۲۵	پاداش خواندن سورة «اقتربت»
۲۲۵	پاداش خواندن سورة الرحمن
۲۲۷	پاداش خواندن سورة واقعه
۲۲۷	پاداش کسی که سورة حديد و مجادله را بخواند
۲۲۷	پاداش خواندن سورة حشر
۲۲۹	پاداش خواندن سورة ممتحنه
۲۲۹	پاداش کسی که سورة صف را بخواند
۲۲۹	پاداش خواندن سورة جمعه و منافقون و سبح اسم ربك الاعلى
۲۲۹	پاداش خواندن سورة تغابن
۲۳۱	پاداش خواندن سورة طلاق و تحریم
۲۳۱	پاداش خواندن سورة «تبارک»
۲۳۱	پاداش خواندن سورة «ن و القلم»
۲۳۱	پاداش خواندن سورة حاقه
۲۳۱	پاداش کسی که سورة «سأل سائل» را بخواند
۲۳۱	پاداش کسی که سورة نوح را بخواند
۲۳۳	پاداش خواندن سورة جن
۲۳۳	پاداش خواندن سورة مزمل در نماز عشا

۲۳۳	پاداش خواندن سوره مدثر
۲۳۳	پاداش خواندن سوره قیامت
۲۳۵	پاداش خواندن سوره انسان
۲۳۵	پاداش خواندن سوره مرسلات و عم و نازعات
۲۳۵	پاداش خواندن سوره عبس و «اذا الشمس کورت»
۲۳۵	پاداش خواندن سوره انفطار و انشقاق
۲۳۵	پاداش خواندن سوره مطففین
۲۳۷	پاداش خواندن سوره بروج
۲۳۷	پاداش کسی که سوره طارق را بخواند
۲۳۷	پاداش خواندن سوره اعلی
۲۳۷	پاداش خواندن سوره غاشیه
۲۳۷	پاداش خواندن سوره فجر
۲۳۷	پاداش خواندن سوره بلد
۲۳۹	پاداش خواندن سوره شمس، لیل، صبحی و انشراح
۲۳۹	پاداش خواندن سوره تین
۲۳۹	پاداش خواندن «اقرا باسم ربک»
۲۳۹	پاداش خواندن سوره «انا انزلناه»
۲۴۱	پاداش خواندن سوره «لم یکن»
۲۴۱	پاداش خواندن سوره «اذا زلزلت»
۲۴۱	پاداش خواندن سوره عادیات
۲۴۱	پاداش خواندن سوره قارعه
۲۴۱	پاداش خواندن سوره «الهیکم التکائر»
۲۴۳	پاداش خواندن سوره عصر
۲۴۳	پاداش خواندن سوره همزه
۲۴۳	پاداش خواندن سوره فیل و لایلاف
۲۴۵	پاداش خواندن سوره «أرایت»

۲۴۵	پاداش خواندن سورة کوثر
۲۴۵	پاداش خواندن سورة کافرون و توحید
۲۴۵	پاداش خواندن سورة نصر
۲۴۷	پاداش خواندن سورة تبت
۲۴۷	پاداش خواندن سورة «قل هو الله احد»
۲۵۱	پاداش خواندن معوذتین
۲۵۱	پاداش کسی که از گناهان کبیره پرهیزد
۲۵۱	پاداش گناهکاری که پشیمان شده و از خدا شرم دارد
۲۵۳	پاداش کسی که دیگری را نزد حاکم به احترام خدا سوگند ندهد
۲۵۳	پاداش کسی که به دیگران خوبی می آموزد
۲۵۳	پاداش کسی که دانش می طلبد
۲۵۵	پاداش همنشینی با دینداران
۲۵۵	پاداش کسی که ثواب کاری را بشنود و آن را انجام دهد
۲۵۵	پاداش کسی که سخن حق بگوید و دیگران به آن عمل کنند
۲۵۵	پاداش کسی که سنت خوبی بر جای نهد
۲۵۷	پاداش کسی که به آنچه می داند عمل کند
۲۵۷	پاداش جای دادن یتیم و ترخم به ناتوان و نیکی به پدر و مادر و برده
۲۵۷	پاداش کسی که از تعرض به ابروی دیگران و از خشم خویش خودداری کند
۲۵۷	پاداش پیشوای عادل و تاجر راستگو و پیری که عمرش را در اطاعت خدا
۲۵۹	پاداش حسنه ای که گناه گذشته را بزداید
۲۵۹	پاداش کسی که چهل حدیث حفظ کند
۲۵۹	پاداش کسی که گناهان را ترک کند
۲۵۹	پاداش شادمان ساختن مؤمن
۲۶۱	پاداش زهد و پرهیزگاری و توجه به خدا در نماز
۲۶۱	پاداش کسی که اندوه یا تنگدستی مؤمنی را برطرف کند و عیب او را بپوشاند و
۲۶۱	پاداش غذا دادن و سیراب کردن و پوشاندن مؤمن

۲۶۳	پاداش کسی که برای خدا به برادر مؤمنش غذا دهد
۲۶۳	پاداش کسی که سه نفر مؤمن را غذا دهد
۲۶۳	پاداش کسی که مسلمانی را سیر کند
۲۶۳	پاداش کسی که چهار تن از مسلمانان را سیر کند
۲۶۵	پاداش کسی که مؤمنی را سیر کند
۲۶۵	پاداش کسی که برده‌ای مسلمان را آزاد کند
۲۶۵	پاداش کسی که برده‌ای شایسته را برای خدا آزاد کند
۲۶۵	پاداش کسی که برده‌ای مؤمن را آزاد سازد
۲۶۵	پاداش کسی که به مؤمنی قرض دهد
۲۶۷	پاداش صدقه دادن
۲۷۵	پاداش صدقه دادن پنهانی
۲۷۵	پاداش صدقه دادن آشکارا
۲۷۷	پاداش صدقه دادن در شب
۲۷۹	پاداش صدقه دادن در روز
۲۷۹	دعای سائل در حق کسی که صدقه دهد
۲۷۹	پاداش مهلت دادن به بدهکار تنگدست
۲۷۹	پاداش بخشیدن بدهی مؤمن
۲۸۱	پاداش کسی که آبروی برادر مسلمانش را حفظ کند
۲۸۱	پاداش کسی که حاجت برادرش را برآورد و...
۲۸۳	پاداش دیدار و مصافحه و معانقه با برادران
۲۸۵	پاداش یاری کردن برادر مؤمن
۲۸۵	پاداش اصلاح دادن میان دو نفر
۲۸۵	پاداش کسی که به داد برادر مسلمانش برسد
۲۸۷	پاداش کسی که با سخنی برادر مسلمانش را احترام بگذارد
۲۸۷	پاداش کسی که به داد برادر پریشانش برسد و حاجتش را برآورد
۲۸۷	پاداش کسی که اندوهی را از مؤمنی برطرف کند

- ۲۸۷ پاداش کسی که مؤمنی را شادمان سازد
- ۲۸۹ پاداش کسی که خانواده‌ای مؤمن را خوشحال کند
- ۲۸۹ پاداش شاد کردن برادر مؤمن
- ۲۸۹ پاداش کسی که با تصدق خود مؤمنی را سیر کند
- ۲۸۹ پاداش کسی که لقمه شیرینی به مؤمن دهد
- ۲۹۱ پاداش کسی که نیم خورده مؤمنی را بیاشامد
- ۲۹۱ پاداش کسی که با برادر دینی خود مهربانی کند
- ۲۹۱ پاداش کسی که از برادر دینی خود بهره ببرد
- ۲۹۱ پاداش کسی که با خوشرویی برادر خود را دیدار کند
- ۲۹۳ پاداش کسی که مسلمانی را خوشبو کند
- ۲۹۳ پاداش کسانی که در راه خدا به یکدیگر مهر می‌ورزند
- ۲۹۳ پاداش کسی که در بیابانی برود و یاد خدا کند
- ۲۹۳ پاداش کسی که هنگام خواب آیه «ان الله يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ» را بخواند
- ۲۹۵ پاداش خواندن این دعا هنگام اذان صبح و اذان مغرب
- ۲۹۵ پاداش کسی که از خدا بخواهد و سود و زیان را در اختیار او بداند
- ۲۹۵ پاداش کسی که این دعا را هنگام خواب بخواند
- ۲۹۵ پاداش دعای مسلمان درباره برادر غایبش
- ۲۹۵ پاداش فرستادن درود بر پیامبر و پاداش دوستی او
- ۲۹۷ پاداش کسی که یک بار بر پیامبر (ص) صلوات بفرستد
- ۲۹۷ پاداش کسی که خدا را به حق محمد (ص) و خاندانش بخواند
- ۲۹۹ پاداش فرستادن صلوات بر پیامبر (ص)
- ۲۹۹ پاداش کسی که پس از سپیده دم صد بار بر محمد (ص) و خاندانش صلوات بفرستد
- ۲۹۹ پاداش کسی که بر محمد (ص) و خاندانش صلوات بفرستد
- ۳۰۱ پاداش کسی که روز جمعه صد بار بر پیامبر (ص) صلوات بفرستد
- ۳۰۱ پاداش کسی که پس از نماز صبح و مغرب آیه «ان الله و ملائکته...» را بخواند
- ۳۰۳ پاداش کسی که ثلث یا نیمی از دعای خود یا همه آن را به پیامبر (ص) اختصاص دهد

- پاداش کسی که پس از صلوات بر پیامبر صلوات بر آل او بفرستد ۳۰۳
- پاداش کسی که روز جمعه پس از نماز، بر پیامبر و آل او صلوات بفرستد ۳۰۵
- پاداش کسی که در یک روز صد مرتبه بگوید: «رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ» ۳۰۵
- پاداش کسی که صدای خود را به صلوات بر پیامبر بلند کند ۳۰۵
- پاداش گفتن ده مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَ بِحَمْدِهِ ...» پس از نماز صبح و ۳۰۷
- پاداش کسی که هنگام میل یا ترس یا هوس یا خشم خویشتن داری کند ۳۰۷
- پاداش کسی که از امر به معروف و نهی از منکر حمایت کند ۳۰۹
- پاداش کسی که آیات آخر سورة زمر را برای او بخوانند و او بگرید یا ۳۰۹
- پاداش دعای دسته جمعی ۳۰۹
- پاداش دعای پنهانی ۳۰۹
- پاداش دعای سحر گاهان ۳۰۹
- پاداش دعا برای مردان و زنان با ایمان ۳۱۱
- پاداش کسی که «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ» بگوید ۳۱۳
- پاداش کسی که هر روز بگوید: «لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» ۳۱۳
- پاداش کسی که هنگام خروج از خانه بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» ۳۱۳
- پاداش کسی که شامگاهان صد مرتبه تکبیر بگوید ۳۱۳
- پاداش تسبیح فاطمه زهرا (ع) ۳۱۵
- پاداش سکوت ۳۱۵
- پاداش استغفار ۳۱۷
- پاداش کسی که در هر روز از ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند ۳۱۹
- پاداش کسی که بعد از نماز صبح هفتاد بار استغفار کند ۳۱۹
- پاداش کسی که نگهدار او شهادت به یگانگی خدا و رسالت پیامبر (ص) باشد و ۳۱۹
- پاداش کسی که هر صبح و شام بگوید: «فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ ...» ۳۲۱
- پاداش دل‌بستگی نداشتن به دنیا ۳۲۱
- پاداش کسی که در اول و آخر هر شب و روز کاری نیک انجام دهد ۳۲۱
- پاداش گریستن از ترس خدا ۳۲۳

- ۳۲۳ پاداش کسی که خشنودی خدا را بر هوای خود ترجیح دهد
- ۳۲۳ پاداش کسی که شب و روز را به سر آورد و بالاترین هدفش آخرت باشد
- ۳۲۵ پاداش نیکی کردن
- ۳۲۵ پاداش دوستی و دشمنی و بخشش و امساک در راه خدا
- ۳۲۵ پاداش مؤمنی که گناهی کرده و پشیمان شده است
- ۳۲۵ پاداش مؤمنی که در سرزمین غربت از دنیا برود
- ۳۲۷ پاداش کافری که به مؤمنی احسان کند
- ۳۲۷ پاداش کسی که به برادر مؤمنش احسان کند
- ۳۲۷ پاداش کسی که بزی شیرده در خانه خود نگه دارد
- ۳۲۷ پاداش نماز و زکات و نیکی و شکیبایی
- ۳۲۹ پاداش دوستی با خاندان پیامبر (ص) و دشمنی با دشمنانشان
- ۳۲۹ پاداش کسی که در نماز و تر خود هفتاد بار استغفار کند
- ۳۲۹ پاداش سلام کردن بر برادر مؤمن برای خدا
- ۳۳۱ پاداش بنده مؤمنی که توبه واقعی کند
- ۳۳۱ پاداش شخص باوقار و مانوس و بردبار و نرمخوی
- ۳۳۱ پاداش کسانی که با گریه از ترس خدا به او تقرب می جویند و ثواب عبادت کنندگان ...
- ۳۳۳ پاداش نیکی کردن به مؤمنان
- ۳۳۳ پاداش خوش گمانی به خدا
- ۳۳۳ پاداش کسی که با خدای خویش اخلاص ورزد
- ۳۳۵ پاداش به دست کردن انگشتر عقیق
- ۳۳۷ پاداش به دست کردن انگشتر فیروزه
- ۳۳۹ پاداش به دست کردن انگشتر جزع یمانی
- ۳۳۹ پاداش به دست کردن انگشتر زمرد
- ۳۳۹ پاداش به دست کردن انگشتر یاقوت
- ۳۳۹ پاداش به دست کردن انگشتر بلورین
- ۳۳۹ پاداش تواضع و فروتنی

پاداش گریستن از خوف خدا و چشم پوشی از محرمات الهی و بیداری در راه خدا.....	۳۴۱
پاداش کسی که به خاطر وعده‌های غیبی از لذت حاضر بگذرد.....	۳۴۱
پاداش دوستی برای خدا، و تعمیر مساجد، و استغفار در سحرگاهان.....	۳۴۱
پاداش کسی که نظرش عبرت و سکوتش تفکر باشد و.....	۳۴۱
پاداش سکوت و پیاده رفتن به سوی خانه خدا.....	۳۴۳
پاداش کسی که خود جامه خویش بدوزد و.....	۳۴۳
پاداش راستگویی.....	۳۴۳
پاداش کسی که کار نیک یا زشت خود را پنهان کند.....	۳۴۵
پاداش کسی که گناهی کرده و می‌داند که عذاب و بخشش او به دست خداست.....	۳۴۵
پاداش توبه.....	۳۴۵
پاداش کسی که بر انگشتر خود «ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله» را نقش کند... ..	۳۴۷
پاداش کسی که میوه یا مانند آن را ببیند و بخواهد و نتواند تهیه کند.....	۳۴۷
پاداش کسب حلال.....	۳۴۷
پاداش طلب کردن دنیا برای حفظ ابرو در برابر مردم.....	۳۴۷
پاداش خوشخویی.....	۳۴۹
پاداش کسی که هدفش آخرت است، و کسی که نیتش را پاک سازد، و.....	۳۴۹
پاداش کسی که بر خود خشم گیرد نه بر مردم.....	۳۴۹
پاداش کسی که نعمت خدا را سپاس گوید.....	۳۴۹
پاداش خورنده سپاسگزار و تندرست شاکر.....	۳۵۱
پاداش کسی که کار پسندیده کند.....	۳۵۱
پاداش رغبت داشتن به ثواب الهی.....	۳۵۱
پاداش نگاه داشتن زبان.....	۳۵۱
پاداش پنهان داشتن فقر.....	۳۵۳
پاداش تهیدستان و احسان درباره آنان.....	۳۵۳
پاداش فقیری که اظهار حاجت نکند.....	۳۵۳
پاداش مصافحه کردن.....	۳۵۳

۳۵۵	پاداش کسی که هنگام غذا خوردن نام خدا را ببرد.....
۳۵۵	پاداش کسی که گوسنه‌ای را سیر کند.....
۳۵۵	پاداش کسی که آب را با لذت بنوشد.....
۳۵۵	پاداش صدقه دادن در روز جمعه.....
۳۵۷	پاداش یاری کردن ستمدیده.....
۳۵۷	پاداش دوستی با برادران ایمانی.....
۳۵۷	پاداش کسی که چیزی را آرزو کند که خدا از آن خشنود است.....
۳۵۷	پاداش زیارت برادر مسلمان.....
۳۵۷	پاداش کسی که برای ساختن خانه قربانی کند.....
۳۵۹	پاداش همکاری در کارهای نیک.....
۳۵۹	پاداش میانه روی در خرج کردن.....
۳۵۹	پاداش کسی که در سفر عصایی از چوب بادم تلخ با خود بردارد.....
۳۶۱	پاداش کسی که با عمامه از خانه بیرون رود.....
۳۶۱	پاداش کسی که نامی از اهل بیت پیامبر (ص) نزد او ببرند و او گریه کند.....
۳۶۱	پاداش دوستی اهل بیت علیهم السلام.....
۳۶۱	پاداش کسی که حاجت مسلمانی را بر آورد.....
۳۶۱	پاداش مصافحه کردن مؤمن با برادر دینی خود.....
۳۶۳	پاداش کسی که نعمتهای الهی را بشناسد و خدا را بر آنها سپاس گوید.....
۳۶۳	پاداش کسی که چهل تا نود سال از عمر او بگذرد.....
۳۶۵	پاداش کسی که حرمت سالخورده‌ای را بشناسد و او را احترام کند.....
۳۶۵	پاداش جهاد در راه خدا همراه امام عادل.....
۳۶۷	پاداش نگهداری اسب.....
۳۶۹	پاداش بردن نام خدا هنگام سوار شدن بر مرکب.....
۳۶۹	حدیثی کم نظیر درباره چهارپا.....
۳۶۹	پاداش مبتلا شدن به تب.....
۳۷۱	پاداش یک شب تب کردن.....

- پاداش کسی که شبی بیمار شود و تحمل کند و خدا را سپاس بگذارد ۳۷۱
- پاداش بیماری ۳۷۱
- پاداش یک شب سردرد کشیدن ۳۷۳
- پاداش بیمار ۳۷۳
- پاداش بیماری کودک ۳۷۳
- پاداش عیادت بیمار، و غسل دادن مردگان، و تشییع جنازه و تسلیت دادن به ۳۷۵
- پاداش کسی که در فاصله میان ظهر پنجشنبه تا ظهر جمعه از دنیا برود ۳۷۵
- پاداش رو به قبله کردن کسی که در حال مرگ است ۳۷۵
- پاداش تلقین محتضر ۳۷۵
- پاداش کسی که جنازه مؤمنی را غسل دهد ۳۷۷
- پاداش کسی که فرزندی را از دست بدهد و آن را به حساب خدا بگذارد ۳۷۷
- پاداش کسی که جنازه مؤمنی را از چهار طرف حمل کند ۳۷۹
- پاداش انتخاب کفن خوب برای مردگان ۳۷۹
- پاداش فشار قبر برای مؤمن ۳۷۹
- پاداش نابینایی که برای خدا صبر کند و دوستدار خاندان پیامبر (ص) باشد ۳۷۹
- پاداش گفتن «اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ» هنگام مصیبت ۳۸۱
- پاداش شکیبایی ۳۸۱
- پاداش تسلیت گفتن ۳۸۱
- پاداش زیارت قبر مؤمن ۳۸۳
- پاداش کسی که دست بر سر یتیمی کشد ۳۸۳
- پاداش کسی که یتیمی را از گریه ساکت کند ۳۸۵
- پاداش مؤمن پس از مرگ، و پاداش شادمان ساختن مؤمن ۳۸۵
- پاداش دوست داشتن فرزندان ۳۸۷
- پاداش کسی که از بازار برای خانواده خود تحفه ای بخرد و دختر و پسر خود را ۳۸۷
- پاداش پدری که چند دختر داشته باشد ۳۸۹

عقاب الاعمال

- کیفر کسی که از غیر راه خدا به خدا تقرّب جوید ۳۹۳
- کیفر کسی که فرمان خدا را سبک بشمارد ۳۹۳
- کیفر کسی که با خاندان پیامبر (ص) دشمنی کند ۳۹۳
- کیفر کسی که حق اهل بیت (ع) را نشناسد ۳۹۵
- کیفر کسی که بمیرد و امام خود را نشناسد ۳۹۷
- کیفر کسی که از پیشوای ستمگر فرمان ببرد ۳۹۷
- کیفر کسی که بر گروهی امامت کند و در میان ۳۹۹
- کیفر کسی که در نماز صلوات را ترک کند، و کسی که ۳۹۹
- کیفر دشمن امیر مؤمنان (ع) و کسی که ۳۹۹
- کیفر قدریها ۴۰۹
- کیفر کسی که به دروغ ادعای امامت کند ۴۱۵
- کیفر قابیل که برادرش را کشت و نمرود که با ابراهیم ۴۱۵
- کیفر قاتلان حسین (ع) ۴۱۹
- کیفر ستمکاری و قطع رحم و سوگند دروغ و زنا ۴۲۷
- کیفر مکر و فریب ۴۲۹
- کیفر خونریزی و میگساری و سخن چینی ۴۲۹
- دنیا سرای مکافات است ۴۲۹
- کیفر کسی که تعصب ورزد ۴۳۱
- کیفر متکبران ۴۳۳
- کیفر کسی که گناهکار را تأدیب نکند ۴۳۷
- کیفر کسی که صورتی بسازد و کسی که خوابی به دروغ گوید ۴۳۷
- کیفر کسی که گناه کند و بخندد ۴۳۷

- کیفر کسی که برای غیر خدا عبادت کند ۴۳۷
- کیفر کسی که خواسته ناروای زنش را بپذیرد ۴۳۹
- کیفر کسی که بی وضو نماز بگذارد و بر ناتوانی بگذرد و او را یاری نکند ۴۳۹
- کیفر کسی که برای بُتها قربانی کند ۴۳۹
- کیفر کسی که شهادت دروغ دهد و کسی که شهادت را کتمان کند ۴۴۱
- کیفر کسی که قسم دروغ بخورد ۴۴۳
- کیفر کسی که از بول پرهیز نکند ۴۴۷
- کیفر کسی که نماز را کوچک بشمارد ۴۴۷
- کیفر کسی که غسل جنابت را ترک کند ۴۴۹
- کیفر کسی که سجده خود را سبک انجام دهد ۴۴۹
- کیفر کسی که در نمازش سه بار از قبله روی بگرداند ۴۴۹
- کیفر کسی که نماز خود را در خارج وقت بگذارد ۴۴۹
- کیفر کسی که در نمازی که اقتدا کرده حمد بخواند ۴۵۱
- کیفر کسی که در نماز جماعت نظم صفها را رعایت نکند ۴۵۱
- کیفر کسی که نماز واجبی را ترک کند یا عمداً آن را سبک بشمارد ۴۵۳
- کیفر کسی که نماز عصر خود را به تأخیر افکند ۴۵۳
- کیفر کسی که قبل از خواندن نماز عشا بخوابد تا نیمه شب شود ۴۵۵
- کیفر کسی که نماز جماعت و جمعه را ترک کند ۴۵۵
- کیفر کسی که مرتکب گناهان کبیره شود ۴۵۷
- کیفر خوردن مال یتیم ۴۵۷
- کیفر کسی که زکات مال ندهد ۴۵۹
- کیفر مستحقی که از گرفتن زکات خودداری کند ۴۶۳
- کیفر کسی که یک روز روزه خود را در ماه رمضان افطار کند ۴۶۳
- کیفر کسی که حج را ترک کند ۴۶۳
- کیفر [گناهان زبان] ۴۶۵

- کیفر کسی که سه روز پی در پی سوره «قل هو الله احد» را نخواند ۴۶۵
- کیفر کسی که یک هفته بر او بگذرد و سوره «قل هو الله احد» را نخواند ۴۶۵
- کیفر کسی که دچار بیماری یا گرفتاری شود و برای رفع آن ۴۶۷
- کیفر کسی که پنج نماز بگذارد و سوره «قل هو الله احد» را در آنها نخواند ۴۶۷
- کیفر کسی که سوره‌ای از قرآن را فراموش کند ۴۶۷
- کیفر کسی که مؤمنی را خوار بشمارد ۴۶۷
- کیفر کسی که از یاری مؤمن خودداری کند ۴۶۹
- کیفر کسی که به مؤمنان طعنه زند و سختشان را رد کند ۴۶۹
- کیفر کسی که رویاروی به مؤمنی طعنه زند ۴۶۹
- کیفر کسی که مانع حاجت مؤمنی شود ۴۶۹
- کیفر کسی که به زیان مؤمنی از او سود گیرد ۴۶۹
- کیفر کسی که گرو از نظر او معتبر تر از برادرش باشد ۴۷۱
- کیفر کسی که مؤمنی را از آنچه خود یا دیگری در اختیار دارد منع کند ۴۷۱
- کیفر کسی که حق مؤمنی را حبس کند ۴۷۱
- کیفر کسی که به مرد یا زن مؤمنی بهتان زند ۴۷۱
- کیفر کسی که برای ریختن ابروی مؤمنی چیزی نقل کند ۴۷۳
- کیفر کسی که مسکنی را از مؤمنی دریغ دارد ۴۷۳
- کیفر کسی که لغزش مؤمنی را دنبال کند ۴۷۳
- کیفر کسی که در برابر خدا گستاخی کند ۴۷۵
- کیفر کسی که قصد گناه کند ۴۷۵
- کیفر گناه ۴۷۵
- کیفر کسی که عملی را برای خشنودی خدا شروع کند و رضایت مردم را ۴۷۵
- کیفر قطع رحم و ناسازگاری دلها ۴۷۷
- کیفر خیانت و دزدی و میگساری و زنا ۴۷۷
- کیفر خوردن گل ۴۸۳

- کیفر کسی که در برابر زورمند یا مخالف دین سرفروید بیاورد ۴۸۳
- کیفر کسی که یکی از واجبات الهی را ترک کند یا گناه کبیره‌ای مرتکب شود ۴۸۵
- کیفر کسانی که کار زشت را میان مؤمنان شیوع می‌دهند ۴۸۵
- کیفر کسی که بمیرد و اموال مردم برعهده‌اش باشد و کسی که ۴۸۷
- کیفر کسی که با سلطان ستمگر درگیر شود ۴۸۹
- کیفر کسی که از برادرش حاجتی بخواهد و او امتناع ورزد ۴۸۹
- کیفر کسی که برای حاجت برادر مؤمنش گام بردارد ولی خیرخواه نباشد ۴۸۹
- کیفر کسی که مؤمنی از او یاری طلبد و او دریغ کند ۴۹۱
- کیفر کسی که لباس داشته باشد و مؤمنی برهنه باشد ۴۹۱
- کیفر کسی که سیر بخواهد و در همسایگی اش مؤمنی گرسنه باشد ۴۹۱
- کیفر کسی که مؤمنی را تحقیر کند و او را سبک و خوار بشمارد ۴۹۳
- کیفر کسی که در حضور او از مؤمنی غیبت شود و او دفاع نکند ۴۹۳
- کیفر خودپسندی ۴۹۳
- کیفر کسی که در برابر سائل خود رایه‌گری زند و با تکبر بگذرد ۴۹۵
- کیفر دشمنی و خیانت ۴۹۵
- کیفر گناهان ۴۹۵
- کیفر دانشمندان تبه‌کار، وقاریان فاسق، و زورگویان ستمگر، و ۴۹۹
- کیفر دنیاطلبی و پرستش طغیانگران ۵۰۱
- کیفر ریاکار ۵۰۱
- کیفر کسی که برای مفاخرت کار خیری کند ۵۰۳
- کیفر کسی که امر به معروف و نهی از منکر را ترک کند ۵۰۳
- بابی [در مورد آثار خشم خدا] ۵۰۳
- کیفر کسی که به دیگری امان دهد ولی او را بکشد ۵۰۵
- کیفر کسی که از جهاد کننده راه خدا غیبت کند یا به او آزار رساند یا ۵۰۵
- کیفر کسی که مؤمنی را از سلطانی بترساند تا از او آسیبی بیند ۵۰۵

- کیفر کسی که مؤمنان را بیازارد و با آنان دشمنی و مخالفت کند..... ۵۰۵
- کیفر کسی که دینی را بدعت گذارد..... ۵۰۷
- بابی [درباره جایگاه بهشتیان و دوزخیان]..... ۵۰۹
- کیفر شک و تردید و نافرمانی خدا..... ۵۱۱
- کیفر زنی که خود را برای غیر همسرش خوشبو کند و بی اجازه او از خانه خارج شود... ۵۱۱
- کیفر کسی که استغاثه اهل بیت (علیهم السلام) را بشنود و..... ۵۱۱
- کیفر کسی که سرپرستی ده نفر را بر عهده بگیرد و میان آنان به عدالت رفتار نکند.... ۵۱۳
- کیفر کسی که یکی از امور مسلمانان را بر عهده بگیرد و آن را بر ایشان تباه سازد.... ۵۱۳
- کیفر ستمکاران و دستیارانشان..... ۵۱۳
- کیفر کسی که به سلطانی ستمگر تقرب جوید..... ۵۱۳
- کیفر کسی که نام خود را در دفتر ستمکاران ثبت کند..... ۵۱۵
- کیفر حاکمی که خود را هنگام نیاز مردم به او پنهان کند..... ۵۱۵
- کیفر کسی که آشکارا به کار زشت اقرار کند..... ۵۱۵
- کیفر زن و مرد زناکار..... مرکز تحقیقات حقوقی و حقوق بشری ۵۱۷
- کیفر نگاه کردن به زنان..... ۵۲۱
- کیفر کسی که همجنس بازی کند..... ۵۲۱
- کیفر دروغ بستن به خدا و پیامبر و امامان (علیهم السلام)..... ۵۲۹
- کیفر کسی که دورو، و دوزبان باشد..... ۵۳۱
- کیفر کسی که شخصی را لعنت کند که در خور لعنت نیست..... ۵۳۳
- کیفر کسی که به کفر مؤمنی گواهی دهد..... ۵۳۳
- کیفر کسی که حيله کند و مردم را فریب دهد..... ۵۳۳
- کیفر کسی که ستم کند..... ۵۳۵
- کیفر بیدادگران..... ۵۳۹
- کیفر کسی که با تکبر روی زمین گام بردارد..... ۵۴۱
- کیفر ستمکاری..... ۵۴۱

کیفر کسی که با داشتن قوت سه روز گدایی کند	۵۴۳
کیفر کسی که بدون احتیاج از مردم چیزی بخواهد	۵۴۳
کیفر کسی که عمداً خود را بکشد	۵۴۳
کیفر کسی که با گفتن نیم کلمه در قتل مؤمنی شرکت کند	۵۴۵
کیفر کسی که از روی عمد دیگری را بکشد	۵۴۵
کیفر کسی که در ریختن خون مسلمانی شرکت کند یا بدان راضی باشد	۵۴۹
کیفر کسی که حادثه‌ای پدید آورد یا پدید آورنده آن را پناه دهد	۵۴۹
کیفر کسی که از راه خواندن قرآن کسب روزی کند	۵۵۱
کیفر کسی که آیه‌ای از قرآن را به آیه دیگر بزند	۵۵۱
کیفر کسی که عمداً در سفر نماز چهار رکعتی بخواند	۵۵۱
بابی که کیفر بسیاری از گناهان در آن گردآوری شده است	۵۵۱
فهرست مطالب	۵۸۵

